[illegible]

[illegible]

[illegible]

T. D. R. C. No 280

[illegible] No 217, 4-1[illegible]

DIGITIZED

C-892 MAR 2
M80
1170/2

ஸ்ரீராமஜெயம்.

3207

சீர்காழி

அருணசலக்கவிராயர்பாடிய

இராமநாடகம்.

இராஜசேகரமுதலியாரால் இயற்றிய

இராமாயண ஓடிகீர்த்தனை

217
894.8112
4-80

இஃது.

நாயர்

அருணசலமுதலியரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களது

கலைக்கியானமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம௵ - ஆவணிமீ.

117018

O-,892MAR2,R·

1880

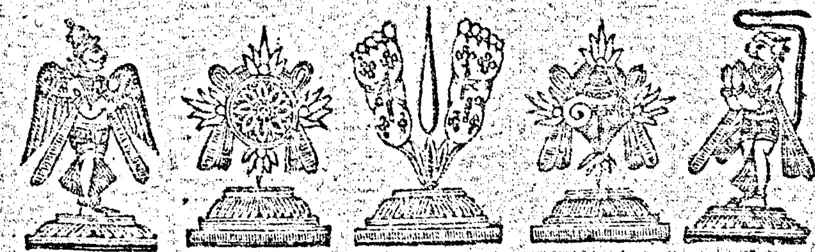

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

பர்கொண்டான்மறையின்பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழாற்செய்துதொண்டர்க்கீந்த
பார்கொண்டகுருகூர்வாழ்சடகோபாழ்வார்
பதமலரைப்பணிந்துதிருச்சென்னைமேவுந்
தார்கொண்டபுயாசலன்ஒப்பில்லாவீரன்
சதுர்ப்பன்றெழும்ராமச்சந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிருஅருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறுவேன்மனமகிழ்ந்துகூறுவேனே

தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கோதண்டதீட்சாகுருவே - பக்தரிதய
கோகனகமலர் மருவே

தாதவிழ்மலர்ச்சோலை விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ்-ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே
பூதகிழ்மேலுண்ணல்போல்-அவிஉவ்டொருங் காலே
போற்றும்யாதவர்க்கின்பந் தேக்கச்செய்தாய்பரி வாலே
புத்திமுக்தியீனை நற்காருங்குமுன
உற்றிடமிக்க அளித்திடுசேற்குண
ஸ்ரீநம்பெறு ராமசந்திர
னேசவுந்தா ரூபாஞ்சித
புகழலர்மகள்தழுவிய அதிபுஜபல
மிகுபரிமளமுறு துளவணிரவிகுல
புண்யகீர்த்தமுண்ட பகிரண்டக்கோ உண்ட
இன்யனேஅகண்டபுகழ்கொண்டபிர சண்ட (கோதண்)

தசரதன் சுதனுவுதித்து

தரணிமன்னர்மன் னவன்ஆகியபுகல (தசரதன்)

தலைமைவாய்ப்பெயர் மனுநெறிமுறைகொடு
திருஅயோத்திநகர் அரசுசெய்யவிருல (தசரதன்)

சர்ப்பராஜசயனத்தின்மீதுதுயில்
உற்பவிற்பர வஸ்துவனவொரு
தசமுகனால்இடர்படும்உயர்அமரர்கள்
ஸபையுடனேதுதி தாமும்புரியவே (தசரதன்)

தார்புனைசனும்வின் சூரியனும்வேதனும்
மாமகவானும்அவன் பாலனுந்தேயுவுந்
மீர்அனுமான்சுக்ரீவனர்சாம்பவன்
வாலிஅங்கதனீலன் ஆய்வரவானவர்
வானரங்கள் ஆம்மண்ணினில்வந்திடச்செய்துமட்டு.
தானவர்குலத்தைமண்ணிற்சேர்த்திடக்கங்கணங்கட்டி (தசர)

சங்குசக்கரமுமக்களத்தினில்மி
ருத்தஅம்புக அனந்தாழ்வரும்
வந்துதித்திடவினைத்திடத்தரையில்
சம்ப்ரமத்தில்இல குஞ்சமித்திரையின்
தன்னிடம்லக்ஷ்மணன் சத்துருக்கனும்கைகேயி
ஆசைவயிறுபுணர் பூசநட்சத்திரத்தில் (தசரதன்)

சக்கரவிம்பமுக முங்கீர்வாலவர்தரு
கின்றகங்கனருமெட்டுபிள்ளைநாடக

[illegible]பவ னத்தனைகோத
ரத்தருச்சுவிர் குண்டலம்அணிசெவி
களுகிலவெறிமுமணிகர்களமொடு
விரைகமழ்துளவணிபுயமங்கலும்அலர்
கமலமலர்அனைய காமலர்களும்கெடு
உலகம் அதனைஉணும் அழகியவயிறொடு
காரணிமார்பும்வண் டாமரைத்தாள்களுஞ்
சாயமேனியும் தாமரைக்கணமும்

மெய்க்க அருமறை உணர்புலவர்பிரு
ஜெயஜெயவெனமிக்கனமொழி (தசரதன்)

தசரதன்சுதனு வுதித்துசனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியை வதைத்து
விசுவாமித்திரனுடன் மிதிலைக்குச்செல்லும் போது
வேதசிரத்தில்நடமாடும்சிர்பாதப் போது
இசைவுறப்பட்டளவில் அகலிகைஎன்னு மாது
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி இது அல்லாமல்மன்
இந்தப்போகசனகன்வில்லொன்றை
துண்டமாகஒடித்தான் அதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு
இன்றவழி அதனிற்பரசிராமன்வில்மு
றிந்திடசெய்து சனகியொடயோத்தி
வந்துகூனிகல கந்தனல் அரசி
புத்திகெடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம் கொண்டுவாடிவா
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலர்க்
காவிரிதருசித்ர கூடபர்வதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
விரிதண்டகவனவழிகொண்டதில்அத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவன்பேர்பெற
றிட்டபின்பு விராதன்இருகைஅறு
பட்டவினைதடவேசெய்துசரபங்க
முனிவன்ஆசிர மந்தனிலேஎழுந்
சனகியொடுஏகி இந்திரன்போனபின்
தண்டகாரண்ணிய வாசிகள்படுதுயர்
கண்டதோர்இடர் தீர்த்துஇனைஅறு
கருணைகொண்டே அந்த வனமதிற்பத்து
வருடமின்றுவரும் வழியிற்சுதிட்ட
மாமுனிவரக்கொண்டே அகஸ்தியன்தனைக்கண்டு
சேமவிற்சரங்கொண்டு ஜடித்தவன்தனைவிண்டு
சென்றுசடாயுவுற வாடபஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுநெஞ்சியபெரு
மீசூர்ப்பனகை காதுமூக்கரிந்து
காலனூர்க்குரிகர் ஆகப்போர்க்குவந்த
கரதூஷணத்திரிசிரசன் ஆதியரை
அனைவரழிந்தனில் மறைந்தொடகனிந்து

அனுப்பினானுரு வாய்வந்தமாரீ
சன்னையாற்பிரித்திடவேபோன
தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
வனவில்லத்துச்சீதையை யெடுத்தோடு
மேவவெடுத்துச்செல்லும் போதுசடாயுவினை
ஆவிதுன்னவதைத் தசோகவனத்தினில்
அரியசிறையில்விட வேசானகிதன்னைப்
பிரியும்அறிந்தாயர் ஆலோசனைமைந்தனின்
பின்மதிக்கர்த்தனைச் சொர்க்கமெத்திச்சவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுக்ரீவனைத்தேடு
சொந்தங்கூட்டி அக்ராமிருவாலிதனை
முந்தவாட்டு ஸ்ரீராம அனுமானையனுப்பி
மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்க அவன்
உத்தமசம்பாதிதன்னால் உணர்ந்தறிந்தோனடு
ஒப்பில்லாதவிலவற்றிக்கொண்டியேசிமறிஞ்
செப்பமாகக்கடலைத் தாவிநல்லிலங்கையிற்சேர்ந்து
திருமுழுவலங்களினை முகம்பார்த்திட்டுச்சீதையைக்
கடியேபுலங்கைகொண்டுதேடிக்கண்ணுற்றபின்பு
காவலிருந்தசோகவனத்திற்றிரிசடையாள்பு
சேவலக்கர்த்திருவடி முகம்பார்த்திருக்கக்கண்டு
விநயமோதங்கொண்டராம நாதன்கரமன்றுசொல்லி
சைதருணகணையாழி கொடுத்துத்திட முன்கூறி
காயமிசைதந்த குடாமணிகைக்கொண்டு
நயமிக்கார்மைய தாயிடம்போக்குஞொரு
செழித்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்த
கொழுத்திராவணன்சேனை யொடுசம்புமாலிமுதல்
கொடுமைசெயப்படைத்தேவர் ஐவர்களும் அக்ககுமர
மடிமாறப்பகைவெல்லாம் அரக்கரோடுமின்றிதனை
வந்துபோர்செய்ய அனுமானவன் அத்தனைத்தந்த
சிந்துரத்தரதேறிப்பிரித்தன் தேவரழித்து
சிலையாமுரித்தமுடித் தலையுடைக்க
வலியப்பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டராவணன் அப்போ
வாலில்தீமுட்ட அக்கினையால் இலங்கையின்
முழுதும்எரித்திட்டுக் கொளுத்தியேகிக்கவிட்டு
உளம்மகிழ்கொண்டுமீண்டுவந்துராமனைச்சேவித்து
அளித்துக்குடாமணி தக்கம்பெசிற்கைப்பின்பு
அடல்பெருக்கமுடையது கென்னவானைப்
புடையுமதுப்பில் அதினை அதிபருக்கீந்து

வரிவிளாடுதென்கடல் அருகில்தங்கியபின்
சரணம்அடைந்தானின் துணை அடிதந்தருள்
சாமியென்றவிபீஷணன்றனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிசாரதஞ்செய்தவருணன்மேல்
பொற்கணைவிடுத்தவனை வரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனக்கள் அணைக்கொடுவினையொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள்கடல்கடந்திடு
மாநிரம்பயந்திடச்செய ராவணன்இலங்கைதன்னை
வந்துமுற்றுகைசெய்துகொண்டு தம்பி அங்கதனிது
மூர்த்திவிக்கிரம அனிமந்தன் அம்புயக்கண்ணி நுழைந்தி
மூதண்டந்திகில்பேசி அதிர்ந்திட
கோதண்டத்தனில்காரணங்கொண்டு
சூழ்கடல்பெருகிட ஒலிக்கலம் அடைந்தனை
உருகளையனைவரும் உரகன்உடல்கெளிய
உயர்மதிகதிர்வழிபிசகிடக்கெடுவனோ
அபர்தாக்ஷ்திணம் அடைந்தனையிலுதிர
அனிசதக்ஷஜபதி பரிசனவகைமிக
அணிஅணியொடுவர அறிவலினமைகள்சேனை
அனல்கக்கிடுமஅத்திரசத்திரமு
கன்சக்கரம்கொட்டியில்பட்டியமொடு
கதிர்விசக்கயிர்முத்தலை சூலம்
தலைவர்அநுகிலைகைக்கொடுத்தான்
சானஞ்சின்னந்தாவாகள்றத்தினபேரிகள்பலவித
மேளம்மின்னும்மாகசாக்கொடிபூரிகைவீர
விராவணன்தேரில் எறிபோர்க்கதிர்வந்து
சேரவே அவன் சேனைவீரர்யாருமபோரில்முடிந்த
நியவர்திருக்கும் அன்முகன்சுபாரிசன்
மாயப்பிரகஸ்தன்கெட்டவன்மனங்கொள்நீச
ஆனவீரர்கள்கொல்லரவணன் இவனைவெல்ல
தானேமனுளன்வில்விற் சேனைமாரினன்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரக்களைவிட்டு அவன்தேர்வில்லைமுறித்துத்
திகழ்மணிமுடித்துத்தனைமேலுசச்செய்து
திடமொடுசண்டைசெய்யானைவாடின்றுபோவென்று
விடைதரமனம்கொத்து தனியாய்ப்போயிலங்கைசேர்ந்து
வெற்றிசேர்கும்பகர்ணனை நித்திரையிலிருந்தெழுப்பி
அத்தநியில்சண்டைக்கு விடுத்திட அவன்களத்திலே

அடுக்கராகவன் [illegible] தும்பாரினன்
கொடியனாகாதுவகையும் போலபடிக்குளனேழுள்ளடமாகி
சொக்குமின்சாயடிதனைச் சிக்கவே பெரி
இறந்ததோராவணனுறிந்தநிகாயினை
அறைப்பாலுவகையின்நாதிரகிமின்றுமி
முனைந்த [illegible] கரை அனுமே
முசிபட்டதவைபாலதைரு பாலதேவர்க்ககளும்
அர்ச்சற்றமன [illegible] வம்பானாக்ககளும்
அனுமான்முதலிலாரிடைவால் மடிந்திட அதிகாயன்
சினமாகிஇந்திரயோதிடைமர்செய்துமுடிவாகச்
செயநிரெதரிக்கிரகிரசித்தனதேரில்லாவி
வெய்யசதுரக்கமொய்க்கப்போரில்வீழ்ந்தி
வில்லுங்குத்தக்கிலையம்பை தன்சாமயன் அனுமனை
வஞ்சமதுறநிலைமுதலித்தேரைக்கன்தலையும்
வாட்டக்கண்வெட்டமனைச் [illegible] வீழ்ந்ததும்
பூட்ட இந்திரசித்தன் ரதகுபிரவைம்
பரவிபாவற்துமைாாசிந்தாறுமயிர்மெலிந்து
இரவிலைாகபாசத்தை [illegible] சொக்து
இலங்கு [illegible] மூதலோர்களைக்கிடந்திட்டகாரம்
அக்கண [illegible] வேளிநைக்க அவருக்கும்
அடைப்போக்குடன் [illegible] செரித்து
விடையவரும ஊழ்ந்து போரில்வீழ்ந்திக
பிதமனுமதரேவனைசூழ் [illegible] வெந்நிறுத்த
மகாமடிருபேகத வச்சிரதந்தன்பெரும்பக்கன்
மகவீரிக்கண [illegible] யும்
ஆலம் அர்க்கியி [illegible] யும்
அக்குலகசித்த [illegible] மைக்காமடைகானை
தாக்கமை [illegible] அக்மெளிசேகமுடிய
தசமுகன் அனைத்தெசிக்கிரசித்தனைவிட
வைசகொள்ளும் அவனைமாய்வான் [illegible]
செய்யநிலையோனை அப்பேர [illegible] மாரீசமாயன்
மீதில்லையு அதனும் அப்பாதகனை இசேகமையு
விண்ணவிற்மறைந்து ஜானைச்சேர்ந்தருகு
பண்ணிவெல்லவொள்ளி போருக்கம்பேறு
பழவிமகோதரனை நலஅம்பதன்கொம்
மெவியலக்காடவே ராவில் அமர்புரிய
விரமாறுமானன்கன்றும் அக்மபுன்திருப்பும் [illegible]
இருமகோதரன்னைப்பதங்கள் அறுத்திட [illegible]

இதைக்கும்வேலேயில்நிக்கிரசித்தன் அக்குவர்த்தசேரிந்த
மிகுந்தபிரம்மாஸ்திரமவிழ்க்கத்தமுதலோர்சயர்ந்திட
விக்ககஸ்ரீராமன்கண்டுமெத்தவும் ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமை ஆக அவ்வுடத்தம் அனுமான்சென்று
செழித்தசஞ்சீவிபருவதத்தைக்கொண்டுவந்தபின்
பிழைத்தனைவரும் போருக்கெதிர்க்கஇந்திரசித்தென்னும்
பித்தன்மாயாசீதையைவெட்டிதிரும்பவேயா
கத்தின்சாலைசேர அதைத்தெரிந்திளையவன்
கனைமண்டிபொழிந்தக்கன் செய்யும்யாகமழித்து
[illegible] மதில் அவன்சிரத்தைக்கொய்து தேவாதிக்கச்
சரிபாதசேரில்லைவக்கராவணன் நிந்தன்மேலமர்செய்யவிட
தயிபாரமான அஷ்டமூலபலக்கள்ஒர் ஆயிரம்வெள்ளமும்
ரோதிவேலநக்கண்டு வானரவீரர்பட்டேன் [illegible]
இராகவன்கண்டமாருதம் ஆங்கிரக்கள்புக போலேகெட
இவ்விமோகனுஸ்திரம் ஏவினக்குமார் [illegible] தோன்றிட
வெய்யர்யாரும் பார்க்குள் தர்வித [illegible] கனைமண்டபின்
வேதனைவேசெய்யப்ஜாதககாதக
பாதகனைமகோதரன்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன் கைக்கணிந்தனால்அவிவின்று
மடியவேராவணன் ஆர்ச்சகுலம் பென்மேனுகைகண்டு
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணன்பத்துசிரத்தையும்
[illegible] கொய்யக்கொய்யமீண்டும்பின்முளைக்க
[illegible] அம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமீண்டுப்பின்முளைக்க (அங்
வேளையிலேஇதமாகபிரதாபகு
ஞானவிபீஷணன் சொல்லுபாயத்தால்
ஞால இளையநுபிரம்மாஸ்திரம் அதனைவிட்டு
ஆலம் அனையவிழிராவணன் காயிலைவைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமயவர்முனிவர்கள்பணியும்மாசுழித்து
இளையவேள்ளதிற்சனைஇந்திரனிடத்திருந்தபின்பு
அதையவனைக்கப்படைவிபீஷணனுக்கு இலங்கு
தாயசீதைதன்னிருசெய்பெருமதிலவேர்முன்விளைமுற்றிலும்
மாயமேவிசெய்தேன் மகத்துவமானசேதுஅன்னையின்னிதப்பு
[illegible] கள் நிர்காட்டி இந்தைக்கு [illegible] மைந்தநேர்
[illegible] கண்ணுடையபோகக்கடி [illegible] மனைக்குந்தவழிலே
புகழும்பரத்துவாசன்மடத்திலிருந்தசேர்ந்துபின்னிடுத்துடன் அனுமானை
நிகழும்பரதராஜன் இடத்திற்கேவிடமொடுக்குளனே அவன்போன

பொருசாம வாளைக்கானே னென்றுபாதன்
துரந்தியினில்விழப் போகக்கண்டு அநுமன்
யோதிரக்கு பதராதே சருபதிவாமுனிடம்வந்து சேர்ந்தானென்றும்
ஆகாயத்துக்கப்புறம் பரதனிடம் விரைவில்கிடைகொண்டு சேவன்
அக்கணைதிரும்பிலோகாட்சகன் உன்றும்சேவிக்க
சக்கரமுர்திவக்கோதப்பட்சக்கொண்டலினைக்கூட
வைந்துவரதம்பொசித்துப்புஷ்பகமதிற்கதித்து
சத்தியபாதன் அபிக்கடந்தமருகன் மதிக்க
கனகமைமேவிய அயோத்திசரில்வந்து
திசைமுழுவுலகம் போற்றஒளிசிறந்த
நெத்திரமிருதத சிங்காசனமீதில்
அற்புதமுற்ற செந்தேம்பொழியாளும்
தன்னைச்சீதையோ டமர்ந்துபெரியவையு
மண்ணுதாளமிரு தங்காகரை
வாத்தியமுழங்கவிரு சாமருமலர்கொடு
காற்றினைநிறைக்கவெகுமுனிவர்கள்மனமுருகி
காபதிகளும்வர வரபதிகளும்பூ
காத்துநிசொலவே கவிகள் அருகே
நாயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்கனும்வீசிட
பேயர்உற்றபாதன் உட்கவிந்திதம்பேசிய
விவெளிநிருசத்திரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிருஅநுமந்தன்மாற்றுமினா அடிபிடிக்க
மகர்வசிஷ்டருஸ்மருடமிஷேகங்கொண்டு
யுகதலத்தானோர் துதிபோசத்தோளையுத்த
நிலைகுவாதிதியோ அடியார்வுள
பேசியோயம்நிரம்பலாற்வரநாயர்
வேதாஅரிஅமரவேவும்திறுதா
நாதாகார்முதலோர்அபிபாதா
சநாதனைசாரானந்தருமூலா
துதிசெய்யார்ஜசைகள்தமிழ்க்கருகூலர்
சமுகசநுணைகந்தாகச்சமிர்தமய
விமலவிமலசீதைலோகித்திருப,
கொதண்ட இராமருரவே பக்தரிதய
கோகனகமலர் மருவே

இராமாயணஜோதிக்கீர்த்தனை.

உற்விச் சிறப்பு.

இஃது சிற்சேரி

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

உ தருபுன்னாகவராளிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அருணகிரிவள்ளலைப்போலே இசை ஆர்பெற்றார் புவிமேலே

அநுபல்லவி.

திருவருமியிருக்கும் நேயன் சிற்சேரிஎன்னுமுனார்
கருணையினைத் தாசன் அறபுகம் சேர்விரன்
ஆழ்உலகம் ஏழுமதித்திட உற்ற
வாழ்வினால் உயர்வு குழ்வுநதிலகப்பெற்ற அருணகிரி

சரணங்கள்

தன்மை அருணசலப் பண்ணுறுகவிஞன்சொல்
இன்பெருமாமடை கம்பெறுகப்புவிமேல்
தன இதயத்துள் மதித்துப்-புலவர்களால்
தன்னையம்பூகர் சோதித்து-இசைதாளங்கள்
முன்னினும்பாங்கா அமைத்து-கச்சாவதி
என்றும அச்சினில் பதித்து-விளங்கச்செய்த
இக்கினுமசுவை மயத்திரும் அற்புத சொற்புகல்விறபவர்உற்றிடுகெ
சசன்மீதமளர் விசியசுகத்தமாரன் திறவன்
மாசிலாதவிதி பூசிதமிருமகுபோன் (அருண)
தேசமையும்செங்கோல்வி வாசமாடத்தும்
நாசர்க்குமயபுகழ்ந்து பேசவாறும்புருஷ
சிங்கம் எனுமெம்பிரான்-குளோத்திகபோர்ட்டின்
தங்கிய விவகாரன்-பலபாஷாப்பிரி
சங்கரன் ஒப்பாரன்-மைகொள்சது
ரங்கதள வில்வீரன்-நினைவிசிஷ்ட
அத்துவிதப்பரி சுத்தனவர்க்கு அனைக்கும்கீர்த்தமனத்தன் அனைத்துவ
காரியமனைக சோதிமுடிபுனைநாயன்
வேதமுர்த்திசெய் மாதவனைநினைசேயன் (அருண)
நலத்தினில்உயர்த்துன் வலத்தினுந்திமக்கள
குலத்தில் அவரித்த சுடர்சனைமறைமிரு

உ

சர்வருமை — விலாசன்-முத்துபூபன்தி
வந்தில் — உதித்தபாலம்-மாதர்மகிழ்வி
சித்திரத்தும் — தெலோலன்-செல்வர்நிறைந்த
சித்திரமகீ — சாகீலன்-மனதில்ளன்றும்
மிர்ப்பயம்உற்றிடு சற்சனமிக்கக்ஷியப்பின்உரைத்துமகிக்கும் அருட்கடல்
நிம்மேருவன — நாடுபுயசுந்தரன்
ஈடிலாதபுகழ் — கூடியசுந்தரன் (அருண)

(*)

உதவிச்சிறப்பு.

இஃது-மன்றுடி

வேங்கடசுப்பராயபிள்ளைபேரில்

கியால்பெட்டி

தரு-பைரவிராகம்-அட்டதாளசாப்பு

பல்லவி,

இப்போதே அழைத்துவாபோடிசேடிபோய்

நுப்பில்சிரசாமிசெய்த — வப்பயன்எல்லாம்உருக்கொ
டிப்புவியில்வந்ததெனும் — சுப்பராயமகிபனை (இப்)

பூவலுடன்பாடிவரும் — பாவலர்க்கருளுங்கானை
மாவலயைஉடையோனே — சேர்வைமெயசிகாமணியை (இப்)

நீடியபுகழ்சேர்நுயர் — பாடிவர்கன்னன் அடி
காடிமலர்சூடி இசை — பாடியகுருநாதனை (இப்)

நன்றுபுகழ்செவுணர்மெய்டு — பாக்கியின்டிபடிமாவேணி
வேங்கடாசலசெட்டியார்பாலகனை — நின்றிலங்கென்றுன்னே (இப்)

முத்தமிழில்உயர்வு — பெற்றபுலவோர்கள்இடர்
உற்றசமையத்தினிது — ஒத்துசெய்சகாயனை (இப்)

ஆரப்எதிகடல்சூழும — பார்உண்ளோர்புகழும்எழு
பூரியில்வாழ்ந்திடும்முல்லைத் — தாரனைஉதாரனை (இப்)

சென்னைபுரிமன்னிவளர — கன்னையகவுண்டாண்டு
சென்னல்நுப்பிலகன்னில்மிரு — உன்னதஉத்தியோகனை (இம்)

மயாவிக்கோக்கொண்டேறுப் — பூபாலனர்செய்யதேல
போலவளர்ந்தகந்த — கோபாலகுலமணியை (இப்)

உதவிச்சிறப்பு.

இஃது

அக்கம்மாள்பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

செய்தால்புலவோர்களுக்கேசகாயம்-செய்துகவிபெறுதல்ஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்யே அணம்சேர் அக்கம்மாள்பேட்டைவாழ்
செயமுத்துவேங்கடா — சலசெட்டியார்குமாரர்
மெய்யேஉருக்கொண்டுவந்ததென்னவந்த
வேங்கடாசலதீரா — நன்றுபுகழ்கெம்பீரா
வீரா அரிவையர் — மனமகிழ்மாரா
காரார்கரம்உள் — ளான்னுவதாரா (செ)

சரணங்கள்

சீதமதிவதனன் ஏதமில்சியகங்கள்
செய்தசகாயம்தன்னே — மதித்து-பவனைத்தி
சிறந்தான் ஞாலில் அவன் இறக்கும்இறவாமலே
செய்தானேபாயிரத்துள் — பதித்து-பின்னும்
நிதில் அருணைகிரிநாதருக்குபகாரம்
செய்துமனமகிழத் — துதித்து-பிரபுவுட
தேவமகாராஜனும் மேன்மைத்திருப்புகழில்

இகழ்ந்திருக்கப்பெற்றான்பார் — கதித்துநாளும்
கோதிமொழிகள்ராக — வினைப்போல்மொழியும்சீலா
குணசிகாமணிஎன — எவரும்புகழும்மேலா
குணமில்ப்ரமலோ — பியர்பிரதிகூலா
குணம்உடையபுலவர் — குலபரிபாலர் (செய்)

சங்கையில்லாமல் அந்தகொங்கராயர்முன்செய்ச
காயத்தினும் அல்லவோ — நற்றுற்-வில்லிப்புத்தூரர்

சந்திரசூரியருள்ள அளவுந்தம்புகழ்மிக்க
சயபாரதத்திற்பாடம் பெற்றார்-காரபோற்கொசியும்
அன்னையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடை
யப்பமுதலியாரும் கற்றார்-கம்பருக்குமுன்
அகம்மகிழ்ந்திடவேசகாயஞ்செய்தோரோ
ரனைத்தில்லைக்குறைக்குழிலே யுற்றார்-நடுவிலே
மக்களும்ஆம்செங்கோன்றி மாமேன்மைநலர்மார்பா
வைகியகுலப்பதிலக்க வாக்குதித்ததிலபோ
மதாம்ஓழுகவிருந்து மொழிபகர்பூபா
வரும்இலலர்மகிழ அருள்பிரதாப (செ)

அழிவில்வேதங்கள் ஓதிக்கிழிஅமைத்திட்டபெரி
யாழ்வாருக்கோர்சகாயம் புரிந்து பல்லாண்டில்
அகண்டஉலகோடுஉள்ளளவும்செல்வப்பியும்
அமர்ந்திருக்கின்றார்புகழ் விரித்து-எங்கும்நிறைந்த
வழுவில்மாயவன்பாலவாள் வயிரால்மந்திரல்கொண்ட
மங்கையர்கோனுக்குமுன் பரிந்து-சகாயம்
மகிழச்செய்தோல்வாயன் திருமொழியில்
வாழ்ந்திருக்கின்றான்பார்-தெரிந்து-இன்னமும் சொல்வேன்
ஒழிவில்லாமல்பல வேருக்களித்தார்சொர்ணம்
ஒன்றுகவிபெற்றோ உலகிற்பிறபுக்கன்முன்னம்
உடல்பொருள்களனையும் [illegible]
உறுதிதவேறேறு [illegible] (செய்)

நவமன்மதனைப்போல்உருவம் இருந்தென்செளபாக்கிய
கலம்இருந்தென்ன உள்ளம் வைத்தாய்-பாடும்
காவலமைஉடைய பாவலர்க்களித்துப்ப
ரங்கொள்வோமென்றுணர்ந்தால் உற்றாய்-இந்தப்
புவியில்இப்படிசெய்தோவிகள்பெற்றார் [illegible]
புத்தியிலும்-இலே சித்தாய்-நீயும்
புகழ்பெறமனகள்மனம்பரிவுடன்செய்தெங்கால்
புத்தமுதம்போலக்கவி பெற்றுப்பின்இர்
சலிவில்லாமகளிடத்தில் புவிமேல்இருந்துமின்ன
தனைகலல்துவா கனம்அதுபோலிதென்ன
தரணியில்உதவிசெய் பவர்களிலுடன
தோனேஇனியேர்ந்துளர வினைப்புகழ்வாய்-(செய)

ஸ்ரீசித்தன்பாடிய

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயணத்தைக்கற்றுப் பிறர்க்கு உரைத்தும், தமக்கே ஓதியும், சபையாருக்குப் பிரசங்கித்தும், தோலட்கமனை பாகவதர்க்குள் அமைச்சருக்குப் பிரசங்கித்தும், ஸ்ரீராமச்சந்திர சுவாமியின் இடத்தில் பண்ணியபக்தி மேதர் ஆகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர சுவாமியின் இடத்தில் பண்ணிய பக்தி உபாசனை பலத்தினால், அதைக்கீர்த்தனரூபம் ஆகிய ஓர் நாடகமாய்ப் பாடியதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலரும் ஆகி, நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர், பூர்வம்சைவக்குடிப்பிறந்து, சைவத்திற்புகழ் மிகுந்த இக்கவிராயர், சீர்காழியூரில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லபூரீவில்லியாப்புலவரும், தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்ல தம்பியார் பிள்ளையும் அவரது கற்புடைமனையாள் வள்ளி அம்மாளும் புரிந்தசஞ்சித புண்ணியத்தால் இவருக்கு ஒருகன்னையும் தாயும் ஆகும்படி, சாலிவாகனசகம் கலியாடை – ஆவதில், விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆகவந்து உதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின்வழக்கத்திற்கு இசைய இவரது ஐந்தாம்வயதில் ஐந்தாம்மாதத்தின், ஐம்பதாந்தினத்தில், ஒருதமிழ்ப்பள்ளியில் அவரை அமர்த்தினார்கள் இவர் தமது பன்னிரண்டிக்குஉள் சாமானியக்கல்வியை அதில்கற்றார், அவ்வளவில் இவரைதன்றோரில்தாயார்முன்னும்தந்தையார்பின்னும் வைகுந்தப்பிராப்தி ஆனார்கள்,

இவரது தமையன்முன்மூவரும்வாலியர் ஆகையால் இவர்வாசிப்பின்கிரமம் இன்மட்டிட்டாதும் ஆகாமல் இவருக்குத் தானேக்காரணமும் ஆனதால் இவர் அவ்விடத்திற்குஅருகேதுராயின்ற தருமபுரத்துச் சைவாதீனத்தை அடுத்து அதில்சிலதம்பிரான்களில் வசிக்கும் சேர்ந்துதமது பதினெட்டிக்குஉள்ளேவித்வான்களார்.

பின்னும்இவர்தமதுபதினெட்டாவது வயதுக்குமேல் விசேஷக்கல்விக்கென்று சிலவற்றைச்சுவாமிதிருஉரிய நூல்கள்பலவும் கற்றுஅவ்வாதீனத்தில்சிலவரிடத்திலும் தமது இருபத்திரண்டுவயதுக்குள் அவர்களிடம் தமிழிலும் கற்றார் தமது இருபத்தைந்துவயதுக்குள் அதின் பிரகாரம் அப்படித்தில் இவர்க்குப் பலபாஷையிலுள்ள நூல்களிற்பயின்றார் அப்படத்தில் இவர்க்குப் பலபாஷை கட்டளைகள்பலர் ஆகியும்தமிழ்மேன்மைக்கிய அருணாசலக் கவிராயர் என்றனர்.

அக்காலத்தில் இவரதுகல்வி அறிவையும் புத்தியின் கூர்மையையும் விவேகத்தையும் தாழ்மையையும் உணர்ந்து அம்பலவாணதேசிகர் அவரையும் விசேஷமாக இவரை அங்கீகரித்தும் பூஜைக்கு இவரையே

வித்துவத்து இவர் கிடைக்கப்பெற்றார் சுவாமி ஸ்ரீராமாயணம் சொல்கின்றபடி தசரதச்சக்கிரவர்த்தி முதல் இல்லறம் பூண்டு பிற்பாடு துறவறமும் பூண இக்ஷ்வாகு அரசர் திருக்குமாரர் முதல் இல்லறம்பூண்டு பின்புமனத்தா ல் முற்றத்துறவுபூண்டிருக்கப்பெற்ற மகாராஜர்களெல்லாரும் முன்னோ கோவிக்குடியிலுள்ளதைப் பூண்டிருந்தார்கள் என்றிருக்குமிடத்தும் இவ ற்றையே நோக்கி அப்பாவில் முதற்கண் இல்லறமும் பின்பு துறவறமும் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஆதலால் அடியேனும் இவ்விதிகளையே கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றேனென அதற்கு அவரும் அங்ஙனமே செய்யுமென்று ஆசீர்வதித்தது,

ஆகினும் இவர் அப்பிராயத்தமது விவாகசரியத்தில் பிரவேசிக்கவில்லை இவ்வாசிரமத்து விவாகம் சித்திரமாதம், என்கின்ற பழமொழிப்படியாக சுயம்பலித்தல் வியைத்சாதித்து கேழ்ப்பிக்கப்பட்டுமிருந்தால் இவர்பி ன்னைத்தேடப்போவதுமன்று.

இவருக்கு வயது முப்பதில் அபிவிருத்திக்காட்டினைக்கருப்பூரில்தமது இ னத்தவில் இவர் ஒரு குமரிக்கன்னிகையை மணந்து அப்பெண்ணியமதி யோடு இல்லறவாழ்விலேயே வாழ்க்கையில்தமது இல்லறத்தைநடத்துதற்கு த்தக்கோர் காரணம் ஆகிய பொருள்களை ஈட்டுதற்காகவுக்கண்டத்தொ ழில்செய்தார்.

அதினால் இவருக்குப் பிரயுமசாலகராசனோசிட்டதால் அறுவராயிலே நா மத்தமகிழ்நூல்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திலும் சைவத்திலும் முன் இருந்த தி க்கதெய்வப்புலவர்கள் ஆகிய பன்னிருவராயும் நால்வராயும் தோன்றியதில் விப்பிரபந்தங்களும் திருமுறைகளும் வேதாகமப்பொருள்களால் ஆகியத மிழ்களென்றும் இவ்விருமதகங்களும் தமிழில் முதல்நூல்களென்றும் தமக் குமுன்னோர்கள்தாமே அமைத்தாலால் அவற்றை ஓதித்தமது உ லகத்துக்கு உபகாரியர் உபயோகியராகி அருமையும் பெருமையும் உள்ள முக்கியமாதாம் ஆனவைகள் எலக்கணமது அவ ஆட்பத்தால் உவை மாற்று இடைக்காணப்புகுந்தார்

அச்சோதனையில் இவ்வகம்பாட்டாழ்வாருடைய ஸ்ரீராமாயணமும் தி ருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும் மற்றைய தமிழ் நூல்களிலு ம் சிறியனவும் இத்திருச்சொற்களாலும், செவ்வியமதுரமாம் சேர்க்கப்பொருள்களா லும் மிகச்சிறந்தனவும் பெரிய அதிகாரம் உள்ள நூல்கள் ஆகவும் இருக்கவையில் தீ ன்றுகண்டுகொண்டார் மேலும் தெய்வப்புலமைக்கவியுடைய மேற்படி இரு வராலும் தோன்றியதில் இருநூல்களுள்ளும் முன்னது வேதமாதாவாகிய காயத்திரி அர்த்தம் உள்ள இதிகாசமென்றும் பின்னது மனுமுதலியசு மிருதி அர்த்தம் உள்ள நீதிநூல் என்றும் இவற்றின் உண்மையைக் கண்டு கொண்டார்.

ஆதலால் விசேஷமாக இவ் இருநூல்களிலும் பயிலுகையில் மதுரை ச்சங்கப்புலவர்கள் அளித்த திருவள்ளுவமாலையில்

வெண்பா

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுச்
செப்பியவள்ளுவர்தாம் செப்பவரும் - முப்பாற்கு
பாரதம்சீராமகதை மனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற்றில்லை நிகர்

என்று இராமாயணம் குறளுக்கு உவமிக்கப்பட்டதை நோக்கினார் அ தனால் இவர் கண்டுகொண்டார், முன்னதில் சொல்லப்பட்ட இராமசரித்திர ங்களே, பின்னதில் நீதிகள்போலச் சொல்லப்பட்டன என்றும், ஆதலால் நீதியின் குறளிலும், அவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் ஆகிய கதைகளோடு பக் வக் குறைவுபாவமும் சேர்த்திருக்கும் இராமாயணமுழுதிலும் இருக்கின் றன என்றும் இத்திட்டவியாணத்தில் இக்குறளிற் பார்க்கிலும் இவ்விராம ாயணத்தில் அதிகமாகப்பயின்றும், பாராயணித்தும் அநேகரை இசைவித் தும் சபைகளிற் பிரசங்கித்தும்வந்தார்

இவ்வாறு நிகழ்கையில், இவர் தமது தொழில் முறைமைபற்றிப்பொன் வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டு அக்காலத்தில் அனைவருமாக விற்றபுதுவை க்குப்பயணங்கொண்டார் அதற்குச் சீர்காழியால்போகவேண்டுதலின் அவ் விடத்தில்வந்து தருமபுரத்து ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஒருமடத்தில் தங்கினார்

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான் சிதம்பரப்பிள்ளையென்ற ஓர் கார்காத்தவேளாளர் தருமபுர ஆதீனத்தில் இவருக்குச் சகலபாடி ஆன ஒருபாவலர் இவர் அப்பண்டாரச்சந்நிதி நியமனத்தால் இல்லறம் பூண்ட காலத்திலே அவருக்கு அக்குற்ற ஏவலால் துறவுபூண்டு இதற்குக் கட்ட ளைத்தம்பிரான் ஆகி அமர்ந்திருந்தார்

ஆதலால் இவ்விருவரும் சந்தித்து தங்களில் இருந்த நெடுங்காலப் பிரிவின்பரிவு அகலத்தழுவி க்ஷேமகுசலப்பிரசினம்பண்ணின பின்பு அவர் அம்மடத்து அலுவலின்பேரில் அக்குலத்தினின்மேலே அதின்முன் னையகட்டளை வருவாய்க்கு ஆகிலும் தாம் அதிகமகனடாதற்காகத் தாமே பாடின ஒரு கட்டளைமாலையை இவருக்குக்காண்பித்து, அதற்கு இவர்தமது ப்பண்கொண்டார், சீர்காழிக்கு ஒருபள்ளுபாடப்பிடிகையோட்டேன் - புல சோபிதமாக அதைத்திறைவேற்ற எனக்குச்சாவகாசம் கிடைக்க இல்லை நீரே அதைமுடியும் எப்பொழுதும் இவ்விடம்விட்டகலாதேயும், என்று அதை இவரைப் பிரார்த்தித்தார் அப்பள்ளின் பிடிகையைப்பார்க்க என்று அதை இவர்கையில் ஒப்பித்தார், இவர் அத்தை இராத்திரியற்றைப் பொழுதிலேயே அதைமுடித்துப்போட்டாராம் அன்றுதுடியலில் அதையும் தாம்அவசிய

மாய்ப் புதுவைமட்டும்போகவேண்டிய பணச்செய்தியையும் அவருக்கு ஒப்பிக்கும்படி; அதுகண்ட அவர் அடியான் ஒருவனைவசம்பண்ணி இவருக்குப் பணம்கொடுக்கச்சொல்லிக்கொள்ளாமல் வேறு குறிப்பிடம்போய்ச் சிலகாலம் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்

அந்தம்பிரான் அன்று விடிந்தபின்பு அப்பர்களின் மூடியைக்கண்டும் இவரது பயணச்செய்தியைக்கேட்டும் ஆச்சரியப்பட்டு இவருக்கென்று பெரியதொரு மடத்தைச்செய்து இவரது குடும்பத்தை இவர்பெயராலே சீகாழிக்கு அனுப்பித்து புதுவைக்குச்சென்றவுடன் எசமானும் இவ்வீடு உம்மதாகுமென்று அவர்களுக்குத்திடஞ்சொல்லி நாம் கட்டுவித்த அவ்வீட்டில் அவர்களைக்கிரகப்பிரவேசம் பண்ணுவித்தார்

இக்கவிராயரோ தம் மனத்தாகத்தால் திருப்புகலூரில் வழிவாட்டமாய் சீகாழிக்குப்போய் அம்மடத்தில் முன்போலிருக்கலானார்; அங்கு இவரைக்கண்ட தம்பிரான் இவரோடு சம்பாஷிக்கையில் முன்பு தம்மோடு சொல்லாமல் இவர் புதுவைக்கு வழிகொண்டதைப்பற்றி இவரோடு சற்றுநேரம் சலித்தபின்பு தாம் இவருக்கு என்று ஒரு வீடுகட்டினதும் அதில் இவர் குடும்பம் குடியேறினதும் இவரோடு முன்னறிவிக்காமல் இவரும் எல்லாப்பேர்களைப்போல இவரை இட்டுக்கொண்டு அந்தப்புதுமனையில் அழைத்தார் இவர் மெத்த சமுசாரத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களாலே அதுகள்வரலாறு தெரிந்துகொண்டு அவர்களோடு அம்மனையில் குடியிருக்கைசெய்துகொண்டு சீகாழியில்தானே என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கும்படி அந்தம்பிரானால் வேண்டப்பட்டு அதுவே இருப்பிடமாய்க்கொண்டார் ஆகலால் இவர் அன்றுமுதல் சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் என்றுசொல்லப்பட்டார்

அங்கு இவர் வசிக்கையில் அத்தம்பிரானுக்காகப்பலத் தனிக்கவிகளும் சிலசில்லறைப்பிரபந்தங்களும் புனைந்துகொடுத்ததும் அன்றி அசோமுகிநாடகம் சீகாழிஸ்தலபுராணமும் சீகாழிக்கோவையும்பாடி அவைகளைச் செந்தமிழ் தமக்காகவே பாடினார்

அக்காலத்தில் சீகாழிக்கு அடுத்த சட்டநாதபுரம் என்கிற அக்கிரகாரத்திலிருந்த வேங்கடராமையர் கோதண்டராமையர் என்ற இருவர் பிராமணர்கள் சங்கீதவித்வான்கள் இவரிடத்தில் சில்லறைப்பிரபந்தங்களில் பாடல் கேட்டபின் தெய்வப்புலமையை உடைய கம்பநாட்டாழ்வாரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீ ராமாயணத்திலுள்ள பாடல் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அதற்கு இவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள், இது வரைக்கும் நீங்கள் செய்த பல பிரபந்தங்களைப் பார்ப்பதாயும் காட்

கத்தாலும்தங்கள் நாமதேயம் எங்கும் குப்பென்றுபரவாமல் இருக்கின்றதால் அதையெங்கும் பரவச்செய்யத்தக்கமுத்திப்பிரதானம் ஆகிய ஒரு பிரபந்தத்தைத்தீர்க்க ஆலோசித்து தாங்கள்செய்யத்தக்கதென்று

அப்பால் இவர்யோசித்தது இதுமெய்யே இனிமேக்கும் உலகுக்கும் புத்திக்கும் முத்திக்கும் சாதனம் ஆகிற ஒருகதையைப்பற்றிப் பாடுவோம் அதுராமகதையே ஏன் எனில் ராமமந்திரம் பரப்பிரம்மத்தைக்குறிக்கிறது தாரகப்பிரம்மமந்திரம் என்கிறது காயத்திரிக்கு ஒருசுருக்கம் ஆகியது,ஸ்ரீமந்ராமமனை பிரம்மாவுக்கும் பிரம்மாபரமசிவனுக்கும் பரமசிவன் பார்வதிக்கும் உபதேசித்தது இறக்கமுத்தி என்கிறகாசியில்யாவருக்கும் அந்தியத்திலே உபதேசித்தது அந்நாளிலோ பரப்பிரம்மம் தசரதனிலே அவதரிக்குமென்று அதைக்குறிக்கிற காயத்திரி(உச) அட்சரங்களை உடைய எழுகாண்டங்கள் ஆகிய எசர்வேதமே எழுகாண்டங்களும் (உசக) கிரந்தம் ஆகி, ராமனைக்குறிக்கிற புண்ணியகதாரூபமாய், மகரிஷியும் ஆதிகவியும் ஆகியவால்மீகிபகவானிலே அவதரித்தது இதுகாயத்திரி ஆகலால் அன்றோ பிரமத்திமுதலான சகலமகாபாதகங்களையும்போக்குகிறது அறியும்தெரிந்தோ தெரியாதோஇருந்தியோகுளிறியோ பக்தியாயோ.அபக்தியாயோ நினைவோடே நினைவுதப்பியோ அன்வயத்தோடே அன்வயம் இன்றியோபொருள் உணர்வோடே அது இன்றியோ.ராமவென்ற இரண்டு அக்ஷரங்களைமாத்திரம் வரத்தக்க மராமரா இந்தவரப்பில், இராமற்போசுதே ராமாஇடியாதே மோராமா காராமணிஆமா, சிராமாவென்று இப்பேர்ப்பட்ட வசனங்களிலும் வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவர் தங்கள் அந்தியத்தில் உச்சரித்து முக்திபெற்றவர் அனேகர் இதைஉச்சரிக்கையில்-ரா-பாவங்களைத் திரட்டி வெளிப்படுத்துகிறதும் அதுகள்மறுபடியும் உள்ளே நுழையாமல் வாயை மூடுகிறது இதினால் அன்றோ முன்னையபெரியோர்களில்

நம்மாழ்வார்

கற்பார் இராம பிரானை அல்லால் மற்றும் கற்பரோ
புற்பா முதலாப் புல் எறும்பாதி ஒன் றின்றியே
நற்பால் அயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும்
நற்பாலுக்குற்றன நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே

என்றார்படிக்கில் ராகவன் சரித்திரம் கோடிக்குள் போகுமேதரித்திரம் என்றுபழமொழியும் இருக்கிறது மேலும்சங்கர ராமானுச மத்துவாசாரியர்கள் ஆதியதிரிமத ஸ்தாபனர்களும் இந்தராமகதையை நியமமாய் வீட்டிலும் வெளியிலும் பாராயணித்தும் கேட்டும் கேட்பித்தும் இகபர சௌக்கியங்களை அடையவென்று தங்கள் சிஷர்களுக்கு நியமித்தார்கள்

அவர்களும் அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இத்தம்பிரகாரம் இராமாயணத்
தின் பலபாகத்துவங்களையும் தமது கல்விநிறைந்தகருத்தினில்இவர்நியானித்
து இதையேதாமும்பாடத்தொடங்கித்தமதுகாலத்தைதற்போதாப் போக்
கத்திரமாயித்தார் ஆகிலும் இவர் இதைஎன்ன ரூபமாப்பாடத்தக்கதென்
று மேலும் சிந்தித்து இதனைத்தெய்வப்புலமை ஸ்ரீமத்கம்பநாட்டாழ்வார்
திருவிருத்தங்களால்நிறைத்தார்பின்னும் பலரும் பலவால்நிறைத்தார்கள்
ஆதலால் நாம் பெண்களும்பேதையரும் உணரத்தக்கவெளிப்படையும் வ
ழக்கமும் ஆகியசெந்தமிழ்ச்சொற்களாலே ஓர்நாடகம்ஆகிய கீர்த்தனரூப
ம்ஆக நினைக்கக்கடவோம் என்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதகடைதெரிந்த மேற்
படி இருவர்ஆகியதமது பிராமணசிஷர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உத
வியாகக்கொண்டு இக்கவிராயர் அதைத்தொடங்கி நிறைவேற்றினார் அதி
ல்விஷயம் ஆவதுஇவருக்கு இந்தவிவு அங்கதராயபாரதத்தில் தோன்றிய
தால் முற்றுமுதல் அட்டவெளியேபுறப்பட்டதாளென்று கீர்த்தனையை அ
நேகவிருத்தத்தோடுமுடித்து அச்சிஷர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்குஇரா
கமும் தாளமும் அமைத்துக்கொண்ட அவர்களாலும்அதை அவர்களிட
த்தில் கற்றுக்கொண்ட மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்குஉள்ளே அந
அக்கு எல்லாம்பரவினதைக்கண்டு இராமாயணத்தில்பிரமமாசிலவிஷய
ங்களைஎடுத்துச் சிலகாலத்தில் சுருக்கமாய் நூறுகீர்த்தனைகள் அநேகவிரு
த்தத்தோடுமுடித்தார் அதுகளுக்குஎல்லாம் இராகதாளங்கள் அமைத்த அ
ந்தப்பிராமணர்கள் சில்லென்று சென்னப்பட்டணத்துக்குவந்து அநேக
ரை அங்கேபாடிப்பரிசுபெற்று மறுபடியும் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப்
போய் அதினால் தங்கள் கல்யாணங்களையும நிறைவேற்றிக்கொண்டு திரு
ம்பி இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய் நடந்தசெய்திகளை அவருக்கு அறி
வித்தார்கள்

அதினால் இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும் விருத்தங்க
ளும்பாடி முன்னதுகளோடு கூடி அர்த்தம் ஒழுங்குபெறக்கோத்து ஒருபிர
காரமாமுடித்துக்கொண்டு சீரங்கத்துக்குப்போனார் அதைஅரங்கேற்றப்பூர்
வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது ஸ்ரீராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய ஸ்த
லம் அதுவே ஆகையால் அப்பொழுது அக்கோயிற்றுறையார்கள் சொன்
னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை பூர்வாசா
ரியர் ஆகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருமுன்னர் பிராட்டியார் சந்நிதானத்தில்
பெருமாளும் எழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார் அக்காலத்தில் பலதரு
மங்களில் பல அற்புதங்களை அவர்உலகத்துக்குக்காண்பித்தார் அதைத்தா
னே நீர் கீர்த்தனைகள் ஆகப்பாடினபடியால் அதைக்குறித்துப் பெருமாள்
பெங்களுக்கு நியமித்தால் இந்த நூல்அரங்கேற்றச்சம்மதிப்போம் என்று
அதின்பேரில் இக்கவிராயர்தனியே ஓர் இடத்தில் இருந்து ஒரு கீர்த்தனை
யால் ஸ்ரீரங்கநாயகனை தோத்திரம்பண்ணினார் அது இது

தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்பள்ளிகொண்டீர் அய்யா-ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
என்பள்ளிகொண்டீர் அய்யா

அநுபல்லவி

ஆம்பல்பூத்தசபறலதயமுவிலே-அவதரித்த
இரண்டாறு நடுவிலே-என்

சரணங்கள்

௧ கோசிகன்சொல்குறித்ததற்கோ-அரக்கி-குலையில் அம்புதெறித்ததற்கோ
ஈசன்வில்முறித்த தற்கோ-பரசு-ராமன் உரம் பறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசன்பெண்ணுடன் வழிநடந்தஇளைப்போ
தூசிலாதகுகன்ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
பிரேமமும்சித்திரகூடச்சிகரக்கல் மிசைகிடந்தஇளைப்போ
காசினிமேல்மாரீசனோடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போ-ஓடிக்
களைத்தோ தேவியைத்தேடி-இளைத்தோ மரங்களேழும்
தொளைத்தோ-கடலைக் கட்டி-வளைத்தோ இலங்கைகளனையும்
காவல்மாகனை இடித்தவருத்தமோ
ராவணாதிகளை இடித்தவருத்தமோ-ஏன்

௨ மதுரையிலேவரும் கலையோ - முதலை - வாய்மகனைத்தருமகனையோ
எதிர் எருதைப்பொருதகளையோ-கன்றை-எடுத்தெறிந்தபொருகளையோ
புதனைவனமுலை உண்டுபெயின்உயிர் போக்கி அலுத்தீரோ
அதிரவேவரும்குருவிவானையரன் தாக்கி அலுத்தீரோ
அறிசெய்ஆயர்களைக்காக்கவேண்டிமலை தாங்கி அலுத்தீரோ
சதிசெயகாளிங்கன் மணிமுடி தாக்கிஅலுத்தீரோ-மருதம்
சாய்த்தோ-ஆடுமாடுகள் மேய்த்தோ சகடுருளைத்
தேய்த்தோ-கஞ்சனஉயிரைமாய்த்தோ அர்ச்சுனனுக்காச்
சாரதியாய்த்தேர் நடத்தவருத்தமோ
போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ-ஏன்

௩ படிதனில்மெத்தவும்நானே - உம்மைப்பரமனெனவே அடுத்தேனே
அடிமைகொள்வீர் என்னைத்தானே-செம்பொன்-அணி அரங்கப்பெருமானே
திடமுறைத்தகரும் பாலைசாயமது தடுத்தாட்சித்தீரே
விடமுறைத்தகாகாசுரனுக்கொருகண் விடுத்தாட்சித்தீரே
கொடுமைகொண்டமுக அரோபதைக்குத்துயில் கொடுத்தாட்சித்தீரே
மடுவில்ஆனையைமுன் ஓடிமுதலையைமடித்தாட்சித்தீரே-அதுபோலே
வாரும்-இருகைக்கண்ணாலேபாரும்-மனக்கவலை
தீரும்-நினைக்கவரம் தாரும்-தாருமெனசாமி
வட்கமேவும்மா லட்சமியுடனேபெரும்
பட்சம்ஆகஎன்னை ரட்சியும்எழுந்திருந்து-ஏன்

இந்தக்கீர்த்தனைக்காகப்பெருமாள்திருவுள்ளம்உகந்து இக்கவிராயருக்குச்செப்பனத்திரு;ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவரைப் போலவந்து,ஓயராமநாடகப்புலவர் முற்காலத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாயணம் அரங்கேற்றவருகையில்நம்சடகோபனைப்பாடினேயோவென்றுபெருமாள்கேட்க அவர்நம்மாழ்வாருக்குஒருஅந்தாதிபாடினபின்புதான் அதை அரங்கேற்ற சம்மதித்தார் அவ்வாறேநீயும்உனதுநாடகத்தில்நம்பெருமாள்பரிசனங்களைப்பாடில் உனதுநூல் அரங்கேறும் என்றார் அவ்வண்ணமேபெருமாள்கோயிற்றுறையாருக்கும்செப்பனம்சாதித்தார்; இவராலே அதைப்பாவித்துக்கொண்டு இவரதுஇராமநாடகத்தை அரங்கேற்றும்படியாக அப்படியே அன்றுவிடிந்தபின் இருவரும் அச்செப்பனங்களைஒப்பிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஆய்;இவர் இநாடகத்திற்குத்தோடையம்பாடத்தொடங்கும்பெருமாள் பரிசனங்களாகிய அனந்தகருடவிசுவக்சேனர்பஞ்சாயுதங்கள்ஆழ்வார்ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் அதில் அமைத்தார்.ஆதிலும் அத்தோடையத்தில் இருக்கின்றவிநாயகரோ அக்கோவிற்பரிவாரத்தில்இருக்கின்றஒருவர் தாம்மேற்காப்புவிநாயகரோ,சேனைமுதலியார்பரிவாரத்தில் ஒருவர். இவ்விதமாஇந்நூல் சிறைத்தில்பூர்வத்தில்தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார்தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய கம்பர்திருமண்டபத்திலே அந்தப் பகுலி அலத்தட்சேத்திரத்திலேதானே.திருவரங்கத்திருமுற்றத்து அடியார்கள்கோஷ்டியில்முதலில் அரங்கேற்றினார் அக்கோயிலாரால் பலமரியாதைகளோடு பஹுபரிசுத்துரும்பெற்றார்.

அப்புறம் இக்கவிராயர்தஞ்சாவூர்சமுஸ்தானதிபதி ஆகிய துளசிமகாராசாவின் சபையில்இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றவந்தார் அங்கேயும் தஞ்சைக்கோட்டைசென்னப்பட்டணத்துநாப்,ஆகியமதார்மலக்கின் கண்டிருல்முற்றிரிக்கை இடப்பட்டிருந்த அச்சமையபேதத்தால் புதுவைநகரத்து ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் சபையில்இதை அரங்கேற்றவந்தார் அவர்தமக்கு மிகவுந்திருட்டர்ஆகிய துளசிமகாராசா இதைக்கேட்டதற்குமுன் தாம்கேட்டால்கூடாதென்று அவருக்குஞானலெகுமதியும்செய்து மணலிமுத்துகிருஷ்ணமுதலியாருக்குத்தகவுமைப்பத்திரிகையோடு இவரைச் சென்னைபுரிக்குஅனுப்பினார் இவர்இவிடம்சேர்ந்து அவருக்குஒப்பிட்டுக்கவிதை அத்தகவுமைப்பத்திரிகையோடுகொடுத்தார்

அது-இது, ஆசிரியவிருத்தம்

சித்திரருசிரவல்லிபுத்திரருசிரவல்லிதேவர்கள்வணங்கவல்லி
இலங்கையாகவல்லிநிலைசாமவல்லிதிருநிருவிழிக்கருணையாலே
சித்திரமாசகன எனது பூமண்டலத்திபர்கள் தாம்வணங்கும் அதிக்கும்
சக்கரபாணிபுனைமணலிமுத்துகிருஷ்ணசமுத்திவாழிமண்டலாய

சுத்தமலர்குவளைநான்மதியம் சீசெஞ்சாமிளான்திருவிமனமேமேகம்சி
வரிசைமான்பருதிநீபிள்ளைநான் அனைநீநானகவிஞன்வழுதிநீநான்
சுத்தமுளராமாயணந்தனைக் கொண்டனைதசமுகமது பெறவருதிநேனே
சொற்பொருள் அறிந்தளவுசொல்லுவேன் கேட்கவேணும் ஆகவேணு
(முநீயே

இதை அங்கீகரித்தமுதலியார்,இவரைத்தம் இடத்துக்கு அழைப்பித்துசக்கமரியாதைசெய்துஇவர்கேள்விக்குஇசைந்தார் அப்பால்இவர்ஸ்ரீராமகதையைஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றிநாடகமாய் ஒன்றுசெய்கின்றேன்.அதையும்கூடவேதாங்கள்கேட்கவேண்டுமென்றார் அப்போது அவர்இவரைக்கேட்டார்சிலகாலத்திற்குமுன் இவர்பிராமணர்கள் இராமநாடகமொன்று கொண்டுவந்து இங்கேகீர்த்தித்தார்கள்; அதுதானோ இதுஎன்று இவர் அதுவும் ஒன்பாடிதான் அதுஒருமல்லிகம் ஆதலால் அதைத் தோயவிரிவாகப்பிறகும்பாடினேனென்றார் முதலியாரப்படியாகில் இரண்டுநாட்களுக்குக்காலத்திலேதானே நடக்கமன்றார், ஆதலால் அப்பால் இவர் தமது நாடகத்தைப் பின்னும்பலதருக்களையும்விருத்தங்களையும் புதுக்கிவிரித்தார்முதலியார்சபையில்இராமாயணப்பிரசங்கம் ஆரம்பித்தார்.கூடவே அங்கங்கேஇக்கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார், ஆதலால்ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகத்தில்முதலியாரால் பலவேண்மைகளையும்பரிசுகளையும்பெற்றார் அதுகள்இக்கவியால் அறியவரும்.

ஆசிரியவிருத்தம்

கனம்தந்தான்கனகாபிஷேகமதந்தான்
களங்கம்இல்லாக்கருப்பொருளை அறைந்துதந்தான்
மனந்தந்தான்முடிசூட்டுமாலைதந்தான்
வாணிசிறகாதனத்திருத்திவரிசைதந்தான்
இனம்தந்தான்ராமகதைஎவர்க்கும்தந்தான்
எனைராமயணக்கவிஞன்எனப்போர்த்தான்
அனம்தந்தான்மணலிமுத்துக்கிருஷ்ணபூபன்
அகம்தந்தான்இருமையிலும்சுகம்தந்தானே

இப்படி முத்துகிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானம் செய்யப்பெற்ற இக்கவிராயர் பின்பு - லிங்கப்பசெட்டியார் - குமாரர்-ஆகிய தேப்பெருமாள்செட்டியாருக்கு ஒப்பிட்டுக்கவி அனுப்பினார் அது இது,

கனிகொண்ட பஞ்சலக்ஷணமும் ராமாயணக் கடலையும் உணர்ந்த புலவன், கவிராசர் புகழும் சீகாழி அருணாசலக் கவிராயன் எழுதும் ஓலை. மணிகொண்ட மார்பின் மகப்பாம்பொலகளை மகிழ்க்கசுதன் வணிகாதிபன், வருசீபடைத்தம்பிப்பெருமாளையன் திருமுகம் வந்திருந்தோம் காண்க, அன்னிகொண்ட தியாகசோர் வன்மை உரைசெய்ததும் அதற்கு வெகுமதிசெய்ததும், அதுமைக்குபகாரம் ஆனதும் இப்புவியில் அறியாத பெருமாளோ ரோபணிகொண்ட ராமகீர்த்தனையும் அப்படியே பரிந்து நீ கேட்கவேணும், பாரில் ஓராயிரம் பிறைகண்டு நீ பொருள்படைத்து வாழ்ந்திருக்கமாட்டோ.

அவர் அப்படி இயம்பியதைக் கேட்டு இவருக்கு நன்றி சமானம் பரிசோமெரியாதை செய்தார். பின்பு மதார்மலக்கவராப்போடு சமாதானப்பட்டிருந்தனமிம் கோமஜாவையும், அம்பால் ஒருபஞ்சரத்தின் மூலமாய் ஆனந்தராமகப்பிள்ளையையும் பின்புடையார்பாளையத்துத்துரை ஆகிய, உவாக்கப்புடையாளையும் பின்னும் சிலபாளையப்பட்டுத்துரைகளையும் இவர்கண்டு இதை அரங்கேற்றி பலசல்வரிசைகளும் மெய்வரிசைகளும் அவர்களால் பெற்றார்

இவ்விதத்தால் இவர் ஈட்டிய பொருள்களைக் கொண்டு தம்குடும்பத்தோடு கெலங்கமின் சிலவருஷங்கள் இருந்து சீர்காழியில் தானே விகாரி ௵ ஆனிமீ வைகுண்டப்பிராப்தி ஆனார் இவர் வேஷத்தில் கோத்திரந்தாழ்வடம் தவமி துவா வெண்ணெய் மேட்டி அரையிலும் தரித்து சைவப்பண்டாரங்கள் போல் இருந்தார் ஆம்.

இவர் தமது விவாகத்தின்பின் தில்லையாடியில் ௬௦ ௵ வசித்து சீர்காழியில் ௨௦ ௵ வசித்தார், இவருக்கு வயது -௬௦- இவர் தமது -௬௦- ஆம் வயதில் இக்கீர்த்தனைப் பாடியது இதுபற்றி காண்பவருஷம் ... பாடி --௱ ௵ ஆகிறது இவர் வைகுண்டப்பிராப்தி ஆகி -௮௦- வருடம் ஆகிறது.

இவர் தசரித்திரம், இவரது பேரும், இவர் குமாரர்கள் மூலவரில் மூத்தவர் ஆகிய அம்பலவாணக் கவிராயருக்கு புத்திரரும் இக்கீர்த்தனைக்குப் பிரசங்கியும் ஆகிய, சுப்பராயக் கவிராயராலும் பின்னும் அநேகராலும் சாயகமாக கேள்விப்பட்டபடிக்கு எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

அமைத்தவர் கருத்து.

இக்கவிராயர் நிச்சயித்தபடி மகிமையுள்ள இந்த இராமாயண கீர்த்தனை ஆகிய புண்ணியநூல் வெளிப்படையான வழக்கச்சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும், இடையிடையில் அவ்வளவும் தெரியாத சிலவாய்களில் அகப்பட்டு முடிய எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும், அங்கங்கே சரணங்களும் வரிகளும் மிகுந்தும் குறைந்தும் இராகதாளங்களும் பேதித்தும் சிலவிருத்தங்களும், கீர்த்தனைகளும், சில புஸ்தகங்களிலே குறைந்தும், சிலவற்றிலே மிகுந்தும் இப்படிக்கும் பலவிதங்களிலும் பிழைபாடுகள் ஆய்விட்டது, இதற்கு முக்கியகாரணங்கள் இத்தமிழ்ப் பாஷையின்கண் உயிர் அக்ஷரங்களைத் தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்தி வழக்கமும், அவ் அக்ஷரங்கள் இயல்பாயே மிகுதலும் குறைதலும் மாறுதலும் அல்லாமல், வலிய அதுகளை மிகுத்தலும் குறைத்தலும் மாறுதலும் செய்கிற விகாரவழக்கமும் தாம் இச்சந்திகளும் விகாரங்களும் இன்ன இடங்களில் வேண்டத்தக்கதுகள் என்று கற்ற இலக்கணப் புலவர்களில் சிலர் இன்னமும் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்,

ஆகையால் இந்தப்புஸ்தகத்திலே வாசிப்போர்களையும் பொருள்கொள்பவர்களையும் தடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள்ளாகிற மேற்படி சந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமாய் வேண்டத்தக்க இடங்களிலே கொண்டு; வேண்டத்தகாத இடங்களிலே விலக்கியும் [கற்றவர்களுக்கே அன்றியும்? மற்றவர்கள் ஆகிய பெண்களுக்கும், பேதையருக்கும் கூடத் தட்டியில்லாப்படிக்கு வாசிக்கவும், சொல்லும் பொருளும், அவர்களுக்கும் விளங்கும்படியாகவும், சொற்களைப் பிரித்திருக்கிறோம்; ஏனெனில், இந்நூல் படிக்கின்றவர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும் வேண்டத்தக்கவர்கள் மிகவும் சிலர் அதை வேண்டாதவர்கள் மிகவும் பலர் அதனால் பலருக்கு பயன்படுவதையே முக்கியமாகக் கொண்டு வேண்டினோம் மேலும் எழுத்துகளை இல்லாதவர்களும் சங்கீதப்பயிற்சி இல்லாதவர்களும் கூட இந்நூலைப் படிக்கையில் எந்தெந்த விருத்தத்தையும் எந்தெந்த கீர்த்தனையும், சற்றே தக்குறைய எழுத்துகளை அறிந்தும் சங்கீதங்களை அறிந்தும் நடத்தும்படியா, அதுகள் தாமே அவர்களை நடத்திக்கொண்டு போகத்தக்கதாக அவ்வளவு பக்குவமாய்த் தகுந்தபடி பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது,

இதில் கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களும், நூற்று, ஐம்பதும் - ஆகக் காலானுகூலப்படி, பாடப்பட்டபடியால், அப்போதைக்கப்போது எழுதி

க்கொண்ட புஸ்தகங்களில் சிலவற்றில் கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களுங் குறைந்து சிலவற்றில் அநேகம் மிகுந்தும் போய்விட்டதுகள், அவற்றுள் சிலபொருத்தம் இல்லாமலும் ஆய்விட்டதுகள், ஆதலால் நாங்கள் பலபுஸ்தகங்களைக்கொண்டு பரிசோதிக்கையில் பொருந்தாமைகண்ட இடங்களில் எழுத்துகளையும் சொற்களையும் திருத்தினதுமாத்திரம் அல்லாமல் தனிச்சொற்கள்சேர்த்தோம் விருத்தங்களையுடைத்துப் பொருத்தினோம். நூதனவிருத்தங்களும் பாடிச்சேர்த்தோம், கீர்த்தனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆக்கினதும் அல்லாமல் நூதனகீர்த்தனைகளும் பாடிப்பதிப்பித்தோம், இக்கவிராயராலே பாடப்பட்டதுகளாகக் காணுவதும்; கூறியதையே கூறியதுபோலக் கண்டதும் ஆகியசில கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களையும் கழித்துவிட்டோம்,

இந்த இராமாயண கீர்த்தனையிலே நாங்கள் திருத்தியதுகளையும் கூட்டியதுகளையும், கழித்ததுகளையும் நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கு ஓரோடுகளல்லாமல் பின்னும் தகுந்த சில வித்வான்கள் சிலபுலவர்கள் சில கவிராயமார்கள், சிலசங்கீத வித்துவான்கள், சில இராமாயணப்பிரசங்கிகள், சில கீர்த்தனைப்பிரசங்கிகள்; போதாமைக்கு வால்மீகப்பிரசங்கிகள், ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்,யாவரோடும் ஆலோசித்தேசெய்தோம்,இதுகளைப்பார்க்கிறவர்கள் பொறுமையைவிட்டுப்பார்வையிட நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம் ஏனெனில் பொறுமை உள்ளவர்க்குப் பொருளுண்மை தோன்றும் என்றுபழமொழி இருக்கிறபடியால் அப்படிசெய்வார்களாகில் அவர்கள் எங்களுக்குக்கொடுக்கும் வெகுமானமும பரிசும் ஒருபாகமும்,ஒருசிக்கம்பமும் ஒருகாக்கம்பமும், இவையும் செய்யகோருதவர்கள் அனேகர் இருப்பார்கள்;

சங்கீத ஐயங்கார் என்கிற, இராமாயணக்கீர்த்தனை பிரசங்கஆலவாய இதிலே ராகங்கள் இராகங்களையும் தாளங்களையும் பரிசோதித்து கீர்த்தனைகளில் இன்னராகத்துக்கு இன்னஇராகமேசரி இன்னதாளமேமேலானதும் என்று ஆராய்ந்து பதிக்கையில் அதற்கு கூட இருந்தவர்களுக்கு உதவிபண்ணினார்,

இதிலே அநேக கீர்த்தனைகளுக்கு இராகங்களும் தாளங்களும் நாங்கள் இன்ன இன்னதுஎன்று போட்டிருந்தாலும், இராக தாளங்களுக்கு அதுவே நிபந்தனை அல்ல சுதிக்கியர்ணம் லயைக்கியானம் தெரிந்த மகாசங்கீதவித்துவான்கள் தங்கள் வல்லமைக்குத்தக்கபடி ஒருராகத்தைப் பலராகத்திலும் ஒருதாளத்தைப் பலதாளங்களிலும் பாடிக்கொள்ளலாம்,

---

ஸ்ரீராமஜெயம்

இராம நாடகம்.

ஆக்கியோன்பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா

கம்பஇராமாயணப்பாற் கடலையுண்டு
நம்பலருமாமநாடகமாம் நாமழையை
அம்புவியில்காழி அருணாசலமேகம்
கும்பும்உயிர்ப்பயிர்க்குப்பெய்ததுவினைகொய்ததுவே. (௧)

மேல்க்காப்பு

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்

விநாயகர்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆனைமுகனே அரனார்திருமகனே
சேனையர்கோனுக்கிளஞ்செய்யோனே-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்ட உன்றனல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன்நான்! (௨)

௧-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விநாயகாசரணம்-செய்செய்-விநாயகாசரணம்

அநுபல்லவி

அநாதரட்சகனே-கஜமுகனே-ஐங்கரனேசிவசங்கரன்மகனே(விநா)

அநுபல்லவி

௧. அன்பிலாத பேயே-என்றுடை
அறிவுவிளக்கவே துணை வருவாயே
என்குலதெய்வம் நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக் கனுக்கிரகிப்பாயே—விநாயகா

௨. வானவர்பணி வோனே-நல்ல
வாக்குதந்தருள்கருணை சீமானே
காண உனதடி யேனே-ராம
நாடகத்துக்கருள்புரிகீ தானே—(விநாயகா)

௩. உண்மைஞானம் கோணும்-உன்றன்
உதவியாலேகல்வபுத்திகள் பூணும்
கண்மையாய்திடும் காணும்-ராம
நாடகத்தைச்சொல்கீ முன்னிற்கவேணும்—(விநாயகா)

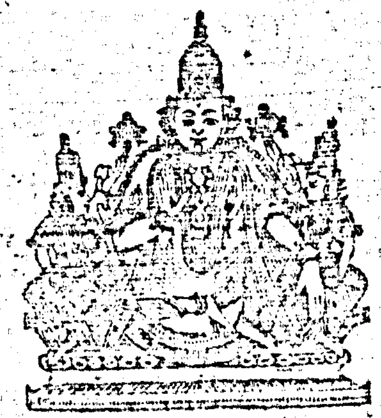

மகாவிஷ்ணு.

நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை.

இராமநாடகம்.

பாயிரம்

உள்ளக்காப்புகள்!

எற்புடைக்கடவுள்வணக்கங்கள்

அநுமார்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா,

கோதண்டதீட்சாகுருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டாவாறடியேன் செப்பவே-கோதண்டா
மாருதியேஅஞ்சனையாள் மைந்தனேக்கருணை
வாருதியேநீதுணையா வா,

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி,

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்-அநுமந்தாநீ
துணைவந்தருள்புரிகுவாய்

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்வாய்நல்ல | சொல்பொருளதுபுல்ல
இணையொன்றிலாதமல்ல | ராமநாடகம்சொல்ல

துணை

(0)இந்தப் பல்லவியைஇரட்டித்துப் பாடும்போது அநுமந்தாநீ-என்கிறதற்குப் பிரியமாக என்றனக்குற்ற என்றும் எனக்குப்பக்கஎன்றும் சொல்லிக்கொள்ளவும்.

சரணங்கள்

௩, துஷ்டவாலிசேர்மனைவை
சுக்கிரீவன்சேர்மனையைக்
கிட்டமாராகனைப்போய்க்
செப்பியசொல்அமுர்தத்தை
கஷ்டமும்அரசிழந்த
கஷ்டமும்அவனிருப்பும்
சட்டமாச்சொன்னமாருதி
நிஷ்டகருணைவாருதி
துணை.

விண்டோனே-விண்டு
கொண்டோனே-வெரு
கண்டோனே-அவன்
கண்டோனே-சுக்கிரீவன்

௪, அஷ்டதிக்கில்தென்திசை
அரியபலத்திறனைப்
பொட்டெனப்பூமியினைப்
போக்கவேமிகமனம்
எட்டவேதிருக்குமெள்ள
கிட்டவேவாஅவற்குப்
பட்டதிந்தச்சொல்லும்நாயனே
முட்டிலாஆஞ்சநேயனே
துணை.

உகந்தோனே-சீதைக்காய்
புகுந்தோனே-அப்போது
மிகுந்தோனே-உயிரைம்
தளர்ந்தோனே-அம்பாதி

௫, உக்கிரமாவிஸ்வசொரூபம்
அனைத்தும்...லக்காண்டி
அக்கிரமலங்கனிலைக்கிழப்
ஆழியைத்தேவிகையினில்
மிக்கவேசத்தங்கள்வாராய்
சக்கவோராட்சதர்எல்லாம
முக்கவேசெயும்நுந்திரனே
மூர்க்கமாம்வாயுபுத்திரனே
துணை

எடுத்தோனே-மயேந்திரத்
விடுத்தோனே-பொல்லாத்
படுத்தோனே-சம்பிரு
கொடுத்தோனே-ஆதபோல்

௬, தேவருடாமணிகையில்த்
சேதிகளெல்லாம்அவ்வி
ராவிராவணன்லங்கையை
பக்கல்வக்தாற்சேதிகள்
தூவகைத்தோரும்தேவ
கோவுமமுனிக்கணங்களப
ராவியசஞ்சீவிபோ
மேவியனைதாயிரோ
துணை

தரித்தோனே-சொன்ன
சரித்தோனே-பல
எரித்தோனே-ராமன்
விரித்தோனே-இந்த

௭, அருமையாம்சஞ்சீவிமலையை
அஸ்திரவேதைகளெல்லாம்
உரிமையாம்ராகவன்பக்கம்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க்
பெருமையார்முனிவிருந்தில்
தருமாராமனுடனிருந்தின
ஒருமையார்சஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே
துணை,உ)

எடுத்தோனே-பிரம்ம
தீர்த்தோனே-சீதையை
சேர்த்தோனே-மாதன்
காத்தோனே-தவத்தில்

பெருமாள்தோத்திரம்

விருத்தம்,

மண்டர்தம்துயர்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியம்சென்றுசமுத்திரமணையாக்கட்டிக்
கொண்டுராவணனைமாட்டிக்கோதண்டம்கையில்வந்தும்
புண்டரீகாக்ஷராமன்பொன்னடிகமலம்போற்றி,

௩-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்-

பல்லவி,

எனக்குஇருபதம்பிணைக்கவரம்அருள்வாய்-ஸ்ரீராமசந்திர
எனக்குன்இருபதம்பிணைக்கவரம்அருள்வாய்

சரணங்கள்

௧, எனக்குன்இருபதம்பிணைக்கவரம்அருள்
இனித்தசரதன் தனக்குமகனெனும்
மனத்திலுடன்அவதரித்துமுனிவரன்
மகத்தில்அரக்கியைவதைத்தஅரசே
எனக்கு

௨, கட்கையிலேஅகலிகைக்குக்கிருபைசெய்து
நடத்திச்சனகன்வில்லொடித்துச்சனகியை
பிடித்துப்பரசுராமனுக்குமமதையும்
பிரித்துநகரில்வந்திருக்கும்அய்யனே
எனக்கு,

௩, தரிக்கும்முடிவரதனுக்குதவிகதி
கடத்தில்குகனுடன்அடுத்துச்சித்திரகூட
வனக்குள்சரங்கியொடிருக்கத்துணைவனால்
வணக்கம்செய்யகிற்குணைக்குஞ்சரமே
எனக்கு

௪; துடிக்கபாதனும் ஒடுக்குழுதன்லாத்
தொடுத்தமிதியடிகொடுத்தாகசெய்
வடக்கில் அவனையும்விடுத்தடவியிலே
வனத்தில்வரும்விராதனைக்கொன்றவனே
எனக்கு.

௫, விடுக்கரியசடாயுவுக்குறவுசொலி
விடுத்துக்கொண்டுபஞ்சவடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தசூர்ப்பநகிகொடுத்தகரார்
ஷணத்திரிசிரர்முடி அணித்தராகவா
எனக்கு.

௬, தவித்துவருமாரீசனைக்கொல்லுற்றுநவன்
தனுக்கருளிஅனுமனைக்கொண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலிதனைப்பொருதிலங
னைப்படையைஆதரித்ததுரையே
எனக்கு,

௭, இருக்கும்அனுமன்வக்துரைக்கிசொர்
இருக்கைஅறிந்தபின்னரிந்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்துவருக்கமலருக்கமா
பெலத்தஅராக்கரைத்தொலைத்ததெய்வமே
எனக்கு,

௮; கொடியஇந்திரசித்தன்பிரகஸ்தனமுதலாகக
கொன்றுமூலபலவெள்ள அரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்ணன்முடியும்ராவணன்
முடியும்பொடியாகவிடுபுகழவனே
எனக்கு,

௯. சீதைதவடிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
சிறந்திருபுஷ்பகத்தில்வரிலந்த
தனக்கில்உயர்தரும்அயோத்தியிலேமா
தனத்திருக்கும்ரகுகுலக்குமரனே
எனக்கு,

அபராட்சமம்.

விருத்தம்,

கனமானவால்மீகர்சுலோகம்செய்தார்
கம்பரும்ராமக்கதைக்கவியார்செய்தார்
உனதருளையாவோர் உமாச்செய்தேன்
உளதிருவென்னையல்லன்கண்டாம்கான்றுவே

முனிவரவர்சொல்லியராமமந்திரத்தை
மூவருமோதியராமமந்திரத்தை
வனவேடனமராமராஎன்றேமுத்தி
வழிகண்டான் அதுகொண்டேமொழிகின்றேனே

௩-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

ஐயனேரகுராமனேஎன்சொல்-அபசாரம்உபசாரம்- ஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி

கையில்ஆகாதகார்யதெதுசொன்னாலும்
காக்கக்கடனென்பிழைபொறுக்கக்கடன்உன்னோம்
ஐயனே

சரணங்கள்

	குற்றம்
௧. உள்ளத்தனையும்	சுத்தம்
இல்லாதகபடம்	மொத்தம்
தெள்ளத்தெளியேன்	சுத்தம்
செய்தேன்இதே	என்றும்-இதுசின்னப்
வெள்ளைக்கவி	பின்றும்-சொல்லதல்லால்
பிளக்கவி	தருமோ-பழுதுகள்
விள்ளத்	தருமோ-சாமிநீ
உள்ளத்	தருமோ-இருவுளம்
தள்ளத்	தருமோ-அறிகிலேன்
கொள்ளத	

ஐயனே,

	நீதமும்
௨, நற்பொருள்	வேதமும்
கவரச	கீதமும்
வைப்புள்ள	ஞேதமும்
வண்ணவி	
ஒப்புத்	தெரிவேனே-அதில்உள்ள
தப்புத்	தெரிவேனே-இலக்கணக்
சொற்பிற	கறியேன-உன்புகழ
கற்பிக்	கறியேன்-சொல்லி
மெய்ப்பிக்	கறியேன-சாமி
தப்பிக்	கறியேன்-என்கன்

ஐயனே.

	முன்னம்
௩, உத்தமமுனி	கம்பர்சொன்ன
உரைக்கக்	
கற்றமிழ்தன்னைச்	சின்ன

நாடகம்ந — தென்ன
வைத்திப்படி. — கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திப்பிழை — கொண்டேன்-என்சாமி
பிதுச்சொல் — வைப்பேரே
சந்திக்க — ஒருக்காலே
கத்திச்சொல்லும் — என் மேலே
ஐயனே.

நூற்பெருமை.

விருத்தம்.

சதிர்பெறும்ராமகாதைசதகோடிபிரபந்தம்ஆகும்
அதில்ஓர்அக்ஷரம்சொன்னாலும்அருவினைபோகுமென்றே
விதியினால்முனிவால்மீகி விளங்கியஉறுதிகொண்டு
மதியினால்அதிகமாக்கிரம்வகுத்தநாடகம்சொல்வேனே.

௫-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி.

மகத்துவம்உள்ளகதைராமகதைஇதுவேகேட்கவேணும்முனி
வருக்கும்பலமளிதருக்கும்இதுபொருளே

அநுபல்லவி

மிகுத்தமிருத்தபுராணம் — சொல்லும்கதை
விரும்புமோமறுகாளச் — சொன்னால்அதை
அகத்தில்ஆத்தம்தருமே — இதுசொல்ல
அடிக்கடிசொல்லிலும் — வெறுக்குமோகல்லி

மகத்துவம்

சரணங்கள்

௧, சேர்க்கும்பொருள்கலில்எண்ணஇனச்செவியர்க்கும்பொருள்இதுமா (த்திரம்
சொறும்இதுபெருந்தலமும்இதுஎன்று தெளிவதேஎல்ல சூத்திரம்
மார்க்குள்இதை அறியாக்கெல்லாம் பிறக்கெடுத்தஉடம்பலபாத்திரம்
பத்தியால்இதைகற்றவர்க்கும் — பலிப்பதுபரமபதக்ஷேத்திரம்
நிர்க்கவுஇதைக் — கேட்கின்றோர்பெரும்
திருமனையில்வரு — வார்தேவரும்
வர்க்குறிங்குணமுள் — யார்க்குச்சொல்லவரும்
இகபரங்களில்ச — கலமுந்தரும்

மகத்துவம்

௨, தருமராசன்கைசேரும்போதினில் ஒருமையாஆகைத்தடுக்குமே
சற்றேமடிக்கினும்புத்திரபாக்யமும்சகலபாக்யமும்அடுக்குமே
பெருகுகலக்கிரகம்வகாதசப்பலைப்பிரியமுடன் வந்து கொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயும்குளியமும் பிணிசெய்யாதபடிவிடுக்குமே
மரணசெனனவி — யாதிதமக்கின்னம்
வருந்துவார்வருந்தாத — மடிதின்ன
அரியமருந்திது — ஆம்என்றேமுன்னம்
ஆதிசிவின்உமை — காதிலேசொன்ன(மகத்துவம்)

௩, மைதனிற்கங்கையமுனைமுகற்பெருந்தில்வியதெய்வநதிஸ்நானமும்
சேனைமாநிலம்யானைமுதல்ஆகச் — செய்யும்பலபலதானமும்
அமிர்தம்என்றதேதுவினதவே — தாக்கம்முதல்கலைக்கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல்எதுவினைந்தாலும் உதவும்அந்நீதானமும்
சாமீராத * முனிவன்சொல்லினைவத்த
சரித்திரம்வால்மீகர் — உரைத்தபடிகொற்ற
ராமன்அவதாரமும் — முன்னேமெத்த
கம்கொண்டா நிகாவியம்என்றேமெற்ற(மகத்துவம்,)

அவையடக்கம்

விருத்தம்,

முத்துமுதல்விலைஇல்லாமணிகள்பெற்ற
முதியகடல்ஆடுகின்றோர்அதிலேவழு
சற்றும்உதவாதமணியாம்பருக்கை
தான்போடக்களிப்பானசமுத்திரம்போலக்
கர்த்தனனும்ராமச்சந்திரன்கதையைக்கேட்கும்
காதிலேநாடகமாய்அதனைச்சொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செய்தாலும்குணமாக்கொண்டு
கூட்டுவீர்எங்கவிப்பாராட்டுவீரே.

இதுவும்-அது,

அரன்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே
அந்நாள்செய்தர்ப்பணம்போல்இந்நாள்இந்த
காரும்அந்தக்கங்கையிலேதர்ப்பணத்தை
கட்டத்தமுத்திசெய்துகின்றார்அதுபோல்ஆதிப்
பிரமன்முகத்தினில்வந்தராமகாதை
பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப்பதத்தாலேநானும்சொன்னேன்
மேல்க்கொள்வீர்என்பிழைதீர்த்தாட்கொள்வீரே (அ)

௬-தரு-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

பிழைபொறுக்கவேணும்-பெரியோரே-பின்னைஉமக்கு நான்கீனும்

அநுபல்லவி

மழமிறந்தராம — சாதிகதையின்
வகையறிந்தும்அறி — யாமலும்நான்சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்

௧, ஆதியில்பிர்ம்மதேவர் நூறுகோடிவிஸ்தாரம் — மதித்தாரே
ஆதிகாவியம்என்றித்தை
வேதமில் இருபத்துநாலாயிரம்ஆகப் — விதித்தாரே
பிறகுவால்மீகர்சொல்லி
போதாயனர்முதல்மாதவர்இக்கதையைப் — துதித்தாரே
புனைந்தவடமொழியால்த
ஓதியகம்பர்பன்னீராயிரம்கவிஆக — பதித்தாரே
உரைசெய்தார்தமிழிலே
காதலால்இவர்செய்ய — கான்அழகக்கெப்போலே
கருடன்பறக்கஒரு — கொசுவும்பறந்தாப்போலே
கதைாருநாடகமா — நடிசேன்புவிமேலே
எட்டுமொன்றும்தெரியா — ஏழையான்ஆசையாலே (பிழை)

௨, வாவியபெருவெள்ளம்பாயுங்கடலிலே — இல்லாமல்
வாய்க்காலும்பாயும்அல்லோ
ஆலரும்கற்றோர்சொல்லைக்கேட்டிருக்கரும் — இல்லாமல்
என்சொல்லும்கேளுமதனை
காவியமும்பஞ்சலட்சணமும்தெரியக் — சொல்லாமல்
கற்றதுஉலக்கைபோலே
கேவலம்கான்இதைப்ராகலதர்படிக்கும் — அல்லாமல்
கீர்த்தனையால்சொல்வேன்
தேவதேவராமன்பேரை — உற்றது
தேடிஅர்த்தப்பொருள்நாட்கத்தில் — வைத்தது
பூவோடேகூடியநாரும்மணம் — பெற்றது
போலேவிளக்கும்அறிஞரேசொல்வேன் — கற்றது (பிழை)

௩, திருத்தமாம்நாராயணாயவென்று — மெய்ந்நானே
செபிக்கும்மந்திரம்இரண்டு
உரைக்கும்மந்திரம்இரண்டில்இரண்டெழுத்தின்பெ — பெருமானே
ஒருராமன்ஆகிவந்த
அருளைச்செய்தகதையிலக்கணம்ஆகச்சொல்ல — அறியேனே
அறிவேனோஇன்னம்
பாப்பியமாலையும்சொற்றமையும்குழந்தைகள் — பாடினாலே
பாக்கியேசொல்வென்றும்

பொருத்தம்இல்லாச்சொல்லால் உரைசெய்தாலும் — தள்ளப்
போமோசக்களால்ஆமேதிருத்திக் — கொள்ள
அணைச்சொல்கொண்டம்பல்மதிஞர்மெள்ள — மெள்ள
ஆணைச்சொல்லும்முழுச்சொல்லாம்ஆசையால்இதில் உள்ள (பிழை)

மங்களம்.

விருத்தம்

மூவருக்கும்தேவியர்க்கும்தேவரோடு
முனிவருக்கும்நால்வரிக்கும்நலம்பெச்சொன்ன
நாலருக்கும்தசரதற்கும்தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்கும்சீதையோடு
ஆவருக்கும்கோவருக்கும் அனுமானுக்கும்
ஆழ்வார்கள் ஆரியர்ஐம்பண்டஅனந்த
யாவருக்கும்இதைப்படிப்போர்க்கெல்லாம்
வளம்சொல்வேன்நாகவண்மங்களம்சொல்வேனே (௧)

௪-திரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு — ஜெயமங்களம்-நல்ல
திவ்வியமுகசந்திரனுக்கு — சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

மாராபிராமனுக்கு — மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு — ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம)

சரணங்கள்,

௧, கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கும் — கண்ணனுக்குமங்களம்
கோசலை குமாரனுக்கும் — வீரனுக்குமங்களம்
புண்டரீகக்கண்ணனுக்கு — பூச்சக்கிரஆளனுக்கு
சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)
தண்டுளபத்தோளனுக்கு — மங்களம்

௨, கோவைமணிவாயனுக்குமாயனுக்கு — மங்களம்
கோதண்டகையனுக்கு மெய்யனுக்கு — சத்தியவிரதனுக்கு
தாவுகுணசீலனுக்கு — தசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)
தேவர்அனுகூலனுக்கு — வேதனுக்குமங்களம்

௩, பிரண்டநாதனுக்கு — முன்பனுக்குமங்களம்
பாதனுண்அன்பனுக்கு — தருமந்தகாசனுக்கு
சகலஉல்லாசனுக்கு — அயோத்திபுரவாசனுக்கு (ஸ்ரீராம)
அகிலவிலாசனுக்கு

பாயிரம் — முற்றும்,

கொச்சகம்-௧-வெண்பா-௨-விருத்தம்-௪-ஆக-௭, தருக்கள்-௩

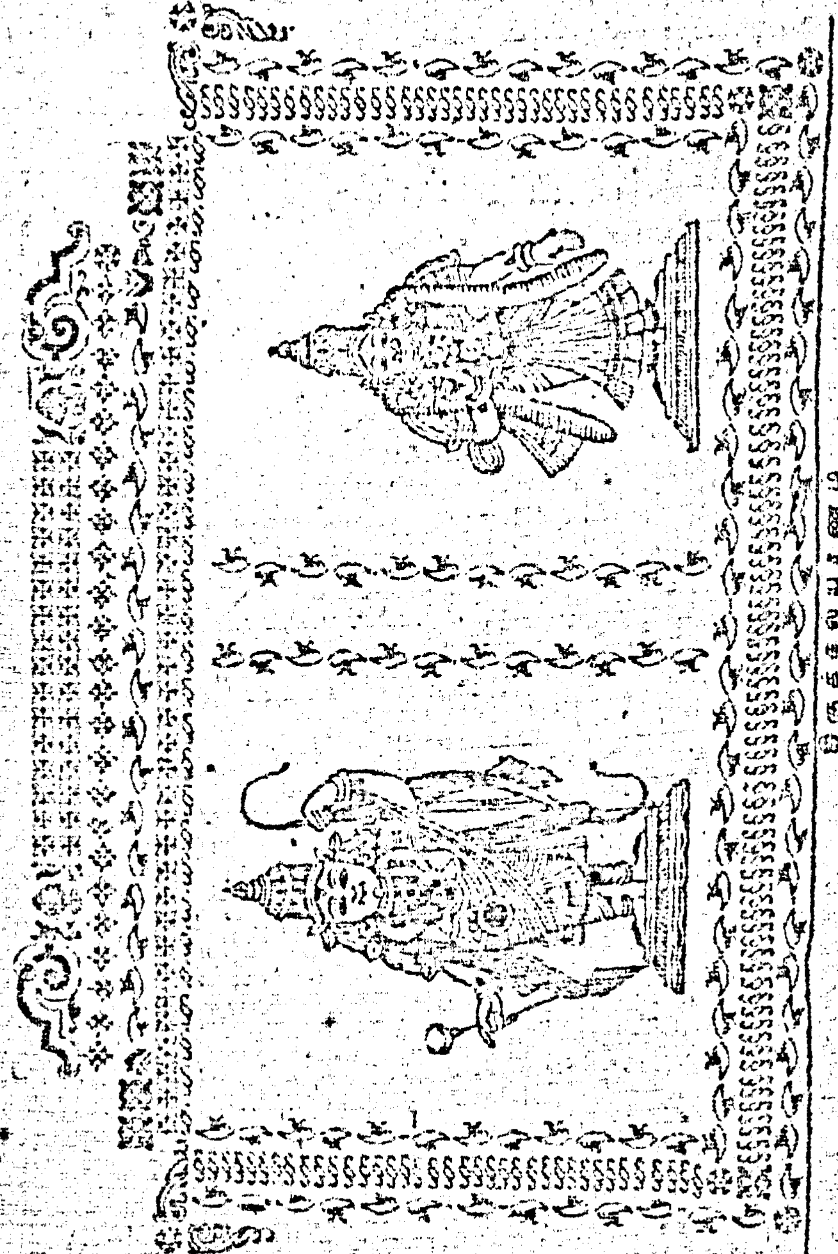

ஸ்ரீராமஜெயம்

முதலாவது.

பாலகாண்டம்.

கடவுள்வணக்கம்

விருத்தம்.

ஆதியாய்கேவலாதி முதலும் ஆகி
அண்டபிண்டமுமாகிய அனைத்தும் ஆகிப்
பேரதனை ஆவினைவெள்ளிப்பொருப்பையீட்டுப்
புகழ்பொறைதனை திருமண்ணமெல்லாம் பொலிகின்றனல்ல
சீர்சேர் அயோத்தியில்வாழ் தசரதேந்திரன்
வேதியமாதவத்தினில்வந்துதித்தனைக்கள்
சோதியாகியராமனை நாடகந்தனை
சயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்தோடஞ்சொல்லேனே.

க-தருகாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்.

சரணங்கள்.

க. எவரும்வணங்கியாகுராமன் எதுவும்கிளைத்துத்தருராமன்
நவிகுலக்கதிசெயராமன் நாடகந்தனைச்சொலவே-ஆ-ஆ
கலைசெகிக்கரதலசாமி கமலநிரியம்பகனசாமி
பவனிவருநேசமுககாமி பாதபதுமம் துணையே-செய-செயா

உ. அணிஉளபுசபலராவணேசுரன் முடிபெட்டமோதுமால்
அணிபெறுதசரதராமனாடகம்புனைசெயமே-ஆ-ஆ
திணிசரும்புயம்இருநாலுசேர் இசைமுகன் இறைபெறுகாவில்வாழ்
மணமிகுசரஸ்வதிபாதகமலமது துணையே-செயசெயா

ங. கோடுடையானவர்தேடவொருநீகோசலையாள்விளையாடக்கரு
ஞானகிருபாகராமகதை நாடகமாசொலவே-ஆ-ஆ
வானவர் அம்மணவாளமுனி மாருதிசீகருடாதிபதி
சேனையர்கோனுடனேபதின்மர்சேவடிகள் துணையே-செயசெயா

ச. வாசவன்மாலொடுலோகாதிபர்வாசிகள்பூசுரர் இவர்பொருந்து
பூசிசாரகளவியாசாயகதவுறுதுணைசெயவே-ஆ-ஆ
ஞானிமிதினிலிருமாடக்காயமேடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமணவாளமாமுனைதிருவடிகள் துணையே-செயசெயா

௰, திருமகள்சானகிசேரும்வாமன்சேயமொடுகோசலம்வாழும்சேமன்
கருமணியேவிகர்ஆரும்ராமன்கதையதுசொசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையில்மேவியகாரியமாறர்குணநிதி.ஆகியபாஷியக்காரர்
மருளறுதேசிகர்மாசிலாதமலர்அடிகள்துணையே-செய-செயா
௧௧, மைக்கடல்வாய்வின்டுபொங்குவேலைத்தொருபாணம் தாங்கமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தம் ஆம்விந்தையதுசொலவே-ஆ-ஆ
பக்குவம்.ஆம்அன்புகொண்டுவாழ்பத்தரை ஆளும்திறங்கள்சேர்
சக்கரகோதண்டம்தண்டம்வாள்சங்கம்இவைதுணையே-செய-செ

அ ர சி ய ல்.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அகோராசாதிராசன் மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசசுரமேசுரன் தேசகாமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன் ரணரங்கோத்தண்டன்
ராசகெம்பீரன் கேசசம்பீரன்
பாஸ்காகுலதீரன் சிலாக்கியசூரவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி வித்தையில்சரஸ்வதி
காருண்ணியசீலன் பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்துரு பொல்லார்க்குச்சத்துரு
சுசீநகுணசேசன் தசரதமகாராசன்
மனுநீதிகோணாமல் சனவேதைதோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு மாறுபடுபகைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்யஎங்கும்போகஞ்செய்ய
செங்கோல்முகம்சாயாமல் வெங்கோல்முகம்பாயாமல்
அறுபதினாயிரம்வருஷம் பசுவும் புலியும் ஒருதுறையில்நீருண்ணாச் (௨)
செயபரிபாலனம் பண்ணின கீர்த்தியைச்சொல்லுகிறமார்க்கம்

விருத்தம்

மகரிசன் ஆசமகாராசன் என்ற
மகாராசன்பிருதுரிய வம்சராசன்
மகாராசன்கௌசலை காயகைகேசி
சுமித்திரைஆம்தேவியர் கைதொட்டராசன்
மிகுராசர்பணிந்திட இந்திரனைக்காத்த
விசயதசரதராசன் அயோத்திவாழும்
செகராசன் ஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசமெல்லாம்ஒருகுடைக்கீழ்ச்செய்தாண்டானே (௩)

௨-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி,

ராசாதிராசர்க்கும்-ராசன்தசரத-ராசன்இருந்தானே

அநுபல்லவி

தேசதிலகன் அயோத்திநகர்க்கொரு
திலகனாவிகுல திலகன்ஆகவே—ராச

சரணங்கள்

௧, மந்திரமும்சித்தியமைமித்திரமும்
மதகளிறும்திண்ம — செழிக்கவே
வன்புலியொடுபசுவும்ஒருதுறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் — ஒழிக்கவே
இந்திரபட்டமும்குபேரதனங்களும்
உவமிதென்று — பழிக்கவே
எங்கெங்கும்போகம்விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி — கொழிக்கவே(ராச)

௨, நாதுவர்ணஆசிரமங்களும்சொன்ன
நடைபுரண்டு — போகாமலே
யார்க்கும்வேறுஉள்ளுயிர்க்கும்வயதுள்
நடுவிலே — சேதாமலே
சேர்லம்ஆதியாகிருகூம்பறவையும்
குறிகடந்து — மேயாமலே
குறியில்ஆறில்ஒருகடமைகொண்டுசெங்
கோலின்முகம் — சாயாமலே(ராச

௩, நமங்கையருக்குமறுமன்னவருக்கும்
மார்புமுதுகும் — கொடாமலே
வளரும்அஷ்டலட்சுமியும்தனஅர
மனைவிட்டடியை — எடாமலே
அறுபதாயிரம்வருஷமும்ஏ
காதிபத்தியம் — விடாமலே
ஆரும்மனதில்விசாரத்தால்அ
ராயசிகாமணியை — தொடாமலே(ராச

சக்கிரவர்த்திமக்கள்வேண்டிவருந்தல்

விருத்தம்.

இருந்தசக்கரவான் மெய்யாய்ப்புவிஆண்டேன்
புவியேல்இந்தப்
பெரும்புவியையாள்வதற்கும்முத்தியிலேசேர்ப்பதற்கும்
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனேகுலகுருவே வசிஷ்டமுனியேபிள்ளை
அவதரிக்கவகைகாண
வருந்துவதில்லாவகையை மொழிஎன்றான் இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே (௧)

௧-தரு-ஆசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பிள்ளைஇல்லாதசம்பத்தியம்-என் பெற்றிருந்தென்னசெளக்கியம் (பி)

அநுபல்லவி

வள்ளலேசெம்பவளமடன்என் — ஒருகாலே
வசைகொண்டேன்தசரதன — நான்புவிமேலே
கள்ளிமுள்ளிகவெ — வளர்ந்தாலே
காய்த்தலையடைவிடன்டோ — அதுபோலே (பிள்ளை)

சரணங்கள்

௧, மதுவில்லாஅடுக்கலூரியலங்கிசம்
வளருமலங்கிசம் — ஆச்சே-இது
மணிப்பேய்க்கடிமறைத்தாற்போல்-என்
மட்டுவேலினது — போச்சே
அநுபதாயிரம் — வருஷமும்வருந்தும்
அச்சானியில் — ஆளாக்கொண்டிருக்கும்
குறையில்லாத அந்த — சத்யேசியமிருக்கும்
மொழிக்குந்தெய்வமூர்த்தி — தானேகிடைத்திருக்கும் (பிள்ளை)

௨, பொருக்கக்காப்பதல்லாமல்
பொறுமைபோன்னும் — காணேன்-மிரு
பிச்சைப்போல்கெஞ்சியாரும்உண்டஉண்ட
ஆச்சியுடனைவல் — ஆனேன்
விருத்தன்சான்றுவைத்த — தலையிலேசெல்ல
வேனும்நல்லரசப்புவி — ஆள்வதுசிறப்பல்ல

இருக்கும்வரைஅடி — வாழையடிப்புல்ல
இவன்மகன்இவனாம் — என்றுபேர்சொல்ல-பிள்ளை

௩, மோந்தால்முத்தியும்வரும்பார்த்திலே
முத்தியும்கூட — வருமே-யேனே
சாய்ந்தால்உடம்பெல்லாம்குளிருமே
தழுவஇன்பம் — தருகுமே
வாய்த்தபொன்னுல — களவும்போய்ச்சனி
மண்டலமும்இருந்திக் — கொண்டேன்புவிதனில்
வந்திவனைஇல்லையே — ஒருபிள்ளைக்கனி
என்னவிடென்ன — வாசலெனக்கினி-பிள்ளை

பெருமாள்சந்நிதியில்தேவர்கள்முறைபாடு

விருத்தம்.

மன்னவன்ஆம்தசரதநிருபதிஇவ்வாறு
மக்கள்இல்லாத்துன்பத்தைவசிஷ்டனோடே
சொன்னவுடன்அந்தமுனிவனும்இயானித்தான்
கார்முகில்அனைவர்க்கும்மகமேருமேலே
தின்னஅரக்கரைடுக்கிவாழ்த்தும்போது
சிறைக்கருடன்மீதினில் அச்சுதனும்வந்தான்
பொன்னின்மலர்அவன்பதத்தில்இறைத்தேகண்ணீர்
பொழிகின்றார்அமரர்அன்பம்மொழிகின்றாரே (௧)

௨-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கடைக்கண்ணால்இரங்கிப்பார் அய்யா-பார்த்துன்
காரவிட்டால்இனிமேல் ஆர் அய்யா

அநுபல்லவி

அடைக்கலம்என்றோடி வந்தோமே-எங்கள்
ஆலைக்கரும்புபோலே வந்தோமே-சாமி (கடை)

சரணங்கள்.

௧. சொர்க்காதிபுவனத்தில் — வாழ்ந்தாலும்-கொண்டு
அரக்கக்கும்பகர்ணன் — தனைவளி-மற்ற
மக்கள்ஜெஞ்சித்தெனும் — பெருங்கோவி-ஆளப்
பண்ணினவத்தானே — ராவணன்பாவி

செக்குள்ளேஅகப்பட்ட
கைக்குள்ளேஅகப்பட்ட
என்ருப்போலே-அரக்கர்
எங்கள்மேலே-உனது (௧)

௨. அரக்கேசன்புஷ்பகம்
கையிலேகுபேரன்தேரும்
தானஇந்திரனைக்கூடச்
சருவகொள்ளையடிக்கத்
தனைவிட்டான்-இலங்
வாரட்டான்-மெத்தத்
தொல்லையிட்டான்-அரக்கன்
தலைப்பட்டான்

எளியோர்களைஇப்படி
கிளியைவளர்த்துப்பூனைக்
சனைநடுக்கல்-ஆமோ
கொட்டக்கொடுக்கல்-ஆமோ (கடை)

௩. பாவிஅரக்கன்பேச்சே
படைத்தபலன்களெல்லாம்
மூவலவன்ருஅரக்கன்
பொருப்பேஅறியும்இவ்
ராவணன்வதைக்கிருன்
தேவர்கோனாவிட்டால்த்
மேலாச்சு-காங்கள்
மேல்பூச்சு-கல்ல
கைவீச்சு-வெள்ளிட்
என்பேச்சு
காங்கள்மேல்என்ன-கண்டோ
திக்குத்திசையே-துண்டோ (௧)

தேவர்களுக்குப்பெருமான் அருளிப்பாடு

விருத்தம்,

இசையும்வானவர்கள்கூடி இப்படிசொல்லமாயோன்
அசையும்வாள்அரக்கர்தம்மை அகற்றுவோம்அஞ்சவேண்டாம்
தசரதன்மதலையாகித் தரணியில்வருவோம்நீங்கள்
திசைதோறும்கவிகள்ஆகிச் சேருமென்றுரைசெய்வானே (௧)

௫-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

அவதாரஞ்செய்
அரக்கர்பயத்தை
திருவீரே-நீங்கள்
விடுவீரே

அநுபல்லவி

கவனவாயுந்தக்கிரீவனும்
கன்னையிரவனும்கதிரோனும்
ஆகிக்
போகி (அவதா

சரணங்கள்,

௧. அநிகம்அனுருத்திரன்
அக்கினியேசேனைக்
அங்கதன்அனுமசீலன்
கபிபன்அனாகீலன்

சதுர்முகப்பிர்ம்மனே
தரும்உபேந்திரன்வாலி
சாம்பவன்எனும்காலன்
தனக்குப்பாலன்-ஆக (அவ)

௨. சங்கமும்சக்கிரமும்
தம்பியர்ஆய்வரத்
துங்கன்ஆனதசரத
சருக்காவருவோம்
சேஷனும்பரிவாகத்
தானேநாம்பூலோகத்
ராசன்குறைபோகச்
எவரும்அதின்முன்ஆகப்-போய் (அவ)

௩. வானரவடிவாலும்
தான்அல்லாதாக்கன்
ஆனபடியினலே
கானத்திலிரும்வந்து
மானிடவடிவாலும்
சாகானேஒருக்காலும்
அனைவரும்புவிபோலும்
காட்டுதாமென்மேலும்-வந்து (அவ

பெருமான்திருஅவதாரம்.

விருத்தம்

இவ்வகையாய்மாயவன்முன்கட்டமென்று
எண்ணரிமுனிகலைக்கோட்டுமுனிவனுலே
அவ்வலகஆம்புத்திரமேஷ்டிதனை
அயோத்திஅரசனைக்கொடுசெய்வித்தபோதில்
தவளரும்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொள்ளும்
பரமனேந்தசாதீன்செய்பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசேர்உலகெல்லாம்மகிழ்விக்கியான
விதிசெய்வான்அவதாரம்அருள்செய்வானே (௭)

௬-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பரப்பிரம்மசொரூபமேஸ்ரீராமன்ஆகம் பாரில்வந்தது பாரும்

அநுபல்லவி,

வரத்தினுல்அரக்கராவானத்தில்
வானத்திலதேவர்கள்மலர்மாரி
எற்றவும்
தூற்றவும் (பரப்பி)

சரணங்கள்

௧. புத்திமுனிவன்கலைக்கோட்டுமாமுனி
புண்ணியயாகபலன்
தேத

சத்தியதசரதற்குமதிஞாயிரம் வேத
சம்வச்சரபலனைசிறை
சித்திரைமாசம்நவமிகடகம வைத
செழும்புனர்பூசம்தேன்
நுந்தைக்கிரக்கள்ளல்வரும்பதினொன்றில் வைத-ஆதி(பாப்பி)
உச்சத்தில்லுவரும்
௨.சீர்ஆருப்லட்சுமணன்சத்துருக்கன்சுமித் போ
திரைவயிற்றில்நின்று
பாரர்புகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று சோ
பரதன்வந்துபுவி
ஆராலுங்கொள்ளாத.ஆக்தம்மேல்க்கொண்டு தீர
அம்புவியோர்இடர்
காரூரும்குழல்வல்லியருக்குமேலான ...-ஆதி(பாப்பி)
கௌசலைகன்னி
௩,தேவர்முனிவர்பகைதீர்த்தேரளன்று முடிக்க
சென்னியில்பூச்சூழால்
பூவுலகத்துளவேதியர்எல்லோரும் படிக்க
புகழும்வேதாகமம்
பாவிஇலங்கையின்மேல்சூரியன்தேரிக்கள்ள வடிக்க
பச்சைப்பரியேழும்
ராவணன்ஆதிஇருக்கின்றபாட்டுதர் அடிக்க-ஆதி(பாப்பி)
எவர்க்கும்இடக்கண்கள்

கௌசிகர் ஸ்ரீராமரைக்குறித்துக்கேட்குதல்

விருத்தம்;

மைந்தர்இவ்வாறுவந்து வசிஷ்டனால்பெரும்பெற்றார்
அந்நாளில்கவாமித்திரன் அணித்தசரதன்முன்வந்தான்
இந்நாளினையுன்வெள்ளி ராமனால்முடியவேணும்
தந்திடஇதுவல்வேலை தாவென்றுகேட்டானே (௫)

௭-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ராமனைத்தருவாய்-செகாட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி

தாமசஞ்செய்யாதே தசரதேந்திர இப்போதே(ராம)

சரணங்கள்

௧,ஆரம்பக்கம் சொல்வேன்
அரிமுன்னே சொல்வேன்
இராமன்தம்பியினால்உன்னைவிட்
டுவரால்பகை வெல்வேன்(ராமனை)

௨,தாடகைப் பாவி
தவிர்த்தால்என் வேள்வி
பிடைவராமல்காத்தால்ப்
பிழைக்கும்என் ஆவி(ராமனை)

௩,உம்பர்வி சாரம்
ஒழிக்கஅக் கோரம்
சம்பரனைக்கொன்றுமே
தயவாய்இக் கோரம்(ராமனை)

௪,கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவிசுவா மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனால்உன் புத்திரன்(ராமனை)

சக்கிரவர்த்தி அதைமறுத்தல்

விருத்தம்

சொல்லியமுனிவன்சொல்லத்துடித்தனன்தசரதேந்திரன்
வில்லிலுவேள்விக்காக்கச்சிறுபிள்ளைராமனன்றான்
சல்லியமசெய்யும்அந்தத் தாடகைதனைநான்கொல்வேன்
பல்பலஉனையேன்இராணி பார்என்பான்கேள்என்பானே (௬)

௮-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

ராமன்எதுக்கு-இதுக்கோஅவன்வர வேணும்
நான்வருகிறேன் காணும்

அநுபல்லவி

பூமிஅரசன்னான்றுநான் இருக்கென்னகொள்ளை
சாமிநுவன்னக்கு குழந்தைப்பிள்ளை (ராமன்)

சரணங்கள்

க. என்இந்த — தோத்திரம்-தாடகை
எனக்கேகும் — மாத்திரம்
வானுலோர்கள்வந்துதடுத்தாலும் — அடிக்கிறேன்
பானைவந்துன்வேள்வியை — முடிக்கிறேன் (ராமன்)

உ. பேயைக்கொல்வ — தரிதோ-காரியம்
பெரிதோவீரியம் — பெரிதோ
ஆயுதம்பிடிக்கரியான் சேனையொரு — சொல்லே
வாயில்முலைப்பால் மணம்மாற — இல்லே (ராமன்)

௩; கலைஏன் — கொண்டாய்-என்முன்னொரு
கரும்வாள் — கண்டாய்
அவனைநிம்படையையும் அடிக்கிறேன்பாராய் பாராய்
இவருல்லுன்னைஎமுந்திரு — வாராய்வாராய்(ராமன்)

வசிஷ்டர் தகவுரைத்தல்.

விருத்தம்

இனமதில்அயோத்திவேந்தன் இதுசொல்லவிசுவாமித்திர
முனிவனும்கோபம்செய்தான் முன்னின்றவசிஷ்டன்கண்டான்
உனதுமைந்தனுக்குமன்று யோகங்கள்வந்ததென்று
கனமுடன்விரித்துச்சொல்லிக் காட்டுவான் கூட்டுவானே (௰)

௯-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மோசம்வாராதையா-நான்சொன்னவார்த்தை-மோசம் வாராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன்பின்னேராமனைக் கூட்டிவிடுவாய்சொன்னேன் (மோசம்)

சரணங்கள்

க. உப்புநீர்மேகம்சேர்ந்தால் — உலகில்ப்பிரவாகம்
அப்படிஉன்மகனுக்கு — அடுத்ததேயோகம் (மோசம்)

உ. மறுஉண்டோவசிஷ்டன்சொல்வார்த்தைக்குமாண்டோ
பொறுபொறுமுனைப்பாரைப்புதைப்பாரும் — உண்டோ (மோசம்)

௩. சோதிக்கவேண்டாம்நான் — சொல்வதேசீலம்
ஆதித்தன்குலத்துக்கின் — றனுகூலகாலம்-(மோசம்)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்,

முனிவசிஷ்டன்இவ்வாறுசொல்லவேந்தன்
முறையாலேராமனைலட்சுமணனோடே
இனிதழைத்துக்கூட்டிவிட்டான்வழிக்குவேண்டி
இருவரும்மந்திரம்கொண்டார்வெயில்படாமல்
தனிாடத்தார்வேள்வியில்த்தாடகையும்வந்தாள்
சாமியும்பெண்ணெனநினைந்தானமுனிவன்அந்த
நினைவறிந்தான்பெண்இவளோஅல்லராமா
நில்லென்றன்இப்பொழுதேகொல்லென்றானே. (௧௧)

௬-தரு-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

பெண்இவள்அல்ல — ராமா-தாடகை
வண்ணம்கொண்டகமன்இவள் — ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில்மெத்தஉயிரை — வதைத்திந்தகிமூடி
கண்ணில்க்கண்டதுகோடி — காணுதனந்தம்கோடி(பெண்)

சரணங்கள்

க. இஷ்டமாமுனிவர் — என்றொருபோர்தரித்
திருக்கும்கடலுக்கிவள் — பெருகதமந்தரகிரி
அட்டகாசம்செய்தால் — அதுஒருபாடாகிரி
அண்டகூடம்எங்கும — இடியுமேஅரிகரி
எட்டுத்திசையிலும்ஓடி — முட்டுமேஇவள்ஆதாளி
முட்டினால்மலையும்பிளந் — திட்டுமேதூளிதூளி
எட்டியும்பார்க்கக்கூடுமோ — கிட்டிஒருகாளிகூளி
விட்டுநான்சொல்லவேணுமோ — பட்டிலாப்பாவசண்டாளி (பெண்)

உ; ஆயிரம்குணம்ஒலோ — குணத்தால்தட்டும்
அதுபோல்இம்மருந்தரை அழித்தலும்அழிக்கட்டும்
மாயையிவள்பேர்சொன்னால்முனிவர்க்கும்பல்லுதிட்டும்
வற்றல்எனமெலமைத்தனளிவைத்தானோஇத்தமட்டும்

அபநிசை அழையெட்டும் — சான்றும்பாய்விழிக்காட்டி
வாயில்ஒருபல்லிலிக்கி — லேஅடக்குவாளேகூட்டி
தீயலட்டாக்கிலிபோலப் — பாயுவாள்வைக்கலைநீட்டி
பேயையும்பிடுங்கித்தின்னும் — பேய்ளன்வக்தவெள்ளாட்டி (பெ)

௩. ஒருகுமநிளன்னும்பெண்ணைப் - பிளக்கான்இந்திரன்அப்போது
ஒருபெண்கியாதியைமாயன் — ஒழித்தானேபுவிமீது
பெருமானேஇவள்தக்கப் — பெண்ணையுக்கூடாது
பெண்ணென்றால்பெயும்இரங் — குமேஅறிவருக்கேது

இடிகள்உடம்பைமெத்த — உரிசைஎன்னும்கண்டுகொண்டோ
பெருமகம்செய்வோரைக்கொல்லவருகிறாள்இதெங்ஙன்முண்டோ
கிருநிஇவளைப்பெண்ணென்று — கருதுகிறாய்என்னாண்டோ
ஒருகொடியில்க்கொல்லவேணும்குருமொழிதனைக்குர்ரண்டோ (பெண்

தாடகைமுதல் அனைவர்கள்வதம்.

விருத்தம்.

செய்நிகலைஇவ்வாறுரைக்கச்சிரமேல்க்கொண்டேசுராமன்
வெய்துவனைக்கருங்கிசுவாமித்திரன்சொல்லேவேதச்சொல்
மையெனவேமகாக்காக்கவகிவில்லைநாந்தான்தாடகையும்
எய்தபாணம்பட்டுருவிளழுந்தாள்மலைபோல்விழுந்தாளே. (௩௨)

௧௧-தரு-சாதாரம்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-பொல்லக்
கொருபதாடகைபாவிவிழுந்தாள்

அநுபல்லவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-செம்பொன்
முடியன்ராவணன்வெற்றிக்கொடிவிழுந்தாற்போல் - கொடிய

சரணங்கள்.

௧. உரைத்ததேவர் துன்பம் — மறக்க-காலன்
இருக்காதும்காணுதருகிகண்டு — மறக்க
அரக்கர்ஆதிக்கக்கள் — இறக்க-கல்ல
விசுவாமித்திரமுனிவர்க்குப் — பிறக்க-கொடிய
உறுதியட்டேகொடிக்காப் — பாலே-ஒசை
முழுவக்கிவாமித்திரன்சாலைக்கிப் — பாலே

கோதண்டபாணிஅம் — பாலே-கிலே
குலைந்துபுரண்டலறிக்கொண்டுமெப் — பாலே(கொடிய)
௨. ட்டலேவஞ்சனைமாயம் — தடுக்க-சுவாமி
காள்க்கொண்டுமுதல்ப்பலி ஆக்கனைக் — கொடுக்க
கடினசுவாகுபட்டுப் — படுக்க-ராமன்
கணையாலேமாரீசன்கடல்லோட்டம் — எடுக்க (கொடி)

அகலிகைசாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்.

விருத்தம்,

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவர்சொல்லச்
சகலபடைகளுக்கொடுத்தேமுனிவரெல்லாம்
கூடவரக்கௌசிகையேமுதலாம்தீர்த்தம்
கொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமம்சேர்போதில்
காட்டிலேராமன்பதத்தூளிசிந்தக்
கல்லுருப்போய்கலதுருவாய்விளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையைஇவள்ஆரெனனப்
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனிபகர்கின்றானே (௩௩)

௧௨-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

தேவிஇவள்ராமா-கௌதமன்- ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி

ஆவலினால் — பண்டு
மேவல்மணம் — கொண்டு
அந்தாம் — காடிய
இந்திரன் — கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்.

௧. மாபத்நியால்க்கலைகையூடத்தலை — பெற்ற
மாமுனிகண்டுவெகுண்டுபயம் — சுற்ற
கோபத்தினால்இடும்சாபமொழி — மெத்த
கூறையிலேகரும்பாறைவடி — வுற்ற (தேவி)
௨. வெம்பியமாமுனிகண்ணில்எதிர்ப் — பட்ட
வேலையில்க்கண்டுபொருமல்முனி — இட்ட
எ

அம்பொன்முடிதொட்டடிஅளவும் முட்ட்
ஆயிரங்கண் அந்தவாசவனுக் கிட்ட (தேவி
௩, ஞானத்திலுனதுவனைபோக் கெந்த
கன்மையுள்ளோடேஅறியேன் இப்போ இந்த
கானத்திலேவடன்றன்பாதந்தாள்கள் சிந்த
கல்லுருமாறிஅகலிகையாய் வந்த (தேவி)

ஸ்ரீராமர்சீதையைக்கண்டுஜெயுறல்

விருத்தம்,

திடம்ஆம்விசுவாமித்திரனுந்தச சேதில்உறைக்கலட்சுமணன்
உடனேநடக்குமிதிலையில்போய்த்திருமாமணிமேடையிற்சீதை
மடவன்னகானத்தன்னை அந்த மயிலைத்தாயும்ரகுராமன்
கடல்வாய்வருசெந்திருவனையே கண்டான்விரகங்கொண்டானே (௰௪)

௰௪-திரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஆரோஇவர்ஆரோ-என்ன பேரோ அறியேனே

அநுபல்லவி

கார்உலாவும்சீர் உலாவும்மிதிலையில்
கன்னிமாடத்தன்னில் முனைமேனிலைநாயர் (ஆரோ)

சரணங்கள்

க. பன்னிப்பறித்தாற்போல் இருள்தனமும்-கூட்டி
பார்க்கிறார்கள் இளமும் மயக்கத்தனமும்
எண்ணத்தாலும்வண்ணத்தாலும் பங்கயச்
பெண்ணைப்போலக்கன்னிகைக் காணும்மங்கையர் (ஆரோ)
உ, பாக்கியர்என்பவரிவர் தெரிசனமே-அந்தக்
பலித்ததென்னபுண்ணியமோ மனமே
முக்கும்விழியும்இரக்கமாய்இன்னமும் பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்கநோக்கங்கொள்ளுமே கண்கள் (ஆரோ)
௩, சந்திரபிம்பமுக மலராலே-என்னைத்
தானேபார்க்கிறார் ஓருக்காலே
அந்தகாலில்தொந்தம்போலே உருகிறார்
இந்தநாளில்வந்தசேனை தருகிறார் (ஆரோ)

கௌசிகர்ஸ்ரீராமர்வரலாறுசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

மனதில்இந்தப்படிநினைந்துமறுநாளருக்கணமும்செய்யும்
சனகமணிமண்டபத்தினில்போயக் காகுத்தனும்தம்பியுமிருந்தார்
அனையகாலத்திலவர்பெருமை அருமைதெரியவுந்தனென்றே
சனகனுடனாக்கக்கௌசிகனுந் தாப்பானவிவரம்விரிப்பானே (௰௫)

௰௫-திரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஆரென்றெண்ணுமனோராஜனுமா-இவன் - அதிசயக்கினச்சொல்லக்கேளும்

அநுபல்லவி

சூரிருகுலராமனெந்தம்பிரான்
கருணாநிதானசிகுலகுமாரன்-இவன் (ஆர்)

சரணங்கள்,

க, ஆதியிலந்தசரதன் புத்திரகாமேஷ்டி தொடுத்தான்-வந்த
யாகஞ்செய்யவென்று
பூசம்நக்ஷத்திர மாலைநகரிலுதய எடுத்தானு-அதில்
பொன்னின்கமலத்தில்
சோதிகோசலைக்கோர் ருமனைகேகசிக்கொரு கொடுத்தான்-முத்த
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாகக்
பேதைகோசலை இடத்திற்றாகவன் விடுத்தான்-இவன் (ஆர்)
பிறந்தானென்கவலையை
உ, தில்லஆபரதன் லட்சுமணன்சத்துருக்கன் சேமம்-மிக்க
தம்பியர்இவனுக்கு
கொல்லாளன்சுவர்க்கவையும் சேனையும்இமன் அம்பு மாயம்-கான்
கொண்டுபோனதென்ன
உலையாதென்மேன்வினை முடித்தானேஇவன்அம்பால் காயம்-மெத்த
உருண்டதேதாடகை
மலைபோலேவந்ததும் பனிபோலேபோச்சிந்த காயம்-இவனை (ஆர்)
மகாராசன்செய்தச
௩, யாகத்துமசாபம்அகலிகைக்காலினாலே காசை
துடைத்தானேஅவன்கடல்
பெருக்கமென்னஇவன்ஏகநேலடவெக்கும் துசை-உங்கள்
பிறந்தகீதமக்கள்

பருத்தவில்இவன்கைக்குப்போகுதோபோகாதோ
பார்க்கவேணும்இன்னோர் ஆசை-இங்கே
வரச்சொன்னாலும்வரக்கிடைக்குமோவழுவிலே
வந்தாலோகிக்கள்செய்த பூசை-இவனை (ஆர்)

ஸ்ரீராமர்வில்வளைத்தல்

விருத்தம்.

புங்கவன் ஆம்முனிவன் இந்தவாறுசொல்லப்
போர்வில்லை அறுபதினாயிரம்பேராலே
அங்குவருப்படிசெய்தான் இறைவன் ஏற்ற
அருமனைகுலமருமகனே அருப்வென்றுன்
சிங்களனும்சனகனுடன் மன்னரும்விண்ணரும்
திடுக்கிடவேஎல்லாரும் ராமனைகையால்
அங்குள்ள அந்தவில்லை வளைவுகாணத்
தொட்டகண்டார்நாணையிழுண்டாய்விடக்கண்டாரே (கக)

மெ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வில்லானதுரண்டாய்-ஒடிந்துவிழுந்ததே பாரில்

அநுபல்லவி

கல்யாணராமன் அனகன் கையால்பிறிதேவில்லும்சனகன் (வில்)

சரணங்கள்

க. சத்திபெறும்முனிவோர்கள் சோபனங்கள்பலகூற
பத்துத்திசையானவரெல்லோரும் பனிமலர்மாரிகள்தூற
சித்தப்பிரமையாலேகால்இரு திசையானைகள்தலைசீற
கத்திபிடியாள்சாமரிகாதல் எண்ணைந்துவதுதிசொறவேற(வில்)

உ. சிங்காரமாசாவிருலமே ஜொலிக்கியனின்னஒளிவீச
உங்காரயசெய்தராசாளெல்லோரும் ஒருதர்மோலமுகம்கூச
இங்கேபெண்ணினைச்செய்தல்பயலென தயிர்க்குடுதென்றுபலர்பேச
செங்குதாண் அல்லால்ஒருவருக்குமிளைப்புவன் ஞானமகாப்பிரயாச(வி)

௩. திருமாகமசாஸ்திரவேதிகளும் சகலவேதங்களும்பாட
ஸ்ருமாமுனிவிசுவாமித்திரனசொல் மறுவில்லாதபடிகூட
இருகாலமும்இச்சநிலைதன்னை ஊர்க்கொரும்செவிமூட
திரமுழிதீவ்னெகோதண்டமிட்சாறுரு எனதுகொண்டாட(வில்

மிதிலைக்குச்சக்கிவர்த்தியின்எழுச்சி.

விருத்தம்

கன்அரியவில்லைறுதான்ஒடிந்தபின்பு
கடைத்தூதர்கலியாணஓலைகாட்ட
அன்னையெனும்தசரதனும்பயணபேரி
அறைமுழங்கநகர்தேவியருமபடையும்கூட்டத்
தன்உலவுசந்திரகிரிபிறவும்சென்றுன
சனகேசனச்துரங்கநளத்திரோடே
வன்அரியகளிப்பாகவழிமேற்கொண்டே
ஆதிரவந்தானஉடனமிதிலைபதிவந்தானே (கள)

மெ-தரு-ராவேளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசன்ஆம்தசரதராசன்சனகமகாராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி,

வாசவன்பணிராச வேசன்கல்யாணஓலை
வாசகம்கண்டுவீச வாசகேசம்உண்டாகி(ராசன்)

சரணங்கள்

க. கொட்டம்ஒடுங்கெசமும-அட்டமதிரும்அசரும்
எட்டியகுதிரையும்-கட்டியதேர்நிரையும்
இட்டமுள்ளராசரும்-அட்டானதேசரும்ஆய கப்பணம்
பட்டவர்த்தனர்இனைக
இட்டமற்றவர்வணக துலங்க
வட்டவெண்குடையும்முடிகளும் இலங்க
மகாதோரணங்கள்முறைமுறை
சட்டம்ஆனதிசை எட்டினையேனும்படை
மட்டில்லாமல்கூடகட்டியம்போடபெண்தன்பாடகொண்டாட(ராசன்)

உ. உச்சமாணிக்கத்தாலே தச்சபல்லக்கின்மேலே
அச்சுதனதாய்முதலா-மெச்சியதேவிமார்கள்
இச்சையால்முன்னேபோகச்செய்துமினஜகவே பாக்கியம்
பச்சைப்பைங்கிளிஅன்னவே
மொய்ச்சுக்கொண்டுஅன்னவே மின்ன
வச்சிராபாணிஎன்னமலர்முகம் ஒன்ன
மன்னனும்மின்னும்என்னஅதிசயம்

உச்சிதாகாம்-லவர்கமன்னவர்கள்
அச்சரிக்கைபேச-கவரிவீச-லெருவிலாச-உலாச (ராசன்)
௬. மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்-சுற்றத்துடன்துமிபேரி
சத்தமேகம்போல்முழக்க-அத்திசையிலேநின்று
சத்துருபதிசனகன்-வெற்றிசேர்ஆகவர
முற்றியகடல்மேலே புகுந்த
மற்றொருகடல்போலே
பத்தி.ஆகஇரு படைநேரும் கலந்து
பார்த்துசனகரு ராசருமுகம் மலர்ந்து
வெற்றிஎழியபுச்சதிலே-அவனை
ஒற்றிஅணைத்துமாற்றி-மிருச்சகீர்த்தி-மடைத்சமூர்த்தி-அயோத்தி (ராச)

ஸ்ரீராமர்பவனிவருதல்.

விருத்தம்

வந்ததசரதராசன்றன்னைமுன்னே
வந்திருந்தராமனும்தம்பியும்போய்க்கண்டார்
அந்தஇருவருந்தந்தைஅருகேநின்றுகொண்டார்
அரசர்இருவரும்பின்னேவரமுன்னெனமூர்
மந்தம்உள்ளமிதிலைவீதியிலேதோமேல்
பவனிவரும்ராமனைக்கண்டாசைகொண்டு
செந்திருவைநிகர்ஆனபெண்களாபின்னே
செல்லுவார்மதிமயங்கிச்சொல்லுவாரே (௧௯)

ராக-தரு-கேள்விபத்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

௧. சோதிவெடுங்கேர்மிதிலை வீதியிலேவரக்கண்டு
சுவாமிமுகம்காணவந்தார் வெகுமாதர்
புகலுக்தவில்இந்தஊர் மாதவமனைவர்செய்ததோ
புண்ணியனைஇங்கேவந்தானனென்றார் வெகுமாதர்
௨. ஆடையலேரகத்தமுலைதாசனெமொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
ஐயனைமொய்த்துககொண்டார் வெகுமாதர்
கோவைடிகனிமேலதன்றகீர் ஓடைக்கண்டமான்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்
௩. அழியுமலையும்செம்பொன் ஓலையும்மாலையும்விட்டாள்
ஆடைவிடாமல்நின்றாள் ஒருமாது

கேழ்வீமுறைமயில்லையோ சுவாமிஉன்முன்னேஅம்பாலே
கிழிகின்றான்மாரனென்றாள் ஒருமாது
௪. பெருத்தமலையோல்வில்லை ஒடித்தாயேசீதைக்காக
பெலதநவன்நீயேயென்றாள் ஒருமாது
வருத்தமோமாரன்கையில் கருப்புவில்லைஒடிக்க
மாண்டாயோசுவாமியென்றாள் ஒருமாது
௫. கண்ணுக்கோருருவாய்ப்பார்ப்போர்கண்ணில்எல்லாம்தோன்றும் இவன்
கண்ணனேஆகுமென்றாள் ஒருமாது
மண்ணும்விண்ணுங்கடந்தானைக்கண்ணுள்வைத்துக்கொண்டாளோ
வைதேகியெபெண்ணென்றாள் ஒருமாது
௬. சாய்த்தொருவனையும்காணுள் சாமித்தனையேகண்டாள்
தனியனோராமனென்றாள் ஒருமாது
வார்த்தையும்உடைமைகளும்பூர்த்தியும்சேர்த்தாள்உயிர்
மாத்திரம்சோராமல்நின்றாள் ஒருமாது
௭. இங்கேஉளம்புகுந்தான் கண்களின்றுலேமூடி
இடுக்குவேன்இவனைஎன்றாள் ஒருமாது
மங்கையரோஎன்மனது வள்ளல்பின்னேபோச்சுதங்கே
வரககண்டதுண்டோஎன்றாள் ஒருமாது
௮. நின்மருகன்ஆகஇந்தமன்னனைப்பெற்றசனகன்
தர்மவானென்றுசொன்னாள் ஒருமாது
கன்மனதுக்காசன்இவன்தன்மகனுக்காகஇல்லை
ஏனவனைக்கச்சொன்னானென்றாள் ஒருமாது

சீதைசபாமண்டபத்துக்குவருதல்

விருத்தம்.

மானவர்இப்படிஉருகப்பவனிவந்தான்
படையரசர்தசரதனுமபலரும்வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன்தம்பிமாரும்
மருக்கிருக்காகவனும்இருந்தான்இப்பால்
தாவுபுகழ்வசிஷ்டமுனிவார்த்தைகொண்ட
சனகன்உரைகொண்டுவணிமண்டபத்தில்
பூவுலகில்த்தேவர்சிறைமீட்கவந்த
பொருளின்றுல்சீதைமெய்யுந்தருளினளே, (௧௯)

௰அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னையைக் காணவந்தானே - ராசாதிராசர் - அனைவர்க்கும் காட்சி தந்தானே

அநுபல்லவி

கன்னிமார்கள் சூழ்தாரா கணத்திலச் சந்திரனைப்போல
பொன்னின் ஒளியும்பூ மணமுங்கொண்டு தொடர்ந்து
மன்னன் சனகன் மணி மண்டபத்தில் நடந்து (அன்னை)

சரணங்கள்

௧, சுந்தரப்பாதம் வைக்கவே ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில் மொய்க்கவே பூமி ஆகிய
தனதாய்மகளுக்கெனவே விரித்ததேமாம்
தளிர்போலழகெங்கும் மின்னவே

அந்த முகூர்த்தம் கண்டு இந்திரன்போலே தாரகம்
ஆகிய ராமனை முன்னே தோகையர் ஒடுவாக
சுந்தமலர்க்கை கவலோச் சோதியினாலே கண்டு
கடைக்கண்கள் கொண்டு ராமன் வடிப்பழகைக் கண்டு கொண்டு (அன்)

௨, வீரராமன் கைதீண்டிடவே தொடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்க வேண்டியே அம்மன்கை ஆல்
வாரிசமலர் விரித்துக் காட்டும் சூரியன்போல்
மாணிக்கத்தங்கணம் தரித்து

சேரராசனை கண்டு சேர் ஆகாமல் மெத்தத்
துவளுமன்னங்கள்போலக் கவரின மங்கையர் சுற்ற
ஸ்ரீராமனை எடுத்து ஆர் ஆருக்கும் அய்ய
தெய்வம் இவனென்றெண்ணி கைகள் அஞ்சலிசெய்ய (அன்னை)

௩, திவ்யகூந்தல் மேலே பூரணச்சந்திரன்போல்
செறிந்திட ஒருக்காலே மாலிகை சூடி
தாவில்லாமல் முன்னாலே தேவர்கள் செய்த
தவம் வெளிவந்தாப்போலே

மூவிருஞ் சேருத்தும் ராவணனுக்குப் பயந்து
முத்திகொடுக்கவந்த சித்திர வடிவைக் கண்டு
தேடி இவனென்றால் ராகவன் இந்த சினை
சிலையொடிப்பானெழு மலையும் ஒடிப்பானென் (அன்னை)

௪, தெரிசனம் காணப்போருமோ சொல்லவென்றாலும்
சேஷனாலேயும் ஆகுமோ இந்திராணி முதல்
அரிவையர்க்குமெய்யாராலே ராமனும் காண
அனந்தம் கோடி கண் வேணுமே

பிரமன் முதல் யாவரும் பெற்றவருக்கு நல்ல
உருவினில் இனி வேறு உடைமைகள் என்ன சொல்ல
அருமையாயுலகில் கல் யாணத்தில் பெண்கள்
திருமங்கிலியத்தில் இடும் திரு ஆபரணங்கள் (அன்னை)

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங் கொள்ளுதல்.

விருத்தம்.

சீலம்கொண்டிப்படி வந்த சீதைமாதொடும் சென்றான்
மூலம்கொண்ட கௌசிகனும் முகூர்த்தம் காணென்று சொன்னான்
சூலம்கொண்ட வேதன் முதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டம் தன்
கோலம்கொண்ட ராமன் மணக்கோலம் கொண்டான் கொண்டானே ()

௰௯-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமசாமி கொண்ட கோலம்-என்னாலே சொல்லப்போமோ

அநுபல்லவி,

கோமிதிலராசன் முன் அனேக கோடி மன்மதனேகர் ஆக (ராம)

சரணங்கள்

௧, பாதகடகம் சேர்த்தி-மருங்கினில்
பசும்பொன் ஆடை போர்த்தி-மார்பின்
மீது பொன்னூல் ஏற்றி-தன்காம்பும்
விளங்கவே சாத்தி
சீதை ஆசை இசு எனப்பாராட்டி
தெரிந்த சந்திர சூரியர் அதை நாட்டி
இளைஞரி காட்டி-குண்டலங்கள் பூட்டி (ராம)
ஓதிமாலுகா

௨, சுருசுபட்டம் வரித்து-நவரத்தின
தொங்கல்மாலை பரித்து-முடிமேல்
விமலமகுடம் தரித்து-பீதாம்பரம்
மேனிமேலே விரித்து
கமலமாமலர் பூணாரங்கள்

அ

கங்கணக்கரசெம் கையினிற்பூண
அழகுதவிரமனச்சந்திரன்போல் முகப்பாவை-யோககல்யாண (ராம)

௩. ஆகமீது வண்ண-வன்னம்
ஆபரணங்கள் பின்ன-பச்சை
மேகம்போலே காந்தி-மின்னக்கும்
மேனியிற்கலவை சந்தி
வாருமந்த்ர கிரிமுறுக்குண்ட
வாகனென மங்கிலைகொண்ட
நாகரீகனே சூராம்பூரிமண்ட-வீரகோதண்ட (ராம)

கலியாணச்சடங்குசெய்தல்

விருத்தம்

சக்கிரபதியாயிராகவன்இவ்வாறு
சமைந்தகல்லமணவாளக்கோலங்கொண்டான்
அக்கணமேதம்பியருக்கோலங்கொண்டார்
அரசர்களுந்தசரதனுமந்திரிமாரும்
இங்கெல்லாமுனிவரும்வேதியருங்கூடித்
திரைகடல்போல்மிகப்பொங்கிமிதிலைதன்னில்
முக்கியமுள்ளபலசடங்கினைவிதிகளெல்லாம்
முறைசெய்தார்கலியாணத்துறைசெய்தாரே (௩௪)

௨௰-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧, கல்யாணபேரிகை அடித்தார்-சனகன்
சொல்லியவார்த்தையைப் படித்தார்
எல்லாருமானந்தம் கூடினார்-அவர்
எங்கெங்குங்கின்றகூத் தாடினார்
௨. வாலமுகமுகள் நாட்டினார்-கெடு
வானமுட்டும்பக்கள் நட்டினார்
ஆழிபோலேதிரை அமைத்தார்-அலங்
காரவேதிகை சமைத்தார்
௩, மாணிக்கத்தாண்டவத காட்டினார்-சந்திர
சூரியர்போல்கண்ணாடி மாட்டினார்

சாமரக்குச்சாமரமாலை தொடுத்தார்-தங்கத்
தாலமுங்கும்பமும் எடுத்தார்
௪, பொன்னரிமாலைகள் வீக்கினார்-முத்தாரம்
பொன்னும்பவளமும் தூக்கினார்
மின்னரிவீணைகள் பாடினார்-மெத்த
கேளிக்கைமாதர்கள் ஆடினார்
௫, பூரணகும்பங்கள் பதித்தார்-முக்கிய
பூசார்தைத்தால் அமைத்தார்
தோரணத்தால்வெளி மறைத்தார்-எங்கும்
சொர்ணமணிகுஸுமா நிறைத்தார்
௬, மாணிக்கதீபங்கள் ஏற்றினார்-நல்ல
வாடைகளுதாரிகள் தேற்றினார்
அணிப்பொன்னாடைகள் சாற்றினார்-பனிநீர்
ஆகத்தெருவெங்கும் ஊற்றினார்
௭, சந்தனத்தாற்கோலம் தீட்டினார்-பந்தர்
தருணமுமன்றாக காட்டினார்
சந்தாப்பாவிகை கூட்டினார்-கதுப
தூபமுந்தீபமும் காட்டினார்
௮, பொன்னாலவட்டமும் பட்டமும்-திவ்விய
புஷ்பமுங்கந்தமும் சந்தமும்
தன்னாசவண்ணமாக் கட்டினார்-எங்கும்
தங்கப்பொடிகளாகக் கொட்டினார்
௯, மத்தளம்பல்லரி தாளங்கள்-பஞ்ச
வாத்தியம்பாசெக மேளங்கள்
நித்திகளாச்சங்கு வாளமும்-துந்து
செவிடுபடமேலுங்கி தோளமும்
௰, சனகனுந்தசரத ராசனும்-வா
சவனுடனேஅநா சேசன்போல்
கனிவுளசந்தோஷம் மீறினார்-சந்த
கலியாணமண்டபம் மீறினார்

௧௩, வெள்ளைவிடையினை ஊர்ந்தார்-உமை
வேணிஅரனுவந்து சேர்ந்தார்
வள்ளியும்மாக்கனும் சேர்ந்தார்-மூத்த
மைந்தன்வல்லவையும் சார்ந்தார்

௧௪; வேதனும்வாணியும் காடினார்-தே
வேந்திரன்இந்திராணியுங் கூடினார்
மாதர்தேவர்மென் மேலே-அந்த
மண்டபம்சேர்ந்தாரே பாலே

௧௫, மங்களம்ஆம்ராமச் சந்திரன்-சூரிய
வங்கிசமணிஆன சந்திரன்
கங்கைமுதல்தீர்த்தம் ஆடினான்-மிகச்
சலவர்சலனையுங் கூடினான்

௧௬, மாலைமகுட முகத்ரணி-பட்டம்
வாகுவலயம் சரப்பணி
கால்லணிகையலை பரித்தார்-பதக்
சங்கர்முதல்அலங் காரித்தார்

௧௭, சனதாம்பரதன்கை நீட்டவே-சத்ரு
தம்பியர்சாமரை நீட்டவே
கனகதம்கொண்டு தாவினான்-ராமன்
சுயிராணவேதிலங்க மேவினான்

௧௮, எப்பொருளும்பெற்ற கோதையே-அந்தச்
லட்சுமியுமானா சீதையை
ஒப்பனைசெய்யவும் தேடிலோ-வன்
ஒருத்தனுமேசொல்லக் கூடுமோ

௧௯, பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் ஆனைய-கல்ல
பூவையெனும்சீதா தேவியை
சாபிஅருமினி வேதந்தார்-வதிஷ்
டரும்தருப்பைகொண்டு வந்தார்

௧௯, முத்தானதண்டலம் விரித்தார்-வேத
முறையேசடங்கெல்லாம் தரித்தார்

உத்தமமந்திரம் விரித்தார்-முனிவர்
ஓமாக்கினியை வளர்த்தார்
௨௰. தானதருமங்கள் ஓங்கவே-நா
சுதர்போய்ப்பூமிபாரம் வாங்கவே
வானவர்க்கின்பம் சுற்றவே-ஓமம்
வலம்கொண்டெழுந்தது மெத்தவே
௨௧. சல்லாபன்ஆகிய நேசன்-சீதை
தன்னைஅந்தமிதி லேசன்
எல்லாருங்காணமுன் னாலே-சொல்லி
ஈய்ந்தானேராமன்கை மேலே
௨௨. அய்யனும்மைதயல்கை பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா முடித்தான்
செய்யவளும்திரு மாலும்-போலச்
சேர்ந்தெழுந்தாரேமென் மேலும்

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல் முதலியநாள்

விருத்தம்.

ராகவன்சீதையைப்பாணிக்கிரணம்செய்து
அக்கினியைவலம்வந்தான்சீதைபாதம்
மோகமுடன்பற்றிஅம்மிமிதில்வைத்தான்
முக்காலும்இருந்ததிமுன்காட்டினான்பின்
ஏகமனதுடன்முனிவர்தந்தைதாய்மார்
எல்லார்க்கும்சேவித்தான்அப்பால்இன்பம்
ஆகவேருகன்மனையில்சீதையோடும்
அமர்ந்திட்டான்அண்டமெல்லாம்சமர்ந்திட்டானே (௨௩.

சோபனம்பாடுதல்.

இதுவும்-அது.

மணமுள்ளமலர்மாரிஅந்தவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்முனிவரெல்லாம்
குணமுள்ளஆசீர்வாதங்கள்சொன்னார்
காவலர்கள்பொன்மலர்களசொரிந்தார்தாய்மார்

பணர்உள்ளால்வரிசைபலவும்வைத்தார்
சத்திஉள்ளபக்துக்கள்எல்லாம்மொய்த்தார்
குணம்உள்ளசுமங்கிலிகள்ஆங்கேவைத்து
கூடினர்சோபனங்கள்பாடினரே. (௨௩)

௨௩-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராம-கலியாணக்கும் சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அநுபல்லவி

பூரணதசரதமகிழ்க்கும் சோபனம்
புண்ணியஜனகனுமகிழ்க்கும் சோபனம் (சோபனம்)

சரணங்கள்

௧. ராமச்சேவியரகுகுலத்தரசர்க்கும் தாயார்க்கும்-சோபனம்
சீர்மகள்ஜெகத்திராணிக்கும்திக் திரையார்க்கும்-சோபனம்
மாமுதிபெருந்தவமணிக்கும்அவன் வரனுக்கும்-சோபனம்
தாமரைமலர்த்திருவுக்கும்தாமோ தரனுக்கும்-தேவிக்கும்
(அரனுக்கும்-சோபனம்-சோபனம்)

௨. சேர்வருமாக்கிரன்முதல்மந்திரி தேசர்க்கும்-சோபனம்
ஏர்பெறுமைவேடன்வென்றெந்முதல் ஆமசேர்க்கும்-சோபனம்
வார்முலைஅரம்பைமாதர்க்குசன்கடிகை வாசர்க்கும்-சோபனம்
சேவைசெய்துமணம்மகிழும்ஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும்-ராசர்
(ராசர்க்கும்-சோபனம்)

௩. வருகௌசலைகைகேயிசுமித்திரைஎனும்தாய் மாருக்கும்-சோபனம்
பெருகுபரதன்முதல்அவெரணுக பேருக்கும்-சோபனம்
ஒருவசிட்டமுனிசொன்னவால்மீகர்கம்பர் இருவோருக்கும்-சோபனம்
அருணாசலகவிநாடகம்இதனைப் பார்க்கும்கேட்கும்
(எல்லாருக்கும்-சோபனம்-சோபனம்)

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்,

திருமகள்ஆம்சானகிகல்யாணம்செய்து
செயம்உளதசரதர்க்கும்விவாகங்கள்செய்து
வரும்வழியில்ஈருணவிரோதத்திறலே
மலைபோலேபரசுராமன்வந்தான்

பெருகுதசரதன்கண்டுதிகைக்கும்போது
பிரசண்டகோதண்டகுருராமன்தானும்
ஒருவரும்கோர்இல்லையெவில்லைஏந்தி
உரம்சொல்வான்உடனேஉத்தரம்சொல்வானே. (௨௪)

௨௪-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

௧. மன்னரில்அரசர்போல்க்காணுகிறாயேஆசிர் வாதம்ராகு ராம
கண்ணில்வேதியர்போலத்தோணுகிறாயேநமஸ் காரம்பாகு ராம
௨. தாடகைஎனும்பெண்மேல்சண்டைகொள்ளாசர்க்குத் தானவிதியோ ராம
வேடர்கள்தொடுக்கும்வில்லைப்பிராமணர்தொடத்தகு விதியோபாகு ராம
௩. ஆளின்ப்பெண்கொலைசெய்யல் ஆமோஉனக்கிது அடைவோராகு ராம
தான்ஆகப்பெற்றெடுத்ததாயைக்கொலைசெய்தாயே தகுமோபாகு ராம
௪. தருமமானனைப்பெற்றதகப்பன்சொற்படிசெய்தேன் தாய்க்கொலையோ ராம
குருவார்த்தைதடுக்காமல்நானும்செய்தபெண் கொலையோபாகு ராம
௫. சொக்கைவில்முடித்ததை மெத்தமெத்தவெண்ணித் துள்ளாதேராகு ராம
சற்றலேதியன்னென்றுபொறுத்தேன்பொறுத்தேன்கிக் காதேபாகு ராம
௬. அந்தவில்லைஒத்தாயேஇந்தவில்லைஇந்தா அட்டாராகு ராம
இந்தாவிலைத்தேன்இதில் வைத்தஅம்புக்குவழி எங்கேபாகு ராம
௭. அம்புக்குவழியில்லை நான்பிராமணன்இனி அநுக்கிரகம்செய் ராம

பின்பூச்சிக்காரன் இருபேரப்பன் உள்ளேபேட்டென்ன
பேச்சவரக — ராமா
அசத்திசெபதபங்களெல்லாமுன்சாத்திரக்கே
தந்தேன்ராமா — ராமா
வந்தவழிபார்த்துக்கொண்டோடிப்போவதேதல்ல
மார்க்கம்பரத — ராமா

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியைச்சேர்தல்.

விருத்தம்.

இவ்வகைசொன்னாகவனை வாழ்த்தி
இனியதலம்செய்யரகூராமன்போனான்
அன்னவன்கைக்கொண்ட வில்லை வருணராசன்
அடைக்கலமாய்வைத்தவிட்டு ராமச்சந்திரன்
மன்னவரும்தம்பியரும்சேனையேல்கொண்டு
வாஅருகேசாரும் மணித்தேர்மேலேறி
மின்அனைசீதையுடனேசந்தோஷம்
மிகவந்தான் அயோத்திமாநகர்வந்தானே (௨௫)

பாலகாண்டம் - முற்றும்.

வசனம்-௧, விருத்தங்கள்-௨௪, ஆக-௨௫

தோடையம்-௧, திபதைகள்-௩, தருக்கள்-௧௪, ஆக-௨௨

ஆகபாயிரம்-க-க்கும்-பாலகாண்டம்-க-க்கும் கூடிய

கொச்சகம்-௧, வெண்பா-௨, வசனம்-௧, விருத்தம்-௨௫, ஆக-௩௪.

தோடையம்-௧, திபதைகள்-௩, தருக்கள்-௨௫, ஆக-௨௯

ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்

திருவடிகளே சரணம்.

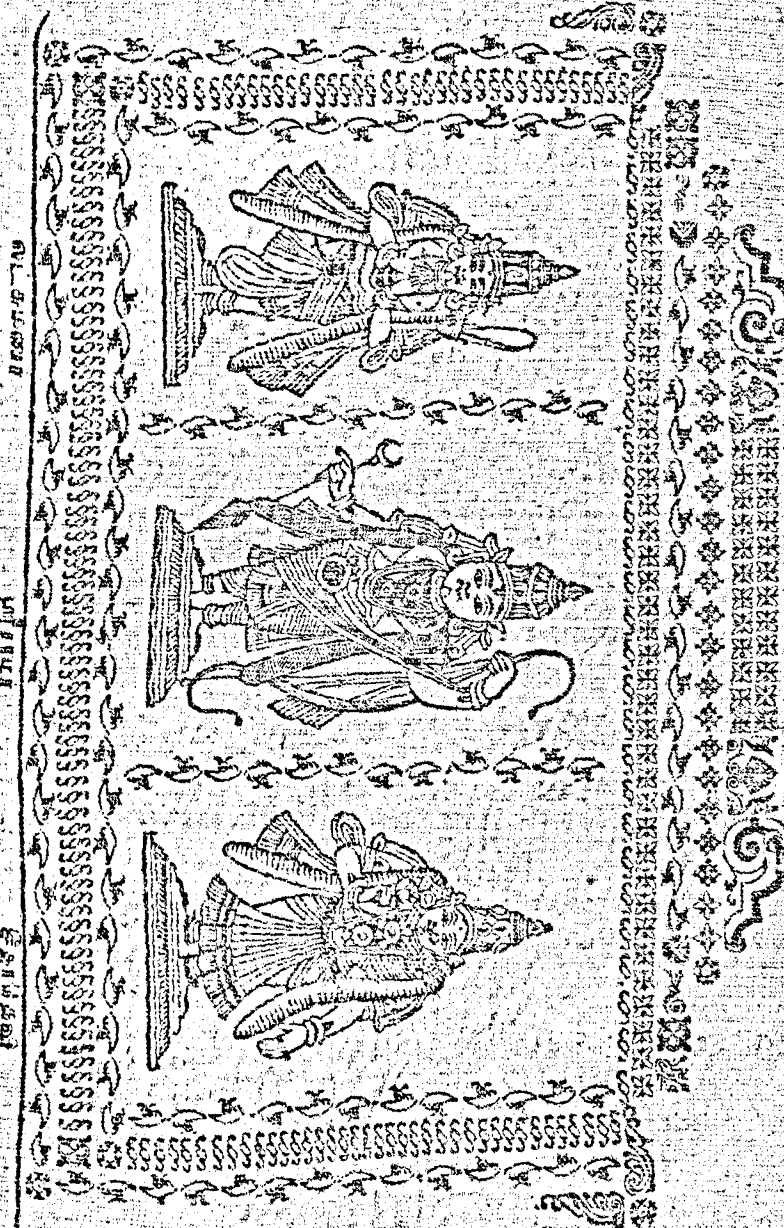

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரண்டாவது.

அயோத்தியாகாண்டம்.

சக்கிரவர்த்திமுடிசூட ஸ்ரீராமனை வேண்டுதல்.

விருத்தம்

வளமைதழைத்தசபையுடன்அயோத்திமேவி
மனைவராரமன்னனிருக்குங்காலில்
களிவுபெறப்பரதனொச்சத்துருக்கனோடே
கைகையன்பால்மேவித்தனின்றாளாதித்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன்மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடிநாதைடாசகலனைக்கூவித்
தனிமுடிசூட்டப்புனைவேலுவனுக்கென்பாயச்
சாற்றுவான்தன்கவலைஆற்றுவானே (௧)

௧-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமகுடந்தரவேணும்மகனே-ராமா-இந்தமகுடந்தரவேணும்மகனே.

அநுபல்லவி

இந்தமகுடந்தரவேணும் மகனே-ராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தகும் உத்தமனே-இந்த

சரணங்கள்

௧. அருமையாய்வரும் காலம்-வாழ்ந்தேன்
அநேககாலந்தலம்கண்டிருந்தேன் இந்திரஜாலம்
பருவதமோ என்காய ஸ்தூலம்-இனிப்
பார்க்கவேணும்என்கண்ணால் நீராஜ்யம்கோலம் (இந்த)

௨. முடியாதமோகாந்த காரம்-இந்நி
முதுமையிலும்நாமமல்இருந்தேன்யா சாரம்
குடிதாங்கியானைக்கோர்உப காரம்-இந்த
குலமன்னைக்கொண்டு முத்திகொடுப்பாயாதாரம் (இந்த)

௩. ஒருவன்அருமைஇனியிரத் தோஷ-தன்னை
உதவிமுத்திகொடுத்தானே பகீரதன்முன்னோரை
இருவிலத்தில்அதுபோல்உன் பேரை-உதவ
எனக்குமுத்திதாஆள்வாய் இனிஇந்தப்பாரை-இந்த

௪. உள்ளத்தைஉன்னோடேசொ னேனே-முன்னான்
ஊழைமைகண்டகனவாக உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே-இந்தப்
பெரும்புவிகொள்ளமுத்தி பெறவேணும்நானே-இந்தப்

௫. மலர்க்கையால்பிடிப்பாய்செங் கோலே-என்தன்
வார்த்தைதடுக்காய்எனவே உரைத்தேன்ஒருகாலே
தலைச்சுமைதந்தான்என்றெந்தன் மேலே-சத்ரும்
தாழ்வாய்என்றுதேஇனித் தாங்காதென்றுமேல்-இந்த

௬. வாழையடிவாழையாக போலே-இந்த
மண்டலத்தைஆண்டதுண்டு மன்னர்ஒருகாலே
சூழ்மதில்அயோத்தியைஅநு போலே-நீயும்
கிமந்தாளவேணும்என்தன் சொல்வழியினாலே-இந்த

௭. குலத்தில்உள்ளகுறைஎல்லாம் வாங்கும்-உன்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம் மென்மேலேஓங்கும்
மலைக்குமலைஅல்லவோ தாங்கும்-இந்த
மண்டலத்தைநீதாங்கினால் சஞ்சலம்நீங்கும்-இந்த

ஐம்பத்தாறுதேசத்துராஜர்கள்வருதல்.

விருத்தம்.

ஈங்கிவைஇப்படிமகனைஇசையக்கூறி
உரியதசரதராஜன்கவனித்துச்சொல்லப்
பாங்குபெறுதேசராஜர்களுராமனை
பட்டாபிஷேகம்இன்றைக்குப்பீர்என்றும்
நீங்களெல்லாம்அயோத்திக்குவருவீர்என்றும்
நினைப்பினால்தன்ஓலைஅனுப்பிவிட்டான்
ஆங்கவருமயிகவிகச்சந்தோஷம்மீறி
அந்தந்ததேசம்விட்டேஅணுகினரே.

உ-ராகு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

வந்தனர்ராசர்கல்யாண-ராமச-சந்திரன்திருமுடிகாண

சரணங்கள்.

க,வந்தனர்அந்தந்தசேத்துள்ளோர் — காடும்
மன்னன்இராமனைச்சொன்ன — முடிசூடும்
சந்திரிகுலையைக்கண்டேநிசே, — கொண்டு
தம்தமேமெல்லவந்துக்கண்களிலே — ஊற்றி (வந்த)

உ.வங்களர்சிங்களர்மாளவர் — சோளர்
மராடர்கர்நுடாமகதா — குருதர்கள்
கொங்கணர்வங்கயோர்குச்சர் — மச்சர்
குலிங்கர்கலிங்கர்தெலுங்கர் — முதல்ஆக (வந்த)

ங.சோவர்சாளுவர்உற்களர் — பப்பரர்
சேறிபர்சுந்தணர்சித்தர் — அவந்திகர்
சூரியர்சினர்விதப்பர் — விதேகர்கள்
ஓளாட்டர்பராஷ்டிரர்காஷ்டர் — முதலாக((வந்த)

ச,புவ்வட்டீசர்க்கள்இராமனுக்கு — முடி
புனைச்செய்தான்இதுகாலம்பெற்றோம் — என்றும
மணிமுரும்பக்காதுதேசத்து — காரும்
மன்முடிவன்முடிக்கொண்டாடிக் — கொண்டாடி (வந்த)

திருஅயோத்தியைஅலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

தேசதேசத்திவ்வந்தாராஜர்எல்லாம்
தெசரதமயுஞ்சமூகமதனிலேகூடி
கோமுட்டனராமனுக்குமுடசூட்ட
விசேஷத்திடிசெய்வனவேமகிழ்ந்துகூடி
அசகதும்அயோத்தியைநகரில்வேந்தன்
ஆணையேஸ்த்தநாதமியிகள்அடிப்பிரென்னப்
பூசைநும்ராஜர்களும்அதுஅறுகொண்டு
புரியைஎர்சுரம்அலங்கரிப்பாரே, (க)

உ.சுகுரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

க,விசைய்ஐக்குமி — அடித்தார்-நகர்எங்கும்
தசரதன்அருளியமொழி — படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி — விடுத்தார்-வாசலில்
அசையும்விசையகேதனம் — எடுத்தார்

உ.பூரணகும்பம் — அமைத்தார்-தெருவெங்கும்
தோரணம்அழகுடனே — சமைத்தார்
வாரணம — அலங்கரித்தார் -முனிவர்கள்
ஆரணமறுமறைமுறை — ஆப்பரித்தார்

ங.மாலிகைதொடுத்து — வைத்தார்-முத்தாமாதை
பாலிகைபலபலமெடுத்து — வைத்தார்
அலையம்வீசக்கு — வித்தார்-பூமலர்கு
சோலையும்சாலையும்அலக்கு — வித்தார்

ச.அத்திகள் — பொருவாரும்-வெள்ளைவட்ட
முத்தக்குடைபிடித்து — வருவாரும்
சித்திரம் — புனைவாரும்-சந்தன
கலதூரிகளைபத்தால் — கனைவாரும்

ரு.சித்தாம் — மழுகிடுவார்-பரிமளச்
சந்தனத்தால்தரை — மெழுகிடுவார்
கந்தப்பொடிகள் — இறைப்பார்-மாலைப்
பந்தல்இட்டந்தரவெளி — மறைப்பார்

சு,வானவர் — வந்துநிரிவார்-அடிக்கடி
மேனகையூர்வசி — நடம்புரிவார்
வானவித் — தைகள்படிப்பார்-அனுக்கினம்
ஆனகோவிலைப்போல் — கூதபிடிப்பார்

எ?அங்கே — வந்திசெல்லுவார்-இடம்காட்டி
இங்கேஇரும்இரும் — எனச்சொல்லுவார்
சிங்கா — சனம்அணிவார்-கௌசலை
கனைநாளைவேந்தின் — அடிபணிவார்

அ,சடங்குகள் — செய்வாரும்-சமித்துகள்
இடம்பதிகருப்பைகள் — கொய்வாரும்
உடம்பயாத — திரிவாரும்-மொன்மறை
இடம்கண்டோர்கிடேஸ்காம — சொரிவாரும்

௬. ரம்பையர் — கட்மாட்டி விணையில்
அம்புருவாசதர் — இசைபாட
செம்பொன் — மவுலிசூட-ராமற்குச்
சம்பிரமச்சொல்லமன்னர் — எழுந்தோட.
௭. சல்லரி — பெரிதாளம்-துந்துமி
மல்லரியொடுகோ — கெசமேளம்
சொல்லிய — அண்டகோளம்-திமிலைட்
எல்லையுங்குமுறிடு — மேளம்
௮. இப்படி — கொண்டாடி-ராமனுக்கு
ஒப்பனைசெய்வதே — தெனநாடி.
அப்போது — தோய்ப்பாடி-கூனியும்
வெப்புடனேவந்தாளே — குடிகேடி.

—o—

கூனிகைகேசியைகலக்கவருதல்.

விருத்தம்,

அமைத்திடும்அயோத்திஆளும்சொன்னமாமுடிராமற்கே
பதித்திடவேயும்மன்னவரும்ஆர்பரித்தக்கண்டாள்
இனைதக்கலேத்திடுமேயென்றுராமன்வில்லுண்டையாலே
மொழித்திடும்மனத்தாள்ஆனகூனியும்காணவந்தாளே (௩)

௬-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கூனிவந்தாளே-பொல்லாத-கூனிவந்தாளே

அநுபல்லவி,

போனகாள்ராமன்செய்தவலகையால் — காய்ந்து
பூனைபோல்இருக்கும்புலிபோல் — பாய்ந்து(கூனி

சரணங்கள்

௧. அடிக்குமோராமனுக்குஆசெரு — காலே
ஆர்மேகதிக்கிறார்அந்தஅதிமேதன் — மேலே
கெடுக்கிறேன்காண்என்றுபுரக்கட் — தாலே
மொறுவெட்டப்பூதம்புறப்பட்டால் — போலே(கூனி)
௨. பூபதிபரதனுக்குத்திருமல் — உரைக்க
பூவலைக்கேதென்மைமனதக் — கறைக்க
ராமன்ராஜ்யமதினைத்தடிவாய் — நறுக்க
நடுவிழுந்தெல்லுமடுபெருமுச் — சிரைக்க(கூனி)

௩. கொட்டியபஞ்சுபோல்உடம்பெல்லாம் — தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவில்லைப்போல — வளைந்து
பட்டம்கட்டஓட்டுவேனென் — றனைந்து
பழையகைகையைஎண்ணிப்பழமுள்ளு — கலைந்து (கூனி)

௪. சந்தானதுபோயமுடங்கிய — காலி
சனைபோல்கனத்துத்திரங்கிய — தோலி
இந்திராதிதேவருக்கனு — கூலி
இலங்கைராட்சதர்கள்குடிக்கொரு — நீலி (கூனி)

—※—

கைகேசிகூனியைக்கோபித்தல்

விருத்தம்.

வந்தெதாருகூனிமன்தெரிச்சலாலே
வலம்பிரானும்கைகேசிதனைஎழும்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
எண்ணினான்என்னும்மொழிசொல்லும்முன்னே;
விம்மைதமுகமலர்நூவாரத்தினமாலை
வெகுமானமசெய்திடவும்அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்தொடுகலைத்தகூனிதன்னைச்
சேதிப்பேன்என்றுகைகைபோதிப்பாளே

௭-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலே - நன்மைஉண்டொருக்காலே

அநுபல்லவி.

பாமரமேஉனக்கென்னடி — பேச்சே
பழம்நழுவிப்பாலில்விழுந்தால்போல் — ஆச்சே(ராமனு)

சரணங்கள்

௧. இந்தவார்த்தைசொன்னாய் — எனக்கெவர்கோடி
பிரம்மாதிகளும்வரு — வாரடி.
இதுவேகல்ல — சேரடி
வாயாடாதே — பாரடி
ஆரடி. — எனக்குச்சரி(ராமனு

உ, பபரசுராமன்கெர்வம் தீர்த்தவடி.
கன்மைஎல்லாம் கார்த்தவடி.
பட்டம்கட்ட எத்தவடி.
காலுபேரில் மூத்தவடி.
அவன் என்கண்மணி(ராமனு)

ங; பரதனைபட்டப்கட்டாவிட்டால் கட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் கட்டியேச
என்பிள்ளைராமன் எட்டியோ
நான்தானென்ன மட்டியோ
வெட்டிப் போடுவேன்உன்னை(ராமனு)

இராஜஸ்த்ரீகைகேசியைக்கூனிகலைத்தல்.

விருத்தம்;

மங்கலம்பூம்அயோத்திநகர்ச் செல்வராமனுக்கே
தங்கமாமுடிசூட்டாமல் சடைமுடிகொடுப்பேனென்று
பங்கம்நூர்கூனிமுன்ஞான்ப பகையினலேகைகேசி
மங்கையர்க்கரசிநின்றும் வார்த்தையால்கலைக்கின்றளே(ரு)

மெட்டு-தரு-ஆசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,
கண்ணிகள்

க, ராமன்முடிசூடுகின்ற பேய்மதியுனக்குவந்தது
ஏதம்மா-தன்ன-வாதம்மா அடி
கோமாட்டி உன்பிள்ளைபரதன்-காமாட்டிநூறனென்ன
செய்கையோ-அம்மா-வைகையோ

உ, உனக்கென்னகுடிக்கில்லைவேலைதன்மகனைமுடிசூட்ட
உன்னினுள்-கோசலை-என்னினைள் அந்த
மன்னவனும்அவளசொன்னவார்த்தைகடவாமல்உன்னை
வஞ்சித்தான்-வசோயோதித்தான்

ங, கண்உள்ளபோதல்லவோகண்சாட்சிஎன்பதறியாயோ
கண்ணியே-என்ன-உண்ணியே ஆர்க்கும்
பண்ணியபாவியில்அல்லவ புண்ணியம்தெரியும்அடி
பாவியே-என்தன்-ஆவியே

ச, ஓட்டிவிட்டஇராமன்தக்கவென்றசொல்லும்வார்த்தை
உன்னதோ-பெண்ணே-இல்லாதோ அதுபோல்

சட்டிக்துள்தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
என்செய்வாய்-எவரைக்-கெஞ்சுவாய்

ரு, ஊருக்கோபால்வார்த்துண்பது உடம்புக்கோபால்வார்த்துண் அது
ஓகடி-செய்ல தேதடி. அடி
ஆருக்கும்பெண்ணைமண்பிள்ளை ஆனாலும்தன்பிள்ளைஎன்ப
தறியாயோ ஒன்றும்-குறியாயோ

சு, கவுசலைபிள்ளைக்குப்பட்டம் கட்டினால்உன்பிள்ளைக்கென்ன பரதன்
கட்டுவாய்-எவரைக்-கிட்டுவாய்
தவசிஆச்சந்நியாசிஆகிப் பரதேசப்போவதேதல்லஸ
சமர்த்தடி-கோபத்தை-அமர்த்தடி

எ, பிர்ஆனகோசலைவீட்டுச் சிறக்கிக்கும்சிறக்கிஆகக்
செருத்தாயோ-என்னை-வருத்தாயோ
யார்யார்கையில்என்னென்னபட-வேணுமோஅதெல்லாம்பட
லபித்ததே-தெய்வம்-சபித்ததே

அ, பலகாலும்உன்னோடேநான்பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே அய்யோ
பாதகி-அடி-தோதகி
இலவுகாத்தகிளிபோலே போகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்-வீம்பு-பண்ணினேன்

கூ, கன்னாலும்தன்மகன்மேலேபோல் உன்மகன்மேலேகோசலை அடி
கைவாளோ-பட்சம்-செய்வாளோ
கண்ணில்லண்ணையேகரிக்கும் பிடரியில்கண்ணைதான்என்
கரிக்குமோ-அன்பு-தரிகுமோ

ய, நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும் ஆர்க்கும்
தன்மையே-சொல்வாய்-உண்மையே
தாய்கையில்பசும்பொன்னிலும் தன்கையில்தவிட்டேமேல்ஆம்
தையலே-இதென்னமையலே

யக, என்னசெய்வேன்என்றுய்கீ முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும் அந்த
இல்லையோ-தாச் சொல்லையோ
மன்னவன்உனக்குச்சொன்ன வார்த்தைக்குரண்டுசொல்வானே
வாக்கடி-இதுவே-பாக்கடி

யஉ, ஒருவரம்பரதன்காடாள ஒருவரம்ராமன்காடாள இந்த
நீகடி-இதே-குகடி
இருவரும்கொண்டால் உனக் கிசேர்மேண்டேோடிமை
ராசியே-என்தங்கை-கேசியே

கைகேசிக்குஞ்சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

அந்தவகைகூனிசொல்லமனதுவேறாய்
அப்படியேசெய்வெனென்மானஞ்செய்து
கொக்கனகஞ்சோரவிலேசோாமன்மேல்
குப்புறவெடுத்திடுகைகேசிதன்னை
மிக்கதசரதராசனையாலந்தாக்கி
மலர்மேனிதுடைத்தெனதமானேதேனே
பைந்தொடியேஉன்குறையெதெனப்பட்டோலே
படிக்கின்ருள்தசரதனும்துடிக்கின்றானே (௭)

௭-நிபதைநீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்,
கண்ணிகள்

௧. இந்தஅலங்கோலமும் இந்தமனோதுக்கமும்
என்வந்ததோங்கை மின்அரசே-உன்தன்
சிந்தையில்நினைத்ததைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல்
தெரியச்சொல்லாய்கையை மின்அரசே

௨, மருவும்மலரும்போலப் பாலும்நீரும்போலே
மானம்வைத்தாண்டீரே மன்னவரே-உந்தன்
கருவிழியணிபோலக் கரிசனம்ஆளென்னைக்
கண்ணுண்டாயக்காத்தீரே மன்னவரே

௩, காத்ததற்கென்னகுறை இப்போதும்என்னைஉன்னைக்
கைகழுவவிட்டேனே மின்அரசே-நீ
பார்த்தெதுகேட்டிலும் எந்தவரமானாலும்
பரிந்துதருகிறேன்காண் மின்அரசே

௪. மற்றொன்றும்இல்லைவரம் எனக்குமுன்நீர்கொடுத்த
வரம்இரண்டும்கேட்கிறேன மன்னவரே-என்றும்
உற்றதுசொன்னால்அல்லோ அற்றதுபொருத்தமான
உள்ளதுசொன்னேன்காணும் மன்னவரே

௫. அந்தவரம்இரண்டும்தந்தேன இனிஉனக்கு
அட்டிசொல்வேனோகை மின்அரசே-அன்
மைந்தன்இராமன்ஆணைவார்த்தைபிரட்டமாட்டேன்
வாங்கிக்கொள்வாய்கை மின்அரசே

௬, முன்ஒருவரம்பரதன்பட்டமணிக்க
முடிபெறவேணும்அய்யா மன்னவரே-அதின்

பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சடைமுடி
பெறவேணும்தாரும்அய்யா மன்னவரே

௭. மலைப்போலொருவர்செய்தவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கை மின்அரசே-அது
கலைப்பார்கலைத்தாக்கால்கல்லும்கரையும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேகை மின்அரசே

௮. கலைப்பார்ஆகவுசலைஉமக்குண்டெனக்குவேறே
கலைப்பார்ஒருவர்இல்லை மன்னவரே-நீர்
சலத்தால்சொல்லுகிறீரோசொன்னதேசொன்னதான
தடுமாறிச்சொல்அறியேன் மன்னவரே

௯. மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறைமை அல்லவேகை மின்அரசே-யாரும்
ஏதுமமனுநீதியானசாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைத்தபடியிதுவே மின்அரசே

௰. மூத்தவன்இந்திரனோமாயனோஆகிலண்டம்
முழுதும்செலுத்துகிறான் மன்னவரே-வெகு
நேத்திறுதமுன்சொன்னவார்த்தையைவிட்டுசாஸ்திர
நெறிகள்போதிக்கலாமோ மன்னவரே

௰௧, ஆனைஇருந்துகொண்டுஅரசாளும்மண்டபத்தில்
அறையாப்பிள்ளைபரதன் மின்அரசே-சிறு
பூனைஇருந்துகொண்டுபுலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோகை மின்அரசே

௰௨. ஆனையும்பூனையும்நீர்பெற்றபிள்ளை அல்லால்
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ மன்னவரே-நீர்
மானம்வைத்தால்போதும்அணுவும்மலையாம்அந்த
வகையான்அறியனோ மன்னவரே

௰௩, ஆயிரம்ஆனாலும்பெண்புத்தியை அறிய
ஆராலும்முடியுமோ மின்அரசே-கல்ல
போயினதுபோகட்டுமராமனைஊரைவிட்டேன்
போகச்சொல்லாகிறாய்கை மின்அரசே

௰௪. எதுக்குராமனைஊரைவிட்டுப்போவென்றாய்
எனதுகேட்கவந்தீரோ மன்னவரே-நம்ப
பாதிக்குள்பரதனைஊரில்தங்கவொட்டாமல்
பண்டேனதுரத்திவிட்டீர் மன்னவரே

௰௫, அவனும் சம்மதிக்கவே பாட்டன் வார் போஎன்றேன்
அநியாயம் சொன்னேனோ — மின் அரசே - உனக்கு
கவனம் இல்லையோ என்ன காரணமோ இந்த
கஷ்டம் பேசாதே கைகை — மின் அரசே

௰௬, கவனமும் ஒன்று ஒரு காரணமும் இல்லை
கஷ்டமும் பேசவில்லை — மன்னவரே - இன்று
அவனும் சம்மதிக்க வேண்டாம் விட்டுப் போம் என்றேன்
என்ன தப்பிதம் சொன்னேன் — மன்னவரே

௰௭, பூமியும் தருகிறேன் பரதற்குப் பொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன் கைகை — மின் அரசே - என்
சாமி என் உயிரா ராமனைப் பிரிந்தால் நான்
தரிக்கறியேன் கைகை — மின் அரசே

௰௮, என் உயிர் அவன் போனால் இருக்கறியாதென்றீர்
என்ன சத்தியம் இது — மன்னவரே - அவனை
சின்னஞ் சிறுவயதில் முனிபின் போகச் சொன்னீரே அம்
சேவனுக்குண்டோ அன்பம் — மன்னவரே

௰௯, கும்பிடுகிறேன் உன்தன் காலையும் பிடிக்கிறேன்
கோபம் செய்யாதே கைகை — மின் அரசே - நீ
எம்பெருமானை என்தன் கண்மணி ராமனை இங்
கிருக்கச் சொல்லம்பாய் கைகை — மின் அரசே

௨௰, தாரை கீர்வுற்ற போதே என் சரீரம் உமது
தம சரீரம் அல்லவோ — மன்னவரே நீர்
இனைக்கும் பிழைத்தீர்
அசலார் என்றெண்ணல் ஆமோ — மன்னவரே

௨௧, அடியில் விழுவேன் என நம் அடைக்கலமே கேள் அயோன்
அனந்த மலர்ந்த தலை சொல்லியும் — மின் அரசே - சற்றும்
கடினம் இல்லாத போலே ஈசன் மேல் போட்டு
கழுத்தறுப்பு அழகல்லவோ — மின் அரசே

௨௨, காட்டுப் புருஷர்க்கு ராக்ஷசரை அழிந்த மன்னனைக்
கண்டு இவர் கேட்டீர் — மன்னவரே - அந்தன்
விட்டுப் பெண் சாதிக்கு ராஜ்ஜியம் தந்தது சகலரும்
வெறுமையோ போனம் பேதாம் — மன்னவரே

௨௩, ஊர் எழும் கருதயம் ராமன் கண்ணான நம் ராமனை
காப்பவனும் ராமனே — மின் அரசே - நான்

நான் இறும் தெய்வமும் அவன் அவன் போனால் என் உயிர் போம்
இருக்கச் சொல் என்பாய் கைகை — மின் அரசே

௨௪, எனக்குப் பொய் வாராது பொய் சொன்னால் தோஷம் என்றீர்
எந்தம் அறியாய் சொன்னீர் — மன்னவரே - நான்
வனத்தில் போகச் சொல்லும் என்ற சொல் திருப்பி விட்டால் - அது
மகத்தான பொய் அல்லவோ — மன்னவரே

௨௫, ஆனால் ராமனை வனத்தில் போகச் சொல்வதால்
ஆவதுண்டோ கைகை — மின் அரசே
காவிலே ராமனைப் போய்ச் சொல்வதிலும் என்
தன் கேட்டிலும் தருவேன் — மின் அரசே

௨௬, நானுகச் சொல்ல இல்லை தெய்வம் சொல்லியதற்கு
நான் என்ன செய்வேன் காணும் — மன்னவரே - ராமன்
போனாலும் கானகத்திலே அவனுக்கு வரும்
பொல்லாக்கு உண்டோ சொல்வீர் — மன்னவரே

௨௭, போ என்று சொன்னவுடன் பொறிகலங்கினன் சீவன்
போய் விடுமே கைகை — சண்டாளி - நான்
ஆள் அன்று போன பின்னை அள்ளி இடுவார் உனக்
கார் அடி கைகேசி — சண்டாளி

௨௮, ஒட்டாரம் கட்டுகிறாய் ராமன் போனால் என் சீவன்
உடனே போமடி கைகை — சண்டாளி நீ
கட்டிய தாலிக் கயிற்றை உன் மகற்குப் பட்டம் கட்ட
காப்பு கட்டடி கைகை — சண்டாளி

௨௯, வாசமுனிவன் ஆனவசிஷ்ட முனியே உன்னை — தெய்வமே - அந்த
ராமனை வேட்டுகிறேன் தாருமென்
பரதன் வந்தால் அவன் உறவினை செய்யாப்
பத்திரமாய்ச் சொல்லென — தெய்வமே

௩௰ ஆண்டார் முனிவர் அல்லவோ கையாலும் அல்ல — தெய்வமே - நீ முன்
அசலார் ஒருவர் அல்ல
கொண்ட பெண் சாதி தானே தசரதன் ஆவிக்கு — தெய்வமே
கூற்றுவனாய் வந்தாளே

௩௧, ஐவர் இருந்து கொண்டு அபிஷேகம் பழிக்கு முனி — தெய்வமே - உலகம்
உரைத்துச் சாபமிடுமோ
ஆரியனை வனத்தில் அனுப்பினால் மெய்யாகத் தெய்வம் கேட்கும் — தெய்வமே
என் ஜென்மம் இன்று ஆனதே

௧௨, மன்னனிட்டவ நம்புர்காபுருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிதன்பெண் இவளல்லோ தெய்வமே-இந்த
மண்ணூர்குள் த்தாயைபார்த்துப் பெண்ணைக்கொள்யென றுசொல்லும்
வசனம்பிசருவருமோ தெய்வமே
௧௩, உயிர்க்கும்கண்போருல்என்ன உயிர்போனாலும்வனை
உத்தமனாராமனைமாத்திரம தெய்வமே-அயோத்தி
பதிக்குப்பதிஆகியேஇருக்கின்றுன்னை றுகாணுப்
பாவிஎனஆயினேனே தெமனமே

கைகேசிஸ்ரீராமரைவனத்துக்கு ஏவுதல்.

விருத்தம்.

கொன்றவன்போல்த்தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போலக்கைகேசிராமனைதன்னை
நின்றநிலைக்கழைத்துவாஎனவைத்து
நெடியமனைவாசலுக்குள்ளேபுகுந்தபோதில்
என்றும் அரசன்சொல்லால்எனேசொல்வேன்
என்றிரேழ்வருஷமராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவம்செயபரதனஉலகைஆள்வான்
செல்என்றாள் இதுவேந்தனசொல்என்றாளே (௮)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகக்கைகேசியின்விடைபெறல்

இதுவும்-அது.

உரைம்மயிழ்த்தொருகைகேசிஉரைத்தவாய்மொழியைக்கேட்டு
எனகம் இல்லாதராமன்கானகம்செல்வானே
தெளிசுதுபார்பரதனஆளச்செய்ததேமேன்மையென்று
நனைத்திடத்தாயைவாழ்த்திதாழ்ந்துபின்விடைகொண்டானே (௯)

௭-தரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி,

என்பாக்கியமேபாக்கியமெவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

அன்பாகவனம்போகஅநுக்கிரகம்செய்தாயே (என)

சரணங்கள்

௧, குழியில்ப்பயிர்தன்னைவைத்துக்கூடைமேல்வைத்திட்டு
வழுவாமல்மாறுதியவர்க்கிறதுபோலே

எழுலும்இந்த்ராச்சியத்துச் சூடுமணிமுடிமாற்றி
தழுவும்முத்திராச்சியத்துக்குச்சடைமுடிதந்தாயே (என்)
௨. கொக்கரித்தபேர்எல்லாம் கூடத்திப்பாய்வாரோ
பக்கமுள்ளபேர்என்னைக் காப்பாற்றநினைப்பாரோ
சிக்கும்இந்தவலைநீக்கித் தேடும்பாக்கியசோதி
தக்கதவம்செய்யென்றுநீ தயவுசெய்தாயே (என்)
௩, ஒருபிள்ளைராமன்பரலோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளைபரதன்இந்த உலகந்தன்னைஆள
இருபிள்ளையாலும்கைகை இகபரம்பெற்றாளென்ன
வருசொல்உண்டாச்சுதென்ன மாதவம்செய்தேனோ (என்)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகுதற்காக கோசலைபுலம்பல்

விருத்தம்.

இப்படிசிறுதாயாரை இறைஞ்சியேஅநுப்பிக்கொண்டு
அப்படிவண்ணராமன வந்துகோசலைஅம்மைக்கு
தப்பிலாதடிவாறெல்லாம் தான்சொல்லக்கண்ணைத்தேடி
வெப்புறும்பசப்போல்அன்னைவிழுகின்றாள் அழுகின்றாளே (௰)

௮-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, அய்யையோராமா-வனம்போகதெய்வம்சம்மதிஆமா-உன்னைநான்
எவ்வகைபிரிவேனோ-நான்இதுசெய்குவதறிகிலேனே
௨; என்னருந்தாயகமே-ரவிகுல-மன்னவர்நாயகமே-அரசன்
உன்னையும்வெறுத்தானோ-வெறுத்தும்-தன்னுயிர்பொறுத்தானோ
௩. சுடர்மணிமுடிபோச்சோ-தலைமேல்-சடைமுடிவால்ஆச்சோகேட்க
உடல்பதறுதேமகனே-மனம்விட-விடஉதறுதேமகனே
௪. தாய்வரம்அதுகண்டு-பூமியை-காவல்பரதன்கொண்டு-ஆளட்டும்
நீவனம்போவானென-இப்படி-தீவினைஆனவென்
௫, கலியுகம்மேவிட்டதோ-சூரிய-குலமுறைபோய்விட்டதோ-நீ-இந்த
நிலைமைவிண்டிடல்ஆமோ-பரதன்-தலைமைகொண்டிடல்ஆமோ
௬. எப்படிநான்சகிப்பேன்-உனைப்பிரிந்த-எப்படிநிறுவகிப்பேன்ராவினின்
எப்படிகண்விழிப்பேன் உயிர்கொண்டெப்படிநாள்கழிப்பேன்

எ. பொன் அடிகளுக்கேதோ-மேனியில்-வன்னமும்சேர்ந்தோவெயில்பட்டால்,எனஅன்வருகிப்பாயோ-கல்லும்முளளும்என்னமிதிப்பாயே

அ, நீசெலும்வனம்தானே-உன்னுடன்-சேனசெருவேனகாவோ-என்னிட ஆசைஎல்லாம்மறந்தேன் இதுக்கோ-கோசலைபெண்பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர்கோசலையைத்தேற்றி விடைகொளல்.

விருத்தம்;

தாய்வருந்திட நிவ்வாறு தளருவள்தன்னைநோக்கிப்
பாய்வரும்பதினால் ஆண்டும் பதினாலுநாளே அம்மா
நீவருந்திடலதேனோ நின்கிருபையாலேகானிற்
போய்வருவேன்கேள்என்று போதிறுவாய்தேற்றுவானே] (௰க)

ல-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா-கோசலை அம்மா
வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா

சரணங்கள்

க. வனம்போய்வருகிறேன்தானே பெற்ற-மாதாவசனம்தானே.
தனம்தனிமந்திரமும் அறு சகலதந்திரமும்அறு
சத்தியமும் அறுபா முத்தியும் அறுதானே(வனம்)

உ, கானகம்தான்போகவேணும்-நீ கனைவலைக்காப்பாற்றும்காணும்
நானிலம்பாதனுக் கல்லஎன்னப்போமோ
நானிருக்கசனைப்பொய்சொல்லச்சொல்லலாமோ(வனம்

ந, அதிகைதஆயிரிகீரும்-சகார்-அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்படிதக்கன் உயிர்கொடுத்தாரேராமனம்
தகப்பன்சொல்படிக்குநான் தவம்செய்வதேகடனம் (வன)

ச, என்தாய்சொல்லேதான்தானே-பரசு-ராமன்தாயைவெட்டினானே
ஆண்டுபதினாலும்போய் வருவான்எனக்கண்டோ
அரசன்என்னைப்போனாலும்இருவர்க்கெதிர்வாரண்டோ(வன)

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலைப்பற்றி லட்சுமணர் கோபங்கொள்ளல்.

விருத்தம்

சிந்தையைக்வுசலைக்குத் தேற்றியராமன்மீண்டு
சுந்தரிசுமித்திராதேவி அன்னைஅடிவணங்கும்போதில்
இந்தமாமகுடம்சாமிக் கிகிறேன் இப்போதென்ன
அந்தம்ஆம்லட்சுமணன்தான் ஆக்கிரகம்செய்கின்றானே.

௰க-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேலட்சுமணன் ஆனாற்கொடுக்கிறேன் ராமனுக்குமகுடம்

அநுபல்லவி.

சேனைபேர்என்றே டெதிர்க்கட்டும்குதிக்கட்டும்
சித்திரக்கணையாலவென்று அத்தனைபேரையுங்கொன்று.()

சரணங்கள்.

க. குருட்டன்ராசமிழிமிழிக்கிறுலப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமேபரதற்கு முடிசூட்
தரணியில்சர்க்கரையுமமாவும்சரியாயெண்ணும்
தசரதனும்கிடந்து மனமவாட
இரவிமுன்பனிபோலேஎன்னோடெதிர்த்தமன்னர்
எவரும்பயந்தாவிரு அகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத் தவசிட்டநீலிமகன் (நா)
ஆட்டுக்குட்டிபோலேஓடகேட்டுக்கைகையையும்தள்ளாட

உ. தொருத்தகாலிடிக்க கூனிதாளம்பிடிக்க
அண்டங்கள்எதிர்க்கப் பட்டமாட்டி
பகைத்தாரசுத்தலைபனங்குலைபோல்உதிர
படுகளம்எங்குமரத்தக் கடல்மூட்டி
இகத்திலநானேஅடிமை ராமனேன்ஆண்டவன்
என்பதெல்லார்க்கும்தெரி யக்காட்டி
வருக்கபிர்ம்மாதிதேவர் வந்தாலும் அவர் அவர்
மர்மமெல்லாத்தையும்ஓட்டித்தர்மத்தைநிலைக்கநாட்டி(நா)

ந. கட்டமன்னரும்பச்சை மண்ணும்ஒட்டுமோசாமி
துணைஅல்லால்எனக்குண்டோ உபசாரம்
எட்டிப்பழுத்தாலும் ஊர்க்குருவிகருடனாமோ
இக்கப்பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
௰க

வெட்டிக்கலேதலையா குவியாவிட்டாலென்கை
வில்லாலேஆவதுண்டோ வீரம்
பொட்டெனஅயோத்திப் பட்டணம்எல்லாம்வந்து
போர்கொடுத்தாலும்விட்டேம்ஆர்கொடுத்தாலும்இங்கேரம்

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் கோபத்தைத்தணித்தல்.

விருத்தம்.

சினம்கொண்ட இளேயோன்இங்கேசிவியேசொல்லும்ஓசை
கனம்கொண்டராமச்சந்திரன் காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனம்கொண்டதங்கைவார்த்தைக்கெதிர்உண்டோ தம்பிஎன்
று, மனம்கொண்டுதேற்றிக்கோபம்மாற்றுவான்ஆற்றுவானே

ம௨-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைகோபமும்நல்லாய் - வந்ததுஎதடாதம்பி இதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி.

தத்துவம்ஆகஉன்தன் புத்திஎல்லாம்வெள்ளை
தகப்பன்பேர்விளங்கிற பிள்ளைஅல்லோபிள்ளை (இத்த)

சரணங்கள்.

௧. இரும்போதாய்மனம் காட்டிலேபோய்த்திரி
எனனவும்வாய்வருமோ நீஅதைப்பரிகரி
கரும்புகசப்பதெல்லாம் வாய்க்குற்றமேசரி
காலம்செய்ததல்லாமல் ஆர்செய்தார்அரிகரி (இத்த)

௨, தகப்பனேசத்தியவாக்கியன்அல்லலவன்றுகழிக்கவோ
தாய்கொண்டவிரதத்தை முடியாமல்அழிக்கவோ
அகத்தானேஆம்பரதன் செல்வத்தைஒழிக்கவோ
அப்புறம்உனேக்கண்ட பேர்எல்லாம்பழிக்கவோ (இத்த)

௩, உரம்ஆகும்தபம்செய்தாய் உனக்குகல்லதோதீதோ
ஒன்றும்பேசாதேகோட்டைக் குள்ளேபடைவெட்டாதே
அரசுபரதன்கொண்டால் தமக்கினிமேல்வாராதோ
ஆக்கப்பொறுத்தமக் காறும்மட்டும்பொறுதோ (இத்த)

சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம்.

அற்புதத்தம்பிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதம்வணங்கும்போது பூவைகைகேசிஎவ
வற்கலேமாதர்காட்ட வாங்கிலட்சுமணனிஎன்
சொற்படிகொடுபோஎன்று சுமித்திரைகூறுவாளே.

ம௩-இபதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. இந்தமரவுரி ஆக்கவனத்தில்கொண் லட்சுமணா
டேகுவேன்றெனவார்த்தை
அந்தவார்த்தையே மந்திரமாஅண்ணன் லட்சுமணா
அடிபூசைசெய்அடா

௨, அண்ணன்இவன்மணி வண்ணனேஎன்றெண்ணி லட்சுமணா
அரைநொடிபிரியாதே
கண்ணின்இமைபோலே எண்ணம்எல்லாஞ்செய்து லட்சுமணா
கட்டிக்காத்திருடா

௩, வெம்பியகாட்டினில் அரக்கர்வந்தால்அண்ணன் லட்சுமணா
முன்போய்நில்அடா
தம்பிஉடையவன் படைக்கஞ்சான்என்னும்சொல லட்சுமணா
சாதித்துக்கொள்அடா

௪, அலேஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன்இருக்கஎன்னே லட்சுமணா
ஆரால்என்னசெய்யல்ஆம்
மலேமீதில்இருப்பாரைப் பன்றிபாய்வதுண்டோ லட்சுமணா
மயங்காதே தியங்காதே

௫. உளம்கொண்டு அண்ணன்எப்படிசொல்வான்அப்படி லட்சுமணா
வழியம்கேள்அடா
இளங்கன்றுபயம்அறியாதென்றுல்போலநீ லட்சுமணா
எதிர்த்தொன்றும்சொல்லாதே

௬, தாயேசீதைஉன் தகப்பன்ராமன்இந்த லட்சுமணா
தலமேவனம்அடா
ஆயாசம்பாராதே என்னென்றும்முன்னென்னை லட்சுமணா
ஆகச்செய்துவாடா

௭, பின்னுஞ்சடையும்மரவுரியுங்காணவோராமன் லட்சுமணா
பிறகேவக்கேனளனஅ

குன்வமாய்என்றே தெய்வம்பின்னியதிருத்
கூத்துக் கொல்லசெய்யலாமோ லட்சுமணு

அ, கர்த்தன் ஆனராமன் சித்தந்திலேஎன்னும்
கட்டளேப்படிதானே லட்சுமணு
புத்தியாகசெய்தால் அப்போநல்லோனன்றன்
புத்திரன்பேர்ப்படா லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர்பிரிதலுக்குறித்துச்சீதையிரங்கல்.

விருத்தம்.

மன்னும்இரங்கமரம்இரங்க மறுகாயாவோ,அலைப்பக்கொண்
டெண்ணும்இரங்கும்லட்சுமணன்இளைந்துவாலேவருராமன்
நன்னும்சனகிமனைப்பார்த்து நான்போய்வருவேன்சுமோழு
பண்ணும்பருவம்வனமென்ருன் பரந்தால்சீதைகனாந்தாளே

மெ-தரு-உசேனிராகம்-ரூபகதாளசாப்பு

பல்லவி.

எப்படிமனக்குணிக்தோசாமி,வனம்போய்வருகிறேனெ
என்றால்இதைபார்க்குமோ பூமி

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிறும்பிரியவிடேன் என்றுகைதொட்டோ
ஏழைஆனசீதையைநட் டாற்றிலேவிட்டோ (எப்ப)

சரணங்கள்.

க, கரும்புருசித்தால்போலேசொல்லல் ஆச்சதோ ஒருக
காணும்பிரியேன் என்றுசொன்னசொல்லும்போச்சதோ
வருந்திவருந்தித்தேவரீர் ளெல்ல
வார்த்தையால்கொல்லாமல் சொல்ல
இரும்புமனமுண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப்போகிறேனென்று சொல்லு (எப்ப)

உ, [illegible] தள்ளவோ நீர்
அழுதுக்கொள்ளவதெற்கு ... கொள்ளவோ
... தாரம்
... நேரம்
என்னைவிட்டுக்கொண்டுபோவதோ பாரம்
இதுவோஆண்பிள்ளைக்கு வீரம் (எப்ப)

கூடாடிநீர்போய்இருக்கும்வனத்தின்பேர்சொல்லவேணும்-அத்தை
நான்நினைத்துக்கொண்டிருந்தால்அங்கேபிறக்கலாம்- காணும்
கூடிநாம்உடக்கிருக்கும் காடு
குறைவில்லாஎனமிதிலே நாடு
காடுநீர்இல்லாத வீடு
கால்வையும்தெரியும்என் பாடு (எப்ப)

ஸ்ரீராமர் வனம்செலலால் பிரசனங்கள் புலம்பல்.

விருத்தம்.

ஆவதனால்சீதைமனதறிந்தாராமன்
அப்படியேவருகவென்றுன்வெளியேவந்தாள்
தேவர்களும்முனிவர்களும்கலங்கிநின்றார்
சேயராமன்லட்சுமணன்சீதையென்னும்
மூவர்களும்மரவுரியைஉடுத்திக்கொண்டார்
முறையாலேஅயோத்திநகர்த்தெருவின்மேலே
போவதுகண்டவ்வூரில்ஆணும்பெண்ணும்
புலம்பினார்கண்ணீர்விட்டலம்பினரே (மக)

மடு-திபதை-காம்போதிராகம்ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, அரசமணிமுடியோடும்ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணமல்
அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சிலபேர்கள்
மரவுரியும்சடைமுடியும்காணு
வதற்கோகுதிகுதித்தோமெனத்தங்கள்
வாயொடுவாய்பேசாமலேமனம் மடிந்தார்சிலபேர்கள்

உ, அய்யோஇந்தஅருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்போனால்நமக்கினி
ஆறுதலேதெனக்கண்பிசைச் தழுதார்சிலபேர்கள்
செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்குஇன்றைக்குநெஞ்சுக்கல்
திடுக்கெனவிழுந்ததோஎனமனம் திகைத்தார்சிலபேர்கள்

ரு, கண்ணுக்குக்கண்அருகேஎண்ணின
எண்ணமெல்லாம்போச்சேநாம்அந்தக்
காடேகதியாய்ப்போவோமென்று களர்ந்தார்சிலபேர்கள்

பன்னரின்தலம்இக்ஷ்வாகுதசரதன்
புண்ணியவான்ஆனால்ஒருதரம்
பழிகாரிசற்றமையாளோஎன்று பதைத்தார்சிலபேர்கள்

௪. சொல்லியவரம்தானென்றுகணவனைக்
கொல்லவேவழிபார்த்தாள்அல்லாமல்
அரிஷ்டியாய்பார்த்தாளோஎன்று துடித்தார்சிலபேர்கள்
கல்உருகவும்புல்உருகவும்கண்ட
கைகேசிக்குத்தன்மகன்மாத்திரம்
கரும்போஇவன்வேம்போஎனக் கசிந்தார்சிலபேர்கள்

௫, முறையோஎன்னமூடப்பிள்ளையாகிலும்
மூத்தபிள்ளைஎன்றுசொல்லும்பழி
மொழிஅறிஞும்ராமனுக்கில்லையோ வென்றழுதார்சிலபேர்
குறையாமலேஇருக்கின்றகுரிய [கள்
குலத்திலேநல்லமரத்திலப்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடிஎங்கிருந்தாள்எனக் குலைகுலைந்தார்சிலபேர்கள்

௬, மைஆர்கண்ணிஇளையவள்தோதக
வலையிலேசிக்கித்தலைமகன்ராமனை
மன்னவன்செய்ததென்ன சொல்வோம் என்றுவைதார்சில
கைகேசியும்பிள்ளையும்கூனியும் [பேர்கள்
கட்டாந்தரைஅட்டையைப்போல்மன்னை [கள்
கட்டிக்கொண்டுவரிபுரண்டும் எனக்கூடிகலைந்தார்சிலபேர்

௭, சானகியென்னும்லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில்ஆர்இருப்பார்அவள்
தமக்கைஅல்லோஇருப்பாள்என்றுதவி தவித்தார்சிலபே
கானகம்புகுவதுமுன்னேதசரதர் [ர்கள்
வானகம்புகுவதுநிலைவரம்என்று
கனைகாணக்கப்பலோர்போலவே பரிவார்சிலபேர்கள்

௮, சத்தியமாராமனைவாக்சொல்லி
மற்றொருவர்க்குமுடிகொடுத்தான்இந்த
தசரதன்மெத்தநல்லவனோஎன்று தளர்ந்தார்சிலபேர்
எத்தனைபேர்சந்தைக்குவந்தாலும் [கள்
எல்லாரும்துணைஆவாரோராமனுக்கு [பேர்கள்
இளையவனேதுணைஇந்தவூரிலென்று இடிந்தார்சில

௯, மணிமுடிவரச்சொல்லியமுகூர்த்தத்தில்
சடைமுடிவரச்சொன்னானேஇந்த
வசிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன்உண்டோஎன்றுவைதார்சி
துணியுமோமனம்அட்டாஉண்மிற [லபேர்கள்
சோற்றிலேநஞ்சுகலந்தாற்போலவே [சிலபேர்கள்
தொடுத்தாள்பழிகொடுத்தாள்கைகையென்றுசொன்னார்

௰, பாவமும்வரும்பழியும்மிகவரும்
தீபம்இல்லாமனைபோலேஇந்த
பட்டணம்பறிபோசமேயென்றும் படிந்தார்சிலபேர்கள்
ஸ்தாவரம்இல்லாஇளங்கொடிபோலவும்
பாய்மரம்இல்லாமரக்கலம்போலவும்
தாமரைஇலைத்தண்ணீர்போலவும் நலிந்தார்சிலபேர்கள்

சுமந்திரன்புலம்பல்

விருத்தம்.

மாநகர்இப்படிபுலம்பத்தேர்மேல்கொண்டு
வழியில்ஒருசோலையில்போய்ப்பாதிச்சாமம்
ஆனதுவந்தவரோஉறங்கிவிட்டார்
அயோத்தியிலேஅவர்போகவேணும்தேரைத
தான்உருவடதிசையில்விட்டால்ஜன்னைத்
தான்மீண்டான்எனப்பலரும்அங்கேமீள்வார்
என்இனித்தாமதம்என்றுராமன்சொல்லி
எழுகென்றான்சுமந்திரன்நொந்தழுகின்றானே (௰௭)

௰௯-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

௧, செகம்மகிழும்ராமசந்திரன்-போகாமல்த்தேரைத்
திருப்புவான்அல்லோ சுமந்திரன்-என்தன்
மகன்வருவான் என்றிருப்பானே-ராசனுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல இருப்பேனே

௨, ஊரில்என்னைக்கண்டபேர் சொல்ல-தசரதனுக்
கோர்உடம்பீர்உடம்பாம் அல்லோ-உன்பிள்ளைகளை
தேர்இறக்கிவிட்டேன்என் பேனோமுகம்-அறியாத்
தேசத்திலேவிட்டேன் என்பேனோ

௩, மக்களைவிட்டோடி வந்தானே என்றஉடனே
மன்னவனும்உயிர் நைந்தானேஇப்போதுநான்

தெற்றிலேயின்றல்லோ போருவேன்-எமன்விடுத்த
சேவகன்போல்அல்லோ ஆருவேன்

௪, இன்னம்உன்னோக்கூவிக் கூவி-தசரதனுக்
கிருக்குமோஉயிர் மேவி-நான்இந்தவார்த்தை
சொன்னவுடன்போமே ஆவி-இந்தப்பழியை
சுமக்கவோநான்வந்தேன் பாவி-

———

ஸ்ரீராமர் சுமந்திரனுக்குத்திருவுளம்பற்றுதல்.

விருத்தம்.

மந்திரிசுமந்திரன் இந்தவண்ணமேகூறராமச்
சந்திரன் அவனைநோக்கிச் சகலமுந்தெரிந்தநீரோ
எந்தன்தாய்சொன்னவார்த்தைச்சிரண்டுதான்செப்பல்ஆமோ
சிந்தைவன்இனிமேல்என்று தெளிவிப்பான்தெரிவிப்பானே.(௰௯

௰௭-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சொல்லும்சொல்லும்-சுமந்திரரே நில்லும்நில்லும்.

அநுபல்லவி

கல்லராத்திரிஇதுபோல இல்லைக்காணும்
நகர்உள்ளோர்களுநீரும் போகவேணும்
அல்லநீர்வேறே சொன்னால்விரும்புமோ
அணைகடந்தவெள்ளம்அழைத்தால்திரும்புமோ (சொல்

சரணங்கள்.

௧, வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந்தசேவகன்
வெட்டும்களம்கண்டுமுதுகை இடல்ஆமோ
ஆரும்காணவேதபசுக்கொன்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம்பயந்தச்சப் படல்ஆமோ
வாரும்காணும்பெற்ற தாய்சொல்விரதத்தை
மறந்துபின்னை ஒருவிரதத்தைத் தொடல்ஆமோ
சூரியகுலத்திலேபிறந்துமுந்திமுந்தி
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே விடல்ஆமோ (சொல்

௨, மன்னன்பரதற்குநான் இருக்கிறேன்
வருமோஎன் இளக்கரிப்ப தேன்என்றும்
பின்னும்அயோத்தியாத்துக்கும்மன்னன்
பெரியஉதவியேஉறுதி தானென்றும்
என்இடத்தில்வைத்தஅன்புபோல்கைகை
இடத்தில்வைக்கவிட்டால்வரம்போறேன்என்றும்

அன்னைமார்க்கும்மன்னனுக்குப்பதினறு
ஆண்டும்போய்வந்துவணங்கு வேன்என்றும்சொல்

௩, உலகிலேஒருநன்மைசெய்யஇடை யால்அதை
யூறுமெத்தவரும்ஆகை
நிலையதென்னல்ஆமோ காலம்போய்வார்த்தை உண்டோவதை
நிற்குமேபின்னைவேறே
பலரும்தவிக்குறர்என்று தாய்மொழி என்னகதை
பழிக்கவோநான்வந்தேன்
மலைவிழுந்தாலும்தலையேதாங்கவேணும் மோஇதைசொல்
மலைந்தவர்க்குப்பலன்பதுக்கு

———*———

ஸ்ரீராமனைநினைந்துசக்கிரவர்த்திபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வீரம்என்னும்உடைசுமந்திரன்கொண்டான்
மீண்டதோர்வழிபலரும் மீண்டார்சேதி
ஊரிஷ்டமுனிஉடன்போய்ச்சிவன்
உண்டிலைஎன்றிடும் வேந்தனுடனேசொன்னான்
கூர்எரியிலேவிழுந்த வெண்ணெய்போலும்
கொதிக்கிடும்கொப்பரையில்விழும்புழுவைப்போலும்
சீருளனமகனினைந் தேங்கிச்சிந்தை (௰௧)
சிதறினன்தசரதனும் கதறினனே

௰௮-நிபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. சின்னம்சிறுதாமரைபோல் பொன்ஆனபாதங்கள்நோவ ரகுராமா-ராமா
தேடிவனம்ஓடிவிட்டாய்
என்னையிந்தவேளைநடுந் தண்ணீரில்விட்டாற்போலே ரகுராமா-ராமா
எப்படிதுணிந்துவிட்டாய்

௨, முடிக்குமகுடஞ்சூட்டிமுகம்பார்க்கஇருந்தேனே ரகுராமா-ராமா
மோசம்கைகேசிசெய்தாள்
உடுத்தபுடவைதானே பாம்பாய்க்கடிக்குமென்னும் ரகுராமா-ராமா
உளவறியாமல்போனேன்

௩, மாலைஇடகைகேசிதான்காலனைப்போலவேவந்தென் ரகுராமா-ராமா
வாணாளைக்கொண்டாள் அய்யோ
வேலிக்குமுள்இடவேஎன்காலுக்குமுள் ஆகவந்து ரகுராமா-ராமா
விளைந்ததென்விதிவசம்

௪, ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலங்காரம்என்றுகாண்பேன் ரகுராமா-ராமா
நான்ஒன்றுநினைக்கதெய்வம்தான்ஒன்றுநினைத்ததையோ
நான்செய்தபாவமாதோ ரகுராமா-ராமா

௫, தாயும்தந்தையும்நீ சம்பத்திரமாணிக்கமும்நீ
சகலபாக்கியமும்நீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇல்லாநாடெல்லாம் நிலைஇல்லாமுற்றம்போலே
நெடும்பாழ்அடைந்ததையோ ரகுராமா-ராமா

௬, படித்துப்படித்துச்சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண்டேன்
பாவிகைகேசிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
அடிக்கடிக்கப்பாந்துவிசைகொண்டெழுந்தாற்போல்என்
ஆவிசுக்குலைந்தானே ரகுராமா-ராமா

௭, குடைமகுடந்தரித்துக் குவலயம்தன்னைஆளும்
கோலம்காணும்முன்ஆக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடந்தரித்துக் காட்டிலேபோஎன்றேனே
சண்டாளன்என்போல்உண்டோ ரகுராமா-ராமா

௮, தேசுதல்எங்கும்காணேன்திக்குத்திசையும்காணேன்
தெய்வமும்துணைகாணேன் ரகுராமா-ராமா
ஆசுதல்எங்கும்காணேன் அந்தரத்தில்கோல்எறிந்த
அந்தகன்போல்ஆனேன்அய்யோ ரகுராமா-ராமா

௯, பார்எல்லாம்பரதன்கொள்ள உன்னையும்என் கண்ணின்முன்
னேபறிகொட்டிப்போஎன்றாளே ரகுராமா-ராமா
இரைக்குப்புல்லுருவி இழைமுளைத்தாற்போலே
கைகேயிஎங்கேவந்தாள் ரகுராமா-ராமா

௰, சேனைகாவலர்கூட்டங்கள்கூடமுடிசூட்டி ரகுராமா-ராமா
சிங்காசனம்வைக்கும்முன்னே
ஆனைநிழலைப்பார்க்கத் தவளைகலக்கினாற்போல
ஆனாளேகூனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா

௧௧ சற்றேபெற்றுத்துச்செய்முதல் சகுனதோஷம்என்றேநான்
சாலென்னன்றறிவேயே ரகுராமா-ராமா
சுற்றம்அழுகைக்குரல் கேட்டிறந்துக்குமுன்னே
சடுக்காகடந்துவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

௧௨, குலத்தைவிளக்கவந்த மகனேஉனக்குப்பட்டம்
கொடுத்துவாழவிக்கொண்டு ரகுராமா-ராம

கலத்திலேசோற்றைஇட்டுக் கைபிடித்தாற்போல்ஆச்சே
காலம்இப்படிஆமா ரகுராமா-ராமா

௧௩ பாயும்அமுதமும்பொன் பள்ளயமும்இங்கிருக்க
பழிகாட்டிலேநடந்து ரகுராமா-ராமா
காயும்பழமும்தின்னல் ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்
கண்ணில்லையோமகனே ரகுராமா-ராமா

௧௪ வீசும்நெருப்பைப்போலே கடுங்கோடையும்கானலும்
வெய்யிலும்மேல்படுமே ரகுராமா-ராமா
காசாம்புமேனியெல்லாம் வேர்வைமுத்துமுத்தாகக்
காண்பாரோசைசலை ரகுராமா-ராமா

௧௫ பூமேலேவிழுந்தாலும் தழும்புபடுமேஉந்தன்
பொன்ஆனமேனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
மாமலையும்கொடியும் செடியும்பொடியும்தாக்க
வழிநடந்திவாயோ ரகுராமா-ராமா

௧௬ முடிக்குஅபிஷேகம்செய்துன் அடிக்கீழேஓடும்தண்ணீர்
முந்திக்கொண்டாறாகும் ரகுராமா-ராமா
பிடிக்கொருமடிதந்தால் குடிக்கேனோகுடித்தென்தன்
பெருந்தாகம்தணியேனோ ரகுராமா-ராமா

௧௭ இழைஆயிரம்பொன்பெற்ற பீதாம்பரம்உடுத்த
இடைமீதிலேமகனே ரகுராமா-ராமா
பழிகாரிதான்கொடுத்த மரவுரிதான்உடுக்கப்
பார்த்தாரோஊர்உள்ளோர்கள் ரகுராமா-ராமா

௧௮ பார்த்தாலும்பசிபோமே பால்வடியுமேஉந்தன்
பவள்வாய்முகந்தன்னை ரகுராமா-ராமா
காற்றுட்டம்ஆகவந்து சற்றேநீகாட்டிஎன்னைக்
கரையேற்றிவிடலாகாதோ ரகுராமா-ராமா

௧௯ மின்னார்தம்தொடைமேலே பெற்றவன்சிவன்விட்டால்
பெருங்கடுவன்பாரோ ரகுராமா-ராமா
கள்ளிக்கைகேசிநம்மின் காட்டுக்கொடுத்துவிட்டு
கடக்கப்போயிருக்கல்ஆமோ ரகுராமா-ராமா

௨௰ கண்ணும்இருண்டதையோ கருத்தும்அழிந்ததையோ ரகுராமா-ராமா
கைகாலும்ஓய்ந்ததையோ என்றுசொன்னகாவல்வேந்தன்
எண்ணமழிந்ததையோ ரகுராமா-ராமா
எழுந்துகுமுகம்தன்னை

ஸ்ரீராமரைக் குகன் தன்னூரில்இருக்க வேண்டல்

விருத்தம்.

புலம்பியமன்னவன் இவ்வாறிடிந்துசிவன்
போயினுன்வைகுண்டபுரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலம்தருமன்னவர் அவனைஎடுத்தார்எண்ணெய்ப்
பெருந்தோணியில்இட்டார் இப்பால்ராமன்
நலம்தரும்லட்சுமணன்சீதையுடனேகங்கா
நதிஅடைந்தான்முனிவரொடும்கலந்தான் அந்த
சலம்தனையும்குகன்விடுத்ததோணியாலே
தாண்டினன்அதன்இருக்கவேண்டினனே (உ௰)

௰௬-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேஇருந்தாலும்-தரிசனம்தந்-தென்னைரட்சிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

மங்கையும்என்தாயும் ராமநீயும்இந்த
வரிசைத்தம்பியும்அய்ய உருபதன்குகன்உய்ய(இங்)

சரணங்கள்,

க, பூவுண்டுகனியுண்டு ஊனுண்டுதேனுண்டு
புதுமாவரிசையும் போர்வையுண்டு
தாவுண்டுதடம்உண்டு கஸ்தூரிஉண்டு
தான்வேணபட்சணம்உண்டு நானேசெய்ரட்சணம்கண்டு

உ, எட்டுத்திக்கிலும்செல்லுவேன் கிழங்குவகைகெல்லுவேன்
எதிர்த்தவரைவெல்லுவேன் வழிசெல்லுவேன்
கட்டிக்காத்துநானே கண் இமைபோலேதானே
காலாலேகாட்டின்தெல்லாம் கையாலேசெய்குவேன்(இ)

௩- நித்தியம்உம்மைப்பிரியேன் மற்றொன்றையும்அறியேன்
நினைவுமலக்கறியேன் நான்சிறியோன்
மூற்றிலும்நிறைதிங்கள் எனவேவிளங்கும்உங்கள்
முகமலர்காலப்பசிபோமே முத்திமோட்சம்உண்டாமே

ஸ்ரீராமர் குகனைச் சிநேகங்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

தனதுபுகலும்குகனேஎன் தம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாய் இச்சீதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்னவரத்தால்காட்டில்இருப்பதல்லால்
உனதுநாட்டில்இருப்போமோ உரைப்பாம்இதைஆதரிப்பாயே ()

உ௰-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டிக்கருதான
நாட்டில்இருக்கலாமோ குகனே
பூட்டகமோஇது குளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளல்ஆமோ குகனே

உ. பதினாலுவருஷம்போயதாம் எல்லாம்ஒருமிக்கப்
பதியில்இருக்கல்ஆமே
மதிமோசமோ ஆனைஎறியும்திட்டி
வாசலில்நுழைவானேன் குகனே

௩. உன்பரிசனம்உன்னது உன்ஊருஎன்னதுஉன்
உறவும்என்உறவாச்சே குகனே
என்பிறகேநீவந்தால் இந்தவுறவைககாக்க
எவர்உண்டுநீசொல்லுவாய் குகனே

௪. பொறுத்தஎன்அதவம் முடிக்கவேணும்அந்தப் குகனே
பொறுப்புஉனக்கில்லையோ
குறுக்கப்பேசாதே முதல்தோணினல்முட்டக் குகனே
கோலும்தடைசொல்லாதே

௫. ராமன்பரதன் லட்சுமணன்சத்துருக்கன்என்ன குகனே
நால்வர்பிறந்திருந்தோம்
ஆம்என்உடனேஐந்துபேர்ஆனோம்சீர்ஆனோம் குகனே
அதிகபலவான்களானோம்

௬. குருவியின்தலைமேலே பனங்காய்ப்போம்புவிஆளக் குகனே
குழந்தைபரதனடா
அருகில்இருக்கிறாயே நான்இருக்கிறாப்போலே குகனே
அடிக்கடிப்பார்த்துக்கொள்வாய்

௭. உடன்ஆனதம்பிஇவன் உனதுமதனிஇவள் குகனே
உனதுஅண்ணனானேனே

இடரென்பதெல்லாம் நானென்றும்மின்றும்
இரண்டாகவென்றுதே குகனே

அ. சந்தோசமும்மூன்லோ கங்கைக்கரையேற்றினவ்
தனையுமகளையுமறிவ் குகனே
சித்திரகூடத்துக்கு வழிஎங்கேநீஇங்கே
திரும்புவன்றும்போகாதே குகனே

——*, ஓ*ஓ *——

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூட வளங்காட்டல்

விருத்தம்.

வரதனென்றும்ரகுராமன் குகனை இந்நகைதேற்றிம்பரத்துவாசக்
குரவன் அனுமதியாலேதம்பியும் சீதையும்தானும்கூடிப்போனான்
பரம்வளசித்திரகூடமலைசேர்ந்தான்ராமலர்ந்துபார்த்தான் அங்கே
சுதலத்தைசசீதைமுன்னேசிட்டுவளமலைவளங்கள்காட்டுவானே.

உக-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பாராய்பெண்ணே-பாராய்பெண்ணே-பாக்கியசனகன்கண்ணே

அநுபல்லவி.

சேர்ஆகாமக்குநேர்ஆகிறதிப்புச் சித்திரகூடமலைதன்னிடம்போ [லே

சரணங்கள்.

௧. மாதவர்முனிவர்சொல் வேதங்களோர்கிளி
வாடிக்கையாய்சற்றுவைமெய்யும் படிப்பதும்
கோதும்இலைக்கொல்லேயினிற் பம்பைகளெடுத்து
குரங்குகள் அடிப்பதும்
ஆகலன்குதின்போற்பகம்பொறைறளிபாய்ந்த
ஆடுகளயகைமயாக்கேடேவி கடிப்பதும்
பேதகம்இல்லாமல்-மேல்தும்மோதத்தைப்
பெண்ஆனைவக்கையால்ஆண் ஆனைபிடிப்பதும்(பாரா)

௨. மூலமுனிவர்க்குமேல் எறப்படிபோலே
மூடம்சிஅடமேக்கொண்டுமணிநாகம் கிடப்பது
காவில் அருந்தாமல் புல்லெல்லாம்கொம்பாலே
கரும்பமாதி இடப்பதும்
கோலஅயோத்தியில் இட்டகொடிபோலே
கோல்முங்கிலிற்பாம்புத்தோல்பட பட்டப்பதும்
வாலைப்பிடிகொடுத்துக்குரங்குகளைமுனிவர்க்கு
மக்கிகள் அங்கங்கேவழிகாட்டி நடப்பதும்(பாரா)

௩. அருவிநீரைமொண்டுதுதிக்கையால்யானைகள்
அருந்தவர்பெருங்கமண்டலந்தனில் விடுப்பதும்
குருவிகள்தினைக்கதிர்மூக்கினாலடத்திற்
கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதும்

பரவும்ஓமருண்டத்தெரிவளர்க்கிடமயில்
பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல் எடுப்பதும்
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூல்அணிவதற்குச்
சிலநூல்கொண்டுபோய்குரங்குகள் கொடுப்பதும்(பா)

————

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்து பரதர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

ஐயமலைவளங்களை அவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடன்சாமிலட்சுமணன்தான்செய்த
செய்யபர்ணசாலையினில் இருந்தான் இப்பால்
செயமஉளகேகையநாட்டிலவ்விதிற்கடன்ஓலை
பையஅறிந்துடன்மீண்டானதாயகைகேசி
பதத்தினிற்சத்துருக்னுடன்பரதன்விழ்ந்தான்
அய்யனெனும்தசரதன்சீர்அறிந்தானதேம்பி
அழுகின்றான்அழுதழுதுவிழுகின்றானே; (உ௯)

உஉ-திபதை-மத்தியமாவதிராகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரசேஎன்னையனேஎனதப்பனேஎங்கே நடந்தாய்
௧. உரைசேரும்விண்ணவரோடேநீஉறவாட்டவோ தொடர்ந்தாய்
முறையும்உன்தகிரையும்எக்கியத்துறையும்எல்லாம் தானே
௨. பிறகேகொண்டுபோகிறதென்னகுறையோஅறி யேனே
சத்தியமும்கபிர்த்தியமும்நித்தியம்நித்திய மல்லோசிறந்தாய்
௩. புத்திரனைதர்மபுத்திரனைராமபத்திரனைஎங்கே மறந்தாய்
அழகாஉன்னைத்தொழஆசைகொண்டுதேனிதுபொய்யோ
௪. உழுதாப்பொழிக்கழுதால்இதில்என்னதான்வரும் அய்யோ
முன்னே
ஒப்பிலசுமுகேலமாமுடிகோவில்சீவைக்கும் மன்னே
காலம்செய்திடும்சோலம்தன்னைஎன்றுஎன்னதெய்யல்ஆமன்னே
௫. அம்பரந்தனில்சம்பராசுரன்துன்னமேசெய்தி முனே
உன்பிரானனைராமன்வைத்தஅன்பெல்லாம்இது தானே

எ. அய்யன்முனிவருடன்விட்டகைநாலேஇன் பேர்சே
மெய்யன்றிருந்தேனோநான்விழித்தேன்கனா வர்ச்சே

அ. என்னவிருல்லனவனஅண்ணாராமன் இங்கிருக்கிறனோ இந்நேரம்
புண்ணியவானோவன்கண்ணியகாணவேபோமேலவிசாரம்

பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வருதுயராம்ஒருமிதத்தால்பரதன்தேவி
மன்னான்இறந்தானும்என்னஅண்ணன்ராமன்
திருமுகம்கண்டாற்போதும்எங்கேஎன்றான்
தேசமெலாம்ஒருவரத்தால்உனக்கேசொன்னேன்
ஒருவரத்தால்அவனைவனம்போகச்சொன்னேன்
உள்ளபடிஇராமகனேபின்னேநீங்கப்
பெரியமன்னன்இறந்தானென்றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகிறன்கைகையைநொந்துருகிறனே. (உ௪)

உ௩-தரு-கமாசுராகம்-அட தாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்அடிபாவிகைகேசி-என்னடிசெய்தாய் - நீ
என்னடிபாவிகைகேசி-என்அடிசெய்தாய்

சரணங்கள்

க, மனனைக்கொன்றண்ணனைவனம் போகவிடுத்தாய்இன்னம்
இன்றுஉன்போபாவினன்னோ ஏண்டிகொடுத்தாய்(என்அடி)

உ, எனதுபாவிஉன்வயிற்றி ஜனித்தேன்-நான்
அன்றுதாயேஅன்றுபோய்என்று நொந்தேனே(என்அடி)

ங, அய்யன்ராமன்காய்கிழங்கு தின்றல்ஆமோடி-நாம்
செய்யும்பாலும்சோறும்வாரித் தின்றல்ஆமோடி(என்அடி)

ச, உன்னைக்கொன்றுஎன்பழியைபின்னைத்தீர்க்கிறேன்- எங்கள்
மன்னவராமன்வைவான்என்றெண்ணிப்பார்க்கிறேன்- என்அடி

ரு, தின்றல்அல்லோகஞ்சுகொல்லும் என்பதுபொய்யோ- நான்
ஒன்றும்அறியேனேஇதுக்கென்செய்வேன்அய்யோ (என்அடி

சு. மன்னவன்பின்னேடேநீ போகல்லோனேனும்-இனி
என்னையும்கொன்றுதம்பி சாகல்லோனேனும்(என்)

எ, தரமோநான்புவிஆளத் தரமோஎனடாய்-ரண்டு
வரமோகாருந்தனுக்க அறமோகண்டாய் (என்)

அ. நாயகன்ராமனுக்கினை சொல்லப்போமோடி-ஒரு
ஆயிரம்கட்சத்திரம்ஒரு சந்திரன்ஆமோடி (என்)

பரதர் கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம்கூறுதல்.

விருத்தம்.

கோவிந்த பரதன்அந்தகையைவிட்டப்புறம்கோசலையைக்கண்
டாள்சேவிதான்கைசெய்ததறிந்திலேயோ என்றந்தத்தேவிகே
ட்டாள்ஆவிக்கும்ஆவிஅண்ணன்ராமனைவருசித்தறியேன்அறிந்தே
ன்அதில்பாவிக்கும்பாவியாய்விடுவேன்என்றுசத்தியங்கள்பண்ணு
வானே. (உரு)

உச-தரு-சாவேரிராகம்-அட தாளசாப்பு.

பல்லவி

சேரும்கதியில்சேருவேன்அம்மா இந்தராமத்துரோகம்
நேரிந்தால்அநுபவிக்கிறேன்அம்மா

அநுபல்லவி.

தீராதநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேசாட்சி
திரும்பத்திரும்பு என்னகண்காட்சி
ஓரிபோல்பெரி யோரைவைதவன்
உண்டவீட்டுக்கு ரண்டகஞ்செய்தவன் (சேரும்)

சரணங்கள்.

க. அய்யம்இட்டுஉண்ணுதவன்குடிகெடுத்தவன் அபவாதகன்
தகனசெய்தவன் ...
அகத்திலஒன்றும்புறத்திலஒன்றும்செய்யும்தார்க்குண யோ
தகனசெய்தகன்விடுத்தவன்தீய்கெடுத்தவன் பிரம்மகாதகன்
செய்யும்அவனைக்குறுக்கேதடைசெய்தவன்கொலைபாதகன்
அய்யம்தீர்க்குநெருநை உறந்தவன்
அசலஉடைமைக்குப்போபாப பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டானை மறந்தவன்
நன்றுக்குபாலைவிடாமலநு கறந்தவன் (சேரு)

ஓக.

உ. தீர்த்தக்கரைப்பாவியும் கங்கோவியுஞ்செனத்துரோகியும்
செபதபவிரதசனனும் பரஸ்திரீஜெனஅநுபோகியும்
சூர்த்தியாம்மதுபானியும் அக்கியானியும்அவிவேகியும்
பூமிக்குச்சுமைஆகவந்த புகழ்இல்லாதவேசியும்
பொரத்தையால்ப்பிரட்டும் பதிகோளனும்
வாழ்க்கைபிரிவுசொல்லும் அசட்டாளனும்
ஆர்த்தவிர்த்தவிடா மிண்டாளனும்
சோற்றிலேசுருசிக்கும் சண்டாளனும்(சேரும்

ங. ஆறுகுளத்தில்உடைஇல்லாமல் ஏம்மனைத்துடன்கடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தைவார்த்தை குருவின்வார்த்தைகடந்தவன்
தேசமெல்லாம்பெரியோரைக்கண்டுமுகத்தைமலர்ச்சிடாதவன்
பிருடையாக்கிடங்கொடுத்தவன் இடங்கொடுத்தவன்பின்னைகொ
வேறில்லாமைப்பகைத்து விண்டவன் (டாதவன்
வேட்டைக்கள்ளிலே இருந்துண்டவன்
சிறும்படையைப் பயந்துகண்டவன்
செடியிலேதலை அறுத்துக்கொண்டவன்

குகன் பரதசேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துடனேசத்துருக்கனோடே
தசரதன்செய்கடன்முடித்தானேராம
பத்திரனைஅழைப்பேனென்றெழுந்தாரும்
படைகளும்தாயாரும்வசிஷ்டமுனிவரும்
கறவுசடாமுடிமுடித்தப்பரதன்காவகைத்
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான்வரக்கண்டாங்கே
இத்திசையில்ராமன்மேல்ப்பகைகொண்டன்றோ
எதிருன்னென்றுகுகன்சீறினானே.

௰௫-தரு-கர்பிராகம்-அட்டதாளசாப்பு

பல்லவி,

என்னத்துக்குப்பரதன்படைவந்தது-என்றிராணிபாருங்கள் [கே. வேட

அநுபல்லவி

மன்னனுக்கடிமைகாரனென்றுதெரியாமல்
வனத்தில்வந்தும் ஆரத்தப்பிடிக்கவந்தாரோ (என்னத்து

௧. ஆழநெடுங்கிரைக்கங்கைஆறுகடந்தாலும்என்னை
தோழனென்றுராமனென்னைச்சொல்லியருளியதொரு
சொல்லேனோ-சொன்னபடிக்கு
நில் லேனோ-நானபிடித்தகை
வில் லேனோ-இவனைக்
கொல்லேனோ (என்னத்துக்கு)

௨. அடிகூட்டின்மேல்க்கரணம்போடவந்ததுபோலே
முடியத்தூரத்திலென்ன-மோசம்செய்யவந்தாலும்
முறி யேனோ-வினைதடிகொண்
டெறியேனோ-தலைதலையாய்
பறி யேனோ-கொல்ல
அறி யேனோ (என்னத்துக்கு)

௩. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதானெடுத்துக்கொடுத்தாற்போல்
என்னிரத்துக் கொண்டாரென்னைஇவரைப் பொடிபொடியா
இடியேனோ-வரவொட்டாமல்
அடியேனோ-வந்தமன்னனைப்
பிடியேனோஎன்சொல்
முடியேனோ (என்னத்துக்கு)

லட்சுமணர்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

திடம்பெருகுகுகன்இவ்வாறெண்ணிநயம்
தெளிந்துதெரிசிக்கவந்தான்பரதன்அப்பால்
நடந்ததெல்லாம்குகனுக்குச்சொன்னான்கங்கா
நதிகடந்தான்சேனைகளைப்பரத்துவாசன்
மடந்தனிலேஇனைப்பாற்றிச்சித்திரகூட
மருங்குவந்தான்அவனை [illegible]கண்டங்கே
தொடர்ந்துகொல்லவரும்இவனைக்கொல்வேனென்று
அடிக்கின்றான்ராமன்முன்னேபடிக்கின்றானே.

௰௬ தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி-எனக்குத்தாரம்
ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி

அநுபல்லவி.

பரதன்சேனை இதுகாண்மரம் ஏறிப்
பார்க்கத்தெரிந்ததையாபழி காறி
வரவிடுக்கவந்தான்நம்மைச் சீறி
வரட்டும்ஒருகைபார்க்கிறேன்எனத் தேறி (ஒருமொ)

சரணங்கள்.

௧, வஞ்சகன்பரதன்செய்த கோரம்-தீர்த்தால்அல்லாமல்
வாங்குமோஎனதுவங்கை வீரம்-தேவரீர்இந்த
வஞ்சியும்நீரும்போய்ச்சற்றே தூரம்-இருப்பீர்இந்த
மட்டுமேசெய்திடும் உபகாரம்
கொஞ்சநேரத்திலே என்சிலைபூட்டி
குணக்கும்நரிக்கு இரைஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிடாமல்இந்தச் சேனையைக்கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் போல்மாட்டி
கஞ்சுகஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவர்களும்
கெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத்தொடுக்கிறேன் (ஒரு)

௨, வண்டிஉம்தேரும் கப்பல்போல்ஆட-அதிலேபத்த
வாரிவெள்ளம் கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னர்
மண்டைகள்மலை மலையாப்போர-பேயும்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டு தலைகள்பந்தாட
அண்டொருததபெரும் படைகள்மேன்மேலே
ஆடிக்கும்வில்விழும் சருகுகள்போலே
சண்டவீரர்களைகள் தொடுக்கிறதாலே
சரிந்துசரிந்துவிலே குலைந்தொருகாலே
விண்டுவிண்டுபிண்டுபிண்டு விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டதுண்டம் ஆக்கிறேன் (ஒரு)

௩, ஆள்அடிமை லட்சுமணன்தொட்ட-அம்புகள்பாய்ந்து
ஆனைமதநகம் பிளந்துதொட்ட-அதிலவந்தபேர்
வாள்எல்லாம்மின்போல் புகுந்துவிட்ட-அந்தச்சேனையை
வாரிக்கொண்டு ரத்தம்கடல்முட்ட
தேரும்காலும்அத்தனை அடிஅடிக்க
துள்ளித்துள்ளிச் சிலகயந்தங்கள்கடிக்க
முள்ளச்செறிவில்விழும் இப்புகள்வெடிக்க
சூரவீரர்கெல்லாம் குளவிகள்படிக்க

வாளிஆட்டகாளிஆட பலபல
கூளிஆடதாளிஆட அடிக்கிறேன் (ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப்புலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்தவகைசொல்லத்தம்பிஉனக்குலோகம்
ஈரேழும்நேர்ஆமோநமக்குப்பூமி
தந்திடவும்வணங்கிடவும்வந்தான்கண்டாய்
தம்பிபரதனும்எனைவிரோதிப்பானே
அந்தமதிவிடுவிடென்னப்படையைநீக்கி
அண்ணல்முன்னேபரதன்வந்துபணிந்தபோது
தந்தைஉளரேஇலரேஎன்றான்கேட்டான்
தயங்கினான்ரகுராமன்மயங்கினானே. (உ௩)

உஎ-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, மெய்யைநிலைநிறுத்திஉன் மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
மெய்த்தவனே-என்னைப்பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இப்படிகண்கலக்கங்கள்
கண்டாயோ-என்னை-விண்டாயோ

௨, வீட்டில்இருந்துமுகத்தை காட்டுவாய்என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ-என்னை-ஒறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன்ஆகவிண் நாட்டிலேநீபோனதென்ன
காரியமோ-இது-வீரியமோ

௩, தத்தளிக்கும்பரதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையே-பயம்-மாற்றுவையே
எத்தனைகாரியத்துக்கும்என் கர்த்தன் இருக்கிறான் என்றே
எண்ணினேனே-அவம்-பண்ணினேனே

௪, என்றும்என்உயிர் இருக்க உன்உயிரைமாத்திரம்
இறந்தாயோ-என்னை-துறந்தாயோ
கண்ணுக்குற்றம்கண்ணுக்குத்தெரியாதென்றுசொன்ன
கதைஆச்சே நல்ல வதைஆச்சே

௫, இந்திரன்பழையபோலே வந்தனதுமுன்னேமுறை
இட்டானே குறைபட்டானே

அந்தரத்திலேசென்றாலும் எந்தாய்இங்கேஇருக்க
ஆர்படுவார்-தேர்-ஆர்விடுவார்

௮. என்இரண்டுசொல்மிகுத்த உன்னிடமார்பும்வயிறும்
இருந்தாலும்-உன்இருதோளும்
வன்னியின்னஞ்சன் தேடினேன் எனையப்போல்ஒருபிள்ளை
வாய்க்குதல்லோ-போய்ஆச்சுதல்லோ

௯. தன்அரியதாநினைத்து தாய்வார்மையைக்கெடுத்த
சதிகாரனே நல்லவிதிகாரனே
பிள்ளைஎன்றுநான்பிறந்து பெற்றவனைக்கொன்றான்என்று
பேர்எடுத்தேன்-நல்லசீர்எடுத்தேன்

௧௦. கண்ணில்லன்னைநான்ருக்கி என்னைக்காத்துக்கொண்டிருந்து
கட்டுமுன்னே பலன்விட்டுமுன்னே
வெண்ணெய்திரண்டுவரச்சே தாழிஉடைந்தாப்போலே
விடுத்தாயே என்னைக் கெடுத்தாயே

௧௧. நானுபேர்பிள்ளையிலும் என்மேல்உன்மானம்எல்லாம்
நாட்டியோ நாட்டியே
காலிலேதைத்தமுள் கண்ணிலேதைத்ததுபோல்
காத்தாயே இன்று தாத்தாயே

௧௨. வெந்தனைக்கடல்அன்னை ஊரிலில்லாதார்முகத்தில்
விழிப்பேனோ ஆரை அழைப்பேனோ
என்தன்முகம்திருத்தி உச்சிமோர்ந்துதழுவி
எடுப்பார்ஆர் முத்தம் கொடுப்பார்ஆர்

௧௩. மாமந்திரசாலையும் சிங்காசனமும்ஒளி
வாங்காதோ கண்டால் ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம்வந்துபணியும்அம்
புசபதனே ஐயோ தசரதனே.

ஸ்ரீராமனை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

அரசனைஎன்னைஇன்னாநாளும்இராகவனைநோக்கி
வாமுனிவசிஷ்டன்இங்கே மலர்க்கையால்கண்ணீர்மாற்றி
விரதிஞல்லன்னவன்றோ விதியினைவெல்வார்உண்டோ
புரவலர்கோனேபின்னும் போற்றுவான்தேற்றுவானே. (

௨௮-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமாநீயும்இப்படி-விலேசிக்கல்-ஆமோஎன்சாமி

அநுபல்லவி.

பூமன்என்னும்தசரதன் போகையிலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டுகுழந்தைப்பிள்ளையைப்போலே (ரா)

சரணங்கள்.

௧. கனிந்துகண்ணீர் இறைந்தாவதுண்டோசாரம்
கையால்எனைநீரும் இறைக்கவேணும்இந்நேரம்
நினைந்துபார்க்கின் இதுமகன்செய்யும்உபகாரம்
நீஅறியாததுண்டோ உனக்கேன்இந்தவிசாரம் (ராமா)

௨. புண்ணியபாவம் இரண்டும்செய்என்றுமனல்கரி
பூட்டுவாருள் அதில்போட்டுவைத்ததிரி
என்றாலும்இவ்விரண்டிலும் உயிர்விளக்கேசரி
இரண்டும்போனால்விளக் கிருக்குமோஅரிகரி (ராமா)

௩. பெறுவதன்முன்னரைக்கும் அடிக்கடிமேதினி
பிராணபயம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தான்தனி
அதுவும்போதாதென்று அழல்ஆமோஅவற்கினி (ராமா)

—௧—

ஸ்ரீராமர்முன்னே பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அலகிலாக்குறைநீக்கிவசிஷ்டன்தேற்ற
அமிக்துகங்காநதிமூழ்கித்தந்தைக்குள்ள
குலவிதிஎல்லாம்செய்தான்சிதைதாலும்
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கித்தெளிந்தபோது
தலம்அதனை ஆளும்முடிதரிக்காய்தம்பி
சடைமுடிஏன்தரித்தாயென்றுனைக்கக்கண்ணீர்
பலபலெனஉதிர்க்கிடத்தன்மனதில்உள்ள
படிராமன்முன்பரதன்பகருவானே. (௬௨)

உ௯-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. மன்னவன் தன்னையும்கொன்று உன்னையும்இந்தப்படி
வைதாள்வயிற்றுக்குள்ளே ஆவம்
சென்மித்தானல்லோ மாதவம்செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேன்இந்த மாதவம்

௨. உறவுபோலேஇருந்து குளவிபோலேகொட்டி
உன்னையும்போகச்சொன்னாளே படுபாவி
மறுபடியும்வந்து சந்தோஷம்சொன்னாளே
வைத்திருக்கவேணுமோ என்ஆவி

௩. உடன்ஆம்துணைபிரிக்க தந்தைஉயிர்மரிக்க
ஒருத்திமிரிக்கவரம் கொண்டேனே
இடர்வினைகாவிலே இடறும்ஸ்பதெல்லாம்
என்இடத்திலேதானே கண்டேனே

௪. அருந்துணையோனை தையாவேன்ன
தரசேகிப்ர தேசியோ
பிரிக்கென்னைப்போஎன்றாய் பதிதூரஞெகரன்
பின்னைப்பிறந்தேன் வாசியோ

௫. உலகம்எல்லாத்தையும் நீஆளவேணும்பின்
ஒருவா ஆண்டுகுறை வாய்குயோ
மலைதாங்கும்பாரத்தை மலையேதாங்கவேணும்
மண்ணுங்கட்டிஎன்ன தாங்குமோ,

௬. ஆனைமேல்இட்டபாரம் பூனைமேல்இட்டாலப்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
சாவகம்இருசக னர்ன்போய்அரசிருக்கல்
கதையோஇதுகளி காலமோ

௭. தன்இனம்தன்னைக்காக்கும் வேம்பைவினைக்காக்கும்
தப்பிதம்இல்லைஇந்தப் படிதானே
உன்இனம்தன்னைநீயே வந்துகாத்தருள்என்றால்
நன்றுமஆகாதுசொன்னேன் அடியேனே

௮. தேவேந்திரனுக்கும் மகுடம்தரித்தனைவைத்த
தெசரதமகராஜன் பூமியே
நீவேறென்றென்னலஆமோ நீயேவரவேணும்
நீயே ஆளவேணும்மன்ன சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப்புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பரதன்இவ்வாறுகூறப் பரிந்துஸ்ரீராமன்தாயார்
விரதம்ஏன்விட்டாய்இந்த விரதம்ஏன்கொண்டாய்நான்போய்த்
தாமுட்டன்பதினால்ஆண்டும் தவம்செய்யவேணும்நீபோய்த்
திரமுட்டன்புவிஆள்என்று தெரிவிப்பான்விரிவிப்பானே (௯௧)

ஙெ-அ-ரு-உகுட்டிராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னம்சிறுபிள்ளைபோலே என்னைஅழைக்கிறாய்உன்னை
என்னசொல்வேன்பரதாஎன் கண்ணின்மணியே

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தபணிவிடையே தன்மம்என்றுமதித்தேனே
அப்படிநீமதிக்காமல் இப்படிவந்ததில்த்தானே (இன்)

சரணங்கள்.

௧ வாய்த்தமழைவிட்டுமந்தா வானம்விட்டதில்லைராமன்
வானத்தில்வந்தபின்னும்என்ன சொல்லையா
நேத்திரிவாய்ப்பதினாலு வருஷம்மட்டும்சொன்னபடி
நில்என்றால்நில்லாமல்என்ன தொல்லையா
சாத்தகப்பன்சொன்ன வார்த்தைகொண்டுபுவிஆள
இசைந்தேனே அந்தநால் அறிந்தாய் அல்லையா
மூத்தவனும்இருவிதத்தில் தகப்பன்ஆமேசொன்ன
மொழிகொண்டுபுவிஆளாதோ வலைமை இல்லையா (இன்)

௨ மந்தரைபோல்ப்பொய்உரைத்துத் தகப்பன்வினைகட்டிக்கொள்ள
மகன்இருந்துபட்டம்கட்டிக் கொள்ளல்ஆமோ
சத்தியமாவேதம்எல்லாம் கண்கண்டதெய்வம்என்றும்
தாய்தகப்பன்உரைகடந்து தள்ளல்ஆமோ
பத்தியாந்தவம்எனக்கும் புவிஉனக்கும்பிரிந்திருக்கப்
பங்கல்லாப்பங்கைவிழுந்து அள்ளல்ஆமோ
பித்தன்அல்லடாதம்பி நீசமர்த்தன்என்றிருந்தேனே
பேய்ஆகிஇழும்பெற்றதாய்வார்த்தை தள்ளல்ஆமோ (இன்)

௩ முன்ஆகரான்கொண்டு பின்ஆகஅரசனுக்கு
முறையாலேதந்தேன்உன் உரைபொய்யாமல்
இ௯

உன்றனும்என்றனும் சொன்னபடி நடக்கும்படின்ன
உசரப்போனதசரதற்கு வசைவையாமல்
பின்றபின்னங்களாக பட்டணரும்பரிசனமும்
சேற்றிலிட்டகம்பம்போலே தொய்யாமல்
என்அண்ணாதம்பிநீ உன்நாட்டைஆளடா
எப்படிநான்சொன்றனும் அப்படி நீசெய்யாமல் (இன்)

பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

பதினாலும்ராகவன் இவ்வாறுரைக்கக்கேட்டான்
பரதனுஞ்சம்மதிகொண்டான் பதினால்ஆண்டாம்
அதில்வராவிடில்முடிவேன் என்றுகொண்டான்
அண்ணன்பதியடிசொண்டான் அனுப்பிக்கொண்டான்
மதிஅயோத்தியில்புகுந்தான் நந்திக்கிராமம்
தான்வீற்றன்சுமந்திரன் அதிகாரஞ்செய்ய
பதியடிக்குமுடிதரித்தான் தெற்கேநோக்கி
விழிக்கின்றான்தன்பழியைக் கழிக்கின்றானே.

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தம் ௬௨.

இயலைகள் ௰௨, தருக்கள் ௰௮ ஆக ௩௰.

*

கொச்சகம் ௧, வெண்பா ௨, வசனம் ௧, விருத்தம் ௬௨ ஆக ௬௬

தோடயம் ௧, இயலை ௰௩, தருக்கள் ௪௬ ஆக ௫௰

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்.

திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம் சேர்தல்.

விருத்தம்.

ஊதிபெறுதம்பியர்தாயார்மந்திரிமார்கள்
தொல்முனிவர்புரசனங்கள் குகன்போறலும்
பதிவுறும்சித்திருப்பிட்டதைக்கண்டுகொண்டார்
பரிவினால்காத்திதைக்குழ்வாரென்று
சதினுவசாலகிபின்னும்தம்பியுன்னும்
தான்வாரசித்திரகூடமலைக்கப்பாலே
உதையரவிமுன்பனிபோல்முனிவர்துன்பம்
ஒழிக்கின்றான்ஸ்ரீராமன் வழிக்கொண்டானே.

௧ - தியாகை தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. வழிகொண்டராகவன்
வழியில்அத்திரிமுனியைக்
கண்டான்-அந்த
கண்டான்-முனி
மொழியும்ஆசீர்வாதம்
பூசைகளிழக்கூறு
கொண்டான்-தங்கு
துண்டான்.

௨. அழுக்கில்லாதசொர்ணக்
ஆடைபலவிகளெகு
சாவை - ஆனா
ஏரவை - அன்பு
செழிக்கும்கொடு
செய்தாளேமுன் அநு
தாயைப்போலே
ருவை

௩. அதிகொலாமுனிவன் அவ்
கணைகொண்டவர்
அவ்வே-இட்
முன்னே - நல்ல
முனதண்டகாரணியம்
மூவருஞ்சென்றாரே
தன்னைக் - கண்டு
பின்னே

விராதன்வதையும்கதியும்

விருத்தம்.

பொய்கலந்தவிராதன்அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைசனகியைஎடுத்துக்கொண்டான்ராமன்
மெய்கலந்ததம்பியும்தானும்போர்செய்தான்
விட்டிவன்என்றவர்களையும்எடுத்துக்கொண்டான்
மைகலந்ததோளைஇருவேருமவெட்டி
மாய்த்திட்டார்பதம்பட்டலால்அரக்கன்அங்கே
கைகலந்ததிவ்வியதேகத்தைப்பெற்றான்
கதிசொல்வான்றான்முன்னதுதிசொல்வானே

௨-தரு-பைரவி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அறிவார்ஆர்-உன்னை-அறிவார்ஆர்

அநுபல்லவி.

அறிவார்ஆர் மானிடன்போலே-குறியாவேஷம்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்த்பிழைதன்னைக்-குறியாதேசேர்க்கவாஉன்னை (அறிவா)

சரணங்கள்.

௧. எடுப்பாயும்எவர்க்கும்இன்பம்கொடுப்பாயும்குட்சியினிலே
விடுப்பாயும்ஆலிலைமேலே-படுப்பாயும்நீ ஆகவேபா
ராட்டுவாய்-கதியைக்-காட்டுவாய்-உலகைச்
சாட்டிஇல்லாப்பும்பரம்போல்ஆட்டுவாய்உன்மகிமையைஅ

௨. தாய்அறியும்பிள்ளைதன்னைத் தாயையும்பிள்ளைஅறியும்
நீஅறியும்உயிர்உன்னைஆறறியாதென்னஇந்திர
சாலமோ-இதென்ன-கோலமோ-உனது
காலாலேமுடிந்ததன்கையாலேஅவிழ்க்கப்போமோ (அறி

௩. அரவம்ஆதிமேல்உகந்தாய்ஒருகொம்பினாலேசுமந்தாய்
சரணம்அதினால்அளந்தாய்பெருநிலமங்கைமேல்வைத்த
தாகமோ-இளையாள்-மோகமோ உனமார்பில்
ஏகமாய்இருக்கின்றவள்வேகமேசெய்யாளோஉன்னை (அறி)

௪. உள்ளசராசரமெல்லாம்வள்ளலேஉன்காதமலர்ப்
பொள்ளலில்வந்தும்ஒருவர்பிள்ளைஎனவேவந்தன

ஞாயமோ இதென்ன- மாயமோ-சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலேதோயவும்தோயாதஉன்னை (அறி

௫. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தின்மேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும்பாதத்தைஎன்மேலேவைத்தாய்
யோக்கியனோ-அடியேன்-யிலாக்கியனோசுருதிசொல்
வாக்கியனோஎனாயினுநாபாக்கியமேபாக்கியம்உன்தன்னை (அ

௬. பாசண்டிசொல்வாளோ இந்நாய்கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தாம்சன்டுபொறுக்காதைவைரோகண்டுபொறுக்குமலர்த்
தாமனே-பன்னிரு-நாமனே எவர்க்கும்
வாமனும்எனுசீதாபிராமனேஉன்பெருமையை (அறி)

—*—

தண்டகாவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல்.

விருத்தம்,

அதிவிராதன்வணங்கிஉயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கன்ஆசிரமத்தில்போனான்
அதில்எதிர்கண்டிந்திரனும்போனான்ராமன்
அருள் முனிதம்பியோடன்பில்போனான்
கதிதரு தண்டகவனத்துமுனிவர்தம்மைக்
கண்டுகனிஅமுதையன்உண்டிருந்தான்
சதிசெயும்ராட்சதராலேகொஞ்சசீவன்
தரிக்கின்றார்அவர்கள்கையைவிரிக்கின்றாரே.-

௨. திபதை புன்னாகவராளிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

௧. ராமபத்திராராமச்சந்திரா ராமாஆசீர்வாதம்
பூமிச்சுமைகழிக்கும்தர்ம புத்திராஆசீர்வாதம்

௨. அரக்கர்கையால்நருக்கியிட ஆலைக்கரும்பென்றானோ
செருக்கிண்டஆய்வருந்தும்எம்மையிலேவிறுத்தாய் எங்கோனே

௩. விறல்ஏனராட்சதநெருப்பால் வெதும்புகிறோம்ஒருகாலே
மழைமுகம்கண்டபெய்பயிர்போல் மகிழ்ந்தோம்நீவரலாலே

௪. புனைசெரும்ராட்சதரால் பூனைகளாய்ப்போனோமே
அரசேஉன்றனுயுகண்டோம் ஆனைகள்போல்ஆனோமே

௫, வள்ளல்தசரதன்மகனே மனக்கவலைதீராயோ
எள்அளவுன்கிருபைகண்ணால் எங்கள்முகம்பாராயோ

௬. பஞ்சுபறந்தாலும்அய்யா படியும்அல்லோஒருதேசம்
நெஞ்சுபறந்திடுமதற்கு நிலைகாணோம்லவலேசம்

௭, உத்தமனேஅரக்கரைவே ரொடும்பிடுங்கிஎறிவாயே
இத்தனைபேர்செயும்தவங்கள் எல்லாம்நீபெறுவாயே

௮, புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டில் புகுந்திடும்மான்எனநாமே
கலிக்கிராட்சதர்திரியும் காட்டில்இருக்கின்றோமே

௯, இயற்கைகுலைந்தரக்கர்களால் இறந்துவிட்டோம்தேர்நாமம்
வயிற்றினில்வாள்கட்டிகொண்டி மறந்துவிட்டோம்செபஓமம்

௰, உங்காரம்செவியில்அரக்கர் உலகில்என்படுவாரோ
இங்கேநீஇருக்கில்அவர் எட்டியும்பார்த்திடுவாரோ

—0—

ஸ்ரீராமர்தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம்ஈதல்.

விருத்தம்.

தருக்களும்மலையும்சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோர்சந்த
வருத்தம்ஆம்மொழியைக்கேட்டான் வணங்கியேராமன்நீங்கள்
செருக்கிஎதவங்கள்செய்வீர் தேவரீர்க்கேவல்ஆளா
இருக்கிறேன்அரக்கர்துன்பம் இனிவிடும்எனச்சொல்வானே. (௪)

௩-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

அஞ்சாதிருங்கள்சந்நியாசிகளே-தண்ட-காரண்ணியவாசிகளே

அநுபல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள்உங்கள் ஆசீர்வாதம்துணை
அப்புறம்ராட்சதர்க் குன்டென்கையிலக்கணை
செஞ்சாமாருதம் போலேநொடிக்குறேன்
பஞ்சாகப்பறக் தோட்அடிக்கிறேன் (அஞ்)

சரணங்கள்.

௧, கண்டோரைக்கொல்லுவேன் கொல்லாமல்-விட்டால்
காகுத்தன்என்றுநீர் சொல்லாமல்
மண்டிஎதிர்ந்துநின் நில்லாமல்-காலில்
வந்துவணங்கினார் அல்லாமல்

எண்டிசைமேல்அவ — ராலேஆனமட்டும்
இராட்சதசேனைகள் — வந்துபோராடட்டும்
அண்டபகிரண்டம் — ஆகிரத்தெட்டும்
அப்புறம்போனாலும் — என்கணைமேவொட்டும் (அஞ்சா)

௨. அந்நனாராலே — பாகனாலே-தங்கள்
ஆவிகொடுத்தவர் — விண்மேலே
மூன்றியதேவர்க்கும் — அப்பாலே-சொல்லும்
மூர்த்திகள்ஆவார் — அதனாலே
இந்திரன்ஆனதேவன் — வந்துதடுக்கிறேன்
என்றாலும்ராட்சதர் — போரில்அடுக்கிறேன்
சந்தரகோதண்ட — வாளிவிடுக்கிறேன்
சூரியனைக்கண்ட — பனிபோல்முடிக்கிறேன் (அஞ்சா)

௩. மயங்கிபேதாயார் — நிலைகுறை-முடி
மன்னன்உயிரும் — தமோற
எங்கள்பரதனும் — வோரா-நான்
என்வந்தேன்என்சென்மம் — ஈடேற
உங்கள்பணிவிடை — நானேபொறுக்கிறேன்
உக்ரகோதண்டத்தில் — நாணிழுக்கிறேன்
எங்கெங்கும்என்கணை — பாரிலெறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெயலாம்வேரோடறுக்கிறேன் (அஞ்ச)

—0—

ஸ்ரீராமர்பஞ்சவடிதீரத்தைக்காணுதல்

விருத்தம்,

அருள்முனிவர்க்கிந்தவகை தேற்றித்தண்ட
காரணியத்தனில்பத்து வருஷம்நீக்கி
வரும்வழியில்வசிஷ்டமுனி தவமும்கொண்டு
வந்தகஸ்தியமுனிவரனை வணங்கிஅன்னோன்
தருசிலையும்பரமெரித்த கணையும்கூடும்
சங்கையிலாதேதரித்த அங்கராமன்
பரிவுளதம்பியும்சனகி தானும்சொல்லும்
படிகொண்டான்பிறகுபஞ்ச வடிகண்டானே.

—0—

ஸ்ரீராமர்சடாயுவைக்கண்டுபஞ்சவடிதங்கல்

விருத்தம்.

அகஸ்தியமுனியைஅனுப்பிக்கொண் டங்கவழியில்சடாயுவெனும்
தகப்பன்உரைகொண்டவன்காட்டத் தருநீர்க்கோதாவிரிதாண்டிச்

சமிக்கும்இளையோன்செய்தபர்ண்ண சாலைதனிலேசனகியுடன்
மிருத்தோர்பஞ்சவடியில்உள்ளோர்விருந்தாய்ராமன் இருந்தானே

௩-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருந்தானேராமசந்திரன்-பஞ்சவடியில்-இருந்தானேராமச்சந்தி [ரன்.

சரணங்கள்.

௧. இருந்தானேராமச்சந்திரன் — ரிஷிகளைக்காக்கும்தந்திரன்
வருந்தாராக்ஷதர்கூடி — வரும்வழிதனைநாடி—இருந்

௨. மிருதர்கள்பசிபார்த்து — நிரைநிரையாக்கைகோர்த்து
வரும்விகாதத்தைத்தீர்த்து மாமுனியோரைக்காத்து—இருந்

௩. அலைந்தமுனிவர்சோகம் — ஆகுலமெல்லாம்போக
இலங்கையில்அநுபோக — ராட்சதர்க்கெமன்ஆக—இரு

௪. பலத்தராட்சதர்ஆட்ட — பாட்டங்கள்எல்லாம்மாட்ட
சலித்தபேர்துன்பம்ஓட்ட — தர்மத்தைநிலைநாட்ட—இருந்

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தராகவன்பூமேனி எழில்எல்லாம்நோக்கிஆசை
புரிந்தசூர்ப்பநகைலங்கா புரிஇராவணற்குத்தங்கை
அருந்நும்மோகத்தால்அய்யன் அடிமுடிஅளவும்கண்டு
தெரிந்துள்ளேஎண்ணிநெஞ்சம் திருகுவாள்உருகுவாளே. (எ)

௩-பைரவி-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. தேவனோமனிதன்தானோயாவனோயெளவனமுள்ள
சித்தனோ-இவன்-கர்த்தனோ-பிரமன்
பாவனையால்கண்டபெண்கள் ஆவியைக்கொள்ளைகொள்ளென்று
படைத்தானோ-என்னை-உடைத்தானோ

௨. எட்டனைக்கையும்இவன்கை மட்டாமோசொரசொரென்
இருக்குமே-உள்ளே-சுருக்குமே-முன்னே
பட்டமனமதன்தவம்செய் திட்டிக்கஉருவாய்ப்புறப்
பட்டானோ-தவசு-தொட்டானோ

௩. ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திர ராசனுக்கோர் ஆயிரங்கண்
எண் ஆச்சே-இவற்கிரு-கண் ஆச்சே-இவனைப்
பேசினால்எல்லாம்இவன் கேசவன்தானோநான்ஒன்றும்
பிரியேனே-ஆரோ-அறியேனே

௪. புத்திபவளத்தைஇவன் செங்கனிவாய்க்கொப்புசொல்லப்
போகுமோ-நீர்-ஆகுமோ-அய்யோ
அந்தவார்த்தையைத்துப்பென்ற நிந்தைபாலப்பவளம்துப்பெ [ன்
ருச்சுதே-உளை-போசசுதே

௫. முடிவைத்தருமுல்ச்சடையாமுடியாவிட்டால்பெண்கள் எ [ல்லாம்
முடியாரோ-மனம்-மடியாரோ-இவன்
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனிபுளகித்தால்போல்அல்லோபு [ல்லே
அரும்பினள்-மெத்த-விரும்பினள்

௬. மரகதிசேர்இடைபிதாம்பரமதைச்சோரதென்ன
மாயமோ-இதுஞாயமோ-சந்
திரன்முலவன்முகம்சென்றதும் வரவர அதுக்கும்கலை
தேயுமே-களங்கம்-தோயுமே

௭. தவம்செய்ததாமரைப்பெண்ணும் சேவம்செய்வாள் இவன் [மார்பை
நாடவோ வந்து-கூடவோ-அய்யோ
தவம்செய்யவந்தானோநான்முன் தவம்செய்ததற்காகக் காட் [டில்
வந்தானோ-தேடி-வந்தானோ

௮. ஏனும்இவன்இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனேமோசம்
இட்டானோ-மதி-கெட்டானோ-இவன்
காலில்ஆறுக்கொள்ளா இந்திரன் மேல்உலகைஆள்வதென்ன
தர்மமோ-இது தர்மமோ

௯. எடுத்திவன்கைத்தரத்துக்காம் அடுக்காண்பூமிணம்பூணு
இருப்பானென்-அருவருப்பான்-என்-சமமா
விடுத்தவன்அல்லவேபொன்னின் ருட்டத்துக்குப் பொட்டிட்டு [ப்பார்க்க
வேணுமோ-அதிகம்-காணுமோ

௰. தப்பில்லா இவனைச்சேர இப்படி பிரம்மானெனக்குத்
தந்தானோ-இவனும்-வந்தானோ-ஒகோ
எப்படிஆறுவும்இவன் பொற்புயம்தன்னைச்சேராமல்
இருப்பேனோ-ஆவி-தரிப்பேனோ

௰௧. இந்தவிதமன்னவிமனச் செந்திருப்போல்மாயவேஷ
இட்டாளே-நாணம்-விட்டாளே-நல்ல

பைந்தொடி ஆர்ச்சூர்ப்பநகி வந்தாராமசந்திரன்முன்னே
படர்ந்தாளே-கிட்ட-நடந்தாளே.

ஸ்ரீராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகி வருதல்.

விருத்தம்.

அட்டிசொல்லாதன்னை உரை கொண்டராமன்
ஆனைவருகிறவழியைப் பார்க்கும்சிங்கக்
குட்டியைப்போல்அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன் இருந்த சாலைமுன்னே,
கட்டிஇடும்பிணிஉள்ளே அடங்கிநாச
காலம்வரவெளிவந்தாற் போலேபொல்லா
மட்டிஇராவணன்குடியை நாசம்செய்யும்
வகைவந்தாளெனசூர்ப்பநகைவந்தாளே. (அ)

௯-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளே-சூர்ப்பநகை-வந்தாளே.

அநுபல்லவி.

வந்தாளேமன்மதசதகோடிவடிவுள்ளராமன்மேல்மயல்மிகநாடி,
பஞ்சவடியைத்தேடி
பந்துமுலையை மூடி ராவணன்குடிகேடி—வந்தா
பாவம்செய்யுமிர்மூடி

சரணங்கள்.

௧. ராவணன்குபேரனுக்குத் தங்கை - பகையில்லாத
நன்மைத்துணர்கொண்டுவந்த நங்கை
தேவரிருக்கிவள்பெண் டல்லகீலி
சீதைக்குத்தெரியுமே ராட்சதசோலி
எவனுக்கெளியவள்நான் அனுகூலி
என்றுசொல்லிஅரக்கராத் துடைகாலி—வந்தா

௨. மாளிடப்பெண்கொண்டீர் என்னகண்டோ-என்உடன்
மருவிவாழ்ந்தால்உமக்கும் பயம்உண்டோ
ஆறுஇம்என்னபாவி கருப்புவில்லி
ஜங்கணைபிளக்குதே என்உடல்செல்வி
சேனசீலைசெய்வேன் நான்காமவல்லி
இரட்டிப்பாலகுமட்டுதோ உடக்கென்றுசொல்லி வந்தா

௫. எதிரிலே வந்தகேடமது போகும்-காம
இருவோரும் இசைந்தபோகாந்தர்வ விவாகம்
சதிசெய்யேன் மகாகும் எனக்குமெய்காணீ
சம்மதி ஆனதேகல்ல முகூர்த்தவாணி
கதகவென்னொரியுதே காமாக்கினியினீ
கட்டிக்கொள்ளுமென்று நிலையும்குலமும்பேசி—வந்தாள்

———

ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை மதித்தாசவனும்நோக்கி
அந்தமாலிடவர்பெண்ணே அரக்காயோ அறியோமென்றும்
தொந்தமாதவத்தோர்சாரை சொல் அறிந்துரைப்பாய் என்றும்
அந்தவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரிதிர்சொல்வாளே. (௯)

சங்கராபரணம் மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த
சேதிஎன்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்தென்றெனை
கொடுக்கவந்தேன் என்கோவே

௨. ஆசைவில்லின்மேலே மாவுரிமேலேயின்னும்
அருங்கனிமேலோசொல் பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேல்இல்லை மாவுரிமேல்இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு என்கோவே

௩. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிக்கடுக்குமோ
அந்தவார்த்தைசொன்னாய் பெண்பாவாய்
அதரக்கனிபசித்தோர் அருந்தநிக்கியல்லயோ
அவர்தவசி அல்லவோ என்கோவே

௪. தவசிஆகுசெய்தாலும் பிரமகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலமென்குலம் பெண்பாவாய்
இவையன்னானப்பதென்ன காமுகருக்குக்கண்ட
இடத்திலென்பதுயெரரியோ என்கோவே

௫. உன்வீட்டில்அண்ணன்ராவணன் அறியாமல்
உன்னையடைக்கலாமோ பெண்பாவாய்

என்வீட்டில் அண்ணனாம்நான் உன்னவள் ஆனபின்பு
இசைவுதற்கையமில்லை என்கோவே

௬. தன்வீட்டுவிளக்கென்று நந்தம் இவோர் உண்டோ
தகுதியல்லவே அது பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன் ஆனால் அரக்கர்உறவும்உண்டாம்
இந்திரபட்டமும்ஈவேன் என்கோவே

௭. அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்
அருந்தவம்பலித்ததே பெண்பாவாய்
பெருக்கமென்னசொல்ல யென்சுகம்பெற்றபின்பு
பெறும்பாக்கியம்வேறும்உண்டோ என்கோவே

௮. தவசிகளுக்கெல்லாம் எதுக்குக்காட்டினில்
அவசேபெரும்பாக்கியம் பெண்பாவாய்
தவசிதவசியென்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிட்டிடலாமோ என்கோவே

௯. தனிஆகஉன்னைநான் கைபிடித்தால்உன்தன்
சாதியார்யென்செய்வாரோ பெண்பாவாய்
தனிஆய்முருகன்வள்ளி கைபிடித்தானேஅந்த
சாதியார்யென்னசெய்தார் என்கோவே

௰. அறியாக்காரியத்தைப் பயம்இல்லாமல்செய்தால்
ஆர்க்கும்சம்மதியாமோ பெண்பாவாய்
இனிஇருவரும்ஒத்தால் ஒருவர்க்கும்பயம்இல்லை
எவர்க்கும்சம்மதிஆமே என்கோவே

௰௧. ஆனால்மனுஷகணம் ராட்சதகணத்தோடே
ஆடுமோகூடுமோ பெண்பாவாய்
நான்ஆனால்யெப்போதும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதசங்கைஇல்லை என்கோவே

௰௨. சங்கைஏன்என்றாய்க்குபேரனும்உனக்கொரு
தமையன்யென்றாய் அல்லோ பெண்பாவாய்
தங்கைஆனாலும்யென்ன தமையன்ஆனாலும்யென்ன
சந்தேகம்உனக்கென்ன என்கோவே

௰௩. அங்கவன்பகைவந்தால் சங்கரன்பகைவரும்
எங்கும்பகைஆகுமே பெண்பாவாய்
திங்கள்சூடியும்மாலும்நான்முகனும்நீயென்றன்
திருவடிக்குக்காணுகின்ற தென்கோவே

௰௪. இந்தடிக்குக்கண்டாலும் ஒருக்கிருக்கவேண்டும் — பெண்பாவாய்
தோளைவெள்ளைசொல்லாய்
மட்டெச்சொல்லுகிறேயே பெருமாம்கற்றிய — என்கோவே
வள்ளிவிவேதுண்டோ

௰௫. விட்டுமோவென்றாய் விளையாட்டுப்பேச்சலிதா — பெண்பாவாய்
விளைப்பேசலாகுமே
தட்டுதலைசொல்லி என்னைபயம்உறுத்தி — என்கோவே
தடுத்துவிட்டிடலாமோ

௰௬. ஒட்டாரம்கட்டாதே இளையோன்அயியார்முன்னே — பெண்பாவாய்
ஓடிப்பிழைத்துப்போவாய்
அட்டாதுட்டிகள்பேசி அகற்றுகிறயோநல்ல — என்கோவே
நாகட்டும்பார்க்கிறேன்

சூர்ப்பநகை தன்உறவைநினைந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

வாதாடும்சூர்ப்பநகி தன்னைநோக்கி
மணிவண்ணன்எனக்கித்த மனையாள்சீதை
போதாதோஓர்உறையில் இரண்டுவாளோ
புறங்காக்கும்தம்பிக்கு மனையாள்இல்லை
நீதானேபோவென்னவே சீதைநேமமே
நேர்வாளைலட்சுமணன் கூர்வாள்ஏந்தி
காதோடுமூக்கரிந்த பின்னும்பல்லுக்
கருகுவாள்உறவைநினைந்து உருகுவாளே. (௰)

௩ இராகம் கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அருமைப்பிறப்போஅண்ணனே — ராவணனே-என்னை
அருமைத்தங்கைச்சிஎன்ற — ராவணனே-உன்தன்
கருவிழிபோலேகாத்த — ராவணனே-என்தன்
புண்ணாவிஎன்னசொல்வேன் — ராவணனே

௨. சிங்கம்இருக்கக்குட்டி — வசம்ஆமோ-உந்தன்
செல்வத்தங்கையைஒருவர் — தொடப்போமோ-என்னை
அங்கபங்கப்படுத்துமனிதன் — செய்வானோ-செய்தும்
அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்தும் — உய்வானோ

௩. உயர்க்குருவிஉயரப் — பறந்தாலும் - அது
உயர்ந்தகருடன்ஆமோ — ஒருநாளும் - இந்த

பார்க்குள்ளேமனிதர் — இருந்தாலும்-உன்தன்
பாதத்தாருக்கொப்பாரோ — எக்காலும்

௪. எட்டுத்திக்கும்உன்பேரைப் — பழித்தானே-மனிதன்
என்னையும்கொண்டையைப்பிடித் — திழுத்தானே-அய்யோ
திட்டிச்செவிஅரிந்து — முனைந்தானே-உன்னைக்
கின்றுக்கிறாஆகவே — நினைந்தானே

௫. துணைக்கும்பகரநிங்கே — மேலாயோ-என்றும்
ஆரக்கப்பேய்பிடித்தநீ — ஆலாயோ-அடா
பிணமேகாதாகின்று — வாரீரோ-தான்
பெண்பிறந்தபட்டத்தைநீர் — பாரீரோ

௬. அத்தைமருகனென்ப — திருதானோ-பிரம்ம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் — அழியானோ-இந்திர
சித்தேன்போலஉன்தன் — முனைபோச்சோ-தேவேந்
திரனைசெயித்ததெல்லாம் — திறல்ஆச்சோ

௭. குட்டிமனிதன்என்னை — வதைத்தானே-என்தன்
குலைகலங்கவேபோட் — டுதைத்தானே-மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன்அண்ணன் — பிரிந்தானே-இவனை
எவிவிட்டபியான்போல — இருந்தானே

௮. இந்திராதிராதியர்கள் — பணிகேழ்க்க-உலகில்
எதெதந்தவீரர்களும் — முடிதாழ்க்க-வந்து
பந்தியிருக்கும்உங்கள் — சபைகேளோ-மூக்குப்
பறிபோய்நான்வருவேனோ — துணைமாரே

சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமருக்குமீளவும்இசைவுரைத்தல்.

விருத்தம்

பொய்வடிவாம்அரக்கிஇந்தப்படிஅழுதாள்ராமன்இடம்
பின்னும்வந்தாள்
தேவரீஅறியாதோ இளையவன்இப்படிசெய்தான்
செய்தாலஉன்ன
கோவம்உள்ளஇடத்தில் அல்லோசந்தோஷம்உண்டுஎன்னைக்
கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவதுமெத்தவும்உண்டு கேள்என்பாள்மருவிஎன்னை
ஆள்ளப்பாலே. (௰௧)

௪ தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

என்உருவினில்கொஞ்சம்கொய்தீர் எனக்கென்னதாழ்ச்சிநீர்செய் [தீர்

அநுபல்லவி,

அன்னியன் ஆகஎன்னைப் பிரியவிடாமல்—என்
அழகுகண்டொருவர் கண்படாமல்—என்

சரணங்கள்.

க. நடுப்படையில்ப்போனாலும் லடுப்பாமல்உம்மை
நாலோகமக்துகொள் வெட்டவோ-ஆரும்
இடுக்கிட்டோமம்மை எதிர்த்தபேர்தலைகளைத்
திருகுமலைமலையாக் கொட்டவோ-நல்ல
குடிக்கனத்துக்கியவள் ஆரும்ஆராதென்று
குறிப்பதின்வம்முட்ட முட்டவோ-கேட்டால்
இடுப்புசிறைக்குக்கொஞ்சம் மூக்கிவருக்குக்கொஞ்சம்
எக்கேவர்க்குமசரிக் கட்டவோ-என்னவிரி—என்

உ. குற்றம்போலேசெய்து குணம்செய்கிர்என்னைக்கொட்டிக்
கொன்றும்காமப்பேயைக் கொல்லவோ-நல்ல
பத்தினிஆகிநின்று ராமலக்ஷ்மணரைப்
பழித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ-மது
அஸ்தம்பட்டபோதே சொக்கம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைவென்றோடும் கெல்லவோ-கக்ஷ,
புத்திபண்ணிவைத்துக் கொண்டபொலியும்பால்
புறம்போகல்ஆராதென் றல்லவோ-சாமி—என்

ந. பதிக்குப்போகும்போது சீதைக்குமேலான
பருவப்பெண்என்முன்னே நிற்கல்-ஆம்
கதிக்குப்பாழுதுகண்டால் அடங்காதவனோாம்
கனடிதம்தான்என்றழைப் பிற்கல்-ஆம்-நல்ல
இதுக்கெல்லாகாணமுட்ட ஊனைக்காக்கிறோம்இல்லை
எனக்குமஅப்படியேமெய்ப் பிக்கல்-ஆம்-சாமி
அங்கல்லஎன்றாலும் அரக்கர்மாயைகள் அநிச
நவர்எனவேவிட்ட வைக்கல்-ஆம்-என்றே—என்

சூர்ப்பநகைகாதெடுமூக்கரயிடல்

விருத்தம்.

பன்னியசூர்ப்பநகைஇந்தப்படிக்கேசொன்னாள்
பாசாமல்ஸ்ரீராமன்துரத்திவிட்டான்

அங்கிலேயமூக்கறைச்சிமூளிஆய்
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
பின்னேஒன்றால்ப்பட்டதில்லைஉங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதான்என்று
மின்னிலேவேல்க்காரன்காலில்மரம்போலச்சாய்ந்து
விழுந்திட்டாள்அவன்கேட்கமொழிந்திட்டாளே. (ஸ்உ)

கூ-தரு-கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டபாடுகேளாய் காரனேநான் பட்டபாடுகேளாய்

சரணங்கள்.

க. பட்டபாடுகேளாய்-பணைத்ததோளாய்-பிடித்தவாளாய்
ஒட்டிமனிதன்என்னைக் கட்டிஇழுக்கப்பின்னே
வெட்டிபாம்புபோலே ஒட்டிஅண்ணனாலே—பட்ட
உ. ஏற்றும்பெண்ணைக்கண்டே-அண்ணனுக்குண்டேஎன்றுகொண்
டூக்கப்போனேன்பெண்டு காக்குமனிதன்கண்டு [டே
மூக்கும்காதும் ரண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு—பட்ட
ந. திருந்தம்ஆனசூரர் இரண்டுவீரர்-நராவதாரர்
அரக்கர்வேர்களைந்து நறுக்கவே - நினைந்து
இருக்கிறாரோ வந்து நறுக்கிப்பெண்பிறந்து—பட்ட
ச. பங்கம்இன்னம்வேணுமோ-காதுதோணுமோ- மூக்குகாணுமோ
லங்கையாளும் வில்லி தங்கைஆன செல்வி
மங்கையர்க்குள்நல்லி உங்கள்பேரைச்சொல்லி—பட்ட

கரதூஷணத்திரிசிரர்களின்வதம்

விருத்தம்.

காதகிசூர்ப்பநகிஇந்தப்படிக்கோட்டாலிக்
காம்புகுலத்துக்கேகெட்டன்றால்ப்போலப்
பர்தகன்ஆம்கரன்முதல்ஆனவர்க்குச்சொல்லிப்
படைக்கடலைமூட்டிவிட்டிடப்பாலேநின்றாள்
சாதகன்ஆமராமசந்திரன்சாலேநீங்கிச
சண்டகோதண்டத்தைவளைத்தம்பாலே
நீதமனதும்அரக்கர்உயிர்முகூர்த்தம்தன்னில்
ஓட்டினான்தரும்பக்கிலேநாட்டினானே. (ஸ்ந)

எ தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன்-கோதண்டம்கை- பிடித்தானேசெயராமன்

அநுபல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன்-முடிக்கானகராமன்
அலைப்பினபதினாலு முனிக்கல்வளை.ஆங்கு
அரக்கர்கண்காட்டியே-பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலேலண்டக்-கைப்பிடித்தகோதண்ட
அய்யன்கைவில்வாரி-யய்யென்றசரமாரி,
அதினால்உரைக்கரும்-பதினால்அரக்கரும்
அலைகடல்போலெழுந்- தலைதலைபாய்விழ
ஆனைப்படைமுடியச்-சேனைக்கடல்வடிய—அடித்

சரணங்கள்.

௧. கரிகள்பலவுஞ்சுற்று பரிகள்-அநிரும்அத்த
கட்டியதேர்களும்ஒத்த-கட்டளை வீரரும்மெத்த
கருக்குகளோஅலைந்து பெருங்கடல்போல்வளைந்து
காருத்தன்காலையைப்பற்றி-மேகத்தைப்போலவேகத்தி
சங்குசுக்காய்முனைதரப் பொங்கிஅங்கேவரவரக்
கதிகாலுவரப் பதினாலாயிரக்.
கனகத்தேரொடும்கூடி-கதிரவனைப்
பனிமொய்த்த தெனமூடி-ராமனைமொய்த்துக்
கரனும்தூஷணன்திரி- சிரனும்தாஅரக்கர்
களிப்பாகக்கூட்டினானே-நமனும்பசி
இளைப்பாறமூட்டினானே-அந்தராகவன்
கண்டானேதம்பியைக்கொண்டானேஏநமது
கார்த்திரு சனகியின்-இந்தச்சண்டையைப்
பார்த்திருமினையுமெனவே-என்றுஜானகியைக்
காதூண்ட இருத்துமுன்னக்-கோதண்டம்வளைத்துமறைந்
திருப்பசந்திரன் போலே-சரமாரிகள்
உக்கிரம்கொண்டுவிட்டாலே-வல்அரக்கர்கள்

கரம்அறுந்தவர்களும்-சிரம்அறுந்தவர்களும்
கண்டம்கண்டம் ஆனபேரும்-கட்டைகள்போலே
துண்டம்துண்டம்ஆனபேரும்-இறக்கிக்கட்டும்
கவசங்கள்கிழிந்தோரும்-அவசங்கள்கிழிந்தோரும்
கரைபோயிழிந் தோரும்-பிடித்துவந்த

குடைபோய அழிந்தோரும் கனைகொடுக்கும்

௨ கைச்சிலைஅனதும்அற்று-வச்சஆயுதமும்அற்றுக்
கைகைக்கைகையப்பிசைவாரும்-குற்றுயிர்ஆகிப்
பையப்பையஅசை வாரும்-கெற்றிப்பிளந்து
சத்தும்பரிகளும்தலை-சுற்றும்பரிகளும்ரத்தம்
கக்கும்பரிகள் அனேகம்-குடல்அறுந்து
முக்கும்பரிகள்அனேகம்-மதயானைகள்
கைத்தலம்பிளந்துபெரு-மத்தகம்பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும் பிளந்து-நெருப்புப்போலும்
நேத்திரங்களும் பிளந்து-மலைமலையாக்
கதறுண்டுஒதறுண்டு-மதகுஞ்சரமுருண்டு
காடுகளாய் விழுந்ததுகள்-கண்ணுக்கெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள்-இவைஅறிந்து
கடித்தானேஇருபல்லைப்-பிடித்தானேஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரன்-ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானேகுணமுரசன்-பாய்ந்தவன்தூர
கத்தைதையும்எறிவந்த-ரதத்தையும்அய்யன்அவன்
கைச்சிலையும்முறித்துவிட்டான்-அவனுடைய
முச்சிரமும்தறித்து விட்டான்-அவன்பிறகே
காத்திருந் தெதிராலே-எறநவர்களைமேலைக்
காட்டில்பஞ்சுகள்போலே தூற்றிவிட்-டொருகாலே—அடித்

௩. வெற்றிராமன்தொடுத்தோட-அஸ்திரங்கள்படப்பட
விட்டிலஓடுவாரையும்-காட்டிலஓடுவாரையும்
வில்லைவிட்டுவிழுவாரையும்-கொல்லையில்ப்புவாரையும்
விலக்கம்கொண்டவரையும்-கலக்கம்கொண்டவரையும்
விருத்தம்செய்திரென்றும்-கரநகுநினீரென்றும்
விசைகொண்டதூஷணன் வசைகொண்டபாதகன்
விசைக்கொண்டதூஷணன்-சக்கரம்போலே
விசையத்தேர்பூட்டினானே-ஓட்டிஎதிர்த்து
திசைஎட்டும் ஓட்டினானே-ஓட்டிஎதிர்த்து

விட்ட விட்டகணைகளும்-தொட்டதொட்டகணைகளும்
வெடிபட்டுக்கி னானே-ராமன்அம்பாலே
பொடிபொடி ஆக்கினானே-பிறகேவந்த
மேல்படைகளும்புரண்டு-காலப்படைகளும்திரண்டு
வெகுவாகக்குதித்தாரே எல்லாரும்ஒரு
முகம்ஆக மிதித்தாரே-மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர் - கட்டும்கட்டும்என்பார்சி
மெல்லும்மெல்லும்என்பார்சிலபேர்-கரன்இவனைக்
கொல்லும்கொல்லும்என்பார்சிலபேர்-அரக்கர்விட்ட

வேல்ஒடிந்துகால்ஒடிந்து-கோல்ஒடிந்துஇரப்பெரு
வெள்ளத்தில் மிதப்பாரும் ஆனைவிழுந்த
பள்ளத்திற்பதைப்பாரும்-சதிகலங்கி
மெத்தஉள்ளம்கெடகொக்கு-ரத்தவெள்ளத்தில்வந்து
விழுந்தார்அநேகம்அரக்கர்-ரத்தவெறியால்
அழிந்தார்அநேகம்அரக்கர்-தூஷணன்கண்டு
வளைத்தானேசெருவில்லை-வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே-ராகவன்அதைத்
தடுத்தானே கணையாலே-அதின்பிறகு

விடுகணைபொடிபட-ஒருகணைசடுதியில்
மெய்த்தமுனையோடுதொட்டானே-சாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபட விட்டானே-ரகுநாயகன்
மீறிஅவன்ஏறிவரு-தேரிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையை எய்து குதிரைகளைக்
கொட்டினானேதலைகள்கொய்து-கொய்ததல்லாமல்
வில்லும்துணித்திட-அவன்-சொல்லும்துணித்திடத்தேரை
வேறுவேறுகொறுக்கினானே-அவன்கைகாலைக்
கூறுகூறு நறுக்கினானே-நறுக்கியபின்

மின்னும்அவன்எதிர்ஆகப்-பின்னும்ஒருகணைபோக
விரல்ஒத்துத்தொடுத்தானே-தூஷணனும்
சிரம்அற்றுப் படுத்தானே-அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில்அனைவரும்-மண்ணுலகில்முனிவரும்
வெருள்துன்பம்பிரிந்தாரே-வாழ்த்தோடுபுஷ்ப
வருஷங்கள் சொரிந்தாரே-அரக்கர்பட்ட
வெற்றிகல்லோர்தொடுக்க-ரத்தவெள்ளம்எடுக்க
விசையமங்களம் பாட-திசைஎங்கும்கொண்டாட-அரி

சத்திவரும்பரிகளும்-சுற்றிவரும்கரிகளும்
தாவிவரும்பெருந்தேரும்-சேவகம்பேசியபெரும்
தளகர்த்தவீரரும்-வளம்மிக்கசூரரும்
கண்டேனென்றெதிர்வரும்-மண்டியசேனைபெரும்
சரிசரிஆகவந்தார் போரிலேமிகசூழ்ந்தார்
தம்பிதூஷணன்பட்ட-புண்பாட்டுமுட்ட

கனல்போல நிவந்தானே-சாதிலிங்கம்போல்
இருகண்கள்சிவந்தானே-சிவந்தபின்பு

தாக்கியபுலியைஒத்து-மூக்கிலேவிரலைவைத்துத்
தாழச்சிஇதுஎனநொந்தானே-நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகரனும் வந்தானேவந்துசுற்றிலும்
சதுரங்கதளத்தோடே-ரணரங்கம்அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக் கண்டான்-வனிதன்இவன்
ஆம்எனமனதில்கொண்டான்-சேனைகள்விட்ட

சக்கரம்இருப்புலக்கை-கப்பணம்முசண்டுபிண்டி
சஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-குவித்துவிடும்
அஸ்திரம்சூலாயுதங்கள்-பொடிப்பொடிப்பொடியாத்
தறிபட்டும்முடிபட்டும்-விலகச்சிலைவளைத்துச்
சாய்த்தானே சரதாரை ரகுநாயகன்
தேய்த்தானேவெகுபேரை-வரும்அரக்கர்

தலையைச்சிலையைரதத்தின-முடியைக்கொடியைவெட்டிச்
சரித்தானேசிலகணையால-அடிவயிற்றை
எரித்தானேசிலகணையால் இரைக்குவந்த
சாகினியும்டாகினியும்-காளிகளும்கூளிகளும்
சுதர்கூடிப்பார்த்தாடுமே-கவந்தம்அதுக்
கெதிர்ஆகக்கூத்தாடுமே-படைகள்எல்லாம்

சரியானதுகண்டு-கரன்ஆனவன்மூண்டு
சாஹசங்கள்செய்தானே-ஒருநொடியில்
ஆயிரம்அம்பெய்தானே எய்ததுகண்டு
சற்றுநேரத்தில்அய்யன்-அத்தனைக்கந்கனைவிட்டுக்
தவிடாக ஊதினானே-பின்னையும்சில
அவன்மேலேமோதினானே-அரக்கன்அங்கே
சாதித்தகணையாலே ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும்ஒடித்தானே-தவமுனிவர்
மனதையும்மடித்தானே-ராமனுக்குத்
தடத்தில்பரசுராமன்-இடத்திலப்பறித்தவில்லைத்
தனியில் எடுத்தானே-வருணன் அங்கே
உதவியாக்கொடுத்தானே-கொடுக்கஒரு
சரத்தாலேரகுவீரன்-வரத்தாரைபயம்எல்லாம்
தணித்தானே தனந்தனிலே-கரன்சிரத்தைத்
துணித்தானேகளந்தனிலே-இப்படிஅந்த

சனஸ்தானவருக்கத்தில்-மூனாத்தானாமுகூர்த்தத்தில்
நான்குருவரும் ஆச-வாலைவர்துயர்போக—அடிக்

சூர்ப்பநகைராவணனோடேமுறையிடல்.

விருத்தம்,

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முன்போலச்சாலையில்போய்இருந்தான்இப்பால்
இடிகுரல்சூர்ப்பநகிசென்றாள்இலங்கைதன்னில்
எரம்பும்அழுதிடராவணன்முன்விழுந்தாள்
அடிவாவாமுகனென்னைஉன்னைஇந்த
அவமானஞ்செய்ததென்னஅவர்யாரென்ன
கொடியரக்கன்குலமுழுதும்வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றார் அக்கிசொல்லத்தொடங்கின்றாளே. (மெய்)

க-ம்பாதை-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. கண்டேன்கண்டேன்அடா அண்ணே
காட்டுமிதேன்பஞ்ச வடியிலேயார்க்கும்
அண்டாநரர் இருக்கிறார் அவர்க்
கவரேயினர் இந்தப் படியிலே

௨. கருங்கிலர்ஆம் அயோத்தி
சசரதமகாராசன் பாலர்ஆம் அவர்
விருதுகட்டி அரக்கர் தங்களை
வேர்அறுக்கவந்த காலம்ஆம்

௩. நீதம்தெரிந்தவர்ஆம் அவர்கைக்கு
தெக்கிபா இருவில் அமைந்ததாம்-அதில்
சேர்கண்டம்அரக்கர் வேனைக்
குடிக்கவேணும் என்று சமைந்ததாம்

௪. ராமலட்சுமணர் வடிவெலாம்என்
நாலேசொல்லிமுடி போகுமோ-அந்த
காமராசன்வடிவும் அவர்
காலில்தூசுக்கிணை ஆகுமோ

௫. கிட்டிப்போய்ராமனை என்சுகக்
கேளிக்கிலேனையல் கொண்டேனே-அய்யே
இஷ்டப்பிரியம் ஆனபெண்கள்
சிகாமணிசூருத்தியைக் கண்டேனே

௬. சுந்தரமும்அவள்செவப்பும்
தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம் அண்ணாவே-நான்
இந்தவயதினிலேஎன்கண்ணாலே
எங்குங்கண்டதில்லை அண்ணாவே

௭. மன்னாஉன்னால்நான்அவளை
வாய்க்கடங்காப்பிடியாப் பிடித்தேனே-ஒரு
சின்னமனிதன்கையாலென்தன்
செவியும்மூக்கும்போக்கடித் தேனே

௮. அந்தோஎன்னாலேபதினால்
ஆயிரம்தோக்காறரும் மாண்டாரே-எதிர்
வந்தார்கரன்முதல்ஆனோர்அந்த
மனிதனாலேகால மாண்டாரே

௯. செப்புச்சிலையும்அல்லஅந்தப்பெண்
செம்பொற்சிலைவார்த்தாலப்போல இருக்குதே-நான்
ஒப்பெங்குங்காணேன் அவளே
உனக்காம்என்மனம் உருக்குதே

௰. தாவிப்பிடித்தேனேஎனக்குமெள்ளத
தப்பிவிட்டாரேவங்க தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
ஏவலை ஆகிலும் கொடுப்பாயே

——*(இ)*——

சூர்ப்பநகிராவணன்முன் சீதையைவர்ணித்தல்

விருத்தம்.

கன்னம்அறுத்ததுனக்கென்றும் கரனும்போனான்என்றும்இங்கே
பன்னல்ஆமோவிடுவிடுநீ பார்த்தேன்என்றபெண்ணவளைச்
சொன்னஉடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதடியேசூர்ப்பநகி [ளே
இன்னம்ஒருகால்சசொல்லென்றான் எடுத்தாள்சொல்லத்தொடுத்தா

அ-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

காணவேணும்லட்சமண்கள்-சீதாதேவிதன்
கர்வக்குறிகோபெண்கள்

அநுபல்லவி,

சேனுலகெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்கும்கீர்த்திகொட்டித்
திரியும்ராவணாஉன்தன் இருபதுகண்போதுமோ—காண

சரணங்கள்.

௧. குவலோவிழிக்கோர் பாணம்-அவள்தன்வார்த்தைக்
கொண்டால்அதுவேகல் பாணம்
கயரத்தினதங்கத்தோடு நடையிலேஅன்னப்பேடு
அவனிமேல்இல்லைஈடு அவருக்கவளேசோடு—காண

௨. தங்கக்கொடிபோல் இடையும்சிவிவரிந்து
சாய்ந்தபின்னலில் சடையும்
இல்லிதமிருதுவாக்கியம் இவளேதேவதாபோக்கியம்
மெய்கையர்க்குள்ளேசிலாக்கியம்வாய்ச்சால்உன்னதேபாக்கியம்—கா

௩. தவமுனிவிருத்தன் பெண்டு-அவனுக்கேற்ற
தம்பிருவன்அக் குண்டு
அயனேசல்ஐஸ்வரியம் அவளேசல்லகாம்பீரியம்
அவள்வந்தால்அல்லோவிசியம் அப்போமுடியும்உன்காரியம்—கா

மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்,

சுடுத்ததங்கைஇதுசொல்லச் சிதைமேலே
கருத்தாடக்காமப்பேய் தலைகுற்றுட
உடுப்பதுவும்உண்பதுவும் மறந்தானிந்த
உலகொறுகாருன்அரக்கன் அம்மாவோசீ
அடுத்தெய்க்குராமன் மனைவியைத்தானன்றுன்
அதுகேட்டவுடனே காராசம்காய்ச்சி
நடுச்செவியில்வைத்தாற்போலே மாரீசன்
நடுநின்றுன்ராவணனைத் தடுமென்றனே. (௰௩)

௬௯-தரு-சுசாலக்கிராமம் ஆதிதாளம்

பல்லவி,

என்னபுத்தியீனைத்தாய்அடா-ராவணா- என்னபுத்தியீனைத்தாய்அடா

அநுபல்லவி.

பின்தொருத்திஅல்லராம மன்னவன்தேவியைச் சொல்ல
அன்னவன்அம்பியகேசெல்லஉன்இனத்தையெல்லாம்கொல்ல—எ

சரணங்கள்.

௧. புள்ளிப்பொறி வாலாலே-மூக்கில்லரிந்து
வெள்ளிச்சாம்பல்ஆறல் போலே
கொள்ளிஆய்வக்காளஉன்தங்கை அன்னிராமன்கணைஇங்கே
கள்ளிவிழுமுனேதலை அள்ளிவிடுமோமக்கு—என

௨. இக்கமடிபன்னால் ஆமோ-பாதாரத்தைச்
சிக்கநகிறும்மன்னால் ஆமோ
மூக்கொருத்திஅறை இட்டான் சக்கிரனும்பதிபட்டான்
வந்ததைசொல்லுந்தொட்டான் இந்திரனும்மதிமைகெட்டான்

௩. உக்கமிசிதைகை என்றே-உன்னிறுல்அவன்
சற்றிலேவிடுவான் என்றே
புத்திரர்தலையும்சேர்த்த மித்திரர்தலையும்ராம [யும்(எ)
பத்திரன்அம்புகொய்யும்கொய்யும்சித்திரவதைசெய்யும் செய்

௪. தாப்புளபிரகன் இறந்தான்- ராமன்அம்பாலே
அப்படிக்ரனும் பறந்தான்
இப்படிவராதேநாடித் தப்புவதல்லவோரோசு
செப்பினேன்உன்னது தேடிக்கைபொருட்கும்என்கண்ணுடி()

௫. வேலை இல்லாவேலே எண்ணினாய் - சின்னம்சிறிய
பாலர்கள்போசனை பண்ணினாய்
கோலம்அணைந்தையென்று சாலம்ஆய்அடங்கிஇன்று
காவலன்வந்ததைத்தோராமல் மூலகாரணம்பாராமல் (எ)

௬. சோதனையும் கூதாம்வாதம்-சொன்னயேஇந்தப்
பேதைமதி போதாம்போதாம்
சிதைஎன்னைஎன்னைத்தானே வாதைகண்டாசிமானே
மாறுவன்உனக்குநானே வதுஅறிந்துசொன்னேனே (எ)

௭. மைக்கொடிசிதைபேர் சொல்லாதே-சொல்லாதேஅது
பொல்லாதே
எந்தவிதத்தாலும்
வக்கிடுமேசிமபாணம் என்தன்உரையேபிரமாணம்
என்தலைக்குப்பாயும்பொய்யோஉன்தலைக்கும்பாயும்ஐயோ(

௮. மூன்னம்விஸ்வாமித்திர ஞலே-யாகசாலை
போலே
தன்னில்வந்தாகமன்
அன்னையும்கொன்றுன்சுவாகு தன்னையும்கொன்றுன் அவனை
உன்னஅடிஎடுக்குதே இன்னம்கடுகடுக்குதே (எ)

—:*:—

சொர்ணமரீ பொன்மானைப் பொய்மானென்றல்.

விருத்தம்,

இசைமாரீசன்இந்தவார்த்தைசொன்னான்
ராவணனும்சீறினன்பொன்மானுய்போய்
ஙெ

ஆசையவேசீதைவிழிக்கெதிரேநின்றான்
அவனேம்ராமனைப்பிடித்துத்தருவாயென்றாள்
பாசையிலேலட்சுமணன்பொய்மானென்றான்
பாசமல்லகாண்இதனைப்பிடிப்பேனென்று
வேசையராகவன்நடந்தான்வாயைவாயை
மெல்லுவான்தம்பியின்றும்சொல்லுவானே. (மஎ)

௯-இபதை-தன்னியாசிராகம்-அட்தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧, வர்ணமானும்அல்ல சொர்ணமானும்அல்ல
மாயமானென்னம் சாமி
பின்னேத்தெரியும்இது கண்மையாகிட்டவந்த
பெரியகால தேவி

௨, பார்க்குமான்சகல்ல இந்தமான்மடிப்பு
பண்ணவந்த மாநே
கூத்துப்பார்க்கப்போன இடத்திலேபேய்பிடித்தாற்போல்
குலேயுதென்மனம் தானே

௩, வழியம்சென்றொநான். இந்தமாயசந்தேகமான்னென்
அன்னதுசொன்னேன் அய்யனே
வழிசொல்அம்பலம்வழமோகட்டளை
இட்டபடியே செய்வேனே

௪, மாதேனுமாயம்இது காநேஅம்மைகைக்கு
வந்தால்சசொர்ன்ன மனமேயோ
ஏனேபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறேனே
என்னகாலப் பிழையோ

௫, அந்தஅன்னேசொல்லால் அய்யன்தாதனும்
அல்லக்கோலம் ஆனேனே
இந்தஅன்னேசொல்லால் என்னமோஅண்ணனுக்கு
சேதன்னு தெரியேனே

௬, அப்போதுவேள்வியில் வந்தமாரீசனன்றோ
அயிர்க்கிறேன் நீஆராய்
தப்பிதம்சொல்லறியேன் அப்புறம்நித்தருக்குச்
சரிப்போனபடி பாராய்

லட்சுமணர்சீதாதேவியைத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

உ ழும்கருமம்தம்பிஇந்தவண்ணம்சொன்னான்
உத்தமன்ராமனும்அந்தமான்பின்னெகிக்
குழுங்கலையால்எய்தான்மாரீசன்வீழ்போதில்
கூக்குரல்இட்டான்அதனைச்சீதைகேட்டாள்
இழும்கணதன்குரல்இதைப்போல்அறிநீஎன்றாள்
என்னஅன்னே அண்ணனைஎன்சொன்னீர்இந்த
வெறும்கவலேஏன்எனலட்சுமணன்தான்பம
விடச்சொல்வான்சீதையைத்தேறிடச்சொல்வானே. (மஅ)

௰-தரு-பைரவிராகம்- ஆதிதாளம்

பல்லவி,

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணினீர் கம்மா-இத்தை
அறிந்துசொன்னீரோஅறியீரோநீர் அம்மா

அநுபல்லவி.

ஏராவார்த்தைஇது லசையோபொருக்குமே-போரில்
எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடையுடன்
மண்டினாலும்என்அண்ணன் சுண்டுவிரல்போதாதோ (ஆ

சரணங்கள்.

௧, சிந்தைஆகவென்னெனக்குப் பல்லுமுளைத்தாற்போலே
திருசிராட்சதர்அண்ணன் தன்னேவளைத்தால்
டேங்கிஇளைத்தால்-வேறே
வந்தராமன்அறுகன் தந்திரமன்னவானில்
மந்திரமன்னஒரு சந்திரன்உதிப்பானே (ஆர்என்)
இந்திரன்கதிப்பானே

௨, ஆதிருத்திரன்வில்ஒடுவர் ஒடிக்கப்போமோ-அத்தை
அவிக்கும்பெண்புத்தியால் உம்சித்தம்போமோ
சோதிக்கல்ஆமோ-கல்ல
வேதையாய்என்னையும்
வேதண்டமெனப்பெருங்கோதண்டம்தன்னேஅண்ணன்
காதண்டம்வளைக்குமுன் மூதண்டம்பிளக்குமே (ஆர்என்)

௩, பண்ணினமாயையாலே அந்தமாரீசன்-மாளும்
பருவத்தில்அங்கேதலம் இட்டானேநீசன்
என்றுக்குதான்பம் இருக்கிறேன்தாசன்-அவனே
எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன்உடனேநெருங்கி
தன்னால்உடனேகூட்டிஅண்ணனையெண்ணுமல் (ஆர்என்

சீதைக்கும் ராவணசந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்

விருத்தம்.

மெள்ளவேஇவ்வாறுபோன்இந்த விதம்சொல்லிடக்காலம்பின்னே
தள்ளம்சூழ்ந்தவெளிஆகிக் கபடராவணன்தான்வந்தான்
கள்ளவேஷமுங்கொண்டு வருசகோ அரியாள்சீதை
உள்ளமாமுனிவர்என்றே உரைக்குரைசொல்லுவாளே (௰௩)

அடிபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

௧. யாருஇன்றவாடனே ராவணசந்நியாசி
வந்துகண்டானே அந்த நாளே
ஆரோநீன்று வந்தசங்கேட்கவே
அன்னைஇதோசொல்லு மானே

௨. தசரதன்பாலகன் தம்பியுடனேபெற்ற
தாய்சொல்லவந்தான்இந்தப் பூமி
இசையும்சராசனன்போர்காகுத்தன்மனைவிநான்
இங்கேஇருக்கிறேன் சாமி

௩. இந்தவனத்தில்மெத்த பழுத்தபழம்போல்லே
எங்கேவந்தீர்தேவர் ஆயே
வந்ததுசொல்லுகிறேன் சந்தோஷம்ஆச்சரமே
மனதுவைத்துக்கேளாய் நீயே

௪. பொல்லப்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வல்லோன்
பிரம்மதேவனுக்குகொடை போரனை
ஆராலும்அசையாத கயிலாசமலைதன்னை
அசைத்துப்பிடுங்கினகெம் பீரன்

௫. அஷ்டகத்தேவர்களையும்அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால்ஆண்டமகா ராசன்
சமுத்திரமும்கம் மாமேருவும்தேர
அரைத்தனம்செய்யும்இலங் கேசன்

௬. நலங்கரிஉயர்ந்தஇலங்கைநகர்க்குச்சொர்க்கமொரு
நகரம்போல்சாதுவும் மோக
இலங்கையெங்கும்ஆகம எங்கு காவலிச்சான்
இங்கேவந்தேனிது போதே

௭. கைமிக்கமுனிவரும் மிருந்தாரும்அந்தச்
இவன்கையில்வாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியப்பெண்கள் மாணிக்கம்ஒன்றுதேடி
வருந்திஇருக்கின்றிவ்விய மானே

௮. விராதிவிரன்அஷ்டதிக்கெசதந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்தவச்சிர ஆமன்
ஓரான்காணியா மூன்றுலோகமும்காக்கும் யோகன்
ஒருத்தன்அரக்கன்கன

௯. மூன்றுலோகமும்காக்கும் அரக்கனென்றிர்அவன் நானோ
மூவுலகங்களும்
நின்றெடுத்தவந்தானோ ரகுவீரனென்றுசொல்லக் மானே
கேளீரோஎங்கள்பெரு

௰. பெருமாள்பெருமாள்என்றமனிதன்வந்தரக்கனைப்
பிடிக்கிறேயிவேன்யென்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசல்க்குட்டிவந்து சிங்கம்தன்னைஅடித்த
உவமைபோல்ஆச்சுகாணும் கண்ணே

௰௧. உண்மையென்றிர்காணும் பதினாலாயிரவருஷம்
உருண்டாரோமனிதனால் ஐயா
இவர்ராவணன்போல்இருபதுதோளர்அல்லாமையால்
இறந்தார்மனிதன்கொலை செய்ய

௰௨. ஆயிரம்தோள்இருந்தும் கார்த்தவீரியன்தன்னை
அடித்தான் மனிதன்அல்லவோ முன்னே
தாய்இதுசொன்னவுடன்சந்நியாசிவேஷம்விட்டுச்
சண்டாளன்எழுந்தானே பின்னே

௰௩. நீருகன்ஆய்அரக்கன் ஆகாதவார்த்தைசொல்லச்
செவியில்கைவைத்தே அந்த தேவி
ஐயோகேட்டதுறைதகாய்இச்சைபட்டதுபோல்
உரைத்தாய்யென்னடா அட பாவி

௰௪. நின்றநிலைக்கேகபடி ஓடிஅப்புறம்போடா
ரகுவீரன்பிழைகாகுழ்டா டாமேன
என்றவுடன்சீதையை நிலத்தோடேதூக்கிவஞ்சன்
எடுத்துத்தேரிலிட்டு டானே

சடாயுராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

தேரினில்இப்படிசீதைதனைக் கொண்டுபோமளவில்சடாயுவந்து
போரினில்இராவணனுபத்துமுடியுந்தெறிக்கப்புடைப்பேன்கண்டாய்
பேரியல்சீதையைவிட்டால்பிழைப்பாய்இல்லாவிட்டால்பிழையா
ய்யென்று, வீரியமாச்சடாயுவந்துநின்றுபின்புத்திசொல்லினா [னே.

௯௪-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

விடுவிடடாசீதையை விடுவிடடா ராவணா
விடுவிட்டாகம்மா விடுவிடடா.

அநுபல்லவி,

கெடுநெருப்பிலாலே அடிபோடேனகாதே
சபத்தைத்தெரியாமல் நரகத்தில்வீழ்காதே
அடடாசொன்னேன்சொன்னேன்கடுவில்லைசாகாதே
ஆசையினாலேகுல நாசம்பண்ணிப்போகாதே. (விடு)

சரணங்கள்.

௧, என்செய்தாய்இவனோ நெஞ்சமாகிறநன்றுமல்
எனதுளளிமையாக் குவியாதே
சான்தாய்இவன்மனம்நொந்தால்இருப்பாயோ
என்தன்வார்த்தைகேள் முழியாதே
கொஞ்சஅரக்கர்மாகுட்டியென்றுராமன்
குட்டிச்சிங்கமென்றும் அறியாதே
குதிக்கிறாய்உங்களை வதைக்கவந்தானோஅவன்
கொல்லவரும்யானைமுன்னேகல்லுன்னேவிடுவியாதே (விடு)

௨, கர்த்தர்மூவருக்கும் கர்த்தன்ஆகும்இந்தக்
காகுத்தன்யென்றுகொண் டாடுவேன்
கையாலேநீ எய்வதெல்லாம்கணைக்
காற்றிலப்பஞ்சுபஞ்சாய் சாடுவேன்
பத்தினிதனை இங்கே வைத்துப்போடா அவன்
பக்கத்தில்தானேகொண் டோடுவேன்
பாரடா இல்லாவிட்டால்க் கூர்அலகதனால்உன்
பத்துத்தலைகளும்கிளிப்பத்துக்கில்லிதுப்போடுவேன் (விடு)

௩, கைக்குள்ளோமடக்கி இக்கணமேகொன்று
புக்கைவிருந்தாகவேன்உடன் தலைமேலோ
எருமைக்கூட்டைக்காக்கும் காமனுக்குமுன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேன்பாரடா இவ்வேளை
முக்கண்ணனவரம்பெற்றும் அக்கிரமம் செய்தாலது
தக்குமோகேடல்ல வோநாளை
முனைசெட்டுப்போவாய்சீதை தனைவிட்டுப்போடாதேவர்
முன்கொடுத்தவரம்எல்லாம்என்கெடுக்கிறாய்முட்டாளே (விடு)

—*—

சடாயுவுக்கும்ராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பொறுத்தான்இந்தப்புத்திசொல்லப் பொல்லாஅரக்கன்கொள்ளா
மல், வெறுத்தான்அதற்கப்புறம்தேரை விடும்போதினிலே நெடுங்
காரம், குறித்தேபோன குமாரர்வந்துகூடும் அளவும்இவனை இங்கே
மறிப்பேனென்றுசடாயுவும்வாய்மடித்தான் சண்டைபிடித்தானே.

௯௫-தரு-மத்தியமாவதிராகம், அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே-இடித்தானேசடாயுராசன்
கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே

அநுபல்லவி.

பத்துச்சிரத்திலும் காலிலும்தோளிலும்
வெற்றிக்கரத்திலும் மார்பிலும்தேரிலும்
தத்தித்தத்திப்பறக் தெத்தித்திக்கையால்
குத்திக்குத்தினன்றும் சுற்றிச்சுற்றிமுக்கால் (கொத்)

சரணங்கள்.

௧, ஆலகாலம்போலேசீறி-எதிர்க்-தேறிஉடம்பெங்குங்கீறி
கோலாகலத்தேனாமயிர்த்து-அச்சை-முறித்துப்பத்துமுடியும் [பறித்து
காலாலும்கையாலும் மேலேகிள்ளிக்கிள்ளி
கண்டவனருகே குண்டலமும்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் வாலால்விழத்தட்டி
[illegible] [illegible] (கொத்)

உ. சர்ளரூகளை அவன்தொடுத்து-விட-தடுத்துக்கச்சத்தையும்செ
டுத்து, கோரகப்பின்நாரம்பைப்பூட்டி-விட-மாட்டிச்சிறகால்விழப்
போராடக்கண்டொரு , ருலம்அவன்போட [காட்டி.
புதையாமலேஅது சிதயிஅப்பால்ஓட
கூர்ஆளமுக்காலே பாகனைமடித்து
கொல்லுவேன்என்றவன் வில்லையும்ஒடித்து(கொத்தி)

௩, மோதும்அவன்தெண்டால்ச்சாய்ந்து - கலை-நீர்க்குருதிரைக
ளைப்பாய்ந்து,பாதகனைவிழத்தாக்கி-கலோ-ருக்கிமணிரதத்தைப்போ
ருதிவன்செய்கிறன் என்றறியப்பட்டும் [க்கி
கோழன்மருமகள் என்கிறதைக்கொட்டும்
சாதகராவணாய் மோதிஅறவெட்டும்
கத்தியினால்ச்சிற தற்றுவிழும்மட்டும்(கொத்தி)

—•—

சடாயுவிழவே ஸீதை புலம்புதல்.

விருத்தம்.

அடித்தகம்சடாயுராஜன் அவனிமேல்விழக்காண்ஸீதை
கொடிக்கொருகொரு கொம்பில்லாக் கொள்கைபோல் ஆனாள்இந்த
மூடிக்கலைபத்தாள்ளானே மூடிப்பதார்எனவோஅச்சம்
பிடித்தவள்வடிக்கண்ணீர் பெருகிறாள்உருகிறாளே. (௨௨)

மே-தரு-நுக்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்னசெய்வேன்ஸீதை-நான்இனிமேல் - என்னசெய்வேன்சொல்ல
அநுபல்லவி [மே
என்செய்வேன்மான்பின்போன இருவீரும்வாரீரோ
வஞ்சகராவணன்செய்-வஞ்சமோசம் பாரீரோ(என்)

சரணங்கள்.

க. பர்ணசாலைவீட்டினில் இருஎன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் இல்லையானே
மையலான்னைப் பிரிந்திட்சனிபோலே
வந்ததே பாழ்மானே
கையினால்ப்பிடியும் என்றதல்லாமல்நான்
கண்டேனோ பலன்தானே

அய்யய்யோஉண்ணாமல்த்தின்னாமல்ளர்
அம்பலம் ஆனேனே(என்)

உ. ஜனராவணன்கெடுக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்தது என்னதொல்லையோ
ஆனபேர்திலவன்குடிக்கென்னகாலமோ
அறிவேனே சாமியில்லையே
வானமேவனமே அவருக்குச்சொல்ல
மாட்டீரோ என்சொல்லையே
ஏன்என்றுகேட்பார்இல்லையேஎன்னை
எடுத்துமீட்பார் இல்லையே(என்)

௩. பூட்டும்வில்இளையோனே இடும்புசொல்லிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டிகராவணசன்யாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் நின்றேனே
வீட்டிலேபுகுந்தேன் அந்தமாமனை
விதிபோலே நின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்தேன் இந்தமாமனைக்
கண்முன்னே கொன்றேனே(என்)

—•—

ஸ்ரீராமர் ஸீதைக்காகத் தம்பியோடு இரங்கல்.

விருத்தம்,

இஷ்டம்உள்ளசடாயுவுக்கிவ் வாறுஸீதை
இரங்கஅவளுடன்அரக்கன் இலங்கைசேர்ந்தான்
மொட்டவிரும்அசோகவனச் சிறையில்வைத்தான்
முன்போனதம்பிதன்னை அண்ணன்கண்டான்
பட்டபருவங்கள்எல்லாம் அறிந்தான்வந்து
பன்னகசாலையையும்ஸீதையையும்காணான்
வட்டமலர்முகம்வாடித் தேடித்தேடி
மலங்கினான்ஸ்ரீராமன் கலங்கினானே. (௨௩)

க-இபதை-ஆஹிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

உற்றஸீதையைப்பிரிந்தேன்உனதுபுத்தியைஅறிந்தேன்
தத்துகள்எல்லாம்அறிந்தேன் தம்பி-லட்சுமணா
மஅ

உ. கட்டிவைத்தபுதையலைக்கல்லெடுத்தவன்போலக்
தட்டிக்கொண்டுபோனான்அய்யோ தம்பி-லட்சுமணா

ச. நன்மைசெய்யவந்தோம்இதுகன்மம்ஆய்விளைந்தபோது
அம்மமன்னதானம்என்ன தம்பி-லட்சுமணா

௪. தேடிநாடோறாநாடேதாக்கித்திண்டாமல் தெற்கு வழியே
ஆரோகொண்டுபோனான்இத்தை ஆயிவாய்-லட்சுமணா

ஞ. கலம்கடன்னோர்கவலைநீர்க்கநாம்இந்தகவலைஎங்கத்
தலைஎழுத்தாவந்ததல்லோ தம்பி-லட்சுமணா

கூ. உண்டானால்இப்போதேநேரோதட்டமாஓடினால்த்தேனைக்
கண்டாலும்கானால்ஆம்வாளன் கண்ணே-லட்சுமணா

—————

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலேவிழுந்து இரங்கல்.

விருத்தம்.

இவர்இப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனைதூரம்போனார்
எதிரேவில்லொன்றுகண்டார் இற்றுக்கிடந்ததூணிகண்டார்
கவசங்கிடந்தொன்றுகண்டார் கண்டார்சூலம்கொடிகண்டார்
கடுத்தேரொடுசாரதிமுடிவைக் கண்டார்இந்தப்படிதோற்றே
அவசம்பிறக்கராவணனை அறிந்துத்தூரத்தும்இடம்கண்டார்
அவன்ஆயுதங்களொழுக்கெல்லாம் அங்கேகண்டார்பிறகிவற்றின்
விவரம்கண்டார்ராமன்வந்து விழுந்தசடாயுவினைகண்டான் [னே
வெள்ளிமலைமேல்க்கருமலைபோல்விழுந்தான் விழுந்துகரைந்தா

௭-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இந்தவிதி காணவோவந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுக்கோநான் பின்னேபிறந்தேன்.

அநுபல்லவி.

தந்தைதகப்பனைக்கொல்லச் சமைந்தேன்அதென்னசொல்ல
இந்நாள்உன்னையும்கல்லனமன்போலேகொன்றேன்அல்லோ (இவ்

சரணங்கள்.

க. வன்னம்ஆம்பி தையைநீக்கினேன்-நானும்ஒருசே
வகன்போல வில்லும்தூக்கினேன்-அய்யா இப்போதென்
கண்முன்னே உன் னையும்போக்கினேன்-மாமிதேயிக்
கைவிட்டோன்போல் என்னைஆக்கினேன் - நான்என்னசெய்வேன்

என்னினஎண்ணமெல்லாம்போய் இளக்காரம்ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும்அல்ல ஆணும் அல்லபெருமரம்போல்வளர்ந்தேன் இந்த

உ, வையகம்தன்னையும் விடுத்தேன்-வனத்தில்வந்து
மலைபோலேஉன்னை அடுத்தேன்-தம்பிசொன்னத்தைத்
அய்யய்யோகேளாமல்த் தடுத்தேன்-என்புத்திதன்னை
அநியாயத்தாலே மடித்தேன்-கபடம்செய்த
பொய்அரக்கனைக்கொல்லாமல்ப் புறம்போய்அல்லோகெடுத்தேன்
கையில்ஆகாதவன்போல்க்கண் டோர்பழிக்கஉடம்பெடுத்தேன் இந்த

௩, என்உயிரைப் போக்கடிப்பேன்-முனிவர்க்குநான்
இசைத்ததெப் படிமுடிப்பேன்-அண்டங்களெல்லாம்
சின்னபின்னம் ஆக்கிஇடிப்பேன்-இதுபார்த்திருந்த
தேவர்களும் ஆவிகுடிப்பேன்-என்தனுட்டனே
மூன்றுல்நீசொன்னவீரம் முடித்தாய்அல்லோஇந்நேரம்
என்றால்உண்டோஉபகாரம் எனக்கெடுத்தேன்சரீரம்(இந்த)

ஸ்ரீராமர்கோபத்தைச்சடாயு ஆற்றுதல்.

விருத்தம்.

ரகுகுலராகவன் இரங்கத்தம்பிவந்த
வீரலாற்றெல்லாஞ்சொல்ல மண்ணும்விண்ணும்
கொதிஎடுக்கச்சீதைதன்னை எடுத்தான்உன்னைக்
கொலைசெய்தான்அரக்கன் அவன்குலத்துயிரி —
அதுவிடக்கஉன்கொலை பார்த்திருந்ததேவர்
அனைவரையும்மடிப்பேன் என்றுராமன்சீற
இதுஉனக்குமுறைமைஅல்ல மகனேஎன்ன
எற்றுவான்சடாயுமன்னன் ஆற்றுவானே (உ௩)

௮-தரு-நசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாநீஇந்தகோபம் செய்யல்ஆமா
இருந்தல்லோபடுக்க வேணும்ராமா

அநுபல்லவி.

பூமிதன்னிலேசீதையை ராவணன்கொண்டுமீண்டான்
போகையில்ச்சண்டைபோட்ப் போச்சுதென்சிறைரண்டாய்
ஆம்அவனைக்கொல்லாமல் நாம்விடுமோகண்டாய்
அதுக்குமுன்இலேசுத்தாலே பட்டம்ஆகஒருசாலே(ராமா)

சரணங்கள்.

க, இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தவுடற்குவிலே வரம்தானே
சம்புவானசிவன் தானும்தலைஒட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண் டிரக்கானே
அம்புவிபடைத்த பிரம்மதேவனும்
அஞ்சுதலையொருதலை சிரம்தானே
நம்பும்சந்திரனும் சூரியனும்பாம்பாலே
நலிகிறார் இன்னம்சிரம் தரம்தானே
உன்சிறையும்இக்கவலை ஒத்ததல்லோ ஆகையாலே
அம்பிறால்ராவணன்தலை அறுப்பாய்பனங்குலைபோலே
தம்பிள்ளைபெண்களோடே தாழ்ந்துவிழ்கிறதாலே
வெம்பதராம்அரக்கர்குலே வேலைசெயும்தேவர்மேலே (ராம)

உ, சேனைஇந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும்உயிரிலே
செய்ததுனைதுதந்தை உபகாரம்
ஆனைகெட்டவன் குடத்திலேத்தேடுறல்ப்போல்
அவனைவெறுக்காதல்உன் பேசாரம்
ஈனராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்
எவிடத்தில்வைத்தானோ இந்நேரம்
போனதிசைதேடி அவனைவேர்அறுப்பாய்
புண்ணியத்தைகாட்டுவை துன்பாரம்
மாரவினைத்தொடர்ந்துபின்னேபோவதென்னே அலங்கோலம்
போனதனால்வந்ததிக்க சாவெடுத்திருந்தகாலம்
சரணடைவிரக்கர் அவர்க்குகாசகாலம்
ஆனதனால்தேவருக்கு நிர்மலமாக அனுகூலம் (ராம)

ந, வெள்ளிவெண்மதி வளர்வதும்தேய்வதும்
விதியின்பயன்அல்ல வோஆமோ
உள்ளதொருவர்க்கு நிலையல்லாம்குறைவும்
ஊழின்படிஎன்ப தவிபோமோ
தெள்ளித்தெளிந்தன் கண்ணேஉலகினி
தெரியச்சொல்லுவார் எவர்தாமோ
வெள்ளிதிருவாய் நாட்சதக்கொண்டே
சேதம்கெடுபட்டபடிஉன மனம்கோமோ

துள்ளுசமுத்திரம்பொங்கினால் கொள்ளுமோவிணைமனகம்
வள்ளலேஉன்முன்னேலங்கைக்கள்ளர்கட்டுக்கேதிர்வாகம்
என்அளவுநீமுனிந்தால் அள்ளும்பொடிஆமேலோகம்
மெள்ளஇருந்துபகையைத்தள்ளுவதல்லோவிவேகம் (ராம)

———*———

சிறையில் பிரிவாற்றுமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்.

பொறைஅடையத்தந்தை இந்தபுத்திசொல்லிப்பரமபதம்போகக்க ண்டான், விறகுதம்பிஇடக்கண்டான்சாமிசடாயுவுக்குள்ளவிதியும் கண்டான், கறைஇருளும்வரக்கண்டாசீதைமுகக்கமலம் ஒன்றும்கா ணேன், ஆமைறவுசெய்தார்ஆரெனவேதியங்கினேன் ஸ்ரீராமன்மயங் குறேன். ()

(௫-இபதை-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.)

கண்ணிகள்.

க, நல்லோர்பெரியோர்என்னை வசையும்சொல்லலஆச்சே
நடுகாட்டிலென்னைத்தெய்வம் அகலக்கொண்டுபோச்சே
பொல்லாராவணனைக்கண்டு கலங்கினளோபேதை
பூனைகண்டகிளிபோலே புலம்பினளோசீதை

உ, ஆரும்இல்லாதகாட்டில் அதட்டினானோபாவி
அய்யோஎன்னைக்கநினைக்கப் பதைக்குதேஎன்ஆவி
வாரும்வாரும்என்றென்னைக் கூவிஇளைந்தாளோ
வழிமேலேகண்ணைவைத்துப் பார்த்துக்கரைந்தாளோ

ந, விட்டேபர்ணசாலைஎன் றெண்ணிஇருந்தேனே
விதிமோசத்தாலேதம்பி விட்டுப்பிரிந்தானே
காடேமலையேஎன்தன் கவலைதடுக்கிரோ
கண்ணாட்டிபோனவழி காட்டிக்கொடுக்கிரோ

ச, தளிர்த்தமான்குட்டிவந்தென் முன்னேநின்றபோதே
சொன்னேனேதம்பிஅதை உண்மைஎன்றெண்ணாதே
வெறுத்ததெல்லாம்பாலென்றே எண்ணிஅடுத்தேனே
வீட்டுவிளக்கைவெட்ட வெளியில்விடுத்தேனே

ரு, அங்கலாய்ப்பாளேசீதை கண்ணேநினைப்பாளே
அரக்கர்க்குப்பயந்தான்என் றென்னைநினைப்பாளோ
ஒருசாரவேடடைஅட வினைபோகினேனே
இறகுபதிகொடுத்த பரனைஅழுகினேனே

௬, கலிக்காநெருப்பைபோலே — முனுநேவிசாரம்
காதத்தைரட்சியாநாள் — விராமாள்ளவிரம்
அகோப்பாளேசிறகால்ளல் — றென்னாம்மாஸ்ணினேனே
அய்யோசடாயுவுக்கும் — பாவம்பண்ணினேனே

—o—

கவந்தன் வதையும் மோட்சமும்.

விருத்தம்,

சானகியைஇந்தவண்ணம்நினைந்துராமன்
தம்பியிலேதம்பியும்கண்ணீர்க்குப்போனான்
போனவிடத்தநேரமுகிமுக்கரித்துமீண்டான்
புனிதர்இருவருமகவந்தனைக்குன்றாகூறார்
ஆனபிறகவன்உயிரைமுடித்தார்அந்த
அரக்கனும்அந்தரத்திலேதேவனாகி
தினம்இல்லாபரமபதம்தனிலேஏறச்
செல்லுவான்சாரிதுதிசொல்லுவானே. (உஎ)

மேக-இபரைக-மமாரிசகம் அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

க, ஆதியும்நீயே அநாதியும்நீயே இந்த
அம்பலமாகும்நிறைந் — தாயே
பேதகம்இல்லாமல் அகலந்தனிர்உள்ளே
பின்னோஆகிஉறைந் — தாயே

உ, உன்தன்பதத்தைவேண்டித் தவம்செய்வார்கள்இந்த
இலக்கத்திலேஉள்ள — ரூராயம்
எந்தப்பதத்தைவேண்டி நீதவம்செய்யவந்தாய்
சதென்னகண்காட்சி — மாரயம்

௩, மூலஆனதும்இல்லை கெர்ப்பக்குறியுமஇல்லை
முனைந்தாயேஒரு — மானில்
மலைவாய்உலகத்தோர் பிறந்தார்ஏன்பிறந்தாள்ளன்பார்
வாய்க்குண்டோஎன்வார்த்தை — யினில்

௪, என்னையோஅறியாத அரக்கனாளன்றுபோகி
இரண்டுசெய்தபிறி — வேறோ
உன்னைநிகானும் அறியாயோசாமிரான்
உன்னைஎப்படிஅறி — வேனோ

௫, காட்டுவோனுங்கியே காணுவானும்நீயே
அற்றுபோஇந்திர — சாலம்

போட்டுவிட்டுத்தேடித்தவிப்பார்போல்தவிக்கிறாய்
போதும்போதும்இந்தக் — கோலம்

௬, சூரியகாந்தம்தரு தீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைப்பணிவது — போலே
ஆரியனேஉன்தன்அநுக்கிரகம்கொண்டுநான்
அறிந்ததைச்சொல்வேன் — என்றாலே

எ, என்றுசாபம்தீர்த்தாய் அதுபோலச்சவரிஇன
திருந்திறவனைக்காண — வேணும்
தனதவள்சொல்லுவாள் சும்மாஇருந்தால்ஒன்றும்
சாதிக்கலாமோசொல்வாய் — காணும்

அ, இடமாஅவள்சொன்ன படியேசுக்கிரீவனைச்
சேருஅவனுடனே — செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமேசானகியைக்
கண்டுஇலங்கண்டுவரச் — சொல்லு

௯, தடுக்காமல்கேளாய்நூர்சிற்றுள்ளட்டாளுக்குச்
சரிஅல்லோஅறியாயோ — நீயே
இடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோபகாரகாரியம்
சிகுறுதென்வார்த்தை — ஆராயோ

ஸ்ரீராமர்சவரிக்குமுத்திஅருளிஅப்பால்வகல்.

விருத்தம்.

பக்தியாக்கவந்தன்இந்தப்படிசொல்லிக்கதியில்போனான்
சக்கிரபாமன்பின்னே சவரிஆசிரமத்தில்போனான்
அத்திசைஅமுதுகொண்டாள்அவள்உபசாரம்தொண்டான் [னே-
முத்தியும்கொடுத்தான்சொன்னமொழிகொண்டான்வழிகொண்டா

ஆரணியகாண்டம்-முற்றும்.

விருத்தம்-உ௬.

இராகங்கள்-மேக,தருக்கள்-மஙு,ஆக-உ௬

கொச்சகம்-க,வெண்பா-உ,வசனம்-க,விருத்தம-௬க-ஆக-௬௫

தோடையம்-க,இபலைகள்-உ௬,தருக்கள் - ருஅ,ஆக-அறு.

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்.

திருவடிகளேசரணம்,

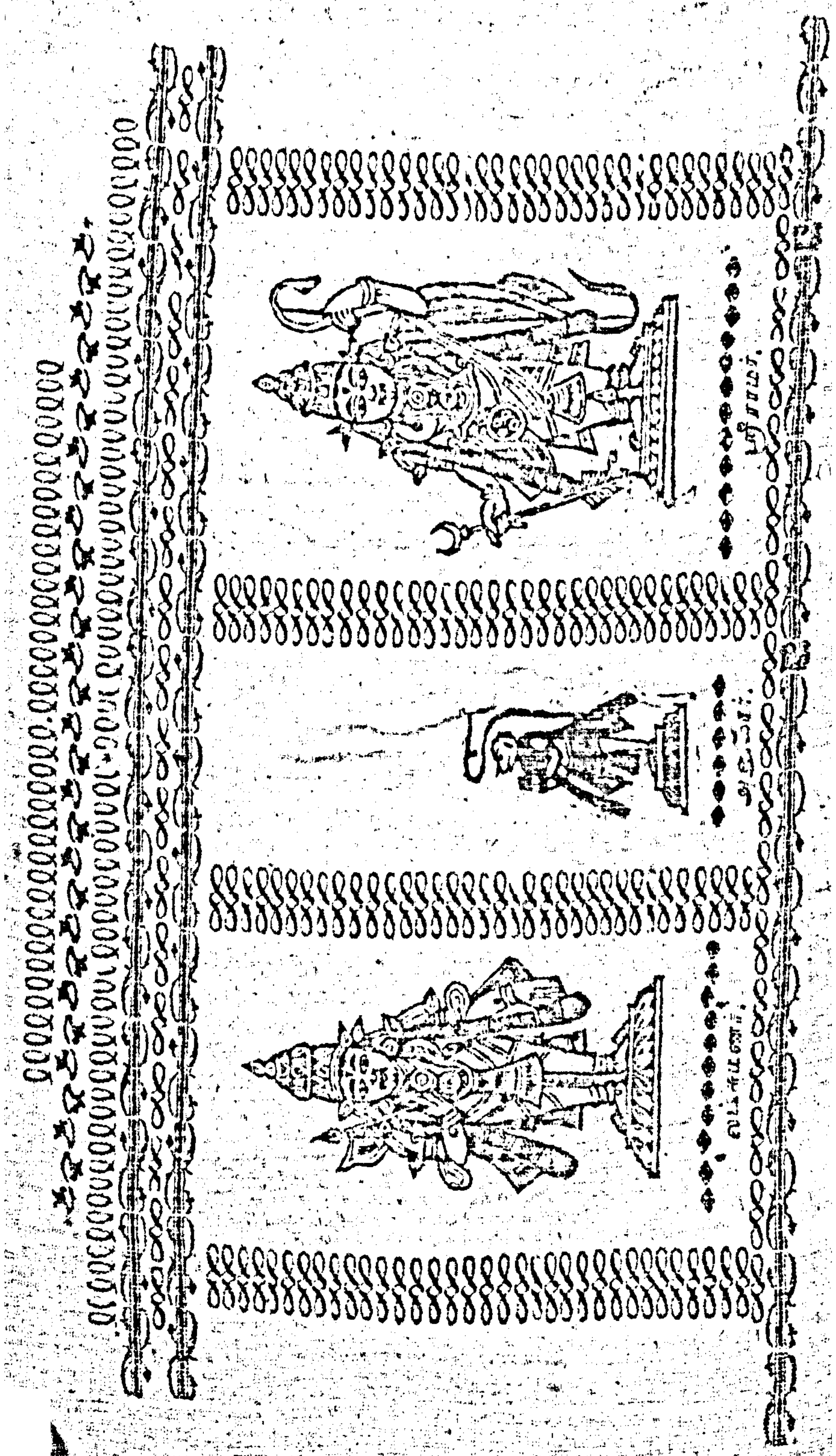

நான் காவது

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

அநுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல்.

விருத்தம்.

சவரிசொன்னவழிப்பிடித்துராமனும்தம்பியும்நடக்கத்
  தான்கண்டேங்கிக்
கவலைகொண்டுசுக்கிரீவன்விட அநுமான்மறைந்துநின்று
  கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவார்வரிசிலையார்புரிசடையார் இளங்குமரர்
  தருமசீலர்
இவர்எவரோஎன்றுசொல்லிகண்ணுவான்யோசனையால
  லெண்ணுவானே.

க-திபதை-சாரங்காரகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. இன்னார் இவர்யார்என்று தெரியேனே-புண்ணியம்
என்னசெய்தேன் இவர்கள் வரத்தானே
௨. இங்கேஎன்கண்ணின்முன்னே உதித்தாரோ-வந்து
கங்கைஉதித்தாலப்போலே குதித்தாரோ
௩. காளைப்பருவத்தில்தக் காட்சிதந்தாரோ-இவர
யோகிக்குதக்கவேஷம் கொண்டுவந்தாரே
௪. தேவர்க்கும்தேவர் இவர் என்றுசொல்லவோ-அவர்
மூவர் இவர் இரண்டு பேர்கள்அல்லவோ
௫. அசகாசுபலம்உள்ள சௌரியவான்கள்-இவர்
பசும்புல்தேயநடவா பாக்கியவான்கள்
௬. எல்லாவல்லமையும் செய்யஉரியோர்-இவர்
கல்லாக்கலைகள்எல்லாம் கற்றபெரியோர்
௭. பிராணசஞ்சீவிபோலே ஒன்றைவிடுத்தார்-தங்கள்
கிராணியால்அதைத்தேடி இங்கேஅடுத்தார்

௮. அடைசானரூப்பிளமை பூருவிருநோ-இவர்
உடலும்மிருதும்போலக் காருயிருநோ
௯. வளைந்தவில்லுமம்பும் கைக்கொண்டபடையோர்-இவர்
இளைத்தபேரைக்காக்கும் எண்ணமுடையோர்
௰. கல்லும்முள்ளும்மல்லிகை மலர்போலே-இவர்
செல்லக்குளிருதையோ வழிமேலே
௰௧. குவளைகாடும்சேறு குப்பியுதே-ஐய்யோ
இவரைக்கண்டுபோயுங்கள் ளீர்சொரியுதே
௰௨. பறவைகளும்கொஞ்ச முகம்வாடுதே-இவர்க்கு
சிறகைவிரித்தாமேலேபந்தல் போடுதே

—*—

அநுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வாலாயம் [illegible]

விருத்தம்.

மாசகன்றிந்தவண்ணம் என்னவிச்சின்னை
வல்லரிவுபூடன்கின்றுமீர்தூர்பின்னாய்
பேசென வேவராமகன் அநுமானென்பேர்
பெருகுநிலைவிரிலுச்சுக்கிரீவன்
ஆசலுளித்திருப்பான்தேவரீரை
அறிந்துவரக்காலைவிட்டான்வந்தேன் என்னத்
தாசரதிசுக்கிரீவன் எங்கோன்று
சான்சொல்லவனம்பிஅநுமான்சொல்வானே.

சு-தரு-சுருட்டி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுக்கிரீவன்பேர் சொன்னபோதே அவன்
சுக்ரீவம் அல்லவோ சுக்ரீவம்

அநுபல்லவி.

சீக்கிரத்திலே பாலாவ்முழங்கும்
தாம்உள்ளன்பின்பேர்சொல்லிஅழைக்கால்போல் (சுக்)

சரணங்கள்.

௧. மட்டாசுசுகிருக்கும் உங்கள்வசனந்தாலே
பரிதியே அப்படிக்கு பயம்உண்டோ இனிமேலே
வெட்டவெளிக்கிள்ளம் கொட்டகொண்டோருக்காலே
நெஞ்சபிமானித்திசரு வேசம்இரைந்தாலைப்போலே (சுக்)

௩. படைத்தபுவியும்சொந்த மேனிதன்னையும்விண்டு
பதைக்கிறேன்செடி இல்லாக் கொடிபோலவே அலைந்து
அடைக்கலம்தந்தாலுமக்கு கனத்தம்பாலன்கள் உண்டு
ஆர்தருகிறார்க்குமக்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சுக்
௪. பலம்மிக்கவாலி எனும் தாரிஅம்புக்கரையிலே
பருத்திப்பட்டாப்பாடெல்லாம் பட்டோமேயிலே
மலைஇற்றுமலையிலே தொங்கிறவேளையிலே
வந்தீரே என்னதவம் செய்தோம்முன்காலையிலே (சுக்
௫. கோரவாலிவிடுக்க வந்தீர் இன்றென்ன சங்கை
கொண்டீர்களோ ஆண்டு கொல்வதும அப்பங்கே
ஆர் என்று கேட்கில் உம்மை என்னசொல்வேனே அங்கே
அடியேனும் அவருலே அனுப்பவந்தேனே இங்கே (சுக்

—0—

அநுமார் தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரணடைதல்.

விருத்தம்.

அநுமான் இப்படிசொல்ல அயோத்திதன்னில்
ஐய்யன் உதித்தமுதலாச் சேதைபோன
மனவேதைகடையோடுசொன்னவாறே
வருந்தி இளையோன்சொல்ல அறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவரூபம் காண்பித்தான்
கவிக்குவேந்தனையும்காண்பிப்பேன் என்று
தன்தாமதன் ஆசன் உடனே
சாற்றினான் அவன்கவலைமாற்றினானே.

உ-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. குணசம்பிரமதீரர் ராமலட்சு
மணர் என்றிருவீரர் அவர்தம்மை
மணமாவித்தவர்க்கு மறுசுகம்தேடுமோ
சுணம்ஆகிலும்விட்டுப் பிரியவும்கூடுமோ
௨. கண்டேன்கண்டேனே ஆனந்தம்
கொண்டேன்கொண்டேனே கல்ல
புண்டரீககண்ணனே அந்தமுத்தவன்
மண்டலீகஅர வேதம்பேயாய்த்தவன்

௩. சத்துருவென்பதுதடைத்தோர் சிகவா
மித்திரன்னைஅம்புபடைத்தோர் வெரு
வெற்றிமருவுகீர்த்தி மேவியகுணசீலர்
சித்திபெறும்அயோத்தி தெசரதராசன்பாலர்

௪. குடிலத்தாடகைமேலே அம்புபோட
ஒடிபட்டமரம்போலே விழுந்தாளே
அடிவைத்தஉடன்அந்த அகலிகைஎழுந்தாளே
சடிதிக்குள்கௌதம சாபமும்ஒழிந்தாளே

௫, ஒடுக்கொடுக்கிச்சொன்றாலும் ராமன்கீர்த்தியை
அடக்கப்போகுமோ என்றாலும் மிதிலையில்
மிடுக்குடன்உருத்திரன் தடக்கைவில்அழிந்தானே
எடுத்தால்ப்போல்எடுத்தாயோஒடித்துவிட்டெறிந்தானே

௬. மாமணம்நிறைவேற்றி பரசு
ராமன்செருவம்மாற்றி அயோத்தி
கோமுடிதன்னைராமன் கொடுத்தானேதம்பிக்கங்கே
நாமெல்லாம்கூடற நடந்துவந்தானேஇங்கே

௭. முன்னேவிராதன்மடிந்தான் ராமன்அம்பாலே
பின்னேகரனும்முடிந்தான் இதுஅல்லாமல்
வன்மாரீசனுக்கும் வாளிதொடுக்கலாச்சே
பொன்மான்செத்தஇடம்புல்லுமுளைத்துப்போச்சே

௮. எப்புள்ளபெரியோரே கவந்தனை
அறுத்தாரேஇங்கேரே இவரே
அடுக்கலோக்கின்றதிலே அறுகம்எழுந்தால்ப்போலே
கிடைத்தாரேஒருவர்க்குக் கிடைக்குமோஇப்பாலே

௯. அலைவாய்த்துரும்பென்னவே நித்தம்நித்தம்
மலைபோல்விசாரம்இன்னுமே மெத்தமெத்த
பலகாலினும்பட்ட பாடெல்லாம்விண்டோமே
நலம்ஆகவாலிக்கொரு ராமனையும்கண்டோமே

௰. ராசன்மகனே வண்டா பலபல
போசனைபண்ணவேண்டா வரம்தரும்
ஈசான் உன்பக்கம் இருந்தானேஇருந்தானே
பூசனைசெய்தாயுன்றிப்போதல்லோதெரிந்தேனே

௰௧. சுகம்கண்டு மேவல்ஆமே அலர்மலர்
முகம்கண்டால்ப்பாவம்போமே சுக்கிரீவா

புகுந்தவர்சேவைகாணப் புத்திமுத்தியும்தரும்
இகம்பரம்இரண்டிலும் எதுநினைந்தாலும்வரும்

௰௨, இக்கதைஅன்றுவீர அனுமான்சொல்ல
சுக்கிரீவன்மனம்தேறி பிறப்பட்டு
அக்கணம்ஒருமன தாகவேபணிந்தானே
மைக்கடல்வண்ணரா மனைவந்துபணிந்தானே

௰௩, பணிந்தவன்தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகண்கிருபை பூர்த்து சுக்கிரீவா
பிணங்கும்வாலிக்குவில்லு பிடித்தேன்என்றெடுத்தானே
இணங்கும்உன்னைரட்சிப்பேன் என்றுகைகொடுத்தானே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

சரண்என இப்படியேசுக்கிரீவன்சொல்லச்
சாமிஅபயம்கொடுத்தான்அனுமான்தானும்
மூரணுள்ளவாலிக்குமோர்அரக்கனுக்கும்
முன்புசண்டைவரலால்தம்பிதன்னை
ஊரழித்துமனையும்பெண்ணையும்கைக்கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான்இவன்இங்கேஒதுங்கினான்உன்
பரம்எனதேவாரம்எடுத்ததையேஎண்ணிப்
பாவிப்பான்ரகுராமன்கோபிப்பானே, (௪)

௩-திபதை-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧, சுக்கிரீவாஉன்மனக் கிலேசங்கள்
எங்கேஆம்அது தீரடா
இக்காலத்திலமுடிக் கூற்றுவாலியை
வைக்கேன்நீஅது பாரடா

௨, பெருவாலிக்குள் தலைசாய்க்கவே
சிகாதப்படி தொடுக்கிறேன்
அரைநாழிக்குள்ளே முடிசூடிப்புவி
அரசாளக்குடை கொடுக்கிறேன்

௩, நடுக்காமனைவிரை எடுத்தான்என்னஉனை
கொடுத்தாய்அவனைஇந் நேரமே
கெடுத்தேஅவன்முடி பொடிக்காவிடில்வில்லை
எடுத்தாவதில்லென்ன சாரமே

௩, உடைந்தேசரண்ணை அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட — வேணுமே
கும்போரினிலேவா விரும்போதில்இந்த
உடம்பால்என்னபலன் — காணுமே

சீதை ஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

அன்னால்இராகவன்சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அவ்விரவித்துவாலிசோதரிக்குவேண்டி
தன்னமராமரம்வழும்அம்பாலெய்து [illegible]
வழியிலேதுந்திதன்னவும்பைக்கண்டு
இன்னமன்னவம்கம்பிரிநலக்கிளப்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம்சீதைதூடித்துபோட்ட
அன்னவைநயும்ஆபரணங்கள் காட்டக்கண்டு
அழுகின்றான்சாமிதுறைப்படிகின்றானே, (௫)

௪-இயனு-கண்டராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧, நினைவுதெரிந்த குலமடக்கையர்
தங்களைத் — கொண்டேனோ-இல்லையோ
கணவன்இருந்தும் உடைமையெனிந்த
பெண்களைக — கண்டனோ

௨, அரசிலேமன்னி முடிசுமந்துல
கம்கொள — நாடினேனோ-ஐயையோ
சிரசிலேசடை முடிசுமக்கொரு
பெண்பழி — சூடினேனே

௩, தசரதன்தப சுகம்புரிந்துல
கும்பாலன் — ஆனேனோ-ஐயையோ
மிகைப்பிரிந்தவை டைகரும்பில்
வெந்தப்பூ — ஆனேனே

௪, மாரிஇந்தவர் கங்கையழைத்தவர்
மரபில — வந்தேனோ-ஐயையோ
பர்ணசாலையிலாரண்யமேசெய்யப்
பயமில — மெலிந்தேனோ

௫, மங்கையைப்பார்க்கக்காணமுகச்சேரமுகன்று
மாற்றிட்டு — நிற்பேனோ-ஐயையோ

அங்கிங்கும்பார்த்தேன வனம்பார்த்தேனஇனி
ஆர்முகம் — பார்ப்பேனோ

௬, வின்பணிஇவனுக்கார்என்னைவிட்டவா
மேலென்று — நிந்தாளோ ஐயையோ
ஆண்பிள்ளைஅல்லநான்பெண்பிள்ளைஎன்றெண்ணி
அனியாய — நிந்தாளோ

௭, அவளுக்குநானும்எனக்கவளும்பட்டும்
ஆரங்கள் — பூண்பேனோ-ஐயோஅவள்
பவளக்கனிவாயும்முத்துநகையும்நான்
பரிந்தென்று — காண்பேனோ

௮, பணிஇங்கிருந்து சமசி அங்கம்
நைந்திடச் — சேர்வேனோ-ஐயோஅவள்
குணசௌந்தரியமலர்முகம்கண்டு
[illegible] — கூர்வேனோ

௯, குலம்துரும்கொடுஉடன்வதம்செய்து
போந்தேன் — என்பேனோ-ஐயையோ
இலங்கையில்விட்டுவெறுங்கையாய்வந்து
சேர்ந்தேன் — என்பேனோ

௰, இல்லாளைவிட்டுவல்லாண்மைபேசி
இன்னமிரு — ந்தேனே-ஐயையோ
புல்லாளைச்செய்துகொல்லையிலேவைத்தாற்ப
போலேஇ — ருந்தேனே

ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்ரீவன் துணிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம்ஆகராமச்
சந்திரன்மனம்நோகுவேளை
தொந்தம்உளசுக்ரீவ
னுந்துணிவுசெப்புவனே

௫௩-தரு-நாட்டை-குறிஞ்சிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

எனக்கு-இந்தவிசாரம்-எனக்கித்தனைதூரம்

இவிடத்தில்-சாமிஉனக்கு-என்று வருவித்துஎனக்கித்தனைதூர
தம்ஏன்துட்டி இரட்டித்தப்பாடிக்கொள்ள.

அநுபல்லவி.

போதும்பிரம்மாண்டம்அப் புறமும்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொண்டுவந்து கையாத்திலேதருகிறேன் (ஏதுக்)

சரணங்கள்.

க. தருமாராமரம்எய்தாய்நுக்துமிளநும்பைத்
தம்பிகாலே எறிந்தாய்-சாமி
கருதினதுதருவேன் என்பலன்உன்பலன்
கரும்பியே [illegible]றிந்தாய்-ராவணன்
துருபதுதலைகளும் உன்பெ[illegible]ங்கணைபோலே
இருக்கிறேன்தருகிறேன் தேவிசீ[illegible]கைமேலே (ஏதுக்)

உ. பின்பணிகாட்டி உனக்குநான் இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருங்கவலையைநீக்கவேணும்சும்மா
கோம்பா நாட்டினேன்-சாமி
என்குறைமுடிக்கிற தென்னஇதுக்குமுன்னே
உன்குறைமுடிக்கிறேன் ஒருநிமிஷத்தில்சொன்னேன் (ஏதுக்)

ங. இந்தாஆயெமுவர்க்கும்தேவர்க்கும்
ஆமோ படைக்கூட்டம்-என்படை
மெத்தவண்டுவரும்வெற்றியும்தருமினி
மேலென்ன முகவாட்டம்
உற்றசீதையைஉடன் வுகிறேன்இதுதாரம்
கற்றுக்கற்றுச்சொல்பின்ன காரியம்அல்லோபிரதானம் (ஏ

ஸ்ரீராமனை வால்நிந்தித்தல்.

விருத்[illegible]

ஈனமீன இந்தப்படிசுக்கிரீவன்கேற்ற
வல்அநுமான்வாலியைக்கொண்டுபோதிந்தக்
கோமகன்சுக்ரீவன்முடிசூட்டில்எல்லாம்
கூடுமென்றுன்சாமியும்அங்கிசைந்தால்அப்பால்
பூமகள்வாலியும்தம்பிதாரமும்தன்னுடை
போலடையிலேஅய்யன்அம்புபோட்சாய்க்க
பேர்மூச்சுருய்வாலிவைக்கதெல்லாம்வசலி
பேசவான்ராகவனைஅசுயானே.

கட-தரு-சாமங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ஏன் இந்தமதிகுறித்தாய்-மறைந்துவாலி-என்மேல்தொடுத்தாய் [த்தாய்]

அநுபல்லவி.

மானபுத்தன் ஆன தசரதன்உன்னைப்பெற்று
வரங்கள்தந்தது நல்லாய
குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாய் (ஏன்)

சரணங்கள்.

க. சுக்ரீவனுக்குமுன்ன டோதொந்தம் முன்பின்
நாடிவழக்குண்டோசொல் அனுபந்தம்
பலவந்தம்ஆகி
அரக்கன்அழிவுசெய்தால் அடிப்பதோஉன்சந்தம்
ஆயுதம்இல்லானை ஆண்மைசொல்லாமல்
அதுவும்அல்லாமல்
எதிரில்நில்லாமல் என்னைவெல்லாமல் (ஏன்)

உ. வலியமரங்கள்ஏழும் தொளைத்தாயே-அந்த
வலிமைஇருந்தும்எனக் கிளைத்தாயே
கவிராசன்போல்வந்து முளைத்தாயே-சகே
காட்டில்மறைந்துவில்லைக் காணமல்வளைத்தாயே
காரியம்இதுசுத்த கபடம்உனைப்பெற்ற
சூரியகுலம்மெத்த அலங்கும்அடபித்த (என்)

ங. தன்மம்வளர்க்கவந்த சகுராமா-பரதன்
தனக்குமூத்தபிள்ளை நீஆமா
உன்மனதுதான்என்ன பிங்கோமா ஒலி
உயிரைக்கொண்டார்சீதை ஒழிந்ததுயரம்போமா
உனக்குஞாயமோ எனஉபாயமோ
எனக்குபாயமோ என்னமாயமோ (என)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர் விரித்தல்.

விருத்தம்.

இன்னனவாலிசொல்ல இராகவன்அவனைநோக்கி
பின்னையும்கொண்டாய்தம்பி மேனிதனையும்கொண்டாய்
பின்னையும்கொல்லவர்மம் பிடித்திட்டாய்அதனைகொண்டே
உன்னைநான்கொல்லுறேதோ உனாஎன்றுசொன்னான்.
உயி

௰-தரு, அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வடிப்பம்வாய்ப்பமாப்பேசிக் கொள்ளாதே-அடாவாலிகனே
வாயைமூடடா ஏண்டாதுள்ளாதே

அநுபல்லவி.

சாட்டுக்கடாகவெல்லாம் ஆயிரம்
காலனைக்காப்பானும் அடாகடை கட்டடா (வடி)

சரணங்கள்.

௧ ராவணன்தனிலே புகுந்தபோதில்உன்
பின்பலமும்இவன் தொடர்ந்ததும்
பேய்அறைந்திருப்போலேஅனையஇவன்
பின்வாங்கிக்கொள் நடந்ததும்
நலம்தகிலேஅப யாதம்ஆகத்தம்பி
தார்த்தூக்கும்உனக்கும் நடந்ததும்
சாபத்தாலே எருமலேயேலே
தப்பித்தவழிஇவன் அடைந்ததும் சொல்லாமல் (வடி)

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரம் நாக்குரும்பம்பீடு
வனையும்தொளையும்சொல்லி நிறைகிறாய்
மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்
வார்த்தைகள்ஏன்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தம்பி தாரம்வைத்திருப்பதும்
முறையோசொல்லிறை நுழைக்கிறாய்
மூடன்போலேவா யாடுகிறாய்அடா
முழுப்பூசினிக்காயுமோசற்றிலே மறைக்கிறாய் (வடி)

௩. அம்புமனையுமானதிலின்றுஉன்தன்
அபயம்ஏன்அவனுவாய்என் ஆடிக்கு
ஆசிகளும்தொக்க போரிலும்அதிக
தானைக்கெடுக்கஆமோவன் குடிக்கு
தம்பிக்குசோதிக்கவேண்ட மித்திரனைசெய்யத்
தகுமோகாண்பிடிக்க பிடிக்கு
கம்பத்துக்குன்னும்பானைக்குக்குப்புயம்பும்ஆய்
சாதாலேகொல்லத்தொலிக்கேன்இந்த படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமனைவாலிவரம் கேட்டுக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

மறைநிறைந்தராமன்இந்தவாறுசொல்லவாலியும்சம
மதித்தான்இப்பால்
பறையதொருவினைவுகொண்டான் அறிந்தும்அறியாமலும்நா
பதறிச்சொன்னேன் [ன்
தறையும்மகன்சுக்கிரீவன் அனுமனுடனடைக்கலம்என
சாமிஎன்தன்
பிறைபொறுப்பாயெனச்சொல்லிக் கூசுவான்மறுஜன்ம
பேசுவானே.

௫-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சாமிரகுராமா-இவர்கள்உன்-தஞ்சம்ரகுராமா

அநுபல்லவி.

இவராலென்னகாணும் ஆகிலும்ராஜாங்கம்வேணும்
மாத்திரம்வெல்ல நினைத்தால்காரியம்அல்ல (சாமி)

சரணங்கள்.

௧. எனதுமகன்அங்கதன்தான் உன்அம்பகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அநுமந்தன்தன்கோதண்டம் எனவிசயங்கள்காட்டுவான்
அந்தராவணனைஎன்போலுந் தொந்தோம்தொந்தோம்என்
சாமி. [முட்டுவான்

௨. அந்தத்தில்உன்தனைக்காணத் தந்தானேஇதுஅல்லாதே
அங்கத்தியம்தனக்குநித்தியம்என்றும் தந்தானேஇப்போதே
என்தம்பிசுக்கிரீவன் பிழைதந்தாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேலேதொடுத்தஅம்பை எடுத்தவன்மேலே தொடாதே
சாமி.

௩. தெரிந்துவாளைகொண்டசிவன் விடும்போதுகண்டேன்உன்காட்சி
நினைக்கொணுப்பாம்பதம் எனக்கல்லவோகாணியாட்சி
அடங்கலும்பட்சிக்கலாந்தா தொடங்கினரோசர்வசாட்சி
ஆள்இல்லாப்பகட்டெவெட்டுமோஅய்யாஉனக்குண்டோதாட்சி
சாமி.

வாலிசுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இன்னவாறு சாமிதன்னை இரப்பவரம்கொண்டுயிம்வாலி
பின்னை இளையசுக்கிரீவன் பெருமாமுகத்தைப்பார்த்துச்
சொன்னான் இதுகேள் என்றான் சுவாமிராமன் இவன்பணியை
எல்லோருமறிய அவனை இரக்க நான் தனக்குகோபங்காவே

௧ தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதிதேவனை-ஸ்ரீராமன்றன்னை-சுக்கிரீவனே

அநுபல்லவி.

வேதசாஸ்திரபுராணம்களெல்லாம்கூடி
விரிப்பதும் இவனே சொல்லத் தரிப்பதும் இவனோ அல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. அடைவுடன் கையில்விழுமுத்தி
ஆகுமே — சத்தியம்-பண்ணி
விடைசெய்தால்குறைபடாதோ எங்கிலும்
ஏதுஅல்லோ — பாதகியம் வேறே
தொடரும்தெய்வங்கள் என்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்வதே — நித்தியம்-ஒன்றுமே
தடைஇல்லாதெம்மானிருக்கும் நித்தியமெல்லாம்
சப்பாணி ... நித்தியம் அப்பாசொன்னேன் சத்தியம் (ஆதி)

௨. பதிஅரசுகொண்டதில்மதம்கொண்டு
மயக்கம் — பண்ணாதே-எங்கும்
எதிர்இல்லா என்னைக் கொன்றான் இவன்போலே
உண்டு — நண்ணாதே-அப்பனே
உதவியை ஆடிக் கடனென்ன வேறும்
ஒழிக்க — ஒண்ணாதே-தம்பி
சிதறவன்றார் மனிதன் ஆமென்று
இருக்காணப்பத்தியை — ஒருக்காநுமனன்றதே (ஆதி)

௩. அதலாமல அற்ற காமசாமினை
அய்யனை முடம் — சூறி-அடுவனே
மகிழ்வாக இட்டவியங்கள் செய்து
விருவாதே — ... இருக்க

இசமாதுகொண்டால் இதுவேசித்தி — வெற்றிசொல்லி
இதுஅல்லோ
உறுகுவதேன் இனி சகலபாக்கியமும்
உருவர்ப்பரமபதமும் — பெறுவாய் இதுவேபுத்தி-ஆதி

வாலிஇறந்ததின் தாரைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வளர்வைகுந்தபதம்சேர்ந்தான்
வாலிஇந்தவரங்கொண்டு மின்னல்கொடிபோலேகணவன்
மேனிமேல்நெடுங்கணஉளதாரை பதியேகெதியென்றுகென்று
காலில்விழுந்தாள்வானாது பதைத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே ()
மேனியில்விழுந்தாள்நெடுமூச்சுவிடுத்தாள்

௫-பைரவி-கொண்டாராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

௧. மன்னவனே எங்கள் வாலியேகல்லானதோ — பூபதியே
ஏனோஇந்தமரணம்உனக்கென்று இருந்ததோகல்விநிதியே
௨. இறவாமருந்தையும்தருவாயோ நீயெப்படி — இறந்தாயே
மறவாதேசிவபூசைசெய்திறவழியாடு — மறந்தாயோ
௩. ஆனைக்கும்அடிசறுக்கும்அன்னிவிழல்ஆதா — தென்றேனே
சேனைத்துணையேநான்உன்னைக்கொடுத்தேனே கருவிலே நின்றே
௪. என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாய்ந்ததோ என்மேலேபாயாதோ
உன்உயிர்நான்ஆனால்உன்உயிர்போட்டேன் உயிர்கூட — மாயாதோ
இவின்கைதமனிதன்கைக்குநீயும்விழுவாயோ வேறொருவாலிஉண்டோ
என்உயிர்இன்னம்இருக்குதேஐயோ என்னைப்போல் நீசிஉண்டோ
௫. மறைநூல்ஆராமன்கணைதொடுக்காமல் உன்மேல்விழுக்குதொடுத்தா
வே,குறைநத்திடாகடல்கடைந்து அமுதும்நீகொடுப்பாயோ ஆனைமேலே
௬. செய்கன்றிஅறியாரோகாலஆதாள் என்னதேவரோ — மறுபேரோ
ஐயையோஅவர்க்கமுதம்உன்னைப்போல்ஆர்இனித் — தருவாரோ
௭. நான்அடிஉன்தன்பிராணநாதன் என்றநம்பிக்கைபொய்யோமோ
வானரம்பையர்மேல்ஆசைகொண்டேனோமறந்துவிட்டோடலாமோ
௮. பன்னமேருமுதலமலையில்கால்வைத்தவடுவுக்கள் இனிப்போசசே
நின்னைமறக்கம்புபோட்டதாகவன்நீதிக்கு — வடுவாச்சே
மருந்தமுதுதந்த சாமிவந்தான் என்றுமகிழ்ந்து தேவர்கண்டாரோ
விருந்தமுதுசெய்யவாஎன்றேஉன்னைவேண்டி எதிர்கொண்டாரோ

சனஸ்தானவருக்கத்தில்-மூனொத்தாளொமுகூர்த்தத்தில்
நான்றுருவமும் ஆச-வாலவர்துயர்போச—அட்க

சூர்ப்பநகைராவணனோடேமுறையிடல்.

விருத்தம்,

முடிவரியகரன்படையைமுழுக்கராமன்
முன்போலச்சாலையிற்போயிருக்கானிப்பால்
இடிகுரல்ச்சூர்ப்பநகிசென்றாள்இலங்கைதன்னில்
ஈசாறும்புமழுதிடராவணன்முன்விழுந்தாள்
அடிலாவராகவென்னஉன்னைஇந்த
அவமானஞ்செய்ததென்னஅவர்யாரென்ன
கொடியரக்கன்குலமுழுதும்வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றார் அக்கிசொல்லத்தொடங்கினாளே. (மெய்)

௭-பைரவி-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. கண்டேன்கண்டேன்அடா அண்ணேன்
காட்டிலேதென்பஞ்ச வடியிலேயாருக்கும்
அண்டாநரர் இருக்கிறார் அவர்க்
கவரேயிசர் இந்தப் படியிலே

௨. தருமசீலர் ஆம் அயோத்தி
தசரதமகாராசன் பாலர் ஆம் அவர்
விருதுகட்டி அரக்கர் தங்களை
வேர் அறுக்கவந்த காலம் ஆம்

௩. நிதம்தெரிந்தவர் ஆம் அவர்கைக்கு
சேக்கிய இருவில் அமைந்ததாம்-அதில்
சேர்கண்டம் அரக்கர் சிவனைக்
குடிக்கவேணும் என்று சமைந்ததாம்

௪. ராமலட்சுமணர் வடிவெலாம்என்
நூலேசொல்லிமுடி போகுமோ-அந்த
காமராசன்வடிவும் அவர்
கால்விரல்நகத்துக்கீடா ஆகுமோ

௫. கிட்டிப்போய்ராமனை என்சுகக்
கேளிக்கிலேவையல் கொண்டேனே-அய்யே
கிட்டிப்பிரியம் ஆனபெண்கள்
சிகாமணிரூபத்தினைக் கண்டேனே

௬. சுந்தரமும்அவள்செவப்பும்
தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம் அண்ணாவே-நான்
இந்தவையகத்திலேஎன்கண்ணாலே
எங்குங்கண்டதில்லை அண்ணாவே

௭. மன்னாஉன்றன்னான்அவளை
வாய்க்கடங்காப்பிடியாய் பிடித்தேனே-ஒரு
சின்னமனிதன்கையாலென்றன்
செவியும்மூக்கும்போக்கடித் தேனே

௮. அந்தோஎன்றாலேபதினால்
ஆயிரம்தோக்காறரும் மூண்டாரே-எதிர்
வந்தார்கரன்முதல்ஆனோர்அந்த
மனிதனாலேகால மாண்டாரே

௯. செப்புச்சிலையும்அல்லஅந்தப்பெண்
செம்பொற்சிலைவார்த்தாலப்போல இருக்குதே-நான்
ஒப்பெங்குங்காணேன் அவளே
உனக்காம்என்மனம் உருக்குதே

௰. தாவிப்பிடித்தேனெனக்குமெள்ளத
தப்பிவிட்டாளேவங் தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
சிவனை ஆகிலும் கொடுப்பாயே

சூர்ப்பநகிராவணன்முன் சீதையைவர்ணித்தல்

விருத்தம்.

கன்னம்அறுந்ததுனக்கென்றும் காணும்போனாலென்றும்இங்கே
பன்னல்ஆமோவிடுவிடுநீ பார்த்தேன்என்றபெண்ணவளைச்
சொன்னஉடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதடியேசூர்ப்பநகி [ளே
இன்னம்ஒருகால்சசொல்லென்றான் எடுத்தாள்சொல்லத்தொடுத்தா

௮-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

காணவேணும்லட்சம்கண்கள்-சீதாதேவிதன்
கர்வக்குயிலரோபெண்கள்

அநுபல்லவி,

சேனுலகெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்கும்கீர்த்திநாட்டித்
திரியும்ராவணாஉன்தன் இருபதுகண்போதுமோ—காண

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவனுக்கு ராசநீதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

கொம்பனையாள்தாரைஇவ்வாறாகவன்றுள் அங்கதன்றனையன்கூர்வாளக்
கொண்டான், தம்பிஇளையவன்கையால்முடிசூட்டக்கிரீவன் தரித்
துக்கொண்டான், பின்புராமன்இருபதத்தினில் வந்தவன்பணிந்தா
ன்பிறகுசாமி, அம்புவியையாளும்வகைதெருளுயாதர் புத்திசொல்
லிஅருளுவானே. (௫௨)

எ-கரு-சௌராஷ்டிர ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அரசுசெய்வதென்ன-எதிர்த்தபோட்ட-நல்லடாசுக்கிரீவா

அநுபல்லவி.

இருபங்கன்றபோதே — கெருவம்மெத்தகாதும்
கெருப்பாதும்மயிர்ப்பா — லறுமாடக்கவேறும் (அரசு)

சரணங்கள்.

௧, கோலமங்கைவருக்குச் — சருங்கம்-பெரு
கோலேப்போலேகருமோ — உத்துங்கம
நாலுதிசைக்கும்மன்னா — ஆகங்கம்-தீர்த்து
நடத்தல்வைன்அல்லோ — அனாதிங்கம்
ஆலாலதுஞ்சடர் — உறவென்றுஎண்ணாதே
அயமானைப்போல்துக்க — அமைச்சனையெண்ணாதே
காலம்தெரிந்தபெரி — யோரகவோத்தள்ளாதே
காஸ்போகாறிடத்திலே — தயவிட்டுக்கொள்ளாதே (அரசு)

௨. மங்கையர்களுடனே — கூற்சி-கொண்ட
மன்னர்க்குவாளம் — காணியாட்சி
எங்கள் இடத்தில்அந்த — அத்தாட்சி-போதும்
இசைகவிட்டுஇளிவே — றோன்சாட்சி
உங்கள்வாளிராமன் — கையாறால்முனிந்த
உருண்டாவோ அறிக் — தாயேமுக்தரோந்த
செங்கோல்கோணிருல் — எங்கும்கோளும்அந்த
தேசத்துகன்மைநன்மை — ராசருக்கல்லோஇந்த (அரசு

௩. பண்ணின்நீமையிருல் — ஒருகூலி-அன்னப்ப
பரதேசிஆக்கிறுவே — அவதசுவீ
எண்ணிவகேட்பறை — அதுபோல்-சகியா
ஏதிரிட்டுக்கொண்டால்அது — கேதுனி

உண்மைஆகறுன்னம் — உரைத்திசொல்வேன்இப்போது
ஒருத்தர்செய்உதவியை — மறக்கில்அதாலேதீது
மண்ணவில்இருந்து — வழக்கோரநுசொல்லொருது
மயிரைப்பிளந்துவிவ — காரவகைஞநு (அரசு)

ஸ்ரீராமர் கார்காலம் சீதையைநினைந்து இரங்கல்.

விருத்தம்.

மாமருடம்புனைந்தசுக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
மதிசொல்லிமதங்கமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலமெல்லாம்இருந்துசீதை
எண்ணத்தால்ராமன்வண்ணம்மாறிக்
காமலர்சோலையைமயிலைக்குயிலைமானைக்
கானகத்தைப்பார்த்துவிரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெண்ணெயைப்போல்கரைந்துசிந்தை
விலங்குவான்தனியேதான்கலங்குவானே, (௫௩)

௯-இபரை-நாதநமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, மான்காள்பறிகொண்டீர் — பொன்
மான்வருவாயென்னை வந்துகெடுத்தீர்
நான்அறியாவிதமாங்கள்கொடுத்தீர்
கான்காள்வழிசொல்லீர் — இரு
கண்ணைவிட்டுத்திரி வார்தண்டுயிர்போலப்
பெண்ணைவிட்டுப்பிரி வார்களும்உண்டோ

௨, மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீர் — சொல்ல
வாராதோஉங்கள்சாயலேகேர்தரு
சேரிமையாள்வள் போயதெவ்வாறோ
குயில்காள்ஒன்றுகூறீர் — சொன்னால்க்
குரலுமடண்டோஎன தாக்கமிஆகிய
பத்தினிசானகி எத்திசைபோனாள்

௩, கிளிகாள்உரையீரோ — ஒரு
கேள்விகேளீர்படி பாவிகளென
காவியைநேர்தரு தேவிவராளோ
அளிகாள்இருளைஇலையோ — உலக்

மாண்டிறீர் உயிரோடிரா ஆனவள்
ஒருகையால் உயிர் வாங்கிறேனே

௬, காலமே நல்லகாலமே எங்கள்
காதலி ஆகிய ஜானகியின் [illegible]
[illegible] ஆகியே காதகம் [illegible]
கோலமே என்ன கோலமே கொரு
கோசலையும் ஆயிரு [illegible] [illegible]
வைச்சிட்டோமோ இனி லட்சுமணா சொல்

ஸ்ரீராமனை லட்சுமணர் தேற்றல்.

விருத்தம்,

வெம்பியே ராமன் இந்தவிதம் சொல்லி இரங்கும்போதில்
எம்பிரானே தென்னடா தென்ன கோலம் சாமி
உம்பெருமையை நீர் ஆறும் உருக்குறீர் என்று சொல்லிக்
தம்பிதான் துக்கம் எல்லாம் தணிவிப்பான் அணிவிப்பானே.

௮-தரு-முகாரிராகம்-அட தாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமி என்னதையா இந்த வேதனை சாமி என்னதையா

சரணங்கள்.

௧, பூமி உள்ளோருக்கெல்லாம் ஆதாரராமா
நீ வனத்தில் இப்படி விசனப்பட்டலாமா—சாமி

௨, சங்கை ஏனுனக்கு சமானம் வேறே தேச
உன்கையில் கோதண்டம் ஒன்று அம்பு போதாதோ—சாமி

௩, அடிப்பாரோ ராட்சதர் அறிவோமோ ஆடு
கடிக்கும் என்றறிவீர் கலங்குமோ காடு—சாமி

௪, உண்மைமிகும் ஐயாவாய் உருகிறாய் இங்கே
பெண்மானை தேடுவோர்க்கு நெருப்பிலே எங்கே—சாமி

௫, உதவி செய்வோர்க்குள்ளே பூதண்டோர் சாறும்
பக்குவம் இருக்கல்லவோ படித்திடவேணும்—சாமி

௬, அனுமார் இங்கள் பலம் அறிவாயோ சாமி
[illegible] கிடக்குமோ பூமி—சாமி

௭, சொன்னேன் குறை இல்லை தகும் இனிமேலே
அன்னை சீதையும் வரல் ஆச்சு இப்போதே—சாமி

சுக்ரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்.

விருத்தம்,

ஸ்ரீமான் ஆனதம்பி இந்த வகையே சொல்ல ராமச்சந்திரன்
இதிலே தெளிந்தே சானகிபோய் இருக்கும் இடம் எவ்விடம் காணேன்
சதியால் கமதாசுக்ரீவன் சரக்காலமும் போய் வரக்காணேன்
விதியால் அவனை அழையென்றே விடுத்தான் கோபம் எடுத்தானே.

௯-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருகிறானோ வாரானோ-சுக்ரீவன்-மனதை அறிந்து வாராய் தம்பி

அநுபல்லவி.

இருகுசொன்னால் அவனை குலம் ஒன்றும் வெட்டுவேனோ
சத்திரத்திலும் குரங்கை வைத்தெழுதலொட்டுவேனோ (வரு)

சரணங்கள்,

௧. தருணத்தில் உதவியை மறந்தானே மதம் கொண்டு
கண்ணீரும் முக்கால் பிழைபொறுக்கும் அல்லவோ கண்டு
மாபுக்குச் சற்றேயின்னம் பார்க்கவேணுமே பண்டு
வாலியைக் கொன்ற அம்புபோல் ஆயிரம் அம்புகள் உண்டு (வரு

௨, காத்தாலே அபயம் கொடுத்தவன் தன்னை வன்னக்
கனகசிங்காதனத்தில் வைத்தோமே இன்ன
சரத்காலம் போனவுடன வருகிறேன் என்று சொன்ன
சத்தியம் மறந்தவனைச் சித்திரவதை செய்தால் என்ன (வருகி)

௩, ஆரியமாராமர்கள் தோளைத்தாராமன் வில்லை
அறிவாயோ அறியாயோ என்றுகேள் ஒரு சொல்லை
ஒரும்சகம் இவனை அடிப்பதற்கு என்ன சல்லை
உண்மையாளன் என்க்கவன் சம்மதி தெரியஇல்லை (வருகி)

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

சாமி இந்தப்படி உரைக்கத் தம்பியும் கிஷ்கிந்தையில் போய்
ஆம் அநுமான் தாரையைக் கண்டது சொன்னால் அவராலே

கோமகன்சுக்ரீவன்றனைக் குமாரவலவனிற்றுகேட்டிடன்
மாமதுவனிடைப் புவனர வானசொல்தியக்கவாவனே,

௰-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளம்,

பல்லவி,

மதுவே-உன்றல்கமெட்ட-இறவே.

அநுபல்லவி,

புதுமைசான்யாளி — சுக்ரீவன்னய்ந
பூமிதன்னாளுக்குச் — சாமித்துரோகஞ்செய்ய (மது)

சரணங்கள்.

௧, சுவாமிபெற்றமக்கள் — கூவிளைந்தட்ட
தொட்டதம்விட்டனும் — காலறுவலைய்புட்டப்
பாய்ச்சன் ஆய்டன்னைக் — குதகேவேனொட்ட
பஞ்சமாபாதகல் — ஆரேனக்கடைகெட்ட (மது)

௨, பித்தம்உடம்புக்கு — மத்தும்புரப்படும்
பெணளமதங்கரயன்றும் — தெரியாமலேசிம்
குத்திரம்ஆமாச — கத்தினிலேயிம்
சூடித்தவர்அத்தவன் — எத்தனைறும்கெடும் (மது)

௩, குன்றுதவாவிமை — வெல்றுபிறர்தேனே
கோதல்டதீட்சா — குருவாய்ச்சுநக்கேனே
ஒன்றுஅவன்செய்த — சுல்றிமுதற்கேனே
உன்னைக்குடித்தேனே — எங்கேமறக்கேனே (மது)

௪, வையகத்தரு — மறிதாய்கெலேஆள
வைத்தானைஎன்றுமல் — வைத்தாய்பழிமுள
ஐயையோநான்சொன்ன — காலஞ்சத்தேகின
ஆகாமல்பபோனேனே — ஓகேசணடோமா (மது)

லட்சுமணர்சுக்ரீவனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

மங்களன் ஆம்சுக்ரீவன் மதுவிசேல்மையக்கிவிட்டேன்
எங்ஙனேமாக்காலத்த ன் றெர்சண்ட தம்பிசொல்வாய்
சொல்லனைப்பலமிருந்தத் துவேகுரீசெய்திர்சின்னை
அன்னம்வதென்றுகோபம் எழுகின்றன் மொழிகின்றுனே (மின்)

௰௧-தரு-சௌராஷ்டிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமிதுகாண்-சுக்ரீவனோகான்-வந்த காரியம்இதுகாண்

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியம்இது வாலியைக்கொன்றஅப்போது
வணக்கிராகவனுக்கன்று மழைநாள்போய்வருவேனென்று
தந்துரைஆடிஅ-கன்னைகள்மூடி-இருந்ததைநாடிஅ-நீங்கிடஓடி()

சரணங்கள்.

௧, அங்கென்சாமிசொரக் இருக்க-அதுகண்டென்னெஞ்சைஉருக்க
அலைத்துலைத்தென்கால்பெருக்க அசந்துங்கள்ஊனைநொருக்க
வந்சிவா சலைப்பிடித்தேன்-அடைத்தகல்லைத்
தாக்கசம் ஆடிடித்தேன்-வானரங்களை
அங்கங்கே ஓடிஅடித்தேன்-தாரையைக்கண்டு
உக்காரவார்த்தைபடித்தேன்-அவள்சொன்னது
சங்கையில்ஆயிரம்கோடிபேர்வெகு நாரம் போனோர்சேனையோ
டிங்குகோவருவாரெனஇனி இந்த விசாரம் என்றானந்தகே
தங்கியவாள்அனுமானும்வந்தான் அந்தநேரம்பாமுடிய அடிமை
உங்கள்உதவிமதயோபளன்றான் பசாரம்நீரும்மெய்போலே
எங்கோமான்மலர்க்கை தொட்டீர்-இருமாசாதவனை இட்டீர்
ஏன்காலும்வாராமல் விட்டீர் எப்படிக்கினை கெட்டீர்
இங்கிதம்ஆகிய-வங்கமும்மூழியவிங்காய்நீர்செய்தசங்கையைஅறிய

(வந்த)

௨, அஷ்டலட்சுமிக்கும் அன்னை-ஆகியச — னகியின்னை
அகலவிட்டசாமி — தன்னை-அறிந்தும் அவனலேயின்னை
விட்டேங்கு — வைத்தீர்-சொன்னவனுபவம்
தொட்டாமல்த்தா — வைததீர் - ராட்சதர்இன்னும்
கெட்டாகவா — னைத்தீர் - தேவரைஎல்லாம்
பொட்டாகவி — னைத்தீர் - இந்தச்சாமிகரும்
எட்டியபலசாலிகள் அறிந்தால்அங்கேசேரும் பிரம்மாதிதேவர்
மட்டிலுமோர்திசைஎட்டினில்வீரர்எல்லாரும்-வாட்டும்சிங்கக்
குட்டிபுல்லேலிக்குட்டிகள்ஆக்கவேன்பாரும் - மூகாகிலும்
சட்டமானதாளத்துடனேநீர்வாரும்-அனுகொட்டாமல்
அட்டிசெய்வாலியைமுட்ட- அடித்துவெகுராச்சியம்கட்ட
அரசுமணி முடிஇட்ட-ஆண்டவன்உனைக்கப் பட்ட
கட்டளைஎன்றொட்டிகள்காணடி- தட்டிஉங்களை வெட்டவேணடி

(வந்த)

க, கர்த்தன்உண்டபின்உச்சிஷ்டம்கண்டுண்பதேஎன்அதிருஷ்டம்
காய்கனிநீர்தந்தால் இஷ்டம்-காணுமோ இதென்னகஷ்டம்
புத்திதான்எங்கே போச்சோ-அய்யனைப்பசியில்
வைத்தும்நான் உண்பதாச்சோ-அய்யையோஉங்கள்
புத்திஎல்லாம் மேல்ப்பூச்சோ-சகாயத்துரோகம்
கற்றவர்க்கித்தனை பேச்சோ-என் அவ்வளவன் ஆநா (னே
உத்தமனுக்குத்துரோமற்றுண்டொருவனைகொண்டு-கோதண்டம்தன்
சற்றேவலைக்கும்முன்செத்தானேவாலியும்பண்டு-அவனைக்கொன்ற
அஸ்திரம்போல்என்னம்அஸ்திரம்அனேகங்களுண்டு- தெரிந்திருக்கும்
இத்தனைநீர்செய்ததென்ன இராக்காரங்கண்டு-காரியம்கொள்ளச்
சுமதியீரோ பதியாமல்-துரோகபுத்தி, எறியாமல்
சொன்னதனைக் குறியாமல்தோஷம்என்றும்அறியாமல்
சத்தியமோசொல்அசத்தியமோதான்- முற்றுமும்நாடி இடத்த
(லியேயானா
(வக்ரு)

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்.

விருத்தம்,

அடல்சேர்தம்பியிதுசொல்ல அறிந்தேன்அடியேன்புத்தியென்று
உடனேசுக்கிரீவன்சாமி உபயபாதம்வணங்கிக்கண்டான்
விடவேபோனதூதர்களில வீரசேனாதலைவர்அனைவருமாய்க்
கடல்போல்வந்துராகவனைக்கண்டார்சேவைகொண்டாரே. (௰அ)

எ-இபதை-மங்களகௌசிகைராகம்- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

க, சதவலிபடைகள்இரு பத்துகோடி - சுசே
ஷணன்படைகள்பத்துநாறு யிரம்கோடி
பதுமமுகன்பதினால்நா றுயிரம்கோடி - திரக்க
பாதன்இடபன்ஒரா யிரம்கோடி
உ, பனசன்படைகள்பன்னி ராயிரம்கோடி - நீலன்
படைகளும்பதினையா யிரம்கோடி
அனுமன்இருபத்தையா யிரம்கோடி போரில்
அட்சயன்படைமுப்பத்தையா யிரம்கோடி
ங, ததிமுகன்படைமுப்பதா யிரம்கோடி - நல்ல
சாம்புவான்ஆயிரத்தரு நாறுகோடி
மதிருமிந்தன்நாறுநாறு யிரம்கோடி - அந்த
மயிந்தன்இருபதா யிரம்கோடி
ச, கேசரிபடைஒரா யிரம்கோடி - மிக்க
தெவ்வாசனபடை ஆயிரம்கோடி

விசுநான்முகன்இருநா றுயிரம்கோடி - வந்த
விருபாட்சன்ஒன்பதா யிரம்கோடி
ரு, குமுதன்படைநாற்பத்தெண ணாயிரம்கோடி - களன்
கூட்டும்படைகள்நாறு யிரம்கோடி
சமுகப்படைஇந்தப்படி கூடிக்கூடி - வரச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே கொண்டாடி

சாம்புவந்தன் அநுமானைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மிக்கானகவிவெழுபத்துவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டான்சுக்கிரீவன்தான்
தெற்கானவழிசொல்லராமன்தானும்
சீதைஉருச்சொலித்தருமமோதிரமுமபெற்றான்
புக்கானபலகளும்காடுகளும்தேடிப்
பிலம்புகுந்துகடற்கரைசம்பாதியின்சொல்லாலே
கைக்கானமகேந்திரம்சேர்அநுமான்தன்னைக்
கதிசெய்வான்சாம்புவனும்துதிசெய்வானே, (௰௬)

அ-இபதை-கேதாரகௌளராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, ஏதுகாணும்சும்மா அறிந்தும்அறியார்போல
இருக்கிறீர்ஆஞ்ச நேயரே
ஓதுமெனவெண்ணெய் இருக்கநெய்தேடு
வோமோவரதாசன் சேயரே
உ, காதலால்நல்லகாலம்மறந்துகா
ணாதுகண்டவர் போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினால்
தெரிந்துகொண்டோமே சாலவே
ங, துணையுமேனஉமக்கிலங்கைதானென்ன
தூரமோகடல்
தூரமோ
அறுவுய்மகமேருஆகும்மேருவும்
அணுவாம்உமக்கென்ன பாரமோ
ச. வருத்தமலன் இலங்கையும்உம்மிடவாலால்
மாட்டியிழுத்தாலும் செல்லுமோ
இருக்கஎன்னபேச்சுவிளக்கிருக்கத்தீ
தேடவோமோநாக்கள் சொல்லுமே
ரு, ஒருத்தர்அய்ப்பிரமம்தேவன்பட்டமும்
உமக்கென்றேபுகழ் மேவினீர்

உருத்தக்குமர்கைமயில்நர்யல்தேர்தலே
முகயனநர்கொல்லி — தாவினர்
௫, வாசவன்கைவச்சிராயுதத்தால்லோயால்
மயிரும்படாத — வீரரே
தேசம்மேலாந்த ஆயுதங்களாலும்
சிதைந்தலங்காத — சூரரே
௭, இயம்னைபால்ந்த வேலுங்கோக்கிறும்
எடுக்கவேயல்ல — தேவரே
செயித்திடாதபத்துசெந்நிலங்களையும்
செய்திமிம்மாநா — பாகரே
௮. ஓதும்சூரியன் ஆக்கினைதெரியுமே
உயிர்களைவைப்பானே — காணையே
காணுக்குவதாழுகத்தாங்குடிவெய்
கிளரசிப்பிறுந்த — வேணியே
௯, எட்டுத்திக்கின் அப்புறத்திலேமேலங்கை
இருக்கவோர்பாய்ந்த — கூவேர்
கொட்டைப்பாக்குபோல் எட்டுமலையையும்
கொட்டுமுத்தமில்லை — வரவீர்
௰, அமைக்கசாமிமோதிரத்தைப்பெற்றிசே
ஆர்க்குகுள்தந்த அறி — காரமே
உமக்கல்லாப்பெறாமக்குவக்கதோ
உரைப்பதேல்லை — சாரமே

அநுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

விருத்தம்

பாட்டில் உரைக்கும் இக்கதையின் பழக்கம் சாம்பன் துதிசெய்யக்
கேட்டு அநுமான் பிரமாணம் மேவி அநுமேயன்றனைப்பெருக்க
கட்டிச் சீர் விரைந்த அசோகமான் அநு [illegible] நன்றாரம்
சட்டம்செய்யக் கடல்கடப்பேன் என்றன் புலவோர் வென்றனரே.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றும்.

விருத்தம் [illegible] கொச்சகம் ௧, ஆக [illegible],
திபதைகள் [illegible], தருக்கள் [illegible], ஆக [illegible].
பாயிரம் [illegible] முதல் [illegible] வரையில்
கொச்சகம் [illegible], வெண்பா [illegible], வசனம் ௧, விருத்தம் [illegible], ஆக [illegible].
தோடயம் ௧, திபதை [illegible], தருக்கள் [illegible], ஆக [illegible],
இச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளே சரணம்,

ஸ்ரீ

ராமசெயம்.

ஐந்தாவது.

சுந்தரகாண்டம்.

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்.

விருத்தம்.

வாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை ஆம்பொழுதொருதினம் மாக்கனிஆமெனவே
காய்ந்திடுகதிரவன்றனைப்பாய்ந்தனன்நெடுமிய கடல்களும்மலைபிசகித்
தோய்ந்திடவடவரைநிடவிசுவ சொரூபம்எடுத்தனுமான்
நாந்துநிபேசுமயேந்திரம்ஏறி அண்ணாந்தெதிர்ப்பாய்ந்தனனே.

௧-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பாய்ந்தானேஅனுமான் - மயேந்திரம்ஏறிப் பாய்ந்தானேஅனுமான்

அனுபல்லவி.

பாய்ந்தொருரூபமுல கேந்தியராவணன்
மாய்ந்திடமேலுரு லாந்தகன்எனவே (பாய்ந்)

சரணங்கள்.

௧, கேசவராகவ பூசிதனேஎனும்
வாசகம்ஆனது நேசம்விடாமல்
மோசநிசாசரர் நாசமதாய்விட
வீசியவாயினம பாசமதாகப் (பாய்ந்)

௨, வட்டநெடுங்கடல் முட்டஉரம்கிழி
பட்டுமறைந்திடு இட்டிகள்தெரிய
நெட்டைநெடுங்கிரி எட்டும்அதாபொடி
படதிருப்பாடி நட்டணாஆகப்(பாய்ந்)

௩. எடுத்தொருராகவன் கொடுத்தகைமோதிரம்
இடுக்கியகாதிலே மடல்க்குளளேஅடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர் நடுத்தலைமேல்விழும்
இடிக்கிணைஆகவே திடுக்கெனதாவிப் (பாய்ந்)

௪. ஆண்டர்கள்முனிவர்கள் கண்டதிசயமொடு
மண்டியமருமலர் கொண்டவர்பொழிய
விண்டலரவிசசி மண்டலம்இருசிறு
குண்டலம்எனமுக மண்டலம்அசைய (பாய்ந்)

௫. சுமந்திடும்தாயுரை சுமந்தவன்சர்அடி
சுமந்துவிசுவரூபம் சமைந்ததிறமேலே
அமிழ்ந்தியகடல்படு திமிங்கிலகிலம்திமி
திமிங்கிலம்விசையிலேல் மிதந்திடமேலே (பாய்ந்)

௬. அந்தமலையில்உள தந்திகரடிபுலி
கொந்துதிசைதிசையி நிந்தவைவெருள
முந்துகொடிமுடிபி எந்துபளபளென
உந்தினஅடிகள் உதைந்துகிளம்பி (பாய்ந்)

இலங்கணி வதை.

விருத்தம்.

வாரவிசுவரூபம்உடன்பாய்ந்தான்வாரந்தை
மைமாகறகுணத்தான்மத்தியில்அங்கார
காரையெனும்அரக்கிகுடல்பிடுங்கிக்கொண்டான்
தலமருலுங்கஇலங்கைமுன்னேகுதித்தான்அங்கே,
காரம்உள்ளஅரக்கிஇலங்கணிதான்ஆல
காலமெனவடவாசல்க்காவல்க்காறி
ஆரடாஎன்றதட்டிவந்தாளஅனுமான்கையால்
அறைகொண்டாள்கொண்டளவேதறைகண்டாளே.

௨-தரு-சங்கராபரணராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இலங்கணிமடிந்தாளே - அனுமான்கையால் - பலம்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி.

சலங்கொள்ளர்இரண்டு தலையும்விரித்துக்கொண்டு
அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு அலறிவுளறிப்பண்டு (இலங்)

சரணங்கள்.

௧. மதைப்பினுலேஎட்டுக் கையும்பறக்கவிட்டுப்
பாறமலைபோல்எழுந் தாரவாரம்இட்டு

அகட்டி அகமடி ஆயுதம் / எல்லாம் கொட்டுக்கொட்டு
அத்தனையும் பொடியா / அனுமான் கை அடிபட்டு (இலங்)

௨. பிடிபடாமல் இந்த / மகாகர்த்திருக்கேன் அதிப்
பிரமமா உனைத்தபடி / ஆச்சுதேளல்மீசு
அடிபட்டுக்கொண்டேன் பேர் / கிடேய் உனக்கு இனிமேதில்
ஆட்டுக்குட்டிகள் இந்த / அரக்கர் படை என்றேறி (இலங்)

௩. ஆருமெதிர்த்திடாத / என்னை நொடிக்குள் சிறி
அடித்தாயே உன்னை எதிர்ப் / பவரில்லை மனம் தேறி
மாருதியே நமஸ்க / காரம் என்னகமும்
வணங்கிடைக்கு கோட்டை / வாசல் காவல்காரி (இலங்)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்.

விருத்தம்.

மோதும் இலங்கணியை ராவணன் படைக்கு
முதல்பலி ஆகக்கொடுத்து முகூர்த்தம் செய்து
மாதவன் ஆகிய ராமன் பாதம் தன்னை
மனங்கொண்டு ராட்சதர் மேல் சினங்கொண்ட பால்
தூதன் அனுமான் மாடகூடம் சோலை
சூளிகை மாளிகை எல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி
நாதன் உளம் மகிழ்ந்தருளும் சீதை தன்னை
நாடி அவன் இலங்கை எங்கும் தேடினானே.

௧-௧௬-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேடித்தேடித் திரிந்தானே - சீதா - தேவி தன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி.

ஆடிப்பாடுகின்ற காமினிமாருடையாத
அலங்கக்கொத்தளம் தங்கும் இலங்கைப்பட்டணம் எங்கும் ()

சரணங்கள்.

௧. வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
மலர்ச்சோலையும் சா / வடிகளும்
தோரணமேடையும் பூமலர் ஓடையும்
துலைகளும் தலைவாசல் / படிகளும்

தேர் அடிகளும் சொர்ணப்போர் அடிகளும் செந்நெல்
சேர் அடிகளும் மதில் / அடிகளும்
கிளைகிளை புகுந்த ஆவளைகளும் தொளைகளும்
செடிகளும் சொடிகளும் / கொடிகளும்
நாரியர் காவல் / இருக்கும் சிறைகளும்
நாடகசாலையும் / நவரத்தின அறைகளும்
வராளமாக்கோலம் / எழுதிய தரைகளும்
ஏகாந்தஸ்தலமும் / தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்
இடுக்குகளும் இருட் / டொடுக்குகளும் உறி
அடுக்குகளும் மூலை / முடுக்குகளும் பாய்ந்து (தேடி)

௨. மலைகள் ஆகிய உப்பரிகைகளும்
மாடமும் கூடமும் / திரைகளும்
பலபலப்ரவியின் வெள்ளமும் பள்ளமும்
பாதாளம் செல்லும் / புரைகளும்
கொலைசெயும் அரக்கர்கள் கிடைகளும் நடைகளும்
குன்றிமகீர் ஆற்றல் / கரைகளும்
நலம் உள்ள சந்தியும் பந்தியும் நாற்பத்து
நாலுலட்சம் வீதி / நிரைகளும்
அலைகடல் ஆகிய / அகழியும் கேணியும்
ஆயிர வெள்ள / அரக்கர் தம் காணியும்
கலை எடுப்பாக / உயர்ந்த அட்டாணியும்
சத்திரச்சாலையும் / ஒத்த திட்டாணியும்
மடத்திலும் பெண்கள் செய்
நடத்திலும் முனிவர்கள்
நடத்திலும் புகைபோகா / இடத்திலும் போய்ப்பாய்ந்து (தே)

௩. மைந்நாகமலை போலே தூங்கும் கும்பகர்ணன்
மனையிலும் சூழ்ந்த கோட் / டகையிலும்
பொன் ஓரமணிமார்பன் இந்திரஜித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலும் சூளி / கையிலும்
மெய்ந்நாளும் பேசும் விபீஷணன் வீட்டிலும்
வீட்டில் உமக்குண்டா / வகையிலும்
பின் அதிகாயன் அட்சன் தேவாந்தகன்
போஅனமாட / மாளிகையிலும்
வன்னக்கிளிகள் / வளர் பஞ்சரத்திலும்
ஆனவர் தானவர் / மணிநகரத்திலும்

அன்னமண்டோதரி வாழும்நரத்திலும்
அவளும்அரக்கயுஞ்சேர் அந்தப்புரத்திலும்
அணில்எளவேதொத்தி அவ்வி அணியாவொற்றி
அனைகள்எல்லாம்தத்தி அனுஅனுவாகுற்று (தேடி)

அநுமார்ராவணனைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

இலகும்அரக்கனையும்மண்டோதரியும்கண்டே
இவளோசானகிஆவாள்எனஉள்ளெண்ணி
கிலேகலங்கிமுகந்தொழுகுகோட்டுவாயும்
நெடுமூச்சுமகண்டிவள்ஓர்அரக்கிஎன்றே
மலர்விழியில்அமையும்நுகாநினிவேகையை
வைத்துடனேஅரிகரிஎன்றுசொல்லிப்
பலபலயோசனைஅநுமானெண்ணிஎன்னலிப்
பாவிப்பான்ராவணன்மேல்கோபப்பட்டானே

௪௭௬-அடாணா-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தராவணனைக்-கண்டுஞ்சும்மாய்ப்போறேனென்ன அநுமான்ரானோ

அநுபல்லவி,

அந்தராமத்துரோகி இவன்பலம்குறியேனோ
ஆத்திரமிழித்தால்போல் விழிக்கான்அறியேனோ (இந்த)

சரணங்கள்,

௧, புவிஅடங்கவும் கிட்டவே-மண்டோதரி
புலம்பும்ஒசை முட்டவே-கண்டவர்கள்
எவரும்கெக்கலி கொட்டவே-வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப் பொட்டவே-கட்டி
இழுக்கிறேன்தோள்முடிய முறுக்கிறேன்தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்பேய்க்காய்போலேநொறுக்கிறேன் அல்லாமல் (இ)

௨, பன்னகசாலே விட்டுத்-திருட்டுவேஷம்
பன்னிஇலங்கை மட்டும்-கொண்டுவந்தேன்
அன்னையைச்சிறையில் இட்டு-வைத்தஇப்பாவி
அரக்கன்னிராம் பட்டும்-கன்னத்திரவ்
அரக்காளும்அன்னோ முடிக்காளும்கெஞ்சிலே
அரக்காளும்எல்கோபம் முடிக்காளும்போவேனோ (இந்த)

௩, காலனுக்குப் காரம்-ஆகுமேதேவர்
களுக்கும்உண்டதி காரம்-விழுதாவாய்
மேல்இனியேன்வி காரம்-சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே நேரம்-இப்போது
வெல்லவேணும்இவனைக் கொல்லவேணும்என்பேனைச்
சொல்லவேணும்பிறகு செல்லவேணும்அல்லாமல் (இந்த)

அநுமார்சீதையைக் காணாததால்இரங்குதல்.

விருத்தம்,

மாதரசைத்தேடஎன்று நாதன்ஆக
வந்தஇடத்திந்தராவணனைக்கொன்றால்
போதம்ஆம்இவன்உயிரைவாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
போருவகாமனை இலேநெல்லுதன்னீர்போலப்
புனையலிறுந்தவர்போல அநுமான்எங்குச்
சேர்ந்தனைக்காணமற்பாபமந்திரம்
சேவிக்கின்றான்வெளியில்வந்துதவிக்கின்றானே

௫-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, இந்தஇலங்கைநகர் எழுநூறுயோசனை னேனே
எங்கெங்கும்போய்த்தேடி
கந்தமலர்க்குழலாள் எந்தாய்சீதையை னேனே
கணணிறகாணமல்வாடி

௨, பாராஇடம்இல்லைதாய்ஆம்சீதையைப் குதோ
பாதகன்செய்ததென்ன
தீராநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேதுணைநான் ஏதோ
செய்யும்வகைதான்இனி

௩, ஆற்பர்ஆகும்இந்தவஞ்சனை அரக்கர்செய் தானோ
அதர்மம்தானேமெய்
எப்படிஆகிலும்தர்மமேதலைகாக்கும் தானோ
என்பதெல்லாம்பொய்

௪, நாடிச்சேதிகொண்டுவருவான்என்றுசாமி பேச்சே
ராமன்சொல்வான்என்றன்
தேடிவருமேலன்என்று விருதுகூறிவந்து ஆச்சே
செடியிலேநுழைந்தால்போல்

௫, மேட்டுக்குப்பையைப்போலோ இலங்கைப்பட்டணம்எங்கும்
வேருடனேகொல்லு வேனே
காட்டுஎன்தாயையென்றாட்சதப்பயல்களைக்
கையால்பிசைந்துகொல்லு வேனே
௬, விலங்காமல்அந்தவனை சொல்லிவந்தாள்எல்லாம்
விளைதிரிந்துகுறைந் தேனே
சலம்தனிலோஇந்த நிலம்தனிலோஆக
தலம்தனிலோமறைத் தானோ
௭, உலகில்எந்தக்காரியமும் ஒருதரம்ராமனருள்
உடன்கூடும்என்றும்அம்மேலா வேதமே
பலதரம்ராமன்என்றும் எனக்கிந்தகாரியம்
பலியாததென்னவி னோதமே
௮, ஆனைதன்பலம்தனை அறியாதுபோலேதமி
யாள்ஆசைக்கைகுவிக் குனோ
பூனைமுன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎன்தாய்
புலம்பிப்பரிதவிக் குனோ
௯, வாதைப்பட்டரக்கர் கூட்டைப்போலேஅங்க
மெல்லாம்மெலியப்பிடுங்கிச் சாடவோ
சீதையைக்காட்டுமென்றெனும் ராவணனைச்
சிறையிலேவாலிபோலே போடவோ
௰, எதிராளன்றிருக்கும் ராகவன்முகத்திலே
எப்படிப்போய்விழிப் பேனோ
மாதாவைக்காட்டெனஇங்கேநிந்ராவணனை
வாலாலேமாட்டிவிழுப் பேனோ,

அனுமார் சீதையைக்காணுதல்

விருத்தம்,

கொண்டல்எனும்அனுமான்இப்படிகலங்கிக்
கோல்இழந்தருடன்எனவின்றுமுன்னே
மண்டியதோர்அசோகவனம்கண்டான்அங்கி
வந்ததில்ஓர்மரந்திருந்தான் அந்தவேளை
அண்டரியருமுலையார்பக்கத்தையர்
அரிமுகத்தர்பரிமுகத்தர் அனேகம்பேர்கள்
கண்டவல்அரக்கியர்கள்நடுவில்வேதர்
கருங்கண்ணாள்சீதைஇருப்பதுகண்டானே,

௯-தரு-கலியாணிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சீதையைக் கண்டானே அனுமான்-செடிமேல்நின்று
சேவையைக் கொண்டானே அனுமான்,

அநுபல்லவி,

ஆதவன்காணாத இலங்கைத்தோட்டத்திலே
அரக்கியர்என்கிற புலிக்கூட்டம்நடுவிலே (சீதை)

சரணங்கள்.

க, தாய்இவள்தாய்இவள் கிலவரமே-சாமி
தனக்கும்இவள்மெத்தம ஞேகரமே
தீயையும்சுடும்இவள் சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வங்களுக்கும் இவள் மீசுரமே
சூரியசந்திரசூரிய, வம்சமும்பெருக்கும்
தனிஆம்கருமமும் இனிமேல்அல்லோசெருக்கும
எய்அடையாளம்கண்டேன் அஞ்சேன்ஒருவருக்கும்
என்றுசொல்லுகிறதாலும் இருந்திடத்தேயிருக்கும் (சீதை)
உ, தேவிக்கும்தாயென்பார் அல்லோ-பூமி-அவள்
திடத்தையும்வென்றாள் இந்தஅபிராமி
பாவிஅரக்கர்க்கிவள் காலநேமி-இந்தப்
பார்க்கப்பெற்றான்இலையோ என்சாமி-என்று
பூவிளந்துகில்மேல் அழுதழுதமொய்த்த
புனல்தானேமுல்லைத் தடல்அனலாலேவற்ற
சேவலைத்தேடும்இளம் பேடைபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துவாட முகத்திலேமுகம்வைத்த (சீதை)
௩, இருவிகட்குமகிமை என்னகண்டு-இவள்
ராமமூர்த்தி வனத்தைக்கொண்டு
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிப்பைவிண்டு-அம்மை
தான்செய்யும்தவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னே மதிபோல்இந்தவல்லி
உவமைகொண்டாள்அரக்கர் ஒழியவேர்க்கும்நல்லி
திருவேஇவள்அந்த அரியோகோதண்டவில்லி
செயம்இனிசாமிகாரியம் பயம்இல்லைஎன்றுசொல்லி (சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்.

விருத்தம்.

அனுமன் இப்படிவிதைதனை மரத்தில் இருந்துகண்டான்
அப்பால் அந்த
வனிதையும் தாமரையிலைமேல் தண்ணீர் ஆய்த் திரிசடை முக
வதனம் பார்த்தாள்
கனம்உள என்கிறை நீங்கச் சாமிமுகத்தினைக்காணக்
கடவேனோ தான்
உனதுமதி எனத்தங்கேற உருகுவாள் அம்மை சொல்லி
உருகுவாளே.

எ-ஸ்பைதங்கிலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அய்யோ நான் ஒரு பெண்பிறந்ததனை
ஆர்உடனே சொல்லுவேன் திரிசடையே
தெய்வமும் நீ பெற்ற தாயும் நீ அல்லால்வேறு
இருக்குண்டோ கேளாய் அம்மா திரிசடையே

௨. மங்கைமார்கொண்ட கணவனைப்பிரிந்த சல்
மனையிலும் இருப்பாரோ திரிசடையே
எங்கெங்கும் வசைஆச்சே கேட்பவர்
என்னென்று பழிப்பாரோ திரிசடையே

௩. கடலிலே சூழ்ந்த இலங்கை இருக்குதென்று
காகுத்தர் அறிவாரோ திரிசடையே
தொடருமென் சேதி அவர்க்கு ச்சடாயு ராசர்
சொல்லாமல் இறந்தாரோ திரிசடையே

௪. துணையாக வேலையைக் கொழுந்தனை அவர்பின்னே
அனுப்பப் போகச்சொன்னேனே திரிசடையே
கணவனார் மெத்த நீலி இவளென்று என்னைக்
கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே

௫. சூத்திரம் செய்த ராசதன் இவளென்று என்னைக்
கொண்டவர்தான் அல்லவோ திரிசடையே
இத்தனை நாள் அவர் தின்று விடுவாரென்று என்றோ
என்னைத் திரும்பிப்பாரோ திரிசடையே

௬. அரசில்லா அந்த காடுகட்க்கதென்று
ஆலோசனை செய்து திரிசடையே
பரதனும் தாய்மாரும் வந்து அழைக்க அவர்
பதியிலே போய்விட்டாரோ திரிசடையே

௭. சனகராசன் வில் ஒடித்தவன் முன் எறிந்த
தடைந்தோளை என்று காண்பேன் திரிசடையே
கனமுடனே பரசுராமன் வில்லைப்பறித்த
கைகளை என்று காண்பேன் திரிசடையே

௮. ஈவதபோதிலும் கைகை பின்னே அந்த அரசை
வாங்கியபோதிலும் திரிசடையே
சித்திரச் செந்தாமரை மலரைப்போலே மலர்ந்த
திருமுகம் என்று காண்பேன் திரிசடையே

௯. கொழுந்தனென்று மருகனுக்கு தானே தோழனென்றும்
கூறினதும் பொய்ப்போமோ திரிசடையே
எழுந்து சொல்லும் விராதன் துதியை மனமகிழ்ந்த
இரக்கமும் போய்விட்டதோ திரிசடையே

௰. கரதூஷணர் பதினாலாயிரம் தேரும்
கணத்தில் பொடி செய்தாரோ திரிசடையே
சா[illegible]வகமும் கையும் மெய்யுமென் திருவிழி
[illegible]மயில் நிற்கின்றது அய்யோ திரிசடையே

௰௧. வல்லபேருக்குப் புல்லும் ஆயுதமென்ற
வழக்குச் சொல்லைப்போலத் திரிசடையே
புல்லினால் காக்கை கண்கொண்டோர் கண்கொடுத்த
புண்ணியனைக் காண்பதென்றோ திரிசடையே

௰௨. சற்றும் வைத்துப்பாராமல் பாவிராவணன் வார்த்தை
தனைப்போலே இறைக்கிறானே திரிசடையே
பத்துத்தலையும் பனங்காய்ப்போல் விழுந்துருளப்
பார்ப்பதென் காலோ நான் திரிசடையே

௰௩. பாயும் கைகளும் என்னைப் பார்க்கும் கண்களும் இந்தப்
பழிவார்த்தை சொல்லும் வாயும் திரிசடையே
பேய்ப்பெருங்கழுகும் காயும் நரியும் பிச்சு
பிடுங்கித்தின்னக் காண்பேனோ திரிசடையே

௰௪. குடிமகன் இந்திரசித்தன் கொழுந்தனால் பட்டானென்று
கூக்குரல் என்று காண்பேன் திரிசடையே
அடியற்ற மரம்போல் மண்டோதரி ராவணன் முன்
அலறி விழக் காண்பேனோ திரிசடையே

௰௫. பேர் அம் அரக்கனையும் சேனைகளையும் என்தன
பிராணநாதர் கொல்லாரோ திரிசடையே

தாயேஉன் அப்பன்கீழ்போர் கடல்போலே பொங்கித்
தழைக்காவலர்வீ பேறே — திரிசடையே

௰௪, இடதாகன் துடிப்பதும் இடதோள் துடிப்பதும்
ஏதோ அறியேனோ — திரிசடையே
இடதுசெவிபிற்று வைவெர்றாக்கண்டேன்
என்னசொல்லடி அம்மா — திரிசடையே

௰௭, வந்தசாமியுன் மிதிலையில்என்னைதொட
வாக்கண்ட குறிதனை — திரிசடையே
அர்ஸனாவிற்சுற இந்தாளிலும்கண்டேன்
அதிசயம்லவோஅம்மா — திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத் திரிசடை கனுநிலை உரைத்தல்.

விருத்தம்,

கோதைமனங்களிர்ந்திக்க குறிதனைக்கொன்னவிஸ்த்
தூதவன் அப்போதலவக்கோர் சடவார்த்தைசொல்லுவக்கின்
காதல்போதாயும்கல்ல கனாவுகண்டேன்கள்ளனவே
சீதைமனம்தேறிடத் திரிசடையும்சொல்வாளே, (அ)

௬-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்கனவைகேளாய்அம்மா-சானகிஅம்மா என்உனக்குக்கவலைஏனம்மா

அநுபல்லவி.

மங்களம் உனக்குண்டாமோ வல்லரக்கன் காழ்கபோமே (என்க)

சரணங்கள்,

௧, சுந்தரிமண்டோதரிவெ — குந்தலையைச்சீவினாள்
அந்திடத்திலே அவள்வி — ழுந்தழுதுகவிழ்ந்தாள்
இந்தவ்வனவீடுவிட்டெ — ழுந்தொருபெண்பாவினுள்
எந்தகப்பல்வீட்டில்அவள் — வந்துகந்தாடுவினாள் (என்)

௨, பூவுகள்எல்லாம்கரிக — ளாக்கருகவும்கண்டேன்
கோவில்கள்எல்லாம்மெருகுபோல்உருகவும்கண்டேன்
பேய்வனைசுபும்நரிகளு — டேபெருகவும்கண்டேன்
ராவணன்எனைசெய்த்தலையோடேவருகவும்கண்டேன் (என்)

௩. பத்தமுடிராவணனைக் — கொத்தடியோகொல்லவோ
ளைத்தசிறைவிட்டமர்ர் — சொறாதமெசெல்லவோ
உத்தமிஉன்பதிஎம — கத்துவம்என்னசொல்லவோ
இத்தனையும்இலங்கைக — கணர்ந்துனக்கப்பல்லவோ (என்)

சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறைதீரல்.

விருத்தம்.

திரிசடை இப்படிசொல்லச்சனகிகொஞ்சம்
தெளிந்தவில்இதுக்கலவேளையென்றே
மாமறைவையும்அயமானும்குறுகும்போதில்
மகுடம்ஒருபத்தும்மின்னமாதர்ஆட்
அருகினில்கட்டியப்போட அந்தராவில்
அரக்கன்வந்தான்அருந்ததிக்குத்தெய்வம்ஆகும்
கருணைவல்லிசீதைமுன்னேதான்வந்தேதோ
கரைகின்றான்பலகெஞ்சிஉரைக்கின்றானே. (௬)

௭-இபதை-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧. என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான் — அன்னமே
என்னசெய்வேன்மிதிலை
மன்மதன்கணையாலே பட்டுவிழுவேன்என்று — முன்னமே
மலர்அயன்வகுத்தானே

௨, அங்கனையவும்விட்டுப் பெண்களைவயும்காமன் — கோகவோ
அம்பால்எய்யவும்கித்தை
திங்கள்சடையுபனி அன்றில்சுடவும்வீசும் — போகவோ
தென்றல்சுடவும்வெந்து

௩. ஆலைக்கரும்புபோல வேலைத்துரும்புபோல — மாயவோ
ஆசைவலையிலசிக்கி
மாலைக்கும்காலைக்கும்கண்உறக்கம்இல்லாமல் — தேயவோ
வாவாநாளுக்குநாள்

௪, அந்தாதும்கெஞ்சினேனே நொந்துநொந்துபோனேனே — வேணுமே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய
சந்தோஷம்ஆகப்பாராய் எந்தன்கவலைதீராய் — காணுமே
சாஷ்டாங்கதெண்டன்இட்டேன்

௫, மறக்குமோஉனதாசை வார்த்தைஒன்றருளாயோ — கூசவோ
வாயோர்ப்பழிக்கநின்று
பிறக்கும்பிறக்கும்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணன்தூர் — பேசவோ
பெண்ணால்இறந்தான்என்று

௬, பதியும்உனதெனது விதியும்உனதுசொன்ன — ஆகுவேன்
படிகேட்பேன்அழகை

இதிலேவ்வளவுபடாமல் தயைபாராய் அதிசுரராய்
எங்கேநான் இனிப் போகுவேன்
௭, வான்ஆளுந்தேவரும் மூவரும்நினைந்து
வணங்கும்என் கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நாளைஉனைப்பலரிந்தால் பதினால்உலகுக்குந்நீ
நாயகிஆம்அல்லவோ பார்த்திடாய்
௮, கண்ணூறும்கருத்தும்நீயே மன்மதன்செய்யும்போரைக்
காட்டிலும்கவலைதம வாதையே
எண்ணமகுப்பிப்போனேனோநாயிலும்பேய்ஆனேனோ
எனக்கொருபுத்திசொல்லாய் நீதையே

—•—

சீதாதேவி ராவணனை இகழ்தல்.

விருத்தம்.

மீண்டானான் அரக்கன்இந்த வினைவார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாளைசாலக்கொக்கன் யாருந்தர்சரத்திறலே
உண்டானநல்லாய்தேர்க்க வழிவந்தக்குறையோ
கண்டானாலக்கோபித்துத் தன்னுவாளவினாவானோ. (௧)

எருகு-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராட்சதப்பதரே நும்மார்க்கவார்த்தைகள்
எர்க்குமோபோடா அட ராவணா-ராட்சதப்பதரே

அநுபல்லவி.

காட்சியாளென்னைப் பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சிஆம்பழி ஏர்க்காதே-உன்
வாழ்ச்சிவினிலே போக்காதே-அர
சாட்சிஆனதைத் தேர்க்காதே-அட (ராட்சத)

சரணங்கள்.

௧, இனிக்கும்மூன்றுலோகம் செலுத்தும்உன்கோலும்உன்தன்
கீர்த்தியும்வீணாய்கொலைக்கிறாய் கெறைத்தாலே
வெளிக்கபரித்தி ஆகப் பாவபுண்ணியம்பாராமல்
பிறதாரவிஷ்ணுஞ்சூழலக்கிறாய் ஆகாசமட்டும்
அளக்கும்இருப்புக்கோலைச் செல்லரிக்குமோ இந்தை
வாரிபாரால்வணமலைக்கிறாய் அக்கினிதன்னில்
குளிக்கும்பலகளைசெய்து பெற்றவார்த்தையெல்லாம்
கொன்றகத்தில்காலவைக்கிறாய் அடசண்டாளா
வார்த்தியவர்ந்தைக்கள் படியாதேதனல்
துளிக்குமூச்சானையில் முடியாதேதன்னே

இளக்காரமாக்கிட்டது அழியாதே-எரி
விளக்கினில்பூச்சிபோல் மடியாதே-அட (ரா)
௨, காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்குமுலையும்
காதும்அறுக்க விடுத்தாய் வெளிக்கில்லாதென்
நாயகர்க்கஞ்சிஅந்த மாயமான்பின்னேஇருட்டு
நாய்போல்பதுங்கி அடுத்தாய் நமன்போலும்உன்
தீயரூபத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்ப்போனஎன்னைத்
தீண்டாமல்மண்ணோடெடுத்தாய்சொல்வேன்என்றனைமேல்ப்
பாயும்சடாயுவாலே புண்ணாய்எல்போல்உன்
பயிலெல்லாம்பறி கொடுத்தாய் அடசண்டாளா
தாய்இவள்என மனம் அறியாதோ-போடா
பேயேஎம்மாத்திரம் தெரியாதோ-என்னைத்
தீயுரைசொன்னாக் கெரியாதோ பத்து
வாயிலும்புழுவாச் சொரியாதோ-அட(ராட்)
௩, குறிக்கிறாய்சும்மாய்ப்போமோ இப்பாவம்பின்னுக்கொன்று
கோடிஆய்வந்து வாய்க்குமே உன்செல்வமெல்லாம்
செதுக்கிரஆரம்போல்என் பொறுமைஆகிறதர்மம்
தேவதைதானே தேய்க்குமே உன்குலம்தனை
மதிக்காஎட்டியைக்கூடி இலவுந்தீப்பட்டாலப்போல்என்
வயிற்றெரிச்சலே தீய்க்குமே என்பிராணநாதர்
விதிகரும்பாணம்உன்றன் தலையைப்பனங்குலைபோல்
வெட்டிவெளியில்சாய்க்குமே அடசண்டாளா
ஆறுக்குள்ளேதள்ளிச் சாகாதே-இந்த
பதைப்பிறுல்ஞ்நன்றும் ஆகாதே-வாய்
மதந்தினால்கெடப் போகாதே-நானெ
கொதிக்கும்நரகத்தில் மூழ்காதே-அட ராட்

சீதாதேவிதனியேபுலம்பல்.

விருத்தம்.

சானகிஇப்படிவையஅரக்கன்சீறித்
தான்நடந்தான் அரக்கியரைக்கலைக்கசொன்னான்
ஆனதுகண்டமாறுப்படலைநீக்கே
அடிப்பேன்என்னாகையொடெங்கல்சந்தான் அப்பால்த்
தர்லொருமந்திரம்செபித்தான்மாதரெல்லாம்
சயம்போல உறங்கிவிட்டார் அங்கேயனைத்

கானகத்தில்உளக்குழந்தைபோலேநிதை
காங்குவாள்தனிலேநான்வந்துவாளே. (௰௩)

௬-இயதை-ஆனந்தபைரவிராகம்- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, தேற்றுவார் இல்லை ஆற்றுவார்இல்லை தெய்வமேஎன்னசெய்குவேன்
எறையும் அரக்கியர்வார்த்தை இம்பை விட்டெந்நாள் இனியுருவேன்
௨, சொந்தவீட்டில்இருளன் நசாமியைத்துடுக்குசொல்லஎழுந்தேனே
அந்தவினைக்குந்த இலங்கையிலேபொல்ல அருசிறையில்விழுந்தேனே
௩, தம்பிமார் அன்னைமார்எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில்அவர்க்குக்கேவரமலம் எனவருமேவராதே
௪, நீறைதய்சுக்குறைஇவளெனமா நினைந்துனைவிம்வாரோ
பறையர்மரிலேஎனைஇருந்தவளைப் பரிந்துகைதொடுவாரோ
௫, தாழ்வுசெய்தேனோதெய்வமேஎன்குணசாமிநெஞ்சைஉருக்காயோ
வாவிடவிடேனசாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும்இருக்காயோ
௬, எதுக்கண் இவா அரக்கிமார்களோ இந்தப்பேரிடிவாசனோ
காதன்பிரியயும்இன்னம்இருக்கு தோனான் அல்லோ அரக்கியரோ
௭, தங்கைதனக்கும்இந்தவினைகண்டு தல்உயிரும்பிழைப்பாரோ
அந்தஇளையகொருந்தையுமென்னை அருணைசொல்லி அழைப்பாரோ
அபுல் ஆம்பூமிபுஉள்ளமட்டும்இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேயே
சொல்லுவார்சொல்லும்வகைக்கெல்லாம் ஒருதோத்திபெண்பிறந்தே
(னே,

அனுமார்ஸ்ரீராமனைவர்ணித்தல்.

விருத்தம்.

அன்னைஎனும்சனகிஇவ்வாறழுதவாடி
ஆவிஇனிவைத்திரேனெனப்பிரானை
தன்னைவிட நினைவிநாருகுஞ்செய்தழுவந்தான்
சாமிதூதனாம்புனலேவலைக்குக்கண்டு
என்னைதசரதராமன் தூதனானே
எங்கெங்கும்தேடிவந்தேன் அனுமானென்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவாரேன்சாமிரூபம்
சொல்லுவேனென்றெடுத்துச்சொல்லுவானே.

௭-தரு-கேதாரகௌளம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராமசவுந்தரியம்-என்னாற்ப - அந்தச்சொல்லப்போமோ-அம்மா

அநுபல்லவி.

கந்தமேவும் அரவிந்தமலரும்அவர்
காலுக்குநிகர் ஆமோகைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ (அந்த)

சரணங்கள்.

௧, உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்
உடையஅட்சயதூணி ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும்எட்டுத்
திசைஆனைத்துதிக்கையும் தோர்க்குமே
விரிந்தமரவுரி இடையும்நடையும்கண்டோர்
மனதையெல்லாம்உருக்கி வார்க்குமே
தாம்தாமரைஉல கிருந்தவயிற்றுக்குச்
சரிசொல்லக்கூடுமோ ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கினை பூமிஅகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் இளங்கமுகேதானும்
பரந்தபுசங்களுக்கு மேருமலையும்நாணும்
பார்க்கப்பார்க்கப்பதினா யிரம்கண்கள்வேணும் (அந்த
௨, அதிசெம்உடன் பளபளென்றிலகுகண்
ணாடிநிகர்த்தக போலமும்
மதிகள்ஒருசத கோடிக்குமேல்நன கோலமும்
மங்களமலர்முகக்
கதிஎன்றடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியும்தரும்
கருணைநயனவி சாலமும்
குதிகொள்ளும்பவள வாயும்சிறுநகையும்
குருமந்தகாசவி லோகமும்
புதுமலைஇனில்விழும்பொன் அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினில்ப் புரளும்புரிநூலும்
எதிரிலாதகோ தண்டமும்ஒருக்காலும்
எழுதவேணும்என்றால் ஆமோமனைதருளும்(அந்த
௩, பெருத்தகாமனை இகழ்மேலேஒளி
பெருகியமேனிச்சிங காரமும்
வரிதகிந்தர ரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிளக் தாரமும்
பரித்ததிருமுடி வேணியும்வேணியில்ப்
பகர்துளவமலை ஆரமும்

தரித்ததிருவாழி கொடுத்தாய்சேதியைத்
தனியேஎன்னுடனேசொன்ன சாரமும்
திருத்திச்சொல்லவெகு வாய் இல்லைஒருவாயே
தெரிந்துதெரியாமலும் சொன்னேன் நீபொறுப்பாயே
ஒருக்காலேஉண்டவர் மேன்மைநீஅறிவாயே
உனக்குத்தெரியும்வேதம் உனக்குந்தெரியும்தாயே(அந்த)

சீதாதேவி வட்டாவினைத் தெரிசித்தல்.

விருத்தம்.

நாட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமர்முன்பு நின்ற
கற்குநல்லாசம்செய்தனுமான் காட்டிவிட்டுக்
காட்டிலேகடந்தவும்சொல்லுக்சொன்னான்
காதலாகமையப்போல அனுமான் பின்னே
ஆட்டிவிக்கப்பியாலேவிழுந்தோர்கையிலே
அண்டர்உலகந்தமுந்தயக்காப்போலே
நீட்டினன்திருவாழிஅதனைக்கண்டாள்
விசம்கண்டாளின்றுபரவசம்கொண்டாளே. (௧௫)

௬௯-தரு-சங்கராபரணம்- அதசாளசப்...

பல்லவி.

கொண்டாளே சந்தோஷம்-கண்டாளே சீதை

அநுபல்லவி,

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரத்திலே
என் அநுமானிட பொன் இருக்கத்திலே(கொண்

சரணங்கள்,

௧, கந்தமலர்க்குழல்மேலேகுடிக் கண்ணிறைக்குக்கலந்தகண்ணீர் விட்டு
காலைக்கிடைத்தசீதை காந்தினைப்பணைபோலே கண்டேனென்று முறைபட்டு
அங்காரமகுடாயவரு அப்படியாளமோ ராம்கொண்டு
அனைந்தமுலைமேல் இணைந்தபட்டம்போல அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்டு படிக்கடிமுத்தம்இட்டு கொண்)

௨, எரிக்கபசியால் வருந்தும்சாகம்புள் இறந்தமனிதன் அடுத்தாப்போல்

வறிஞர்மேல்வாசாதெண்ணெழுந்தவர்
எரிந்தஉடைமையக்கண் டெடுத்தாப்போல்
பெருந்துறையில்ஒரு கால்மேலேநின்று
பிள்ளைபெறறுமலடி படுத்தாப்போல்
பின்னுமுன்னுந்தோன் றுமல்த்தவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வங்கண் கொடுத்தாப்போல் (கொ)

௩, சித்தாருவம்வின்டேனேஉன் திருவாக்கால்என் குறைஆற்றி
தியாராவணப் பாவிஊர்இதைத் தேடிவந்தாஎன் மனம்தேற்றி
தந்தாயேஎன் ஜீவனை உனக்கினித தருவதென்னஇதும் கெதிர்மாற்றி
தாயுந்தந்தையும் குருவும்தெய்வமும் சகலமுமநீயேஎன் அனுமானைவாழ்த்தி (கொ)

அநுமார் சீதைபிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள்
அவளுக்குவிவரித்தல்.

விருத்தம்.

கண்டுதிருவாழியினால் மகிழ்ந்தசீதை
கட்டியாய தவிலவ ருபத்தைக்காட்டக்
கொண்டுமகிழ்ந்தாள்பின்னும் அநுமானைநான்
கோணமல்யானுக்கா நெடுந்தூரத்தில்
மல்லுரகுவீரன்போய் மீண்டவாரும்
வந்தினையோன்உடன்கலந்த வாறும்நீதான்
பண்டுபழகியவாறும் சொல்வாயென்ன
படிக்கின்றான்அவள்குறையை முடிக்கின்றானே,

௰-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கேள்அம்மா சொல்வேன்முன்-உள்ளதெல்லாம்கேள்அம்மாசொல்வே

அநுபல்லவி.

நீள மால்ஆன மாரீசன்மறைந்துநின்றுடனேஉயிர்க்கொண்டனேவழி
மீளவேரகுவீரன்வந்துசேர்ந்தபின் கேள்

சரணங்கள்.

௧. இளம்பிரிந்தமானபோலே என்தாயேஉன்னைநாடி
உனும்கனிகளும்கொய்பாய் உலைவாய்பெழுகாவாடி

உ௪

அவன்தானமேலேயும் ஆறெல்லாந்தேடித்தேடி
தனம்தனியேபுலம்பித் தம்பியால்உயிர்கூடி
வனந்தனில்வந்துசடாயுவினால்மதிதேறவே-ராவணன்
முனைந்ததெல்லாம்சொல்லி அவன்உயிர்வானகம்ஏறவே-அந்நேரம்
சினந்துகவந்தனை வென்றுசவரிமொழிகூறவே- உன்தன்னை
நினைந்துபின்னந்த வானரபோய்க்குமேறவே-நாயேனும்
பணிந்திடவேதனை தடியருள்ஆக்கிப்
பணிகளும்மணிகளும் வகைவகைநோக்கித்
துணிந்திடும்வாலியை மாட்டினன்முன்னே
சுக்ரீவனைமுடி சூட்டினன்பின்னே (கேள்)

௨. அறிதிறானதம்மை அந்தத்திசையில்வலி
செறியேதெற்குத்திசைக்கு நீயோயென்றென்னைக்கூவி
பொறிஆரும்மோதிரம்தனைப் போட்டதுதந்துதேவி
குறிகளெல்லாஞ்சொல்லக் கொண்டுதென்திசைதாவி
முறைமுறையேவெகுதேசமெல்லாம்அலைந்தேட்டினேன்-என்றேன்
பிறகுசெல்வானைவர் ராதிருப்பா[illegible]டினேன்-அந்நேரம்
தனையில்இருந்தாகாசம் அலைவும்போய்[illegible]யேந்திர
பறவதம்மேல்நின்றுபாய்ந்து லங்காபுரிஎட்டினேன் கோட்டைக்குள்
குறுகுறெனநடக் [illegible]றயே[illegible]ராசில்லைவிர்
கொண்டிமலங்கனி தொண்டைபுடைமடையும்
செறவெலெனதெரித் திடவேயயர்விட்டு
நீங்கள்ஆவியை வாங்கிசேனோனே (கேள்)

௩. அகலும்இலங்கைஎல்லாம் அவைஅவை-ஆகக்கற்றித்
தகைசேருமக்கிட்ட தயிர்போலவேஎன்பதி
நிகழும்வேளையில்ராம நாமம்பசுதாயமறி
மகிழவேகான்அசோக வனத்தில்வாந்தேனேபற்றி
வகைகட்டனேராவணன் வந்துஎதிர்ப்பிடித்ததும்சண்டாளா
அகலநில்லடாஎன்றுநீ வாய்மேல்அடித்ததும்-அம்மாஉன்
முகமலர்மேல்இருகண்ணும் முத்துகள்வடித்ததும்-அடியேன்
சகலமும்அறிவேன்உனை இடதுபுறம்தாழ்த்ததும்-இதெல்லாம்
பகலவன்முன்பனி ஆர்விடும்மெய்யே
பாவிஅரக்கர்கள் வாழ்வதுபொய்யே
செகம்முழுதிலுமொரு திருவுமேபோதா
தேன்மொழியேஅடி யென்வாலறிநா (கேள்)

அனுமார் சீதாதேவியைவரம்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

சொல்லி இந்தவகை அனுமான்பின்னும்என்றன்
தோள்மேலேஎழுந்தருளவாய் அங்கேபாய்வேன்
அல்லதிலங்கையோடெடுப்பாய்எனிலும்செய்வேன
அரக்கனைவேர்பிடுங்கெனிலும்கணத்தில்செய்வேன்
பல அரக்கர்சிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினான்என்
றெல்லவரும்சொல்லப்போகேன்தாயேசீதை
எதென்றான்இதற்குவகைஏதென்றானே,

அனுமானைச் சீதாதேவி மனுகேட்குதல்.

விருத்தம்,

எண்ணி அனுமானே இந்தவார்த்தைசொல்ல
என்னையொருவரும்தொடப்போகாதுகண்டாய்
என்னைத் தொட்டாக்கன்எனைஎடுத்தானகண்டாய்
வலியபோதண்டபதிஅவர்போர்கண்டாய்
நண்ணிஎன்தன்சிறைஅவரேமீட்டிடாமல்
கடைத்து தன்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனைநெஞ்சம்
கரைக்கின்றாள்சீதைகனிந்துரைக்கின்றாளே. (௭௬)

௨-தரு-சங்கராபரணராகம்- ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இம்மாத்திரம்செய்வாய்அனுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரம்செய்வாய்அனுமானே

அனுபல்லவி,

சும்மாவிட்டேவிட்டாலே தோஷம்உண்டுன்தன்மேலே (இம்மா)

சரணங்கள்,

௧, வேடிக்கைக்கோபிடித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தஊர்
ஈதோஇதெல்லாமொரு சில்லு-கால்சபித்தாலும்
காடாகாதோ இலங்கைக் கல்லு-தாணிந்தவர்க்குப்
பாடோபிராணனைஎன்னஓர் புல்லு-அந்தாரிபபோட்டுக்
கூடுமாத்திரம்இருந்த நெல்லுபோலேஆனேனே

ஓடிப்போய்ச்சாமிமுன்னே நில்லு-அவருடனே
கூடவேஅயோத்திக்குச் செல்லு-என்னைஎங்கென்று
தேடும்மாமியார்க்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்று சொல்லு (இம்மா)

உ. குருவார்த்தைஆகஉன்மேற்பாரம்- போட்டுச்சொல்லுகிறேனை
ஒருமாதம்இருக்கும்என சரீரம்-கல்யாணம்செய்த
பெருநாளில்என்மனை விசாரம்-அறியாதகையேல்
பரவசம்சொன்னாரேயிவதாரம்-அத்தைநகர்பிரான்
வருவார்அல்லோ இத்தனைதூரம்-என்றிருந்ததைத்
தெரியாமல்ஊர்க்கும்போம்அங்கோரம்-சீயுங்கூடப்போய்
அருகோல்சொன்ன உபசாரம்-சொன்னபன்கனைக்
கரைகண்டால்ச்சீதை கடனும்
கழிக்கச்சொல்வாய் உபகாரம் (இம்மா)

௩. ஆதிபிறப்பொன்மானுக்கா வாறு-சொன்னதுண்டந்த
வேதைசபாறுக்கச்சொல எய்மீறு-பெண்களுக்கெல்லாம்
பேதமைஎன்பது விடாது-அதுநிஜமல்லென்ன
வேதன்சொன்னசாபம்பொல்லாது-என்னோராவணன்
பாதகன்அனுகக கூடாது என்றுநிசனை
யேதினிவாய்நடப் போகாது-ஆதலினாலே
சீதாராமன்எனைப்போச்
செலுத்தச்சொல்வாய் இப்போது (இம்மா)

அனுமார் சீதாதேவிக்கும் நிடைகூறுதல்.

விருத்தம்.

வடித்துவடித்தன்னை இந்தவார்த்தைசொல்ல
மாருதியும்கைசெய்தான்விழல்க்கூளத்தை
இடிப்பதுபோல்அரக்கதம்மைஇடிக்கச்சேனை
எழுப்புவெள்ளமும்சேருமெனநாகோள்மேல்
அடித்தலம்கொண்டேன்சாமிசேர்வார்தப்பி
அங்கதன்தோள்மேல்ச்சேர்வார்அவர்அப்பாலே
பொடிப்பொடிஆய்ராவணனும்தரையில்ச்சேரும்
போரும்வரும்பாரும்எனப்புகலுவானே, (மன)

மெட்டு-சாரங்காகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எட்டுகோணியிலேபாரும்-அம்மா-ராவணன்பேரும்இவன்ஊரும்

அநுபல்லவி.

இஷ்டகாலம்வந்த திரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலேராமர் இடத்தினில்ச்சேருவீரே
முட்டாதவானரர்கை தொட்டேகல்லால் எறிந்து
முட்டர்கள்துஷ்டர்கள் கொட்டபலிஷ்டர்கள்
இட்டிடுகட்டுகள் ஒட்டுகள்கெட்டபின்
கட்டியபொட்டுகள் தொட்டறபட்டும் (எட்டு)

சரணங்கள்,

க, மலர்தலைஉலகெல்லாம் வரமு-மண்மேல்
மண்டோதரிஅலறி வீழ-எங்கும்
அலங்கயுமாயும்வந்து சூழ-காவல்
அரக்கியர்உன்தவெள்
நார்ட்டிகள்போலே தாழ
அந்தாதுந்துமி இந்திரன்அறைந்திட
எந்தன்முகுந்தனெ டுந்தளம்வந்தபின்
உன்தன்வருந்திய சிந்தைமகிழ்ந்திட
இந்தஇலங்கைஅ ழிந்திடும்விந்தையை (எட்டு)

உ, ஆகாராட்சதப்பிரேதம் மேலே-மிதக்க
ஆதுமோததம்கடல் போலே-அதிலே
காகங்கள்சூழ்ந்து ஒருக்காலே மாதர்
கண்ணீரால்அந்தரத்தம்
கழுவிப்போமோ அப்பாலே
கண்ணிலும்வாங்கிலும் நன்குதலங்களும்
மங்கையர்தங்கிடு டங்கொள்அரங்கிலும்
அங்கிலும்இங்கிலும் எங்கிலும்எங்களு
சங்குமுழங்கிடு மங்கலகங்களை (எட்டு)

௩, ஆனைசேனைகளோங்கன் சாட-குரங்கால்
அரக்கர்தலைஎல்லாம்பந் தாட-ஒருவர்
போனவழிபோகாமல் ஓட-இந்தப்
பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை

எல்லாந்தம்பியைக் கூட
புத்திரமித்திரக ளத்திரஇனத்தவர்
சுற்றிலயிற்றில் அழுத்துவிழுந்தலே
பத்தும்சரித்திரள் தத்திவிழுந்திட
வித்தகன்அனுதிரம்அ றுத்திடும்வெற்றியை (எட்டு)

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளங்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

உன்னித்தான் அனுமன் இந்த உறுதிசொல்லுமனமகிழ்ந்தான்
வன்னம்உள்ள அணிசூடா மணிகொடுத்தான்சாமி அவள்
என்னசொன்னாள்எனக்கேட்டில் எதனைப்பார்எனச்சீதை
சொன்னபடி அடையாளம்சொல்லென்றுசொல்வாளே, (௰அ)

௰௯-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அனுமானேசாமிக்கித அடையாளம்சொல் அய்யா,

அநுபல்லவி.

சனகிஇலங்கையில்ச்சிறையில்த்தன்உயிரைத்தாளேயின்று
மனமதில்ராமமூர்த்தி வணங்கியிருக்கிறாள்என்று(அநு)

சரணங்கள்,

க. உலகறியநகரைவிட்டுக் கோட்டைவாசல்கடக்குமுன்னே
ஒங்குமவனம்எங்கேஎன்று நானகேட்கவே
தொலைதூரம்வழிநடந்தால் சமர்த்திசீனையறசொல்லித்
துளிர்ஆலயாய்மலர்ந்து குளிரச்செய்வாரே(அநு)

உ. தாம்விசுவாசகர்நீவிர் வருகிறபேர்எல்லார்க்கும்
தனித்தனிபோதுமாய்சொல்லி பூஜையப்பிறர்பொய்யோ
சூழும்அந்தவழிகேடுவேவேண் விசெய்யவேறுமன்னறு
தொட்டம்குப்லேதியறுசை அடகைப்பதகொடுத்தார்அய்யோ()

ங. கனம்ஆனகய்கைக்கசா வளவோடனரூ ளைகங்கனைக்
காட்டிஇவர்சூர்வலஞ்சே கேட்டாயேருகவே,
உனதுதம்பினதுதம்பி உனைகொழுந்தி இலைகாதும்
உன்ஆசைதோழனன்று சொன்னதுமேமகனே(அநு)

ச. டனத்திலமறவாதர்பேர் ருதிக்கேனவாரந்தாங்கம்
உனைத்தார்எனசாமிக்கது சுருக்நிலை னைகொனே

வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர்கட்டளைபத்திரமாச்சொல்லேனே(அநு)

ரு. ஒருநாள்என்மேல்பாய்ந்தகாக்கைதனைநோக்கிப்புல்லால்
ஒருகண்ணைவிட்டார்இதென்ன தெரியாதபேச்சோ
சாருறவன்மதாவிழ இருவிழிக்கும்ஒருமணியாய்த்
தாமேகொடுத்தாரோஅந்தமானமுந்தான்எங்கேபோச்சோ(அநு)

அனுமார் அசோகவனம் அழிக்குதல்.

விருத்தம்,

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
மூளைகொண்டான்அனுமந்தன்நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சுமணர்களெங்கள்
சேனையுடனேகொண்டுவருவேன்வந்தால்
பந்தித்தராவணனும்படையுங்காலன்
படைக்காவார்தாயேநீயாரென்றோதி
வந்தித்தான்அச்சூடாமணியைக்கொண்டான்
வழிக்கொண்டான்அசோகவனம்அழிக்கின்றானே (௰கூ)

௰௯-தரு-பியாக்கடைராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

அடித்தானே-அசோகவனந்தன்னை-முடித்தானேஅனுமான்

அநுபல்லவி,

அடித்தானேஅருங் காய்கனிகளை
ஒடித்தானேஅரை நொடிக்குள்விசுவரூபம்
பிடித்தானேஅந்த ராவணன்கீர்த்தியைக்
குடித்தானேகையைக்கொட்டித்தொடைதட்டிக்கொண்டு(அ)

சரணங்கள்.

க, ஆடச்செயும்அசையச்செயும்
அறுந்தன சிலமரங்கள்-கைகளை
மூடச்செயும்முறுக்கச்செயும்
முறிந்தன சிலமரங்கள்-வேர்பிடுங்கிச்
சாடச்செயும்தாவச்செயும்
தறிந்தன சிலமரங்கள்-கொண்டாட்டம்
பாடச்செயும்பாயச்செயும்
பறிந்தன சிலமரங்கள்-வெகுவெகு
கோடானுகோடிகளாக்கொம்புங்கொடியும்ஆகக்
குறைத்தான் சிலமரங்களைப்பெருகிய

நீடாழிமுகட்டிலே அலைபோலேயிடக்க
இறைத்தான் சிலமரத்தை-தேவர்கள்
வாடாமல்ராட்சதர்கள் பாராமல்வெளியெங்கும்
மறைத்தான் சிலமரத்தை-வாரிவாரி
ஏடாகூடமாலங்கைத்தெருக்கள்நெருக்கள்எல்லாம்
இறைத்தான சிலமரத்தை-இப்படி
மேலென்றும்கீழென்றும் தெரியாமல்மூடிய
விசைகொண்டெறிந்தமரம் திசைதிசைபோய்ப்பாய
மாடங்களும்அரக்கர் கூடங்களும்இடிய
மதில்இலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடியா (அடிக்)

உ, அடிக்கடிமரப்பிடிக்குப்ஓசையில்
அண்டமும் வயிறுலைக்க-அருங்கலம்பி
எடுத்தராட்சதப்பெரும்படைக்கடல்
எங்கெங்கும் ஓடிவிலக்கச்-சினப்பட்டம்
கடுத்தரதகஜதுரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுகளிக்கத்-திசைதிசை
இடுங்கெலக்கருந்தூளிசெந்தூளியாகச்
சேடனும் முடிஇளக்க-வெந்தளவில்
தடுக்காமல்மரத்தின்மேல்மரங்களைவிட்டெறிந்து
சளைத்தான் சிலபடையைத்-தாம்பியிலிட்டுப்
போகுமெனப்பள்ளத்திலே [illegible] மலைமாஅடித்துப்
புதைத்தான் சிலபடையைத்-தேர்களை
ஒடிக்கிமைமானைநொறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை-மின்றும்
வெடிக்கெனவேயடுங்கடுக்கடலிலேதூற்றி
விதைத்தான் சிலபடையைக்கைகளிலே
அடுத்தவர்ஆயுதங்களைப்பறித்துப் பற்றிபற்றி
அழுகப்பேயப்போலேசுழல எற்றிஎற்றி
வடிபெடாவாளாலேசருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிற்றுக்குடலைகளைஎல்லாம்வாயில்வாக்குச்செருக்கி (அடிக்)

௩, அதாசமயக்குத்துமாங்களவாய்த்ததே
அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம் என்னசொல்லப்
பதியில்திருக்கேபெருந்தாககம்முகல்
பறவைகள் ஆட்டபாட்டம்-மன்னடைகளைக்

தெறத்தேங்காய்போலேஉடைத்தும்சாமிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டம்-ராவணன்
தநியில்அனுமானுக்குத்வியாவளர்த்தானே
கண்ணுடையபெருந் தோட்டம்-அங்கங்கே
குறிலுமேல்ஆனைவிழத்தேர்மலைபோல்விழக்
குழுமிதே பெருமப்பளம்-பள்ளத்திலே
எதிரிமஆறுபோலே பெருக்கைபுரள
எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம்-பசிபோகக்
கதியில்லாநரிகளும்நாயும்பேயும்உண்டு
களித்ததே தங்கள்உள்ளம் குரங்கென்று
விதிமோசம்ஆகவந்தோம் நமக்கிவன்எமனென்ன
விட்ட தாக்கர்கள்ளம்-கிடைக்காத
புதுவிருந்திதுஎன்று மெத்தமெத்தவேதான
பூதங்களாடம்இடப் பிணநாற்றமும்மூள
எதாளதிர் அரக்கியர் அழுகைக்குரல்களீள
எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களுமாள (அடி)

சம்புமாலி வதை.

விருத்தம்,

செடிகொண்டவனமும்அந்தக் கிங்கரர்களும்போய்மாள
முடிகொண்டஅரக்கன்கோபம் மூண்டிடஎழுந்தசேனை
வடிகொண்டகடல்போல்பட்ட மண்கிடந்திடும்இருப்புத்
தடிகொண்டஅனுமான்கையால் சம்புமாலியும்பட்டானே.

௫௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானேசம்புமாலி - அனுமான்கையால் - முடிந்தானேசம்புமாலி

அநுபல்லவி.

அடங்காதாகுராதன் விடும்குணம்உள்ளதூதன்
நெடுங்கிரியெனமண்டு தடக்கையால்அறைகொண்டு
மடங்கியவாயிலே முடங்கியகுடல்எழ
தொடங்கியஉதிரமும் குடம்குடமாவிழ (மடிந்)

சரணங்கள்,

க, நருக்குவேன்இதுஒரு குரக்கெனஎதிர்ப்பட்டு
செருக்களத்தினில்எதி பெருக்கவேகணைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை நெருக்கிநெருக்கிஇட்டு
இருப்புலக்கையினாலே அரைக்கக்கொடுத்துவிட்டு (மடிந்)

௨. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்து
மேல்மூட்டநிருதரைக் கோலிப்பொருதவைத்து
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்குவதொத்து
வாலுக்கும்அனுமந்தன் காலுக்குமலுப்பினைத்தா (மு)

௩. மோதிவருப்படையை எதும்விடாயலக்கரல்ல
யாதர்அழுகழுது விதிஎலகெங்குபெ...
பாதகராவணன் காதினில்இடலல்ல
நாயர்குரங்கிதுபோல் லாதென்றல்மச்சொல் (மதிக்)

பஞ்சசேனாபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை.

விருத்தம்,

வாய்ந்தசம்புமாலிஇறந்திதத்தல்பட்டான்
பஞ்சசேனாபதிபரும்படைடும்பூண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்களையும்கணந்தில்உள்ளோ
தோரணகம்பத்தில்இருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீராயிரம்பேர்
காதலருமாநாலுலட்சங்காளையாரும்
ஏய்ந்தபடைகளுடகொண்டஅட்சதனும்போர்மேல்
எதிரான்மாருதிமேல்ச்சிறினனே

௪௯-வன்னத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்:

வந்தானோராவலவ்காதகன் அனுப்பஅட்சதன்மிருக்கிடப்படை
தந்தானேதோரணைகால்ன்முன் மிகச்சமுத்திரமலைத்ததொபபென
மதகரிகள்பரிகள் ரதக்ரைகள்வரவும்
வருகவருகஎன ராகவதூதன்
கண்டானேஅண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கமகடுத்தகெற்சனை
கொண்டானேசெண்டிடிபோலவே குதித்தரக்கரைஇருப்புலக்கையி
அடிகள்முடிகள்பல கொடிகளதடிகள்பொடி
பொடிகள்படவிசிறி வாலதைவீசி
வனைத்தோடியும்வாரிஅடித்தும்கெரித்தும்சிக்கிடமுறித்தும்வீரர்கள்
தலைக்கேதலைமோதநெரித்தும்சரித்துமப்படைதொடேக்கும்வாளிக
ளவிடுபொடிகள்பட உதறஉதறஎறி (ள்
சுருசுருப்படியுமன ஊழியபோறு
காலால்உதைப்பட்டபேர்சிலர் வடிக்குமேசிலர்பிடிக்குமேசிலர்
தோளாலமைபட்டபேர்சிலர் தொடைக்குமேசிலர்இடைக்குமேசிலர்

காம்அற்றபேர்களும் சிரம்அற்றபேர்களும்
கதிஅற்றபேர்களும் ஆகியேவிழ
...ர்அறைக்குளேபல கோடிவீரர்கள்வீரர்மேல்விழ
எறிவான்ஓ...கிக்குளேபல கோடிதேருகள்தேரின்மேல்விழ
அ...மகாதர் சமரதர்சிதரிட
அதலகுதலமொடு சேனைகள்மாளத்
தெரிந்தானேஅட்சதன்எதிர் செம்புபோலவேசண்டிகண்களும்
எறிந்தானேஅக்கணமேசெல அம்புமாரிபிரசண்டம்ஆகவே
தெரித்தனுமனுடல் இருக்கும்மயிர்முனை
முறுக்கில்மறையவும் அந்தமாருதி
தலைமேலும்தோளிலுமார்பிலும் முகத்திலும்கொடுவிருந்ததோரண
நிலைமேலும்நாளிலும்வாளிகள் தொடுக்கவுங்குலைகுலைந்துராகவ
சரணம்அதைமனதில் ஒருமையொடுகருதி
விறுவிறெனவிசையில் ஓடிவந்தெதிர்
அடுத்தானேஅட்சதன்எதிர் ஆயிரம்பரிரதத்தைஓர்கையில்
எடுத்தானேவிட்டெறிபோதினி லேஉருக்கிமுனைஎதிர்க்கவேபிற
கவனை இவன்அறைய இவனைஅவன்அறைய
அவன்இடுகவசமும் வில்லும்வாளியும்
ஒடித்தானேபல்லொடுகுண்டடம் உதிர்ந்திடச்செவிகலங்கஓடி
அடித்தானேகையில்அக்கவன் நெடுங்கழுத்தினைமடக்கமாருதி
உதறவருபடைகள் கதறக்குதன்முது
குமைபடஉமைபட ராசவீதியில்
நிலத்தோடேதேய்அரைத்துக் கரைக்கஅட்சதன்மாயவேசிலர்
தலத்தோடேருபம்மறைத்துப் பகைகளஆம்எனமேய்குவார்சிலர்
நினைத்திலேசிலர் பிணத்திலேசிலர்
நெரித்தபேர்சிலர் ஒளித்தபேர்சிலர்
வண்டார்மறைந்தபேர்சிலர் மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபேர்சிலர்
மண்டோதரிமுன்பினிலேஅடி சாய்ந்தமரம்எனவிழுந்தபேர்சிலர்
மலைந்தபோரினில் ஒழிந்தகாதவர்
இலங்கைகாதன்முன் விழுந்தபேர்சிலர்

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்.

வீரர்ஆம்அரக்கரும்அட்சதனும்அந்த
விதம்அனுமானால்மாயவேஅந்தம்ஆய்ப்போனார்

ஓர்மரத்தூதரும்ராவணன்முன்றடி
உன்மகனும்நமன்உலகம்உற்றான்என்றார்
நார்அடாஎனக்குரங்கைக்கிழிப்பேன்என்று
நாற்பதுவெள்ளம்சேனையுடனேவந்தான்
ஆர்அடாகுரங்கேயோஆர்அடாஎன்
பதிர்கண்டான்இந்திரசித்தெதிர்கொண்டானே.

—•—

அனுமார் இந்திரசித்தோடு போருதல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோ டெழும்பினஅரக்கர்சேனைக்
கதிர்கொண்டஉகாந்தாளிக்கடல்எனவலைப்பக்கண்டான்
மதிகொண்டஅனுமான்கையில் வல்இருப்புலக்கைகொண்டு
குதிகொண்டான்எமனைப்போலே கூடினான்சாடினானே.

ஸ்ரீ-தரு-மத்தியமாவதிராகம் அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

அனுமந்தனே அடித்தானே-இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்துதுடித்தானே

அநுபல்லவி,

அநுமந்தன்அடித்தானே முனைகொண்டிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு (அ)

சரணங்கள்.

க. கட்டும்என்றபேரையும்-கிட்டுஎன்ற பேரையும்
கறுவிவந் தோரையும்-மொறுவியவந் தோரையும்
கைப்படைபோய்மாள , உதைத்தான் - சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்ஆக வதைத்தான் - நிரைநிரையாக்
கரிகள்மேல்ப் பரிகளும்-பரிகள்மேல்க் கரிகளும்
காலாள்மேல்த் தேராளும்-தேரால்மேல்க் காலாளும்
கண்பொறிகலங்க நுழைந்தான்-சிலபேர்களை
மண்களில்அழுந்த மறைத்தானே-கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை-வாலால் அனேகம்பேரைத்,
கையால்ச் சிலபேர்களை-மெய்யால்ச் சிலபேர்களை
கசகிடுனைகள் பொறிந்தான்-கரும்புபோலே
நசுங்கிச்சாறுகள பிழிந்தான்-அரக்கியர்க்கும்
கணவனைக் குமரனைத்-தமையனைத் தெரியாமல்க்
கனைகயில அடித்தாடலைச்-சிதைப்ப் பொடித்தாயபெருங்

காற்றில்பஞ்சென ஊதினான்-சிலரைத்தேங்காய்க்
கீற்றுக்கீற்றாக மோதினான்-எண்ணிறந்தோர்கள்
கரம்அற்றும் சிரம்அற்றும் உரம்அற்றும் வரும்ரத்தம்
கண்டிடம் எல்லாம்புரள மண்டைமண்டைஆய்உருள(அனு)
உ, [illegible]வரும் தேரையும்-கிட்டிவரும் தேரையும்
முடுகிவரும் தேரையும்-கடுகிவரும் தேரையும்
முன்னேயால்வாரித் தாக்கினான்-தரையில்மோதிச்
செங்கல்பொடிபோல் ஆக்கினான்- ஆனைப்படையை
மொத்தியும்குத்தியும் வாலால்-சுற்றியும் எற்றியும்வாரி
மூட்டைப்பூச்சிபோல் மடித்தாக் -கூட்டம்கூட்டமாஅடித்து
முட்டுமுட்டா அடுக்கினான்-கோட்டையும்லங்கைப்
பட்டணமும் நடுக்கினான்- அந்நகர்வீதி
முகப்பும் கோபுரங்களும்-வகுப்பும் தாவரங்களும்
முத்துமாடங்களும் தேய்ந்து-சித்திரகூடங்களும் சாந்து
முடியவீசி நொறுக்கினான்- கோடைகாலத்தில்
இடிபோலவே உறுக்கினான் அடித்தடித்து
மூளையும் குதிரைமலர்ச்-சோலையும் குதிரைநடைச்
சாலையும்குதிரை அலைவேலையும் குதிரைஆக
முறைமுறையாய்ச்சாய்த்து விட்டான்காலால்எற்றித்
தரையிலேதேய்த்து விட்டான் அரக்கர்தலை
மூளையும்சதையும் வன்னைக்-காளியும்கூளியும் உண்ண
முழுதும்பேய்க்குலம் ஆட்-க் கழுகும்காக்கையும் பாட(அனு)
௩. அங்குசமும் தோட்டியும்-சங்கிலியும் ஈட்டியும்
அஸ்தரமும் சூலாயுதம்-சக்கிரமும்வேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுத்து மொய்க்கவே-அதெல்லாம அய்யன்
பெருத்தபுயத்தில்த் தைக்கவே-தைத்தவை எல்லாம்
அழுந்ததோரணம் மேலே-குழந்தைச்சூரியன்போலே
அட்டகாசமது பண்ணி-இஷ்டராகவனையெண்ணி
அமரவே மதித்தானே-பட்டவைஎல்லாம்
உமிபோலே உதிர்த்தானே- ராவணன்மகன்
அடுத்தபடை களிலும்-விடுத்தபடை களிலும்
தொடுத்த படைகளிலும்-பிடித்தவன் மேல்ப்பட
அள்ளியே தெறித்தானே-சிலபட்டையைச்
சுள்ளிபோல் முறித்தானே- அரக்கர்கள்

அழுவாரும் தெய்வத்தைத்-தொழுவாரும் வீவேட்
டெழுவாரும் அரக்கன்முன்-விழுவாரும் தலைவிரித்
தலங்கோலம் ஆனாரே-எல்லாரும் பேய்க்
குலம்போலே போனாரே-இந்தப்படியாக
அடிப்போம்குரங்கைக்கட்டிப்-பிடிப்போமென்னவேகட்டி
ஆர்ப்பரித்துடன் வந்தாரப்புவெள்ளமும்சிந்த அனு

———•◉•———

அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்.

விருத்தம்.

அனுமான்பின்னையுமிந்திரசித்தம்மெல்லாம்
அடித்துவிலவிலைத்துச்சாரதியைமாட்டி
மனம்ஆன்தேரையுயவீழமரத்தால்மோதி
மண்டைகலங்கிட அடித்தான் அரக்கன்அப்பால்க்
கனம்ஆனபிரம்மபாசத்தைவீசிக்
கட்டினான்ஐம்பதினாயிரம்பிசாசர்
இனம்ஆர்இலங்கையில்உள்ளோர்கண்
டேசுவார்பசநிலையைப்பேசுவாரே (௨௫)

ரு-இன்னிசை.பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, வந்தானுரங்கு வந்தஇந்திரசித்தன்
வலியிமாட்டினன்பார் சிலபேர்
இந்தகுருக்கெமன் ஆகக்கோலங்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

௨, வினைக்குரங்குவந்த தெள்சொல்விராவணன்கை
வெருமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருக்கையாலே சமையத்துக்காச்சுறிந்த
சதுமுகாஸ்திரம்என்பார் சிலபேர்

௩, அந்தச்சிவனே சிதைக்காதஇலங்கைதன்னை
அழிக்கவந்தானென்பார் சிலபேர்
தந்தையை அன்னையை மகனைக்கொன்றபழி
தந்துபோட்டாயென்பார் சிலபேர்

௪, மனைவாழினைக்கொன்ற இலங்கைகளிகொண்டுழிய
வாங்கோம்மங்கிலியமென்பார் சிலபேர்

கணைஆம்பாசத்தால்முகத்தில்வாட்டம்இல்லை
கபடக்குரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

௫, அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால்இலங்கைககர்க
கனர்த்தகாலம்எனபார் சிலபேர்
ககத்தால்கிள்ளுவதைக்கோடாலியால்வெட்ட
நம்க்குமுடியுமோஎன்பார் சிலபேர்

௬, இங்கேஇந்திரசித்திதைப்பிடியாவிட்டால்இன்னம்
என்னென்னசெய்யுமோஎன்பார் சிலபேர்
தந்தைமூக்குப்போனதகப்பனுக்குமூக்குத்
தந்தானேமகன்என்பார் சிலபேர்

————•◉•————

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்.

முனைசேர்அரக்க இவ்வாறுமுறையிட்டலாச்சேனைசுற்றில்
இனம்ஆயவனைக்கமலைபோலே இலங்கையழித்தகுரங்கிதென்றே
அனுமான்தனைக்கொண்டிந்திரசித்தன் அங்கேவிட எங்கேஎன்று
புனைமாமுடிராவணன்கண்டுபொரிந்தான்கொலுவில்இருந்தானே,

௬-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

வீரனுராவணன் - கொலு - வீற்றிருந்தானே,

அநுபல்லவி,

போகதாரத்தினசிங்கா
சனம்மேலேசோர்ன்ன
பீடத்திலமைகாக
மலைபோலேதுன்ன
சாருதயம்சேர்பத்து
சூரியர்களென்ன
தலைபத்திலும்பத்து
மகுடங்கள்மின்ன (வீர)

சரணங்கள்,

௧, நடம்ஆடும்அரம்பையும் ஊர்வசியும்அபி
நயம்காட்டிமயில்போல்உ லாவ
கடல்போலேமேள தாளங்கள் அண்டக
டாகமமட்டும்சென்று தாவ
அட்டாஇந்திராவாடா சந்திராவாடாஎன்
றுவசாரக்காரர்கள் கூவ
வடவாக்கினிஆன விரகாக்கினிதீர
வந்தமேகம்பணிநீர் தூவ

சுடர்மணிமண்டபம்அண்ட கூடம்அதைத்தொடவே
தொடைநடுங்கி அசுரர்எல்லாம் நெடுமூச்சுவிடவே
முடிகளொடுமுடிமோதி அடிஇணைபுண்படவே
மூவுலகத்துள்ளோரும் சேவடிகும்பிடவே (வீர)

உ, எப்போதென்றுமுகா திரும்பியவர்க்கெல்லாம்
ரிஷிகள்வந்துகலை நீட்ட
தப்பாஎட்டானைக்கொம் பொடிந்ததுபதினறு
சந்திரன்போல்மார்பிலே காட்ட
வைப்பாகியமாக ராசாக்கள்மாணிக்க
மாலைகொண்டுபேலே சூட்ட
வெப்பானதுர்முகன் முதல்ஆனமந்திரிகள்
விசயயோசனைகளபா ராட்ட

முப்பதுமுக்கோடி தேவரும்கொண்டாட
முதல்ஆனதும்புரு நாரதர்கீதம்பாட
கற்பகம்மென்மலர்மாரி குப்பைகள்போலேபோட
கட்டியம்சொல்லுசை திசை எட்டிலும்மேலோட (வீர)

௩, இளம் சூழ்மேகங்கள் புகைபோலொதுங்கிக்கொண
டிரைச்சல்இடாமலே கூச
புன்னமாமுகைட்குழி நாழ்நடைப்பார்போலப்
பூவையர்கள் வீச
என்னநாடிஞ்ஞெனப் பார்த்தான்வார்த்தைசொல்றான்
என்றியக்கர்சங்கீதஷேய பேச
இளம்மனுநிபாக்கஃகு வரும்தெய்வப்பெண்களைச்
சிறுக்கியர்போல்ஆரக்கியர் ஏச

முன்னைபெறும்அட்சதன்வீழ்ந்த மனவேதைகூடி
முக்கமகன்செயித்துவந்த கீர்த்தியைக்கொண்டாடி
அனுமான்வருகிற வார்த்தைதனையேநாடி
அடிக்கடிச்சீதையை எண்ணித்துடித்துடன்மனமவாடி (வீர)

அனுமானை ராவணன் வினவுதல்.

விருத்தம்,

இருந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப்
பெருங்குரங்குருவாய்வந்தாய பிரம்மன்மால்சிவன்விட்டாரோ
வருந்திவானவர்விட்டாரோ மனத்துளகப்பட்டதையெல்லாம்
தெரிந்திடவிட்டானென்று சீறுவான்கூறுவானே.

௰௬-தரு-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆர்டாகுரங்கே-இங்கேவந்தநீ-ஆரடாகுரங்கே

அநுபல்லவி.

ஆரடாகுரங்கே அறிவாயோலங்கை
வாரசிங்காசனம்போல்வால்விட்டென்னிலும்மேல்இட்டிருக்கிறாய்(ஆ

சரணங்கள்:

க. அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனகிங்கரர் கிறுத்துநில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ விசளறிந்தநீ(ஆரட்)

உ. கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாளியைபும்சேறுதிமனையும்கொன்றொருக்காலே
சிட்சைசெய்வேன்என்று கட்சிகட்டினைவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ(ஆரடா)

௩. சிந்தனைசெய்தி ஒருபூச்சி
இந்திரசித்தன்உன்னோடே எதிர்த்தவிசகன்காட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லால்க்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீ(ஆரடா)

ச, மறைந்தொருகர்மம் வகுந்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லதர்மம்
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாநிசம்
சொல்லடாலோம்பச் சொல்லடாநீ(ஆரடா)

அனுமார்ராவணனுக்கு விடையும்மதியும் கூறல்

விருத்தம்,

அடல்இராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
அரன்அயன்மால்விடுக்கவந்தேன் அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத்தேடிவந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்தில்உன்னைக்காணவேண்டி உன்ஊர்
இடம்உடைய அசோகவனம்அழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்றூதுவன்நானேநீபிழைக்கக்

கெடல்அரியபுத்திகேள்கண்டாய்என்றே
கிளம்புவான்அநுமன்எதிர்கிளம்புவானே.

உ௰-தரு-மோகனராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ராமசாமிதூதன்நான்அடா-அட்டராவணா
நான்அடாஎன்பேர்அநுமான்அடா

அநுபல்லவி.

மாமலர்த்தலைவாசனும்கவிலாசனும்ரிஷிகேசனும்
மறைக்குநின்றதந்தான் அல்லடா
புயம்மேவின்றவந்தான் அல்லடா (ராம)

சரணங்கள்.

௧, கொடுத்தவரமும்தனமும்கனமும் வீணிலேஎன்போக்கிறாய்
குடிக்கும்பாலேநய்யைபோகமர் வெடிக்குளேஎல்லார்க்கிறாய்
அடுக்குடன்பரஸ்திரீசெனங்களைத் தொடர்ந்தேன்பழிவர்க்கிறாய்
அக்கினிமலிச்சேடனிகையவர்க்கும் பூர்த்தவார்த்தையைக்கேட்டு

தலைபட்டமல்லன் அர்யன்கால்மீதே [றாய்
சரணம்என்றால்தாழப் பாவேறிப்போதே
அடக்கஉந்தரம் அல்லடாசீதை
அவன் இவன்விட வந்தாள்என்றதே (ராம)

௨, காலமும்பலமும்தெரியாமல்க் குதிக்கிறாய்என்னமாயமோ
காமந்தாலேகர்மபுத்தியைக் கடக்கிறாய்இதுபாயமோ
சால்மோகேகோலமோஅடா உனக்கும்தெய்வசகாயமோ
தன்னைகளுக்கதப்புண்டதல்லவோ சண்டாளாஇதுஞாயமோ

வாலியும்போனான் உன்னைச்சிறைவைத்த
வாலும்போய்விட்ட தஞ்சாவேமெத்த
சிலாகவன் அம்பால்அவன்செத்த
சேதியைகீஅறி யாவோடாபித்தா (ராம)

௩, கேம்இருக்கும்வேதம்தெரிக்கும் பாதகங்களைச்சூழ்கிறாய்
கெடுமிக்கன்னுக்குத்தோன்றாமல் படுமோசத்தில்மூழ்கிறாய்
மாதர்மோகத்தாலேகுலைவழி தாழ்அவனைத்தாழ்கிறாய்
மயக்கமோர்கைக்குள்விளக்கைப் பிடிக அக்கினைற்றிலேஏன்விழுகி

ஆயிரூர்த்தி தானேஉத்தண்டம் [றாய்
ஆகவந்தான் அரக்கராமண்ட

சீதையைவிட்டுப் பிழைஅடாசண்ட
சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்ட (ராம)

இலங்கை அ (?)

உ௧-தரு-பைரவி-இம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பிழைக்கஎன்றால்டா-நான்சொன்னபேச்சைக்கேள்அடாமூடா

அநுபல்லவி,

பழிக்கெல்லாம்நீதானேஆளாபடைத்துக்கொண்டாயேசண்டாளாதப்

சரணங்கள்,

௧, வேதன்முதல்விண்ணோர்கள் குறைநீக்க-ஆதி
விஷ்ணுவேபுவனமேல வரம்தாங்க-ஒரு
கோதண்டராமன்எனும் பேர்ஓங்க-வந்து
குறித்தானேசரத்தால்உன் உயிர்வாங்க
ஆதவன்முன்இருள் விட்டுமோ-மூட
வனுக்குக்கொம்புத்தேன் எட்டுமோ-அந்த
சீதைஆம்தெய்வம் உனக்கொட்டுமோ-இந்தக்
திருட்டுப்புத்திதலைக் கட்டுமோதப்பிப் (பி)

௨, வினைசெய்தற்குச்செய்யும் வகைஏதோ-ராமன்
விடும்கணைஒன்றுனக்குப் போதாதோமிக
இனிதாகஎன்சொல்லுவதெல வாம்இதோ-சந்தும்
இணக்கம்இல்லாதஉன் உடன்வாதோ
உனதுதலைகளைகொள்ளுக போய்-அடபாவி
உனக்கிதன்மேல்என்ன வாய்அடா-அந்த
சானகிஉலகுக்கெல்லாம் தாய்அடா-அவளை
தாமேஉன்குலம்கலம் தீய்அடா-தப்பிப் (பி)

௩, புவிமேல்உன்னைவென்ற கார்த்தவீரன்-விழுப்
புண்பட்டானேபரசுராமன் ஏறும்சூரன்-எதிர்
தவனையும்வென்றராகு குலதீரன்-தேவி
அவனைவிட்டால்நீஒங்கைக் கதிகாரன்
தவமில்லாவறந்தொ டான்றியமுனி-முன்னம்
தாகவில்லுக்குன்சேனை வெய்யில்பனி அக்கே

எவர்களுக்கும் ஏழைஆனவனி-நானே
எனக்குமிஞ்சும்பலரை ஆமவர்இனி-தம்பி (இ)

அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்.

விருத்தம்,

போதரவா அனுமான் இக்கப்புத்திசொல்லப்
பொங்கியவாள் அரக்கன்விழிப்பொறிகள்சிந்தி
நீதிவசனம்குரங்கிற்கீயோசொல்வாய்
சேத்திஇதுசேக்கஇதனென்றுரிதிப்
பாதகரால் இவனைவெட்டும்என்றான்அங்கே
பணிந்துவிபீஷணன் அண்ணனைப் பாவம்கண்டாய்
தூதனைக்கொல்லுமதென்றநியாயம்சொல்லித்
தலைக்குவான்ராவணனை விலக்குவானே

உஉ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இவனைக்கொல்லும்வன்என்றால் எழுந்தருமெத்த
இகழ்ச்சிஅடையுமண்ணனே

அநுபல்லவி,

தனம்தானேயிருக்க இலங்கேசனே அங்க
சாதிமணிதன்செய்க தூதுவன்என்றுவைக்க (இவனை)

சரணங்கள்.

க. அரசுகட்டும்சேர்த்திக்கு அழிவுவக்தப்போதோ
தூதனைக்கொல்லுவனென்று தடிக்கிறாய்என்னாருதோ
கொசுவைக்கொருட்டாள்ளணிக் கருடன்எதிர்ப்பதுதோ
குரங்கைஎதிர்ட்டால்ப் புறம்பெய்குமங்கையாதோ (இவனை)

உ. அக்காள்சம்தங்கையைக் கொல்லாமல்காத்தமே
அவர்பலம்வெளிஆக அனுப்பினைதறிக்தோமே
இக்காள்சுமஅபலம் வெளிஆம்எல்லோரணிகாமே
இக்குரங்கைக்கொன்றால் எங்கெங்கும்வசைஆமே (இவனை)

ங, பொறுக்கக்கேசயக்கன்றுமே குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி
புவிப்பித்தர்இம்மன்ன புல்லைத்தின்றுமோசுற்றி
அறிக்கக்செய்தேகமிவரி கீயேஅறிவாய்புத்தி
ஆக்கினைசெய்தப்பார்த்திருக்க அகற்றுவதுவேவெற்றி (இவனை)

அனுமார்வாலில்தீச்சுடாமல்அக்கினியைச் சீதைவேண்டல்.

விருத்தம்.

தம்பிபீஷணன்சொல்ராவணனும்கேட்டான்
தையலார்தாலிபிலேகாயில்லாமல்
வம்புமுகயிறெல்லாம்முறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேஇழிசுற்றித்தீயைஇட்டான்
முன்பிருநூறுயிரம்பேர் இழுத்தோர்வீழ
முனைந்தெழுந்த அனுமந்தன்தனைத்தொடாதே
பொன்மொழிபோலேஇருப்பாய்நெருப்பேஎன்று
போற்றுவாள்சீதைசொல்லி ஆற்றுவாளே.

உங-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்கினிபகவானே-வருத்தாதே-அனுமானை நீதானே

அநுபல்லவி.

திக்குவேறில்லைநீயே திக்குபுடவைசேர்ந்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம் கடக்கஉனதுபாரம் (அக்கி)

சரணங்கள்.

க, இத்திசைவந்தானேஎன்பிராணசன்னை-முத்திரைதந்தானே
சத்தியம்ஆகச்சர்வ சாட்சிநீதானே ஆனால்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் பத்தினிநானே ஆனால் (அக்கி)

உ, பத்தினிமார்க்குள்ளதுசொல்லவோ-உனதுமித்திரன்- தவபுத்திரன்இ
விவரித்துள்ளதுசொல்லவோ வன் (அல்லவோ
கவலை அரக்கர்இரு கண்ணுக்கெல்லாம்நெருப்பாய்
இவனுடைவாலுக்குமாத் திரம்மலர்போல்இருப்பாய் (அக்கி)

ங, தன்மந்தைக்குறியாயோ-ராமதூதன்என்-நின்னமும்அறியாயோ
முன்னாள்என்சாமிகையைஉன்னால்அல்லவோதொட்டேன்
இன்னாளும்நான் அவரை இணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன் (அக்கி

அனுமார்இலங்கையைக்கொளுத்துதல்

விருத்தம்.

கோட்டையிலேகசங்குன்றமலர்போல்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறுபுலம்பிஎங்கி
வாடையிலேஅக்கினியும்பயந்துசெம்பொன்
மலர்போலவே இருந்தான்நாலுதிக்கும்

ஆடரங்குஞ்சாலையும் மூலைகளுந்தோப்பும்
அரசிருப்பும்நின்னோர்களும்பங்கைகளும்
மாடமுமகூடமும்இலங்கைகளெங்கும்வாலை
வளர்த்திறைவ் அனுமன்றன்கொளுத்தினனே.

உச-தரு-தோடி ராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பற்றிக்கொண்டது அனுமான்இட்டஅனல்
சுற்றிக்கொண்டதுலங்கையை

அநுபல்லவி.

வெற்றிப்பெண்சானகி   உறைமேரம்முன்றும்
விட்டுவியங்கித்திசை   எட்டும்முங்கிமுட்டி (பற்றிக்)

சரணங்கள்.

க, எட்டுத்தபொற்கோ   புரங்களும்-மலர்
பமித்தபூஞ்சப்   பரங்களும்-எரி
அடுக்களையும்தா   வரங்களும்-சுவர்
கொடுத்தமணியுத்   தரங்களும்
உன்னத   உப்பரிகையும்-தங்கத்தாலே
மின்னியகொடி   வகையும்-ஆனைசேனை
மன்னும்விமானத்   தொகையும்-சவரத்தினப்
பொன் அறைகளும்   குகையும்-திகுதிகெனக்
கொண்டுங்கொண்டுளரப்புகை   ஏறவே-அத்தைக்
கண்டவர்சிவன்விட்டு   மாறவே-அவர்
பெண்டுபிள்ளைகள்பழி   கூறவே-பெண்கள்
கொண்டைகளெல்லாஞ்சூ   றாறவே
உருவங்கள்தாமாறும்   பருங்கள்வேறவேறு
அருகெங்குஞ்சீறுகீறுக்   தெருவெங்குஞ்சீறுசீறு (பற்றிக்)

உ, மூதெயில்வளைந்து   சொலிக்கவே-பதி
வாதைகண்டமரர்   களிக்கவே-சொல்லும்
வேதகாலங்கள்   கொலிக்கவே-எங்கள்
நீதசொன்னபடி   பலிக்கவே
சாகங்களும்   நிறைய-புகைப்படலம்
ஆகாசமட்டும்   நிறைய-பாதாளத்தில்
காருங்கூட   இறைய-ராவணனும்
மேகதலத்தில்   மறைய-இலங்கையாலே

இறைற்றுநீரும்கண்டி   வற்றவே-செத்த
பிணத்தின்வெடிகாற்றங்கள்   ற்றவே-வாலை
வணங்கிஎழுந்தெழுந்து   மெத்தவே-செத்
தினல்பொறிஆகஅய்யன்   ற்றவே
புரவிஎல்லாம்உவிய   கிருதர்எல்லாம்அவிய
எரிஎரியாக்கவிய   கரிகரியாக்குவிய (பற்றிக்)

ஙு, கைக்குழந்தைகளைப்   போடுவார்-பெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட்   டோடுவார்-புகைச்
சிக்கினிலேதட   மாடுவார் ஒரு
மிக்கஅரக்கியர்கள்   வாடுவார்
மலர்ச்சோலையெரிந்த   தென்பார்-ராவணன்
கொலுகூடமெரிந்ததென்பார்   வீட்டின்வீட்டின்மேலேவீட்ட
கிலத்தோட்டேசரிந்த   தென்பார்-வெட்டவெளியாத்
தலைக்கடைதெரிந்த   தென்பார்-தவிதவித்து
வேலிக்குள்ஓடிவிழச்   செல்லுவார்-பெண்கள்
மூலைக்குமூலைவாயை   மெல்லுவார்-அனல்
மேலிட்டிடாமல்குழி   கெல்லுவார்-அனுமான்
வாலுக்குதெண்டனென்று   சொல்லுவார்
மாடகூடம்அனேக   கோடிகோடிநீறாக
மேடுமேடாகிப்போக   காடுகாடாகிவேக (பற்றிக்)

வானரவீரர்கள்திரும்புங்காலையில்மதுவனம்அழித்தல்.

விருத்தம்.

அக்கினியைஇலங்கையில்இல வாறிட்டுசீதைதினை
அறிந்துபோற்றி
மைக்கடல்வாய்மைநாகம் தனைக்கண்டான்சேனைகளை
வணங்கிக்கண்டான்
புக்கதுசொல்அனுமானும் அங்கதனும்சேனைகளும்
போய்ச்சுக்ரீவன்
தக்கமதுவனங்கள்தனிலேப்பட்டார்மதுவைஉண்ணத்
தலைப்பட்டாரே

உடு-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு
பல்லவி,

வானரவீரரெல்லாம்   பாய்ந்தாரேமது
வனம்எல்லாம்கொள்ளையிட்டு   மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி,

வானும்சூரியனாக வானத்திநிலிலிருந்த வானும்தெரியா-அந்த தேனும்கனியும்சிந்த (வானர)

சரணங்கள்.

க, நிரந்தரமாய் கனியும்-ஆ
இனியமூத்த தேங்கனியும்-தேன்
உருகுகதலிப்பூவ் கனியும்-சுவை
ஒழிபடாவிரால் கனியும்-கைபாலும்
திருகித்திருகிப் பறிக்கத்-திசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிக்க-வழிமேலே
வரும்இளைப்பினால் வந்தடைக்கவே
இருவிலாப்புற முட்புடைக்கவே (வானர)

உ, வாயிலேஅளிப்பார் சிலபேர்-தேன்
வாயிலேஒளிப்பார் சிலபேர்
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்-களை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்கள்மொய்த்ததுவிப் போலே-மொய்த்து
இளைச்சவிட் டொருக்காலே-பெரு
வாயிலேமதுவைவழியக் கூதட்டிக்கொண்டு
நயகின்றவானரமி அதட்டிக்கொண்டு (வானர)

ங, இந்திரன்வாலிக்கிட் தோட்டம்-இப்ப
இதிலேசுக்கிவருக்கு காட்டும்-என்று
வந்துபுகுந்துகடல் ஓட்டம்-போதும்
மதுவைவள்ளல்யாக்குடிக் காட்டம்-செய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன்எதிர்க்க-அவனை
அடித்தானே அங்கதன் பதைக்க-சொல்லும்
எந்தஆணை ஆக்கினைக்கும் இல்லாமலே
தந்தம்இச்சைஇல்த்தடை- இல்லாமலே (வானர)

சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல்,

விருத்தம்.

இப்புறம்ராமசாமி தெந்திசைபோனபேரை
எப்படிகாணுவேன் எனக்குறைகூறுவானே

இப்பாடு ஆகிரிராகம் ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. திக்குத்திக்காச்சீதையைத் தேடிசென்றாரோ எந்த
திக்கிலும்காணுமலங்கே வாடிவந்தாரோ
உ. தெற்குத்திசையில்போனுரைக் காணேன்கண்ணாலே - அடா
சுக்கிரீவாநான்எதுக்கினி இருந்தேன்மண்மேலே
ங. கண்மணிச்சீதைஇறந்துபோனா என்னபட்டாரோ-இந்த
என்னசொல்வோமென்றுசீவன் தன்னைவிட்டாரோ
ச. நாள்க்கணக்கைகளஎண்ணிஎண்ணி எக்கமஆனாரோஎனதன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதவசு நோக்கப்போனாரோ
ரு. மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் தேடுகின்றாரோ-சிறையில்
வைத்தஅரக்கரோடேபோர் ஆடுகின்றாரோ
சு. தென்முகமேமுகம்ஆக இன்னம்செல்வாரோ-இங்கே
என்முகத்தில்சீதைசேதி என்னசொல்வாரோ
எ. தன்வரவுபார்க்குமென்னைத் தளரப்பார்ப்பாரோ-அனுமான்
தன்வயிற்றில்என்றுவந்து பாலைவார்ப்பானோ
அ. கலைஎன்அனுமான்இருக்கக் காரியம்போகுமோ-அய்யோ
அவனால்ஆகாதகாரியம்பின் ஆரால்ஆகுமோ
௦.

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் யிருப்புகூறல்,

விருத்தம்.

வண்டேபோல்மனம்சுழல இந்தவண்ணம்
மடலேபோல்சுக்கிரீவனுடனேசொல்லிக்
கொண்டேதென்முகத்திலேமுகத்தைவைத்துக்
குறித்துராகவன்இருந்தசபைக்குமுன்னே
பண்டேஅங்கதன்முதல்சேனைகள்பின்செல்லப்
பறந்துவந்துகரங்குவித்துப்பணிந்துக்கண்டேன்
கண்டேன்சீதையையென்றுசுடவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான்அனுமனவந்துகுதிகொண்டானே.

உக-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேன்-கண்டேன்சீதையைக்-கண்டேன்ராகவா

அநுபல்லவி.

அண்டருமகாணுத இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தலோசனைத் தரவந்தமாதாவைக் (கண்)
உள

சரணங்கள்.

க. காவிவிழிகளில் உளஉருவெளிமின்னைக்
கனிவாய்தனிலேஉன் திருநாமமேபன்ன
ஆவித்துணையைப் பிரிந்தமடஅன்னம்
ஆருநான் சொல்வதென்ன
பூவைத்திரிசடை நித்தம்நித்தம்சொன்ன
புத்திவழியேதன் புத்திநிலைமன்னப்
பாவிஅரக்கியர் காவலிலுறைதன்னைப்
பஞ்சுபடிந்தப பூஞ்சித்திரம்என்னக் (கண்)

உ. பனிக்காலவாரிசம் போலநிறம்கூசிப்
பகல்ஒருயுகம்ஆகக் கழித்தாளேபிரயாசி
நினைத்தவகோரவனை அக்ராள்வசத்தெ
நில்லடா என்றேசி
துனித்துத்தன்உயிர்தன்னைத் தான்விடமகாசி
சாரும்பொழுதுகாணும் சமையமிதுவேவாசி
இனித்தாமதம்செய்யல் ஆகாதென்றிடர்வீசி
ராமராமராம ராமஎன்றெதிர்பேசிக் (கண்)

ங. அடல்சேரும்வாலியை வீறுலகிலேசூட்டி
அவனியைச்சுக்கிரீவன் ஆளமுடிசூட்டி
உடனேநீயாதுபோ என்றசொல்அமுதாட்டி
உன்வழில் பாராட்டி
விடவந்தஅனுமந்தன் நான்என்றுசீராட்டி
விவரம்சொல்லஉயிர்கொண் டிருக்கிறாள்சீமாட்டி
திடமாலட்சுமணன்செய்த பர்ணசாலைவீட்டில்த்
தேவாதிதேவாஉன் திருவாழிதனைக்காட்டிக் (கண்)

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவி சூடாமணிகண்டு மகிழ்தல்.

கொச்சகம்.

பணிஅநுமான்இறைசொல்லிப் பாவைஉதவியசூடா
மணிஅடையாளம்கொடுத்தான் வள்ளலிராகவன்கண்டான்
அணிவுடனேபுளகித்தான் அகம்குளிர்ந்தான்முகம்மலர்ந்தான்
துணிவும்அந்தமணிவாங்கித் துதித்தானசம்மதித்தானே.

௨௭-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிக்குவந்த-சுகமேஅனந்தசுகம்

அநுபல்லவி.

வாடிஅநுமான்சொல்ல ஆடிமுட்டமுட்ட
காடிச்சீதைஅம்மைம மூடிவைசவிட்ட (சூ)

சரணங்கள்.

க. அமலமாமணிதன்னை வாங்கினான்-உயிர்செய்
அமுர்தசஞ்சிவிபோல்த் தாங்கினான்-சீதை
கமலக்கைபோல்பிடித் தோங்கினான்-கவலை
கதிர்கண்டபனிபோல் நீங்கினான்-கண்டு
கண்இரண்டும் குளிர்ந்தான்-மேல்வரும்
எண்ணங்களும் தெளிந்தான்-அந்த (சூ)

உ. மடித்துவாயிதழ் கடித்தான்-மேனி
மயிர்ப்புளகம பொடித்தான்-வேர்வை
பொடிக்கத்துடி துடித்தான்-அநுமான்
புத்திசொல்லிப் படித்தான்-சேனையைப்
போர்க்குச்செல்லும் என்றான்-அடிக்கடி
சேர்க்கச்சொல்லும் என்றான்-இப்படி (சூ)

ங. அரக்கராம்இருள்எல்லாம் ஓடவே-காமம்
ஆனபயிர்வளர்ந்து கூடவே-கீர்த்தி
விரித்தாம்பையாகிதம் பாடவே-தேவர்
வீசும்பூமலர்எங்கும் மூடவே-வானர
மேனி பாரிக்கவே-தார்க்காப
வர்ணி பூரிக்கவே-அந்த (சூ)

ஸ்ரீராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவண்ணம்சுவாமிமனமகிழ்ந்துதேறி
இலங்கையைப்போய்வளைந்திடவேசேனைசூழ
அந்தஅநுமான்மேலேதானும்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேலும்எழுந்தருளிச்சென்று
தொந்தம்உள்ளபடைத்தலைவர்முன்னும்பின்னும்
சூழ்ந்துவரச்சுக்கிரீவன்அருகேநின்று
மூந்திவழிகாட்டிஇராமச்சந்திரன்
முறைகொண்டான்தென்கடலின்துறைகண்டானே.

சுந்தரகாண்டம் - முற்றும்.

விருத்தங்கள்-௩௨-கொச்சகம்-௩-ஆக-௩௫.
திபதைகள்-௯-தருக்கள்-௨௭-ஆக-௩௬.
பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-௫-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-௫-வெண்பா-௨-வசனம்-க-விருத்தம்-௱௪௨-ஆக-௱௫௰,
தோடயம்-க-திபதை-௪௰-தருக்கள்-௬௬-ஆக-௱௭.
ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்.

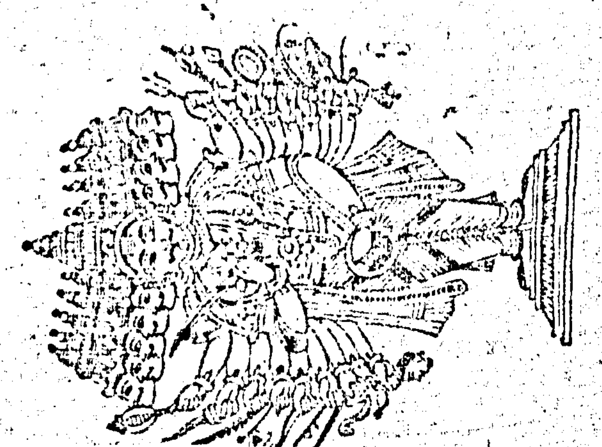

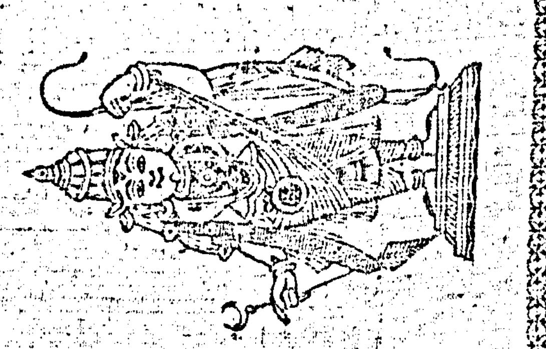

ஸ்ரீராமஜெயம்.

—*—

ஆறுவது

உயுத்தகாண்டம்:

அனுமார்மீண்டபின் ராவணன்கேட்க
மந்திரிகள் ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்.

ஆலிலைமேல்பள்ளிவிடுத்தயோத்திவந்தோன்
அருங்கடல்வாய்ப்பெருமகனிகள்உடன்இருந்தான்
மூலஇலங்கையைமுன்போல்விசுவகர்மா
முடிக்கஅந்தப்படிக்குராவணனும்கண்டான்
வாலினும்மகாலினும்அனுமானைஇடுதீயாலும்
மாண்டராட்சதர்போகஅந்தஊரில்
மேல்உளராக்ஷதருக்கும் அரக்கனபொல்லா
வினைசெய்வான்மந்திராலோசனைசெய்வானே. (க)

க-இபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. வாரும்வாரும்பாரம்பரிய மதிமந்திரிமாரே
பாரும்பாரும்ராவணனைனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே
உ. அரிஅயன்கூடப்பயப்படும்இலங் காபுரித்தெருமேலே
கரிகரியாக்குவியக்குவிய கண்டோமேகுரங்காலே
ந. இங்கேகட்டருடாறஇல்லையே இலங்கைஇல்நாலுசாரும்
நங்கைமார்கொண்டவெந்திடச்சுடு நாறுகின்றதுபாரும்
ச. மனிதர்அனுப்பக்குரங்குக்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனிஅந்தவெற்றிஇனியென்னசத்திஇனி என்னகொண்டாட்டம்
ரு. எனராவணனசொல்லச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
நனவீக்குரங்கும்கொசுகும்பகையோமக் கென்றானேபிரகஸ்தன்
சு. ஒருவானரத்தை நானேவடக்குமனை உடனேஅவன்அண்ணன்
இருவர்தலையுடகொண்டுவருவேன என்றானேபுகைக்கண்ணன்
எ. நரனையும்வானரனையும்கொல்லு நான்அல்லோஅனுபந்தன்
அரிதனாவன்னைப்போகச்சொல்என்றுசொன்னானே வச்சிரதந்தன்

௮. இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென் — றேவினான்என்கோனே
அவன்அவனபலம்தெரியல்ஆகும்என — ருனுமகோதரன்தானே
௯. நாமேதின்றநசரும்குரங்கும் — நம்மைஎதிர்க்கலாச்சே
மாமோசம்இதனை அறுனைமுகன் — வருத்தானேதன்பேச்சே
௰. முட்டனுக்குத்தன்புத்திநாலிலும் — முற்றிலும்செம்மைபோலே
துட்டமந்திரிகள்வாயில்வந்தது — சொன்னுரேஒருகாலே
௰௧. சூரியகேதுபிசாசன்முதலோர் — சொல்லிடும்அந்தவேளை
காரியம்அல்லஎன்றுருக்கிருன்கும்பகர்ன்னன் — எனறும்அங்காளை

——*——

கும்பகர்னன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல்.

விருத்தம்.

படபடெனமந்திரிகள்இந்தவிதம் சொன்னதெல்லாம்பரிந்துகேட்டு
உடல்மறந்தேராவணனும் சிறியார்கைச்செம்பொன்போல்உச்சாகத்தால்
சடல்கடந்துபோராடவினர்தளவில் அமைச்சர்களைக்காய்ந்துபின்பு
இடம்உடையகும்பகர்னன்கூறுவான் அண்ணன்முன்னேசிறுவர்னே,

௧-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்-மந்திராலோசனை
நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்.

அநுபல்லவி.

ஏற்றகும்பகர்ன்னன் — என்சொல்லைவீழ்க்கிறாய்
எப்பானகீர்த்தியைத் — துடுக்காலேதாழ்க்கிறாய்
சூத்திலடிக்கவேபல்லுபோகுதென்று
சொல்லைப்போலேஇந்த — தூதர்சொல்கேழ்க்கிறாய்(நேத்தி)

சரணங்கள்.

௧. தோட்டம்ஆம்அசோக வனம்அழிபட்டபோதே
தேவருக்கும்உனது — பயம்போச்சு
காட்டும்ஆர் அரக்கர் தலைகள்உன்னுலேதெரு
நாலுபுறமும்உருண்ட — டடல்ஆச்சு
வீட்டுப்பெண்கள்கைக்க ஒருத்திகாலடியினில்
வீழ்கிறாய்இதிலும்உன் — டோலச்சு
கோட்டைமுழுதும்கரிக கொட்டைசெய்தகருந்
குரங்குக்குமனிதர்க்கும்பயந்தோமோ — எனும்பேச்சே(நேத்தி)
௨. விதம்விதமாப்பெற்ற விசயசாம்அய்யய்யோ
விரக்கிலிவிலே — கருக்கிறாய்

மதிமோசமோஉன்தன் விதிவசமோசொன்னுல்
மனதுகொள்ளாமல்அரு — வருக்கிறாய்
அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆயிரமும்தெரிந்தும்
அறியாமலேசெல்வம் — செருக்கிறாய்
மிதிலைப்பெண்கற்பால்இந்தப் பதிவெந்ததல்லாமல்
வேறொன்றால்வெந்ததென்றோநீஎண்ணி — இருக்கிறாய்(நேத்தி)
௩. கருமலைபோல்இந்த கிருதனைக்கண்டால்அந்த
காலருத்திரனுக்கும்உண — டோவீரம்
இருநானஇதோ புறப்படுகிறேனென்றான்
எவ்வளவ்வரிட — ஆரவாரம்
மருஉடன்சீதையை விடுவதுவேநல்ல
மார்க்கம்இல்லாவிட்டால் — இந்நேரம்
ஒருமிக்கவேபோய் உனக்காச்செனக்காசென்று
ஒருகைபாராமல்இங்கே — குறைகுறைக்கும்விசார(நேத்தி)

——*——

விபீஷணர் இந்திரசித்தைவிலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன்இந்தமொழி சொன்னபின்பு
குதித்திந்திரசித்தெழுந்தான் எனதுகையில்
வெம்புமபிரம்மாஸ்திரமும் நாகபாசம்தானும்
வீண்போமோபின்அதைநீ காண்பாய்என்றான்
வம்புசொன்னாய்பயலேநீ போடாநாளை
வருங்காரியம்அறியாய்என் றவனைத்தள்ளித்
தம்பிவிபீஷணன்அண்ணேன் உனக்கிதல்லாம்
சதிஎன்றான்கேட்பாய்என் மதிஎன்றானே.

௨-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராகவன்பகைராவணா ஒருகாலும்நமக்காமோ
அண்ணேன்பழிசுமக்காதே

அநுபல்லவி.

ஏகன்ஆய்அந்தமூவரும்தசரத — ராமன்என்றும்வந்தாரே
நாம்எங்கேபோவோம் — அந்த (ராகவ)

சரணங்கள்.

௧. அலைகடல்சூழ்இலங்காபுரிக்காமேலே — வந்தொருக்காலே
அளவறுராட்சதர் மலைகள்மலைகள்போலே — மண்டினதாலே

அலைந்தோம்-மெத்த உலைந்தோம்-மேலி
குலைந்தோம்-நிலை கலைந்தோம்-என்றுதேவர்
காலமே ஓலமே-செய்தும்
மூலமே கோலமே-ஆனவனது
கிளையும்விளையும் முளையும்களையவே
வலக்கைதந்து நிலத்தில்வந்தவதரித்த (ராகவ)

௨. பாதகிதங்கையால் சீதையைவிளைமூளா அடசண்டாளா
பன்னகசாலையோ டின்இருபதுதோளால் பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய்-ஆசை தொடுத்தாய்-நன்மை
விடுத்தாய்-குடி கெடுத்தாய்-அவள்ஒரு
தாய்அடா தாய்அடா-நமக்கொரு
தீய்அடா தீய்அடா-சிறைமேல்
வைத்தாய்வைத்தாய் பித்தாய்செத்தாய்
சன்னிஅல்ல உன்னையேகொல்லவந்தவள் (ராகவ)

௩. மேதருகார்த்தவீரியன்முன்னதிர்இட்டாய் விருதுவிட்டாய்
வேதவதிசொன்ன சாபத்தில்அகப்பட்டாய் பிழைக்கவிட்டாய்
மதமோ-உனக் கதமோஎந்த
விதமோ-லங்கை சதமோ-இந்நேர
சூரரும் வீரரும்-உனதுகு
மாரரும் பேரரும்-உன்னுடைய
முடியும்கெடியும் கொடியும்மடியும்முன்
சீதைபோ வாதைதீரும்உள்ளது (ராகவ)

—————

விபீஷணனை ராவணன்சீறிக்கூறல்.

விருத்தம்.

உதிக்கின்றகதிரோன்முன்னே ஒளிக்கும்மின்மினிபோல்அன்னால்
கொதிக்கின்றவன்முன் அந்தக் குரங்கொடுநரனென்செய்வார்
எதிர்க்கின்றசொல்ஏன்சொன்னாய் எனவிபீஷணனைப்பார்த்து
கொதிக்கின்றஅரக்கன்பல்லைக் கடிக்கின்றான்படிக்கின்றானே.

௩-தரு-சௌளிபர்தாரகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும்இந்த புத்திவிபீஷணா
போதும்போதும்சொன்னது போதும்அடா

அநுபல்லவி.

வாதடாநான்பயப் பட்டுவிடக்குமோ
எலியைக்கண்டுபூனை ஏங்கிவிடக்குமோ

நாதன்ஆனைநானே உன்சொல்லைக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டோ கடல்ஆழம்பார்ப்பது (போது)

சரணங்கள்.

௧. உலகும்அரசும்போய்-வெளியாட்டியால்காட்டில்
ஓதுக்குண்டராமன்னனோடெதிர்ப்பானோ-அவன்கூட
விலகிடமாயம்செய்து-குலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடும்திரிய விட்டேனே-எங்கும்தேட
பலருக்கும்தெய்வமன்றுய்-இந்திரன்சிறைபட்டநாள்
பாலனோஇவன்என்னோடேலாதோசண்டைபோடக்
கொலைசெய்யும்அரக்கரை-மனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெருவில்ஊசி விற்றால்விலைபோமடா (போது)

௨. தப்பானவர்லிமுன்னே-எதிர்த்தவர்பலம்போமோ
தோர்வையோஆர்கரும்அது-சாபமென்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர்முன்-எனக்குப்பலம்இல்லையோ
சனையும்இல்லையோ டெடுத்தென்னபொய்போமோ
அப்பாநான்இருக்கவும்-என்னோடேநீபிறந்தும்
அந்தகார்க்கஞ்சிஉன் சிந்தையிப்படிவேமோ
குப்பைக்கீரைகிள்ளத்துக்-கப்புக்கவடும்ஆகிக்
கொழுத்தாலும்கப்பலுக்குப்-பெருத்தபாய்மரம்ஆமோ (போது)

௩. அரன்அயன்தந்தவரமென்றும் அவனைக்கூட
அடிக்கனனக்குவரம்கொடுத்ததார்பொய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுத்தால்-அரன்நிற்குமோயிந்தப்
பஞ்சவார்த்தைவிட்டால்-என்தன்கோபம்பொல்லாதே
அருகேகள்ளனும்ஆகி-விளக்கும்பிடித்தாயேஊர்
அழித்தகுரங்கைவிட்டென்றுனைத்தாய்அது அல்லாதே
இரணியன்மகன்அந்த-இரணியனைக்கொன்றால்போல்
என்னைக்கொல்லநினைத்தாய்-இனிஎன்முன்நில்லாதே (போது)

—————

சரணம்அடைந்தவிபீஷணனைக்குறித்து ஸ்ரீராமருக்குஅநுமார்கூறல்,

விருத்தம்.

என்றுராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
இலங்கைவிபீஷணன்அண்ணனைவார்த்தை

ஒன்றுமேபிசகாதென்றெழுந்தவுரை
  ஒழிந்தவானரசுசேனைக்கொழுந்தின்முன்னே
யென்றுராகவசரணம்மென்றுவார்த்தை
  சீராமன்கேட்கமயிந்தவனும்போய்ச்சொன்னான்
அன்றுராகவன்பலர்யோசனையுங்கண்டான்
  அப்போதில்அனுமந்தன் இதுசொல்வானே.

௯ - தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது-ஏமக்-சிந்தனையோசனைவது.

அநுபல்லவி.

அந்தஇலங்கையிலே   அறிந்தேன்இலனைமுன்னே
சந்தேகம்இல்லைசாமி   தாசன்அநுமான்சொன்னேன் (இந்த)

சரணங்கள்.

க. சொல்லும்புராணவேத   சாத்திரம்-இவன்
  செய்வதுதேவதா   தோத்திரம்-பல
கல்விகேள்விக்கெல்லாஞ்   பாத்திரம்-கள்ளம்
  கபட்டியான்அணு   மாத்திரம்-இது
அல்லாமல்இவன்வீட்டில்   அடுத்தபோதில்அநேகம்
நல்லநல்லசகுணம்   நான்கண்டேன்அநுபோகம் (இந்த)

உ. உறுத்தைதஆனகுல்லும்   கல்லும்-இவன்
  உண்மையுள்ளவன்பதைத்   தள்ளும்-கண்டால்
வற்றவன்வன்றுவீர்   கொள்ளும்-நல்ல
  இங்கிதவான்ளவர்க்   குள்ளும்-இவன்
கேற்றுராவணன்என்மேல்   நீட்டியகத்திவெட்டைத்
தீர்த்துவிட்டேனைக்குச்   செய்தான்பிராணபிரதிஷ்டை (இந்த)

ஙு. ஆனாருடுங்கூடாத   வெற்றி-ரட்ட
  முடிப்பதல்லோடம்தம்   சத்தி-பிற
உடலத்தைத்தக்கண்டுகட்ட   நெற்றிப்-போன
  கொள்ளைபோலஆச்சே   இந்தப்பெற்றி-சாமி
தேவிக்குமேபுண்ணையைக்கொண்டுதேற்றச்சொல்லிஅதனான்
அந்தத்தைதயிருலேவன   தயைய்அபயம்என்றான் (இந்த)

விபீஷணர்சரணாகதத்தைக்குறித்து
ஸ்ரீராமர்கூறல்.

விருத்தம்.

தொடரா அநுமான் இந்தவண்ணம்
  சொன்னமொழியும்கவித்தலைவர்
இடராஉரைத்தவாய்மொழியும்
  இரண்டுமொழியும்மனம்கொண்டான்
உடனே அபயமென்றவருக்
  குயிர்ஆறுஉம்கொடுப்பதவே
கடன்ஆமெனவெல்லார்க்குமமனம்
  களைப்பான்ராமன்உரைப்பானே.

௰-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சரணம்சரணம்   என்றானே - காவாதேவிட்டால்த்
திரணம்அல்லதோ   நானதானே

அநுபல்லவி.

அரியவிபீஷணன்அங்கே   அரக்கன்ஆறுஉம்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு   ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டு (சரணம்)

சரணங்கள்.

க, ரவிகுலத்தினில்வந்தேனே   தண்டகாரணிய
  தவசிகட்குரை தந்தேனே
சிவிராஜன்புறவாலே   தேகம்தந்தானேமண்மேலே
கவலையால்இவன்ஏதோநொந்து   கதறிக்கொண்டிங்கேவந்து
  சரணம்

உ. பெற்றசடாயுவும்பரய்ந்தானே   மருமகட்கா
  உற்றபோரில்முடிமாய்ந்தானே
கத்தும்யானைஓசைகண்டு   கத்தானேமாயன்பண்டு
சத்துருராவணன்தம்பி   தான்ஆறுஉம்என்னைநம்பி
  சரணம்

ஙு, சங்காஅபயம்   என்றானே-மாற்கண்டன்அவன்
  பொங்கியேகாலனை வென்றானே
வங்கையேசதென்னவீரியம்   மாருதிசொன்னதேகாரியம்
அங்கவன்வந்தென்னைமேவ   அழைத்துவாபோசுக்கிரீவ
  சரணம்

சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்.

விருத்தம்,

என்னா குராமன் உரைப்படி வாருஞ்சாமி இடம் வனச்சுக்கிரீவன்
சொன்னதை விடணன் கேட்டுப் புளகித்தானகண்கள் நீர் சொரிய நின்றான்
பின்னை எனுஞ் சீதைதனைப் பிரிவித்த பாவியுடன் பிறந்த பாவி
என்னையும் வாவென்றாரோ சாமியென்றே தொழுகின்றான் எழுகின்றானே.

ஈ-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னையும்வ ரச்சொன்னாரோ ரகுநாயகர்
என்னையும் ராட்சதன் என் றன்றோ.

அநுபல்லவி.

அன்னை ஆம் சீதாதேவியைக் கொண்டுபோன பாவி
தன்னுடனே பிறந்த சண்டாளன் ஆகிவந்த (என்னை)

சரணங்கள்.

க. நெஞ்சில் கிருபைய இருந்தாரோ - சாமி என்னினை
நின்றநான் அறிவேனோ - பாவக்கருக்கு
அஞ்சினேன் என்ற சொல் உண்டோ - அடிமைகொள்ளவு
ஆமென்மனது கொண்டோ - பாதங்களுக்கருத்
தஞ்சம என்னெண்ணியிருந்தோ - நாமனைச் செய்த
வஞ்சம் என்னெண்ணியிருந்தோ - இவனுடனே
நஞ்சம் என்னெண்ணியிருந்தோ - இவனையும் மாத்திரம்
கொஞ்சம் என்னெண்ணியிருந்தோ - (என்னை)

உ. மந்தர கிரியாலே - குழம்புகடல்
வானோர்க்கமுதம் தந்தாலே - சந்தோஷம் ஆகத்
தந்ததே ஒருக்காலே - என்னசெய்தாலும்
சபிப்பார்க்கிலோர் இதுபோலே - ஆகையினாலே
என் தன்பிறவியும் தீரும் - இலங்கையிலே
வந்திடுபேருரியன் சேரும் - அரக்கருக்கு
அந்தம் முத்தியும் சேரும் - இவையாவும்
சந்தேகம் இல்லை இதுபாரும் - (என்னை)

௩. கண்ணீர் ஆறும் பெருகுதே - சாமிசொல்க்கொண்ட
காதில் இன்பம் வருகுதே - செழுத்த உடம்பும்

வெண்ணெய்போலே உருகுதே - மயிர்க்கூச்செட்டு
மேனிபுளகம் தருகுதே - தாயைவிட்டென்று
என்னெண்ணிகாண் சொன்ன விசாரம் - என்றன்மனல் அவனை
பண்ணினேனோ ஓட்டாரம் - அதனாலிந்தப்
புண்ணியனைக் கண்டேன் இந்நேரம் - இதனைக்கு
அண்ணன் செய்த உபகாரம் - (என்னை)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருடைய தரிசனஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

பத்தி விபீஷணன் இவ்வாறுருகி அடிக்கடி மண்மேல் பணிந்து வந்தான்
அத்தி முன்னே கூவ வந்த ஆதிமூலப்பரனே அமரர் கூவ
நித்திய கோதண்டபதி என வந்தான் என்குறை நீக்கவந்தான்
சத்தியம் ஆய் எனத்தேறி மனம் கொண்டான் ராமதரிசனம் கண்டானே.

ஏ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ராமனைக் கண்ணாரக் கண்டானே - விபீஷணன் கை
மாமுடிமேல் வைத்துக்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

காமனும் செங்கமலப் பூமானும் பணிபரங்
தாதனை ஆயிர நாமனைக் கோதண்ட (ராமனை)

சரணங்கள்.

க. வெள்ளம் ஆனவானர வர்க்க - நடுவே தழைச்
சிறக்கப் - பூணில்லா மார்பம்
மேருமலைபோல் அருகே ஒக்கத் - தோள்வலிமை நீங்கிப்
புள்ளிவில் போடாதமேகம் சோபிக்க - மூன்றுலோகமும்
பூட்டில்லா மந்தாரம் போல்ச் கிள்ளிக் கிள்ளி அருந்தக்
தள்ளார் ஆரக்கர் இனம் அள்ளித் துள்ளிவருந்த
கொள்ளைகொடுத்தமார் உள்ளபடி இருந்தப்
வள்ளல் ஆதி முறை தள்ளி எழுந்திருந்த (ராமனை)
பள்ளி அரவணையைத்

உ. தருமம் ஆகருடி கரித்தானைப் - பிரசண்டகோ
தண்டமும் அண்டமும் பரித்தானைத் - தாமரைபூத்த
கருமுகில் போல அவு தரித்தானை - மாஉரியைக்
கச்சைபோல் வச்சு வரித்தானைச் - சனகன்கனி

இருவிழியிலுள் உள்ள கருமணி — எனவந்த
திருஉருவினில்ஒளிபெருகிடத் — தாயமுந்த
விரதம்கொடுத்தமுடி சிரசினில் — கொண்டுசேர்ந்த
அரசன்கொடுத்தமுடி பரதனுக் — கன்றுதந்த (ராமனை)

௩. பூமிதனில்அடிக்கடி — வீழ்ந்து - சூரியனைக்கண்ட
பூமலர்போல்முகப்பிரபை சூழ்ந்து - ரகுகுல
ஆண்மைஎல்லாம்வரவாத் — தாழ்ந்து - சாமிகடைக்கண்
ஆநந்தமுத்திரந்தன்னில் ஆழ்ந்து - சுந்தரம்உள்ள
காமனைஉதவிய — மாமனைத் — தளரியங்
தாமனைத்திருமுகச் — சோமனைப் — புசபல
வீமனைச்சாணி — வாமனை — தேவர்கள்
ஆம்அனைவரும்பணி — பூமனைத் — தசரத (ராமனை)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச் சரணம் அடைதல்.

விருத்தம்.

வசம்உடன்இப்படிகண்டுகொல்வார் ஆன
மந்திரிகள்வரவிபீஷணனும்வந்தான்
நிசபஉடனேராமச்சந்திரன்சன்னிதிக்கு
நேர்ஆகவரவரக்கண்கள்நீர்ஆறுகி
அசையும்உடல்ஒடுங்கிஅய்யன்பதத்தில்வீழ்ந்தான்
அயோத்திராமாசரணம்என்னைக்காப்பாய்
தசரதராமாசரணம்சரணம்என்றேதேத்
திரம்சொல்வான்அதிலேஉத்தரம்சொல்வானே.

௨-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ராகவனேசரணம்ரகு — ராமாஉன்சரணம்
நம்பினேன்விபீஷணன — நின்செம்பொன்ஆனசரணம்

அநுபல்லவி.

ஆகாதான்உடன்பிறந்த — பாவம்தீர்த்திந்நேரம்
அபயம்உனக்கபயமென்னை — ஆள்வதுநின்பாரம் (ராகவ)

சரணங்கள்.

௧. பணைத்துங்கொருஅம்புகொண்டு-பாதில்வைத்தல்போல
இணக்கம்சொன்னேனென்னைபுத்திஇல்ல-எறிந்துவிட்டான்சாமி

115

குணம்கெடுக்கராவணனைக்-கூடுமோகூடாததனால்
அவனைத்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன் சுவாமிசித்தம்என்பாக்கியம் ()
௨. பாம்புக்குப்பால்வார்க்கவார்க்கப்-படுவிஷத்தைக் கொடுப்பதுபோல்
ஆம்புத்திநானசொல்லச்சொல்ல-அதட்டிவிட்டான்சாமி
வீம்புக்காரன்அவனுக்கினி-மேல்அல்லவோதெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டேன்முற்றிலும்-காப்பாற்றஉன்தனக்கேகடன்
௩. நாடறியச்சீதைதன்னை நம்குடிக்கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய்என்றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன்சாமி
கேடுவரும்முன்னேமதிகெட்டுவரும்என்பதனால்
மூடன்ஆனான்அவன்தனை நான்முழுதும்துறந்துனை அடைந்தேன் ()
௪. வானவர்ஆதியபயிர்க்கு வளர்ந்திடும்ராக்ஷதக்களையை
ஈனம்அறப்பிடுங்கவந்தான் ராமன்என்றேன்சாமி
சாணகியால்ஒருபத்துத் தலையும்பனங்குலைப்போல்
மாநிலத்தில்விழுவானை மறந்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன் (ராக)

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசுங்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணன்மேல்க்கருணைபொழிந்ததம்பியினால்
துலங்கும்துணைப்பாதுகைமகுடம்சூட்டிஎன்போஉள்ளளவும்
தலங்கள்பதினால்உள்ளளவும் சந்திராதித்தர்உள்ளளவும்
இலங்கைஉனக்கேஎனச்சொல்லி எடுத்தான்வலக்கைகொடுத்தானே

௩-தரு-பரசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தாவிபீஷணா — லங்காபுரிராச்சியம்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் — உள்ளநாள்வரைக்கும் (இந்தா)

சரணங்கள்.

௧. வேதம்உள்ளளவும்-வேத-கீதம்உள்ளளவும்-பாரி
சாதம்உள்ளளவும்-பஞ்ச-பூதம்உள்ளளவும்
இந்தா-இந்தா-இந்தா-இந்தா (இந்தா)

உ. கார்உள்ளளவும் - கடல் நீர்உள்ளளவும்-ஈர்வழ்
பார்உள்ளளவும் . என்தன் பேர்உள்ளளவும்
தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன் (இந்தா)
ந. கேள்வியும் நீயே பிர தாவியும்நீயே என்
ஆவியும் நீயே சிரஞ் சீவியும்நீயே
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன் (இந்தா)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு ராவணன் பெருமைகூறல்.

விருத்தம்.

வந்தவிபீஷணற்கிவ்வாறரசுதந்து
வரிசைஉள்ளதுணைவனைப்போல்பரிவினாலே
சந்தமுய்வாழிஎன்றராமச்சந்திரன்
தழைத்தருளால்இவனைவரவழைத்துன்வரக்கால்
அந்தராவணன்புரமும்உறமும்கோட்டை
அரணமும்மக்களும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொந்தஉள்ளசேனைகளும்தெரியநீதான்
சொல்என்விபீஷணனும்சொல்லுவானே

ம-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராவணன் பெருமையை ஒருவகை
அறிந்ததைச்சொல்லக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி.

இந்தக்கடல்உலகில் அந்தக்கடலேநீங்கி
எழுந்தவதாரம்செய்த செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிடாதப்ச
பெல்விபரவி குலசோமாநான் (அந்த)

சரணங்கள்.

க. கேட்டைக்காற்றடிக்க-ஆதியில்மேருமலைச்
சிகரம்மூன்றுபறி போச்சுது
ஓட்டமாஅந்தவிசை கடலில்எழுநூறு
யோசனை அகலமாச் சாய்ச்சுது
நாட்டம்ஆம்பதில்லெழுசுற்றளவுடலங்கை
நகரென்றதற்கொருபேர வாய்ச்சுது

கோட்டைவாசலெல்லாம் வொன்றுக்குப்பதினாறு
கோடிசேனைகாவல் ஆச்சுது
ஆங்கும்இல்மதிள்க்காவல் அரக்கர் ஆயிரம்கோடி
அரமனைகாக்கின்றபேர் அறமத்தாறுகோடி
மேட்டுப்பட்டணக்காவல் அரக்கர்முப்பதுகோடி
விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர் கொழுத்தகாலெண்பத்தெட்டுகோடி (அந்த)

உ. சிந்தியபுகைக்கண்ணன் கும்பன்நிகும்பன்வச்சிர
தெந்தன்மகாபாரிசன் அதிகாயன்
மந்திபந்தியாயிவர் கோடாறுகோடிசேனைப்
படைத்தோர்இன்னமும்ஒரு வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழட்டிஅடித்தான்அவன்
தம்பிகும்பகர்ணன் பெருவாயன்
மந்திரிகள்வெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த
மந்திரிமகோதரன்உலன் பொருநியன்
சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளை கொண்டானேரணமஸ்தன்
சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அதிபதிஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும்சிறையில் இட்டானேஇந்திரசித்தன்
இவர்க்குஆயிரம்வெள்ளத்தவர்க்கு அவனேகர்த்தன் (அந்த)
ந. போதவேவருணன் பாசத்தையும்குபேரன்
புஷ்பகத்தையும்கூடப் பறித்தானே
ஏதோபோலவெள்ளிமலையைப்பிடுங்கிமார்பால்
எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே
வேதனைசெய்துதெய்வப்பெண்களைவீட்டில்
வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மறித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்தவாள்கொலுட்டபலத்தினால்
ஆரையும்மசகமாக் குறித்தானே
வாதைசெய்யும்மூல பலம்உண்டின்னம்உபரி
மண்டலத்தில்அவனுக் குண்டோவேறேஎதிரி
ஓதானேஉன்னைக் கோதண்டம்ஆளவரி
சிலைக்கும்கணைக்கும்அவன் தலைக்கும்கணக்குச்சரி (அந்)

ஸ்ரீராமர்முன் விபீஷணர் அநுமானைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மானவிபீஷணன்இந்தவாறுசொல்லி
மரம்ஏழும்கானையும்வாலியையும்கொன்றாய்

ஆனதாகவ்வடிவுங்குலங்கேள் அல்லகண்டாய்
அய்யாஉன் தூதுவன் அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கொளுத்திஉன்பால்
சேர்ந்தகண்டிவரிகையேறியகென்றென்னை
காணும்இன்கேசேர்க்கேகன்என்றனுமான்தன்னை
காடினன் சாமிமுன்கொண்டாடினனே.

௪௧-தரு-மத்தியாமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

இந்த அனுமான் இலங்கையிற்போர்செய்த
விந்தையைஎன்னசொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

வந்தனைசெய்தந்த சீதையைக்கண்டு
மசந்தாலேலங்குன் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டே(இந்த)

சரணங்கள்:

௧. சாமிதந்தஅடையாளந்தந்தம்மை
தந்தஅடையாளம் அந்தமாக்கைப்பற்றி
மென்மைஅசோகவனத்துமரங்களை
வேரோடும்வேரோடும் பிய்பிய்த்துச்சுற்றி
செயிக்கும்அந்தவனகிங்காரர்களைத்
திசைக்கும்அப்பாலே தெறிக்கும்படிவற்றி
ஆம்னனும்பஞ்சசேனாபதிமைக்கையுரல்
ஆயிடவோரத்தம் பிறிடவேகுத்தி

அங்கவர்சேனை உடுக்கிடவாயி
அடங்கலும்வீசி பிணங்கள்அவர்அவர்
மங்கையர்முன்விழத் தங்கள்பிணமென்று
மங்கியேகண்டு பிணங்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்க்கலை ஓரிதெறிட
வாய்களைக்கவ்வி காய்கள்உதறிட
பிடித்திழுக்கால நூதர்பதறிடப்
பெண்கள்கூடிக்கொண் டெங்கும்கதறிட(இந்த)

௨. தோரணகம்பத்தின்மேல்கொண்டபின்னும்
தொடர்ந்துவரும்அசுர யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக்குத்தியும்எத்தியும்
பல்லானும்கல்லானும் செல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீசியப்பிணம்அக்ஷயனைத்தூக்கி
மேனும்மேலும்போட்டுக் காலினாலேதேய்த்து
இருஞ்சோர்த்தார்த்தைதெறித்துக்குத்

சிங்காரம்ஆகிய சேனாராமாய்சேர்த்த
சித்திரவில்இந்திர சித்தன்விம்பிடை
முற்றிலும்காலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கர்முன்
சுற்றியவால்கோட்டை வைத்ததின்மேல்நின்று
மாயத்தினாலே அறியாதடாசெசி
மார்க்கம்அல்லடா என்றேஏசிஏசி
வாயில்வாராதிடும் மாலேயேசிபேசி
வால்அவன்இட்ட நிலைவீசிவீசி

௩. சுந்தரமாடங்கள்கூடங்கள்பீடங்கள் பக்கமெல்லாந்தணல்
அம்கமெல்லாந்தணல்
சந்திகள்பந்திகள்மேடைகள்ஓடைகள் சோலைஎல்லாந்தணல்
சாலைஎல்லாந்தணல்
முந்தியகோட்டைகள்கோம்மைகள்பொம்மைகள் சுற்றுமெல்லாந்தணல்
முற்றுமெல்லாந்தணல்
விந்தையதாகியதுங்கஅரங்கமும் வேதிகையெல்லாந்தணல்
வீதிஎல்லாந்தணல் சிலர் அலறிவெந்தோர்சிலர்
விலகிவெந்தோர் சிலர் மெய்வெந்தோர்சிலர்
மெலியவெந்தோர் சிலர் மூலைகள்வெந்தோர்சிலர்
தலைகள்வெந்தோர் சிலர் கலைகள்வெந்தோர்சிலர்
கலைகளவெந்தோர் அவனிவெளிக்கவே
தாழும்பிணத்தால் ஒன்றுக்தளிர்க்கவே
சாணம்வாழ்மரம் டவைந்தத்தளிக்கவே
ஏழுதினம்பட தோழ ஒளிக்கவே(இந்)
ராவணனும்பயக்

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்

விருத்தம்.

அறிவுமிகவிபீஷணன்சொல்லஅனுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குநத்துசிரஞ்சீவிஆக
மறுவில்வரமதுகொடுத்தாதன்கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரஞ்செபித்துவிரிதருப்பைமேலே
மெறுதினம்ஓர்ஏழும்போய்ராமசந்திரன்
பின்னும்வருணனைக்காணுன்தம்பிக்கோதி
எறிகடல்மேல்சினந்துகோதண்டமதனை
எற்றினன்சரமாறிதூற்றினனே

௰௨. தரு-சங்கராபரணராகம்-அட்டதாளசாப்பு
பல்லவி.
தொடுத்தானேசரதாரை- தாரைக்குராமன் கொடுத்தானேகடல்நீரை
அநுபல்லவி.
தொடுத்தானேவருணன் படுத்தானே அதைக்கூட்டத்
தடுத்தானேவருணனென்ன றெடுத்தானேகோதண்டம் (தொடு)

சரணங்கள்.

௧. கனல்கனலாவதும் பாய்ந்ததே பிரம்ம
சமண்டலசலங்களும் தேய்ந்ததே மலையிலச்
சுனையுந்தரையாவற்றுக் காய்ந்ததே புகையால்
சூரியன்பரியும்கடை ஓய்ந்ததே
புலவிலேசெங்கமலாலன விரிகொழுஞ்சுடர்தழைய
வனிமிங்கிலங்கிலமிங்கில மகரமீனுகள்குழைய
அனலெழும்பொறிசிதறவெருகணைகளொடிகணை இழைய
இனியெங்கேஇடம்என்றுவடவாக்கினியும்போய்மறுகடலில் நு
ழைய தொடுத்

௨. சிட்டமுனிவர்தவம் சிறக்கவே நீரில்
செழிக்குமரக்கரும்போய் இறக்கவே அவர்
பட்ட உயிரங்களும் பறக்கவே கடல்
பாய்ச்சசெசுவெயென்று நிறக்கவே
அட்டகெசங்களுந்தேவரும்பயப் படக்கண்விழிதூங்க
மட்டில்லாஅனல்வெட்டையால்சுருண்டெட்டுகிரகமும்அதுங்க
இட்டம்ஆமசுவிப்படைஎலாந்திகில் இட்டுச்செடிதொறும்ஒதுங்கச்
சுட்டதுதன்வந்தாரேனுணைலங்கைப் பட்டணமும்திடுக்கிட்டுப்பதுங்க

கத் தொடுத்

௩. தெரிக்குபாதாளமும் கண்டதே ஆதி
சேஷன்முடியும்சாய்ந்து கொண்டதே வானிற்
பிரிந்துசக்கிரகமும் விண்டதே அந்த
பிரம்மலோகமும்புகை உண்டதே
பொருந்தவிந்தனருதொடைக்குநூறு யிரம்சரங்களைப்பெருக
விரித்தகடலினில்இருந்தமலைகளும் எரிந்துகரியாக்கருக
பரிக்கதிமடவார்கள்கண்ணீர் சொரிந்துசாமிமுன்உருக
வருந்துவருணதவராதவருணனும்பெரிந்துபொருந்துகடல்சரிந்துவரு
தொடுத்.
[...

ஸ்ரீராமனைவருணன் சரண் அடைதல்.
விருத்தம்.
பெருமான் பிறகக்கினிவாளிபிடிக்கவருணன் ஓடித்துவந்து
பருமாமணி ஆயிரமாலைபாதகாணிக்கைஆகவைத்து
திருபாசரணம்பிழைபொறுப்பாய்நீயேசரணம் எனதாவி
சருவாய்சரணம்எனமுன்னேதாழ்ந்தான் அடிக்கீழ்வீழ்ந்தானே.
௰௩-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.
சரணம்சரணம்ராமா-என்னைத்-தற்காத்தருள்பராக்கிரம
அநுபல்லவி.
விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம் ஆயிரம்நமஸ்காரம் (சரணம்)

சரணங்கள்.

௧. மட்டிமீன்றான்றொடொன்று மல்லாடிஅமாபூணம்
வழக்குதீர்க்கப்போனேன் இதுக்கோஉன்மனக்கோணும்.
எட்டும்ரண்டுதெரியா எனக்கித்தனைபேர் காணும்
என்னபிழைசெய்தாலும் நீயேபொறுக்கவேணும் (சர)
௨. ஏதும்பலம்இல்லாத நீதரிமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்தான் வீழ்வேனாகத்துடன்
நீதிதவல்லதிதென் றறியாதநான்அசடன்
சிறியோர்செய்தபிழையைப்பெரியோர்பொறுக்கக்கடன் (சர)
௩. திக்குவேறில்லைஉன்தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்யஎன் முதுகிடம்தந்தேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாம்நான்மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நான்உன்னைநம்பிவந்தேன் (சர)

வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்.

விருத்தம்.

இரக்கமாவருணன் இந்தவாறுபோற்ற
ராகவனும்கருணைசெய்துமருகாந்தார
அரக்கர்மேல் அக்கணையைவிடுத்தான் அப்பால்
அபயதானம்கொடுத்தேவழிகாட்டென்றான்
பரத்திலுல்அவனும்என்மேல்அணைசெய்துநந்தன்
படைஎல்லாம்நடத்தென்றான்கூடிக்கூடிக்

குரக்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாவீசிக்
கொட்டினர்கடலில் அணைகட்டினரே.

௰௪. தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே-தேவர்-சீதமலர்மழைபெய்தாரே

அநுபல்லவி,

நாதனும்கவிக்கெல்லாம் நாதனும்இலங்கைக்கு
நாயகனல்லாமல் ஓதும்வானரர்எல்லாம் (சேது)

சரணங்கள்,

க. முக்கணன்முகன்மகன் இந்திரன்முகன்மகன்
சந்திரகதிமுகன் கந்தமாதனன்அநு
மந்தன்குமுதனும சிந்தன்துமிந்தனெ
சந்தன்முதலோர்கூடி
அந்தமலையுனக்கு இந்தமலைஎனக்கென்
றந்தமலையும் ஓங்கித் தந்தம்கைகளால்வாங்கித்
தொந்தாரகவன்முன்னே கந்தமொழிப்படிக்கு
வந்தந்தக்கரையில்வி டந்தவருணன்மேலே(சேது)
உ. கடுத்தமுகங்களசிடு நெடுந்தராசுந்தம்மைக்
கெடுத்துவேரோடேகீண் டெடுத்தெரிவதுபோல
அடுத்தமலைகளைக்கிளர் டெடுத்தொருவர்க்கொருவர்
கொடுத்தம்பேசிப்பேசிப்
படித்துவாலினிற்சில தொடுத்ததோளினிற்சில
மடுத்துச்சிலமலைமே எடுத்துத்தலைமேல்வைத்து
விடுத்துநாளங்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலில்
அடுத்திடல்ஆய்படி தடுத்துவகைவகையாச்(சேது)

௩. மேட்டின்மலைகளோடு காட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டினரியரூலே ஆட்டியதுளிதெய்வ
நாட்டினமங்கையர்இடை பூட்டியதுகில்குலவிப்
வாட்டிவெட்கம்ஊட்டி
தாட்டிகம்உடன்வெகு போட்டிபோட்டிகள்ஆகப்
பாட்டில்அடுக்கிச்சந்து மூட்டிமூன்றுநாளில்
காட்டியோசனைபத்து கூட்டிஅகலம்செய்து
நீட்டிராகவனுமேயாதனை காட்டிஇலங்கையட்டும் (சேது)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்

விருத்தம்.

வளம்ஆன அணைகண்டுமகிழ்ந்தராமன்
மலைஎனும்நகேலையிலிருந்சகலபோர்க்கும்
களனுமேலிடமைத்தங்கிருந்தபோது
நல்லசுகசாரணர்ராவணனல்லக்து
தளம்மீதுதிரிதல்கண்டுபிடித்துக்கட்டித்
தந்துவிபீஷணன்காட்டிச்சாமிகண்டான்
கள்வாளன்அரக்கன்அப்போஇனிவிட்டறக்
களைசொல்வீர்என்றவரோர்மொழிசொல்வானே

௬௫ - தரு-பியாகடராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சொன்னான்ஸ்ரீராமன்என்று-ராவணன்முன்னேசென்று
சொல்வீர்சுகசாரணரே,

அநுபல்லவி.

செங்கெல்வளர்அயோத்தி தெசரதமகாராஜன்
இக்ஷுவம்சஉள்ளபாலன் ராகுதகுலகாலன் (சொன்

சரணங்கள்.

க. மாயமான்பின்னேவந்து நான்என்வேறுழைந்து
சேயஅருந்ததிக்கும் தாயைஅருங்கொடிய
தீமைச்சிறையில்இட்ட பேய்னைகரத்தில்
எயதுடுவேன்என்றும் ஏவஎன்றுசிறிக்கச்
தூயமுனிவர்கண்டு காய்எனவிழுப்பத்து
சாயும்பனங்குலையின் பேயும்கழுகும்கொத்தப்
வாயும்தலையும்சுற்றிப் ஆயிரம்தரம்ஆகச்(சொன்)
பாயும்என்கணைஎன்றும்
உ. மண்டலஅரசரும் எண்டிசைஅதிபரும்
அண்டரும்முனிவரும் புண்டரீகனும்அந்தக்
கொண்டல்வண்ணனும்சீல கண்டனும்அவனுடை
அண்டையில்இருந்தாலும் சண்டையிலேஎனது
மண்டுகளாரிஇடு தண்டம்விடுக்கணையால்
சண்டவிசயதோ மண்டைகளும்உருவக்
அண்டினவனையும்தன் கண்டம்கண்டங்கள்ஆகத் துண்டம்இடுவேன்என்று (சொ)

௬. மூத்தமகனும்பின்பு வாய்த்தமகனும்கும்ப
சகோத்திரனும்படையும் கோத்திரமும்குலமும்
கூற்றுவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்இலவம்பஞ்சாத்
தூற்றிவிடுவேன்என்றும்
வேற்றொருமங்கையரைப் பார்த்தவிழிகள்எல்லாம்
காற்றும்எழும்பரி கோத்துலவைத்திழுக்க
காற்றிசையிலும்அப கீர்த்திஉண்டானபதி
னாத்தனைஎமன்உல கேற்றிவிடுவேன்என்றும் (சொன்)

இராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்

விருத்தம்,

வள்ளல்எனும்ராமன்உரைதலைமேல்கொண்டு
வந்தசுகசாரணர்கள்போனார்சேர்ந்த
பின்னைவிபீஷணன்செயலும்இலங்கைப்பட்டம்
பெற்றதுவும்திருவணையும்கடலைமேலே
சொன்னகெடுஞ்சேனை இறங்கினதும்எல்லாம்
கூறினார்புண்ணினில்கோல்இட்டாற்போலத்
தள்ளிஇராவணன்வெகுண்டான்அதுக்குநீதி
சொல்லுவான்மாலியவான்சொல்லுவானே.

௧௬௩. தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

கேள் அடாராவணனே நான்சொன்னபுத்தி-கேள், அடாகண்மணியே,

அநுபல்லவி,

நாளைத்தெரியும்அடா மாலியவான்பேச்சு
ராமன்பேர்சொல்லச்சொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு (கேள்)

சரணங்கள்.

௧. முற்றிலும்தானே அந்த-ராமாவதாரம்தன்னை
ஏழுவரும்ஆர் உருவா எடுத்தார்என்றாரே அப்பால்
சற்றும்அறிந்திலேயோ-தேவர்எல்லாம்குரங்காச்
சமைந்தார்என்றாரே இப்பால்
ஒற்றிவெள்ளம்வருமுன்-அணைகோலிக்கொள்ளவேணும்
ஊரில்கிட்டிவந்தாரே செய்வதுண்டோஇனிமேல்
பித்தம்பிடித்தாற்போலப்-பிடித்ததைப்பிடியாதே
பேதைசீதையைவிடு பிழைக்கிறதுமெய்ஆனால் (கேள்)

௨. மண்மவன்கையாலேதான்-பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழம்புண்ணானபரி பரிஎன்பதுபொய்யோ
பின்பெண்ணுதேடக்-தாடிச்சிலம்பம்படை மெய்யோ
வெட்டுக்கிரவது சான்னோன்சுடுகொண்டைக்காகவி
[illegible]வார்த்தை
உடையார்தோமன்சேனைக்-குன்சேனை மாய்வாபொய்யோ
தண்டரீகபுத்தி-வேண்டாம்அடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனாலும்என்-சொல்புத்திவேணும்ஐயோ (கேள்)

௩. வானரவிபரீதம்-கண்டல்லோ சொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிச்சொல்ல வந்தேனே உன்றன் ஆண்மை
இரிவை அந்த[illegible]வந்து-தூதர்சொன்னால்என்டா தொண்டை
கிழித்துக்கொள்ளுகிறாய்
ஒருகுரங்கின்கையாலே-மபோதிசேனையும்போய் உருளுதேதலைமண்டை
ஊரில்தூளைக்குழலே
இருமனதாளன்னுதே-எல்லார்க்குரங்குவந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படிஆமோசண்டை (கேள்)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்.

விருத்தம்,

மீட்டாங்குரைக்கும்செயல்உண்டோ
விடியும்தனையும்மழைபெயினும்
ஓட்டாங்கிம்சில்கள்ரவதுண்டோ
ஒருமாலியவான்உரைத்ததெல்லாம்
கேட்டாய்கேளாய்எனதுசெவிக்காகாக்
கேள்விநீசொன்னதுவோதும்
பாட்டாகேளாய்என அரக்கன்
பழிப்பான்சொல்லிஒழிப்பானே

௧௬௪. தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

எங்கேவந்திருந்தாய்இந்தவைமந்திரி-என்மாலியவானே

அநுபல்லவி.

அங்கேபோன விபீஷணன்போலே
ஆளைச்சுற்றிப்பாராமல் அளக்கிறாய்ஒருக்காலே (எங்கே)

சரணங்கள்.

க. ஆயிரம்வெள்ளம்-சேனைஉண்டிதை
அறியாதவர்இங்கே எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு-முள்ளுருத்தினுல்
அதுகொல்லுமோ-என்னபெரு மலையோமோ
மாயமோஇந்தக்-காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்அரக்கர்படைக் கெதிர்ஆமோ
வாயைமூடடா-போபாஉனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல மதிதான்கெட்டுப்போமோ (எங்)

உ. வழக்கமோமா-யனுக்கும்எங்களை
மணியோமார்பில்இடும் [illegible]வாதோ
மதிதகைலாசம்-எடுத்தான்இந்த
மனிதனைப்பொருதச்சஞ் சலங்வதோ
உழக்கிலேகிழக்கும்-மேற்கும்காட்டி
உருக்கிறாய்இதென் னருதோ
உடற்குள்ளேசா-வழைக்கிறாய்விரல்
உரல்ஆனுல்உரல் எப்படிஆகாதோ (எங்கே)

௩. அதம்செய்வேனென்றசீதை-யால்இளைத்தால்நீ
அழைஅய்யானென்னைப் பேர்மாற்றி
ஆலகாலவிஷ-மோசிவனுக்கும்என்
அம்மைவிழுங்கப்போமோ கனைஆற்றி
பதுங்கிராக்சதர்முன்-பயப்படுமோராருக்குப்
பயப்படச்சொன்னாய்பயுங் காம்வற்றி
பயப்படும்மாரீசமே-பயப்படும்ராக்ருக்கும்
பய்ப்படச்சொன்னாய்இஙா வெருவேத்தி (எங்கே

—※—

சாரணைவ் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர்முதலோரைக் காட்டல்

விருத்தம்.

அந்தசொன்னப்பாட்டைஇவ்வாறுதளனி
அங்கோமங்கள் வீயர்கள்ஆடப்பாடத்
தன்றுமணிஉத்தாகோபுரத்தில்ஏறிச்
சூரியனைக்கண்டதொருராகுபோலக்
கன்றுஇராமனையுஞ்சேனையையுங்கண்டு
காய்ந்தராவணனுக்குச் சுகேனையேவ

வில்நலர்இன்னார்இன்னார்என்றேனையை
நீட்டினுன்சாரன்எதிர்காட்டினுனே

௰௮-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமி-பாரும்

அநுபல்லவி.

சேரும்கவிகளெல் லாரும்கும்பிட
சுவேலமலைமேலே
நீலமலைபோலே சேவைதரும்ராமன்
வர்மை[illegible]
இவ[illegible]னும்திராணி இவனேகோதண்டபாணி (பாரு

சரணங்கள்.

க. துடுக்கன்அந்தலட்சுமணன்-செவிகளும்மூக்கும் விட்டவன்
சூர்ப்பநகையைக்கொய்து
அடுத்தராமனுக்கு-அடிகொடுக்கின்றான்இதோ திட்டவன்
ஆதித்தனுக்குப்புத்
இடுக்கேசிறிவன்-நம்மைநாசம்செய்ய பட்டவன்
இலங்கையைவிட்டுப்புறப்
ஒடுக்கிக்குரங்குள்ளே-குரங்காகிறான்இந்த கட்டவன்-உற்றுப் (பாரும்)
ஊரைக்கரிகரியாச்

உ. முந்தக்கடல்கடைந்த-வாலிமகன்அவன் தாக்கன்
சூர்க்கன்அங்கதன்வெகு
இந்தப்பெருவணையைக்-கட்டியநளன்அவன் தாக்கன்
இவர்கள்குமுதன்குமு
கெந்தமாதனன்அவன்-சதவலிஇவன்அவன் யாக்கன்
கேசரிஇவன்கவ
விந்தைக்காரருக்கு-காதன்சம்புவான்அவன் தீர்க்கன்-உற்றுப் (பாரும்)
வெகுகாள்

௩. வாச்சனீலன்முதல்-தலைவரும்மனிதரும் கூடிநோ
வானரச்சேனைகூட
பூச்சிக்கூட்டம்இதுவே-தேவரீர்உடன் மோதே
போராடும்மோகனம்
நீச்சுக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலைஎல்லாம் போதே
கெட்டிபோலேமிதக்க
ஆச்சுதென்னை இனிக்-காலனுகூலம் யாதேதென்னுலேஉற்று (பாரு)
ஆவர்க்கோஉமக்கோதெரி

சுக்கிரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம்.

விருத்தம்,

சாரன்இதுசொல்லிடபோது-தள்ளிஅரக்கன்எள்ளிவிட்டான்
வீரம்உடனேசுவேலைமலை-மேலேநின்றராகவன்முன்
ஈரம்அகன்றராவணன்இவ்-விவனேஎனவீடணன்காட்ட
வாரம்உள்ளசுக்கிரீவன்அதை-மதித்தான்அவன்மேல்குதித்தானே

௰௯-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாபு.

பல்லவி,

சுக்கிரீவனுக்கும்-சுக்கிரீவனுக்கும்-தொடர்ந்ததேமல்லுயுத்தம்,

அநுபல்லவி,

கைக்குள்விபீஷணன் காட்டும்முன்சாய்ந்த
கருமலைமேல்ஒரு பெருமலைபோய்ப்பாய்ந்த (சுக்கி)

சரணங்கள்.

௧, கருகியமேனி-அரக்கன்மேல்ப்பாய்ந்திவன்
கையால்கன்னத்தில் அடித்தான்
இருபதுகைகளும்ஒக்கவேஅவன்
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருநிமிஷத்தில்இவன்அவன்மார்பில்
உதைத்தான்அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில்தேய்த்தான்இவன்அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்

ஒருவர்கைகள் ஒருவர்பின்னவே
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொறிகள்மின்னவே
இலக்கைகளெங்கும் திகிடென்னவே (சுக்கி)

௨, விறல்நெருக்குற்றிவானரவீரனை மேல்அரக்கன்எறிந்தாடினான்
மறுபடியும்அந்தஅரக்கனைப்பாய்ந்து பிடித்தானிலத்தோடேசாடினான்
பொறிஅரவம்கதிரோனைமூடினாப் போல்அரக்கன்பின்னும்மூடினான்
குறிக்கிளம்பிக்கவிமன்னவன்அந்தக் கண்டகனோடேகைகூடினான்

உறவுவிழுந்தங்க அகழிஅடையவும்
ஒருவர்க்கொருவர்தம் தலைகளுடையவும்
மறுபடியும்தொடர்ந்து அரக்கன்இடையவும்
சூறைபோல்இவன் அவனைக்கடையவும் (சுக்கி)

௩, தானம்பிசகாவிட்டாலைகளும்நிற்கச்-சண்டையினால்கண்கள்பிற
காணக்கூரக்கும்அரக்கரும்என்னமாக காணுவோம்என்றுநெஞ்சதிர
ஆனால்அரக்கன்மணியும்பணியும் அலைகோலமாய்அறுந்ததிர
வானஅளவும்துகள்பாயஇருவர்க்கும் வாவரக்கோபமும்முதிர

ஈனிருதனும் இவனும்அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் வேளையினில்கெடி
வானரேசுரன் அரக்கன்பத்துகோடி
மணியும்பறித்தெழுந் திடவேஇப்படி (சுக்கி)

ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவன் பிரிவைப்பற்றி

அவனோடேமுறையிடல்,

விருத்தம்.

பறித்தமாமணியைச்சாமி பாதத்தில்வைத்துவீழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திசுதே எனவிபீஷணனும்சொன்னான்
அறிக்கைஆகியஸ்ரீராமன் அவனைமுன்பிரிகையாலே
குறித்தசுக்கிரீவனோடேகுறைசொல்வான்முறைசொல்வானே

௨-இபிறை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, அம்புபோலப்பறந்தா யேஎங்கேபறந்தாய்-அடாசுக்கிரீவா
நம்பினஎன்னை எப்படிமறந்தாய்

௨, வேகலியத்தம்பியை வேண்டிவந்தேன்-அடாசுக்கிரீவா
நீதுணைஎன்றல்லோ நம்பியிருந்தேன்

௩, எழுபதுவெள்ளம் சேனைக்கும்-நீஅல்லோசிவன்
முழுமதிமோசம் போச்சதோஉனக்கும்

௪, கைப்பிடித்தஎன்னை எங்டாசதித்தாய்-தன்னந்தனியே
எப்படிராவணன் மேல்குதித்தாய்

௫, அந்தராவண னால்உன்உயிர்போமே-ஆனால்என்அம்பால்
எந்தலோகமும் நீறாகுமே

௬, உன்னைக்கொன்றானை கொன்றாலும்ஆற்றேன் - அவன்குலத்தை
பின்னைக்கொன்றாலும் நான்அல்லோதோற்றேன்

௭, என்உடன்சொல் லாதநெஞ்சமுண்டோ-கோபம்வந்தாலும்
தன்னையறியாச் சன்னதமும்உண்டோ

௮, இந்தஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை-நான்கொள்ளும்முன்னே
முந்திக்கொண்டாயே-நீயேஆண்பிள்ளை

ஸ்ரீராமர்வானரவீரரோடு லங்கையைவளைத்தல்.

விருத்தம்.

எடுத்தித்தப்படி இராமச்சுக்கிரீவன்தன்னை
இசையவிபீஷணன்புகழஅநுமனாள்வாய்
வடக்கினில்ச்சுக்கிரீவன்மேற்கினில்அநுமான்தெற்கு
வாசலில்அங்கதன்கிழக்குவாசல்லேநீலன்
படைத்தொகைஒவ்வொருவருக்குப்பதினேழுவெள்ளம்
பழங்கனிகாய்களுக்கிரண்டுவெள்ளம்எனப்பகுத்தே
விடுத்தபின்புவடக்கினில்தாம்-தம்பியுடன்பொருந்தவிட
மேற்கொண்டான்ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றான்தீரனே

—*—

இராவணன்லங்கைக்குக்காவல் வகுத்தல்.

இதுவுமது.

கோலமுடிமணியிழந்துவெட்கிஇராவணன்போனான்கோட்டைவிட்
சல் காலுடம்வானரப்படைகள் வளைந்ததனைச் சார்த்தூல னென்பே
ட்டார், மூலவட்வாசல்தனை நான்காப்பேன் நீர்வாசல்மூன்றுக்காப்
பிர் சாலுமென அவரவரைத் தேர்ந்துவான்நகர்காக்கச் சாற்றுவானே,

உ௰-தரு-உசேனிராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பட்டணம்பதனம்-இலங்கைப்-பட்டணம் பதனம்,

அநுபல்லவி.

கட்டுமிக்கெல்லாம்	செயித்தோமென்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கென்	றகந்தையேபுல்லணி
கெட்டதுசெயில்	ஆகாதாகாதும்

நெருங்கிமுள்ளைத்தாலும்குனிந்துபிடிக்கவேணும் (பட்ட)

சரணங்கள்.

க, ஆச்சரியம்பதினேழுவெள்ளத்துடன்-அநுமந்தன்மேல்க்கோட்டை
பூசலுக்குள்பெரும்பூச்சிபோல்வந்து-புறம்வளைத்தானும் (வாசலில்
பேர்த்திகுள்இந்திரசித்தே-அவனைப்பிடிபடா இறுநூறுவெள்ளம்கொ
ண்டுதச்சுமிட்டாஉன்கையாலே நின்னடாநீ-டன்னடாஇந்த
பட்டணம்

உ, அப்பனைக்கொன்றமணிதாக்கர-அங்கதன் பதினேழுவெள்ளத்து
டன் அப்புள்ளதெற்குவாசலில்வந்து-சூழ்ந்துகொண்டானும்
இப்பிலாதமபெருமக்கர் உடன்மகோதரஇருவிரும்சென்று
மகப்படைக்குள்ளே அவன்படைஎல்லாம்கவாயுக்கள்படமேல
பட்டணம் (அமையுங்களிந்த

ங, சுற்றியவெள்ளம்பதினேழுடன்-தொத்துமகுரங்குகளுக்கெல்லாம்
தளகர்த்தன்நீலன்கிழக்குவாசலைக்-கட்டிக்கொண்டானும்
வெற்றிஉள்ளபிரகஸ்தனேஉன்தன் பேர்சொன்னால்அந்தக்காலனும்
தலைவைத்துப்பட்டான்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டேமசகம்போல்க்கை
(பால்ப்பிசையடாஇந்த
பட்டணம்

௪, திட்டத்துடன்வானரரும்நரரும்சிங்கத்தின்காட்டைவளைத்தாற்ப்
போலவடக்குவாசலைச்சுக்கிரீவனுடன்வளைத்துக்கொண்டாராம்
நடக்கிறேன்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டோர் நாழிகைக்குள்ளேஅவ
(னைல்லாமையும்
கெடுக்கிறேன்விடுபற்றும்முன்னமே-கினாறுவெட்டவேணும் கினாறு
பட்டணம் (சொன்னேன்இந்த

அங்கதன் தூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல்.

விருத்தம்,

அரக்கன்இவ்வாறிலங்கையுள்ளேகாத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவீரர் வெளிவளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்கும்அநுமனைகேள்அங் கதன்ஸ்ரீராமன்
உத்தரம்கொண்டிலங்கைகரத்திலம்போனான்
இரைச்சல்அவ்வூர்எடுத்திடராவணனைக்கண்டான்
ராகவதூதுவன்நான்அங்கதன்ஆமென்பேர்
திருத்தம்உள்ளவாலிமைந்தன்என்றுன்கேட்டுச்
சீறுவான்அரக்கன்இது கூறுவானே,

உக-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள்அடா அங்கதா-எனதுவார்த்தை-கேள்அடா அங்கதா.

அநுபல்லவி.

கேள்அடாகொஞ்சம்	நான்அடாகேபழி
மீள்அடாஅவர்க்கென்ன	வரன்அடாஇருக்குது(கே)

சரணங்கள்.

க.	தகப்பனைக்கொன்றவன்	றாதாகப்பாராட்டி
	தள்ளிவந்தாய்சிறு	பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
	செகத்துக்கவகைகூட்டிப்	போகலான்உனைகாட்டி,
	சிங்காதனத்தில்வைப்பேன்	சிங்காரமுடிசூட்டி (கே)
உ.	தீட்சாண்ணனும்	பெண்ணென்றதிட்டுதே
	தின்னைப்பிள்ளைஆகவே	புணவிமேமேஇட்டுதே

தேடப்போனமருந்து   காலில்அகப்பட்டுது
தெய்வமேஉன்னைஎன்தன்   கையில்க்கூட்டிவிட்டுது (கே)
௩. நெருங்கியதுணைஆம்உன்   தகப்பன்மனிதன்அம்பில்
நெருக்குண்டான்என்னும்வார்த்தைஉருக்குதேஎன்னைவெம்பி
திரும்பப்பழிமீக்காமல்   இருந்ததென்னடாநம்பி
செய்தார்க்குச்செய்வது   செத்தபிறகோதம்பி (கே)

—*—

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழிஉரைத்தல்.

விருத்தம்.

தூவியஎன்றனும் கரும்பும் கசக்கில்உண்டோம்பலன் என்னும் சொல்லேஅல்லால்-பாவியிவன் இணங்கிவாரான் எனத்தூஅங்கதன்தான் படித்தவெல்லாம்-ஏவியஎன்னகாறுகொள்ளா அரக்கானவந்த காரியங்கேள்-சீதாதேவிதனை விடுத்தால் ஆவிதனைவிடுவென்றே செப்புவானே.

உஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அட்டாவெளியேபுறப்பட்டா-இல்லை ஆகில்ச்சிதைவைகிட்டுவிட்டா

அநுபல்லவி.

தொடரும்வீண்பழிதேடிக்   கொண்டாயே முன்ஒரு
தூதன்வந்துசெய்ததைக்   கண்டாயே-நானும்
சோயம்வீரர்ஆம்அந்த   ரகுவீரர்விடவந்த
தூதன்-தூதன்-தூதன்   வெட்கம்உண்டானால் (அட்டா)

சரணங்கள்.

க. கினைவுவேறாய்வர்மம்   மூழ்கியே-என்னை
நீஆர்என்றாய்உன்னைப்   பற்றியே-ஒட்டத்
தனதுவால்க்கட்டிச்   சுற்றியே-இந்தத்
தாணிஎல்லாம்தாவி   வெற்றியே-கொண்ட
கிஷ்காவீவரபுத்திரன்   நான் அட்டா-உனக்கோர்
சேதிசொல்வதற்காவக்   தேன் அட்டா-எங்கள்
ஸ்ரீராமர்தேவியைச்   சூதாக்கொண்டுவந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா   ரோஷம்உண்டானால் (அட்டா)
உ. அடிக்கத்தாடகைஉயிர்   போக்கவும், தங்கை
சூர்ப்பநகையைமூளி   ஆக்கவும்-படை
எடுத்தகரனைவீழத்   தாக்கவும்-வந்தாய்
இல்லையேநீ-அவர்உயிர்   காக்கவும் கல்லது

தடிக்கவேஅதுதப்பிப்   போனாலும்-நாங்கள்
சமுத்திரம்அடைக்கபோ   தானாலும்-உந்தன்
தளத்தோடும்வாராமல்   ஒளிக்கிறதேதடா அடா
சண்டி-சண்டி-சண்டி   மானம்உண்டானால் (அட்டா)
௩, அரசும்உன்கொலுத்திருச்   சட்டமும்-நானே
அழியப்போகுதேஉந்தன்   கொட்டமும்-இதிலே
தருவேன்என்றாயெனக்   கிஷ்டமும்-காய்
தாக்கொள்ளுமோசிம்ம   பட்டமும்-எங்கள்
ஆசைசுக்கிரிவனோடும்   கிட்டியே-ராமர்
சூழ்க்துவடக்குவாசல்   கட்டியே-தலை
துணிப்பேன்என்றுவில்லே   வணங்கினின்றனைவரச்
சொன்னார்-சொன்னார்-சொன்னார் சேவகன்ஆனால் (அட்டா)

—*—

அங்கதன்மீண்டுபோர்கலக்கஎன்ன இருபடைகளும்

கைகலத்தல்.

விருத்தம்.

அங்கதன்இப்படிசொல்ல அரக்கன் இவனைப்பிடியும்,அடியும்என்றான், நெங்கார்தொட்டவரைஎல்லாம் தலைசிதறஉதறிவிட்டுக் கிளம்பிவந்தான், செங்கண்இராகவசரணம் போய்வந்தேன்வல் அரக்கன்சிந்தைகண்டேன், வெங்கண்இராவணனைப்போரிடுகென்றான் தயவைஇனிவிடுகென்றானே.

௩-நிபிளைசங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க, என்றான்அங்கதன் அங்கே-நின்றவானரர்எல்லாம்
ராமசாமிமனது   தான்மெய்க்கவே
சென்றோரெதிர்த்தாரேகொன்றாரோராட்சதர்கள்
திரும்பித்திரும்பிவந்து   தான்மெய்க்கவே
உ, கல்லும்கருமலையும்-கெல்லும்பெருமாமும்
கைக்கொண்டுவானரர்கள்   விட்டுநிறைத்தார்
வில்லும்வாளும்கொண்டு-வெட்டிவெட்டி அரக்கர்
மேலும்கீழும்அம்புக   ளாலேமறைத்தார்
௩, வாலும்காலும்தறிந்து மேலும்தோலும்பறிந்து
மாய்க்தஅனேகம்கோடி   வானரங்கள்
மேலும்திசைகள்ஒரு-காலும்ரத்தவெள்ளமாய்
வீழ்ந்தஅரக்கர்முடி   யொடுசிரங்கள்
ஙக

௪, அடுத்தராக்ஷதச்சண்டை-வானரச்சண்டையிலில்
 அலங்கோலம்ஆச்சிலங்கை ஊரினிலே
எடுத்தபிணக்குவிந்து-கடலும்திடல்ஆகவே
 எழுந்தாரத்தம்அந்தப் போரினிலே

௫, தட்டிமலைபிடுங்கி-விட்டெறிந்தசுக்ரிபன்
 தலைதலைபா அரக்கர் தம்மைமடித்தான்
எட்டேஎதிர்த்தவச்சிர-முஷ்டிதனையும்அவன்
 எமதூதர்கையில்இனா ஆகக்கொடுத்தான்

௬, தேக்கும்அநுமான்கையால்-மேற்குவாசலில்வந்த
 சேனையொடுதூன்முகனும் தான்உயிர்விட்டான்
காக்கும்அங்கதன்கையால்-தெற்குவாசலில்வந்த
 தளத்தோடேமாண்டுசேபா ரிசனும்பட்டான்

௭, நீலன்கையாலேஇனை-வாசலிலேபிரகஸ்தன்
 நீண்டசேனையும்தானும் மாண்டேபறந்தான்
கோனும்இடும்பன்குத்த-கும்பானுஎன்பவனும்
 குடலும்உடலும்தள்ளி ஆவிஇறந்தான்

௮, அந்தச்சேதிஅறிந்து-ஒத்தராவணனும்
 ஆயிரம்பரித்தேரை வரக்கூறினான்
மந்திக்தேர்கள்இரண்டாயிரச்சுற்றிவரத்தானும்
 பத்துதலைமலைபோலக் களம்வருகிறான்

௯, வரிஅம்புமழைபோலத் தூவிசுக்ரீவன்படை
 எல்லாம்படுத்தவனை மூர்ச்சைஆக்கினான்
ஒறிவரும்மாருதிவிட்டமலைகள் எல்லாம்
 அந்த அரக்கன்கணை கொண்டுதாக்கினான்

௰, மாருதிவல்அரக்கன் தேரில்இருந்தபெரும்
 சாரதிதலைமலையா லேமுறித்தான்
வீராவணன்ஒரு நாமப்பினால் அநுமான்
 மெய்யும்கையும்தளர வேதெறித்தான்

௰௧, இளையான்இதைஅறிந்து வளையம்அரக்கர்படை
 எல்லாம்இமைப்பொழுதில் செல்லறுத்தான்
உலைவாஇராவணன்மேல் வெகுவாசச்சண்டைசெய்து
 ஓர்அம்பால்அவன்சரம் கூடும் அறுத்தான்

௰௨, தளராமல்லட்சுமணன் விளையாடக்கண்டரக்கன்
 சமர்த்தன்நீஎன்றுதுதி தான்விளம்பினான்
வளம்அனுமாருதியும் கனைஆதியேஅவ்வேளை
 மகமேருகிரிஎன வேவிளம்பினான்

அநுமாரும் ராவணனும் கைக்குத்துக்குநிற்றுதல்.

விருத்தம்.

இளம்பியமாருதி இராவணனைநேரே
 கிட்டிமகலித்தோள் இரண்டும்தட்டிக்கேளாய்
விளம்புகிறேன்வெறுங்கை இரண்டுடையேன்நானே
 வீரத்தால்இருபதுகைஉடையைநீயோ
அளந்தவில்லும்அம்புமெடுத்தநட்டவந்தாய்
 அதிலேஆள்பலம்தெரியும் ஆமோஇந்த
தளந்தனில்உன்பலமுமென்றன்பலமும்காண்போம்
 சற்றென்றுன்கொட்டாவைக்குத்தென்றானே.

உ௩-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

குத்துக்குவாடா ராவணாகைக் குத்துக்குவாடா

அநுபல்லவி,

பத்துத்தலையும்இரு பதுகையும்ராக்ஷத
பலமும்குரங்கினிட பலமும்தெரியவேணும் (குத்து)

சரணங்கள்.

௧, எட்டானைகொம்பும் மொட்டைக்கிடாப்போலே
 ஓட்ட ஒடித்தேன்என்னென்றும் அந்த
ஈசன்கையிலையை ஊசிவேரோடேநான்
 எடுத்துப் பிடித்தேன்என்றும்
சட்டம்சட்டம்ஆய்ப் பேசிக்கொள்ளுவதும்
 சமர்த்தவ்சமர்த்தன்நான் என்றுசொல்லுவதும்
விட்டுக்கட்டடா எதுக்குவீணும்சாணும்
 வீரம்எல்லாம்இன்றைக்கு வெளிச்சம்ஆகவேணும் (குத்து)
௨, நான்உன்னைக்குத்துவேன் அந்தக்குத்துக்குத்
 தானே பெருக்கத்தடாபிழைத்தால்
நாலைந்துகைகளும் ஓங்கியேஎத்தன்
 மேலே நீகுத்தடா

என்னென்னைக்கருத்திறாய் என்றகோபிக்கவில்லை
இதுவேனம்பிக்கை தேறிக்கொள்ளஞ்சொல்லை
ஆனமட்டிக்கும்பார் வஞ்சனைப்பண்ணுதே
ஆள்ப்பகட்டால்மீரட் டல்ஆம்என்றெண்ணுதே (குத்து)
௩, ஒதிபெருத்தால்என்ன தூண் ஆகுமோசற்றும்
ஓதுங்காதே நில்லடா கையை
ஓங்கினேன்குத்து வருகுதுவருகுது
தாங்கஉன்வசம் அல்லடா
நியிறைலேஎங்கள் சேதாங்கலிதன்னைத்
தப்பிப்பிறிந்துபோன பின்புதிரும்பஉன்னை
எதிர்லேகண்டு நொம்பிகப்பொங்குதடா
எனதுவலதுகைக்குத் தினவுதின்குதடா (குத்து)

—※—

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள்யுத்தம்.

விருத்தம்.

அனுமான்இப்படிகுத்த அரக்கன்சாய்ந்தான்
அரக்கன்மறுபடிகுத்த அனுமான்சாய்ந்தான்
நவிவேல் ஒன்றரக்கன் விட்டான் இளையோன்சாய்ந்தான்
சாயந்தவனை எடுத்தாக்கன் ஓய்ந்துநின்றான்
முனையால்மாருதி இளையோனைக்கைக்கொண்டான்
முடித்துசொண்டு ராவணன்போர் தொடுக்கவந்தான்
மனுநாதர்எதிரே அனுமான்மேல்க்கொண்டு
வளைத்திட்டார் இருவரும்போர்விளைத்திட்டாரே

௨௪-தரு-அசாவேரிராகம்அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும் நடந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி,

ஏககோதண்டத்தில் இவன்கணையெய்யவும்
ஈரைந்துகையாலும் அவன்அம்புபெய்யவும் (ராகவ)

சரணங்கள்,

௧, அரக்கன்தேர்மேல்த் தாவினான் சாமிஅனுமான்
பெருத்ததோள்களில் மேவினான்சாமிமேல்வழு
சாத்தைராவணன் காக்கினான் ஏழையும்வழு
சாத்தால்அய்யனும் போக்கினான் பின்

கருத்தங்ஙோர்ந்தம்பு தாவினான்-மாற்றிக்
கண்டகன்பத்தமைபை ஏவினான்-அதைத்
தாத்திராகவன்வெற்றி கொண்டான்-வந்து
சுற்றியசேனைனைக் கண்டான்

ஒருத்தர்கொவ்வொருகணை தவறாமலேஉந்தி
மழைமழையைப்போலே தலைதலையாச்சிந்தி
கரிக்கூட்டம்பரிகூட்டம் தேர்க்கூட்டங்களைச்சேர்த்து
கால்மாறிதலைமாடாக்களத்தை எல்லாம்தூர்த்து

களைக்குள்அடங்கா ரத்தவெள்ளக்
கடலிலேகவக் கங்கள்துள்ள
இரைக்குவருகிற பேய்கள்கவிய
எங்கும்ராட்சதப் பிணங்கள்குவிய (ராகவ)

௨, , செருக்கும்ராட்சதனைக்கொண்டு தனதுசேனைக்
குரங்கைத்தற்கைத்து நின்று-பொருதும்வேளை
வெரிந்துராவணன் அறுத்தான்-சாமிதோளினில்
இரண்டம்பழுத்த விடுத்தான்-பின்

பரித்தொருகணைராமன் தெறித்தான்-அவன்
பத்துக்கைவில்லையும் முறித்தான்-கொடியில்
திரும்பச்சாரதிதலை கொய்தான்-பரியும்
தேரும்கொடியும்பொடி செய்தான்

வரம்கொள்ஆயுதம்எல்லாம் அவன்தொடவெட்டி
மறுதேரும்சேனையும் வாராமல்வழிகட்டி
எரம்கொண்டுராகவன் முனைந்துநின்றாகவந்து
ஒளிடியாத்தேர்விட்டுக் குதித்துபோசனைகொண்டு

உலையின்மெழுகாய்நின்று தேய
ஒருகணைவந்ததலையில்ப் பாய
இடிகள்அதிர்ந்தால்ப்போல் மணிமுடி
சரிந்துவிடந்தருள விழ்ப்படி (ராகவா)

௩, தொடுத்தகவசம் நீங்கி கீறிதொட்டு
விடுத்தபாம்புபோல் எங்கி காரதர்க்கெதிர்
படித்தாக்கள் காய்ந்து ஓம்சொன்வாயன்
குடித்தனம்போல்த் தேய்ந்து ஆவென்
இடைக்கிடைவிழுதுபோல்க் காட்டும் கைகள்
இருபதையும்தொக்கப் போட்டும் தன்

மிடுக்கெல்லாம்போய் — மெலிவாக-தோளில்
விரலட்சுமிஅப்பால்ப் — போக
அடிக்கடி குரங்குகள் — மலைபோடக்களைபட்டு
அனுமந்தன் கைக்குத்தால் — முழுமெலாந்துளைபட்டு
படைக்கலம்விடவிட்ப் — பொடிப்பொடியாகினடு
பாலலட்சுமணன் அலங்கோலம் — செய்திடக்கண்டு
பார்த்தமுகம்எல்லாம் — வேற்றுமுகமாய்
பத்துமுகத் துள்ள — மகிமையெலாம்போய்
கோதண்டராமனை — மோகிக்கவும்
சுவாமிகீர்த்தியைத்தேவர் — துதிக்கவும்(ராக)

—————*—————

ஸ்ரீராமர் ராவணனை சம்மதிகேட்குதல்

விருத்தம்.

வனமெனும்வாடி இலங்கைநகரில் அரக்கன்நின்றனவில்
அன்னலன்எனும்ராகவன் கண்டான் அய்யோனை ஆயுதம்அற்று
என்னைல் அருஞ்சேனையும் அற்றுய் இளைத்தாய்நீ இனிஉன்கிளைப்போது
இன்னமும் ஆகநான் அறியத்தெரிவிப்பாய்எனச்சொல்லிவிட்டானே

உ௫-தரு-அசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடா ராவணா-உன்சம்மதி-என்அடா உன்சம்மதி.

அநுபல்லவி.

ஆதிமுதல்முதல்சண்டைக்குவந்தாயே
அலங்கோலமாய்நின்றாய் ஆகி-நீபம்பித்தியே துரோகி(ஏதடா)

சரணங்கள்.

௧. பெருங்கூட்டமும்வில்லும் படைகளும்போய்ப்பேதைப்பெண்களைப்
இருபதுகையும்வெறுங்கையாய்நின்றாய் எய்யும்என் அம்பினாலே
இருபதுவெள்ளரும் — பெருங்காற்றிலேபூளை
சட்டம்போல்மாவக்கண்டு — போட்டாயோகைகளே

சர்வம்புகுதன்றுல் — இதுவேகாலவேளை
சண்டைக்குநீஇனி ஆகாதினி இன்றைக்குப்போய்வாடாகாளை(ஏத)
உயிருக்குப்போதிக்கொருநெருப்புப்பொறிபோலப்பற்றும்முன்னே
தனக்குள்தியாமல்சிறைக்குள்ளேவைத்தசானகியைவிட்டுவிட்டா அடடா

செருக்கம்செய்யாதே — தேவர்முன்போலும்
சிலைக்குள்ளேவைத்த — மருட்டும்செய்கோலும்

துரைத்தனமும்உந்தன் — தம்பிக்குத்தந்துபோலும்
சொல்லும்அவன்ஏவல்கேட்டால் சொல்லேன்உன்னோடுறுக்கனும்(ஏ
கூ-மயக்கம்ஆய்மறுமாதரைத்தொடர்ந்தவன் — வாழ்வுநில்லாதடா
பயித்தியம்கொண்டலைகிறாய்தர்மத்தைப் — பாவம்வெல்லாதடா
செயிக்கமாட்டாய் — கடிஅடா இளம்புல்லு
பெருக்கென்றல்லவோ — பிடித்தேன்இந்தவில்லு
பயப்படாதே — சும்மாவில்லுநில்லு
பத்துவாயும்பேசசுதோளர் — உத்தரவாகிலும்சொல்லு(ஏத

—————*—————

இராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம்கூறல்.

விருத்தம்,

சம்மதிஎதென்றாராகவனோடேஉத்
தமிழன்றும்சொல்லாதேமகுடம்பத்தும்
செய்யமார்பினில்அணிஎட்டானைக்கொம்பும்
சிதறியதே அனுமான்கைக்குத்தினாலே
மெய்மகிழமக்கள் அழும்பெண்கள்கூவ
வெறுங்கையாய்இலம்பார்த்தவிலங்கைசேர்ந்தான்
அம்மதிசொல்லியபாட்டுடனேசொல்லி
அழுகுவான் அமர்க்களத்தைமொழிகுவானே

உ௬-தரு-சௌராஷ்டிக-ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அந்தமானிடன்சண்டையில்நான்பட்டசிந்தையைஎன்னசொல்வேன்?

அநுபல்லவி.

கந்தருவம்தின்றும்அவன்கையில்அம்புக்கும் — கூட்டாசண்டைக்
காலனுக்கும்என்ன — யாங்டா அடா
கோலம்சொல்லல்லவினை — என்பாட்டா
மாலியவானே

சரணங்கள்:

௧. வக்கணைப்பேச்சல்லோகோதண்டம்எந்த
மலர்க்கையிலேபிடித் — தானோமேற்கு
தெற்குவடக்குகிழக்கினில்நான்எந்த
திக்கினிலேஇருக் — தேனோ-அதி
உக்கிரம்அனலோ அவன்வாகனம் — மானோ-ஒன்றும்
வழிக்காற்றோ அறு

திக்குத்திசைதெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
செக்கலிகொட்டினர் வானேர்-அந்த
வெட்கத்தூக்கான்இனி காளே-அவன்
விக்கிரமமென்னசொல் வேனே (அந்த)

உ, விடும்அவன்வாளிஎன்கைக்கணையையும்திக்கு
வேழத்தையும்கூடச் சாடும் எழுந்
நெடிஅனேகம்அரக்கர்சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும் போடும்-இன்னம்
உடலோடுயிர்தப்பிஇருக்கின்றராட்சதர்

உன்போனவிமானத்தைத் தேடும்-பல
அடவிஎல்லாம்கூட்டிவில்லனும்பறந்
திடமலையும்கிழித் தோடும் கடல்
வடவையுடனேபோ சாடும் அவன்
விடும்அம்பைக்கிட்டியின் கூடும் (அந்த)

ங, எறிகருபாசங்கொண்டிக்கிரனைச்சக்கிரனை
எல்லாரையும்கட்டிச் சேர்த்தேன் ஒழி
முறைமுறையேசென்று சண்டைகொடுத்தந்த
மூவர்சமர்த்தையும் பார்த்தேன்
அறுவடைகயிலாசத்தைவேரோடு

அங்கையினால்கட்டிப் பேர்த்தேன் காலன்
குறவினைதோராமன்வர்ளிக்கென்சேனையைப்
பிறிதிஎன்றேதானை வார்த்தேன் சும்மா
விறதாபெரும்பழி ஏர்த்தேன் எந்தன்
செருவமெல்லாம்அங்கே தோர்த்தேன் (அந்த)

ச, தக்கவன்தம்பிஇலக்குமன்சண்டைக்கென்
சண்டைசெய்யில்மஞ்சள் பூச்சே மெத்த
எக்களிப்பாய்அவன்பக்கல்குரங்கும்
என்றேஎதிர்க்கலும் ஆச்சே சேற்று
மிக்கவன்ரான்என்றுசிதைக்குச்சொல்லிய

வீம்மெல்லாம்வெறும் பேச்சே எட்டுத்
திக்கானைக்கொம்பும்என்மார்பில்குரங்கொரு
கைக்குத்திலேசிந்திப் போச்சே சொன்னல்
நெக்கவரும்பெரு மூச்சே எவ
ருக்கும்இதமெத்த ஏச்சே

மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்
மகோதரன்கலைத்தல்,
விருத்தம்,

அடல்அரக்கன்இவ்வாறுமுதனுட்போரினிற்பட்ட அவஸ்தை எல்லாம் திடம்உளமாலியவான்முன்சொன்னன் அங்கவனும்அப்பா இதைதன்னை விட இதுவேசமயம்என்ருன் பாவிமகோதரன் அதனைவிலக்கிவெள்ளக்,கடல்எனும்ராக்ஷதகுலத்தைத்தொலைக்கின்ருன்ராவணனை கலைக்கின்ருனே,

உள-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இந்தயோசனை ஏன் அய்யா மாலியவான்சொல்
எல்லாம் அவலம்தான்அய்யா
அநுபல்லவி.
விந்தைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்தக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்கும்வானரர்க்கும்பயந்தனுமோ (இந்த)

சரணங்கள்.

க, மெத்தப யந்தனுடியோ-அய்யய்யோஎவ
வேட்டைக்கும் தவில்அடியோ
பற்றிக்கயிலையைகீ ழறிக்கெடுத்தனும்பொய்யோ
கர்த்தர்மூவரும்இன்னம் கலங்கிறர்உனக்கையோ (இந்த)

உ, தளர்ச்சிசொல் வதோவீரம்-ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளக்காரம்கண்டர்ல்உன்னை எங்கெங்கும்பழிக்காதோ
நூளைக்குரங்கிலங்கையை கொடிக்குள்ளே அழிக்காதோ(இந்த)

ங, கெம்பீரம் தன்னில்மீசா-மூன்றுலோகமும்
கொடிபெற்ற ராவணேஸ்பரா
கும்பல்மனிதர்என்றும் குரங்கென்றும்பேர்எடாமல்
தம்பிகும்பகர்ணனே சதைஎன்றுசொல்லாமல்(இந்த)

—*—

கிங்கரர் கும்பகர்ணனை எழுப்பவும் அவன் தூங்குதல்
விருத்தம்.

வினைவதறியாதமகோதரன்உரையால்அரக்கன்மனம்வேறாய்இங்கே,வனைதருவானரங்களையும்மனிதரையும்உயிர்குடிக்கவல்லோன் ஆனை

இனையவனை எழுப்பும் என்றான் அப்போது கும்பகர்ணன் இராசன் நோக்கின் கொலைநிறைந்த மன் அறிவுநீங்கினன் மலைம்போலத் தூங்கினனே,

௨௮-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

தூங்கினன் தூங்கினனே-கும்பகர்ணன்-தூங்கினன் தூங்கினனே,

அநுபல்லவி.

தூங்கினன் ராவணன் ஏவல் தாங்கியராளுகிக்கார்
வாங்கி இருப்புலக்கைகொண்டு போங்கி நடிக்கடிக்கத் (தூங்)

சரணங்கள்.

௧, தேவரும் நிரையில்உள்ள யாவரும் இவன் மூச்சிலே
திடுக்கென்று மெய் நடுக்கவும் சோட்டை வாசலிபோல
வாய்வழிதிடியகல் வாயுவும் உகாந்தகால
வாயுவைப்போல் [illegible] க்கவும் சூலைத்தக்கொண்டு
ராவணன் தூதுவர் காலன் ஏவிய தூதரைப்போல
இருகாதி இம் அடிக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாவ அரக்கர்கையால் ஆவதெல்லாம் செய்து செய்து
பார்த்தவர்கள் கைஇளைக்கவும் எழுந்திராமல் (தூங்)

௨, எட்டுயல்லயும் பிடிக்க முட்டி நொறுந்திவன் மேலே
இளங்கென்றன் போலேபடிய இருமைக்கரும்
கட்டிகட்டி ஆகவடி இட்டுநெருப்புபோலே
கனகனின்ல பிளைபடிய பெருங்காற்றென்ன
விட்ட பெருமூச்சில் அகப் பட்டவர் பம்பரம்போலே
விசைகொண்டு சுன்மேடிய மழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாம் குறங்கு தட்டுவதுபோல்சுகமாக்
கோட்டுவாய் ஒடிவழிய குறட்டைவிட்டுத் (தூங்)

௩, தாங்கியபூரிகை கூக்குரல் எல்லாஞ்செவியில்
சம்பவ முழங்கிக்க தளம்தளமா
மேற்கொரும்பானைச்சேனைகள் மார்கஞ்சேதாவிலும் ஏறி
மிதித்து மிதித்து முடுக்க தலைவல்லக்கரய்ச்சிப்
போக்கிய உலக்கைகளால் மூக்கும் மிர்மெச்திலங்கா
புரிங்கும் காற்றமனடுக்கப் பலவிதமா
ஆக்கியேயதனைகன்சி லாக்கியமாகமென்மேலும்
அதிகசித் இளைகெடுக்க காலைவெட்டித் (தூங்)

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்

விருத்தம்.

தூங்கியதோர் கும்பகர்ணன் வருத்தந்தாலே
துயில்எழுந்தான் அறுநூறு சகடச்சோறும்
ஓங்குபதினாயிரம் சாடியிலே கள்ளும்
உண்டான் பின் அண்ணன் முகம்கண்டான் [illegible]
பூங்கவசம் முதல் எல்லாம் பெற்றான் அவ்வூர்
புறத்தினில் வானரர் ஆரவாரம்கேட்டு [illegible]
ஏங்கிதென்னபுதுமையென்றான் அகுதும் சொன்னான்
இடிக்கின்றான் புத்திசொல்லித் தடிக்கின்றானே

௨௯-தரு-புன்னாகவராளி-ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

வந்ததோ இமை-இலங்கைக்கு-வந்ததோ இமை

அநுபல்லவி,

வந்ததோ சீதைப்பெண் கொந்ததோ கர்எங்கும்
வெந்ததோ கலகம் மிகுந்ததோ உன்னாலே (வந்த)

சரணங்கள்.

௧. புலத்தியன் குலம் கெட்டதோ-சமைக்கிந்த
தலத்தில் இருப்பு விட்டதோ
விலக்காதபழி மூண்டதோ-மூவுலகமும்
செலுத்தும் செங்கோல் மாண்டதோ
கலைப்பயர்சொல்கொண்டு கலங்குகிறாய் கேடு
குலத்துத்தாய்மேல்வைத்த கொள்ளைபோயிலையோ (வந்த)

௨. தாய்வரம்பெற்றானே அம்பால்-வாலி
சீவனைக்குடித்தானே
தேவர்க்கும் தேவன் அவன்-ராமன் மும்பாகம்
பேர்பெற்ற மிமைப்பதேவன்
நீ வெல்வேனென்பதும் நினைக்கால் இப்பெண்ணென
மேவுவேனென்பதும் வினைதாரோசனை அல்லவோ (வந்த

௩. அம்பராகவன் தொடுக்க-வருணன் வந்து
கும்பிட்டு வழி கொடுக்க
கெம்பீர அணைபடுத்து-வந்தமனிதன்
முன்புபோய்ப்படை எடுத்து

கும்பலா ஒருமிக்கக் கட்டிச்சண்டைபண்ணாமல்
தம்பிசொல்படிநீ தனையும்விட்டுவிடாமல் (வந்த)

௪. முழுதும்லட்சமனை அம்பாலே இந்திரசித்து
விழுவான்பார் இனிமன்மேலே
எழுநூம்ஏழுத்தின் படியே-ராமன் அம்பாலே
விழுஎன்தன் பீனி முடியே
பிறகாகினும்விடு [illegible] கையைப்
ஒழிவாய் ஆகுல்உந்தன் உயிரும்போம்படி (வந்தநோ)

விபீஷணன் ஸ்ரீராமருக்கு கும்பகர்னனின் வரலாறுகூறுதல்

விருக்கம்.

கும்பகர்னன் இதுசொன்னான் அரக்கன்சிறிக்
குரங்கையும்மால்விடையும்கும்பிடுபோ என்றான்
தம்பிஅதுபொருமல் ஆயிரம்பேய்பூண்ட
தடந்தேர்மேல்ஏறிநெடுஞ் சூலம்கொண்டான்
வெம்பரக்கர்புடைசூழஇலங்கைவிட்டு
வெளிவந்தான் அதுகண்டான் வீரராமன்
தம்பிஇதேதென்ன விபீஷணனும் அங்கே
காதினான்வணங்கிஉரை யாழ்நனே

௬௰-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி,

கும்பகர்கன் இவன் அய்யா நான் - தம்பிஎனக்குமூத்தவன் அய்யா

அநுபல்லவி,

எம்பெருமானேஉன் இணையடிக்காளாய்
நம்பும்விபீஷணன் நான்சொல்லக்கேளாய் (கும்ப)

சரணங்கள்,

௧, ஞாலத்திலேவெகு காளாகத்தவம்செய்து
சூலத்தைச்சிவன்கையில்ப் பற்றினான்-வந்து
மேலிட்டேஇந்திரனைக் குத்தினான்-ஒரு
காலிட்டுலைகடலை எத்தினான்-இவன்
ஆலந்தைப்போலவேதே வர்களைப்பேயப்படிப்பான்
அனுக்கும்சாட்டுக்கும் ஆகாமல்அடிப்பான் (கும்ப

௨, மகாமாஒருகையால்ப் பந்துபோலவெத்தந்த
மகமேருவையும்தோளில்த் தாங்குவான்-எங்கும்
புகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான்-பல
யுகம்ஒருநாளாகத் தூங்குவான்-இவன்
சுகம்ஆசக்கிலதுநாள் தூங்கையால்பூமி
சகதரும்உயிர்தப்பபிழைத்தார் என்சாமி (கும்ப

௩, தெரிந்துராவணனுக்குச் சீதையைவிட்டுச்சொல்லி
வருந்திவருந்திமெத்த முறைப்பட்டான்-அவன்
இரங்காமையால்இவன் குறைப்பட்டான்காலம்
பிரிந்ததென்றேஎண்ணிப் புறப்பட்டான்-உன்
சரண்புகுந்திடுவானோ தமையன்தன்சொல்லால்
இறந்துவிடுவானோ தேவாஉன்வில்லால் (கும்ப)

கும்பகர்னன் தன்னைஅழைத்தவிபீஷணனுக்குப்
புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

சத்தியவிபீஷணன் இவ்வாறுரைக்கச்சாமி
சண்டையிடவரும்இவனை உன்றன்ஆகச்
சித்திரவதைசெய்திடில்உன்மனம்வராமோ
தெரிந்துவா அவன்மனதைஎன்னச்சென்றான்
அத்திசையில்அரக்கர்படைக்கடலுக்குள்ளே
அண்ணன் அடிமேல்ப் பணிந்தான் பணிந்தபோது
புத்தியுள்ளகும்பகர்னன் தம்பிதன்னைப்
புல்லினான்புத்திசில சொல்லினானே

௬௨-தரு-சாரங்காகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

என்னவந்தாய்தம்பிவி பீஷணா-நல்லோர்
எவர்க்கும்அதிகுண பூஷணா

அநுபல்லவி,

ஆனந்தராமனை அடுத்தாய் வினைவிடுத்தாய்
அமிர்தம்உண்கிறவாயால்-விஷம்உன்பார்களோபேயா (என்)

சரணங்கள்

௧, அங்கேநீபோனதும்-அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரசுபெற்றதும்கண்டு வருந்தேனே

வக்கிரமும்புலஸ்தியன் பேரும்விளக்கும்உன்னால்
 வந்தகெடுத்தாயென்று பொறுக்கேனே
தன்றும்என் குலத்திலேராமன் அம்புக்கொருவர்
 தப்புவாரென்றெண்ணம் இருக்கேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லாருங்கரையேற
 என்றுக்கன்னிரும்கீ இறைப்பாளென்றிருக்கேனே (என்)

உ. நாலுயதமும்கொண்டாய்-பிரஞ்சீவியுங்கொண்டாய
 நாங்கள்நரகங்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூற்றுவன்கின்றான்-ராமனும்எதிர்நின்றார்
 விதியுமின்றதுகால முடிவாலே
சிலம்உள்ளவர் அவர்-தங்கள்உயிர்விட்டாலும்
 தெரிக்காவிடார்உன்னோய் புவிமேலே
காலன்வரும்மக்குண்டு இலங்கையூர்உனக்குண்டு
 கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோல (என்)

ங. அம்புபோல்சிறக்காதி-அவளைச்சேர்வதேகாரியம்
 அழைக்கிறாய்சம்பத்தி பட்டேனோ
தம்பியும்ராமனும்மிக்சுக்கிரங்கைளல்லாம்
 சாதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
வப்புக்கிடமாஎன்னை வளர்த்தானைக்கைவிட்டல்கே
 வந்தபகைத்திறைத் தொடுவேனோ
நிப்பும்தமையனோடே-நானும்இறப்பதல்லால்
 காலுபேருங்கைக்க காரைக்கும்பிடுவேனோ(என்)

கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதிநூறல்,

விருத்தம்.

மொழிஇதனைகும்பகர்ணன்-சொல்லவிபீஷணன் அவ்வேனென் முறை தப்பான, வழிஇதாகிக்கிடவேணும் வந்தாகிசாமிபதம்வணங்கவேணும், பழிபடும்ராவணனுடனே இறப்பது நீகருமம்அல்ல பரிக்கென்பின்னே.எழுவஇவெகருமமென்ன அசைக்கின்றான்உறுதிமொழி இசைக்கின்றானே,

௩௨-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அவ்வேனன்-கும்பகர்ணா
ராமனைச்சேர்குவாம் அவ்வேனன்

அநுபல்லவி.

உன்வார்த்தைகேட்கஉன்னை உக்கனுப்பினானன்னை
 உன்மைபார்அனமட்டும் தர்மமேதலைகட்டும்(என்)

சரணங்கள்

க; மனத்துக்காகாத-ராவணனை ஒழிக்கவேணும்
 வளருதேஅப வாதகம்
அனர்த்தம்அம்பரதார்த்-துபிராகியுடனேசேர்ந்தால்
 அதைவிடஉண்டோ பாதகம்
செனித்தங்மதவேதகுலமும்பலமும்போகச்
 சிந்திப்பதென்ன தோதகம்
கனத்தராமர்படைமுன்-நமதுபடைவெல்லுமோ
 கடலிலேபெருங்காயம் கரைத்தால்உண்டோசாதகம் (என்)

உ. அடைபவானதாய்தலையைப்-பிழைபால்பரசுராமன்
 அரிந்தானே பரிகாரம்
திடம்ஆம்பிதாவைக்கூடப்-பிழைகண்டுகிவன்மண்டு
 சிரம்கொய்த நல்லோவீரம்
நடவாநடைநடந்தால்-அண்ணன்தம்பியைக்கூட
 நறுக்கவேணும் அங்கேரம்
உடலில்புரைகுழலை-அறுத்தெறிவாரைப்போல
 ஒழிக்கவேணும்அல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம்(என்)

ங; உனக்குள்ளகாலமெல்லாம்-உறங்கிக்கிடந்தாஇந்த
 உலகம்இனிமேல்க் கட்டாதே
தனித்தகேர்தன்டமுன்னே-அண்ணனும்நீயும்எங்கே
 தலைவிதிதப்ப ஒட்டாதே
வினைப்பிறவியும்தீரும்-வந்தால்முத்தியும்சேரும்
 வேளைவிரும்பால்க் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தலங்கையை-உனக்குத்தந்துகிசொல்ன
 வனுதும்கேட்கிறேன்நான் இனிஆகிலும்தட்டாதே(என்)

——*——

விபீஷணன் மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்க்கலத்தல்.

விருத்தம்.

மந்திரிஎனும்தம்பிஇக்கவார்த்தசொல்ல
 மறுத்துவிட்டகும்பகர்ணன்சுவாமிஅன்றான்

பிக்கைஇதுஎன்றகவியோடனைவும்சொன்னான்
செயராமன்சன்னிடையேசெய்யுமென்றான்
பந்தமுள்ளசுக்கிரீவன்முதலாயுள்ள
பலபலவானரப்படைஞர்தொகைஇல்லாத
மிக்கஇராக்கதப்படைஞர்கடல்போல்பொங்கி
நேரிட்டார்அதிகம்உள்ளபோரிட்டாரே

௪-இராகம்-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧. கோலாகலமாகக்-கடல்போல்வளைந்தாரே
கும்பகர்ணன்படை — வீரர்
மேலேபெருங்கடல்-போலேவளைந்து
மிகுந்தவானர — சூரர்

௨. எங்கும்பரிக்குலம் எங்கும்கரிக்குலம்
எங்கும்மிக்காலாள் — கூட்டம்
எங்கெங்கும்மந்திரங்கள்எங்கெங்கும்பல்குரங்கும்
எங்கெங்கும்வானரக் — கூட்டம்

௩. சங்குகள்கொம்புகள் தாளங்கள்மேளங்கள்
சாகரம்போலவே — இடிக்க
அங்கேகுரங்குநெருங்கிச்செய்கெர்ச்சனை
அண்டகடாகமும் — வெடிக்க

௪. எத்திப்பிடிப்பார் அடிப்பார்ஒடிப்பார்
இராக்கதர்வானரர் — உடலை
குத்துங்குதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும்
குரங்குகள்ராட்சதக் — கடலை

௫. அன்றும்குருதியில் குன்றும்மகரம்போல்
அதோராட்சதப் — பிணங்கள்
வின்றும்வாசங்கள்-வின்றும்துவசங்கள்
வின்றும்தலைமல்லை — வினங்கள்

௬. மெத்தமலையும்-குலையும்கவிக்குல
வீரர்எதிர்ஏறி — விடுத்தார்
அத்திரசத்திர-தோமரத்தால்எறிந்
தரக்கர்அவையெல்லாம் — தடுத்தார்

* இதை இரட்டித்தும் பாடுமேபோது-அதின்-ஒன்றுஇடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்ள.

௭. வேலாயுதக்காலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்தஇராக்கதர் — தாக்கினார்
காலாலும்கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணுதலைபொடி — ஆக்கினார்

௮. தோளும்சிரங்களும் தாளும்கரங்களும்
துண்டர் அரக்கர்கள் — துடிக்கார்
மாளுமதலைவிதி நாள்வந்ததோக
வானரவீரர்கள் — மடிக்கார்

௯. தேய்ந்தெதிர்ந்த சிவ்வாறுகும்பகர்ணன்
சேனையென்னும்பெரு — வெள்ளம்
சாய்க்கத்திரம்படிந்துச்சென்று
தணிந்ததல்லோகடல் — பள்ளம்

௰. சேனை அதில்ஒரு காலுவெள்ளம்படை
நீலவசதன்னூர் — மன்னன்
தோளில்ஒருமலை பாட்டிபடியாகக்
கொலைத்தானேகும்ப — கர்ணன்

௧௧. குத்திஉடனே அவனைப்பிடித்தந்தக்
கும்பகர்ணன்எனும் — காலன்
நெறறித்திலகமா இட்டான்அதைக்கண்டு
நேரிட்டானேவந்து — நீலன்

௧௨. நீலன்எறிந்த மலையைக்கும்பகர்ணன்
நீறுநீறாய்ச்செய்து — நகைத்தான்
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான்இவன்குத்தி
வேசாரிநீலனும் — திகைத்தான்

௧௩. அங்கதனைக்கண்டு அங்கதன்ஓர்மலை
அங்கையால்ப்போட்டாம் — பேசினான்
செங்கல்பொடிபோல் நுறக்கிக்கும்பகர்ணன்
தென்மேல்நவன்மேலே — வீசினான்

௧௪. விட்டகதைதன்னை அங்கதன்கையால்
வெடுக்கென்றொடித்துமுன் — போட்டான்
குட்டிக்குரங்கே ஆரவன்சொல்என்று
கும்பகர்ணன்பின்பு — கேட்டான்

௧௫. கேட்டால்உன்அண்ணனைவாலாலேகட்டிக்
கொண்டுபோனவன்மகன் — தானடா

மாட்டி அக்னிப்போல் உக்கிரமாய்ப் பாலால்
மலைக்கிறு அங்கதன் — [illegible]

௧௯ என்று சொல் அங்கதன் தன்னோக் கும்பகர்ணன்
[illegible] அவன் அங்கே — சாய்த்தான்
கல்நாகம் போடு வரும்பகைப்போலக்
கலந்தின் அடியத்தால் — பாய்ந்தான்

௧௭ பார்க்கவன் பெருமையில் தன்னைப்
பதித்த அடிமைகளை — எதிர்த்தான்
[illegible] இடைக்கண்டான் இலங்கன் தனைநாம
சரக்கொத்தையன் தப்பால் — பதித்தான்

௧௮ பதிப்பக்கண் சேர்ந்த கதிவன் அத்தப்படை
படப்பாதிராடி — தேய்த்தவன்
அதிபுர இடிமான் அனுமான் பெருமின்
மந்திரமேல் பூப்போல — சாய்த்தான்

௧௯ தேகாப்பரிகைக் கரிதைத் தெரிந்தவன்
தெலைக்கவிலைப்படும் — ஒடித்தான்
பொனாக்கவம் போர்த்துவர் கும்பகர்ணன் தப்பியேப்ப
பேடவன் தேனவ்வடம் — பிடித்தான்

உ௰, பிடிக்குமுன் போ [illegible] தன்கையவன் மேதப்பி
போகவிடமுடிகின்றீ — மேவினன்
அக்கினிபலைக் [illegible] மேல்நரு
[illegible] கும்பகர்ணன் — ஏவினன்

உ௧, வலிபருவத்தைப் பாய்த்தமான்னை
இரண்டாய் [illegible] — கொறக்கிறன்
அவிபசரீரனை கும்பகர்ணன்
* அடவிலைமாலட்டி — இறக்கிறன்

உ௨, சரீரமகை அறிந்தப்புகள் போடத்
[illegible] — நய்ந்தான்
[illegible] மூக்கையும் பிக்கக்கொண்
[illegible] — பாய்ந்தான்

உ௩, [illegible] தன் மூக்கும்
[illegible] — பூண்டான்
[illegible] மேல்க்கும்ப
கர்ண இயச்சனைடக்கு — மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

மீண்டவன்கான் மூக்கிழந்தேன் தக்கைகளுக்கும்
வினிமிலைடக்காக்ஷ இழந்தாள் இங்கே
கண்ட இருவோரும் மூக்கிழந்தோர் பாரே
இனி இலங்கை மேவக்தனமுக்கிழந்தான் கண்டோர்
ஆண்டைகைமேபோரு [illegible] ளாராலே
அமத்தமத்தசெநிப்பேன்என்றெருவன் வந்து
பூண்டசெயராகவன்முன் கும்பகர்ணன்
போர்செய்தான் இப்படிப்போர் ஆர்செய்தானே

௧௨௩-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஸ்ரீராகவனும்-கும்பகர்ணனும்-செய்தரோசன்னை

அநுபல்லவி.

[illegible] — கணைதொடுக்கவும்
வெற்றிப்பரிசையாம் — அவனதடுத்தான்
[illegible] — [illegible]
[illegible] இராவண — காணமென்மேலே (ஸ்ரீராகவ)
காகரும்தேவரும்

சரணங்கள்.

௧. விக்கிரமன் ஆம் கும்பகர்ணன் இராகவன் — தாக்கினன்
மேல்ஒருபக்தம்பாக்க
கைக்கணையால் சாமி அவன் கையில் வில்லையும் — ஆக்கினன்
கவசத்தையும் துண்டம் — மிள
அக்கணைக்கேதக கொண்டவன் — மான்
அடிக்கா மேவெகுந்நாகருகள் — யோகத்
தைக்கும் அம்பால் அக்கத்திரியையும் — ஆக (ஸ்ரீராகவ)
தடுத்தானே அய்யன் இப்படி

உ. மடிந்தாவாயோடும் கும்பகர்ணன் — எதிர்த்தான்
மாருதம்பரிசையும்
தொடுத்தராகவன் அவன் வலக்கையைத் — விடுத்தான்
துணித்தமண்ணாரிடம் [illegible]

* இதை இடமிருப் பாம்பேர தி-கலைஎ [illegible]-இடத்தில் முதலிலேசேர்த்துப் படிக்கொள்ள.

பிடித்தவாளொடுங்கைவிழ மெய்யைப்
பேர்த்திட்டமல்லின்றேஅந்தக் கையை
எடுத்துக்கொண்டடித்தே சண்டைபோர்த்
திடக்கையுங்கொய்தான் இப்படி அந்த (ஸ்ரீரா)

௫ வழுவாமலேஒரு கணையால்கும்பகர்ணன்
வலக்காலைவிழ எய்தான்
(*) அழியஇடக்காலைக்குத்திக்குறிவை
த்தக்காலும்துணி செய்தான்
ஏழும்வகைஇல்லாமல் அண்ணனை காடு
ஏங்கினன் அழுதான் மனம் வாடி
முழுதும்தொனைபட் டாக்கன்சரீரம்
முழுமாக்கிட அருள ஸ்ரீராம் (ஸ்ரீராகவ)

கும்பகர்ணன்ஸ்ரீராமனைத்துதித்து வரங்கொள்ளுதல்.

விருத்தம்

முன்புமாரீசனொடுகரனும்பட்டான்
மொய்குழல்சீதையும்சிறையில்பட்டாள்இங்கேவன்
உன்குலமும்நீயும்போய்ப்படுவாய்என்றே
உரைத்தவிபீஷணன் அவனும்துரக்கப்பட்டான்
எப்பலம்போய்நான்பட்டேன்உன் அம்பாலே
ராவணனும்இனிப்படுவான்என்றுசொல்லி
அன்பினொடுகும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
அகலொணாவாஞ்சையின்ஒருவாசகம்விள்வானே

௭-இராகம்-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. சாமிநமஸ்காரம்-சாமிநமஸ்காரம் சக்தியராகவனே-இந்த
பூமியில்உத்தமவர்னேநமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே
உ.நீயோசாமிஉன்னைக்குறைவில்லுக்கும்இக் கோமளராகவனே-ஓர்
ஆயிரம்ராவணர் வந்தெதிர்த்தாலும்பயம் ஏதுராகவனே
௩.தோளும்தாளிழந்தேனே-நாளும்துணிந்தேனேகுலமிராகவனே
வேளையில்லாவுன்னைக்-கேட்கும்வரந்தா-வேணும்ராகவனே
௪-வந்தபுறவுக்குடலைக்கொடுத்தவன் வநம்சராகவனே
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே ரட்சிநீராகவனே

(*) அதை இரட்டித்துப் பாடும்போது - அது-என்ற-இரண்டா
மிடத்திலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள

௫. அந்தராவணன் உடன்-பிறவினன் நாகுநிட்டபனோராகவனே - இவனை
ஏகதவேளையில்வந்-தெனை செய்வாயே-எச்சரிக்கைராகவனே
௬.விளையாட்டன்று இவனுடன்-அருந்திறல்தோள்உடையராகவனே-தமியன்
இவனையனை அநுமானைப்பிராயமல்-இருக்கராகவனே- வஞ்சனை
௭.என்னைக்கொலையில்பாவம்சனை-அன்னையெல்லாம்கொல்லாய்இனி-இராம
தன்னைக்கண்டபோர்களங்கையாதபடி செய்வாய்-சரணியராகவனே
அந்தவகைமூக்குப்போலே-என்மூக்கும்போச்சுதே சாமிராகவனே தேவ
பக்கம்சொல்லாமுன்னே-என்தலைமறைப்பதுன்-பாரம்ராகவனே

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்ணன்தலையைக் கடலில்விழுத்தல்,

விருத்தம்.

அன்பினுடன்இந்தவகையும்தொழுகையும்விண்டளவில்
அம்புயம்எனும்கண்உடையான
செம்பதுமம்என்றமுகமண்டலம்மலர்ந்தெடுத்து
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பிகைபறக்கமின்கொடுத்தலைவிழும்படி
அரிந்திதுபிய அந்தவிசையால்
கும்ப... அலைசிதறபொங்கியதடங்கடல்
... விழுந்ததவமே

—*—

சீதாதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல்,

விருத்தம்.

இன்னவகைகும்பகர்ணன இறந்தான்இப்பால்
ராவணனும் மருத்தனைஓர் சனகன்ஆகிப்
பொன்அனையாள்முன்பயந்தோகாவைக்கண்டு
போலதனைவெளியில்விட்டுத்தானும்முன்னே
மின்அனையார்கட்டமாட்கிதம்பாட
வில்லதனைக்காட்டமெலிந்து வாடி
அன்னையெனும்சீதைமுன்னேவந்தான்கிட்ட
அஞ்சுவான்ஏதேதோகெஞ்சுவானே

௮-இராகம்-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்,

௧, இன்னம்தான்என்னவர்மமோஎன்னை இடியச்செய்வதுகர்மமோ
இன்னம்மன்மதவாதையேபடலாகுமோ ஆகுமோசீதையே

பிடித்தவாளொடும்கைவிழ மெய்யைப்
பேர்த்திடாமல்நின்றே அந்தக் கையை
எடுத்துக்கொண்டடித்தே சன்னடைந்து
இடக்கையுங்கொய்தான் இப்படி அந்த (ஸ்ரீரா)

௬ வழுவாமலேஒரு கணையால்கும்பகர்ணன்
வலக்காலைவிழ எய்தான்
(*) அழிபஇடக்காலைக்குத்திக்குதிவர
அந்தக்காலும் அணி செய்தான்
எழும்வகைஇல்லாமல் அண்ணனை காடி
எங்கிருந் அழுதாள்மனம் வாடி
முழுதும்தொலைபட் டரக்கன்சரீரம்
முண்டமாக்கிடக் கருணாகரம் (ஸ்ரீராகவ)

கும்பகர்ணன்ஸ்ரீராமனைத்துதித் துவரங்கொள்ளுதல்.

விருத்தம்

முன்புமாரீசனுடனும்பட்டான்
மொய்குழல்சீதையும்சிறையில்பட்டாள் அங்கேயன்
உன்குலமும்நீயும்போய்ப்படுவாயென்றே
உரைத்தவிபீஷணன் அவனுலதைக்கப்பட்டான்
எம்பலம்போய்நான்பட்டேன் உன் அம்பாலே
ராவணனும்இனிப்படுவான் என்றுசொல்லி
அன்பினொடுகும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
அகலொணவன்பின்னொருவரசகம்விள்வானே

௫-இப்பிதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧, சாமிநமஸ்காரம்-சாமிநமஸ்காரம் சத்தியராகவனே-இந்த
பூமியில்உத்தமனானே நமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே
உ, நீயோசாமிஉன்னைக்குமவில்லுக்கும்இங் கோமராகவனே-ஒர்
ஆயிரம்ராவணர் வந்தெதிர்த்தாலும்பற் றுதாராகவனே
௩, தோனும் தணிந்தேனே-நானும் அணிந்தேனே வாமிராகவனே
வேண்டல்சாமா உன்னைக்-கேட்டுக்கும்மாத்தா-வேறும ராகவனே
௪-வந்தபுறவுக்குடட்லைக்காடுத்தவன் வங்கிசராகவனே
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே ரட்சிநீராகவனே

(*) அதைஇரட்டித்துப் பாடும்போது - அவ-என -இருதி
இல்முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள

௫, அந்தராவணன் உடன்-பிறவிஎன்றுதுரோகியானேராகவனே - இவனை
எந்தவேளையில்வந்-தெனசெய்வானோ-எச்சரிக்கைராகவனே
௬, விளையாட்டென்றுஇவன் உன்-அருந்தம்பிக்கு ஊறுமாராகவனே-தம்பிக்
இளையவனை அறு மானைப்பிரியாமல்-இருக்குமாராகவனே - வம்மைஎன்
எ; என்னைக்கொலையேபோமென-அண்ணனையும் கொல்வாய் இனி-இராக
தன்னைக்கண்டபேர்களடைகயாதபடி செய்வாய்-சரணியராகவனே
அந்தவகைழக்குப்போலே-என் மூக்கும்போச்சுதே சாமிராகவனே தேவ
பங்கயமசால்லாமுன்னே-என் தலைமறைபதுன்-பாரம்ராகவனே

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்ணன்தலையைக் கடலில்விழுத்தல்,

விருத்தம்.

அன்பினுடன் இந்தவகையும்தொழுகையும்விண்டளவில்
அம்புயம்எனும்கண் உடையான்
செம்பதுமமன்றுமுகமன்டலம்மலர்தொழு
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பீ தயமுற்றுகவின்கொடுத்தலைவிழும்படி
அரித்திரும்ப அந்தவிசையால்
கும்ப[illegible]பொங்கியதடங்கடல்
[illegible]ட்டவிழுந்ததவமே

சீதாதேவிபின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல்,

விருத்தம்.

இன்னவகைகும்பகர்ணன இறந்தான்இப்பால்
ராவணனும் மருத்தனை ஓர் சனகன் ஆகிப்
பொன்அனையாள்முன்பயதோதானைக்கண்டு
போலதனைவேவுள்விக்கத்தானுமுன்னே
மின்அனையார்கட்டமாட்கிதம்பாட
வில்பகுணன்கனைசாட்டமலிந்து வாடி
அன்னையெனும்சீதைமுன்னேவந்தான்கிட்ட
அஞ்சுவான்ஏதேதோகெஞ்சலானே

௬-இப்பிதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்,

௧, இன்னம்தான்என்னவர்மமோஎன்னை இடியச்செய்வதுகர்மமோ
இன்னம்மன்மதவாதையேபடவல்லனுல் ஆகுமோசீதையே

௨. குறித்தவதனையும்விதித்தனன்னாமக் கோட்டியால்மனங்கலங்கினேன்
இலக்கை வையம்பொலங்கலன் [illegible] அலமேர்ந்திருக்கின்றேன்
கிளேசி!

௩. [illegible] உன்னை [illegible]
பட்டேனே

[illegible]
௪. [illegible]
என்றன்மேல்கிருபை ஆக்கபே-மனம்-இரங்குவாய்வைதேகியே.

சீதாதேவி [illegible] இடிந்தால்.

விருத்தம்.

விரும்பிய அரக்கன் இத்தவிதம் சொல்லப்பத்தக்கன் முன்னே
பருக்கலைப்பத்தம்மன மேல்ப்படியவேள்க்காவிழ்ந்தாள்
திருப்பிறுள் முகம்பாராமல் சீதையும் அவனைக்கண்டும்
கரும்பென்றோர் காருணைப்பார்த்துக்கூறுவாளே

௩௩-தரு-சஹானாராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி,

கெட்டுப்போகவேணுமோ போடா-அடா ராவணாத் துரும்பே
கெட்டுப்போகவேணுமோ போடா

அநுபல்லவி,

௧. [illegible] எல்லாம்-விட்டுவிட்டவன்
[illegible] சேர்ந்தவில்லி-அம்பால்
போமோ உன்குலம்செல்வி
[illegible] சொல்லி (கெட்டு)

சரணங்கள்,

௨. [illegible] திண்டவரும்பூச்சி
[illegible] நீயடா-துன்ன
[illegible] கெடுவாய
ஏன்டா பேய(கெட்டு)

௩. [illegible] பார்க்கவேண்டியது
[illegible] [illegible]
பார்க்குப்போகவேணுமே [illegible]
ஏன்டா [illegible](கெட்டு)

௪. [illegible]
பெருக்கு [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
அய்யா [illegible](கெட்டு)

௩. பத்தலைவாயாலும் சத்தமிடுகின்றவன் இல்லாதவன்
சுற்றமும்வாழ்தும் பொல்லாத
பத்தினியைக்கு வாரு(கெட்டு)
ஏன்டா

௪. வாய்த்தகொழுந்தனால்-மூக்குமகளிப்பட்ட ஆசைதானில்
வார்த்தைகேட்டு ஆகச்
எதிர்த்திடவேணுமென் பிசாசே(கெட்டு)
ஏன்டா

மாயாச்சனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன்என்று புலம்பல்.

விருத்தம்.

கொடியாள் இந்தப்படி உரைக்க நீசன் அரக்கன் ஏவலினால்
பொய்யாம [illegible] போலசெய்து மகோதரன் [illegible]
மறியா [illegible] அழுதவிழுவாளே
அறியாலவ [illegible]

௩௪-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

அய்யா சனகா-அய்யா எனைப்பெற்று அனுபவித்த திருவே

அநுபல்லவி,

மையுங்கரியமாக்கள் முன்னே
கட்டப்பட்டாய் எனைத்தொட்டுப்பட்டாய் அல்லோ (அய்யா)

சரணங்கள்

௧. பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலத்திலே சிறைப்பட்டாய்
பலவேள்வியும் செய்து
அஞ்சாமலையும்கட்டுவித்த
அரக்கராய் [illegible] குறைப்பட்டாய்
செஞ்சொல் ஆயோத்தியல் [illegible] என்னைச்
சிறைவிலோகானவோ புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீக்காமல் தவிக்கிறேனே அப்பா
இதுவும்போதாதென்றோ நீயும் சிறைப்பட்டாய் (அய்யா)

௨. சுற்றத்தாரோ தாய்மாரோ தங்கைமாரோ
சொல்வார் ஆர் இந்தப் பெருஞ்சோலி

அச்சலத்திலேபாய்க்குரங்களுக்கறிவிக்க	
அனுமாநுமதிலேயபுல்	வலியசாலி
வெற்பிஅயோத்திராஜர்கீர்த்திகளோ	
வெட்டிஅழிக்கனானே	கோடாலி
பெற்றவீட்டையும்வைய்த்தபுகுந்தவீட்டையும்நல்ல	
பேர்அழிக்கவென்றுபிறந்தேனே	பெண்கீலி (அய்யா)
௩. கர்த்தன் ஆகிக்கொண்டகலைவனைக்கொல்லவென்று	
கம்பழிதேடிக்கொண்ட	டேன்முன்னம்
மற்றும்பற்றத்தக்கும்க்கைக்கும்வினைசெய்தேன்	
பண்ணினேனிதுனள	வுகள்கள்ளம்
உற்றார்கைசெய்யப்பத்துமாதம்இங்கே	
ஒருத்திகர்ப்இருந்ததே	பெருங்குன்னம்
இத்தனைபாடுமென்னுலேலாக்கவிடும்	
இவ்வேகசிவன்தேகரணடிருக்கிற	வேஇன்னம் (அய்)

கும்பகர்ணன் மரணத்தைக்கேட்டு ராவணன்புலம்பல்.

விருத்தம்.

உத்தமிசானகிக்குத்த வாறழுதாள்சனகனே உருவம்கொண்டபித்தனும்ஆகாலவார்த்தைதசொன்னன் அன்னையும்வச்சும். பேர்சும்சொன்னன், மத்தனிராவணன்கோதிக்கான் அப்போது-கும்பகர்ணன்மரணைக்கேட்டான்,சொத்தைமரம்போல்விழுந்தான் மூடக்கினன் அரக்கன் அழுத்தொடங்கினானே.

உசுதரு-ஆனந்தபைரவிராகம்ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அப்பாகும்பகர்ணஉனைப்பிரிந்தெப்படிநான்பிழைப்பேன்.

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலே	உன்முகம்பார்ப்பேன் நான்
எந்தவிதத்தில்	உன்உயிர்காட்பேன்
செப்பும்முன்னமேபோய்ப்	பட்டாயே-என்னைத்
தெருவிலப்பதேசியா	விட்டாயே (அப்பா)

சரணங்கள்.

௧. இனிமேல்என்சிறைதன்னிவாவ்வரோ	
டிந்திரனும்விலேவிலே	பேர்வானே

தனியேஎன்குடிக்கொருமூக்கறுப்பாத்	
தங்கையும்மூக்கறுந்தாள்	தான்தானே
அனியாயத்தினிலக்கரனமாரீசனென்வ	
றவனாயும்போக்கடித்	தேன்நானே
சனிஆகுப இந்தமோகத்தினால்அல்லோ	
சருகுதீர்ந்தமசம்	ஆனேனே-என் (அப்)
௨. வாயும்மூளையும்நான்படைக்கவே	
வளர்த்தாயேகுலக்	கொழுந்தாயே
ஓயுமென்குறைகண்டுசுறுக்கிலே	
உறக்கம்விட்டுமலைபோல்	எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர்ஆயுதத்தினால்	
மயிர்மூளையும்உடம்பில்	அழுந்தாதே
சயும்எறும்புமபோல்இருக்கிற	
இந்தமனிதன்அம்பால்	விழுந்தாயே-என் (அப்)
௩. மயில்போலப்பெண்கள்கால்பிடிக்கமெத்தையில்	
வளர்ந்தஉனைத்திரைகண்டு	பயந்தானே
கைபிலேபேய்கால்பிடிக்கக்	
கவிழ்ந்தாயென்றுசொல்ல	கொந்தேனே
நயமேசொல்லும்எமனுக்குமஉனைக்கிட்ட	
நானேஇளக்காரம்	தந்தேனே
உயிர்போல்உனக்கொடுத்தும் துணிவேனே	
உன்பிறகேஇதோ	வந்தேன்-என் (அப்)

அதிகாயன்வரலாறு விபீஷணன்கூற ஸ்ரீராமர் தம்பியைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இராவணன்இவ்வாறழுதான்பின்னே
அதிகாயன்படையெழுந்தான்ராமன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணன்சொல்வான்சாமிமுன்னாள்
விழுந்தமனுகயிடவர்ஆர்இரண்டுபோக்குள்
ஒருத்தன்மதுகும்புகழ்ந்தன்னனுல்போனான்
ஒழிந்தகயிடவன்இவன்போலவனைகவந்தனனென்
இருத்தியராகவனஇதுக்குத்தம்பிபேர்தம்
சேர்என்றான்சண்டைஇளிப்பாரென்றானே.

இருப்படைநடுங்கைகலக்க அனைப்படையை அநுமார் அடித்தல்,

விருத்தம்.

பார்வணவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
பலசண்டையிட இளையோன்விடும் அம்பாலே
கார்எனவேகண்டகண்டதுண்டமாகிக்
கால்மாடுதலைமாடாய் அரக்கர்வீழ்ந்தார்
கோரன் அதிகாயன்விடும்யானைக்கூட்டம்
குமுறிவெருவெருவெகுண்டரக்கனைடோங்கி
மாருதியோர்மரம்பிடுங்கிநடுவேபாய்ந்து
மாட்டினன்பிணமலையாக்காட்டினனே.

௬௫-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அதிகாயன்புடைமதவேழங்களை-அடித்தானே அநுமான்.

அநுபல்லவி.

விதிஆக்ப்பலபேர்களும் கடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேசோடுங் பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தொரு மாமரத்தாலே
சடைகொண்ட இறுப்பைப்பயைத்தடிகொண்டடித்தால்போலே (அ)

சரணங்கள்.

௧. கடியால்ச் சிலயானை உதையால்ச்சிலயானை
கதையால்ச் சிலயானை மாய்ந்தவே
அடியால்ச் சிலயானை மிதியால்ச்சிலயானை
அதிரால்ச் சிலயானை சாய்ந்தவே
இடியால்ச் சிலயானை அறையால்ச்சிலயானை
எறியால்ச் சிலயானை ஓய்ந்தவே
பிடியால்ச் சிலயானை விசையால்ச்சிலயானை
பிசைவால்சிலயானை தேய்ந்தவே
அடிஅற்றமரம்போல படுஞ்சிலயானைகள்
அலறிக்கைகால்ஒடிந்து விழும்சிலயானைகள்
நெடுகங்கலங்கிஉயிர் விடும்சிலயானைகள்
நெளிவுற்றலைந்துகிலே கெடும்சிலயானைகள்
நெரிபட்டயானைசில முரிபட்டயானைசில
நெக்கிட்டுவிக்கிட்டுச்சரூபு-திக்குத்திக்குப்போய்விழ (அதி)

௨. எடுத்தான் சிலசில குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான்சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான்சிலசில
ஒழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான்சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடித்தான் சிலசில அழித்தான்சிலசில
சுழித்தான் சிலசில யானையை
படிப்படிஆகக்-கடல், ஓரம்எங்கும் யானைகள்
பருத்தமலைகள்அடி வாரம்எங்கும் யானைகள்
துடிப்புடனேவிசிறும் தூரம்எங்கும் யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவிஸ்தாரம்எங்கும் யானைகள்
சுற்றிஎங்கும்யானைவிழ ரத்தவெள்ளம்ஆகிஎழத்
தோரணமாமேகைகத்தடி-ஆரவேகொண்டிந்தப்படி (அதி)

௩. கைக்கே பலகேசம் வாலால்பலகேசம்
காலால் பலகேசம் சாடவும்
மிக்காம்பசிவிண்டு-பூதாதிகள்
வேதாளங்கள்நடம் ஆடவும்
திக்கேய்முனிவர்கள் கைக்கேஅலர்கொண்டு
செயசோபனஇசை பாடவும்
அக்காலையினில்மிகப்போர்க்களம்எங்கும்
ஆனையில்வெடிநாற்றம் மூடவும்
சுக்கிற்றூல்போலத்தலைகள்கீழேவிழ நாட்டியும்
தும்பிக்கையைப்பிடித்துப் பம்பரம்போல்ஆட்டியும்
திக்கெசங்களுக்கு-வெட்கம்வர ஓட்டியும்
சேரச்சேரப்பிடித்து-வாரிவாரி மாட்டியும்
தெறச்சிதறத்தூக்கிப்-பதறப்பதறத்தாக்கிச்
சேனைத்தளங்கள்சாக-ஆனைப்பிணங்கள்ஆக (அதிகாயன்)

அதிகாயனுக்கும்லட்சுமணருக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

குதித்தேஇந்தப்படி அரக்கர்குலமும்கோடியானைகளும்
கதிப்பாவிழக்கண்டதிகாயன்கனகமணிதேர்மேல்க்கொண்டான்
துதித்தேவரும்அங்கதகுமாரன்தோளில்இளையோன்மேல்க்கொண்டான்
எதிர்த்தார்இரண்டுபேரும்வில்லைஎடுத்தார்சண்டைதொடுத்தாரே.

கூ-அ-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும்-அதிகாயனுக்கும்-நேர்ந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி.

அட்சயத்தம்பி அங்கதனதோளில் வீறினன்
ஆயிரம்பரித்தேர்மேல்அதிகாயன் ஏறினன்
கட்கிஆ இருபடைகளும் மெனமேலே
கலந்துசண்டைசெய்யக் கடலும்மலையும்போலே (லட்)

சரணங்கள்.

௧. டுர்த்திஅரக்கன்ஒரு கணைதொட்டான்-தம்பி
பூ...க்கந்தங்கணைதன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்...பதினாறு கணையெய்தான்-தம்பி
பதினாறுகணையையும் பொடிசெய்தான்-பின்னும்
வந்தவன்கவசத்தை நாறம்பால்க்கீறினன்
வரும்அரக்கர்படையைச் சருகெனத்தாக்கினன்
பிந்தித்தேர்க்குதிரைஆ யிரத்தையும்அவன்செங்கை
பிடித்தவில்லையும்ஒடித் தானேஇப்படி அங்கை (லட்சு)

௨. அனலாஸ்திரம்அரக்கன் விற்றினன்-தம்பி
அதைக்கதையேவிட்டு மாற்றினன்-தம்பி
கனகம்ஆம்பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினன்-அதி
காயனைம்புரத்தை மேவினன்-பின
பினையும்அங்கதனுங்ககாங்ககன் இடியவும்
நீலனுலோணமஸ்தகன் முடியவும்
இனம்ஆம்சுக்கிரீவற்குக்கும்பன்போய்ப் படியவும்
இடபனாலேஅந்தவயமஸ்தன் படியவும் (லட்சு)

௩. வல்அரக்கர்மூவர் யிரங்கோடி-லட்சு
மணன்அம்பால்மடிந்தாரே போராடி-அங்கே
கொல்லும்திரிசிரன்தேவாந் தகன்கூடி-அனுமான்
குத்தப்போய்விழுந்தாரே உயிர்ஓடி-பின்பு
சில்லறைச்சில்லறை ஆகிவெள்ளவெள்ளத்
தெறித்தார்அரக்கர்படை இடறித்தள்ளத்தள்ள
எல்லாருனிவர்களும் எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
சாட்சதர்அடங்கி ராமர்செயம்கொள்ள (லட்சு)

அதிகாயனுக்குப் புலம்பினராவணன்முன்னே

தானியமாலைபுலம்புதல்.

விருத்தம்.

முனைபோய்இந்தப்படிதோற்றே மூர்க்கன்அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்து தூதர்சொல்ல அதைராவணனும்அறிந்தழுதான்
தனைநேர்பெறும்தானியமாலை தானுங்கேட்டுத்தலைவிரித்தே
பனைபோல்அரக்கன்முன்விழுந்து படுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே.

எ-திபிதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. என்னசெய்வேன்இலங்கேசாநான் - என்னசெய்வேன்வெறிபிடித்தாயே
மன்மதன்போலஅதிகாயன்தன்னை மானிடனாலேபோக்கடித்தாயே

௨. மாமகள்ஆம்சீதைதன்னைவிட மாட்டேன்மாட்டேனென்றாயே
காமம்உன்னைக்கொல்லுகையால்அதி காயனைநீஅல்லோகொன்றாயே

௩. கான்முதலாக்கும்பகர்னன்அதி காயன்இவருடனிவாரணமோ
இருமனிதர்கையாலேஇன்னம் எவர்கள்தலைஉருளக்காரணமோ

௪. அன்மனிதர்கள்என்றுவகு சேனைகளைஎல்லாம்தொலைத்தாயே
தன்னைஅமிழ்த்தினஅமைத்தநீ சமுத்திரமென்றெண்ணிவாழ்வைவகை (த்தாயே

௫. மலைபோலேஒத்ததம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொல்லும்தடுத் (தாயே
தலைமேலேஇடித்தபின்னும் அய்யேசற்றம்குனியாமலேகெடுத்தாயே

௬. கொலைகாரிசூர்ப்பனகிசொன்ன கோளால்இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவாமாத்தலைசெரியக்கொள்ளி நீதானேதேடிக்கொண்டாயே

௭. பக்கக்கிளைஒடிமரம்போலஎன் பாலன்அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குச்செயஞ்செய்ததுபோய்டின்னைத் தேவர்நகைக்கஉடம்பெடுத் (தாயே

௮. பருங்கிரிபோலேசாய்ந்தமகனே படுகளத்திலேமாண்டுகிடந்தாயோ
அருங்களிறேஅதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயோ

இந்திரசித்துசண்டைக்குவந்து அனுமானைஇகழ

அவர்அவனைஇகழ்தல்

விருத்தம்.

வாறோறுபுண்முலைதானியமாலைஇந்த
வகைஅழராவணன்சொல்லால்இந்திரசித்துக்கேட்டான்
தேர்எறிநாகபாசமும்பிரம்மாஸ்திரமும்
சேமத்தேர்ஆயிரமும்சேனையும்கொண்டெழுந்தான

போர்எதிரொருவெள்ளம்குரங்குகளைக்கொன்றான்
போர்எதிரேமாருதியைக்கல்லெடுக்கஅறிவாய்
சேரேவில்லெடுக்கறியாய்போபோடாஎன்று
நீக்கிறான்அநுமன்வந்துதாக்கிறானே.

௩௬-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரஜித்தே-சேவகம்-வதடாசற்றே

அநுபல்லவி.

உன்துணைஅதிகாயனைக்கொன்ற விலட்சணன்
உன்னையும்கொல்லவந்திருக்கின்றான் லட்சுமணன (இந்தி)

சரணங்கள்.

௧. என்றோடேஎதிர்க்கல்ஆகுமோ
இளையவன்அம்பெனஉன்னை கோணுமோ.
உன்விராமனுடனேஎதிர்க்கல்என்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன் காணுமோ
என்அடாஉன்தன்அத்தைமூக்கறுந்தும்
இன்னம்இடக்குச்சொல்ல வேணுமோ
குணமாச்சந்திரனைப்பார்த்தாய்
குலைத்தால்என்னஅதின்மகிமை கோணுமோ

இந்தி

௨. அந்தநாள்உங்கள்மாமனைக்கொலுத்தின தமியாயோசற்றேநில்லடா
மூன்றிஅம்பாலேகும்பகர்ணனும்முண்டம்கண்டம்ஆனான் அல்லடா
இந்திராதிகளைமிரட்டுவாய்-எங்கள்சாமிக்கொரு புல்லடா
மந்திரத்திலேமாங்காய்விழுமோடா - மழைக்கோகுடைஇடிக்கோகுடை

இந்தி (சொல்லடா

௩. வில்லெடுக்கஅறிவேன்என்றாய்-வில்லாளிஅல்லநீ தானடா
கல்லெடுக்கஅறிவாய்என்றென்னைநீகட்டக்கப்போகச்சொன்ன தேனடா
வில்லெடுக்கஉங்கள்அப்பனைக்கொல்லும்ராகவீரனேஎச மானடா
எல்லவர்க்கும்கல்லெடுக்கவிபீஷணனஎப்போதென்றுகாத்திருக்கிறானடா

இந்தி

வானரவீரர்களைமாட்டின இந்திரசித்துக்கும்
இளையவருக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

அந்தஅனுமான்சொல்லஅரக்கன்சீறி
ஆயிரம்அம்பால்அவனைக்களைக்கவைத்தான்
பந்தம்உள்ளசுக்கிரீவனநீலனசாம்பன
பனசன்முதல்த்தலைவர்களும்படையும்சாய்ந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்தஅனுமான்மேல்க்கொண்டும்
சிங்கம்ஆயிரம்பூண்டதேர்மேல்க்கொண்டும்
வந்தலட்சுமணனும்இந்திரசித்தும்வில்லை
வாங்கினார்சண்டையிலேஒங்கினாரே.

௩௭-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும்இந்திரசித்துக்கும்-நேர்ந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

சட்டுஇஆகத்தம்பிஅனுமான்மேல்க்கொண்டு
கார்முகம்கொண்டுசரமாரி நிறைக்கவும்
பட்சணச்சிங்கம்ஆயிரங்கொண்டதேரிலே
பாவிஅரக்கனவன்தாவிஅம் பிறைக்கவும் (லட்சு

சரணங்கள்.

௧. அரக்கன்ஆயிரங்கோடிஅம்புமுன்எய்தான் அந்தலட்சுமணன்
சாத்திஆயிரங்கோடிஅம்பால்ப்பொடிசெய்தான் தம்பிபின்றோடே
நெருக்கிஅர்த்தசந்திரம்ஒருகோடிபெய்தான் அதுகண்டவனும்
திருப்பிஅர்த்தசந்திரம்கோடிவிட்டுகொய்தான் கங்கபத்திரம்
கோடிஅரக்கன்விடக்கோடிஇளையவனும்விடுத்தான் வச்சிரமுகாஸ்திரம்
கோடிநிருதனெய்தக்கோடிலட்சுமணன்விடுத்துத்தடுத்தான் அஞ்
சலியாஸ்திரம்,கோபாதகன்எய்யக்கோடிதம்பியும் எதிர்தொடுத்தான்
கெசகாணாஸ்திரம்,கோடிஇவன்பொழியக் கோடிஅவன்பொழிந்துகெடுத்
(தான்இவ்விபகாஸ்திரம்
நிருதன்கோடிஎய்யநிமலனும்கோடியால்மறித்தான் திரிமுகாஸ்திரம்வ
ரதன்,கோடிஎய்யவஞ்சனும்கோடியால்முறித்தான் புஞ்சமுகாஸ்திர
ம்,திருடன்கோடிஎய்யதிலகனும்கோடியாலத்தறித்தான் பதமமு
காஸ்திரம்-குரூரன்,கோடிஎய்யக்குருசினும கோடியால்த்தரித்தான்
இந்தவகையா,கடலும்காடும்மலைகளும்பற்றிவேகக்காணும்தேவர் மு
னிவர்சிந்தைநோகஇடம்இல்லாமல் இந்தஉலகளந்தலோகம்எங்கும்இவர்க
(ள்விடுசரமமழையாக
(லட்சுமணனுக்)

உ. சிறிஅரக்கன்பின்வானரப்படைகளை நீக்கி-இளையோன்மார்பில்
எறுகலசத்தில்சமெழுநூறம்பால்த் தாக்கி-அனுமான்உடல்
கிறிமழையதோர்ஆயிரம்வடிக்கணை தேக்கிப்-பெருங்குருதி
ஆம்செய்கதனைத்தம்பியும்விழிகொண்டுநோக்கித் தேவர்கிழ
ஓருபதினாயிரம்கணைஒருநொடியினில் பூட்டி- அரக்கன்தேரும்
விருதுக்கொடியும்சிங்கத்திரளும்புரண்டுவிழமாட்டி அவன்பொன்மா
உருவிருகழும்வகைமூவிருநூறம்பை ஓட்டிச்சூற்றிலும்நின்றுர்பை
பொருதுமவீரர்களைஒருகணையால் விழக்காட்டிநிற்கக்கண்டவன்(நீக்கி
சகஸ்திரகோடிகணைஒருமிக்கமனமுவனத்தளித்தான அதையெல்லாம்
பகஸ்திரவாளிதம்பிவிடஅவன்மெலிந்துசுதக்களித்தான், தம்பிநேற்றி
மேல்,பகுக்கநூறம்புகள்பாதகனசடுகியில்த்தெளித்தான் அவன்மே
ல்த்தம்பி,பகுக்கநூர்அம்பெய்யமார்பினிக்கிரம்கொப்பளித்தான் சி
லையுடனவிரணுருமசேரினமேலவனினைப்பாற உதைத்தனுமான அந்
தத்தேரையும்பிற,தேர்ஒன்றூர்ந்தவனைபதுகளை தூறந்தேரும்அழிந்தும
(லட்சுமணனுக்) (மதேர்அவனைற

ந. மறைஇப்படிஅவன்ஆயிரம் தேரை-இளையோன்
ஆயகோடிஅம்பால்அழித்தான்எதிர்த்தோரை அனுமான்கயாந்த
தாமமாறுதாக்கிமுத்தெறிந்தானசில பேரை-உடல்வெவ்வேறுக்
கூறுகூறுசெய்தான்குவித்தான் பிணைப்பேரை-ஆயிரம்தேரை
ஒருகையினுக்அப்பியுபர்கடலினில்விழச்சாய்த்தான எட்சாயனை
யை,இனப்புனல்ப்பற்றிசபுர்எறும்புரளைச்செய்த்தான் கோடிசே
னையை,வரிதருவால்கொண்டுவாறி அடித்தடித்துமாய்த்தான்அந்தவே
ளையில்,கருமனபோல்அங்கதன்அங்கிருதனமுன வாய்த்கானபேய்க
ள்ஆயிரம்,பூண்டதேரைநெடுமலைஒன்றினால்பிசமிர்தான், அடாஉனசே
னை,மாண்டிடக்கனப்பார்க்கலேயோளனறுமழித்தான் அவனும்போரி
ல்,மூன்றுதேரில்நின்றுமூமுறைமுறைவெருக்களைகொழித்தான் அவனைத்த
ம்பி, மீண்டும்தேர்அழித்துமார்பினில்கலசமும்கிழித்தான் மனம்கலங்கி,
கைநொந்தலாடி-அவன்எறவும்வேறுதேர்இல்லாமல்வெறுக்குமறி வெள்ளாறு
சிக்கிஇடக்கையில்பிடித்திடவீழுபிலேயும் அனுமேதனிக்கஇவ்வாறு
(லட்சுமணனுக்)

ச. அரக்கனுடன்வரும்காற்பதுவெள்ளமும் அறக்கஅத்தோடேகூடிச்
சுரங்குவெள்ளங்கள்காற்பதும் அப்படிபறக்க-வானரங்களுள்
பெருத்தபேர்சிலபேர்களும்உயிர்வருமிறக்க சமுத்திரம்போலே
இரத்தவெள்ளங்களேசெலேல்என்றுமிறக்க வெள்ளத்தின்மேலே
வாலும்சாட்சதர்காலும்குவியுரு ரண்டை-கொடிமுடிகள்
போலும்படுசனம்கோலும்ராட்சதர் மண்டையினங்க

சாலும்தருமாமுனைபெருகிய உண்டை-கோடானுகோடி
மேலும்தொகைஇனானுதிசையிலும் சண்டை-கிடும்அம்பானே
கவிகைசிவிகையொடுகொடிகள்தடிகள்பலமூறிய கண்டகண்டமாக்
அலசம்கலசம்அற கரிகள்பரிகள்குடல்சரிய-தொகையுத்தத்தால்
அவரைஇவர்அறைய இவர்அவர்தலைகளைஅரிய - ஆனந்தம்கொண்டு
தவசிகள்இருடிகள்முனிவர்கள்மலர்மழைசொரிய - தம்பிதொடுக்கும்
தெய்வபாணம்படிராட்சதனைவறுதேரும் நறுபொடிஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்கஎடுக்க இளையாமல்இவ்வாறு
(லெட்சுமணனுக்கும்)

ரு. பக்திஆகஇருவருங்களை முறைமுறைதொட்டு - சூரியபகவான்
அஸ்தமானத்தைஅடைந்திருவர் வருநிறமட்டும்-போராடஇந்திர
சித்தன்ஆயிரம்தேர்களும் முமிமூதிபட்டும்-மாயையினாலே
சத்தியாகலட்சுமணன்முத லோர்களைக்கட்டு-உபாயம்தேடி
நாகபாசத்தைவேகமாகவே தொடுத்தான்-தொடுக்கையாலே
ஆகம்ஆனதுகட்டுண்டுதம்பியும் படுத்தான்-அனுமான்அப்பால்
வேகமாகவேஇறக்குண்டுசுருக்கெல்லாம்விடுத்தான் - சுக்ரீவன்முதல
ஆகவீரர்கள்அனைவரையும் அரக்கன்தடுத்தான்-தாமமாறுகக்
கதறிவிழுவர்சிலர்கரவிவிழுவர் சிலபோர்கள்-வாலை அடித்து
உகரிவிழுவர்சிலர் உருமிவிழுவர்சிலபேர்கள்-சாமிகண்டாக்கால்
இதிலேவிதனம்வருமென மருகுவர்சிலபேர்கள்-அனுமனைக்கண்டு
இதறமோகமதுயிரென மகிழுவர்சிலபேர்கள்-சேனைசேனையா
கவலைஆகிஇப்படிவெகுவெள்ளக்-கவிகள்பயந்துமனம் தவிடேனை
த்தள்ளாவரும்இறந்தனரென்றரக்கனுமெள்ள-எழும்பவிபீஷணனும்பய
(லெட்சுமணனுக்கும்) (ம்கொள்ள

நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர்புலம்பல்

விருத்தம்.

மைஇருளின்இந்தவனகமறைந்திந்திரசித்துவிடவந்தநாகக்
கைவளர்பாசம்தன்னால்லட்சுமணன்முதல்ஆனோர் களத்தில்சாய்ந்தார்
அவ்வழியேவீடணனும்ஓடிவந்தான்லட்சுமணன்அவிநிகண்டான்
எவ்வகையும்செயமாட்டானென்றெதல்லாம்எண்ணிஇரங்குவானே.

க.

சக-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்-லட்சுமணாநான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

வந்தானேஎசமானன மகன்பாசத்துக்குகோ
தந்தானேவிபீஷணன் சதிகாரனென்பாரோ (இந்த)

சரணங்கள்.

க. போரில்ஓடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரன்போல வளைத்தானே
யாரென்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்பேசேழுண்டோ
ஊரைவாய்மூடவும் உலையூடிதானஉண்டோ (இந்த)

உ. பதர்போல் ஆனான் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதல்ப்பாதம்நானே என்பாரோ
பதைப்பா அழுத்தவந்தான்-பழிவர்த்தான்வுன்பாரோ
கொதிப்பாத்தீட்டிவாமரத்தில் கூடார்த்தானென்பாரோ (இந்த)

ங. சங்கைபோய் அடுந்தானே ராத்தசாமியை
வங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவர்க் காணேனே அபயமனன்றுறவாயி
இங்கிவர்க் காணேனே என்போக்கண்டோதுரோகி (இந்த)

இளையவர் நாகபாசத்தால்கட்டுண்டதற்காக

ஸ்ரீராமர்இரங்கல்.

விருத்தம்.

விசயவிபீஷணன்இவ்வாறுதிலாடும்
வேலையிலேராமசந்திரன்இடத்தில்மேவி
அனலன்னனும்மந்திரிசொல்லச்சுடரும்பேந்தி
அவ்விருளைத்தாத்தி அய்யன்களத்திலவர்தான்
முனைபெறுசுக்கிரீவனை அங்கதனைக்கண்டான்
மூர்த்தப்படைகளைக்கண்டான்மூர்ச்சைஆன
தலிஅனுமானையும்கண்டான்சாமிகோபம்
தாங்கினான்தம்பியைப்பார்த்தேங்கினானே.

அஉ-தரு-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னதான்செய்வேன் அடா-லட்சுமணாநான்
என்னதான்செய்வேன் அடா

அநுபல்லவி.

உன்னைப்பாசம்கட்ட-உன்பாசமென்னைக்கட்ட
ஒருத்தன்நான் தவிப்பேனடா.லட்சுமணா (என்ன)

சரணங்கள்.

க. சனகிபிரிந்தகுறைமறக்கவோநீவந்து
தந்தாய்இந்தத் தொல்லையே லட்சுமணா
வினைவின்படிநான்கிறும்கோட்டைக்கடந்தொருவர்
தில்லையே லட்சுமணா
இல்லன்றாலும்
எனதுகண்ணேநானும்உனதுபின்வருகிறேன்
எதுக்கெடுத்தேன் இல்லையே லட்சுமணா
உனதுயிர்போனால்என்உயிரும்போம்அப்புறம்
ஒருகவலையு மில்லையேலட்சுமணா (என்ன)

உ. எடுத்தென்புதி[illegible]திருங்கனிதரும்கையை
எட்[illegible] பிடிப்பித்தாயோ லட்சுமணா
படுத்தறியாதநான்களத்தில்தூங்கிறேனீ
பார்என்று வருவித்தாயோ லட்சுமணா
அடித்ததகப்பன்போலநீயும்போய்என்னையிங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயோ லட்சுமணா
பிடித்தகொம்பையும்விட்டுமித்தகொம்பையும்விட்டும்
பேய்போலஅ லையவைத்தாயோ லட்சுமணா (என்ன)

ங. பெண்ணுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
பேச்சையும் கடந்தேனே லட்சுமணா
மண்ணும்வரும்உன்னாலேமனையும்வருமென்று
மனமகிழ்ச்சி அடைந்தேனே லட்சுமணா
தன்னைக்கொண்டுநடக்கும்அவர்போலேநானும்
உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே லட்சுமணா
எண்ணினஎண்ணம்போயஇரிக்கிளக்காரபா
ஏழையாக் கிடந்தேனே லட்சுமணா (என்ன)

கெருடபகவான்வருதலும் நாகபாசம்அறுதலும்.

விருத்தம்.

அதிபதிரகுபதி துணைவனேடுருகிற அசுரஇருளின்போதில்
உதரிடஅரியதோர்-தசமுகனமகன்விடும் உரகநெடும்பாசம்

சிதறிட இளையவன் எழுதா அமரர்கள் திசை திசைமேன்றுடக்
கதிரவனை அவன் அவன் இவன் எனவிசையொடு கருடனும்வந்தானே

சங-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கெருடபகவானும்வந்தானே - தெய்வ - கெருடபகவானும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

கெருடபகவானவர்தான்-கிளம்பிப்பெருங்காற்றிலே
இருசிறைக்ளும்பாடவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந் தோடவே-காயனைக்கண்டு
உருகிமனது வாடவே-வனமயிலைபோல்
உரகபூஷணம் ஆடவே-அங்கேமே—கெருடபகவானும்

சரணங்கள்.

க. மூர்த்திஜனையிறுல்என்முறைகேறிமுதலைமேல்-அகத்சக்...ம்விட்டாயே
அந்தசக்கரத்தை தவிட்டம்புயில்லுங்கொண்ட
செந்தாமரைப்பூங்கையனே-எவர்களுக்கும்
சந்தோஷம்தரும்மெய்யனே-அரியார்போல
கொந்தால்எப்படிஅய்யனே-அடியேனஇதோ
வந்தேன்வந்தேன அய்யனே - என்றுசொல்லி—கெருடபகவானும்
உ. விரிசிறகால்மண்ணும் - விண்ணும் மூடிக்கொண்டுஒளிரேணத்தாவி
ஒருமலைபேல்சூரியனை இத்தல்போல்தலையேலே (வே
பருமுடி ஒளிவிரிய-காதங்கள்கோடி
இருகண்பார்வையும்தெரிய-சாமிகைவிட்ட
பிரிவாலே மனம்பரிய-பரவசமாய்
உருகிக்கண் ணீர்சொரிய-தேகமதாக—கெருடபகவானும்
ங. இடத்துமடலின்தெற்குதிசையில் இருந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசையைநாடி
வடக்குத்திசையில்அய்யனமலர்பாதம்கண்டுவக (வே
பெருந்தலைக்கும் குதிக்க-கழுத்தில்வெள்ளை
அடிப்பகுதியில் வெறிக்க-நாருகேளவும்
இடுக்கெல்லாம் பறிக்க-நாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாகத்தெறிக்க-அமர்ந்தனன்—கெருடபகவானும்
ச. இழிந்துபாதத்தில்விடக்கும்பாம்புகளும் கண்டுநத்தனித்திட
அழகுநாகபாசமதொழிந்து இருந்திக்காலே
விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே-சித்திகைகாண
எழுந்தவர்போல[illegible]—[illegible]

அழுந்தத்தழுவிக் கொள்ளவே தேவர்கள்பயம்
ஒழிந்துகவலை தள்ளவே அவர்கள்வேண்ட (கெருட)

கெருடபகவான் ஸ்ரீராமரைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மதம்சேர்நாகபாசம் இந்தவகையால்தெறிக்கராமச்சந்திரன்
இதம்சேர்லட்சுமணன்முதலோர் எழுதல்கண்டான் அதிசயிக்கும
விதம்சேர்யோர்வனக்கேட்டான் விவரித்துரைப்பேனபிறகனறு
பதம்சேவித்தான்மனத்தில்அன்பு பதித்தான்கருடன்துதித்தானே.

சச-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அய்யனேஉன்மகிமையை அறிந்துசொல்லவேணும்என்றால்
ஆதிசேஷ[illegible]வருமோ

அநுபல்லவி.

துய்யனேசாத்தருள்செய் மெய்யனேனக்தேவர்
தோத்திரம்செய்திடஒருஅ யோத்திநகரினில்வந்த (அய்)

சரணங்கள்.

க. பிரமாதிதேவர்களைப்பெறுவானும்நீ அவர்க்கும்
பெருமானும்நீஉனக்கு ஒருவர்நேரா
தருமாதிபதவிகளைத்தருவானும்நீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலகுமாரா (அய்)
உ. உலகெல்லாம்உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய்விடும்பாய்பின்
ஒருவருக்குஉண்டோஇந்தப் பெரியதிரணி
தலைவனேஉனக்கொருவர்-பலம்வேணும்என்பதென்ன
சத்தியமோநித்தியகோ தண்டபாணி-எங்கள் (அய்)
ங. ஆதிமுடிவாதில்லானே எண்ணையும்போலே
அனைத்துக்கும்நிறைந்தாயே நீஇப்போது
மேதினியிலெஉனக்குஎதிர்ஒருவர்உண்டென்று
விளையாடித்துவிளையாட வந்ததேது-எங்கள் (அய்)
ச. ஆரணங்கள்கூட உன்தன்காரணங்கள் அறியாமல்
ஆரவிக்கையால்அகில லோகமித்திரனே
நாரணனே அகண்டபரி-பூரணனேஉன்கீர்த்தி
நான்உரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனே-எங்கள் (அய்)

௯. முத்தொழிலும்முக்குணமும்-மூச்சுடரும்முப்பொழுதும்
முப்பொருளும்ஆகிநின்ற மூர்த்திராமா
பத்தர்ஆசாபாசம்தொலைக்கும் உனக்கொருநாக
பாசம்தொலைத்திடுவதுபிர பாசம்ஆமா-எங்கள் (அய்)

ராத்திரியில் மகாராட்சதவீரர்கள்வதை.

விருத்தம்.

கொடிக்கருடன்விடைகொண்டான் அப்புறம்வானரரும்
கொர்ச்சித்தார்கருடன்வந்தவகையை இராவணன்முன்
அடித்திடத்தூதுவர்சொன்னார் அவனும்மகனிடம்போய்ச்
சொன்னானிந்திரசித்தும்ஒரு பிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன்காளைப்போய் நீர்பொல்லார்இன்றைக்
காகாதுபிநொந்தேன் அப்பப்பாஎன்றான்
முடித்தலைபத்துள்ளவனும் படைத்தலை...
முறைப்பட்டான் அங்கவரும்புறப்பட்டார்தா...

அ-இயிதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. விக்கிரமாவணன்அனுப்பவேஒரு
வேகமாய்ப்படை எடுத்தாரே
அக்கினிகேதுமுதல்ப்படைவீரர்கள்
அனேகரும்களம் அடுத்தாரே
௨. நீலன்முதல்ப்படைத்தலைவர்கள் இதுகண்டு
நேருக்குநேரேபோய்க் குதித்தாரே
ஆலகாலமும்வடவாக்கினியும்போல
அவரும்இவரும்போர் எதிர்த்தாரே
௩. சரத்தாலேராட்சதர்களைத்
தரையிலேஇழுத்து மிதித்தாரே
தரத்தாலேவானரர்அரக்கர்படைகளை
மண்டைகள்பிளந்திட அடித்தாரே
௪. வில்லும்சரமும்கொண்டுராட்சதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லும்மரமும்கொண்டுராட்சதசேனையைக்
கவிப்படைத்தலைவர்கள் புடைத்தாரே

௫. சுக்கிரீவன்வந்துரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டமாக முறித்தானே
லைக்காமல்அப்போதங்கதன்பாய்ந்தொரு
மாபெரும்பக்கனுயிர் பறித்தானே
௬. தூமகண்ணனைராமதூதன்என
தூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்கரம்உள்ளநீலன்மலைகொண்டு
மலைபோன்றமாலியை கொன்றானே
௭. இடபன்போய்ப்பொல்லாவச்சிரதந்தனை
எற்றிஅவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனேபனசன்பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்துமிதித்துகையால் அடித்தானே
௮. இளையோன்மேலேஅக்கினிகேதுவும்
ஈர்இருவெள்ளம்... நடந்தானே
இளையோ... னையும்போய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக் கிடந்தானே
௯. விரிவாகவேஸ்ரீராமனைஓர்ஆறு
வெள்ளம்அரக்கர்போய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாலியிறலேசல்ப்போக்குப்போலே
உடனேஅவர்மண்ணில் அவிந்தாரே
௰. நாயும்நரியும்கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும் குதித்தவே
பேயும்ரணபத்திரகாளியும்கூளியும்
பிணங்களைத்தின்றுசதை உதித்தவே
௧௧. இராணசுக்கிரன்புறப்பட்டகண்ணிலே
இண்டரூள்ளுதைத்த தைப்போலே
மரணம்கொடுத்திடும்ராவணன்இந்த
வார்த்தையைக்கேட்டான் அப்பாலே
௧௨. குளித்தேமகாக்கண்ணன்படைகள்அநேக
கோடிகொண்டரக்கன்முன் நின்றானே
வனத்தேஎன்அப்பனைக்கொன்றபழிக்குப்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் என்றானே
௧௩. வெறுவாயைத்தின்னுகின்றஅவனுக்கு
வெள்அவல்கிடைத்தது இன்னவே

குபியா அரக்கனூர் இருபதுவெள்ளம்
கூட்டிஞனே ஞனை என்னவே
கச. சிங்கமுகனும்ரத்தாட்சனூர் என்னும்
சேனைத்தலைவர் இரு வோர்கூட
இங்கே அந்தமகாராட்சதன் வந்தானே
ராமச்சந்திரனுடன் போராட
கரு. ஓர்ஆயிரம்அம்புமகரக்கண்ணன்
ஒருதொடைஆகவே எய்தானே
ஓர்ஆயிரம்அர்பாலே அய்யன் அதை
ஒருநொடியில்ப்பொடி செய்தானே
கசு. பின்னும்ராகவன்அம்பாலே அவன்
பெருந்தேரும்பரியும் அழிந்ததே
மன்னும்ஒருகணையாலே அந்த
மகராட்சதன்தலை விழுந்ததே
கஎ. எனுலேரத்தாட்சனும் அந்த
நமனூர்உலகத்தைத் கண்டானே
இளையாதபனசனாலே அந்த
இகல்ச்சிங்கமுகன் உயிர் விண்டானே
கஅ. வில்லாலும்கல்லாலும் இருபது
வெள்ளம்படைகளூர்போய் இறந்ததே
சொல்லாணஅராவணன்செவியிலே
சுட்டால்ப்போலேபோய்ப் பிறந்ததே (ருஉ-)

லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாம் முறை
உயுத்தம்

விருத்தம்.

அதைஅறிந்தான்ராவணன்னென்மகன்தன்னை இங்கே
அழையுங்களெனத்தூதர் அவன்பக்கச்சென்றூர்
வதைபடைமிகதைகேட்டான்தந்தையிடம்வந்தான
வணங்கிமக்கள் இறந்ததற்குவருந்தாதேநான்போய்ச்
சிதையஅந்த இருமனிதர்வசம்செய்தகண்டும்
சிறுகுரங்கினப்பிணக்குவகைஅத்தேகமத்தான்கண்டும்
பதைப்பதைத்தல்நீகாண்பாயென்றிந்திரசித்தன்
பகிவிட்டானதம்பிஅவனைஇரிட்டமேவ, —

ருஉ-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளீர்-லட்சுமணன்செய்த - பெருஞ்சண்டைகேளீர்

அநுபல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளிர்கள் அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்டோர்யானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
பருஞ்சண்டைமாருதம்போல் நெருங்குண்டவாளிகள்
மருங்கண்டவேதந்திரத்தொடு வரும்கண்டகஇந்திரசித்தொடு
பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்.

க. சிரத்தில்மணிமகுடம் தரித்துமார்பில்க்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியபெருங்
காத்தில்த்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல்ஆர்ப் பரித்துவிக்கிரமத்துடன்
துங்கத்தந்தக்கோடி-ஓர்ஆயிரம்
சிங்கத்தேர்ஏறி-அலைஎறியும்
சீர்கொள்எழுகடலின் நீர்கள்கரைபுரளப்
பார்கள்இடிஇடெனச் சூர்கள்விடவிடென
ஊர்கொள்பகுதிநிகர் வர்கொள்குடைகள்மலர்த்
தார்கள்அசையும்மணித் தேர்கள்ஆயிரம்கோடி
புடைசுற்றிவரவே-அறுபதுவெள்ளம்
படைதத்திவரவே-களத்தில்வந்து
கோளம்கனத்தசக்கிர வாளம்பருத்தபுவி
நீளந்தனைஅளவு பாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள் அடிக்கக்கைத் தாளங்கள்துடிக்கக்
காளங்கள்தொனிக்கத்திக் காளங்கயானைகள்
வீரிட்டுக்கதறத்-திக்குப்பாலர்கள்
கீரிட்டுப்பதறக்-களத்தில்வந்து
துன்றுசமர்விளைக்க அன்றில்அணிவகுத்து
இன்றுமனிதர்களை வென்றுபகைமுடிப்பன்
என்றுசங்கம்பூரித்து ஒன்றத்தனுவளைத்து
குன்றுவர்த்தனைத்துடனே நின்றஇந்திரசித்துடனே
பெருஞ்சண்டை

உ. வீரன் இந்திரசித்தன் போரில்நின்றவுடனே
காரெனவேஆர வாரம்செய்யஅதி
தீரனசுக்கிரீவனைச் சேரும்வானரர்எல்
லாரும்சிங்கத்தைக்கண்டு பேரும்யானைக்குலம்போல்
* ங்ஙு

இடுக்கம்கொண்டோட-அரக்கர்அவர்
இடுக்கம்கண்டாட-அனுப சுக்கிரீ

வனும்அங்கதனும் [illegible] மனும்சாம்பனும்லட்சுமி
னனும்உக்கிரமுள்ளவீரர் எனும்இலவரும்அஞ்சா
இனும்மூன்றிவரும்ராட்ச தனும்இந்தப்போரினில்
தனுவினைதயாவனைத்து மயபார்த்திரவாளிகள்

தொடுப்பதும்வந்போம்-அம்மைக்கேலித்து
விடுப்பதும்பார்ப்போம்-எனவேமிற்க

நீதும் அந்தரில்மிக்க ருந்தர் உள்ள அரக்கர்
வாதுசெய்யவிலைத்தப் பேரதுவடைகளைக்கொண்
டித்திசையும்இலி எதுவிவைபோனை
ருேமிஅமரர்வெட்க மோதிஅமர்விளைக்க

அதைஅய்யன்கண்டு-லட்சுமணுநீ
வதைசெய்விலக்கொண்டு-என்றுசொல்லி

அனுமான்அங்கதனதோளில் தனுவா ராமலட்சுமணர்
எனும்ஓர்இருவர்கேச வனும்ஏத்தி ரனுமிரு
கனர்ஆர்புள்வழ்வின்றி இன்சேக்நிருல்போல
மனமகிழ்ந்திடவீ அனர்வன் மெமிருந்திடவீறின்றபின்

பெருஞ்சண்டை

க. இடத்தகீலன்முதல் படைத்தலைவர்களெல்லாம்
தைத்தாலிகளையிவர் டெடுத்துமரங்களும்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத் அடித்துப்போருர்அளவில்
அடித்தாசரீச்சந்திரன் தடுத்தென்தடமிசெய்யவும்

சண்டையஇன்று-நீங்கள்பார்த்துக
கொண்டிருப்என்று-சொல்லியேகம்

பெருமானும்தம்பியும் ஸ்திரர்ஆகவேநின்று
உரம்ஆம்வில்லைவளைத்துச் சரமாரிகள்பொழிய
அரசன்அனுமிரி புறம்நீமெழுந்தாள்போல்
வரம்ஆரும்வெள்ளம்ஓர் இருமட்டமடித்து
விழுந்ததைக்கண்டு இந்திரசித்தன்
அழுந்தவள்ளார்விண்டு அமர்க்களத்தில்
பெருத்திபோல வெள்ளம்ஓடவே
வருமயானைசேனைகு இனையானையுமடிய
ஒருமிஷ்த்திலே இருவோருமாவிட்ட
சரவேகமும்இவர்கள் சரவேகமும்சொல்ல
எனதனல் ஆமோ-ஆதிசேஷ
னும்சொல்லப் போமோ படிநதசேனை

ஞாலத்தில்இத்தவக் கோலத்தார்விடுர்ஆல
காலத்தைதிர்பாண சாலத்திலோபானு
கூலத்திலோஇந்திர சாலத்திலோஎந்த
காலத்திலும்கண்டிலேனென்ற மூலத்தைகாணவிண்டிலேன்
(என்ற

பெருஞ்சண்டை

உ. இன்றபோரில்நமக் கென்றுராமலட்சுமணர்
குன்றும்அரக்கர்தமைக் கொன்றுவிருந்துசெய்தார்
நன்றுநன்றெனவே சென்றுசென்றுபல்லால்
மென்றுமென்றுசுவைத்துத் தின்றுதின்றுகொழுத்துத்
கூளிகள்பாடரணபத்திர
காளியும்ஆட அதனைகண்டு
துங்கம்ஆகமுனைம் பொங்கும்இந்திரசித்தன்
மங்கியேபிரமமித்து இங்குவந்தமர்செய்
திங்கவறனை அங்கதன்அனுமானை
இங்குரைக்கில்அநேகர் எங்கும்மனிதர்என
ஆச்சரியம்கொண்டு முன்இருந்த
மாச்சரியும்விண்டு இருந்தபோதா
காசம்ஆரும்தேவர் வாசமலர்கள்கொண்டு
நேசமாஇருவர்மேல் வீசஅதையும்கண்டு
பூசலிலேஅரக்கர் நாசம்ஆகவேஇவர்க்
கேசல்ஆச்சுதேசம்பிர காசம்போச்சுதேளென்று
மனம்இடுக்கிட்டான் பெருமூச்சுகள்
அனந்தமாவிட்டான் அந்தவேளையில்
முக்கியஆனைட்டு திக்குகளும்அதிர
மக்கிநட்சத்திரங்கள் மிக்கிடவேஉதிர
சக்கிரம்வந்தும்திரி விக்கிரமன்கோர்அனுமன்
உக்கிரமுடன்இருதோளும்கொட்டியசெக்கிடும்ஒலிஆகாசம்முட்டிய

பெருஞ்சண்டை

ங. மாருதிதேவர்கள்கொட்டி ஆரவாரம்செய்யவே
ஊரும்ஆயிரங்கோடித் தேர்களிலேஇருந்த
வீரரெல்லாம்நடுங்கிப் பாரில்விழுந்தார்லங்கை
ஊரில்இருந்தபெருங் கார்அரக்கரும்ரத்தம்
தனைக்கக்கினார்கள் சிலஅரக்கர்
நிலைத்துட்கினார்கள் மேகநாதன்கண்
டோர்குரங்கர்ப்புக்கு நீர்நடுங்கின்போதே
பார்மீதிலேசெத்த போர்நீங்களேஎன்று
சூர்வண்ணராமன்பொன் நேர்வண்ணலட்சுமணன்
போர்மன்னியமுகத்தில் நேர்வந்தெதிர்த்தபோதா

யிரம்கோடிஉரவே கத்தோரவர்
மருங்கோடிவரவே லட்சுமணன்கண்டு
இஷ்டஇந்திரசித்தன்முன் விட்டாகபாசக்
கட்டதனாலேதோற்று விட்டான்என்றுலகத்தோர்
சட்டமாளனைச்சொல்வார் வெட்டிஅவன்தலைஉன்
இட்டவைக்காவிட்டால் இஷ்டஅடிமைஅல்லேன
எனக்கண்ணன் முன்னே சிலசபதம்
தனைப்பண்ண பின்னேசாமியும்மெய்க்க
ஆலம்உண்டபிரளய காலருத்திரனைப்போல
இலட்சுமணன்பாண சாலத்தாயிரம்கோடி
கோலத்தோடாஅழித்து மேலிட்டஅரக்கரைக்
காலன்வெருவிடஅன்றுகன்றிடும் ஞாலம்மருவிடநின்றுகொன்றிடும்

பெருஞ்சண்டை.

௬. தனித்திந்திரன்வில் குனிந்துலட்சுமணனான்
உனைக்கொன்றுன்அண்ணன்உன் தனைத்தற்றரியைச்செய்ய
இனைத்தேனமுடிக்காவிட்டால் அனைத்துலகையும்ஆளும்
கனத்தராவணன்மகன் எனைப்பேர்படைத்துமொரு
நலன்இல்லையென்று வில்லெடுத்ததால்
பலன்இல்லைஇன்றுசொல்லலட்சுமணன்
நல்வார்த்தைசொன்னாய் செல்லம்சொல்லுக்கஞ்சு
மல்லார்போரினில்வந்தால் எல்லாம்அப்போதெரியும்
பொல்லாஉன்தனையேநான் கொல்வேனவனைக்குன்அப்பனி
கல்லார்கடன்கழிப்ப தெல்லாரும்காண்பார்வா
வாஎன்றுசொல்ல இந்திரசித்தாவு
ஆஎன்றுவெல்ல பிரளயகாலத்
இடிபோலேஆர்ப்பரித் துடனேகடோரம்ஆம்
வடவாக்கினியைப்போலும் இடவாளிகள்அனேகம்
படபடெனஅங்கதன் உடலில்ஆயிரம்பாணம்
கடல்தாவும்அனுமான்மேல் உடல்சோர்பாணம்இரண்டு
யிரம்விட்டுத்தடுக்க தேவர்கள்கண்டு
உரம்கெட்டு நடுக்க ராமாநுசன்
இடிஉற்றெழுந்தகார்க்கு கடகச்சந்திரயோகத்தில்
படியில்பொழிந்தால்போல் வடிவிட்டசரமாரி
கொடியில்பொழியநீசன் கொடிப்பகழிஎல்லாம்
பொடிபட்டிடஅன்றுகெட்டவன்கொடிவிட்டிடநின்றுவிட்டபின்

பெருஞ்சண்டை.

௭. மேகநாதன்தம்பியும் மேகநாதனும்எய்யவும்
வேகம்ஆயபாணத் தீகனாமுழுந்திறல்

சாகரங்களின்கீழும் போகநீரும்வற்றிப்
போகக்கடுகென்பற்றி வேசஅதனைராமா
நுஜன்கண்டுகடுகி - சரங்களபுல
துஜம்கொண்டுமுடுகி - விட்டேயிந்திர
சித்தன்தேரிலக்கட்டும் பத்துநூறென்னுநூறு
தத்திரள்யானையும் செத்துப்போகஅந்த
எத்தன்தேரில்கட்டும் சுற்றிவந்திடும்சே
மத்தோர்இல்லாமையால் மத்தியானசூரியன்
பரிவேஷம்நீங்கி - நின்றால்போல்நின்
றொருகோஷ்ப ஓங்கி - செய்துகுரங்கின்
சேனைமேலேபெருஞ் சோனைமழைபோல்கூர்வாட
ஆனசரங்கள்கையில் ஆனமட்டும்எய்து
மானஅங்கதன்மேலும் சேனைசரங்கள்விட்டு
வானினமீதிடிருச்ச மானம்ஆகச்சங்க
நாதத்தைப்பண்ணி - மகிழ்ஓர்வி
காதத்தைஎண்ணி - லட்சுமணன்பத்து
தேட்டம்ஆனபாணம் போட்டுமேகநாதன்
மாட்டிவந்தகவச ஊட்டுக்கலைக்கழற்றி
கோட்டும்வில்குணத்தொனி காட்டிநின்றிடச்சுவாமி
கேட்டுமாநலமென்றுமகிழ்ந்திடும் கூட்டவானரர்நின்றுபுகழ்ந்திடும்

பெருஞ்சண்டை.

அ. கண்டுபோர்இளையான்பிர சண்டைவில்குணத்தொனி
கண்டுமனமகிழ்ந்து கொண்டல்வண்ணராமன்
அண்டம்உண்டவாயால் விண்டுசொல்லவானரர்
எண்டிசைகளும்அதிர் கொண்டிடவேஅட்ட
காசத்தைப்பண்ணி - கெர்ச்சித்தார்இஷ்ட
நாசத்தைஎண்ணி - அந்தவேளையில்
ஈசர்க்கும்அண்டிசை வாசர்க்கும்உலகர்க்கும்
பேசற்கரியபிரம பாசத்தைவிடுவதில்
மாசக்துஷம்உடைய நீசன்இந்திரசித்தன்
யோசத்தைஎண்ணிஆ காசத்திலேபோய்த்தன்
உடலத்தைமறைத்தான் - வானரர்என்றும்
கடல்வற்றக் குலைத்தான் - அதனைக்கண்டு
நாமாறிலாபரந் தாமாஸ்ரீராமாநாம்
ஏமாறிஇருந்தோமேன் ஆமோஇந்திரசித்தன

சாமர்த்தியபிரமாஸ்திரம் நாமேவிட்டிடவேணும்
க்ஷேமம்அருள்வாயென்று ராமானுசன்சொல்ல
அதைராமன் தடுக்க - செயிக்கும்வேளை
இதுஅன்றென் றிருக்கும் - உறவேயிந்திர
ஜித்தனுமனதில்வெரு சத்திஉள்ளபிரம
அஸ்திரத்தைவிட்டு வெற்றிபெறவேநூறு
உத்திசெய்தலங்கை அத்தினன்இதுகண்டு
சுற்றும்வானரர்கூவ வாரித்த சத்தியவானவர்மேமேபூரித்த.

பெருஞ்சண்டை.

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

கலிஇந்திரசித்இலங்கைநகர்புகுதக்கிழே
லட்சுமணனோடிறங்கிக்கவசர்முதல்நீக்கி
மெலிசேனைஉணவுக்காயிட்டணைப்போந்து
வீரன்ஆயுதபூசைவிதிசெய்யப்போனன்
கிலிகொள்மகனைஉக்கிரனலவனையவமாற்றக்
கினர்இராவணன்விடம்சூரதரனோடகம்பன்
வலியவந்தான அவனையும்சேனைகளையும்பார்த்தனுமான்
வாட்டினன்தெண்டுகொண்டேமாட்டினன்தானே.

சுருட்டியராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாடினனே-அனுமான்-சாடினனே.

அநுபல்லவி.

சாடிக்கும்பகர்ணன் முன்னேபோடும்-அந்தத்தெண்டினாலே
நாடிஅகம்பன்படையில ஆடுகளில்வேங்கைபோலே (சாடி)

சரணங்கள்.

க. வாரும்வாரும்ராட்சதரே வாருங்கொன்றுபோடுகிறேன்
வாரிவாரிஅத்தலங்கை ஊரில்விழத்தாக்கினன்
சாரிசாரிஆகஓர் கேசரிபோலத்தாக்கினன்
தான்ஒருத்தனுமேருத்திர சாமிபோலஉலாவினன்
ஆம்கொருங்கியகுதிரைகள்சருகென இட்டு - பிணம்பிணமா
ஆனைகள்பூனைகள்ஆகவிழும்படி வாட்டி - தேங்காய்போல்தள்ளி
சேனையவிசிஅதோகதிஆகவேமாட்டி - தனைகலைமுட்டி - மென்மேலும்வந்த சேனையில்

விரிட்டராக்ஷியர் ஒழ - நரிக்குரல்போலேஅழ
கேரிட்டராட்சதர் விழ - பேரிட்டஇரத்தம்பாழ (சாடி)

உ. கோடிபோர்க்கொருகுத்தாக போடுவான்ஒருபுறம்
கொக்கரித்துராமனைக்கொண்டு பாடுவானொருபுறம்
ஆடுவான்வாலாலேசுற்றி மூடுவான்ஒருபுறம்
ஆரடாசேவகனென்று தேடுவான்ஒருபுறம்
மூடன்கும்பன்அவ் - வேளையிலேஅனுமானை - உனைநான்கொன்று
போடுவேனென்றொரு-சூலம்எடுத்தெறிவானைப்பொருந்தி அவன்
தாடையில்ஓர்அடிபோட-முழங்கியசேனை-போலவோர்த்தம்
ஓடிமடிகதனன்மேலும் மகாபலசேனை-சுற்றியபோது
சாடிசட்டி ஒருகாலே-மூடிஇட்ட ஆனைமேலே
கோடையிடிவிழுந்தாற்போலே-ஓடிஓடித்தெண்டினாலே (சாடி)

௩. அகந்தையால்ஒருதெண்டுகொண்டோர் பிரம்கழுதைத்தேரிலே
அகம்பன்வந்தடித்தான்முன்னே புகுந்தனுமான்மார்பிலே
இகழ்ந்தஅனுமானும்தெண்டால் தட்டினான்அக்கணியிலே
தெண்டும்கொண்டகையும்பின்டு ருண்டஅந்தப்பாரிலே
புகுந்தவன்தனிடக்கையால்அனுமானை அடித்தான்-அடிககஅய்யன்
பொட்டனவேஅந்தநட்டனைக்கையிலேபிடித்தான் பிடித்துமார்பில்
புகுந்துகுபீரெனரத்தம்இறங்கிட இடித்தான்-இடித்தபின்னும்
பார்த்தவன்ஆவியைக்கூற்றுவன் ஆர்எனக்குடித்தான்-முந்திஐயை
புகைந்துஇராவணன் தள்ள உகந்துமரும் நாறுவெள்ள(பேர
மிகுந்தபடையைக்காலன்கொள்ள-அகம்பன்உயிர்துள்ளத் துள்ள(சாடி)

இளையவர்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டதற்காக
ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்.

அகம்பன்அங்கேபடஅனுமான்முதலோர்கள்இருளில்
அகன்றுதனித்தனிப்போர்செய்இளையவனைபால்அடைந்தார்
புகைந்தஇராவினில்மகோதரன்தேவேந்திரனபோல்
போர்செய்தான்இளையவனும்இளைத்தான்அப்போது
முகிந்தபிரம்மாஸ்திரம்இந்திரசித்துவிட்டான்தம்பி
முதல்ஆனோர்படுத்துவிட்டார்அதைஅறிந்துராமன்

மிருக்துயரர்ல்வந்துலேமெழுகுபோல்உருகி
விழுகின்றுன்துணைவனைப்பார்த்தழுகின்றனே.

கூ-இபிதை-எருக்குலகாம்போதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. அப்பனேஅய்யனேஅரும்பிறவியேயெந்தன்
அரசேகண்மணியே லட்சுமணு
எப்படிநான்உனைமறப்பேன்எப்போதுன்னுடன்பிறப்பேன்
இனிஎன்மனிர்துணியேன் லட்சுமணு

உ. வன்னம்ஆம்பிரம்மாஸ்திரம்கொடுத்தபிரம்மாவைப்பழி
வாங்கநீதொடர்ந்தாயே லட்சுமணு
என்னுடன்பிறந்ததுறைஉசரப்போய்தசரதற்கு
இயம்புகீடந்தாயோ லட்சுமணு

௩. தந்தையையும்சடாயுவையும்கொடுத்தரும்போதாமல்உன்
தனையும்பலிகொடுத்தேன் லட்சுமணு
இந்தவயதினில்இந்தக்கண்காட்சிகாணநான்
என்னவுடம்பெடுத்தேன் லட்சுமணு

௪. அந்தோநான்களைஆறிக்கண்ணீர்விடஎடுத்தால்
ஆர்முகத்தைப்பார்ப்பேன் லட்சுமணு
இந்தாரும்காய்கனிகள் அண்ணாஎன்றழைக்கும்உன்
இன்சொல்நான்என்றுகேட்பேன் லட்சுமணு

௫. நேர்அறிந்தென்வயிற்றில்காய்கனியைஇட்டாய்
நெருப்பைஇட்டாயேஅய்யோ லட்சுமணு
ஆரையும்விட்டேனை விடேனென்றாயேஎன்னைக்கூட
அகலவிட்டாயோநீ லட்சுமணு

௬. சோற்றிலேகல்லிடுக்கடியேன்முகவணைக்கல்எடுப்பேனென்ற
சொல்லையேகாலிடுத்தேன் லட்சுமணு
ஆற்றினான்முடிபெறுமுன்வந்தவிபீஷணர்க்குலங்கை
ஆளமுடிகொடுத்தேன் லட்சுமணு

௭. படிக்குஉனைத்தெய்தள்ளிஉனக்கும்வானரங்களுக்கும்
புரிக்காரனானேனே லட்சுமணு
பிடித்ததேபிடிஆகப்பெண்வார்த்தைகொண்டுநான்
பிழைமோசம்போனேனே லட்சுமணு

௮. சீமானெனஉயிர்போம்பரதற்கும்இதுகேட்கில்
நிமிஷத்தில்உயிர்போமே லட்சுமணு
தாய்மார்க்கும்உயிர்போமோநான்பிறக்கச்சூரியகுலம்
தானழுலக்கம்ஆச்சே லட்சுமணு

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்.

விருத்தம்.

இந்தாவந்தேன்வந்தேன்என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
நொந்தாயாசம்பெறமெலிந்து நோக்கும்பெரியபெருமாள்முன்
அந்தோஉனக்கும்கவலைஉண்டோ அய்யாவென்றேஅந்தரத்தில்
வந்தார்தேவர்சாமிமுகம் மதித்தார்இரங்கித்துதித்தாரே.

௪௭-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்னுடமகிமையை இன்னதென்றெவராலும் - உரைக்கல்ஆமோராமா

அநுபல்லவி.

நின்ஒருநாழியில் பிரமாஒருத்தனலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தரலாலே
கன்னிஅரக்கருக்கு நீபயப்படுவது
நாயமோசாமிஉன்தன் மாயமோபுவிமேலே (உன்னு

சரணங்கள்.

க. மூப்பாம்பொருளும்ஆய்முப்பரம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும்அன்னையும் தம்பியும்உனக்குண்டோ
அயோகள்வருத்தம்கண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம் இதுவேகிலேவரம்
என்றால்அத்தையும்கடக் கடந்தாயே
செப்பிலும்இல்லை பற்றிலும்இல்லைஉன்செயல்
சீமையிலேதகப்பன் சாமிஎன்பதுநீயே (உன்)

உ. அத்திமரத்தினிலே தொத்தியகனிபோலே
அண்டமென்னனும்கனிகள் உன்மேலே
தொத்திஇருப்பவற்றுள் ஒருகனியில்செலித்த
துஷ்டஅரக்கர்என்னும் புழுவாலே
கஸ்திஅடையல்ஆமோ சிற்றூரில்செல்வக்கூத்து
கட்டுகிறாய்என்ன ஒருகாலே
உத்தமனேஉன்கீர்த்தி எத்தனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணாலேஆ காசம்பார்க்கிறாப்போலே (உன்)

௩. அம்பரீஷன்பிரகலாதன் முதலோருக்
கருளிச்செய்தாயேஅநுக் கிரகாட்டம்

கம்பினைஎங்களை இந்தஅரக்கருக்கு
நடுங்கச்செய்ததென்ன மாருட்டம்
தம்பியும்பிழைக்கிறான் உன்தனக்கிவர்என்ன
சண்டமாருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானேநீநொந்தால்எங்களுக்கொருகதி
இருக்குமோதேவர்என்றும்தரிக்குமோஎங்கள்கூட்டம் (உன்)

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்கு சீதாதேவிஇரங்கல்.

விருத்தம்.

வாணவர்இப்படிநடிக்கத்தூதர்சென்று
மன்னவனேஉன்மகனும்மனிதச்சாதி
ஆனவரும்குரங்குகளும்முடிந்தார்என்றார்
அவனும்அங்கேபுஷ்பகவிமானத்தேற்றிச்
சானகிக்குக்காட்டும்என்றான்கண்டாள்சீதை
அனல்அடுத்தவெண்ணெய்போல்உருகிவாடி
நான்ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வாருச்சோஎன்று
நலிகின்றாள்நொந்துநொந்துமெலிகின்றாளே.

ம-இசை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. என்னசெய்வேன்சாமிநான் என்னசெய்வேன்சாமிநான்
இந்தக்கோலம்காட்டவோ வந்தீர்
அன்னிக்கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமலேபோக
தோதகம்வன்ஒருமிக்கத் தந்தீர்

உ. கண்ணேஅமுதேகருணாகரனேஎன்மனக்
காவலோடேஇத்தனை நாளா
மண்ணில்இருந்தஉயிர்மறைந்ததிருமேனியை
மார்பில்அணைப்பதற்கோ வாளா

௩. நகரில்இன்றுஉம்மை அகலேன்என்றேர்பிடியா
நான்தொடர்ந்ததிதற்குத் தானோ
பகைவர்இலங்கையிலே நீர்மடிந்தபிறகும்
பாவிநான்உயிர்தரிப் பேனோ

ச. வகைபோகம்ஆகவே இருந்தஎன்பிராணேசனை
இழந்தஎன்உயிர்மன் கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த பொல்லாததுயர்க்கடலில்ப்
போட்டுவிட்டாளோஎன்ன கண்டு

ரு. ஊர்மனிதர்க்கன்றுநீர் பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவேன்என்றதும் தப்போ
எர்பிடித்தோன்எனசெய்வான் பாலைப்பிடித்தவன்
பாக்கியம்என்பார் அதுவேதான் ஒப்போ

சு. ஆசைமான்பின்போஎன்றாள் காரணகாட்சிக்கெல்லாம்
அடிவேர்இவள்என்றறி வீரோ
மோசம்செய்தாள்இவளை முகம்பார்க்கல்ஆகாதென்று
மூடிக்கொண்டீரோகண்ணை நீரோ

எ. வீட்டில்என்சாமிஅன்னை வார்த்தைதட்டாமல்வந்து
விரதம்கொண்டார்என்பதெல்லாம் ஏனோ
காட்டில்எரித்தஇலை கானலில்மழைஆச்சே
கைகண்டபலன்இது தானோ

அ. அருமைஆகியஓர்பெண் பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்கர்செயம்பொருந்தப் போமோ
தருமமேசெயம்பெருமாளே துணைஎன்னும்என்
சாமிக்கபசெயம்வரல் ஆமோ

கூ. காதகஇந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
காரணமோநான்முன்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதனை
அலையக்காணபதும்பாழ்த்த விதியோ

௰. அய்யோலட்சுமணாநீஎன்சிறைமூட்டும்முன்னே
ஆவிஉனக்கும்சும்மாப் போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன்அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலம்இப்படி ஆச்சோ

கக. ஓதும்பேச்சும்காணேன் மூச்சும்காணேனேசாமிக்
குயிர்உண்டோஇல்லையோசொல் மகனே
ஏதும்அசைவும்காணேன் இருவர்க்கும்ஓர்எழுத்தா
எழுதிவைத்தானோசதுர் முகனே.

கஉ. மையானகாட்டில்அண்ணன் மெய்வருந்தாமல்த்தூங்க
மலர்கொய்துமெத்தைஇட்ட நீயே
வெய்யராட்சதர்சர்எய்யும்அம்புகள்என்னும்
மெத்தைமேலேகிடக்கி றாயே

கங. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாரிநான்
விழுந்தாலும்என்பார்அல்லோ நீலி
கைகேசிமகராசி கறுவிக்கறுவிஎல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கிய சாலி

கச. தாய்பகைவந்தபோது நீஇருந்தவுன்னைக்
காட்டிக்கொடாதேனைய தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னளே அதுக்கோஇஅண்ணன்முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக் கனியே
கரு- புத்திரனேகண்மணியே வைத்துவிளையாவஉன்னைப்
போக்கடித்தேன்நான்பாவி பொய்யோ
வற்பிவடகம்ஆயும் இத்தனைபாடும்காண
வைத்ததேபாவிதெய்வம் அய்யோ
கசு. எப்போதும்போலேசாமி செய்ப்பாரென்றிருந்தேனே.
இங்கேகண்டேன்அலங் கோலம்
குப்பைஉயர்ந்ததென்னகோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிச்சேர்ந்சருடன் காலம்
கஎ. தாய்மார்கள்இருவரும் பரதனும்இதைகேட்கத்
தரிக்குமோஅவரவர் தேகம்
கேவலம்பழிகொண்டேனைக்கினிஇருக்கானும்
கிடைக்குமோநல்லபர லோகம்

திரிசடைஅம்மாள்சீதாதேவியைதேற்றுதல்.

விருத்தம்.

பரிந்திக்கலைகைஅழுதசாமிமேலே
பலதத்துவிழவழுந்தவளைக்கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடும்கண்ணீர்துடைத்துப்பிறர்கேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைத்தேற்றும்அமுதுபோலே
சரிந்தபயிர்களைதேற்றும் மழையைப்போல
சவலைதனைத்தேற்றுகின்றதாயைப்போல
தெரிந்ததிரிசடையென்பாள்சீதைதன்னைத்
தேற்றுவாள்மனக்குறையை ஆற்றுவாளே.

சஅ-தரு-சாவேரிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா-நீ-எதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா,

அநுபல்லவி.

கேதப்படாதேதெய்வம் பொறுளன்பதழிந்ததோ
மெய்யுதப்பியென்னதுரவிலே விழுந்ததோ (எதுக்)

சரணங்கள்.

க. மாயமாமான்என்றும் சனகராஜன்என்றும்
மயக்கம்காட்டினான் உன்னைக்கண்டு
மற்றைநாள்வெளிஆச்சுதபோல்இந்த
நித்தம்செய்கிறான் இலங்கைதன்னை

ஐயவேபெரும்பேயும்மாயமதின்
உருளுதுபார்இவன் தலைமண்டை
உரத்தராமனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
உள்ளவைக்கிலேமுடிக்கிறேன்பாரெனபதுகொண்டை (எதுக்)
உ. அனுமான்என்பவன் தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமைஆகி உழைக்கிறான்
அவனாலேயேஉன் கணவன்தம்பியுடனே
தவறாதபடி பிழைக்கிறான்
நினைவேதோலட்சுமணன்இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறான்
நிமிழத்திலே ராவணனையும்படையையும்
நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் கழைகிறான் (எதுக்)
ங. சொபனமும்உன்தன் கற்கும்சகுணமும்
சுபபலன்கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொல்லாயமங்கலம் இல்லார்களைஇந்த
தூயவிமானமது தாங்குமோ
ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத
அற்பருக்குப்பின் வாங்குமோ
ஒருக்காலேபயம் இருக்கிறாயேஎன்ன
ஒருகுள்ப்படிகண்டுதிரைகடல் ஏற்குமோ (எதுக்)

அனுமார்சஞ்சீவிபருவதத்தைக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்.

திரிசடைசொல்லால்சீதைதேறிப்போனாள்
இலைவீரர்பாடும்சேனைகளின்பாடும்
கருதிவிபீஷணன்சொல்லஅனுமான்சாம்பன்
கட்டுரையால்சஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுயமும்தூக்கிஅண்டகோளமட்டும்
எட்டும்விஸ்வரூபம்கொண்டினிமேல்நீங்கள்
வெருவிடவேண்டாம்நான்போய்வருவேனென்று
விளம்பினான்அனுமந்தன்கிளம்பினானே.

சக-தரு-சுருட்டிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்,

பல்லவி.

பாய்ந்தானேஅனுமந்தன்பாய்ந்தானே-சஞ்சீவி
பர்வதத்தைக்கொண்டுவந்தானே

அநுபல்லவி.

சேர்த்தசாம்புவனுடையாக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
தேவர்மகிழ பூமலர்புகழ
திசைஉளநீளம்கண்டு விஸ்வசொரூபம்கொண்டு (பாய்ந்)

சரணங்கள்.

க. தெற்றிலேயின்னுடைக்கைகோர்க்கிவிஸ்வரூபத்தைப்பெருக்கி நகர்ந்
திரைகடலருமந்திதித்தே அண்டகோளத்தைமுட்டிநெருக்கி ஒன்றி
நிறகப்பேரத்திசைமட்டிலும் இடமுமில்லாமலே அருக்கி-பெரு
மிலக்கைதடலைதத்தானிசைத்துக்கிளமயிநெடியகழுத்தைத்சாிக்கி ஒரு
கையுருக்கைகனூராமிரப்யோர சனைமட்டும்நீட்டி-மிமிர்ந்து
கணைகணைவேவிராவின் மணிதனைஆட்டி-தனது
விக்கிரமபுசபலபராக்கிரமம் அடங்கலும்காட்டி-தகப்பன்
விளைசெிலும்அதிவேகமாயெ விசைவயுமுன்னோட்டி எங்கும்
மக்கிமலேகள்வோ்அமர்ந்தாட மரங்கள்செடிகள்பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவருப்பதற பக்கக்கட்டலும்கொதற
திக்குக்கரியும் கதற சக்கிரகிரியும்சிதற (பாய்ந்)

உ. இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரம்யோசனைஇமயகிரியின்தாண்டி அந்த
இமயம்விட்டொன்பதாயிரம்யோசனைஏமக்கூடத்தின்தாண்டி அப்பால்
சலம்கொண்டொன்பதாயிரம்யோசனைநிஷிதகிரியில்த்தாண்டி நிஷதமும்
விட்டொன்பதாயிரம்யோசனை தங்கப்பெருமலைதாண்டி-அங்கே
இலங்கும்வெள்ளியங்கயிலைசயில் உமைக்குமைகயாலே வாயுவின்
மகன்இவன்னனமு காட்ட அவனைத் துதிசெய்தப்பாலே விளங்கும்
அங்ககவின்மையையேப்பலரிந்து தாவிவிலமேலே-போகையில்
அருக்கனைக்கண்டுபிடிக்கப்போகச் சென்றஇளைத்தொருகாலேபின்னும்
மிலம்தனில்அக்கேபகலன்றவிர்தாகில மயிேதனடப்பாலப்பமிந்து
விலங்கிப்புயல்விலகொழியதொளைகெட்டரவும்கழிய
குலங்கிசத்தவறையும்குழிய கலங்கித்திசையும்கழிய (பாய்ந்)

௩. அரியமருந்தைக்காக்கும்தெய்வங்கள் அடங்கலும்வந்துதடுக்கி-இ
ஆடாளனுமேகேட்கராம தர்தனைகாண்பாமூ கடுக்கி ஒரு
பெரியாக்கரம்கழன்றுவந்ததுபோமட்டும்கெஞ்சை ஒடுக்கி-கிட்டி
பெலத்தவிருந்தகாவற்பேனையும்பிசைவிட்டோடவேமுடுக்கி அங்கே
தனையிலேஆயிரம்யோசனை தாழ்ந்தவேரோடி-மேலே
தலையிற்தோர்ஆயிரம்யோசனை சனைமட்டும்மூடி-ஆர்க்கும்
தெரியவேவுார்ஆயிரம்யோசனை சனையோடுமூடிநின்ற
சித்தமலையைமுருகையாலே அக்கெிப்பர்தாடி-திரும்பி

வருகையில்அந்தவானடைகூழன்று வஞ்சகன்பிரம்மாஸ்திரம்சூழ்ன்று
இருளட்சுமணன் தேர-பெருகிப்புவனம் தேற
தருமப்பயிரும் தேற-திருலட்சுமியும் தேற(பாய்ந்)

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்காகப் பின்னும்இரங்கல்.

விருத்தம்.

மறம்மிகும் அனுமான்பாய்ந்துவரும்முன்னேசாட்புவானும்
திறல்விபீஷணனும்தேறத்தேற்றுவார்தம்மைநோக்கி
கறவைதன்கன்றைத்தேடிக்கரைகிறுற்போலராமன்
பிறவினையெண்ணிவேதைபெருகுவானுருகுவானே.

(௫௪) தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனாலும்என்னைப்போல்இனி-ஆர்க்குண்டிந்த்அநியாயம்

அநுபல்லவி.

மானுகான்தசரதன்பிள்ளைத்தவம
வருந்தயிலேஇப்படிஇருந்ததோகாரணம் (ஆனா)

சரணங்கள்.

க. ஆர்ஆர்க்கென்னசெய்யினும்தம்பிபோல துடைக்குமோ
அநுவங்கென்அவிதி
கோராவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு புடைக்குமோ
நெஞ்சுகிடைந்துபுடை
தீராவன்காலப்பிழைவெண்ணெய் உடைக்குமோ
திரண்டுவர்ச்சேமுறி
தாரம்தேடக்கிடையாதோஎன் கிடைக்குமோ(ஆனா)
தமபியைப்போல்எங்கும்தேட

உ. சற்றும்தம்பிவார்த்தையைஎண்ணாமல் னேனே
தயங்கிமானின்பின்னேபோ
கத்திகொண்டுங்களைத்தேற்றிவந்து தானே
கழுத்தறுத்தேனேகான்
உற்றதகப்பனும்சடாயுவும் தேனே
ஒருபிறவியும்இழக்
பெற்றோரையும்பிறந்தாரையும்கொன்றேன் நானே(ஆனா)
பெண்ணாசைகொண்டபித்தன்என்பது

௩. சதிகாறராட்சதப்பையல்கைக்கு. கையோ
தாழுவதென்தம்பி

மதிமோசமாஅய்யனைக்கொண்டுவந்து
  மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
இதவாகதருமமேசெயிக்கும்என்
  திருந்தனக்கது மெய்யோ
கதையோகரும்புக்குக்குழுதபுழுதி
  காய்ச்சினபாலுக்குசர்க்கரைஆமோ அய்யோ (ஆறு)

தம்பிக்காகஇரங்கின ஸ்ரீராமரைச் சாம்புவன்தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

இளையவனைநினைந்திந்தப்படிக்குராகவன்புலம்ப வெழுந்தான்சாம்பன், வளையும்வகைகலங்குகின்றான் சாமிநீகொடிப்போது வருந்தவேண்டாம், விளையும்உயிர்தரும் மருந்துகொண்டுவருவான்அனுமான் விழுந்தோர்க்கெல்லாம், களைஅக்கனும்அருசெய்யும்குணம்என்பான்காண்பாய்இக்கணம்என்பானே.

௬க-தருசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதம்நீகொண்டால்சாமி-இனி-எந்தவிதம்பிழைக்கும்பூமி

அநுபல்லவி.

சந்ததம்உனதுதர்மத்தாலேதழைப்போம்
  தம்பியும்நீயும்அல்லாரும் பிழைப்போம்-ராமா (இந்த)

சரணங்கள்.

க. அளந்தனன்னோனான் நிலேயன்உனக்கொன்றும் குறையில்லை
  அலைகடல்கடையச்சே நாலுமருந்தன்று
வளர்ந்துவடகுருவில்இருந்ததைக்கொண்டுவர
  மாருதிஇன்றேகுவான் பாய்ந்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டும்ஒன்றுபடைகளைப்புதொன்று
  பிராணன்கொடுப்பதொன்றுபெலன்கொடுக்கிற-தொன்று
களங்கம்இல்லாமல்வரும்அருமருந்துசுமலை
  கலங்கினுலும்மனம்கலங்காதவனோ-இன்று (இந்த)
உ. தன்னைப்படைத்தபிரம்மாவையும்பிரம்மாஸ்திரம்
  சாடும்உயிர்குடிக்கப்போடும்அதன் கடோரம்
பின்னும்பிரம்மாஸ்த்திரமும்அந்தமருந்தைக்கண்டால்
  மெய்யைவிட்டுகழலுசெய்யும்கபஸ் காரம்
பின்னேதம்பியையாலேஅரக்கர்படுவதெல்லாம்
  பெருக்கத்தெரியும்சற்றேபொறுபொறென்ன —பிசாரம்

பண்ணிச்சொல்லவதென்ன மூன்றுனாள்ச்சண்டை-ஒரு
  பாகரும்இனிமேல்ச்சண்டை தோப்பும்ஆகும்இங்கேசம்-இந்த
௩. ஆரும்அறியார்அந்த மருந்திருக்கும்இடத்தை
  அடையாளம்சொன்னேன் விஷ்ணுசக்கரம் காவல்உண்டு
பேருமானும்அறியார் அத்தைஇந்தமட்டுக்கும்
  பிடுங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும் இல்லைபண்டு
சாரும்வாயுவேகம் மனவேகமாஅனுமான்
  தருவான்கொடிக்குள்இங்கே வருவான் அதனைக்கொண்டு
நேரும்உன்காரியம் உனக்கேஜெயம்அய்யா
  நெருப்புமெழுகுபோல அடிக்கடிமனம்பிண்டு-இந்த

தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அனுமானைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

வெம்பிஇந்தவிதம்சாம்பன் தேற்றும்போது
  விக்கிரமமாருதிமலை சஞ்சீவிதன்னைப்
பின்புகளத்தினில்வைத்தான் ஒருபிரம்மாஸ்திரம்
  பிரிந்திடவேபரிபூரண சந்திரன்போலே
இம்பர்இளையவனும்வெள்ளம் எழுபத்தும்
  எழுந்திடப்பூமலர்தேவர் பொழிந்துவாழ்த்தத்
தம்பியைப்போல்எழுந்த இராகவன்விசாரம்
  சாடினன்அனுமானைக்கொண்டாடினானே.

௬உ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அனுமானே-நீயே-கனவானே.

அநுபல்லவி.

தானதானங்கட்குப்பிரான தானாநீவார்த்தாயே—அனுமா

சரணங்கள்.

க. கமதனுனைவருவா னார்களும்தாமே
  விபிஷணன்றன்உயிர் நிலைபிடித்தோமே
  சுமதலைஉனக்கென்றே அணிந்தோம்நாமே
  எமலோகப்பரியந்தம் இனிச்சாதிக்கலாமே—அனு
உ. ஒனறும்அனசவில்லாமல் உடம்பையும்மறந்தோம்
  கொண்றஉயிர்களைநீர் கொடுக்கவேசிறந்தோம்

கஅ

அன்றுதசரதன்பெற் | றுருயிர்இறந்தோம்
இன்றனதுவயிற்றில் | இருவரும்பிறந்தோம்—அறு
௬. விழிபோலும்மன்தம்பி | மெய்யுயிர்போயே
முழுகாதபடிகாத்தாய் | முழுதும்காப்பாயே
பழிகாரன்முன்இந்த | பயம்தீர்த்தாயே
அழியாதசிரஞ்சிவி | ஆயிருப்பாயே—அறு

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொர்ச்சனை இடுதல்.

விருத்தம்.

கட்டிஉவந்தனுமத்துஇராகவ கர்த்தனஉபாத்தனவில்
தட்டறஅண்டர்இலமுத்தனர்பூமலர் தத்தைவர்கீர்த்தமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடிஆக வனோர்நெருப்பதனைக்
கிட்டிஇலங்கையில்இட்டனர்வானரர் கொர்ச்சனைஇட்டனரே.

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல்.

இதுவும்-அது

இத்தலையில்இவர் ஆரவாரம்கேட்டான்
இலங்கேசனஉள்ளுடைந்தான் உடனேஇந்திர
சித்தெழுந்தான்சஞ்சீவி மலையமுன்போல்
செலுத்தியமாருதியும்வந்தான் எதிர்த்துக்கொண்டான்
வித்தையினால்ஒருத்தியை அந்தேரந்தன்னில்
மெய்ச்சீதைவடிவாக்கி வெட்டுவேனென்
றத்தலையிலக்கத்தனைத் தலத்தில்வாளொன்றேந்தி
ஆட்டினன்மாயையினேன்ற காட்டினனே.

௫௯-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மாயச்சீதைகொண்டிந்திரசித்து-மாருமுனைவந்தானே

அநுபல்லவி.

நீயலங்கைமேலேவாசலிலேயந்திரத்தாலேதந்திரத்தாலேசெய்த-மா

சரணங்கள்.

௧. அளப்பில்லாவெகு களத்தோடேபேரிகை
அதிரவே
அடித்துக்கொண்டு-நீ

விநோதசண்டைகள் விண்ணூச்சென்று
விகடங்கள் | படித்துக்கொண்டு-உடல்
செளிக்கமயிர்தொட்டிழுத்துப்பல்லைக்கற
கென்றனு | கடித்துக்கொண்டு-பண்டை
பிளக்கவெட்டுகிறேன் பாரெனவேகத்தி
பிடித்துக்கொண்டுதுடி | துடித்துக்கொண்டு-ஒரு (மாய)

௨. வீரம்ஆம்புலிவாய் மான்போல்அவள்
மெலிந்து | குறைந்துகொள்ள-மழைத்
தாரையாவிட்டழுதகண்ணீர்மூலைத்
தடங்களில் | நிறைந்துகொள்ள-கலை
சோரவேபுரண்டழுந்தஉடைமைகள்
சுற்றிலும் | இறைந்துகொள்ள-அய்யா
மாருதபேருறையோ என்றவள்வெட்கம்
மறைந்துக்கொள்ளக்கண்ணில் அறைந்துகொள்ள - ஒரு (மாய)

௩. நேசம்உள்ள அனுமானேஇங்கேசற்றே
நில்லடா | சொல்லுகிறேன்-வாள்
வீசிநான்இந்தச் சீதைதனைஉன்தன்
விழிமுன்னே | கொல்லுகிறேன்-மறு
யோசனைஇல்லைஇப்பொழுதந்த
அயோத்திக்கும் | செல்லுகிறேன்-கை
கேசிபாதன் எல்லாரையும்வேருடன்
கெல்லுகிறேன்உன்னை | வெல்லுகிறேன்-என்று (மாய)

இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்.

விருத்தம்.

வந்தபாதகன்இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையைவாளாலே
சிந்தைமாருதிகல்லவார்த்தைசொலவும துணியாவீசிப்போட்டான்
பந்தமாஅயோத்திமேலேபோக்குகாட்டி நிகும்பலையிற்சேர்ந்தான்
சிந்தைமாருதிகண்டுசோம்பினன் அழுதழுதுதேம்பினனே

௬௦-தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோநான்பட்டது | சும்மா-பாவிஅனுமான்
இனிமேல்நானென்செய்வேன் - அம்மா

அநுபல்லவி.

விதிக்கும்என்எண்ணம்போச்சே | விழலுக்கிறைத்தநீராச்சே - இதக்

சரணங்கள்.

க. ஓம்என்றுமூன்றுநாளவந்தேன் — உன்உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆர்என்றுநாப்படிசெல்வேன் — அப்பருக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதான்எனனென்றுகேட்பான் — தாய்நீஇருந்தால்அல்லவோமீட்பாள்
இமைதானேமேலிட்டதோ — தெய்வமும்தானகண்கெட்டதோ

இதுக்கோதான்

உ. அன்னமேதாபோனதன்னோ — அறிந்துஇந்தமெத்தனன்னோ
பின்னபேசெய்திடானே — பிரேதம்போல்இருந்தேனே
சொன்னசத்துருக்கராதாண்டி — சுறுக்காசத்தாண்டவிலாவேண்டி
என்னென்னசெய்தாலும்அங்கே — இப்படிஆச்சுதேஇங்கே

இதுக்கோதான்

௩. அருந்ததிதொழும்பெண்ணே — அனைவர்க்கும்இருகண்ணே
விரும்பும்உயிர்க்குயிர்ஆச்சே — விளங்குகின்றதானதுபோச்சே
கரைக்குநான்உன்னைத்தேடி — கண்டேனானென்றுமுன்னேடி
இருந்தாளனென்றவாயாலே — இறந்தாள்என்னவோயே

இதுக்கோதான்.

சீதைக்காகஇறங்குகிற ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலகன் இந்தப்படிக்குசொந்தான்
அய்யன்இராமனுக்குப்போய் அறிக்கைஇட்டான்
செஞ்சிலைவீரனும்அறிந்தான் எரிந்தான்வில்லைத்
தேடினான்வாடினான் தியக்கம்கொண்டான்
தன்செயல்ஆனதும்மறந்தான் அந்தவேளை
தம்பியும்அப்படிதளர்ந்தான் இனிமேல்சாமி
என்செயல்ஆவதாமக்கும் இருப்பமென்றே
இனம்சொல்வான்லட்சுமணர் இனம்சொல்வானே.

௫௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனிமேல்யோசனைவதையா - தேவிபோனபின் - இரக்கிறல்ஆகாதையா

அநுபல்லவி.

உனதுகவலைசொன்னால் — ஊரார்க்கெல்லாகஷ்டமோ
இனியெங்கேபோச்சுதையோ — செவகருப்பட்டியோ-இனி

சரணங்கள்.

க. இவ்வுலகமுள்ளோருக்கேதவரும் — எவரையும்இப்போதுகேட்டு
குலக்கோளாடுகொல்லாவிட்டால் — சொஞ்சம்சொல்லிகைப்பாரே

புலம்பல்ஆமோஇன்னம்சற்றே — பொருத்தால்எதிர்த்தபோனை
விலங்குதும்போடுவார்அடிமை — வேலையும்செய்யச்சொல்வாரோ

இனிமேல்.

உ. விலக்கவும்சீதையைப்பாவி — வீசினான்என்றனுமான்சொன்ன
கலக்கம்கொண்டாய்தர்மத்துக்கிது — காலபோஅல்லவேசின்ன
கொலைத்தொழில்செய்தப்பால்எங்கும் — கொளுத்துவாய்நெருப்பா
(பின்ன
தலைக்குமேல்ஓடியவெள்ளம் — சாண்ஓடிஎன்னமுழம்ஓடிஎன்ன

இனிமேல்.

௩. நாட்டில்அரசும்போச்சுதுனனுடைட் — நன்மையரிலேவந்ததெண்டம்
காட்டிலும்வந்இந்தக்கொள்ளை — கட்டிக்கொண்டேமோஇனதெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் — பொடிப்பொடிஆமேழுதண்டம்
ஆட்டம்காட்டல்ஆமோசாமி — அடியேனசொன்னபடிஎடுமேகோதண்
(டம்

இனிமேல்

ஸ்ரீராமரை அனுமார் முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

இனமாஇப்படிஇளையோன்உரைக்கஇந்திர
சித்தயோத்தியினமேலேபோனபோக்கை
அனுமானும்சாமியுடன்சொன்னான்சாமி
ஆவிதடுமாறினான்அந்தவேளை
புனைவீரப்படைகளையும்உமையும்கொண்டு
போய்அரக்கன்முன்குதிப்பேன் அல்லவென்றால்
முனையாநானேபொருதிச்சொல்வேன்என்று
முடுகுவான்மாருதியும்கடுகுவானே.

௫௬-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி அனுமாநான்இருக்க
இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி.

பதைக்கிறேன்இந்திரசித்தன — உதைக்கிறேனஅவனைநான்
வதைக்கிறேனஅயோத்தியில் — புதைக்கிறேன்அதுக்கென்ன(இது)

சரணங்கள்.

க. சுற்றியமதில்எழும் — நீட்டி-ராவணன்தன்னைக்
எற்றிஊரிலேகையை
கொத்துப்பணங்காய்போலே — தட்டி-மகனைஇந்திர
பத்துத்தலையுடபிடித்

சித்தேனென்றவன் அங்கே
சுத்தி அலறும்படி — மாட்டி-ஆட்டுக்குட்டிபோல
மொய்த்த அரக்கர்களை
குத்திக்கழுகுக்கிரை — யூட்டி-பாராளசாமி
சுற்றிலேலங்கைநகரத்தைப்பிடுங்கிஒரு
பந்தைப்போலதூக்கிஅங்கேத்தூக்கிறேன் அடியேன் (இரு)

௨. அடுக்காளன் தாய்முன்கத்தி
எடுத்தான் அவளுறுக்கிந்த — மீண்டேன்-கொல்லாதேயென்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அடிக்கடி வேணடி வேண்டிக் — கொண்டேன்-கேளாமல்பாவி
முடுக்கிவீசகண்டு
அடித்துத்துடித்துமானம் — விண்டேன்-பாதன்மேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கானகண்ணுறக் — கண்டேன்-உத்தாரம்தந்தால்
பிடிப்பேன் ஒருக்கடியாக் — கடிப்பேன்-அவன்றஉயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழி — முடிப்பேன்-என்றால் ஆகாதோ (இரு)

௩. பூத்தபுவனமெல்லாம்
காத்திடவந்தபரந் — தாமா-உன்வில்லுக்குமுன்
மூர்த்திகள் மூவரும்
பாத்திரரோ ஒரு
சாஸ்திரமுமுணரு — சாமாதர்மஞ்செயமன்ற
தோத்திரமுந்தப்பிப்
பேய்த்தனங்கொள்ளஎன்ன — பேர்மா-கட்டினதேவர்
கூத்திநீவருந்தல்
எற்றிஉடமைமுட்டெடு — ஆமா-சேனையும்தோளின்
வேத்தியாய்க்கொண்டுபோய் அயோத்தியிற்குடிக்கிறேனு — மாத்திரத்துக்குள்ளாக (இரு)

சீதையின் இருப்பைக்கண்டு விபீஷணர்
ஸ்ரீராமருக்கு அறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அளப்பரிய அநுமான் இது சொல்லவிபீஷணன் அதனை
அறிந்தான்றான்போய்
வளப்பமெல்லாம்கண்டுணர்ந்து சொல்வேனென்றிலங்கை
யில்ஓர்வண்டாய்போனான்

களங்கமில்லாச்சீதையையும் இரும்பலைஅரக்கன்செய்
கவடும்கண்டான்
உளக்கவலைக்கடல்கடக்கக் கரைசெய்வான்சாமிமுன்னே
உரைசெய்வானே

௫௪-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருக்கிறாள்தாய் அசோகவனத்தினில் இருக்கிறாள்சாமி

அநுபல்லவி.

இருக்கிறாள்நமக்கொரு — பாக்கியம்தோற்றல்போல
ராவணன்குடிக்கொரு — சூன்யம்வைத்தாப்போல (இருக்)

சரணங்கள்.

௧. மோசம்வேண்ணென்றும் இரக்கிறேனென்றும்
முறைமுறை — யேமீண்டு-சொல்லும்
வாத்தியர்முன்புலிக்கூட்டத்தில்ஒரு
மான்போல — மனம்மீண்டு-என்று
நிதிலாஒருராமாமிர்தமே
சேவனம் — ஆகஉண்டு-ராகு
காதலைஉன்கையில்ஒளசயுடவர
னாஒளசயும்கண்டு — பரிபூரணம்கொண்டு (இருக்)

௨. சொன்னமுறைபிசகிச் சிஷ்டர்எண்ணம்அழிந்து
அலைடாளன — மைமேமுற்றுமோ-தர்மமேசெயம்
என்னறுவேதங்களும்ஆறுசாஸ்
திரங்களும் — வீணகத்துமோஅல்லது
இன்னதேமெய்ஆனச்சந்திரசூரியகதி
இரண்டும் இவ் — கேகுற்றுமோ-என்தன்
அண்ணனையத்தொட்டால்அவன்இன்னமும்இருப்பானோ
அருக்களிப்பேதுக்கையோ — நெருப்புப்புமுபற்றுமோ (இருக்)

௩. அந்தஇரும்பலை யாகம்செய்யப்போனான்
அறிந்தேன் — அவன் ஆசை-சாமி
உன்தன் அயோத்திக்கவன் ஓர்அடிவைத்ததில்லை
உனக்கேன் — பயமேதை-சீதை
சிந்தைதேற்றவான் அடியேன்விபீஷணன்பெண்
திரிசடை — எனும்பேதை-மதி

மந்திரி அநுமான் முன்னே - இந்திரசித்து கொன்றது மாயசீதை அது தாயாரனுமசீதை (இருக்)

———*———

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்தப்பிரதாபம் கற்பித்தல்.

விருத்தம்.

கனக்கம் அறைஇப்படி சொல்லிக் காட்டி அர்ச்சவிரேதனைப்போல
வில்லக்கவேனும் தூயபவின் வேள்விமுடியா முனைவரான
மெய்த்தவமுடையர் தம்பியர்மன் பின்கட்டுடையான சம்பட்டவரான
இலக்குமணனை அமுதக்கருதி எடுத்தான சொல்லத்தொடங்குவனே.

ருஅ - தரு - மத்தியமாவதிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தம்பிலட்சுமணா - இந்திரசித்தனை - தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி.

கம்பிஉனக்கேடேயாவர் எதிர்ப்பார்கள்
நான் அரிவேனே உன்
ஆண்மையே — வீரம் - சத்தியம்
கேள் இனிசொல்லவிஸ்தாரம் - இதுவோபாரம் - இரகோம் - அடா

சரணங்கள்.

க. முதலத்தனைப்போல் மறுசன்னைப்போல் சேனை
போசம்படுத்தாயல் — தேக்கி - கேலி
பகைத்தவன் அர்புக்கெதிர் அம்புபோட்டுப்
படுதான் ஆகவே — நீக்கி - காது
விதந்திரும்போர்செய்து கைமூர்ச்சித்தவன்
வெளியானவேலையை — தோக்கி - மார்பில்
பதிக்கவசமும் வில்லும்போக்குவாய்
பார்த்திடுவார் தேவர் — தாக்கி - ஆக
சுடும்மனைபோல் அம்பு — தாக்கி - எல்லாம்
தோற்றிடவே நன்றாக்கிடுமிசைப்போக்கிவெட்டித்தாக்கி - அடா (தம்)

உ. ஆசைதிரும்பிக் கேள்விமுடித்தான்பின்
ஆசானும் மெல்லக்கூட — டாதே - ஒரு
கேசரிப்போல்படையோடு போய்அத்தைக்
கெலித்திடுவாய்வேலை — சேதே - அந்த
நீசன் ஆலயம் சேர்மாளவிரம்தொட்டான்
நீயும்சேமமாளவிரம்தொ — டாதே - அப்பேர்

நசனருமை தக்கரும இனை
சனைக்குமரிபோடவில் — மிதே - அது
வனை இரண்டாகும் தப் — பாதே - அவன்
சண்டையெல்லாம் வென்றுதே மலைக்காதே இப்போதே - அடா
தம்பிலட்சுமணா.

ங. மந்திரவான் இது இந்திரன்கைஇவில்
வச்சிரத்தையும் செய்யும் — நீங்கு - பார்
இந்தவில் அந்த மாயவனை வில்இதனை
எனவுந்செய்யாதுபோல் — வாங்கு - என்று
அந்தகாவினில் கும்பமுனிசொல்ல
அழித்தாய் அல்லவோ — ஆங்கு - இனி
வந்துமைக்குத் தருமகாளனை
பரணம் என்று கையில் — வாங்கு - கர்வ
புலவுக்கவசத்தைத் — தாங்கு - அம்புறுத்
தானி இந்தாபிடித்தோங்கு - வென்றுசிங்கு - இதேபோங்கு - அடா
தம்பிலட்சுமணா.

———

இந்திரசித்தை அநுமார் பழித்தல்.

விருத்தம்.

படித்தார் ராமன் சொன்னபடி பார்த்தார் லட்சுமணன் முதலோர்
அடித்தார் பிடித்தார் கரிபரிதேர் அழித்தார் கழித்தார் அரக்கர்உயிர்
குடித்தார் கடித்தார் யாகத்தை அழித்தார் கலைந்தார் கொக்கரித்தார்
இடித்தார் வரிவில் இந்திரசித்தை இழுப்பான் அநுமான் பழிப்பானே.

ருக - தரு - சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே உந்தன் தந்திரவித்தைகள் எல்லாம் - எண்டாபுறப்பட்டா.

அநுபல்லவி.

உந்தன்சிறும்பலயில் — ஒளித்துச்செய்கிறாய்பூசை
முகத்தில் எண்டாமிசை — இந்தி
ஒளிக்கும் சேவகனுக்கு

சரணங்கள்.

க. முந்தின் தாயைப்போல் — ஒருத்தியைக் கொன்றாயே
முடுக்கா அயோத்திமேல் — நடக்கிறேன் என்றாயே
— நீயும்சென்றாயோ
பந்தல் அலைந்தவனே — வென்றாயோ
பாதனே — வந்தலச்சைசாதோ
அந்தராவணனுக்கு
அங்கத்தைகொண்டுபோய் - ஆற்றில் அலசோணுதோ
நடக

வந்தாரணிந்திகொள்ள — பந்தமோசமிது
வானுள்ளைக்கவேறுபோ சாமீ — அல்லவோவயிறு — இந்தி

௨. விடுக்கும்வச்சிராயுதம் — மூவேலாயுதம்
விஷ்ணுசக்கராயுதம் — சிவன்சூலாயுதம்
எடுக்கும்நாகபாசம் — பிரம்மாஸ்திரத்தோடு
எழுந்தவேறும் — அனைத்தபோடு
தடுக்கிடவினைசெய்யும் — உங்களுக்கேசகம்
செத்தவனெங்க — ளுக்குண்டோடாமோசம்
அடுக்கவேபூசைபோல் — இதக்கிலேக்கழிக்கிறாய்
ஆடிபடுத்தகள்ளன் — போலேமுழிக்கிறாய் — இந்தி

௩. மின்னுகடல்போலவன் — சேனைகள்தளமேலே
கேள்அகவிழுந்தைகப் — பாரடாகண்முலே
பறபறப்பிலேஙிற்கும் — பலியாகமும்போர்சே
பாழும்கூடமே — அச்சே
கருவிகமனும்வைந்து — சூடிக்கொண்டானுன்னை
காலம்முடிந்ததினி — மேனேன்னடாமுன்னை
இவறபட்டஇக்கிரனும் — முறைவிட்டுகழைக்கிறான்
செல்லலடகுமகனன்இதோ — சொல்லவந்தழைக்கிறான் — இந்தி

இந்திரசித்தனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும்

மூன்றாம்முறையுத்தம்,

விருத்தம்.

மாருதி இவ்வாறெத வேந்த ராசதருஞ்சேனை
விரவானரும் சனைடை விளைத்திட்டார் இந்திரசித்தன்
தேரினில் ஏறிக்கொண்டான் வில்லெடுத்தான் தம்பிதானும்
மாருதிமேல்க் கொண்டம்பு வருவித்தான் கருவிக்கானே

ராக - கரு - கலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஸ்திரவருஷம்தம்பி பொழிந்தானே - திரும்பவிலே இந்திர
சித்தன்பாணமழைபோ பொழிந்தானே

அநுபல்லவி.

வைத்தாத்திரம் வென்றுள்ளபட மந்திரபூரணகும்பம் கெடபட
சக்தி அவில்லாமல் கெதுங்கிணைடபட எருமையின் கூட்டங்கள் எல்லாம்
சத்தமாமுடிந்திட கறைந்திருந்திட [வை
யாகமக்கினித்திடநடுங்கிடவதிட — அஸ்தி.

சரணங்கள்.

௧. தேரில்அரக்கன் ஏறிஅனுமானைச்
சிலகணையால்களை — செய்தான்
தேரில்ஏறாத அனுமன்புயம்தம்பி
நின்றுகணைசில — பெய்தான்
உரியவாளிகளால் அரக்கன் அந்த
குரங்குபடைமிந்த — அடித்தான்
வாளிஅம்பால்தம்பி அரக்கன்சேனையை
மன்னோடுமண்ஆக — மடித்தான் - தேர்
வலங்கொண்டுசுற்ற - அனுமான் - இடங்கொண்டுகுத்த - அவன்தேர்
வானில்உலாவ - அனுமான்வி - டேனென்றுதாவ - இருவர்கை
வாழுநெடுங்கணை — எங்குங்நிறைந்திட
மலைகள்யெல்லாம்வெந்து — நீறாய்இறைந்திட
எழுகடல்நீரும் — வற்றிகுறைபட
எட்டுதிக்கும்தெரி — யாமல்மறைபட
எங்கும்புகைமூட்ட — எங்கும்தணல்கொட்ட
இரவுபகல்ஆக — நிருதன்மனம்வேக — அஸ்தி

௨. இளையான்மேல்பின்னும் அரக்கன்சிறி
இருபத்தைந்துகணை — விடுத்தான்
தொளையா அவன்மார்பும் கவசமும்தம்பி
தொளைத்தோட ஓர்கணை — தொடுத்தான்
களையாய்அவன் அனுமான் மேலேரத்தம்
காணச்சிலகணை — விதைத்தான்
வளையாவரும் அனுமான்தேரினை
மனுக்கென்றெடியவே — உதைத்தான் - அவன்
மற்றொன்றில் ஏறி - அய்யன்மேலே - பத்தம்பைத்தூறி - விட்டதம்பி
மற்றொன்றில் ஏறி அவன்அதைத் - தடுக்காமல்முற்றி - போட்ட அவன்
வாடிக்கணையில் — அம்பால்தொளைசெய்ய
மந்தரத்தோளைஓர் — தேவாவிழச்செய்ய
மற்றோர்அம்பால்அவன் — கக்கி அவசரத்தில்
கொந்தரக்கன்ரத்தம் — தம்பிகவசத்தில்
நாறுபத்தம்பெய்யத் — பாழுதாய்விட்டகண்டு
நுழையாமலேவிண்டு — அங்குத்தன்கைமுந்த — அஸ்தி
நுங்கிஅவன்பிந்த

௩. சிந்தச்சிலகணை அரக்கன்பின்னும் அந்தச்
சேவகன்மார்பினில் — தாற்றினான்

புத்திரவிற்கம்பி அரக்கர்பணிமெய்ப்பி
  புதையச்சிலகணை — எய்திருன்
இந்தவில் அந்தமாயன்வில் இவன்
  ஈசன்அம்பென்றவன் — கூறினன்
அந்தவேளை விபீஷணன் தம்பியை
  அரக்கன்பேசுமுடிக்கொனு — பேசினன்- அவன்
அக்கினி-அஸ்திரம்-விடத்தம்பி- அக்கினி அஸ்திரம்-விட்டேஅவன்
ஆதித்தன் அஸ்திரம்-விடத்தம்பி-ஆதித்தன்- அஸ்திரம்-விட்டேனிசை
ஆகப்பிசாசம்பில — அம்பைப்பொழிந்திட
  அவனி அனியாயநின்ற — தேர்கள் அழிந்திட
எங்குமிவந்த — கொங்கள்படிந்திட
  நாசனுதவியர்கள் — அருப்மடிந்திட
இற்றுண்டங்களும் — அற்றுண்டங்களும்
  லங்கையின்பேயவிழ — மங்கையர்கண்டழ—அஸ்தி
௪. ஆசான் அஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
  அபுதத்தால்தம்பி — செய்தான்
காசவனருளுந்த அவனைவிடத்தம்பி
  வைகுலத்தால்பொடி — செய்தான்
காசனன் அஸ்திரம் தொட்டரக்கன்வரும்
  நடுவிடவேவைப் — தேய்கிறுன்
போரினில்தமபியை அறுவலஞ்செய்து
  போகக்கண்டேயசு — தேம்பினன்- தன்
புத்திபுதகெட்டான்- தனக்குள்ளே- சத்தியும்விட்டான்தம்பிசெய்த
போரைப்பார்த்தான்- ஜடிதுஒளிக்க- ஊரைப்பார்த்தான்- அதுக்கும்
  போக்கிடம்இல்லாது — பார்த்துமெலிபட்ட
  போர்நிலைலேஅந்தப் — பாதகன்மேல்ப்போட்ட
வாக்கிஅய்யன்அம்புபோடக் — கணைபட்டு
  மார்புமசரங்களும் — தோளுந்தொளைபட்டு
வல்லரக்கன்லட்சம் — எல்லாம்தருலட்சம்
  சல்லடைக்கண்ணுகத் — தெல்லிகளாய்ப்போக—அஸ்தி

—:0:—

இந்திரஜித்து விபீஷணனை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல்.

விருத்தம்.

வில்லிகளைப்போல இந்திர ஜித்தனவன் அழிக்கமிராகு தேர்மேல்
நின்றே கலங்கியபுத்தி எனதம்பு பொழிந்தபோதே எட்டனைக் கண்டான்

எம்மைக் கொல்லுகிரும் பலகெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையும் கெடுத்தாய் நீசனிருலே. எல்லவரையும் கெடுத்தாய் என்றுவசை பேசுவான் ஏசுவானே.

௬௧ - தரு - பைரவிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சிற்றப்பாநீதான்- இத்தனைஅபகீர்த்தி- பெற்றதேபோதும்அடா.

அநுபல்லவி.

சத்தியவிபீஷணனென் — கெடுத்தாயே- போர்தான
  சனைத்தகிரும்பலையும் — கெடுத்தாயே
வற்றல்மனிதர்க்காளாய்ப் — போருயே- அய்யோ
  வளர்ந்தகிடாக்கையில் — பாய்ந்தாய்போல்ஆனுயே (சிற்றப்)

சரணங்கள்.

௧. வியம்சொல்லிமாயப் பூனைவேஷங்கொண்டாய்
  வேருடனேஎங்களைக் — கெல்லவோ- நாங்கள்
அனைவரும்இறந்தபின் ஓரான்காணியா
  அரசாளலங்கையில்ச் — செல்லவோ
தினமும்ஒருகலத்தில் உண்டும்இப்படிசதி
  செய்தபாவந்தீரச் — சொல்லவோ- அப்
மனிதற்கும் பஞ்சைஆய்ப் பணியச்செய்கிறுய்உயிர்
  வைத்திருக்கிறநீயும் — செத்தால்குணம்அல்லவோ (சிற்றப்)

௨. மாடுமேய்க்கிறுப்போலே தடிகொண்டுதிரிகிறுய்
  மானமும்லச்சையும் — துறந்தாயோ- இனி
குடும்முடிபெற்றாலும் சின்னமனிதற்குநீ
  தொண்டன்அல்லால்என்ன — சிறந்தாயோ
தேடிநம்மைவணங்கும் பேரைநாம்வணங்கினல்
  சின்னத்தனமென்பதை — மறந்தாயோ- உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தேனை கொல்என்று கோட்சொல்லி
  குடிகெடுக்கவென்றிந்த — குலத்தினில்ப்பிறந்தாயோ (சிற்றப்)

௩. பாலானால்ஆம்என்று மனப்பால்குடிக்கிறுய்
  பஞ்சைஉனறுல்அது — தன்றுமோ- இந்த
ஊரில்வாராதுக்கு வழிஇட்டாயேஉனக்
  கொருநாளுமவசையிது — வின்றுமோ
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனும்துள்ளும்அந்த
  நீர்போனல்மீன்என்ன — துள்ளுமோ- வெகு
யோம்ராட்சதர்எல்லாம் போய்நீஒருத்தனும்
  மின்றுநின்றுப்பேப்போல்இருந்தாக்கண்டுதொள்ளுமோ (சிற்)

விபீஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்.

எல்லாம்மூடன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்க உரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதடடா கருமமுமசத்தியமும் நானே கைக்கொண்டேன்
பொல்லாப்பாவம் கைக்கொண்டாய் போவாய் உருண்டுபோவாயென்
றல்லார்மேனி விபீஷணன்ரசசனைப்பான் மறுசொல் உரைப்பானே.

௩௨ - ருகு - புன்னாகவராளிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

துஷ்டபயலே- இந்திரசித்தேஎன்ன- சொன்னாய்அடாபயலே.

அநுபல்லவி.

இஷ்டம்நும்எனக்கு ராமன்பதமோசொந்தம்
எனக்கும்உங்களுக்கும் இனிமேல்ஏன்னடாசொந்தம் (துஷ்)

சரணங்கள்.

௧. மன்னர்ஆகிமுன்பின் தர்மம்தனை அல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவர்தாமோ
கன்னிமேருதிக்கிறாய் பாவம்சாம் அல்லாமல்
தாமமானபடது சாமோ
கன்னிகைதஅன்னோ சிறைஇருக்கலுகிற
கன்னலீர்க்கமாய் போமோ
அன்னியஸ்திரிபுண்ணியஸ்திரி என்றெண்ணிப்பாராமல்
அபகீர்த்தியம்செய்யும்உங்கள்- முகத்தில்விழிக்கல்ஆமோ (துஷ்)

௨. சிந்தைவஞ்சனைசெய்வோன் புலைசெய்வோன்கொலைசெய்வோன்
தெய்வமன்னை உய்க்குமோ
அந்தபுத்திஉங்களுக் கிருந்தால்வரவர
ஆயிக்கமும் நீங்குமோ
எந்தாய்சீதைமேல் ஆசைஉன்னப்பனுக்கு
இன்னம்தான் வெய்க்குமோ
இந்தபுத்தியினாலே இலங்கைச்செல்வமெல்லாம்
இழக்கல்ஆச்சேதாய்க்கு- முழுத்தேங்காய்செரிக்குமோ (துஷ்)

௩. கொடும்பாவமென்ன செய்தேனோகாண்உங்கள்
குலத்தில்வந்துடம் பெடுத்தேன்
கட்டதாய்போகவேண்டி- உங்களைக்கட்டிலேயே
கைகையக்கழுவி விடுத்தேன்
பட்டங்கள் ராவணனுக்கு- சித்தனைபுத்தியல்
வைகைகணியாக் தொடுத்தேன்

அடங்காப்பாம்புக்கு ராசாமுங்கில்த்தடி
நும்என்றவனைவிட்டு ராமன்தனைஅடுத்தேன் (துஷ்)

இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறையிடுதல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்டிவ் வார்த்தை சொன்ன வீடணன்மேல் அம்போல்
றை எய்தான் அத்தைக் கதிகொண்ட தம்பிகொய்தான் வேலெய்தான்
அத்தனயும் அக்கணத்தில் கொய்தான் முதிர்கொண்ட கோபமுடன்
கொர்ச்சனையிட்டொளித்திலங்கை மூதூர்சேர்ந்தான் குதிகொண்டான்
அப்பன்முன்னே முறைபட்டான் இந்திரசித்தன் குறைபட்டானே.

௩௩ - ருரு - கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யாராவணா- என்னால்ச்சண்டை- ஆகாதாகாதையா.

அநுபல்லவி.

நொய்அம்மனிதன் சைஆட்புகளாலே
நொந்தேனொளித்தோடி வந்தேன்இனிமேலே (அய்)

சரணங்கள்.

௧. கட்டுவார்உலகில்த் தம்பிறக்கத்தனை
மட்டம்ஆச்சுதென்பார் எனக்கேஅத்தனை
இட்டிஉன் தம்பிஎன் வெள்ளியைத்தடுத்தானே
கெடுத்தான் கெடுத்தானே
இட்டம்ஆனதொரு பிரம்மாஸ்திரம்போட்டும்
சிவன்படைநடனேக சவனபடைதன்னைவிட்டும்
குட்டிக்காரம்போட் டென்றாலேஆனமட்டும்
குத்துக்குடத்தில்இட்டவிளக்காச்சேஎன்னபட்டும் (அய்).

௨. ஆருமஅசிவாரே என்கைகவில்லை
தண்டவன்காரியத்தில் சற்றும்வஞ்சனையில்லை
தாராளமா அடிக்கடிபோய்நின்றேன்
சகலபே வையுங்கொன்றேன்
வாராஉயிர்வந்து வந்துநிலைக்கிறார்
வறுத்தபயறெழுந்து முளைத்தாற்போல்முளைக்கிறார்
நோப்பழிகொண்டோம் ஆரைவிட்டதுசனி
ஒப்பவபலமும்இல்லை செய்வதுஎன்னடோஇனி (அய்)

௩. நீதி ஆகாகம் — என்செல்வம்செருக்கிறோம்
நீயும்நானும்அல்லோ — நடப்பிருக்கிறோம்
ஏதோ பலம் — வரவர அடங்குதே
எடுத்த அடி — மடங்குதே
ஆதலால்அவர்முன்னென் றதெல்லாம்விட்டுப்போட்டேன்
அங்கேஇன்னம்போனால் — இங்கேதான்வரமாட்டேன்
சீதையைவிடுவது — காரியம்அப்பால்உந்தன்
சித்தத்துக்குச்சரிப் — போலபடிஎந்தன் (அப்)

இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசனித்தல்.

விருத்தம்.

இனம்கொண்டிப்படி தன்பின்னே இசைத்ததை இலங்கைவேந்தன்
கனம்கொண்ட தனல்வாய்நெய்யைக் கனிந்ததுபோலே கொண்டான்
மனங்கொண்ட பயத்தால்சொன்னாய் மனிதரோர்பெருந்தேடோனென்
சினங்கொண்டிட இந்திரசித்தைச் சீறுவான் கூறுவானே.

கஎ - தரு - காகணமக்கிரியைராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னாய்அடா- இந்திரசித்தே
என்னபுத்திசொன்னாய்அடா.

அநுபல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னாய்நீ மென்மனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை — இட்டாயேசபயப்
பட்டாயே- நீ
கெட்டாயே (என்னபுத்தி)

சரணங்கள்.

௧. ஆறாயிரவெயபுள் கோனாதனும்ஙயிலையை
மேருவில்எடுத்ததைப் — பலம்போச்சோ
காறுசெய்வதற்கு நீதானுபயலேநீ
போனாய் என்னளவே. — குலம்போச்சோ- பாட்டுக்
களம்போச்சோ- ரூப
பலம்போச்சோ (என்னபுத்தி)

௨. சோருவேனோமனிதர் ஈருயிரையும்அடி-
வேருடனேகெல்லப் — பறியாமல்

† திரும்போதுராமன் பேருமன்னபேருமல்
லாரும்சொல்லிக்கொள்வாரோ — பிரியாமல்- இந்தை
அறியாமல்- முன்னே
குறியாமல் (என்ன)

௩. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாம்மனிதற்குப்
பயம்ஆம்அபகீர்த்தியைத் — தொடுவேனோ
கையில்ஆகாதவன்போலே மயில்போலும்சீதையை
உயிரோடேதான்இனி — விடுவேனோ - மூதா
கெடுவேனோ - அமமாய
படுவேனோ (என்ன)

நாலாமுறை யுத்தத்தில் இந்திரசித்தன் வதை.

விருத்தம்.

தவறுபடா திடக்கும்பெரு தலைவலிக்குத்
தலையணையை மாற்றிப்போட்டால்போமென்ன
உவமைஇது என்மகள்வார்த்தையைக்கேளாமல்
உறுமும் இராவணனை விட்டான் கைவிட்டான்
கவனமொடா யிரம்குதிரை கொண்டதேர்மேல்க்
கடல்ப்படையும் தானும்போர்க் களத்தில்வந்தான்
பலன்எனும் லட்சுமணன அம்புப் பாய்ப்பாய்
பாய்ந்திட்டான் இந்திரசித்து மாய்ந்திட்டானே.

கஅ- தரு- கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விழுந்தானே இந்திரசித்தன்- அழிந்தானே மண்மேல்.

அநுபல்லவி.

இழந்திட்டோம்இலங்கையை — என்மனம்பின்டுபின்டு
அழுங்கவே தம்பி அப்பனை — ஆசைவிண்டுவிண்டு
எழும்பிப்பரிகளாயிரம் கொண்டதேர்மேல்க்கொண்டு
குழந்தைதகப்பனைஅம்பால் — விழுந்திடவதையுண்டு (விழு)

சரணங்கள்.

௧. இறையக்கணைதொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும்
தெறநெறிநன்றுசொரி — மழைபோலே

---

† இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது நானென்றுமுதலிலேகூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

பிறகவனதேரையும் சாரதிதலையையும்
　பிளந்தானேதம்பி　　அதன்மேலே
உறுபிபாஅரக்கன கல்லின்மழைபொழிய
　உருண்டதேருராய்ருகள்　　இருகாலே
கறுவிஇளையவன் ஒருகணைவிடஅந்தக்
　கணைவந்தரக்கன்மேல்ப்　　படலாலே
மறையுங்கவசமும்பிளந்　　துடம்படக்கறுமனதர்ந
　வடிக்கணைஒன்றால்அவன்　　விடும்சிலைருலர்இற்ற
பிறைபொம்புதொட்டுத்　　தறையில்விழவெகாத்து.
　பிடித்தவில்லுடனஅவன்　　இடக்கையுங்கூடஅற்று (விழு).

உ. வளர்ந்தநயரும் பெண்களும்இலங்கையில்
　வாய்விட்டழுதுகண்　　ணீர்வடிக்க
இளைப்பிலாஇசை வந்தென்றுபேய்
　எழும்பிஎழும்பிக்கொண்　　டான்அடிக்க
ஒளித்ததிருட்டரக்கன் வருகிறுசனன்றுதேர்
　இசைகொண்டுதேவர்　　கலிபிடிக்க
கிளைத்தமலைபோலே ஆகாசத்தில்வந்து
　கொச்சித்தானேஅண்ட　　மும்வெடிக்க
களைப்பில்லாநல்வரும்　　சேனைகளைவிட்டு
　திக்கிலும்லட்சுமணன்　　ரெதத்தினைஅகலிட்டு
குளத்தைநழுப்பிஅங்கே　　பருத்துக்கினைஇட்டு
　கொடுத்தால்போல் அரக்கனரக்குரமருங்கேஇட்டுபட்டு(விழு)

ங. இந்தியம்தூலது வேதனிவச
　னத்திலேசொல்லும்　　பொருளொன்று
இத்திஆவது வேறியனைத்தெரி
　சித்தவருமிற　　தேகன்று
கர்த்தன்ஆம்சரு ராமனேபர
　தத்துவம்ஆம்அவன்　　வேறன்று
‡ சத்தியமனில் இந்திர சித்தன்தலையி
　னைத்திலேகொண்டு　　வருமென்று
அர்த்தசந்திரபாணம்　　அய்யன்தொடுத்தால்போலே
　அற்றதேஅவன்தலை　　வற்றவிடுத்தால்போலே
தந்தீவமுனிவர்க்கெல்லாம்வெற்றிகொடுத்தால்போலே
　தனரும்இரவிராதியர்க்குக்　　களைமுத்தால்போலே (விழு)

---

‡ இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது ஊனைன்று முதலிலேகூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

இந்திரசித்துவதை ராவணன்கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்திரசித்தன் இந்தவிதம் விழுந்தான் தேவா
　இரங்கத்தால் குரங்கினத்தார் எழுந்தார் தம்பி
வந்தனுமானுடன்போனான் சாலிகாலில்
　வல்லரக்கன தலைதனை அங்கதனும் வைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனை அய்யன்மகிழ்ந்தான அப்பால்த்
　தூதர் இராவணற்குப்போய்ச் சொன்னார்சொல்லும்
பந்தம்எரிந்தால்போல மகனைஎண்ணிப்
　பத்துவாயாலும்அவன் கத்தினானே.

ஙக- திபதை- ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மந்திரியேஎன் துரையேமகனே　　மகனேயென்பான்ஒருவாயால்
　இந்திரசித்தே இந்திரசித்தேஎன்று　　இரைந்தழுவான் ஒருவாயால்
உ. இந்திரசித்தேஇந்திரசித்தேஎன்று விட்டுநீயும் இறந்தாயேஎன்பான்ஒருவாயால்
　முகத்தைஇனிகாண்பதெப்போதே - என்றுமுறையிடுவான ஒருவாயால்
ங. பழவானழக்கனிஆனிரோமூள்ளு　　பாய்ந்ததுபோலேமகனே
　மனிதன் அம்புகள்பாய்ந்ததோ உந்தன்மார்பிலென்பான்ஒருவாயால்
ச. பரம்சேர்இந்திரன்முடிமேல் மகனே　　பதித்தணிந்தமணிமாலை
　பரனகர்வில்விழலாச்சோ-இந்த　　நாளில்என்பான்ஒருவாயால்
ரு. துன்னும்முசலாலேசிங்கம் பெருந்　　தூரனில்விழுந்ததுபோலே
　பிள்ளைமனிதன்கைஅம்பால்பட்டுப் பிராணடாயோஎன்பான்ஒருவாயால்
சு. ஈசன்முதலோர்படைகளும்-உயி　　னைப்போமேஉன்னைக்காக்க
　பாசமதுதீண்டிடுமோ-இப்போ　　திதிஎன்பான்ஒருவாயால்
எ. அரனையும்மாலையும்வென்றுதிக்கில்- அஷ்டதிசங்களையும்வென்று
　நரனுக்குதோத்திடலாச்சே　　இந்தநாளில்என்பான்லொருவாயால்
அ. மலைகலங்கினாலும்சற்றேஉந்தன்　　மனதுகலங்காயேமகனே
　நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே-இந்த　　நிலத்திலென்பான்ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணகளத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

என்றழுது களம்பார்க்க நடந்தான்பிள்ளை
　இடதுகையும்வில்லும் அற்றுகிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்தான் முன்னடம்பும் உடம்பைப்பக்கலைப்பர்கள்
சிரம்காணுன் இரங்கினுன் உலகம்முன்னும்
வென்றநான்இந்த அலங்கோலம்பார்க்க
விதித்தாயோ யென்மகனே மகனேயென்று
கன்றிழந்த பசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினுன் ராவணனும் பதறினனே.

கூகூ - தரு - காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகனேஇந்திரசித்தேநான் இனி - மனதெப்படி யாறுவேன்.

அநுபல்லவி.

இகம்மேல்நானொரு பெண்ணாசைநாட்டு
என்னுயிர்க்குயிரான உன்னைஇழந்துவிட்டு (மக)

சரணங்கள்.

க. வனமான்ஒருபுலியை அடித்தாற்போல
மனிதனாநுன்னை அடிக்க விதித்ததோ
கனமும்யானைத்தனையும் தரும்உன்னைஒரு
சண்டிகொடுத்தாற்போல் வெறுத்ததோ
மனிதன்காலைச் சண்டை யினிமேல்யாரிடம்விடுவானோ
பயமில்லாமலுன்கைக் கஞ்சிவிட்டுவானோ
இனிமேல்முக்கிசனை ஏவுனைக்காட்டுவானோ
இல்லைகயிலைகிரியைக்கனைக் கலயகாமல்மூட்டுவானோ (மக)
உ. காமதிசைசெயம்தன் சக்கிமாய் அழக்கண்டு
காணுமாறுறைத் களிப்பேனோ
சீர்த்திஆம்வைகயம்ம் மாயைக்கும்பயந்த
திருடன்போலேமுனி நளிப்பேனோ
பார்த்தால்இனிஇந்த வல்லைக்கெதருவாரோ
பரியாசம்செய்தெகனைத் துணைசன்பயருவாரோ
பேர்த்தவருங்கலைக பார்த்தைகள் தருவாரோ
பெண்டுகள்கூடஇனிச் சண்டைக்குவருவாரே (மக)
ங. பயமும்குரங்கினில் ஒன்றுமச்செத்ததில்லையே
படைகளத்தினில்நீயே செத்தாயே
நயமானனக்குச் செய்யும்உத்தரக்கிரமையை
நானேஉனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடேமனிதன் கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகமுன்னாயட்டுக்கும் தொலையுமோஇனச்சே

வயிரமுகுடமும்பத்தி மண்டினதியல்ஆச்சே
வல்லமையும்செல்வமும் எல்லாமுன்னோடேபோச்சே (மக)

—:0:—

இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்.

எடுத்திந்தவண்ணம் போர்க்களத்தினில்லே
இராவணனும் அழுதழுதான் உடலைக்கொண்டு
தடுக்கரியஅரமனையில் வந்துசேர்ந்தான்
தாய்மண்டோதரி அறிந்தாள் அவன்காலில்விழுந்து
கெடுத்தாயே மகனைஎன் வெறுப்பாரி சொன்னுள்
கெடுகெடென்று பிரண்டாளின் மகன்மேல் விழுந்தாள்
அடுத்தமகன் உடலைத்தன் கண்ணீராலே
அலம்பினுள் பறைபறைத்துப் புலம்பினனே.

கூஎ - தரு - ஆஹிரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயோமகனே- இனியென்செய்வேன்- ஐயையோமகனே.

சரணங்கள்.

க. கைஇருபதுள்ள உந்தன்
ஐயனைப்போல்முஉலகும்
மெய்மைத்திகழஅரசு
செய்குவாயென்றிருந்தேனே
ஐயோ

உ. குழந்தையாய்ப்பிறந்தஅன்றுன்
அழும்குரல்கேட்டிடும்போதும்
மழுங்கிபோடுங்கிமண்மேல்
விழுந்துயிர்த்தியும்பாழாச்சே
ஐயோ

ங. தவம்செர்ஒன்றும் இல்லாத
உன்னைஇவ்வுலகத்தில்நான்
சின்னமனிதன்கொல்லவே
எனைபாவம்பண்ணினேனே
ஐயோ

ச. அம்புலியாரானன்பந்து
கும்பிட்டவன்மேல் மழலை
வம்பிதென்னுணர்க்கும்உந்தன்
தென்னடாகன்என்றுகாணபேனே
ஐயோ

ரு. தீக்கண்மேனான்முருகனுமே
மண்டேனுடே மனைஅறுயோ
பொன்னுலே கொட்டகுடியாய்ச்
பணணிவிட்டானே உன்அப்பன்
ஐயோ

சு. காட்டுச்சிக்கக்குட்டிதனைக்
கட்டித்திடித்துச் சண்டை
மூட்டும் உனதுடையவனே
யாட்டையான்றைக்குக்காண்பேனே
ஐயோ

எ. இன்னுநிறுவயதினில்
இன்னமும் ஆவாயென்று
எண்ணியியாளிப்பிராணன்
தன்கையழுத்தைஇட்டானே
ஐயோ

அ. அரசாம்பெட்டியேஅந்த
இந்திரனைக்கட்டியேஅன்றுன்
தந்தையுன்விட்டையேஇன்று
எந்தனைத்தெருவில்விட்டையே
ஐயோ

௯. கோளுங்குண்டுனிப்பேச்சும்
நாளும்சொல்லிஉன் அத்தை
ஆளும்பிள்ளையைக்கொல்ல
மூளுவித்தாளேபோர்பாவி
ஐயோ

௰. இரக்கம்ஆய்உன்தேவியர்ஆம்
அரக்கியர்கூடிவந்திங்கே
உரக்கஅழுவய்உன்முகம்
பாக்கநீகாட்டாததேனோ
ஐயோ

௧௧. ஒக்கலையும்மக்களையும்
தக்காயலேசெய்தொக்காளும்
மக்கிமணங்குலைக்குதான்
வெட்கவைத்தானேஉன் அப்பன்
ஐயோ

௧௨. இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை
மெச்சிபோகஉன் அப்பன்எதுவர்
மச்சுனர்சொன்னவார்த்தையைத்
துச்சம்ஆகமதித்தானே
ஐயோ

௧௩. வீரியம்இல்லாமனிதன்செய்
போரில்நீவீழ்ந்ததுமக
மேருவும்லாயுவிருலே
வேரற்றுவீழ்ந்தாற்போலாச்சே
ஐயோ

௧௪. நதிசெய்துசீதையைவிட
நிதிதெள்ளநீசொல்லியும்
விதியறிவிலேஉன் அப்பன்
மதிபோச்சுதேஎன்செய்வேன்
ஐயோ

௧௫. ஒப்பில்லாசினதயலேனி
இப்படி மடிந்தபோதுன
அப்பன்ஆர்உயிருமாளோ
எப்படிஆமோஅறியேன்
ஐயோ

௧௬. பெருகும் என் துயருமாலோ
வருயுயர்தீராமயெல்லாரி
இருநிலக்கொள்ளியில்லாறும்
புருதல்போலஆனேனே
ஐயோ

சீதையை வெட்டநடந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்.

விருத்தம்.

தொடுத்த மண்டோதரிபுலம்பும் வாக்கியர்கள்யாவும்
கடுங்கென்று கட்டிடனும் நிடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்த அரக்கன்மனம் கலங்கியக்கள்
அனைவர்களும் அரக்கர்களும் மாண்டார்துகை
விடுத்துமென் சீதையைஇனிமேல் கொல்வேனென்று
வெகுண்டு கடந்தான் அந்தவேளைஇந்த
அடுக்காமோ ராவணா இதுபெண்பாவம்
சொல்லென்றுன் மகோதரனும் கில்லென்றானே.

கூஅ- தரு- அசாவேரி ராகம்- ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சனமிதன்னைக் கண்டிக்கநடக்கிறாய்- ஏதையா ராவணேஸ்வரா

அநுபல்லவி.

சொந்தமகன் தலையைப் பந்துபோல்க்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதர்தம்மை விட்டுவிட்டேதையூன (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. பொட்டானதோவர்களும் கெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துசேர் பழிகாட்டி இடிப்பாரே

அட்டகெசமும்புகழ் கெட்டான்என்றெண்ணுதோ
அரனார்கயிலாசமும் பரியாசம்பண்ணுதோ
கட்டானகர்லகேயர் மேலேயாரிந்தவனை
கன்னிமேலேயாரிந்தால் ஒன்னம்சொல்லாரோகனை
மூட்டாளும்சட்டஉன்னைச் சட்டைதான்செய்வாரோ
மூன்றுலோகரும்கட்டி ஆண்டஇப்படிதானோ (இந்த)

முடுக்கில்இருந்துகொண்டு நாடிக்கிறாய்என்னசாரம்
முன்கொன்றமனிதனை மூலகொண்டாலல்லோவீரம்
அடுத்தாளைக்கெடுக்கிறாய் உனைப்போல்உனையாவனுமு
ஆயிரவேதமகறாய் நீயேகற்றறியோனது
பிடித்தகத்திஉறையில் அடக்கவேணும்என்சாமி
பெண்பழிகொண்டால்முனை பங்கம்சொல்லாரோபூமி
எடுப்பானபெருக்கெல்லாம் எடுப்பான்நீஉன்மேலே
எய்தவனைநோகாமல் அம்மைநோகதுபோலே (இந்த)

௩. அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவர்க்குமுதல்மூர்த்தி
ஆகியஉனக்கிது ஆருமேஅபகீர்த்தி
பெருமையோசிறுமையோ பாராய்என்றுசொல்லே
பெண்மேல்கத்திஎடுக்க மன்னவர்எவரும்இல்லை
தரும்ஒருகோபம்வந்து இணைநதில்வீழ்ந்தால் ஆயிரம்
சந்தோஷம்வந்தாலும் எழும்பப்போமோசரீரம்
நரைக்கெலிப்பாய்நானே விருதுகளும்பூணுவாய்
நகரில்வருவாய்பிறகி வினையகேளாறுவாய் (இந்த)

தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்.

விருத்தம்.

அருந்துணைமந்திரி இந்கனமுசொல்ல
அரக்கனும் வாள்விட்டெறிந்தான் மகன்உடம்பைப்
பெருந்துயில்க்கோணியிட்டான் அழைக்கப்போன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான்
விரிந்தஅத அணிஅணியாய்ப் போகட்டென்றான்
மென்மேலும் அதுபோக வந்ததூதர்
தெரிந்தது சொல்வோம்சாமி காதுக்குள்ளே
சேர்என்றார் வகைவகையாய்ப் பாரென்றாரே.

௰௨- திபதை- சங்கராபரணராகம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. இராவணவீரா — செயம்சேர்இருபதுதோளாய்
ஆராயும்சொல்லா மூலபலம்இதோ — அயிர்ந்துசொல்லக்கேளாய்
௨. சாகத்தீவில்உறைவார் — இவர்வேகத்தொடவர்மொழிவார்
மேகத்தைத்தொட்டு நாகத்தைஇழுத்துகோரக்கைக்கொண்டுபிழிவார்
௩. குசைஎனும்பெருந்தீவோர் — இவர்நிசயம்கேள்ஒருபேச்சு
வசனம்சொல்லவேஇனைப்பும்சேவர்க்கும் — அசையுமோஒருமூச்சு
௪. இறலித்தீவினிலுறைகிறவர் — உடுத்தமுறைதப்பாமலேநீதிவோர்
இயம்பிக்கொரித்தநகைநாடுமுறை — யுமிகழும்கொலைபுரிவோர்
௫. பவளத்தீவினிவிட்டோர் — இவர்கனத்தால்புறப்பட்டோர்
அவனிக்கேபெருந்தொலைப்பார்கடல் — அலைக்கால்அடிஇட்டோர்
௬. மலையாளிலத்தீவோர் — இவர்சேனைபோல்வந்தோர்
நிலமிருள்இட்டான்நிலைபுகுந்த — குலமேனைசலவந்தோர்
௭. இவர்கள்பிரவுஞ்சத்தீவோர் — இவர்வலிதாம்பிரதாபா
அவர்இவர்என்றும் — பாரார்தாமே அறிவும்சொல்லுமகோபா
௮. கர்த்தரர்தனக்கோரோர் — இவர்சொல்லும்பல்படையாளர்
அந்தகனுக்கும் — அந்தகர்வன்வல்லவர்வல்லாளர்
௯. புட்கரப்பெருந்தீவோர் — இவர்விக்கிரமம்வல்லசெல்வார்
இச்செகத்தை — மற்கொஇருகையில் மைவிற்றுஇவர்அப்பார்
௰. இலைமாகத்தீவோர் — இவர்கலகியகற்றுபடித்தோர்
மலையுங்கடல்அனைத்தும்சேடன்தலைமாமுந்ராக்கம்பிடித்தோர்

சமர்த்துப்பேசின வ[illegible] மாலியவான் இருந்தல்.

விருத்தம்.

மலையுடன்இப்படி [illegible]
வந்தஅவர்கெ[illegible]அரக்கன்கேட்டான்
அதில்ஒருவன் வல்[illegible] சேனையாலே
[illegible] அறிக்கவர்அ[illegible]
பதிஅழும் கோயானி முகத்தின் முன்னே
பரிகாரிதலைமாட்டில் அழுகின்றல்போல்
எதிரிருக்கு மாலியவான் வண்ணிதன்னை
[illegible]

௧௯- கரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வள்ளியோசனைசெய்ய — தேதடா-அந்த
மாவிடனைவெல்லப்போ — காதடா.

அநுபல்லவி.

முன்னுடையசெயலத்தாலே — ஒருதெரும்ருமம்மாதும்
[illegible]ன்விலக்கைப்பட்டார் — சென்றேமக்தாக்கும்போதும் (வள்ளி)

சரணங்கள்.

௧. கோலமாரி ஆனோனைப் — போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனும்மொடி — லேனாவளிலேபட்டான்
வாலியும்அவர்கை — அம்பிருலேவுயிரைவிட்டான்
நீலவர்ணனும்மாத்தின் — மாலைதந்துகும்பிட்டான்
மேலவன்னசானவன் அம் — விஷத்தில்காணகப்பல்ஆமோ
காலிலேகந்தியபாம்பு — கடித்தால்ஒழியப்போமோ (வள்)

௨. பண்டிருமபகர்ணனையும் — கண்டதுண்டமாக்கினார்
அண்டமேஅதிகாயன்முடி — பிண்டுவிழக்காக்கினார்
மண்டகன்இந்திரசித்தன் — மண்டையிழக்காக்கினார்
ஒன்றுமுநிகோரைகமன் — அண்டையிலேபோக்கினார்
மன்றுகிடல்லவந்தங்கே — வங்கிலேயோநெருப்பு
மிஞ்சாதும்அரக்கர்க்கினி — மேலேஎன்ன இருப்பு (வள்ளி)

௩. முச்சன்விலொடிக்கதேமிர — சித்தம்ஆகுமேபோடா
தந்தஒருகுரங்குகொ — நந்தியதில்வைப்போடா
மற்றுயசமுத்திரத்த — வித்தைஎன்னபோடா
செத்தவர்பிழைத்தால்இனி — வெற்றிகொள்வதாரடா
இத்தனைஆயிரம்வெள்ளம் — ராகூத்தரும்அவராலே
புத்திலசலபோல்மடிந்து — போனபிறகுஇனிமேலே (வள்ளி)

மூலபலத்தைக்கண்டு ஓடின சாம்புவா[illegible]முதலோரைமதித்த
அங்கதனுக்கு அவ[illegible]ஐதல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இந்தப்பாடடல்வள்ளிக்கோர்
அதைமறுத்தான்மூலப்லம்தன்னைவிட்டான்
தரைக்கடங்காததவரக்கண்டஞ்சியெங்கே
சாம்பன்முதல்அனைவருஞ்சாமியைவிட்டப்பால்
சரக்கினைத்தலைகடலேத்தாண்டிப்போனார்
காகுத்தன்அருளாலேஅப்போதந்த

சூக்கினத்தை அங்கதன் போய்மறிப்பேனென்று
கூடினான் சாம்பன் உரையாடினனே.

ஐ-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்களால் ஆகாதையா-மூலபலத்தின்-எதிர்நிற்கப் போகாதையா

அநுபல்லவி.

அங்கதா உன்தர்மம் ... எங்கள்மேலேயோ வர்மம
அரக்கர் கெங்களைக் ... கொல்லத் துடிக்கிறாய்
அறிவைப்பிடித்துப் ... பருகப் பார்க்கிறாய் (எங்க)

சரணங்கள்.

௧, விளக்குள் இந்திரசித்தம்பால் பட்டுக்கிடக்கல் ஆகி
வேறேநாம் இன்னம் ... ஏறவும்நினையோ
அனர்த்தகாலம்போலக் குகனுக்கு ... காணச்சொன்னாலே
அஞ்சாதே அழைக்கிறாய் ... எல்லோரும் கொல்லவோ
தம்பிக்கையர் இருவரும் ... அவமானம் இவர் முன்னே
தரிக்கொள்ளவே மெத்த ... பெரிதவர்கிலையே
பலித்தபின் நினைப்பாயும் ... கனல்போல் எங்களை அவர்
பார்த்துச் சொல்வாரென்று ... ஏய்த்துப் பார்க்கலையே
களத்திலும்பார் எனைத்தினம் பன்றொரு
அரக்கன்பொரிக்கத் ... போலும்
கனிதம் இவர்களுக்கு உண்டோ பெருங்கடல்
மணலோ போலவன் சதி ... ஏறவும்
உனக்கென்ன சிறு பிள்ளை ஆமோ
எனக்குத் தெரியுமோ ... காலும்
ஓட்டம்பாலையும் இட்டுத் தலைநாட்டேன்
உயிர்க்குப் பிணைநீ சொன் ... ஏறும் (எங்)

௨, ஆனாலவனைப் பற்றி பலர்க்காயிரம்
ஐந்து முதலிலேகண்டபடாம் ... எவ்வென்னவோ போரோ
போனவாலியும் கண்ட ... வேலியும் மரமும்
பூச்சிபோல் இவர்க்கொரு ... மூச்சுக்காவரோ
சனர் ஆகும் இவரை மூவரும்தாமறிவார்
ஒட்டிப்பார்ப்பார் அல்லால் வெட்டிப்பார்ப்பாரோ
ஈரன் ஆகியகொஞ்ச வானரநாம் அஞ்சத்
தேவர்களி இப்படி ... ஆமேபோ
ஊனமுடன் இந்தச் சேனைமுன் அடித்
தேன் ஈக்கள் போல் ... குழைக்கிறாய்

உற்றபேர்களைக் கெடுக்கவோ உன்றன்
சிற்றப்பனோடு நீ ... நினைக்கிறாய்
ஆளைப்பார்த்தோ மேதுரையே
பயனேயினியிலே ... உரைக்கிறாய்
ஆறுமுகக்கு கொண்டபரிபோல் அழிவிட
அறியாப்புத்தியில் ... குலேஅழைக்கிறாய் (எங்)

௩, இனித்தான் அவர் எங்களைத் தொடாமல் அணையைப்போய்
இடிக்குமென்றும் இசைக்கு நீ ... தடிந்துச் சொல்லாதே
சினத்தனாலும் நாம் போராடப் புல்லைத்
தேய்த்தாலப்போல எங்களை ... எடுத்துக் கொல்லாதே
இனத்தோடோ எங்களெல்லாரும் போய் அவர்கையில்
இறக்கும் மட்டும் ... பிறப்பு சொல்லாதே
தனித்து தாய்வயிற்றினில் செனிக்கையிலேயே
ஆவியும் மாயமும் ... அழியும் அல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலே கப்பல் ஓட்ட
நினைக்கிறாய் ... நீசொன்ன
பாக்கு நடக்குமோ குரங்குப்பிடியே
பிடிக்கிறாய் பன்னி ... பன்னா
அனுப்பினாள் எழுபது வெள்ளமும் ஒரு
வனுக்குப் போதுமோ ... நின்னோ
அருந்தநஞ்சையும் உண்டு கமழையும்
அரக்கர் ஆண்டென்ன ... மனிதர் ஆண்டென்ன (எங்)

அங்கதன் சாம்பவந்தனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

இகலிச் சாம்பன் முதலானோர் இவ்வாறு உரைக்க நீங்களென்ன
உசம் கெட்டே போபடைக்கு அஞ்சி ஓடல் ஆமோ ... க்குக்
அரும்பத்துளையே சிவ்வன்ன சொல் ... ஆமோ என்று
பரிந்து போதக்க அங்கதன் நீ ... சொல்லி இடிப்பானே,

ஏக-தரு-புன்னாகவராளி ராகம்-ஆடதாளசாபு.

பல்லவி.

என்ன காரியம் பண்ணினீர்-சாம்புவே நீர்-என்ன காரியம் பண்ணினீர்

அநுபல்லவி.

முன்னவர் என் ராமனை ... சாமிசொன்னதும் போச்சே
சாமித்துரோகி என்று ... பூமிக்கும் போச்சே.

பன்னும்அந்கதன்என்சொல் யெனுமன்றுதம்பிநீர்
படைக்குப்பயந்தப்போது செடிக்குளேபதுங்குவீர் (எம்)

சரணங்கள்.

௩. பேய்த்தனம்ஆகவே இதந்தக்குப்பரத்தாக்கும்
பிரட்டன்என்றுசொல்லக் கேட்டோ
பிராணன்போனால்என்னமானமேபோகிலாமோ-நம்
பின்பேறை போரில்க்கை விட்டோமோ
சுந்தரராமன் ஆதி மூர்த்தியென்றறீரோ
இம்சேதுனிக்கத்தலைப் பட்டோ
இலங்கைஅம்பலவீர் எல்லாம்தெரிந்திருந்தும்
தப்பானீர் பிவிவக்காகவை விட்டோ
ஆத்திரமோ அவர்க் கெல்லாமுங்கொட்டு
அழிந்ததுபாவிழர் அம்பால் விழுந்தாரேசுதலைகட்டு
சாத்திரமோதுடல் ஆமோமுறைக்கட்டு
சாதுபேருக்குச் சமுத்திரமுற்றகாலமட்டு (என்)

௪. இலெல்லொன்றபோம்இந்தப் பாழும்சரீரத்தை
இரமாக்கெதகேனென்னர் பெற்றீரே
சிவன்பேரால்என்னசீர்த்திரும்டைப்போமோ
தெரியாமல்நீரெவல்லாம் செத்தீரே
அடித்தபேரைக்கொல்லும் விஷம்ஆவதுகண்டும்
அறாதும்பேராசை சாவீரே
அவ்வெல்லாம்வெளியாச்சே மன்றுநிறைவைத்தீர்
ஆற்றில்துக்கிசொல்லி மாறதீரே
முடிக்கினாருமட்டுநீர் கொடுத்தபரிதுநீயிர்
முன்னுமம்பென்றென்றாம் செருமனைசரிப்பீர்
நடுக்கிழுமுமழுப்பிர் வெடித்தெப்படிசெறிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினி யேலப்படிசறிப்பீர் (என்)

௫. நல்லதும்போலச்சன்டை பார்ப்பும்பலமானமேட
நம்மரவேசரலிக்கு வைசோம்
கமக்குத்தான்அயலிர்த்தி நடக்கும்போமோஇனி
காவக்கெப்படிசெய்தும் விசவாசம்
மேல்இருஆறுமும் அயலால்கீழ்நடக்கும்
மிஞ்சினமக்கவரு போமோசம்
விசர்வென்னவமரர் பேர்கொண்டபேச்சுப்போ
வேணடாமே அவரை நிறைவேசம்

சாலம்செய்தோறுல் நம்மைத்தடுப்பாரோ
சதிசெய்யும்பேருக்குச் சமர்த்தர்என்றும்பேரோ
நீலஅரக்கர் கெடும்காலம் வென்றறியீரோ
நில்லாதவாருக்கள் நிலிகடக்கப்பாய்வாரோ (என்)

மூலபலசன்னடை.

விருத்தம்.

நெறியில்வாழும்தனன்சொற் கேட்கக்குச்சாம்பன்
உடன்பட்டான் அங்குதம்பிமுதல்ஆனோர்கள்
நாதன்உரைபாய்அவரைக்கூட்டிப்போனார்
நாலுசமுத்திரமும்ஒன்றாயவனைக்காலம்போல
நீதுசெய்யுமூலபலம்எதிர்க்கக்கண்டான்
சிராமன்கோதண்டத்தினைகாண்பவர்த்திக்
காதாவம்வாங்கியேதமந்திரமென்று
கருதித்தானசமாரீவருவித்தானே.

௪௨. தோடி ராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூலபலசன்னடைக்கேறும் - ஸ்ரீராமன்செய்த
மூலபலசன்னடைக்கேறும்.

மூலபலசன்னடைகேறும் மேலேறும் இலங்கைஆனும்
மூடன்இராவணன்குடி கேடன்இராவணன்கெடி
மூவுலகத்தினைநீக்கும் எவ்வுலகத்தவனைக்கும்
மூர்த்தவசாரப்பண்ணி மூர்த்தவிசாரமென்னி
மூன்அரக்கர்கப்பியோர் தன்தேர்தொடுத்தம்பிமார்
முக்கிய தேவாந்தகன் உக்கிரநராந்தகன்
முடிபெறமகுரியகேது கொடியெய்யபாயகேது
மூன்பெருக்கமம்மன்னன் ரணமல்லன்குடபகர்ணன்
முதுபோர் விம்பன் அகம்பன் அதிகாயனும்பகுப்பன்
முச்சிரத்தூக்கன்சங்கன் லச்சிரதம்தயித்தன்சிங்கன்
முனைக்கும்பருதிக்கண்ணன் படைக்கும்குருதிக்கண்ணன்
முதல்வீரர்படிதனர் சதியாரும்முடிதனர்
முழுதும்செருக்காய்நீந்து பழுதுவக்காகோத்தது
முப்புவிரியொக்கும்பேர்கள் சுதுவியெனநிற்கும்பேர்கள்

முடன்முதல் ஆயினது — கடுவிரவே யுயர்ந்து
மூயவிட்ட தாதர்செல்லப் — பொய்ளைக்குரும்பேறிசொல்ல
முந்தியிலங்கையைநாடி — வந்து தங்கப்போகண்டாடி.
முண்டாக்கள் தங்களைத்தேற்றி — சண்டையை உட்கொண்டு தேச
மூகும்களல்போலேபற்றி — அறுபட்டமேலே சற்றி (நூ,வி)
மூட்டவும்பூமி அசைக் — காடவும்உகக் - அத்தி
வாடவும்வானர்கள்போராடும்-தேடிவந்த. ([illegible])

சரணங்கள்.

௧. அநேகமுகங்கள் — ஈர் அந்நகை — வெற்பகம்பம்
ஐம்பதுதலைகள் — சு ஐம்பது — புஜங்கள்
ஈர்ஞ்நூறுஅடிகள் — சு ஈர்நூறு — தேகங்கள்அடிகள்
ஆயிரம்சிரங்கள் — பிசங் பாயிரம் — கரங்களுடன்
அசலம்போல் — காத்திரங்கள் பொங்குபொறிநேத்திரங்கள்
அலைபோலும் — நாக்குகள் மலைபோலும் — மூக்குகள்
ஆவென்திறந்த — வாய்கள் — நாவெளப்புகுந்த — பைகள்
ஆகாசம் — தொட்டவைகள் ஏகாசம் — விட்டமெய்கள்
அடாக்கநா — கதர்தாய் — படைகளைக் — குதிகுதித்து
அண்டத்தில் — உண்ணோர்கள் அண்டதிகைத்துள்ளோரெல்லாம்
அடிபோடெடுப்பானே — அச்சம் — கட்டுவரும் — பெயங்கினிக்க
அநும்புரட்குநா சிறைபட்டாற்போல - புற்றிலிப்பசல்
பெரும்போர்க்குப்புறப்பட்டாற்போல்-மலைமலைகள்
ஆனைவெருடாசுதர்கள் யானை அனைவகைகளுடன்து
ஆயிரம்வெள்ளசேனை-சதுரங்கமுடன்
பாய்பரிகொல்துய்யானே-இயைவரைக்கில்
ஆசுதிரியமகரி-மித்திரசடைமகு
அலைபெருமத்தகசங்கள்-தேவர்விரவென்று
கனிவிநதமெய்த்தூளுங்கள்-கணக்கிலாது
அண்டமிசண்டமுட்டும் எண்ணிகை அகன்றமட்டும்
அளவுங்கத்திர சதங்கள்-கர்கனியப்பொதி
வரும்போர்த்தூர்கதங்கள்-ரதுஞ்முறைமையா
ஆர்அமனைவ அளவிட்டோட செத்திரம அளவிட்டாலும்
அதிகக்குதிரைக்கூட்டமிகத்துளெல்லாம்
பகுதிக்கென ஆட்டபாட்டமைகக்கடங்கள்
ஆகம்அணிபதங்கங்கள்-தோல்வினைகள் காம்பவிசைகள்
அசுருமணிக்குண்டலங்கள்-மணிமுடிக்க
பொற்கொதுவெண்குடையங்கள்-வெற்றிக்கொடிகள்
ஆன[illegible] அளவில்ல[illegible]கூட்டங்கள்
அவ்வுதாக்கள்[illegible]-பேரிக்குடைகள்
கவிகைகள்[illegible]-வெண்சாமரைக்க
அநிவிகாக்காரம் [illegible]காரமின்னாம

அறைந்த சக்குரங் தொக்காளங்கள் கந்தோபோடு
நிறைந்தகொம்புகளைக்காளங்கள்-அக்காரிமை
ஆகுரிகள்மேளங்கள் காகளம்பாசங்கள்
ஊர்த்துவிதபேரிகைகள் கிராணம்கா
பமைவொருபேரிகைகள்-முரசமேர
அங்குசங்கள்பரிசைகள-சங்கபிசைவவினைகள்
அஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-தண்டவக்கைகள்
சஸ்திரமுசலாயுதங்கள்-இப்படிக்கொத்த
ஆயுதத்தின்பேதங்கள்-கோடிகோடியுதாரங்கள்
அங்கையில்கொண்டு ஒழுக்குமாய் பேயர்களும்காணு
கங்குகரைப்பாயக்கூவா-புத்திரைசலி
ஆட்டைத்தொடர்ந்தபிரார்த்தி-மாட்டைதைசரி காய்சிதமர்
அலைகள்பொருந்தவர-மதக்குடங்கள்
பலபேய்கள்ஏறிக்கடவ-கோக்கப்பெற்ற
அண்டமும்அசைந்தாட-கண்டமும்திடுக்கிட்டாட
ஆர்ப்பரித்துத்தொடைகள்தட்டி-விழிகள்சிவப்பாம்
பிப்பறக்கப்பொறிகள்கொட்டி-ராவணன்சேனை
தாடமனிதர்கள் அவன் ஆரடாவென்றுதைத்து
அட்டகாலமயிர்க்கொண்டு-நாமம்வைப்பேடு
நிம்புகள்பிசைகொண்டு-விதம்விதமாய்
ஆதிபுலிகராடிகள் குரைகழுமாதங்கள்பேயரை
உரக்கமெத்தப்பாய்குவாரும்-பெருத்தபோதி
வினைச்சலிட்டெய்துவாரும்-சிலர்அரக்கர்
ஆகத்தினில்அடங்காத காகத்தாலேபோகமே
அங்கையால்பிடிப்பாரும்-சலப்பறிக்கு
செங்கையால்குடிப்பாரும்-அடக்கமுடனும்
அரும்பெலசாலியங்கடீரும்அகப்பட்டாயும்
அலைகடலேஅளவாருமட-பெருவாயாலே
சலதெளைக்கொள்ளுவாரும்-கைநீட்டி
அஷ்டதிசைகளைக்கட்டிப்பிடித்தூன்றிவைக்க
அவன்போலச்செயவாரும்-மரங்களாலே
இளவலைச்சொடுவாரும்-மேதைபோலே
அக்கிரமம்பேருக்குப்பல ஆக்கிரமித்துக்காட்டி
ஆவென்றுசிறிப்பாரும் பசிக்குதையோ
கூவெவென்பாரும்-ஏழுஅறிமுகம்
ஆறுமுகம்பஞ்சமுகம்-ஈரமுகம்பரிமுகம்
அரும்அரக்கர்அனந்தம் கண்கள்வெருப்பர்
வீரும்அரக்கர்அனந்தம்-சற்குறையும

அஸ்தத்தில்விரல்வில்லை ஏந்தி-ஒர்ந்தங்கையும்-ஒர்றைக்காலும்
ஆன அரக்கர்கோடி பொருப்பொட்டிப்
போன அரக்கர்கோடி-யிவரைக்கண்ட

அண்டர்களையெல்லாருங்கிலகண்டவரிடம்போய்யெப்படி
அய்யாவென்றேஇதெல்லாமவர் சேல் ஆசை
வையாய சேவிக்கிறோம் வியேயிந்த

அம்புவிவில்க்கடைகளும்-பாசாசாங்களும்
அரக்கர் ஆம்பர்தனைவிட-ஒரு தனிக்குக்
குரக்கினங்கொர்தனமிவைகள் நாங்களுமிவனி

அம்பரத்திருக்கும்-இந்த உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்பாலேசெல்வோம்நாம்-இருக்கமாட்டோம்
தப்பாமல்கொல்வாரென்றுர்-தானவேனுரர்

அந்தராமத்தசத்ததாலே-இந்த அரக்கர்களெல்லாம்
அதில் ஆடிப்போனார் இன்னம்-மிகுந்தவர்களெல்லாரும்
சதம் ஆங்காரமுயிர்கொள்ள-கேட்டமார்கள்

அகத்திலியேமுள்ளம் மிருத்த துயர்களெல்லாம்
அகற்றியவருக்கசம்சொண்டார்-நாட்டைத்தோசம்
சகித்துத்தவிரியங்கொண்டார்-முனிவர்யெல்லாம்

அண்டத்துக்குஇல்லையென்று-நல்லமுகண்டவர்களிட்
டவைகோலம் ஆடுதுப்பினார்-நாட்டைவிலச
சலைபோலவேவிட்டாம்பிரர்-சித்தர்களெல்லாம்

அனந்தமுஅக்கர்களென்று-சூராலைகட்டுவிட்டாரும்
அனைவிடத்தன்னரென்னபா-இந்தமோகத்து
காம்பிடயிகொள்ளவென்பார்-சரக்கியர்யெல்லாம்

அத்தனைஇத்தனைஅல்ல இத்தனைபோர் முனிகள்
அய்யன்சொல்லவேகோய்யுபோவென்பார்-சமையக்கின்
தொய்வையென்னசெய்யுயோவென்பார்-வித்தியாதரர்கள்

ஆயிரங்கோடி அந்தர்-ஆயிரமாயிரமனாக்கொல்ல
அனந்தமானதேனுமென்பார் உகப்பிக்க
பிணந்தோசாரமுமென்பார்-கருடர்கள்

ஆவையுமேசதேவேசித்தப-பூமியுமேபப்பாடியவர்
அம்மலைக்கமந்தேதயென்பார்-யிந்தவேயும்
பெரும்பிட்டுச்சவைத்ததோயென்பார் யவர்களிந்த

ஆச்சரியங்கொள்ளவொரு மாச்சரியம்கொண்டாக்க
அஷ்டதிசைபோவாம்மேனிறார்-ஆகாயமென்றுமும்
வெட்டவெளியுமாகினார்-இவைக்கலை

ஆர்வங்கள்ளமிவேட்டு ஏசொரிசாப்புவனம்
அரண்டக்கோட்டம்கொள்ளவேகடிக்கும்
குரங்கெல்லாம்துட்டம்கொள்ளவே-அவ்வனைகீசர்

அட்டத்தானிலையும்தும் ஆம்-கடத்தாகாயுமிகிறும்
படித்தாராகவன்முன்னேசொடர்கமுகொட்டாக்கும்தருமாண

உட்டாட்டு	வருவார்சிலர்	கிட்டி	வருவார்சிலர்
தவ்வு	வருவார்சிலர்	தாவடி	வருவார்சிலர்
மறி	வருவார்சிலர்	சிறி	வருவார்சிலர்
இறைக்கு	வருவார்சிலர்	விறைக்க	வருவார்சிலர்
இடப்பில்	வருவார்சிலர்	வலைத்தில	வருவார்சிலர்
எழிக்க	வருவார்சிலர்	முழிக்க	வருவார்சிலர்
இடிஇடி	என்பார்சிலர்	பிடிபிடி	என்பார்சிலர்
சுற்றும்சுற்றும்	என்பார்சிலர்	குத்தும்குத்தும்	என்பார்சிலர்
ஏடுமேடும்	என்பார்சிலர்	வெட்டும்வெட்டும்	என்பார்சிலர்
மதிர்மதிர்	என்பார்சிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சிலர்

இந்தவகைசாமினைவர்துவந்துமென்மேலும்
கல்கரியொய்த்துக்கொண்டவகைபோல்-பெரும்புலியா
நாய்களைசுற்றி கொண்டவகைபோல்-சுற்றமில்அய்யன்

எனைசுழ்ந்துபாரவனை-தன்சேர்த்தும்வந்தபடை
யின்றான்த்தும்பார்ப்போமென்றே-நினைந்துமென்ன
புன்சிரிப்பு கொண்டுகொண்டே-நிசாசட்சதர்

எல்லாரும்இவனைவெறு-வலைவாளகண்டன்தனித்
திருக்குமிசருக்ககோதும்-இதியும்சொல்
பெருக்கவேறுமோ ஒயும்-என்றுதுயில்

சத்தேசகாலமும்-வற்றுப்பெருப்சமுத்திரம்
யென்றாவும்பதுமாவரைத்தி-பிரசண்டமோ
தண்டவில்லை காலியம்-குணத்தொனிசெய்

விட்டபோதாரும்மதமும்-பொட்டெனவேவறங்கேன
இருண்டசிலையானைகளுக்குத்-தொல்லையுங்கூட
வறண்டசிலையானைகளுக்குச்-சிலையானையேல்

இருந்தபாகரைத்தள்ளி வருந்தவைத்துக்கவைய
மடுக்கதுப்பிடிக்கவோட்டம்-பாபத்தையென்னாம்
விடுத்தது தேவர்கூட்டம் நல்அரக்கர்கள்

மதிவந்தபுரவிகள்-வீறிவந்தகதியாறி
இனித்துதன் ளாடிவலே-ராசந்தருக்கு
உனைத் தள்ளம் வாடிவலே-பின்சாமிமுயைக்

நிலையில்லாவொருகு-கனைவறிகின்றவர்கள்
வருந்திமக்கஅடித்தான்-அப்பாலேவேற
அருமைபறக்கமுடித்தான்-முடிக்கவேகாம்

இருநூறு வெள்ளம் படையுடன் - அருகு ஆகவிடப் போகவிட்
டெனத் திருப்பிக் கூட்டிக் கொண்டார் - குதித்து அங்கு வானர
பனிக்குலம் போல் மூடிக் கொண்டார் - நீல மேகத்
தொட்டெல்லாம் தொகை தனது காற்று முடி போல வந்து - கவி
இலக்கம் அற்ற கவி நாசமாக்கின - அவனைத்
தொலைத்து வெட்டி வெளிப் போன் - பின்னும் அரக்கர்
இருநூறு வெள்ளமுடன் - இருநூறு வெள்ளம் கொண்டு
பெருகோபித்து முனைத்துக் கொண்டார் - மறு கடியாறு
மாகோபத்தில் வளைத்துக் கொண்டார் - அவர் அவர்கள்
வரும் வழிமாற வெகு - வானரங்களை நாறி மூடி
விட்டோடத் துரத்தி நின்றும் - வளைந்து எரி
கெட்டோட முறித்து வீழ்ந்தும் - விட்டுவிட்டே
இப்படி ஐந்நூறு வெள்ளம் - தப்பாது முடிந்தது கண்
டிசமானன் வல்லவனாகிய பலவன் - மிகவும் பரா
வசம் ஆகியே புலம்புவன் - அரக்கர் யின்று
இறந்தனர் எல்லாரும் - பறந்தனர் ஐயோ என்
தேக்கம் ஆய்க்கவலை பெற்று - துறு குருக்கு
மூக்கிலே - விரலை வைத்து - நினைத்து எப்படி
ராவணன் முன் நிற்கப் போகுவேன் என்று மெத்த
வச்சைக் கேட்டு என்று விளம்பி - விளம்பிய பின்
அச்சத்தோடு என்று திரும்பி - பல திசை யின்
விரைச் சலையாம் தினிய - அரக்கரைப் பார்த்து கெங்கள்
சடுதிக்கு எதிர்த்தே தென்னாம் - மன்னர் தக்க சுருதி
இடியிங் கேவல் தடுத்தென்னாம் - மீதவர்கள் சண்டாளம்
எச்சாரும் இது கொடுத்த சப் - பேச்சாகும் எனவுரை
எவிட்டாய் சலச எதி - சிசி எனவே
ரோசமானார் நரை பேசி - அரக்கர் எல்லாம்
விரைந்தோங்கியே இரு - பெரும்பாட்டைத் தேரைகள்
விளப்பம் என்று அடக்கிக் கொண்டாற் போல் விட்டில் பூச்சிகள்
விளக்கை வந்து மொய்த்துக் கொண்டாற் போல் மொய்க்க மனிதன்
எம்மாத்திரம் என்று காலே ஐந்நூறு வெள்ளம் சேனை
யகமாகக் கடுகவிட்டான் - அப்போதும் அதி
வேகமா முடுகவிட்டான் - விடுத்த பின்னை
வினைத்தவன் போல் அவர் தன்னை - வளைத்திடும் படிக்குச் சந்தே
விடம் கொடுத்து மின்னாங்கினன் - பெரும் கைகளுள்
அடக்க விட்டு அடங்கினன் - வந்த அரக்கர்
எதிரேறி சம்சட்டு ஏறி - தலி தோமரங்கள் வாரி
விலக்காக மீதில் சொரிந்தார் - அவைகள் நொக்கு
லொக்காகாமன் அறிந்தான் - பின்னும் நெருங்கி

இரதம் ஓர் பக்கத்தில் விட்டும் - புரவி ஓர் பக்கத்தில் விட்டும்
யானையோர் பக்கத்தில் விட்டும் - அணியணியா
சேனை ஓர் பக்கத்தில் விட்டும் - திரை திரையா
இருப்பு லக்கை பிண்டிபாலம் - பெருத்த கத்தி கண் டுருவும்
என்னும் படை வாங்கி விடுக்கா - விடுத்தே அதினை
பின்னும் கணை ஓங்கித் தொடுத்தார் - அவரவருக்
கொந்தனை கை எத்தனை எல் - ஒத்தனை அம்பெத்தனை கண்
டிப்படி ஒருவன் தடுப்பான் - அப்பா பேய் அப்பன்
எப்படி தானே போர் கொடுப்பான் - பெரு மலை போல்
எடுத்து விட்ட படைகளெல்லாம் தடுத்துவிட்டானென்று ஆயா ரால்
எட்டிக் கரங்கள் மேவினார் - கைப்பிடி ஆகக்
கட்டிப் பிடிக்கத் தாவினார் - ஆகாயத்தினில்
சகலரும் இருந்தார்கள் - நாசமாய்ப் போவாரென
எல்லோர்க்கும் மனம் தேற்றினார் - சாரியை தேவர்
உல்லாசமாகக் களித்தினர் - அந்த வேளையில்
எட்டுறத் தும் ராட்சதர்கள் அப்பால் போகாமல் வாளிக்
கிரைச்சாகத் தொடுத்துக் கொண்டான் - சுற்றிலும் போட்ட
சரக்கூடம் வகுத்துக் கொண்டான் - வகுத்த பின்பு
ரதங்கள் யானைகள் குதிரை - சுதங்கள் சேனைகள் பட
எவரையும் பாணங்களைச் சதித்தான் - பிடித்த வில்லா
லவர் அவர் முன்னிலைக் கு நின்றான் - தனித்தனியே
இந்திர வாணம் மோக வாணம் - சந்திர வாணம் மேக வாணம்
எரி வாணம் மாய வாணம் - விஜய முதல்
வரி வாணம் மாய வாணம் - குபேர வாணம்
இமையாத வருணன் வாணம் - வாயு வாணம் அருணன் வாணம்
விடு வாணம் ஆகத் தொடுத்தான் - அரக்கர் தம்மை
அடியோடாக அடித்தான் - பின்னரும் அவர்
எல்லாம் இறந்த சேனை சண்டை - பண்ணி முடியாது என்று எண்ணி
ஏகமாகக் கடுகடுத்தான் - மந்திரம் சொல்லி
மோகனாஸ்திரம் தொடுத்தான் - தொடுத்த போதில்
இங்கும் ராமன் அங்கும் ராமன் - எங்கும் ராமன் மிகவும் ராமன்
எங்கும் ராமன் ஆகத் தோற்றினன் - அவருக்கவர்
தங்களாலே சாகமாற்றினன் - இந்த வகையா
ஈரொர் ஆறு ஆயிரம் வெள்ளம் - சேனையும் முகூர்த்தக் கணக்கில்
இரும்படி ஆகப் புடைத்தான் - ரணகளத்தை
வெறுங்களம் ஆகத் துடைத்தான் - அரங்கம் கோடி
எரி வரிகள் பிறந்த கரு மேகம் போல் சிறந்த
ஒரு ராமனும் இருந்த - சருகு போல் பறந்த. (மூவ)

௩-

தோள்கள்	அறுந்தபேரும்	தாள்கள்	முறிந்தபேரும்
தொடைகள்	ஒடிந்தபேரும்	இடைகள்	ஒடிந்தபேரும்
நெற்றிகள்	சரிந்தபேரும்	சந்துகள்	முறிந்தபேரும்
கணைக்கைகள்	பிறழ்பேரும்	கணைக்கால்கள்	அற்றபேரும்
தொண்டைகள்	தறிந்தபேரும்	மண்டைகள்	திறந்தபேரும்
துண்டம்துண்டம்	ஆனபேரும்	கண்டம்கண்டம்	ஆனபேரும்
தாணிகள்	இழந்தபேரும்	நாணிகள்	இழந்தபேரும்
துரகம்	உடைந்தபேரும்	இரதம்	கலைந்தபேரும்
தோரணங்கள்	கெட்டபேரும்	வாரணங்கள்	விட்டபேரும்
தோமரம்	பதிந்தபேரும்	சாமரம்	எறிந்தபேரும்

தொட்டெடுத்துவாள்வெட்டு கட்டைபோலப்பட்டுத்
துள்ளித்துள்ளிவெளிப்பாரும் பிணங்கள்தம்மேல்
தள்ளித்தள்ளிவிழப்பாரும் பலபலரா

துண்டங்கள் ஆம்உடம்புகள் இடங்கொடிபோலஅம்பு
அறுபட்டுமாய்வாரும்-குரத்தலையாய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும் இவ்வளவென்று

சொலயிடமில்லாதபேரும் சல்லவிடக்கல்போல்உடம்பு
தொளைபட்டுவிழ்வாரும விடாய்எடுத்துக்
களைபட்டுச்சாவாரும் போடப்போடவும்

தொலையா அம்புகளாலே தலைபோய்ப்பம்பரம்போலே
சுற்றிச்சுற்றிமடிவாரும் முண்டங்கள்ஆகித்
தத்தித்தத்திப்படிவாரும்-நிலைகலைய

தோள்என்றும்தாள்என்றும்-வாள்என்றும்அடையாளம்
தோற்றமல்லகெட்டபேரும்-காயங்களாலே
ஆற்றமல்பட்டபேரும்-தலைகள்அற்றுத்

தம்பிமேலேநின்றாடித்தாம்பர்போலவாருகொண்டு
தொப்பெனவேவிழ்வாரும்-மண்ணைத்தாக்கிக்
குப்புறவேசாய்வாரும்-அம்புகள்எங்கும்

சொருகிஉயிர்விடச்சே-மண்ணைவெட்டிப்பிடித்துச்
சுருட்டிக்கொண்டுடிப்பாரும்-கனிபூச்சியைப்
திருட்டியுயிர்விடுப்பாரும்-கைகால்கள்அற்றுத்

சுருங்காமலேஅடிக்கும்-பெருங்காற்றின்கொம்புபோன்ற
தோலைபோலநாலுவாரும்-தங்கள்முடி
மாலைபோலேபூணுவாரும்-வருத்தமடுக்கத்

தொண்ணூறுநாமஜயோ-தன்னைமீர்தண்ணீரென்று
அடிஅடிக்அழுவாரும்-ரத்தத்தைஅள்ளிக
ஒருருத்அச்சாய்வாரும்-மனிதரென்று

தடுக்குச்சொல்லியவாயின்-இடுக்குக்காயிரம்அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும் சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச்சிதைவாரும்-கழுக்கள்கொத்த

தொங்கியபலங்காயிலே-நல்குருபோலக்கண்களும்போய்
டொங்குவிழுந்தலை அனந்தம்-ரத்தம்பெருகிப்
பொங்கிவிழும்தலை அனந்தம்-கழுகுகள்போய்த்

தூரத்தொலையவிழப்-பீரிட்டுரத்தம்எழத்
தூரும்தலைகள் அனந்தம்-ஒன்றின்மேலொன்று
வாறும்தலைகள் அனந்தம்-அறுந்ததலையைத்

தொந்தமிடும்பேயினங்கள்-பந்துகள்போலெடுத்தாடச்
சுற்றிலும்விழுந்தலை அனந்தம்-கட்டைகள்கரை
முற்றிலும்விழுந்தலை அனந்தம்-சுவாமி அம்பால்

சொற்கம்உண்டெங்களுக்கென்று-கொக்கரித்துக்கொக்கரித்துத்
துடித்துவிழுந்தலை அனந்தம் ஒன்றோடொன்றாக
அடித்துவிழுந்தலை அனந்தம்-அம்புபட்டுரு

துண்டாகசிலைகள்விழ-ரண்டாத்தலைகள்எழச்
சுழலும்கவந்தம் அனந்தம்-பிணங்களோடே
உழலும்கவந்தம் அனந்தம்-முடித்தலைகள்

துண்டித்துவிழவும்தேகம்-கொண்டெட்டிநடக்கப்பாலே
சேரும்கவந்தம் அனந்தம்-எதிர்எதிரே
நேரும்கவந்தம் அனந்தம்-சாரமெங்கும்

திருவிட்டகணைபட்டு-மரவட்டைஉருவிட்டுச்
சுருளும்கவந்தம் அனந்தம்-சரம்பிசிக்க
உருளும்கவந்தம் அனந்தம்-நட்சத்திரம்போலத்

தொடுத்தமணிக்குண்டலத்தை - அடுத்தடுத்தம்மானைப்போடத்
தொட்டாடும்சிலபேய்கள்-கவந்தத்தோடு
முட்டாடும்சிலபேய்கள்-ரத்தத்திலழுந்த

தொட்டியிலிலிப்பிணங்களை மாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
தூண்டிவிடும்சிலபேய்கள்-அதைப்பறிக்கத்
தாண்டிவிழும்சிலபேய்கள்-தின்றுகொழுத்துச்

சுயம்கொண்டுராமனுக்குச்-செயம்செயம்என்றுசொல்லித்
துதித்தாடும்சிலபேய்கள்-பிணமலைமேல்
குதித்தாடும்சிலபேய்கள்-ஆனைமணியைச்

சோடானதாளம்ஆக்கி-ஆடிக்கொண்டிராகவற்குச்
ஸ்தோத்திரம்சொல்லும் - சிலபேய்கள்- சண்டைஉண்டென்று
சாஸ்திரம்சொல்லும் சிலபேய்கள்-ராட்சதர்வாயில்

கரைவிரைபோன்றபல்லைப்-பொரியென்றுவாயில்கவ்வித்
தாவிக்கும்சில்நாய்கள்-லங்கையைப்பார்த்துக்
கூவிக்கும்சிலநாய்கள்-நிலையெல்லாம்

தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித்-தாண்டித்தாண்டிபசியைத்
தொலைத்திடும்சிலநாய்கள்-களத்தில்சக்கரும்
குலைத்திடும் சிலநாய்கள-பெருகும்ரத்தச்
சுழிக்குள்விழும்பிணத்தை-உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
தொடுக்கும்சிலநாகள்-குண்டிக்கிரையாகக்
கொடுத்திடுசிலநரிகள்-இழுத்திழுத்துத்
அனுக்குத்தனுவகாகக்கொத்திப் பிணத்தைப்பெறப்பசிஆ
குளோயிடும்சிலநரிகள்-இலங்கையைப்பார்த்
தாளோயிடும்சிலநரிகள-எலும்புகளும்
தொண்டைக்குளும்மண்டைகளும்-கொண்டுபோய்இலங்கையி
னோக்கும்சிலபருந்துகள்-வீதிகள்மேலே
வந்துமசிலபருந்துகள்-முக்குகளாலே
தொப்பினின்காடைகளை-முப்புரிகொன்றுபோலச்
சுருட்டும்சிலகழுகுகள்-கலைத்தலைபா
உருட்டும்சிலகழுகுகள்-பிணமலைமேல்
தொக்கித்தொத்திமண்டைகளைக்- கொத்திக்கொத்திமூக்கினு
னாக்கும்சிலகழுகுகள் நரியிடத்திலே
சேர்க்கும்சிலகழுகுகள்-கைவிடாமல்
தாக்கித்தாக்கிஅந்த-அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூதருஞ்சலித்தாரே-எட்டுத்திசைக்கு
மாதருங்கெலித்தாரே-பிணங்கள்மேலே
சோரும்அரக்கியர்கள்-ஸ்ரீசிலக்குளித்துபூசைப்
பொன்னிடைநாற்சிலமாதர்-அதர்க்குப்பலன்
உண்டிடைஞானம் ஏனாகளி-சம்போகளாய்
கைகோள இன்றே-விமோசனம்எல்லாம்
தொலைந்துவென்றார்சிலதேவர்-ராவணன்கொட்டம்
குலைந்துசென்றார் சிலதேவர்-இந்திரகலையைத்
தொடுக்கிறவித்தையா-கவனுக்கும்தம்பிக்கும்
கோரணமென்றார்சிலதேவர்-பின்னூர்அறியார்
காரணமென்றார்சிலதேவர்-ராகவன்மேலே
சொர்க்கத்தலத்திலுள்ள-கற்பகமலர்பறித்துச்
சாதினார்சிலதேவர்-செயமங்களம்
சூடினார்சிலதேவர்-இப்படிக்கொத்து
துரைராமன்முன் நடக்கு-திசைதிதிபோல்படர்ந்து
வரைத்துணைகோதண்டதமக் கினசதுகவே மூந்த (மூல

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பெருமூலபலம்யெல்லாம் மிவ்வாறுசாமிகையில் போனபின்னை
வருபோரில்ராவணனும்தேர்கொண்டான்பத்துவில்லும்வாங்கிக்கொண்
ஒருநாறுகோடிதேர் நூறுகோடிபரி ஒங்கும்யானை (டான்
இருநூறுகோடியுடன்குவித்திட்டான்இளையவன்வர்தெதிர்த்திட்டானே

ஙு-தருசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும் நேர்ந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி.

அட்சயமானமூலபலம் தன்னை
அந்தக்கோதண்டம்உண்டுவிட்ட பின்னை
கட்டிஅரக்கனும்தேரிலேறி தாளா
காவலிளையவன் அனுமான்மேற் கொள்ள (லட்சு)

சரணங்கள்.

௧, குரங்குவெள்ளத்தாரும்-அரக்கர்வெள்ளத்தாரும் ஆடினார்
கூடித்தொங்கும்யுத்தம்
குன்றமரங்களும்-தெலுங்கும்சரங்களும் சாடினார்
கொன்றிடுவாரைச்
செருக்களத்தினில் அரக்கன்கொடிகளுளே பேசினான்
சிலநூறுகோடிஅம்
திரும்பத்தம்பியும்-அதுக்கதையேவிட்டுத தாவினான்
தென்றும்தவிடுபோலே.
அரக்கன்பெய்யவும்
அரத்திப்பத்தம்மை தாளிசெய்யவும்
சுவாமிதைச்சுட்டுத் அஸ்திரம்தொடுக்கவும்
அரக்கன்மோகன ஐம்பால்துறிக்கவும் (லட்சு)
அய்யன்நாரணன்

௨, கொஞ்சத்தனம்பெண்ணரி-அரக்கன்விடனேன் தாண்டினான்
மேலேபாயவேலைக்
குறுக்கேதம்பிக்கு-முன்னேஅங்கதன்நேரு தாண்டினான்
அனுமான்அதற்கெதிர்
தஞ்சமென்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி ஓங்கினான்
யிருவரையுந்தளளி
சகலபேர்களும்-உருகவேஅந்த வாங்கினான்
வேலைமார்பினில்

அருசிவிபீஷணன் — பயந்துவாட்டவும்
அரக்கன்கெலித்தோமென் — வரில்ஓட்டவும்
சஞ்சீவியைக்கொண்டு — அநுமான்அழைக்கவும்
தம்பியும்சே — னைகளும்பிழைக்கவும் (லட்ச)

௩, பிழைத்ததம்பி-விபீஷணன்சுகமோ
சுகமோஎன்று — ளைம்பினான்
பின்புசாம்புவன்-ராமன்சேவடி
முன்பிரஉள்ளது — விளம்பினான்
கமழத்ராகவன்-உனைப்போல்ஆர்என்று
தம்பிதன்புகழ் — பாடினான்
தந்தவம்சிரஞ்சீவிஎன்றது
மந்தனையும்கொண் — டாடினான்
அழைத்துவான்ர — வெள்ளம்கொச்சிக்க
ஆகாசமுனிவர்கள் — பேசிஅர்ச்சிக்க
மழைக்குநிகர்மலர் — தேவர்தூற்றிட
வாழியிளையவன் — யென்றுவாழ்த்திட (லட்ச)

மூலபலப்படைகளைக்காட்டி.

விருத்தம்.

சிலம்புள்ளராகவனும் இளையோன்தன்னைத்
தேற்றினன்பிறகு விபீஷணனும் அங்கே
கோலம்உள்ளசுக்ரீவன் அநுமான்சாம்பன்
குமுதன்முதலோரையெல்லாம்கூட்டிக்கொண்டான்
நாலுதிக்கும்சூரியன்முன் பனியைப்போலே
நாயகன்கைகோதண்டமொன்றினாலே
மூலபலப்படைகளைத்தப்பார்வென்று
மூட்டினன்வகைவகையாய்க் காட்டினானே.

௩௩-ம்பதம்-மத்தியமாவதிராகம்-ஆடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧, வெற்றிகொள்ளவந்த மூலபலமான
வேதகண்டம்ஆம்வீர கோதண்டத்தசெய் (ப த்தைச்
சுற்றியசேனைப் படைதலைவருடன்
சுக்கிரீவரேவாரும்சுவாமிசெய்த விக்கிரமத்தைப்பாரும்
௨. சண்டப்பிரசண்டபெருங்காற்றிலேயெழு
தாகத்தினால்விழும் மேகக்கூட்டம்போலே

அண்டர்பெருமான் இராமன்கையால்வீழ்ந்து
ஆனைகளைப்பாரும் கிடக்கிற — சேனைகளைப்பாரும்

௩, துண்ணெனப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுளர்மிஅம்பாலேசெங் தாமரையப்பூப்போல
வண்ணம்செக்கு மிதந்துவரும்முக
மண்டலந்தனைப்பாரும் சிதறிய — குண்டலத்தைப்பாரும்

௪, சோரப்பெரும்பாய்கள் கட்டும்கொடிஆகச்
செத்தகளத்திலே ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரம்கோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடும்தேரைப்பாரும் விசைஅறுந் — தாடும்தேரைப்பாரும்

௫. கடலிலேபல மகரமீன்போலே
கண்டித்தயானையும் துண்டித்தயானையும்
இடம்ஆகிட ரத்தக்கடல்மேலே
முழுகிறதைப்பாரும் அழுந்தி — முழுகிறதைப்பாரும்

௬. கூத்தினிலாட்டுவன் பாத்திரம்என்றேத்தக்
குண்டலர்களகுறைத் துண்டங்கள் ஆய்எங்கும்
போர்த்துப்போர்த்துவெண்டிக் கூத்தினைப்போல் ஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும் கைகளைகொட்டும் — பூதங்களைப்பாரும்

௭, பண்டிபட யானை வாய்புறத்தே அழப்
புண்படயானையின் தலைகாணவே
ரண்டுபக்கமும்தலை உள்ளயானைபோலும்
லட்சணத்தைப்பாரும் பேய்கள்இன்னும்பட்சணத்தைப்பாரும்

௮. அந்தரத்தக் கடலுக்குள்ளேமக
யானைக்கொம்புஅந்தி வானத்திலேஇளஞ்
சந்திரனைப்போல மிதந்துமிதந்து
தரும்புவனத்தைப்பாரும் அங்கங்கே கிளம்புவதைப்பாரும்

௯, அந்திக்கொம்பால்தந்த சுத்திசெய்துரத்தம்
அப்பிஅப்பிவாயைக் கொப்புளித்துவிழுந்த
கத்திகளைக்கொண்டு ரக்குவழிக்கிற
காளிதனையாரும் சுத்திவரும் கூளிகளைப்பாரும்

௰, யுத்தகளம்என்னும் ரத்தவயல்மேலே
எற்றசனையென்னும் சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்கள்பயிர் ஒத்துக்கிடக்கிற
அற்புதத்தைப்பாரும் ரதங்களில் புஷ்பகத்தைப்பாரும்

௧௧. கொண்டகணவன்யென்றும் பிணத்தைக் கையில்
கொண்டெழும்பும்பேயைக் கண்டாராகியர்
அண்டமட்டும் அதை யெட்டிப்பிடிக்கிற
ஆச்சரியத்தைப்பாரும் அவருண்டா மாச்சரியத்தைப்பாரும்

௧௨. தம்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசையைத்
தானாறுகாய்ச்சாத்திப் பிள்ளையார்யென்றேத்திக்
கொம்பில்அவர்மண்டைத் தேங்காயுடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிற மட்டிப்பேயைப்பாரும்

௧௩. பேய்முகம்நாய்முகம் ஆகிபராட்சதப்
பெண்டுகள் அந்தப் பிணம்தின்கவந்த
பேய்முகம்நாய்முகம் கண்டே அடையாளம்
பிடிக்கிறதைப்பாரும் கல்லவார்த்தை பாடிக்கிறதைப்பாரும்

௧௪. பெண்அரம்பைக்கூத்து பார்க்கிறதெல்லாம்போய்ப்
பேய்க்கூத்தாச்சுதோ என்றுமுறைப்பட்டு
பண்ணுடனேகிறப் பெண்கள் பரிசி
பாடுவதைப்பாரும் தலைவிரித் தாடுவதைப்பாரும்

௧௫. இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
எட்டுத்திக்கும்கொள்ளை இட்டிக்கின்றதைத்து
கந்தஅரக்கரை ராமன்வில்லுக்கிறை
சந்தித்ததைப்பாரும் இராவணன் ஒப்பித்ததைப்பாரும்

௧௬. என் இடவும் இடம் இல்லாமல்மண்டிய
இத்தனைசேனையும் கைத்த ஐந்தொன்றுலே
வள்ளல்ஸ்ரீராமன் முகூர்த்தத்திற்கொல்லுயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீக்கினதைப்பாரும்.

ஸ்ரீராமரை மாலியவான் கொண்டாடல்

சந்தவிருத்தம்.

நீதன்கைவிசுசர மாரிபடவேயுடை
மாண்டுபோனதை விபீஷணனோடேயிரு
நேர்கண்டவோர்களும் இராகவனைமேவினர் அதன்மேலே
ஒதும்பிரானரியுடன் ஓடியதசரதன்
மூதண்டகோடியுள தேவர்கள்பகிரட
வர்யெங்கும்வேளைகளியாடல்கிளையாடல்கள்செய்திறபோதே
கோதண்டவாளியினில் மூலபலசேனையை
நாசஞ்செய்தான்யெனவே ஓடிவருநாதர்கள்
கூறும்சொலால்இதென மாண்டனனுல் அவர்படுவாரோ
வதென்றுராவணன் விசாரப்பட்டானேயே

வாள்வந்தாகாதுகவி லேசுநீல்சுநீல்என
ராமன்பிரதாபசெய ராமன்இசைஅனுதாபுகழ்வானே.

௭௪-தருதோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனுக்குநிகர் ஆக ராவணா பூமியில்வேறுண்டோ.

அநுபல்லவி.

மாமூலபலமெல்லாம் ஒருத்தன்கொன்றதேந்த
வதைகொன்றுதூதரைப் பகையாகெழுந்தமுந்த
ஆமவன்கோதண்டம விளைந்தானேபடைசிந்த
அரைஅமட்டுகால்அம்பு தெரிந்தானேஎதோ அந்த(ராமனு)

சரணங்கள்.

௧. பின்னும்சொல்லுகிறேன் அவனுக்குனதாசன்னை அந்தாட்சி
பிள்ளைவிளையாட்டல்லோ
மன்னும்மரமும்புல்லும் கல்லும்ஒருசரத்தால் கண்காட்சி
மண்ணோடேமண் ஆமே
சின்னமனிதன்என்றும் ஒருத்தன்யென்றும்யெண்ணாதே னோரூட்சி
தேவர்க்கும்தேவன் அவ
உன்னை கட்டினவாலி தன்னைக்கொன்றானே இது
உன் அண்டையில்இருக்க இன்னம்என்னடாசாட்சி(ராமனு)

௨. இன்னும்மின்னும்சொல்லாதே தர்மம்சேருமிடத்தில் கின்றல
செயமும்சேரும்அடா
சண்டைஉன்னால்ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லாம்
குடிகேடா தர்ப்பணம்செய்யடா
பெண்டுகளேஅல்லாமல் லங்கையைவிட்டுனக்குப் போகடடா
பின்படைவருவதுண்ணி
அண்டர்நாயகனை ஒருத்தன்ஒருத்தன்என்றால்
அண்டபிரமிக்கும்தேவர் ரண்டுபேர்உண்டோடா(ராமனு)

௩. வீரவேல்விட்டேன்பென்றும்-லட்சுமணன்பட்டான்யென்றும்
விம்புவார்த்தைகள்இங்கே நந்தாயே
மாருதிமருந்தாலே அவன்யெழுந்தானேயிந்த
மதிமோகத்தால்அல்லவோ வெந்தாயே
காரியம்தெரிந்தவிபீஷணன்சொல்லும்கும்ப
கர்ணன்சொல்லும்கேட்க நொந்தாயே
வீரியத்தால்அய்யோ கடுவோவாயென்ன
வீம்போபோயென்ன வினைகொண்டுவந்தாயே(ராமனு)

மூலபலப்படைகளத்தை ராவணன்கண்டது.

விருத்தம்.

வல்லாண்மைபேசியராவணன்முன்இந்த
வகைவகையாய் மாலியவான்சொல்லச்சொல்லப்
பொல்லாதபுணர்மேலேகோவிட்டாற்போல
புடைபுடைத்தான் மூலபலம்மடிந்ததாயும்
சொல்லாமலேதூதர்சொன்ன சொல்லுமுடனேதன்
சொல்லும்நிலைவரமோவென் றாக்கம்பொங்கி
யெல்லாம்பார்ப்போமெனக்கோ புரத்தின்மேலே
யேறினன்படிகளம்கண்டானன்றே.

எரு-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டானேராவணன்மெய்யீமேலே - மூலபலப்படி
களத்தையிருபதாங் கண்களாலே

அநுபல்லவி.

மீண்டாம்தூதர்சொல் லுமெய்யோபொய்யோ என்று
மெத்தவிசாரப்பட்டக்கணமேசென்றுயர்ந்தகோபுரச்சிகரமேலேறிக்

கண்டானே.

சரணங்கள்.

௧. பொனிறமிக்கதாதும்மலைமலையாய்ப்பிணம் குவிய-இருவேகல்லை
தானமதாய்ஒன்று மேகங்கள்வந்தூதகிய-ராகவன்விட்ட
பாணக்கணைகள்பட்ட மாளத்தலையுமுட்ட
வானத்தினுமட்ட சோணத்திலுமெட்ட
சோனைப்பெரியமலை தான்தொத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களையும் (கண்)

௨. சிறுமுனிவர்கள் கண்டு வோந்நீங்க-சீறியதுல
காலமதும்னையும் கண்களாய்நரிபேய்க-விரகோதண்டம்
சாலமாரிமழை போலவேகணைசொரிய
நாலுதிசையும்வஞ்ச தோலமிடும்பெரிய
மூலபலப்படையைக் கோலிவேர்அரிய
மூலக்குமூலம்ஆலங் கோலம்ஆய்த்தெரிய (கண்

௩. பெருகவேகளமெங்கெங்கும் கவந்தங்கள்ஆட-ஆட்டின்போல
அருகிலேமின்னும் பேய்கள்தாளங்கள்போட - நாகம்பிறழ்ந்த
ஒருசிலை தகருமே லவராய்ஒருகாலே
விரிகணை அதுபட சிரங்கள்முடிகள்கெட

ஒருபெரும்மலைமேலே வரும்அருவியைப்போலே
குருதிநீர்துள்ளத்துள்ளக் குருகிகள்கொள்ளக்கொள்ள (கண்)

௪. மங்கையீர்அந்த வானரப்பூச்சிகளைப்புடைத்து நிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்வருவேனென்று கன்னகளைத்துடைத்துப்போய்க்காவந்த
உங்கள்கணவன்சிடை அங்கெதிர்கண்டுகடைக்
கண்களில்நீர்பெருகி அங்கமெல்லாமுருகிப்
பெண்கள்இரண்டுமொய்த்துச் செங்கைதலையில்வைத்து
எங்கும்பதறிவிழ எங்குமகதறிஅழ (கண்)

௫. பெரியவில்லுடன் அம்புபட்டகைகளும்விரலும்-கண்டுகண்கள்நீர்
சொரியஅரக்கியர்அழுத்துகொண்டமுமகடக்குரலும் கண்டம்கண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவன்உடல்வரிய(டமஆய்)
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவன்சிலைஒடிய
ஒருவன்தொடைபறிய ஒருவன்குடைமுறிய
ஒருவனைஉயிர்வதைத் ஒருகணைசெய்ததைத் (கண்)

இராவணன் தேர் ஏறுதல்.

விருத்தம்.

மூலபலப்படைகளம்மிவ்வாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரம்இறங்கிக்கோவில்சேர்ந்தான்.
காலம்யென்னும்முக்கோடிவயதும்ஈசன்
கைவரமும்தொலைத்தராவணன்முன்னாளில்
மாலென்னும்ராகவன்கொடுத்தவரத்தினாலே
மதியும்அருகிறியும்அதுயெனலால்துவார
பாலன்யெனமுன்போல்வைகுந்தவாசல்
படிகொள்வான்தேர்ஏறத்துணிகொள்வானே.

எசு-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாபு.

பல்லவி.

தேர்மேல்க்கொண்டானே-இராவணன்-போர்மேல்க் கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

பார்மேலும்திசை மேலும்மலைமேலும்
பாயும்திரைகடல் மேலும்முட்டிய
ஆயிரம்புர விகளும்கட்டிய (தேர்)

சரணங்கள்.

க. இனத்தோடேவரச்சொல்லி
இருந்தோரில் நாருவெள்ளம் — உறக்கிறான்-தப்பி
தொனித்தாக்கையொடுகையை — பொருக்கிறான்-சங்கம்
தாணியும்கவசமும் — முறக்கிறான்-மேலே
இறக்கிறான்.
கனத்தபூமியும் — மலையும்பொடித்திட
முனைத்தபேரிகை — குழறிஇடித்திட
இனித்திறலற்றாக — வேர்வைபொடித்திட
தன்க்குமீதைக்கும் — இடக்கண் துடித்திட (தே)

உ. பத்துமுடியுந்தரித் — தோங்கிறான்-திரை
பத்தும்வெட்டியவாளைத் — தாங்கிறான்-கோ
பத்தால்அரமனைவாய — நீங்கிறான்-ஒரு
பத்துவில்லையும்கையில் — வாங்கிறான்
செத்தபேர்களை — எல்லாரிமனம்நொந்து
சத்தமேகங்கள் — போலேகால்ஐந்து
வைகத்தலத்திலும் — வாரிகொடைசந்து
சுற்றிஅர்ச்சனை — செய்துவலம்வந்து (தேர்)

௩. இருபதுகையும்வளை — மாட்டினான்-காதில்
இருபதுகுழைகளும் — பூட்டினான் அம்பை
இருபதுதோளினும் — சூட்டினான் கண்கள்
இருபதுகெருப்புப்போல்க் — காட்டினான்
ஒருபெணசாவலி — பகருகிறதொன்று
ஒரும[illegible]தரி — கதறுகிறதொன்று
விருதெல்லோர்களும் — பார்க்கவேஇன்று
இருவகையில்லு — ருக்குவேன்என்று (தேர்)

இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

சயிர்விடுகுண்டலம் மணிமகுடம்பல சடகம்அலங்கிருதம் மென்போர்வை, கவசம்நெடுஞ்சரம் அரைவடம்ஆர்ந்தைகள் கலகலெனும்பணியின்கோவை, இதமுதல்கொண்டொரு பதாகையில்வெற்றிலை. ஒருபதுசெங்கையிலும்பாணம், எரிவிழுசிந்திய கருமலைதன்றென எவரும்நடுங்கநெடுந்தேர்மேல், மதிகதிர்சிந்திட உடுதிரைசிந்திட மலைகள்அதிர்ந்[illegible]ன்பூமி, மறுகிடஎண்டிசைமுறுகிடியவிடமணிதன்என்றும்சொல்லி மந்தேலே, அதிரணமண்டலம் அதிரமதகை அதிரவேசென்ற

இலங்கேசன், அருகிலில் யெங்கணும் இருபதுகண்களில் அவசகுனம் டலகண்டானே.

எஎ - தரு - பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இப்படியாஅவசகுனம் கண்டானே - கண்டாராவணன்
இடும்பாலேயெண்ணாமல்ச்சென்றானே.

அநுபல்லவி.

கைப்படைஆனதைச் — சேகரம்பண்ணி
காகுத்தன்சாதத்துக்குக் — கொடுத்திடயெண்ணி
அப்படிவந்தானே — ராமன்மேலே
அறிந்திருந்தும்புத்தி — கெட்டவன்போலே (இப்ப)

சரணங்கள்.

க, ஆனைகளும்குதிரைகளும்பின்னிக்கு — வாங்கிடக்கால்பதறவும்
அறுந்துகொடிமேல் பருந்துவிழவும் அங்கோரத்தத்துளிசிதறவும்
சேனைகாவலர்வாய்யெலாம்வெறும் — பானைபோலவறண்டுதறவும்
சேரநாய்களும்பேய்களும்அழச் — சூரியனைப்பார்த்தோரிகதறவும்
இப்படியா.

உ, தோள்வளைசரியமாலைகள்கரிய — இடப்புறக்கண்கள் துடிக்கவும்
சேருகைமார்அழகாகமமேல்விழ — ஆக்காய்வாய்ச்சொல் படிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைமடங்கவும்கரு — தாளிஆனது [illegible]க்கவும்
வானின்மேல்க்கருமேகம்இல்லாமல் — [illegible] இடிக்கவும்
இப்படியா — (கொள்ளிகள்வெடிக்கவும்

௩. முறைமுறையாத்தேரிலேகட்டும் — விருதுகேதனம் அழியவும்
முரசமுமபேரியும்டமாரமும் — சருகுபோலே கிழியவும்
மற்றவர்கள்பூசும்சந்தனம் வறவறென்றுபேய்க் — கழியவும்
மண்மாரிகளஆனைவபொழியவும்பெணஆனையிலேமதம்கழியவும்
இப்படியா.

ஸ்ரீராமர்தேர்வருதல்

விருத்தம்

ஆசைகள்அதிர இவ்வவசகுனம் இராவணன்எதிர்படதேர்விட்டலால்னே ஆலைகள்பெருகிடநீ மறுபடிஅனுமான் மிசைவருவதற்றுணர்ந்து ஆவிரமகள்பெருகிடநீ... மாசுறுசதுமுகன்நேசமொழிதரிய வாசவன்விடுகிறதேர் இதன்மேல் மாருதிபுசமன்னவனுறிஎனவருமாரிவிஉரைசெய ஆதரவாய்

௪௯ திருமுதுமறைஎரிடவி இந்லை எரிட முனிவர்கள்தேவர்கள்
டேரிடமகம்நிறைவேறிட அவரைவர் எரிப்பக்கிவியில்லயிட்டவே
விசியமறைமொழிகார்முகில்லுளிவிய பேருவின்மேலமிசையஅதல்போ
விரன்இரவிகுலதீரன்அகில்ரகுவீரன்இராதமிசைஎறினனே [ல்

௭அ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்எறினனே - ராமச்சந்திரன் - தேர் எறினனே

அநுபல்லவி

பார்மேலேவைப்பது நேர்அல்லஅரவிந்த
பாதம்வைப்பாய்யென்று மாதலிகொடுவந்த (தேர்)

சரணங்கள்.

௧. சோதிமகிநுதலில் திருநாமம்அணிந்திட்டு
துலங்கும்அம்புருத்தாணி வலப்புறந்தனில்இட்டு
காதல்செய்யுந்தும்பை மாலைதோளின்மேல்இட்டு
கசசைக்கட்டியமார்பில் வச்சிரக்கவசம்தொட்டு
குரோதம்செய்யும்வில்லை கைவிடுத்துக்கொண்டு
பாதம்தன்னிலமிதி யடிகொடுத்துக்கொண்டு
கோதண்டம்ஒருகை பின்பெடுத்துக்கொண்டு
நாயதுக்காரவுரி யினைஉடுத்திக்கொண்டு (தேர்)

௨. ஆரவாரம்செய்யும் வீரவெண்டையம்சாத்தி
அங்கைத்தலத்துக்கு முன்கைக்கட்டியும்மாற்றி
தாரணி உள்ளோரும் வானவரும்போற்றி
தானசொல்லவேலட்சுமி காந்தன்பெயரேதோற்றி
விரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற்றி
நேரில்இட்டு காரம்உள்ளகற்றி
ஓர்வலப்புற மீதிலேசுற்றி
ஆரும்ஒக்கிடா ஒருவெற்றி(தேர்)

௩. தேவர்மடநகைதயர் சோபனங்கள்பாட
சீதைநகைகியில் மீனைந்தநகைகூட
ராவும்மலர்க்கை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தேர்ஓட்ட லங்கைமேல்கண்போட
யாவருமகண்டு கண்டுநேர்நவும்
தாவிகவசக் தகவுள்மாமவும்
தேவருக்கசு நசம்மேறவும்
ந்தவனன்னவ குந்தம்மதவும் (தேர்.]

மகோதரன்வதை.

விருத்தம்.

திருத்தேர்மீராகவனும் சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்துராகவனன்பால் சார்ந்துபோர்க்குவிட்டகோடனை
செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்துவாகைவஞ்சனுப்பிக்கு
கருத்தாவானராகவனை கடுந்தான்அவனுமடிந்தானே.

௭௯ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடிந்தானே மகோதரன் - ராமன்கைஅம்பால் - மடிந்தானேமண்மேல்

அநுபல்லவி-

கடிந்துராவணனுடனலட்சு மணன்மீதியில்விடுப்பட்டு
கடுகிஅடிஅவன மீதிலட்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துராமன்மீ தனேகசரங்கள்தொட்டு
சுதுர்மவாதுமகவாமி தொடும்கணையால்கெட்டு(மடிந்)

சரணங்கள்.

௧. அநுகூலசத்துராதி ஆயிருந்தரா யினைக்கெடுத்து-தன்னுடைய
லவனன்குடி
அகத்திலெண்ணமெல்லாம் முடித்திலங்கையின்மேலே
ஆசையினை யடம்விடுத்து இணையில்லாரா
மதுக்குரதம அநுப்பும் தேவர்களையும்பக கடுகடுத்துலட்சுமணனை
வானையும்
மடிதருவருவேன்யென்று வீரம்பேசிக்கையில் அவனவளடுத்து அதிககடுந்
வலியத தேரைஓட்டிக்கொண்டு
சினத்திறேனுடுபெருந் பின்னேகூட்டிக்கொண்டு
சேனைகளையெல்லாம்தன் நாணைப்பூட்டிக்கொண்டு
கனத்தவில்லேவளைத்து கையில்மாட்டிக்கொண்டு(மடிந்)
கணைகள்யெய்துராமன்

௨. போர்களத்தினில்வந்து அட்டகாசஞ்செய்து
புவியெங்குமதிர டென்ன லட்சுமணன்மீதில்
போகவிட்டிடும்தேரை மறித்துராமன்மீதில்ப
போகட்டும்விடுவி டென்ன சாரதியிந்தப்
பார்க்குளராமனைவெல்லக் கூடாதென்றுசொல்ல
பறகனைரெடகெ டென்னவே மடித்து
பார்அடாஉன்னை விழுங்குவேன்யென்னச்சாரதி
பயந்துடல்விடவி டென்ன நடுநடுங்கி
கார்க்கடல்வண்ணன ராமன்மீதில்த்தேர்விட

கலங்காட லோடேசா — சான்றிங் றுபோரிட
ஆர்க்கும்சேனைராமன் — அம்பிறைல்ப்போர்கெட
அதம்ஆக அவன்மார்பில் — ஓர்அம்பில்சூர்பட (மடிந்)

௬, மாலியவான்சொல்லால் சீதையைவிட லேசம்
மதித்தாவணை — அன்று தடுக்கப்பெரு
வயிற்றைச்சாய்த்துக்கொண்டு குடுகுடென்றோடி
வஞ்சனையெண்ணி — ன்று அதிசபல்
சாலியானரா வணனேழுவுலகமும்
சௌரியத் — துடனேவென்று யின்றுமனம்
தளர்ந்திந்தச்சனமயை விடல்ஆமோ போபோடன்
தனக்கிது — சரியோவென்று சொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல் அவன் — பாய்ந்திருந்து
கழுவாக்கரைந்தாராளும் — கலகஞ்செய்துதிரிந்து
சிலராமன்களை வருக — கன்சேனையைவிருந்து
செய்வித்தோர்களையால்தன் — பெருமிருஞ்சரிந்து (மடிந்)

கடைசிநாளில் ராமராவணயுத்தம்

விருத்தம்.

இந்திடைவூறடிமகோ தரனுடச்செய்ற
சேனைகளும்காமினையில் மடிந்தபின்பு
முடுகி இருவரும்தேரில் எதிர்க்கொண்டு
மூகண்டகோடிகளும் நடுங்கவிட்டே
கடுமலையோடுமலை எதிர்த்தால்போல
கடலிரண்டுகடல் எதிர்த்தால்போலவெதிர்க்கொண்
டடும்ராகவனும் இராவணனும் அங்கே
அடுத்திட்டார்சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டாரே.

அடி - தரு - தோடி ராகம் அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும் கடந்ததேசண்டை — தொடர்ந்ததே.

அநுபல்லவி.

மேகத்தைப்போலவே — ஐயையன்கணைகள்சாட
மேலத்தைதக்காறுமல் — வெய்யன்கணைகள்மூட
வந்தெதிர்ந்ததேர்மேலே — இருவருங்களித்தாரே
வானமும்பூமியும் — ஒன்றாகமதித்தாரே

வானரவெள்ளம் கடல்ப்போலே — களத்தைப்போய் வளைக்கவும்
சனர்விடும்மைச் சரத்தாலே — தெளித்தும்போய் யிளைக்கவும்
வாரிவிடும்கல்ப் பெருக்காலே — அரக்கர்காவிதுளளவும்
வீரர்விடும்கைக் தடிக்குச்சூழ் — குரக்குச்சேனை விள்ளவும்
வடவையொடுபொரு — வடவையெனநிலை
மலையிரெண்டுபொரு — மலையெனஅலை
கடலிரெண்டுபொரு — கடலெனவிரி
கனமொடுபொரு — கனம்யெனஅரி. (ராக)

சரணங்கள்.

௧, அரக்கன்ராவணன் — சிலகிலகணையெய்தான்
அதைக்கண்டேராமன் — தவிடுபொடிகள்செய்தான்
அரக்கன்நாறுநூறு — மிரம்அம்புதாற்றினன்
அதைக்கண்டேராமன் — நொடிஒன்றில்மாற்றினன்
அரக்கன்ஆயிரம் — ஆயிரம்ஆயுதம்கொட்டான்
அதைக்கண்டேராமன் — தாளிகள்தாளிகள்யிட்டான்
அரக்கன்தேரைஆ — காசத்தில்ப்போக்கினன்
அத்க்கும்சாமிதேர் — மேலாகத்தூக்கினன்
ஆதிசேடுந்தே ஷனும்பட்சி — சனும்பொறுணிடத்தேகன
காசுரனும்சிங்கமும்தப்பா — தடுத்துப்போர்கொடுத்தால்யென
ஆனதுரங்கம் திருப்பிக்கோல் — பிடித்துத்தேர் விடுந்தேவரும்
மாதலிசங்கம்நெரிணிக்கச்சே — பயப்பட்டார்முடித்தேவரும்
அக்கணம் யிருதேரும் — தடந்தத்தும் நிலம்தந்தும்
இக்குத்திசைகளும்போய் — யிடம்சுற்றும் வலம்சுற்றும்
அப்புறம்மலைதாவும் — அலைதாவும் கடல்தாவும்
யிப்புறம் செவிதாவும் — புவிதாவும் கெவிதாவும்
அன்றுமுனிவர் — படந்துகடக
யென்றீபதறி — நடுங்கிவிடவிட
அண்டமுகடுபி — ளந்துநிலைகெட
மண்டலமும்யிசை — யிண்டுதலைகெட
அதிரமலைகளும் — அதிரநிலைகளும்
அதிரவெகுதிசை — அதிரமழையிடி
அதிரஉதடுகள் — அதிகமதிகதிர்
அதிரஉடுவிளம் — அதிரயிப்படி (ராகவ)

௨௦ வடதிசைமுதல் — நாலுதிசையும்போவார்
கடலிலும்போவார் — கடல்அப்புறமும்போவார்
மனோவேகமோ — வாயுவேகமோவன்ன
மேகவேகமோ — இமுல்கமோயென்ன

வருவர்ஒடுவர் சுடுவர்பிருதேரும்
பொருவர்சேருவர் செருவர்பிளைதஆரும்
வசனமாகஉரை யார்சொல்வாரொருக்காலே
குசவன்ஆனவன் விடுகிரியைப்போலே
மாரிவழங்கும் பிரசண்டக்கொடிய டல்லப்போல பிடித்தார்பல
திவும்விசும்பும் துலுங்கச்செழு சரக்காடா முடித்தார்செல
மாதலிஅங்கம் தொளைத்துப்பாய் பரிக்குக்கோல் விடுத்தானொரு
சாயிநெடுந்தேர் மறைத்தங்கே துசத்தைக்கீழ் படுத்தானவன்
விளையராகவன்தேரை கிருதன்மூடலாலே
விளையவன்முதல்ஆனோர் களையானோர்வுதன்மேலே
மணவாளராகவன் பனிபோலறுத்தானே
கணைஎல்லாம்அறுத்தவன் கொடியையும்அறுத்தானே
மால்ஒத்தவன்படை மாரிபெய்திட
சூலப்படை கொடு சுவாமிபெய்திட
வன்னிவாளியை அவன்விடுத்திட
அன்னதேகொடு சாமிதடுத்திட
மாமயன்படை அரக்கன்தொடுக்கவும்
சாமிகர்த்தரு வாஸ்திரம்பெறுக்கவும்
மாகலோகரும் புவியும்பொடிப்பொடி
ஆகவேகள மீதில்அடிக்கடி (ராகவ)
சாமிமேல்ஒரு ரெண்டவன்விடுத்திட
சாமிஓர்அம்பு யெண்டதைத்தடுத்திட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதான்ஞானஸ் திரம்தொடுத்ததைச்சாட
சாமிமேல்ச்சூலம் அவன்விடச்சினம்கொண்டு
சாமிஉங்காரம் செய்ததுயிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் இவன்என்னும்விகாரம்
தம்பிசொன்னதை நினைந்தென்ன அங்கோரம்
தாகருடன்செறு சாத்ததை கைபிடித்துச் சாமிதொட்டேஅவன்
நாகம்யென்னும்செஞ்சரத்தைகொத்தவிட்டுத்தாளியிட்டானொரு
சாமிதிரும்பத்தொடுத்துப்பொற் பிறைக்கொக்கும் சரத்தாலவரு
ராவணன்நெஞ்சை தொளைத்தொற்றைச் சிரத்தை துண்டமிட்ட
தமிபடுசிரகரம் அவனுக்குமுளைத்திட (டான்பின்
சரிசரி அரியவே வரவரக்கிளைத்திட
கரிபடுகையால்மா தவிமார்பைக்கலக்கினான்
அவன்விடுகோமரத்தையு அய்யன்விலக்கினான்

தயித்தியன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆய்மறைந்திட
சலித்தவன்களை ஆய்விழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டிட னெழுந்திட
சாரும்விடுவிடு படையும்பொடிபட
சதலரதகச தளமும்அடிபட
இருவர்மனதிலும் வளரமுநுபகை
எமனும்உடலவிட விடைனறு வ்வகை (ராகவ)
எடுத்துராவணன் வளைத்தகைச்சிலை தன்னை
ஒடித்தும்நாணியை அறுத்தும்இப்படிபின்னை
இடக்கையேயவன் வல்லக்கையும்விழஎன்று
துடித்துராகவன் படுக்கிறான்கணைஒன்று
இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனும்சாக
அழுத்தாணியும் குடையும்படையும்போக
எதிர்த்தராவணன் ஒருபனுமுடிமேலே
பதைத்தும்மலே யினில்விழும்படி போலே.
ராமன்விடும்-செஞ்சரத்தில்கொத் துண்டப்புக் துப்-பல்லக்கரனை
நாய்நரிமண்டிக்-கடிக்கக்காக் கரிதுச்சுற்றிலும் போய்விழ
ராகவன்யிப்படி-தொடுத்துக்கத் தரிக்கக்கத்-தரிக்கத்தலை
ராவணனுக்கும்-சரிக்கட்டி சரிக்கட்டிக்-கிளைத்துக்கொள்
இறப்புறும்ராமன்அரக்கன் மாறும்வகைஎன்னா
அப்புறம்விபீஷணன்உ பாயமுறைபன்னா
லட்சுமிசீதையுங்காவல் கொண்டிறைதிர
இட்சணஆரியன்தேரும் லங்கைவழிசேர
இணக்கிடும்கர தண்டமனுப
வணக்கிடும்கோ ண்டகவைதில்
யிட்டுசைப்பிரம் மாஸ்திரந்தனை
விட்டிடத்தனி ரட்சதன்புனை
ரத்தினமணிமரு மத்தினையிட்டு
வைத்தஅமுர்தக டத்தில்அடிபட்டு
மத்தன்விபீகிற சித்திரதம்விட்டும்
பத்துமணிமுடி தத்திவிழும்ட்டும் (ராகவ)

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது.

சந்தவிருத்தம்.

தாவிமுடிக்கையி லாசம்எடுத்திரு நாலுமதக்கரி யைச்சாடி
சூரியனைத்திசை மாறவிடுத்தொரு சூறையாடித்தழுவக்காலே
மூவரைத்தவர் மேலசந்தவர் மேலுசைந்தவர் தப்பாமே
பூசைசெய்துத்திட ஆண்மைசெலுத்துபு யாசலமிக்க சக்கிரீவன்

ஆவலிருந்தொரு சீதைபொருட்டினில் வீரமும்வெற்றியு முக்கோடி
ஆயுசும்மட்டிடொ ணாதஅரசரும் ஆடலும்ஒக்கவி ழந்தேபின்
யாவரும்இக்கதை ஆரமுதொப்பவே வேறினஉத்தமர் கற்றிருக
ராமசரத்தினில் மாய்விலாந்தாயி ராவணன்இப்படி பட்டானே.

——*——

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

திருநகர்வீழ்ந்தாறழிக் கமின்புசாமிதேரில்
வெந்திறல்இயவன்றுதனில் வடிவேலெடுத்தான்
வருமரு தல்வானா அனுமான் கைக்குந்தான் வந்த
வமீனவிடனென்சொலல மகிழ்ந்தான்இப்பால்
அருணும் அய்யன்வலிநுல் இலனும்போரன்
அண்ணஅண்ணாஎன்றே அண்ணன்மேலே
திருமேல்மேல்திருமேல்போல் வீழ்ந்தேகண்ணீர்
ஒழுகின்றனபழகமசொல்லி அழுகின்றானே.

செஞ்சுருட்டி ராகம்-ஆதிதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. உன்னாலேக்கொல்லும்விஷம் உலகந்தில்எங்கெங்கும்
உண்டோ அண்ணாவே-இனிதன்று
உன்னால்கொல்லும்விஷம் உன்னிடத்திலேமாத்திரம்
கண்டேனே அண்ணாவே

௨. பிறந்தஅபிமானத்தைப் பிரம்மாவுடன்சொல்ல
மறந்தாயோ அண்ணாவே சீதைமேலே
பற்றிக அனைவரும் உயிரோடேகொண்டு
புகழ்ந்தாயோ அண்ணாவே

௩. உன்சகோதரிதனையுத் திருமேவுதன்றவென்னை
முட்டினாய் அண்ணாவே-உலகில்
காலமிருக்கையன் றவன்மேல்புகைபோலச்
காட்டினாய் அண்ணாவே

௪. அரக்கர்காசாபத்தின் சீதைஆய்வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயே அண்ணாவே-உடம்பெங்கும்
கம்பித்தெசந்தானே மடியினிலோட்டி
தொலைந்தாயே அண்ணாவே

௫. சீனாரீதுசீதைதனை முலேயும்வாழ்வெனுதின்சொல்
தின்றாய் தரீதா அண்ணாவே ராமனே

மனிதன்மனிதன்யென்று வாயும்நுடிக்கும்யெங்கே
மறைந்ததோ அண்ணாவே

௬. வள்ளல்கும்பகர்ணனும் மாலியவான் சொல்லியும
மருண்டாயே அண்ணாவே-அடங்காமல்
துளவின்மார்பெரதி சுமக்குமயென்றும்போல்மட்டும்
கருண்டாயே அண்ணாவே

௭. சுற்றமும்சேனையும்உன் பத்துமுடியும்முதல்சான
சோர்ந்தாயே அண்ணாவே-எல்லாரும்
செத்தபிரகாகிலும் ராமனேதெய்வமென்று
தேர்ந்தாயே அண்ணாவே

௮. பாங்குகயிலாசமும் உன்னுடைதோளுக்கும்
பற்றுமோ அண்ணாவே தோளமேலே
சுரங்குரங்குக்கூட்டம் இப்போதணி அணியாத்
தொத்துமோ அண்ணாவே

௯. விரிந்ததேவர்க்கெல்லாம் கடைக்கண்தொடாமல்வெடி
வெடித்தாயே அண்ணாவே களத்திலே
பருந்துங்கழுகும்கொத்த முழுமுழுக்கக்கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணாவே

௰. பூமலர்அம்புகளைக் காமன்கையெய்து
பொழிந்ததே அண்ணாவே இப்போதிந்த
ராமன்எய்தபிறகு காமன்எய்திறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணாவே

௧௧. சிறுமதிகொண்டல்லவோ மறுபெண்கள்மேல்ஆசை
திரண்டாயே அண்ணாவே அவரவர்
பொறுமைபிடித்தல்லவோ மன்னன்கிளிபெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே

௧௨. பிரமாதிதேவர்கள் தந்தவரங்கள்யெங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைத்தின்றதொரு
சரிந்ததோ அண்ணாவே

மண்டோதரி புலம்பல்

விருத்தம்.

காடிவிபீஷணன் இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாம்புவன் தேற்றத் தெளிந்தான்இப்பால்
பாடல்செய்யும்மடமாதர் அரக்கர்மாதர்
பாராமாதர்முதல் பலநரிசேர்ந்த

கூடமண்டோதரி அங்கே பொன்கொம்பில்லாக்
கொடிபோல ராவணன் பேர் உடல்மேல் வீழ்ந்து
தேடரிய துணையிழந்த இயல் போலவாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுசமுகம் பதைக்கின்றாளே.

௰௫ - இசை - காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. என்ன செய்வேன் என்ன செய்வேன் மைந்தா கமழுமேபோல் உன்னை
இங்கே கண்டு நொந்தேன் நொந்தேன் லங்கைமன்னவா - ஐயோ
உன் உயிரைக் கொன்ற தகமன் எவ்வுயிருங் கைக்கொள்ளாதோ
ஊடியிதோ வந்தேன் வந்தேன் லங்கைமன்னவா

௨. கண் ஆனபேர்களை எல்லாம் புண்ணாக்கி விட்டனான் என்னும்
கரும்பையும் வேம்பாக்கி விட்டாய் லங்கைமன்னவா - ஐயோ
பெண் ஆனசீதை பிறக்க எல்லாரும் அழிந்து போம் என்ற
பேச்சையே மெய்யாக்கி விட்டாய் லங்கைமன்னவா

௩. இனம் மிகுந்த லோகத்திலே சீதேவி நாயும் சாக்கிரமாய் வெற்று
சிந்தை மகிழ்ச்சி ஆனேனே லங்கைமன்னவா - ஐயோ
விண்போல் இந்நாளில் ஒருமனிதன் றலே சாவாய் என்ற
விதியறியாமல் போனேனே லங்கைமன்னவா

௪. சீதை ஆசையை வெளியில் சொல்லாமல் அடக்கிக் கொண்டு
செருக்களத்தில் நின்றாயோ லங்கைமன்னவா - ஐயோ
வையாசொர்க்கலோகத்து மாதருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப் பெண்ணைக் கண்டாயோ லங்கைமன்னவா

௫. எட்டாமலே கொம்பு பிடிக்க ஒட்டாமல் கெட்டியாகக் கட்டி
இருக்கின்ற மணிமார்பாச்சே லங்கைமன்னவா - ஐயோ
சட்டம் ஆகராமன் அம்பு பட்டரைபோலப் போலக்
கட்டாமல் உருவிப் போச்சே லங்கைமன்னவா

௬. கனிமேலே சீதைமேல் வைத்த ஆசை இந்த மட்டும் அங்கே
ஒளித்திருந்ததோ இச்சதோ லங்கைமன்னவா - ஐயோ
வீரன் பாணம் உன்மார்பை எலிவெட்டி சோதிக்கிறதுபோல்
வெட்டியின்றே சோதிச்சதோ லங்கைமன்னவா

௭. அவர் தம் மனைவியாயும் ஐயோ உன்னைக் காதே சீதையை யென்றேன்
அன்றுகேளாமல் விட்டாயே லங்கைமன்னவா நான்
உனக்குமுன் கொள்ளாதமுன் எனக்குநீ முந்திக் கொண்டாயே
ஓரவஞ்சகம் செய்தாயே லங்கைமன்னவா

௮. நங்கைக்குநீ பட்சன கன் எனை நயமெடுக்கச் சொல்லி
நயமில் போக்கினாய் ஏனோ லங்கைமன்னவா - ஐயோ
என் கழுத்துத் தாலி அவனால் அன்கறுத்தைகப்போலாக்க
என் வனியேயுனைக் கொன்றானே லங்கைமன்னவா

௯. அந்தம் ஆம்சீதையைத் தருமம் கங்கை சய்யும் தெய்வத்தை
ஆரோபோல் ஆசைப் பட்டாயே லங்கைமன்னவா
இந்தமரத்தை வெட்டினால் இந்த இடத்தில் சாயுமன்ன
றெண்ணாமல் புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

௰. வேதன்முதலோர் வரப்பிரசாதத்தால் மூவுலகுக்கும்
வேந்தனாய் வாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா - ஐயோ
சீதை அம்புரை மோர்விட்டு வாழ்வாம் பாழ்கடல் கெடுத்து
தெருவிலே என்னை விட்டாயே லங்கைமன்னவா.

சீதேவிக்கு அனுமார் ஜெயசேதி கூறல்.

விருத்தம்.

ஆனவண்டோதரியெல்லாம் அழுது சேர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக் கடன் விபீஷணனும் செய்தான்
வானரவேந்தனும் தம்பிதானும் செம்பொன்
மௌலிவைக்க இலங்கை அபிஷேகம் கொண்டான்
மானவனும் மாருதியை வைத்தால் போய்
மாடியதேர்ப் பாவிருக்கும் மழை பொழிந்தால் போலச்
சானகிதன் காதில் இராவணன் போய் வீழ்ந்த
தனம் சொல்வான் மகிழ்ந்து சோபனம் சொல்வானே.

௫௪ - ராகு - மத்தியமாவதிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம் சொல்லவந்தேன் - உன்றன் - தொண்டன் அனுமந்தன்

அநுபல்லவி.

சோபனம் சானகித்தாயே முந்தமுந்த
அவாயிராமகாரியமே செயம் ஆந்த (சோபன)

சரணங்கள்.

௧. ராமசாயகம் மூருகண்பட்டு ராவணன் உயிர் விட்டு ஒரு
மாமலைபோலத் தரைமேல் வீழ்ந்தானே வைகுந்தம் சேர்ந்தானே இரா
சோபனம்.

௨. தேவர் முனிவர் சிறைநீக்கி முன்போலே செழிப்பாய் உன்னாலே
பொல்லாப் பாவி அரக்கன் பயங்கரம் விண்டாரே - பதவிகள் கொண்டா (ரேஇந்
சோபனம்.

சரி

௧. இங்கேமுன்மோதிரம்தந்தானே யிருமென்றுசொன்னேனேயி ப்போ, தங்கேயெழுந்தருளஞ்சுமானே அநுக்ரெகஞ்செய்தானே யிந்த சோபனம்.

௨. சந்திரன்மிந்திரன்தேவர்களும்ஸ்தாபனம் சகலர்க்கும் சோனம் அம்மா யிந்த அரக்கர்யாரகான்கொல்லமேயானும் எனக்கிதுசோபன சோபனம். மகாநும்யிந்த

சீதாதேவி அநுமாரை உபசரித்தல்,

விருத்தம்.

கனம்மலர்ந்தராமதூதவன்யிருசோபனம் சொல்லக்காதில்க்கொண்டாள், தினம்மலர்ந்தசாமிதிரு வடிமலரைத்திசைநோக்கித் தெண்டனிட்டாள், கனம்மலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள் முகமலர்ந்தாள் என் அன்னைசனகிமுன்னுள, மனம்மலர்ந் குறையெல்லாம் மாற்றினள் அநுமானை வாழ்த்தினளே.

அ௫ - தரு - நாதநாமக்கிரியா ராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நாளும்வாழி நீதானே என்மெய்யுயம்
உன்னைப்போலவுண்டோ அநுமானே

அநுபல்லவி.

தென்னிலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பட்சித்தாயே
பின்னைமங்களம்சொல்லி என்னைரட்சித்தாயே (எந்நா)

சரணங்கள்.

௧. இருக்குமிறையிடமே பென்னென்ற வாக்கியம் என்றுமன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன் பாக்கியமப்பா உன்
கருத்திலென பிடித்ததே வைராக்கியம்உனக்குப்
பெருத்தமூவுலகும்கொடுத்தென்ன சிலாக்கியம்
சித்திநலவணக்கம் செய்யவேதுபாக்கியம் (எந்நாளும்)

௨. மனத்தினில்அடக்கிவி சாரம் நீயுமி
அனக்கிதுநீந்த சரீரம் அய்யோ
யினிச்சொல்லவதென்னஉபகாரம் அங்கே
தனித்தசாமிக்கும்செய் தாயேஆகாரம்
உனக்குநானென்னசெய் வேனுபகாரம் (எந்நாளும்)

௩. பிதமுமாயென்சொல்லைன்றும்தள்ளாதே கோபம்
யிவ்வக்கியமேலேயே டாதேயின்னும்
உதவிசெய்யும்செய்கையி டாதே வரங்கள்
பெறுவும்கந்தன்மீ யாப்படாதே
முதல்வர்மூவருக்கும் மூட்டாதே—யெந்நாளும்

சீதாதேவி அக்கினியில்குளித்தெழுந்தது

விருத்தம்.

செவிக்கிசைபம்மொழியால் அநுமானைத் தேவியிவ்வாழிகள்சொன்னாள் திரவிபிஷணனும்சென்று வந்திருச்சேனைக்குச் சமயமன்றான், புவிக் கோர்தாயேவருகயென்றான் பூவைபடுங்கோலங்கொண்டாள் புவாமனை மேல்சசென்றையன்புனைதாள் அம்மைபணிந்தனின்றாள், தம்மேநோக் கருணும்சிராமன்தனதுகுறிப்புவேறாச் சாமி அடியேன்செய்த பிழைசு ஒப்பாய் யென்றாள் தலைமேல்கைதூவித்தாள் முக்காலவலம்வந்தாள் கொழுந்தன்வளர்த்த செழுந்தணலில் குதித்தாள் அப்போசெழுந்த மருக் கொழுந்தாள்சிதைவியெழுந்தனளே.

அ௬ - தரு - பிலஹரிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எழுந்தாளேபூங்கோதை - யெழுந்தாளேசீதை.

அநுபல்லவி,

கொழுந்துபோல்தளிர்த்துக் குளித்தசெந்தணலில்நீங்கி—யெழுந்

சரணங்கள்.

௧. புரந்தரன்யிந்திராணி பூமேல்நாரணன்வாணி
பூதேசன்சர்வாணி,
அருந்தவன்உடன்கூட அருந்ததியும்கொண்டாட
அமரர்சோபனம்பாட பூமலர்போட—யெழுந்

௨. திருமேனிதணலில்வன்ன செழுமருந்சன்னளியின்ன
இசையெங்கும்பளபளென்ன
தருமம்புகழ்ந்துநன்ன நுழைக்கும்யெழுபூதமெல்லா
சகலசேனையுமென்ன கவலைதள்ள—யெழுந்

௩. மலரடிகசங்காமல் மணிக்கூறைமசங்காமல்
மாலைவண்டசங்காமல்
கலவைசரம்வாங்காமல் கனிவாய்நகைநீங்காமல்
கண்டோர்கள்ஏங்காமல் கூணம்தங்காமல்—யெழு

௭. உய்க்குமம்புலராமல் குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தல்ப்பூஉலராமல்
அங்கோராமன முன்னையில் அக்கினிதேவன் கைமேலே
அலர்ந்ததாமரைப்பூவில் மின்னலைப்போலே—எழு

அக்கினிபகவான் முறையிடல்.

விருத்தம்.

யெழுந்ததோர் சீதைதன்னை எடுத்தஅக்கினிதேவன்
செழுந்துரையாமலோராமன் திருமுன்னேவைத்துவீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன்சாமியிந்தப் பூவைகற்பென்னுமந்தியால்
அழுங்கினேனெனத்தன்வாய்மேல் அறைமிட்டான்முறையிட்டானே.

அசா - நரு - பியாகடராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

யென்னமிறைகள்செய்தேன்சாமி நான் அக்கினிதேவன்
வருமிறைகள்செய்தேன் சாமி.

அநுபல்லவி.

பன்னிச்சீதைதன்னை யென்னில்யிவேத்தாயே
பதிவிரதாக்கினியாலே யெம்மைச்சுடுவித்தாயே- யென்

சரணங்கள்.

௧. ஒருபொருளையும் சுடுவேனைத் தூஜென்மம்
யென்னையுஞ்சுட்டகிந்த அன்னைபத்தினிதன்மம்
வேதத்திலும்யென்னைஅல் லால்உண்டோ ஒருகனமம்
மெய்பொய்விளக்கும்யென்மேல்செய்யல்ஆமோவன்மம்—என்

௨. பாலும்பதக்குமோ ரும்பதக்கென் நெய்யைப்போமோ
மைக்கொடிசீதைக்கினை எரப்பெண்கள் நாமோ
நாலும்தெரிந்தறிந்தக் கோலம்செய்யல்ஆமோ
நங்கைகவிவளாலேயென் அங்கம்யிப்படிவேமோ- என்

௩. நீதிஅனுமான்சொன்ன சேதிக்கு உண்டோலோபம்
இன்னம்திருந்தும்சோதிக்காய் உனக்கில்லென்னலோபம்
சதிஇருந்தத்துக்கும் சீதைக்குயென்பிரதாபம்
சொன்னேன்சத்தியம்யிது கொமேலன்னகோபம்—

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்.

விருத்தம்.

மாட்சிஇவ்வாறுசொல்அக்கினிதேவனை வளைக்கண்டான்
சாட்சிஎல்லாருக்குமநீயேசனகிக்கு ஸ்திரியசொன்னாய்
மீட்சிசெய்வாயென்றுவிட்டான் அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெய்ராகவன்முன்னேயிருந்துகளித்தவளே.

ஸ்ரீபிரம்மதேவர் ராமரைத் தோத்திரம்செய்தல்.

விருத்தம்.

அனம்போல்இவ்வாறெழுந்தாளை அருளால்நோக்கிராகவனும்
கனம்சேர்கெள்ளுன்சனகிகுணம்கண்டுதுதித்தான்பிரமாவும்
நின்றான்சாமிநின்மகிமைநீயேஅறிவாய்சீதையின்மேல்
நினைந்தாள்வதெனாவளபெருமை தெரிப்பான் புகழ்ந்துவிரிப்பானே.

ம௲. இபிதை-பூபாளராகம், அடதாளசாப்பு.

கீர்த்தனைகள்.

௧, பராமரவி குலராமாபுச சலராமா
பலராமாகோ
சராமராமனே காராமாசௌந் யிரநாமா-ராமராமா
தராமாஆ

௨, பள்ளமாயைஇந்த குள்ளேபுகுந்தெவர்க்கும் என்கோவே
பரமபதந்தருவைய
கள்ளனும்ஆய்நின்று விளக்கும்பிடிக்கிறாய்உன் கர்த்தாவே-ராமராமா
கபடைஆர்அறிவார்என்

௩, முக்காடிட்டபிள்ளை முன்னின்றபிள்ளை அல்லால் அறியாதே
முதல்க்குட்டினபிள்ளையை
இக்காரியம்போல ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி தெப்போதே-ராமராமா
யிறை-நின்றஉனைக்காண்ப

௪, நீதியாகஊற பேருக்குள்ஒருவனை பூண்டாயே
நீக்கியருளும்வித்தை
ஆதிமூலமென்ற நாதத்தில்ப்பத்தம்வைக்க தாண்டாயே-ராமராமா
ஆனைக்குமுன்னேவந்

௫, கயிற்றைப்பாம்பென்றெண்ணிக் கலங்கும்வண்ணம்ஒன்று வகைபோலே
கருக்கலஉண்டாகிய
மயக்கத்திலேநாங்கள் மயங்கும்வண்ணம்யிந்த செமோலே-ராமராமா
மயக்கம்காட்டல்ஆமோ

௬, ஞாலம்தண்ணீர் அனல் வளிவெளி இவைக்கு
காலூன்றிரண்டொன்றும் ஆதிகாரா
கோலமாண்டம்காட்டி ஆருக்குள்ளேஆளாய்
நீஅருமையிறதென்ன சருவிசா-ராமராமா

௭, மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையும்நடைப்பாய்உன்
வல்லமைஅறியாதல் லோபூமி
மாயைக்குள்இரும்பவும் மயக்கம்காட்டிஞல்உன்
மகிமையைஅறிவதெப் படிசாமி-ராமராமா

௮, சீரும்செல்வமும்பெற்ற தாயும்தந்தையும்என்றே
நினைக்கிறோம்காண்சுக ராகாலம்
தாய்இன்மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச
சாயிதிசெய்தாயோ மிக்கோலம்-ராமராமா

௯, கனிவிறுவேனோ தடமிருந்துயிருக்குமோ
கருத்தும்நீ தெரியாயே பெரியோனே
சனகருக்கும்மாத்திரம் தெரியாதபோலவிக்கிர
சாலம்செய்யல்ஆமோ சீர்தாமே-ராமராமா

௰, அக்கினியையும்கூடுரு அக்கினிநாதன்
அக்கினி அறிந்திடே யிவன்குட்சி
மிக்கோலமாயவனை தீண்டாமல்திரைத்தோடே
உடுத்தானே விதைவிட எனசாட்சி-ராமராமா

௰௧, தீயையும்வென்றுசொல்ல வகையும்மடைவச்செல்
திரையும்சமுமயிலன் பிறதாபம்
வாய்புளித்ததோடும் (காய்புளித்த கோளன்று
மனத்தில்லாளன்னிறதும் வெகுபாபம்-ராமராமா

௰௨, என்னுக்குள்ளாகன்னைப்போல இருக்கிறான்நீதென்று
இடத்திலிருக்கலேயோ பார்த்தாலே
உள்ளக்கருத்தை கவளாளல் அறியுமவன் பார்த்தினைத
உனை அல்லவோ சொல்லாய் கர்த்தாவே-ராமராமா

௰௩, அதிர் அரக்கரைக்கொன்று பதியிலெங்களைவைத்தாய்
மிக்கத்தயவுனக்கேகவ கேபோச்சோ
மதிலேவல்லிளையிக்கே சோதித்தாய்எங்களை
விருத்திட்டுபகைகாண மனதாச்சோ-ராமராமா

௰௪, அருக்காகியபொன்னைப் புடத்திலிவைத்தெப்பார்க்கா
மிகவருத்தக்குண்டோசொல்லாய் வித்தியாசம்
அருக்கில்லாத்தங்கத்தைப் புடத்திலவைத்தேடுத்தாயே
அய்யாஉனக்குமுண்டோ மதிமோசம்-ராமராமா

மக்களையும் மருமகளையும் சக்கிரவர்த்தி புகழ்தல்.

விருத்தம்.

ஆரதபிரமன் இவ்வா றுரைக்கத்தேவர்
அனுமதியால் தசரதன்தேர் நிலம்மேற்கொண்டான்
காராரும்குழல்சீதைக் குபசரித்தான்
கற்பகமேவாழி என்றான் இளையோன்தன்னைச்
சோராமல்அண்ணன்தாள் புல்லனும்யிந்திரன்
தோள்புண்ணும்தொடைத்தனையே என்றான்கண்ட
மாராசிராமனைத்தன் மார்பில்க்கட்டி
மகிழுவான் அவன்குணத்தைப் புகழுவானே,

அடு சரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யனேயின்றுன்னைக்கண்டேன்-ஆனந்தம்கொண்டேன்.

அநுபல்லவி.

வையம்ஆள் தசரதன்ஆம்என்னை மலம்நீக்கிவிட்டபின்னே
வானவருக்கும்அந்த நான்முகனுக்குமெட்டா
மாபவன்உலகத்திலேயிருன்றென்னை வைத்த (அய்ய)

சரணங்கள்.

௧, மல்லிகைப்பூமிதித்தாலும் வருத்தமுன்தன் தாளிலே
சனந்திறம்உள்ளகல்லுயர்ந்தாளும் பொருந்ததோய்ந்தநாளிலே
எல்லாருகாலக்கைகேசி சண்டாளிஎன்தோளிலே
பிருந்துசெவியைக்கடித்தாப்போல்உனைப்பிரித்தாளேஒருகோளி
சொல்லும்நரித்திரமக்குத்திரவியம் கண்டெடுத்தால்போல் [லே
செல்மக்குருடனுக்குத்திவ்வியம்கண்கொடுத்தாலபோல் (அய்ய)

௨, கைகேசிசொல்லம்புக்காயம் கொஞ்சத்திலேமாறுமோ
கட்டிக்கொண்டாதினதல்லால் பின்னையும்துன்றையும்ஆறுமோ
அய்யாவுன்முகத்தைப்போல அபூர்வமும்சுவைஉறுமோ
ஆர்முகமும்உன்முகம்போல் ஆகுமோமனந்தேறுமோ
கையும்மெய்யும்என்தன் கல்கள்தெரிசித்தது
கண்கள்படைத்தபலன் பின்தல்லோலபித்தது (அய்யனே)

௩, பாதனையும்கூட்டிக்கொள்ள வேறுமோஉற்றரிமைக்கு
பாருளோர்உனக்கொப்பாரோஎன் அப்பாஉந்தன் அருமைக்கு
நாருவும்ஆம்அருந்ததிகூட நிகரோசீதைபெருமைக்கு
சோதிக்கவேணுமோஎன் சொலமேவன்உன்தன்ஒருமைக்கு

(*) விதை யிரட்டித்துப் பாடுகையில் உன்னைஎன்று முதலிலேசே
ர்த்துக்கொள்க,

திருக்கண்டகன்னுங்கும் — திர்குன்டோமென்றோசோ
தேவாதிதேவர்க்கும் — சுரக்தேனேஉன்னுலே(அய)

——————*

அனுமார் வசந்தனைக் கொன்றுவருதல்.

விருத்தம்.

முடிபுனையும்தசரதன்உக்ரயிங்கிதா முழுதும்மொழிந்துடனே
முதல்வர்வரம்தனில் அவைவர்கஞம்பரி முறைமிலைமுழுமிலே
விடர்பெருகும்பரதனன்அருளும்படி வடதிசைபுஷ்பகம்மேல்
ரகுபதியுமசன் கிம்முருதாம்சியும் எங்கும்கிரைந்திடும்முன்
மடியும்வசந்தனை ஒருதியிதேமகொடு வருகெனஎம்பெருமாள்
வனைதிருபம்தனை முடிமிசைகொண்டொரு மாவியின்மண்டலமும்
அடிகளிதில்திரன் உரைநடுமண்டலம் அயன்உரைமண்டலமும்
அதிர் அதிரும்படி விசை அனுமார்தன் அம்பரவில்கிளம்பினனே.

அசா-கரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

தாவிஅனுமந்தன் — பாய்ந்தானே-வசந்தனைராம
சாமிமுன்கொண்டோடி — வாய்ந்தானே

அநுபல்லவி.

காவல்வசந்தனைமுன்போலே காட்டென்று செய்ததற்கே
காருத்தனைமுந்திட — எம்பரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அனர — நெடியவிசில்விசைகொண்டு (தாவி)

சரணங்கள்.

க, அருவிவமலோகவுமைர் — சாட்டி-வரகதன்யில்லாமல்
சொல்லிஅரிகரின்அபா — மாட்டி-காருகலிழுக்க
நரகவாசவர் அப்பால் — ஓட்டி-காட்டானன்று
நமனைவாவில்சுருக்கி — மாட்டி-மெயவின்குருந்தேடி
கருடவேகமொடு — கந்தர்வலோகமும்
யிருக்கணனுமசியிட்டாருன் — யிந்திரலோகமும் (தாவி)

உ, ஐந்தாருதிறல்மெய்க்கும் — தேடிபயட்டுவர
அந்தத்தேவசொர்க்கை — யாடி-சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகமுடன்வெட்டுநதைத — காடி அந்தலோகத்தில
சுற்றுகேசுத்திலேபோய்க் — கூடி-அதுதப்புரம்
பந்துபோலேபெருக்கம் — பக்கத்துவால்பெருக்கி
அந்தகறுடவே — மிக்கிறவையுசுருக்கி(தாவி)

௩, கவியொமிரம்லோகம — கொட்டிவசந்தனையிங்கே
காட்டென்அமிரம்மாவுடன் — தாக்கிஇப்பிரவெமனே

டவனையும்வாலில்கட்டித் — தூக்கி சாசரென்ன
அந்தஉலகைவிட்டுப் — போக்கி மிகவுமல்ல
தவமிருந்தபேருஞ் — சத்தியமுனிவர்கிட்டும்
விவரமுக்திதரும் — விஷ்ணுபதவிமட்டும்—தாவி.

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட இடங்களைக்காட்டல்

விருத்தம்.

ஓகையுடன்அனுமன்இந்த வாறுவசந்தனைத்தான்உடனேகொண்டார்
ஆகமிதமிககளித்தார்வானரர்கள் மானிடர்கள்ஆனார்இப்பால்
வாகைபெறுதம்பியுந்தானும்படையும் புஷ்பகமேல்மகிழ்ந்தராமன்
தோகையெனும்சீதையுடன்செல்லுவான் இவைஇவைகள்சொல்லுவானே

மகூ-கரு-இயிசை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்-

க. கன்னிகையேஅந்த சனகன்வேள்வியில்வந்த
கற்றுள்ள — மடமானே
உன்னியித்ததில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உற்றுப்பார் — நீதானே
உ. வடிகணைஒன்றாலேராவணன்உயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப் — பாராய்
கெடிபெறும்நீலன் அந்த பிரகஸ்தன்உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் — பாராய்
௩, திரள்அங்கதன்அந்த வச்சிரசந்தனைக்கொன்ற
தெற்குவாசலைப் — பாராய்
வீரன்உன்மைநதனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்குவாசலைப் — பாராய்
௪, உறுதிசொலகும்பகர்ணன்அதிகாயன்முதல்ஆனோர்
உருண்டகளத்தைப் — பாராய்
நெருமலைபலங்கள் கால்மாடுதலைமாடாய்
பிரண்டகளத்தைப் — பாராய்
௫. அடுபோரில்சமைக்காதத அனுமான்அகம்பனைஅன்
றடுகளத்தைப் — பாராய்
படுபாவிஆம்கோ தரன்என்தன்கையில்பட்ட
படுகளத்தைப் — பாராய்
௬, வடிவானபாண்டம்கொட்டித்தடிச்செய்யுங்குச
வனுக்குப்பலநாள் — வேலை

சுசீ

தடிகாரனைக்கரை கூஷணம்போல்அரக்கர்யென்னும்
சமைந்ததைப்பார்கண் ணே

௭, இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
எழுமதில்கள் பாராய்
அந்தம்ஆம்பாதாள லோகத்தின்கீழும்போம்
அகழிகள் இவை பாராய்

௮, சுக்கிரீவன்தானிங்கின்று ராவணன்மேல்பாய்ந்த
சுவேலமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைபட்டு ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராய்

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதின்மகிமைகூறல்

விருத்தம்.

நிற்மென்கூந் தல்ச்சானகியே நின்னை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகள் ஒருநாளிலே பெருங்கச்செயும்போர் அணையாராய்
உறுதிஆகஇ தன்மகிமை உரைக்கமுடியா தானாலும்
சிறிதுமொழிவேன்என ராமன் செல்வான்யெடுத்துச் சொல்வானே.

௮௭ - தரு - மோகனராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தச்சேதுவைக் கண்டால்போமே ஜனகன்பெண்ணே இசபாசித்தி [யுமே

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே - சகலபத்தினிகளும்-தொழுவருயமாதே இந்த

சரணங்கள்.

௧. தந்தைதாயுடனே குருதெய்வங்களையும் கதிகெனன்று
தஞ்சம்அடைந்தவரைக் கெஞ்ச அடிக்கும்சம்புனையும்-அருமிக மா
அந்தணரைப்பகைவளைவஞ்சனைச்கொல்லும்மேனகரையும்-பகுர காலத்தில்
அன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டடிடும்வஞ்சனையும் - பயப்படாமல்
கிந்தைஆனகள்ளைக் குடிப்பதும்-பர
மங்கைஉரைஞககல்லே இடிப்பதும் உச்
சந்நிவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கொண்டையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபேர்பொருளை கொண்டதோஷமும்-
நோன்புகளைகுவிவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும்
மடிசமூழும்பெண்களைக் கண்டதோஷமும்—இந்த

௨. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகியநிலையும் வயிற்றினிற்ப
கீர்ளன்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும்-பாதசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந் தோடிநெருப்பிடும்புலையும்-கன்னிகள்சுத்தி
விலக்கும்பரவைகளும் கலர்கிடவேசெய்யும் கொலையும்ஆணுபெண்
கூடும்கூட்டுறவைப் பிரிப்பதும்-வழி [ணும்
பாடுதப்பிநடக்கக் குறிப்பதும்-நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும்-வினை
யாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கெடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும்
நாண் இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்தகர விடுக்கும்பாவமும்
கோள்சொல்லிக்குடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும்—இந்த

௩. மாலை இட்டவளை இகழ்ந்துசொல்லும் பாதகமும்-வேறுருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்சாதகமும்-பாலும்தேனும்
போலிருப்பவரைக்கலைக்கும்மித்திர பேதகமும்-மாதவிடாய்
புத்தமங்கையரைச் சேர்த்தனைதருதகமும்-குருவென்யென்று
மேலவர்களைஅலைக் கழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை அழிப்பதும்-செய்யும்
காலசெபதபத்தை ஒழிப்பதும்-இடும்
பாலேவிசவைப் பழிப்பதும்
அறும்பிணைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
யிருட்டினில்யிடம்மில்லை யென்றதோஷமும்
ஆலயங்களில்ப்புணர் கின்றதோஷமும்
ஆற்றில்அம்மணத்துடன் சென்றதோஷமும்—இந்த

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கூறல்

விருத்தம்.

திருவணைப்பலன்கூறிதன்று சிலையிறுலப்பகுத்தராமன்
தருமமாக்குழலி ஆன சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமதில்அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்தொட்டு
வரும்வழி அடையாளங்கள் வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே.

௮௮ - தரு - ஆனந்தபைரவிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஜனகன்மாதே பாரீர்-ஜனகன்மாதே.

அநுபல்லவி.

இனிவிடைஎன்மனம்-மகிழப்பாராய்பெண்ணே—சனக

சரணங்கள்.

௧. இலங்கைநகர்மேலேபுக்கான் வெழுந்தயமான்பாயவே
   விட்டிருந்தருமகேயத்திரம்விடு — தானே
 நலம்புகழுமேவெண்ணை வருணன் அடைக்கலமென்று
   சரண்புகுந்ததானமிது — தானேபெண்ணே—சனக

௨. மதிகதிர்வுள்ளவரும்போல் வெறியமலேயிதுதிவ்விய
   மகத்துவமுடைய அகஸ்தியமுனி — தாஸம்
 செதியில்வெதிரேகின்ற மலேஇதுசுக்ரீவன்வாழ்
   கிஷ்கிந்தைஅவனுக்கா — இனமபெண்ணே—சனக

௩. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல்சூழ்ந்தனையினக்களோ
   சகிசேனைக்கள் ஆகவொருக் — காலே
 விந்தமலேயின்அம்மையைராமதூர்த்தருமாறி
   கிநோதவருகிருதாக்கனை — ஞமே-பெண்ணே—சனக

௪. இனக்கும்யென்அம்பின்றலே ஏழுமரங்களும்வீழ்ந்து
   கிடக்கிறதைப்பார்நமக்கு — நேராய்
 வலக்குமமழைகாலத்தில் தமியுடன்நாயிருந்த
   மாலியவந்தமலேயிதனைப் — பாராய்-பெண்ணே—சனக

௫. துதிசெய்சதுர்பணிகளைச்சுக்ரீவன்காட்டநான்
   அயருத்தமதங்கமுனி — வாசம்
 அதிகபம்பாநதியாவெப்பமையும்அன்னையும்காத்த
   அனுமன்கண்டதிசலிடம்பமை — ஓரம்பெண்ணே—சனக

௬. தபோதனமுமதேதற்றிப் பசிஆற்றியெனைப்போற்றிச்
   சபரிமுத்திபெற்றதிந்தச — சாலே
 உயிர்போதுமதைத்தேடி வாரிம்வழிமேல்க்கவந்தன்
   உயிர்கொண்டதும்இதே — மூலே பெண்ணே—சனக

௭. எதிர்கருமாரனைக்கைகையில் பழமைபாராமல்உன்றல்
   இறந்தசடாயுக்கிக்கேசமல் — காரம்
 சதிசெய்மூனவருக்கும் நாமிருக்கதம்பிசெய்த
   சாலேயிதுபஞ்சவடி — இரம்பெண்ணே—சனக

௮. இனிடம்மாரீசன்பட்ட இடம் சூர்ப்பநகைகெட்ட
   இவிடம்கரதூஷணர்வி — காரம்
 இவிடம்கோதாவிரி அன்னை விடம்தாம்கண்டதென்னை
   இவிடம்உன்னைராவணன்செய் — மோசம்-பெண்ணே—சனக

௯. தனித்துநீபுலம்பும்நாள் உன்னிமித்தம்உயிர்விடும்
   சடாயுவனம்இது அவன்என் — சாமி
 நித்தியம்இல்லாஅகஸ்தியமுனிவளக்ருப்படைகொடுத்தஇடம்
   அதிவையோசுதல்லோபுண்ணிய — நாமி-பெண்ணே—சனக

௰. இதுசுதீக்ஷ்ணமுனிவனம் இதுதண்டகாரணியம்
   இதுவேமுனிவர்கட்குநி — வாசம்
 இதுசரபங்கமுனி தேவியுடன்முத்திபெற்ற
   இடம்இதுஅதிகபிர — காசம்-பெண்ணே—சனக

௰௧. இங்கேவிராதனைக்கொல்லத் தேவன்ஆகினனைபோற்றி
   எகிறன்அல்லவோவானின் — மீதே
 தங்கப்பணிஉனக்குஅநுசூயைதரவேஅத்திரி
   தபவோடே தரித்தஸ்தலம் — ஈதே-பெண்ணே—சனக

௰௨. கன்றுபிரிந்தபசுபோல் நான்பிரிந்தபரதன்வந்து
   கண்டமலேஇதுசித்திர — கூடம்
 அன்றியேயவனதன்றோ எதிர்வந்தயமுனைஇதுக்
   கரைபாளம்பார்மூங்கிலால்செய்த — தடம்-பெண்ணே—சனக

௰௩. சார்வமுருகுந்தும் நம்மைவரும்வழிநோக்கி
   இருக்குமபரத்துவனுக்கிது — காணி
 கார்முருகன்நாக்கும் சங்கைஇதுயமுனைநாள்
   கரைஎறவிட்டநிந்த — தோணி-பெண்ணே—சனக

௰௪. சிலம்உள்ளதந்தையார்க்கு எள்ளும்நீரும்நான்இறைத்த
   தீர்த்தம்இதுகங்கை — நதி
 மூலமுதல்பொருள்இருக்கும் ஆலிலைபோலஇதோ
   முன்காணும்நகரம்அ — யோத்தி-பெண்ணே—சனக

—*—

ஸ்ரீராமர்வர் இல்லை என்றுபரதர் புலம்பல்.

சந்தவிருத்தம்.

உரத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
   உடன்வரும்சேனையும்தானும்பரத்துவாசன்
வரச்சாலையில்புகுந்தான்அயோத்திதனில்
   மாருதியைஅனுப்பஅவன்வரும்போதிங்கே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்தநாள்மூர்ச்சையோ
   சாமிவருவானோவாரானோஇனம்
வரக்காணேனென்ஆவிவிடுவேனென்று
   வருவோன்பரதன்நொந்துதேம்புவானே.

௯௭- திபதை-பூபாளராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. பதினாலுவருஷம்போய்ப் பரதா நான்வருகிறேன்
பாரடாவென்றாயிந்தப் பூமி
பதினாலுவருஷத்துக் குள்ளேவருவது
பதினாலும்போயோவென் சாமி-ராமராமா
௨. உண்டானராமரைக் கொண்டுபோனானோ என்றன்
வழிவினைப்பயன்மிந் தானோ
பண்டையிலே யெழுதிமயிரால் மறைத்துவைத்த
மாலேயினைசபடறி வேனோ-ராமராமா
௩. முக்கியபாதுகையே யெல்லாத்தெய்வமும்யென்று
முன்னாலில்க்கட்டலாயிட் டாயே
தெற்குத்திசையேயெல்லாத் திசையும்ஆம்யென்றெண்ணித்
திசைபார்த்துத்திசைக்கவிட் டாயே-ராமராமா
௪. வருவான்யென்சாமியென் னைப்பிரியாதேயென் றநெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் காதே
இருபாதம்யென்றுசொல்லும் கரைகண்டால்அல்லவிப்பில
என்கண்ணீர்வெள்ளம்அடங் காதே-ராமராமா
௫. உருகிறதாய்மார்க்கும் ஊர்க்குமெனக்கும்சொல்ல
ஒருவனைக்காணேன் கன் மீதே
வருமவிதவங்கதென்றால் பிடிவிடிபடவேறும்
மாட்டோம்யென்றாலும் விடாதே-ராமராமா
௬. அண்ணன் ஆம்யென்சொல்லை சத்துருக்கனுமகேளாமல்
அரசாளமனம்கலங்கி றானே
அண்ணன் அழைத்தபோன லட்சுமணன்போல்யென்னையும்
அழைத்துப்போகட்டியென்வி றானோ-ராமராமா
௭. பூமிநெருப்பில்விழும் விழவேண்டாம்யென்றெந்த்ரு
புதிய தீசொலலெய் லாயோ
சாமியின்போனநெஞ்சே வருவானோ
சந்தேகமெய்த்துசொல லாயோ-ராமராமா
௮. பொடித்தவனம்தன்னிலே யெவருடன்சண்டையோ
புரோகிதரேசொல்லுவா ரோதோ
கடும்படையில்போனவர் விடப்பட்டாமல்திரும்பும்
காயகன்வரத்தகை யோ-ராமராமா

௯. பருவங்கள்பதினாலும் தவம்செய்தென்னகண்டேன்
படைத்தேனோஇந்தஅப வாதம்
பெருமாள்சென்றவழியில் புல்லாய்முளைத்தாலும்
பெறல்ஆமோஆண்டவன் பாதம்-ராமராமா
௰, அரசனையும்காணேன் அரசுக்கரசானஅ
அண்ணனையும்காணேன்காண்ப மாத்திரம்
பாதகன்யென்றபேரைப் பரதனென்றுசொல்லல்ஆம்
பாவிநான் அதற்கல்லோ பாத்திரம்-ராமராமா

—※—

சத்துருக்கர் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்.

பரதன்இத்தவிதம்புலம்பிச் சாமிதெரிசனம்காணப் பாவிநானே, சரத மாயிவித்திப்பாய்வேன் உலகாள்வாய் சத்துருக்கா தம்பியென்றான், விரவியகாதினிலதுபோய் நெருப்பாகச்சுடவுனுடம் விழுந்துசோர்ந் தான், நரகம்அன்றோஉனக்குப்பின்நிலம்வென்றான்யென்கென்னலம்

௯௮-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம். (என்றுரே)

பல்லவி.

இதற்கோநான் ஆளாயினேன்-யிதற்கோ அண்ணாவே.

அநுபல்லவி.

சதிக்குள்சத்துருக்கனை வாயென்றுமறந்திட்டாயே
சாமிபரதாயென்னைக் கைநழுவவிட்டாயே (இதற்)

சரணங்கள்,

௧. பூமிஆளச்சொல்லி யென்னைத்தானே-விட்டுப்
போறாயென் அருமை கோமானே
ராமன்முகமுடன் முகமும்கண்டோனோ
கண்டிட்டுநிலமாட்டினை குட்டிபோல்ஆனேனே (இதற்)
௨. ஒருவன்கானகத்தில் ஏகவும்-அவன்
உடன்ஒருதம்பிதானே போகவும்
ஒருதம்பிஅனல் நெருப்பிலேமூழ்கவும்
ஒருதம்பியென் உயிர் வலதுபிராகவும் (இதற்)
௩. எனக்குமாத்திரம்உடல் கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்துகாளவிட்டால் கஷ்டியோ
உனக்குப்பின்வாராமல் யெனக்கொருகெட்டியோ
உன்உயிரும்யென்தன் உயிர்கருப்பட்டியோ (இதற்)

அக்கினியில் விழுந்த பரதரைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வாடி இவ்வாறு ரூசதம்பிக்கிரங்கான்கான் போய்
மாள்வேன் வெளினிவன் புவியை ஆள்வன் யென்று
கூடியமந்திரிமாரும் ஊர்உள்ளாரும்
குலைந்தலரப்பரதன் இவ் வார்க்கச்சொறுன்
நாடியதோர்கௌசலையும் கேட்டுவந்தாள்
என்மகனே மகனேயென் செய்வேனயென்றே
ஓடிஅங்குனைகையிணையைப்பிடித்தாள் புத்தி
உரைக்கின்றுள்மகன்மனதைக் கரைக்கின்றாளே.

௬௰-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னே நினைந்தாய்பரதா- என்னே நினைந்தாயே.

அநுபல்லவி.

அன்னையென்ற கௌசலையை- அகலவிட்டுப்போகிறாயோ

சரணங்கள்.

௧. முன்மகன் ஆகியராமன் முகம்பாராக்கவலையெல்லாம்
உன்முகத்தைக்கண்டுதீர்ந்து உளம்குளிர்ந்தேன் மகனே
நின்முகமும்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம்பார்த்தால்
யென்முகத்தைப்பார்க்கும்முகம் யாதுமுகம்மகனே — என்
௨. பெத்தனைசாமருமுனக் கிளையாயோர்போனால்
செத்துலகம்போம்யென்று சிவலோகம்போம்மகனே
பெற்றமனம்பித்தெனும் பிள்ளைமனம்கல்யென்றும்
சுற்றிஉமசொல்லுகிறபடி துணிந்தாயோடாமகனே — என்
௩. இசைகொண்டராமன்வர கிடோ அதோவென்றிருக்கும்
மதமகொண்டாலப்போலஉயிரை மாய்க்கல்ஆமோமகனே
சுதந்தரமாத்தவம்செய்தும் சுகம்தரும் வினையும் அல்ல
விரதம்தக்கினையும் அல்ல வேண்டாம் அடாமகனே — என்

பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டிரங்கல்.

கொச்சகம்.

பன்னிருஇதாய்சொல்லப் பரதன் கேட்டு அம்மே நானேன்ன
சொன்னபடி காத்திருக்கும் சுவாமிவந்து திரிகின்றிலரேன்

பிள்ளைஎனக்கார் இருக்கிறார் ஊர்போய்என்பெருந்தீயில்
என்உயிரைவிடுவேனென்றெழுவான் சொல்லிமொழிவானே.

௬௧ - தரு - வசந்தராகம் - திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இனிநான் இருக்கலாமோ தாயே

அநுபல்லவி.

அநியாயத்தில்அயோத்தியில் காகாமல்போனேன். (இனி)

சரணங்கள்.

௧. மறுவில்லாவரம்கொண்டேன் நானே அண்ணன்
வழிபார்த்துப்பார்த்தென்றன் விழிபூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப்பருவம்நான் தானே - இதிலே
இறகுபூங்கொடித்த உடலைஅழிப்போனேனே. (இனி)
௨. வருத்தம் அறியான்சாமி கொஞ்சம்-அறிந்தால்
வாராமல்இருப்பானோ எனக்குண்டோ தஞ்சம்
நெஞ்சுக்குமேதகவில்லைப்பிர பஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலேபோட்டாலும் வேகாதோ நெஞ்சம். (இனி)
௩. அரசனுக்குதவாமல் கெடுத்தேன்-அண்ணன்
அருமந்தமுடிக்குப் பின் சடைமுடிகொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக்காட்டில் விடுத்தேன்-பரதன்
சாமித்துரோகியென்றே எங்கும்பேசெடுத்தேன். (இனி)
௪. அய்யர் அன்னைசொல்லைகே காமல்-கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன் இரு வுளத்துக்காகாமல்
செய்தேன்வெகுகுற்றம்போ காமல்-பல
நீட்டுக்குமுழுக்கொன்று நெருப்பில்மூழ்காமல். (இனி)

ஸ்ரீராமர்வரவை அநுமார் பரதருக்குக்கூறல்

விருத்தம்.

தந்தாய்கௌசலைவந்தாளொடுபரதன் பாடுகள் இவ்வமுன்கூறி
கொகதார் அனலைவலம்சூழ்பொழுது குழந்தாய்குழியில் அமிழ்ந்தாதே
அந்தோபொறுபொறுமைந்தா பொறுபொறு அன்பால் உனதுமுகம்தே
வந்தான்ரகுபதிவந்தானென அநுமன்தான் இக்துரைதந்தானே. [டி

௬௨-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தான்வந்தான்பரதா - ரகுராமன் - வந்தான்வந்தான்பரதா

அநுபல்லவி.

வந்தான்வந்தான்மேதினிம்   தந்தான்தந்தான்கைமேல்
இந்தாஇந்தாநீயினிமே   முந்தாதேமுந்தாதே. (வந்)

சரணங்கள்.

௧. நாயகன்சொல்மறந்தாய்அல்லோளென்று பேயனைப்போல்பறந்தாய்
தாயையும்துறந்தாய்பழிபோட   நீஇறந்கோபிறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும்   தாயின்முகம்போலே
காயும்புழுவுக்குச்   சாயும்நிழல்போலே
தீயும்பயிருக்குப்   பேயும்மழைபோல
மாயன்கஜேந்திரனுக்   காய்வந்ததுபோல (வந்)

௨. பொருந்தாதபுத்திகள்நாய் ஆலைவாயில்கரும்புபோல்மெத்தநைந்
தாய், அரும்புபோல்[illegible]ந்தாய் விழ்வேனென்றுபெருந்தீயைச்சு
அரும்பநிஜல்[illegible]   ஆச்சென்றநின்றாலே [illegible]விவந்தாய்
வருந்தும்தம்பிமடி   வாவென்றேருக்காலே
பரிந்திதோசித்திர   கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித்   திரியும்பசுவைப்போலே (வந்)

௩. நீமைமனிகளைகள்மாண்டு   இராவணப்பாவி ஆவிஉண்டு
சேமலத்துசேனைகொண்டு-பரத்துவாச   மாமுனிபூசைகண்டு
ஈமிரவிகுல   சோமனிதோவந்தான்
பூமகளானதி   வாமன்இதோவந்தான்
ஓம்மென்னும்ஆயிர   நாமன்இதோவந்தான்
நீமறவாதகு   ராமன்இதோவந்தான். (வந்)

பரதருக்கு அனுமார் சங்கிரகராமாயணம் கூறல்.

சந்தவிருத்தம்.

இந்தவாறனுமந்தன்ஓதி இடும்மைமோதிரம்சயந்தாடன்
சந்தமாமுடிகொண்டதோர் பரதன்கரைவளர்ந்தனன்
உந்தனேடுபிரிந்துராமன் ஒழிந்ததம்பின்னடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிந்திடென்றரு மாறினன்இலைகூறினன்.

௬௩ - தரு - கல்யாணிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பரதமகாராசனேகேளாய் - ராமசேதி - பரதமகாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி.

இரம்உலாவியசித்திர   கூடத்திலேமுன்னே
திருவடிகள்நீகொண்டு   போயதின்பின்னே
இரகுபதிதண்டகவ   னத்தில்அடிநீட்டினான்
ராட்சதவிராதனைஉ   பேசையறமாட்டினான் (பரத)

சரணங்கள்.

௧. அந்தமுனிவர்க்கபயம்   ஈந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனிஆசிரம்   சேர்ந்தேன்-அவன்
தந்தபடைமுழுவதும்   கொண்டான்-வந்து
சனகியொருபஞ்சவடி   கண்டான்
வந்தசூர்ப்பநகையவள்   வீந்தாடும்நாளிலே
வள்ளல்இளையவன்அங்கை   மீதாடும்வாளிலே
கந்தமுலையும்செவியும்   நாசியும்அறுக்கினான்
கரதூஷணரையும்அவ   ளாலேனொறுக்கினான் (பரத)

௨. பின்னுகமானைவர   விடவே-அதின்
பிறகுகவலைன்றில்அது   படவே-ஒரு
[illegible]ன்றுசிராவணன்   அடுத்தான்-சீதை
தன்னைநிலமங்கையோ   டெடுத்தான்
அந்நிலையிலேவரு   சடாயுவைவருத்தினான்
அம்மனை[illegible]ன்   காவலில்இருத்தினான்
கன்னிகை[illegible]சசாமி   தேடிமனதேங்கினான்
கழுகரசனை[illegible]க்கண்டு   கவந்தன்உயிர்வாங்கினான் (பரத)

௩. சவரிசொல்லியபடி   நடந்தான்-என்
தனைஅடிமைஆகவே   தொடர்ந்தான்-பின்
கவடுமரங்கள்துணி   செய்தான் - அந்த
காலன்வாலியையும்வீழ   எய்தான்
அவனியைச்சுக்கிரீவ   னுக்குதவமீளவும்
அடியேன்அறிந்தம்மை   நீல்கண்டுமீளவும்
தவஉளவிபீஷணர்க்   கபயம்கொடுத்தனன்
சாமிஇருவனைஒன்று   கடல்மேல்எடுத்தனன் (பரத)

௪. பண்டைலங்கையின்மதில்   பிடித்தான்-சீறு
பதுவெள்ளமும்கொண்   டடித்தான் - வெகு
கண்டகஅரக்கரை   மடித்தான் - பயிர்க்
களைஎடுத்ததுபோல்   எடுத்தான்.
அண்டர்பணிதம்பியும்மே   கும்கணைகள்தாக்கினான்
அதிகாயனையும்இந்[illegible]   சித்தையும்மண்ணாக்கினான்

கொண்டல்மணிவண்ணனும் இலகணைமுடிக்கின்றன்
கும்பகர்னனையுமரா வணனையும் ஒடிக்கிறுன் (பரத)

௨. மதினுதல்சீதைதனை உற்றுன்-அங்கே
வந்ததசரதன்வரம் பெற்றுன்-தனது
பதியில்வரவேஉளம் மகிழ்ந்தாய்-புஷ்ப
கமிதில்சேவடி பதித்தாய்
எதிர்படும்காடும்நா டும்கண்டுதாண்டினுன்
இமையவர்புரந்தரா திகள்புகழவேண்டினுன்
அதிமுனிபரத்துவாசன் ஆசிரமம்மேவினுன்
அதற்குமுன்உனைக்காண அடியேனைஏவினுன். (பரத)

ஸ்ரீராமர் அநுமாரை உடனுண்ண வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

சீதருடன் அநுமன் இதுசொன்னுன் இந்த
விமிஷம்வந்துசாயிச்-னக்கருள்வானஎன்றுன்
போதரவாப்பர ... அவர்சன்மடத்தில்பூர்வ
போசனவேளையில்ஸ்ரீராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினுன்பர தன்தன்னைப்
பார்த்ததும்கார்த்ததும்சொன்னுன் அப்போதையன்
காதலனே அநுமானே நீயேஎன தம்பி
கண்என்றுன்என்னுடன்வாஉண் என்றுனே.

௬௪-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவா அநுமானே-என்னுடன்உண்ண-வாவாசிமானே,

அநுபல்லவி.

சேவடயம்இல்லாமல் பரதனையும்தேற
தேற்றினைக்குவந்து சொன்னஉன் இளம்பார (வாவா)

சரணங்கள்.

௧. அங்கேபிரம்மாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
அமுர்தமருந்துதேடிக் கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியில் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
என்வார்த்தைச்சொல்லித்தூக்கி எடுத்தாயே
சங்கடவேதனைகள் வதேனும்வந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டுதீர்க்கத் தொடுத்தாயே

பொங்கும்இருப்புக்கோட்டையும்கல்குத்தவுமே
போலஎங்களைக்காக்க வாலாயம்அடுத்தாயே (வாவா)

௨. பூட்டியநாதுநீபோய்அரக்கரைக்கொன்றரத்தம
பூசசிலையேஇன்னமிலை கையில்காரம்
வாட்டம்இல்லாமலச்சீதை தனையும்தந்தாய்
வாழ்வும்தந்தாய்எனக் குபகாரம்
கூட்டத்திலுல்என்ன படையிலும்ஒருத்தன்
கோட்டையிலும்ஒருததனஉன் னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்கும் தாய்மார்க்குமெனைப்பெற்றேன்
தனக்கும்உனக்குமான் சொலவதேன்உபசாரம (வாவா)

௩. சுக்கிரீவனுக்கும்வி பீஷணனுக்குமதங்கள்
தாரைத்தாளேயிஆசை எந்தாயே
யெக்காலமுமஉன்தன் ஆசையென்காரியத்தில்
எங்கெங்கும்போய்ச்சுற்றி கொந்தாயே
விக்கிரமம்செய்து வருகையிலேநாங்கள்
விருந்தபூதிருந்துண்ணத தந்தாயே
சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தால்போல
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமைப்பத்திற்வந்தாயே (வாவா)

ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல்.

விருத்தம்.

சுந்தரன் ஆம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதம்உபசாரம்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅநுமான்ஒடுங்கிவணங்கினின்றுன் எல்லாரும்மகிழ்ந்தேஉண்ணப்
பந்தியிருந்தார் அநுமானும்பரதனையே அடிக்கடிக்குப்பார்த்துப்பேச
அந்தஉரைசெவிக்கமுதாவிருந்தமுதா இருந்தினுன் அருந்தினுனே.

௬௫-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டான்ஸ்ரீராமன் பரத்துவாசன்செய்தவிருந்
துண்டேஆனந்தம் கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

வண்டார்குழலசீ தையும்இளங்குமரனும்
வானரேசனும்வி பீஷணவீரனும்
கொண்டேனேஅருந்த கண்டுமனம்திருந்த
அண்டமெல்லாம்இருந்த பண்டியிலேபொருந்த(உண்)

சரணங்கள்.

௧. இங்கியபொன்னுலகத்தினிற்பெண்கள்
ஓடிக்கொண்டுவந்து வழங்கமுதும்
நான்குதிசையிலும் உள்ளமுனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டுவந்து கிழங்கமுதும்
மாங்கனியுங்கதலிப் பூங்கனியும்பச்சைத்
தேங்கனியும்பல விளாங்கனியுந்திருத்திப்
பாங்காகவேயென்மேலே படையுந்தானும்அன்பாலே (உன்)

௨. காவிரிதனில் மாகலந்தரும்
நானாவிதமுள்ள ருலமும்
வானமங்கையா தானுகந்திடும்
வகைவகையான பூபமும்
தேனுமகிழ்வன்கள் தானுங்குளிர்ச்சியுள்ள
பானக்கமுஞ்சமைந்த போனகமுங்கொண்டு
சேனைஆதியாரிக்கத் திருமேனியும் பூரிக்க (உன்)

௩. பவ்வியவான்அநுமானைக்கண்டைக்கண்ணாலே
பார்த்துப்பார்த்துமனம் களிப்பூர
செவ்வையானவைவேத்தியஞ்செயக்கண்டு
தேவரெல்லாம்பிரதாப பலம்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவையத்திலுள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாய்மலரில் வைத்து (உன்)

பரத்துவாசர்முதலானோர்க்கு
ஸ்ரீராமர் ராட்சதர்மாண்டவகைகூறல்.

விருத்தம்.

கண்டபின்புபரிகலத்தை அநுமான்கொண்டான்
சுக்கிரீவனுக்கும்வி பீஷணர்க்குமீந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான் தானும்பாதி
கைக்கொண்டான்அண்ணல் அயோத்தியிலேவல்ல
அண்டர்பிரான்அநுப்பினன் கடலைத்தாண்டி
அரக்கர்குலம்வேரோடே அழியவில்லால்
மண்டமரில்வென்றதெல்லாம் ராமச்சந்திரன்
வகைசொல்வான்முனிவருக்குத் தொகைசொல்வரே.

௬௬ - தரு - சௌராஷ்டிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேநாங்கள் இலங்கையைவென்றகதை
இந்தவாறுகாண்முனிவர்களே

அநுபல்லவி.

தங்குங்குரங்கெல்லாம் அணுப்போல்யெதிர்க்க
சண்டைசெய்யும்அரக்கர் மலைபோல்வரவர
அங்கேநீங்கள்முன் ஆசீர்வாதஞ்செய்ய
அணுவும்மலைஆச்சந்த மலையும்அணுவாச்சசைய (இங்)

சரணங்கள்.

௧. வானரத்தால்அரக்கர் படைகள்யெல்லாம்மடிந்தது
மாயையெல்லாம்விபீ ஷணனால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்வந்த நாகாஸ்திரம்படிந்தது
அதுவும்கருடனாலே பொய்ப்பாப்பொடிந்தது (இங்)

௨. அந்தப்பிரம்மாஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
அமுர்தமருந்தைஅநுமான் கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅநுமானாலே இளையவன்உயிர்பெற்றான்
இளையவன்கையம்பாலே இந்திரசித்தனும்செத்தான் (இங்)

௩. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்ணன்சென்மம்
முடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
ஏலவேதொலைந்தத யெங்களைத்தொட்டகன்மம்
யெங்களால்ஒன்றுமில்லை யெல்லாமுங்கள்தன்மம் (இங்)

குகன்ஸ்ரீராமர்வரஇல்லையென்று வருந்துதல்

விருத்தம்.

காத்தராகிஇவ்வாறு சொன்னராமன்
கானகமுனிவரைநிறுத்தி ஆசிகொண்டு
பரப்பாம்புஷ்பகம்கொண்டு கங்கைஆற்றின்
பக்கல்வருமுன்னம்முன்னே பரிவினோடே
தரத்தாலேயெனக்குரைத்த நாளும்கண்டேன்
சகுனமுங்கண்டேன் இன்னம்சாமிஇங்கே
வரக்காணேனென்னாவி வைக்கேனென்று
வாடுவான்குகன்வருந்தித் தேடுவானே.

மஅ - தரு - ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. ஆண்டுபதினாலும்போய்வருகிறேனென்ற அய்யன்வரவுகாணேனே
நீண்டபனமரம்போலேவளர்ந்தேனே நிலத்தில்இருக்கலாம் எனோ

௨. சாமியும்என்தாயும்தம்பியும்என்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியில்தங்களுடன்வாராக்குகன்புலையன்யென்று துறந்தாரே

௩. இச்சையாலேநான்என்னபிழைசெய்தாலும்பொறுமைஎன்றென்னை அதி
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர்நான்மரம்என்றுகுறியாரோ [யாரோ

௪. உண்டால்பசிதிரும்என்றேஇந்த உலகம் சொல்லியமாண்பேனோ
கண்டால்பசிதிருமஎன்சாமிமுககமலத்தை என்றுகாண்பேனோ

௫. சோரர்தஞ்சுருகோமுன்என்றவர்சொல்லிசொல்என்ன போய்யோ
கார்மேனிப்புங்கோதண்டமும்என்தன் கண்எதிரேநிற்குதையோ

௬. அங்கேமுன்பறிகிளைஉண்டாகினேக் காரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருந்த இடம்அயோத்தியானே

௭. வலக்கண்ணும்வலத்தோளும்துடிதுடித்துவருகிறதென்ன இதுதா
கெக்கும்ராகவன்தரிசனம் இடைத்தாலும்கிட்டுமோஎன்ன. [னே
அதியேனே

௮. இனிமேல்ஒருதெய்வம்தன்னைக்கை எடுப்பேனோசற்றுயாரோ
தனியேஆனைதழுவும்காயலேஆடு தழுவுமோஎன்கைதனே

பரதனுக்கு ஸ்ரீராமர் காட்சிகொடுத்தல்

விருத்தம்.

கையும்இந்தக்குகப்பிள்ளையச் சாமிவந்தான்
தம்பிபரதனும்நீயும சுகமோஎன்றான்
அய்யருகனைசனைகிவிபீ ஷணன்சுக்கிரீவன்
துணைவனெடும்புஷ்பகமேல் அயோத்திசேர்முன்
செய்யவசிஷ்டனும்பலபேர்களும்தாயர்களும்
இரண்டுவரும்பரதனுக்குக் கையாலேஉன்
அய்யன்வந்தான்என்றனுமான் காட்டகாட்டி
யருளினன்ராமன்யெழுந்தருளினானே.

௩௯ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ராமன்எழுந்தருளினார் - பரதன்முன்சிதா - ராமன்எழுந் தருளினார்

அநுபல்லவி.

ஆமனும்தேவர்களுக், கமுதம்தந்தால்போல
பூமியில்உள்ளோர்க்கெல்லாம் பொருள்பொருள்வந்தால்போல(ராம)

௧. தூயவர்க்கெல்லாம்முத்தித் துறைகள்சித்தித்தால்போல
ஓயும்உடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்பகுந்தாற்போல
நேயர்மாதர்க்கெல்லாம்கண் நிழல்வந்துதித்தால்போல
தாயர்க்கெல்லாம்அப்போது தான்பிள்ளைபெற்றாற்போல(ராம)

௨. உத்தமர்கள்நாவுக்கெல்லாம் ஊறும்தேன்மயம்ஆக
மற்றவர்கண்வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயம்ஆக
அந்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருஞ்சந்திரோதயம்ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம்தாயைப் போலவசியம்ஆக(ராம)

௩. சரியும்மரவுரியும் சடையும்நடையும்சோர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டுகண்ணூர
உருகிறஉருகிஅவிர் உடையகுறைகள்தீர
இருவும்தம்பியும்கவி சேனையும்தானும்சேர(ராம)

௯. பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலேவணங்குதல்.

விருத்தம்.

இயம்புடன்இப்படிராமன் வந்தபோதில்
இதோவந்தான்சாமிஎன அனுமான்காட்ட
வியன்உடைதாயமாரும் ஊராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனிமழை கிடைத்தால்போலத்
தழுவுளதாய்முகம்காணும் சவலைபோலச்
சாமிமுகம்இளையவனும் தானும்கண்டான்
உயிர்உருகஉளம்உருகத் திருத்தாள்மேலே
உணங்கினன்பரதன்வந்து வணங்கினானே.

௪௦ - தரு - காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வணங்கினானேபரதன் - சாமிசேவைக்குஇணங்கினானேபரதன்

அநுபல்லவி.

கணம்நிலாவும்சக ரதன்தன்னைஎதிர்பட்டு
சீர்என்னக் கண்டுதெண்டனிட்டு(வணங்)

சரணங்கள்.

௧. அதிகானம் - போய்வாழ்ந்தவன்உடம்பும் - போற்றிஎன்ற
அடிமேலே - போய்வீழ்ந்தவன் உடம்பும்கட்டிக்கொள்போதில்
அதுவோ - அல்லதிதுவோபின்னைஎதுவோஉடல்பொதுவோஎன்
அனைத்துஅணைத்தராமன் தண்ணீர்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமக ரோஎன்றுகட்டிக்கொள்ள(வணங்)

௨, அடியேன்மேல் திருவுள்ளம்உதித்தோ - அடிமைபடைத்தாய்
ஆளக்கடனென்பது மதித்தோ - தரிசனம்தந்
தாயேதங்கை - தாயேஎன்ன - நீயேவார்த்த - தாயேஇப்போ
தவித்தபயமுமேனோ கந்தந்தக்கரயபோமோ
ஆவிநீதந் தாயேஎன்றெருகாலே(வணங்)
௩, என்றனையே நீபிறந்ததெல்லாம் - நான்பதராகி
இருந்தேனே நீவராநாளெல்லாம் - நான்இருந்தாலும் [ங்கே
௪ இறந்தேன்இன்றுபிறந்தேன் கண்டுசிறந்தேன்குறைமறந்தேன்இ
இருந்தநாள்இருந் தேனோநிலம்கெல்லி
, இன்றல்லோபிழைத்தேனென்று சொல்லிச்சொல்லி(வணங்)

நகரியையும் ஸ்ரீராமரையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்

வந்தம்பிஇந்தவகை பணிந்தான்ராமன்
மாதர்கள்மூவரையும் பணிந்தான்பினனே
அந்தலட்சுமணன்பரதன் பதம்பணிந்தான்
அவன்பதத்திலசத்துருக்கன் பணிந்தான்பிற்பால்
பந்தம்உள்ளசீதை திசையைநோக்கிப்
பரதனும்தம்பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையா எவரும்கூடிநாறு
விதம்செய்தார்அயோத்திஅலங் கிருதம்செய்தாரே.

மெட்டு - இபதை - மோகனராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧, தேசதேசடிகராசராமனுக்குத் அபிஷேகம் - செய்ய
திருமுடி
ராசராசர்களெல்-லாரும்முறைமுறையா
எடுத்தனர்
௨, சேனைசேனைமக - ராசராசர்களும் வைபோகம்
திரிந்தனர்
ஆனைமேலேநெடி வானமும்அதிர சாரிகைகள் - மிக
அடித்தனர்
௩, சோதிரனமினெடு - வீதியில்மகர பேரிகைகள்
தோரணம்
மீதினிலேபிச - சுரமஸ்கால்இரு நாக்கினோர் - திசை
மேருஉன்
௪, காரும்பரிந்திடச் - சூரியன்வெயில்மறையக் டாக்கினோர்
கரவணப்பந்தல்
பதித்தார் - இலி

ஆரும்இல்லை காருமென்றழைக்கும்பொன் தொகேந்தார்
ஆலவட்டங்கள்
௫. முத்தாக்குடைபவளச் சித்திரக்குடைகளெங்கும் நிறைத்தார் அய்புரம்
முறைமுறையா
சும்முக்குச்சுற்றிலே வர்ணவர்ணம்உள்ள விரைத்தார்
சொர்ணமலர்கள்
௬. கோலப்பதுமைஇந்திர சாலப்பதுமைக்கட்டிக் கட்டார் சுற்றிலும்
கூந்தர்கமுகு
மேலுக்கும்கீழுக்கும் கோலக்கல்லுறடிகள் இட்டார்
விதம்விதமாக
௭. குடகவால்வளைக் கோபுரநேங்கள் அமைத்தார் அநேய
சோபனமுடன்
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும் சமைத்தார்
நாலுமுகமும்
௮. முத்தாலாத்தியும் பவளாலாத்தியும் காட்டினர் நல்ல
தூமதோரமும
விலைதாம்பெரு வீதியெல்லாம்பனிநீர் ஊட்டினர்
வெள்ளிங்களா
௯. பூந்துகில்தரித்து மாந்தளைவிரித்துப் பதித்தார் புவி
பூரணகும்பம்
வேந்தரும்பல மாந்தரும்ஆனந்தம் குதித்தார்
மேற்கொண்டுகுதி
௰. ஆணிமுத்துப்பவளம் மாணிக்கத்தால்செய்த இருத்தினர் சோபனம்
ஆபரணம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கெங்கும் இருத்தினர்
பளபளென
௧௧ கலவைப்பொடிகவந்தம் பொடிகள்குங்குமப்பொடி கொட்டினர் மெத்த
கடைத்தலையெங்கும்
விலைபெற்றபொன்னழுத்து விசித்திரவிசித்திரம்ஆன கட்டினர்
மேற்கட்டியும்
௧௨. சந்தனச்சேற்றிலும் அகிற்சேறிலும்போவார் விழுந்தார் அதிலே
சறுக்கிச்சறுக்கி
கெந்தப்பொடிஇறைத்துக்கொட்டி ஆக்கிமென்னக் எழுந்தார்
கிளம்பிக்கிளம்பி
௧௩. மாலையும்சொர்ணவர்ணச் சேலையும்பந்தலும் விரித்தார் தெய்வ
வாசற்குவாசல்
ஆலயங்களும்மலர்ச் சோலையும்காலையும் அலங்கரித்தார்
அணிபெற

௰௪. கொதிகொளும்கதிரவன் மறைபடமாணிக்கக் கொடிகளாலே — மறைத்தார் வெகு
விதம்விதம்ஆகிய முத்துப்பவளங்களும் வெள்ளியும்பொன்னும் — இழைத்தார்

௰௫. செப்பம்உள்ளபளிங்கில் ஒப்பனைசெய்கனகத் திண்ணையில்க்கோலம் — புனைந்தார் நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறம்கனிவகை முறைமுறையா — வனைந்தார்

௰௬. ஆனைத்தூரங்கசேனையும்சிவிகையும் அலங்கரித்தேவி — வருவார் இந்த
மானிலதானமும் கன்னிகாதானமும் வகைவகையாத் — தருவார்

௰௭. யாழும்வீணைகளும் கின்னரிகளும்கொண்டு ராககீதம் — படித்தார் அலை
ஆழிபோல்க்குமுற மேளதாளங்களை அதிரஅதிர — அடித்தார்

௰௮. சடைமுடியுள்ளனுக்குக் குடைமுடிதரித்திடத் தக்கஅலங்கிருதம் — செய்தார் எங்கும்
புடைவரும்வேதரும் மூவரும்யாவரும் புஷ்பவருஷங்கள் — பெய்தார்

௰௯. பாமன்சனகனும் தாய்மாரும்கண்டு மகிழ்ச்சிகண்ணீர் — துளித்தார் பின்னும்
நாம்இங்கேசெய்த தவமேதவம்என்று நகருள்ளோரும் — களித்தார்

௨௰. கற்பனைகடந்தஎன் அப்பனைராமனைக் காவலர்ஒப்பனை — செய்தார் மிகு
பொறபுளகோள்நெடுஞ்சீதையைப் பூவையர்ஒப்பனை — செய்தார்

௨௧. சந்திரகுலத்தில்வந்த சீதைக்குநாதன்யென்று சந்திரன் — புகழ்ந்தானே கூட
இந்தவைபோகத்தை ஆயிரம்கண்ணில்க்கண்டு இந்திரன் — மகிழ்ந்தானே

—*—

பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர்சோடித்தல்.

விருத்தம்

இங்கிப்படியேஅயோத்தியும்சீராமன்தானும்சானகியும்
பொங்கத்துடனேசிங்காரம் புனைவின்றனைவில்ப . . .

அங்கப்போதுசாமிமுடிக் கபிஷேகம்செய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலும்மணியாலும் சமைத்தான்நன்குஅமைத்தானே.

௯௰-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரம்செய்தானேபரதன் அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம்செய்தானேபரதன்

அநுபல்லவி.

துங்கரவமணிகள் — எங்கும்இருந்துவெய்ய
சூரியப்பிரபைகள்மேலே — வாரிப்பிரபைகள்செய்ய
இங்குள்ளபேரும்— அங்குள்ளபேருமடைய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய — மகுடாபிஷேகம்செய்ய—சிங்

சரணங்கள்.

௧. விவராகீலத்திலும் கோமேதகத்திலும் — போதிகையும்அடுக்கி
. . .திகையும்சிமந்த
சு . . .யும்உபானமும் பதுமராம்யாளமும் — தால்க்கரிக்கி
. . .கோமளத — விசைவகுத்தன்மேலே
தவளப்பட்டிகத்தள — தனம்பயதொழுங்காலே
சாதிமணிக்கச்சிங்கா — மதல்செய்தொருகாலே
பளாத்தூண்கள்கட்டு — இதயகமலம்போலே—சிங்
பதவிருப்பும்தொண்டர்

௨. தியமருமலாச்ச ரங்களைநிரைநிரை — மேற்கட்டிகள்திருத்தி
தூக்கிவலைவைகயா
பையக்கவரிகள கையினால்அசைக்கும — சுற்றும்இருத்தி
பதுமைகள் — ஐயம்சொல்லச்சொல்ல
எய்தும்அவர்மனதில் — இதுவோஅல்லஅல்ல
இதுவோஅயோத்திநகர் — வைகுந்தமென்றுசொல்ல
அய்யர்இதுஅந்த — வர்ணித்துநல்லநல்ல—சிங்
ஆலயப்பொன்றுலேஎங்கும்

௩. தேடிஉலகங்கள் நாடிக்கும்பிடும் — தகதகென்றுமின்னவே
சித்ரங்களபல
சுவர்ணபுவிக்குகன் ணடிபோலச்செய்தானே — திகென்னவே
எங்கும்நிக — ஆயிரம்தலைநாக
. . .க்கொள்வேதமோ — அந்தநாகரீக
பாம்பணையோடகலோ — கூடுமோதேவலோக
வேடிக்கைநான்சொல்லக் — உசிதம்உசிதம்ஆக—சிங்
விசுவகர்மாவினாலே.

—*—

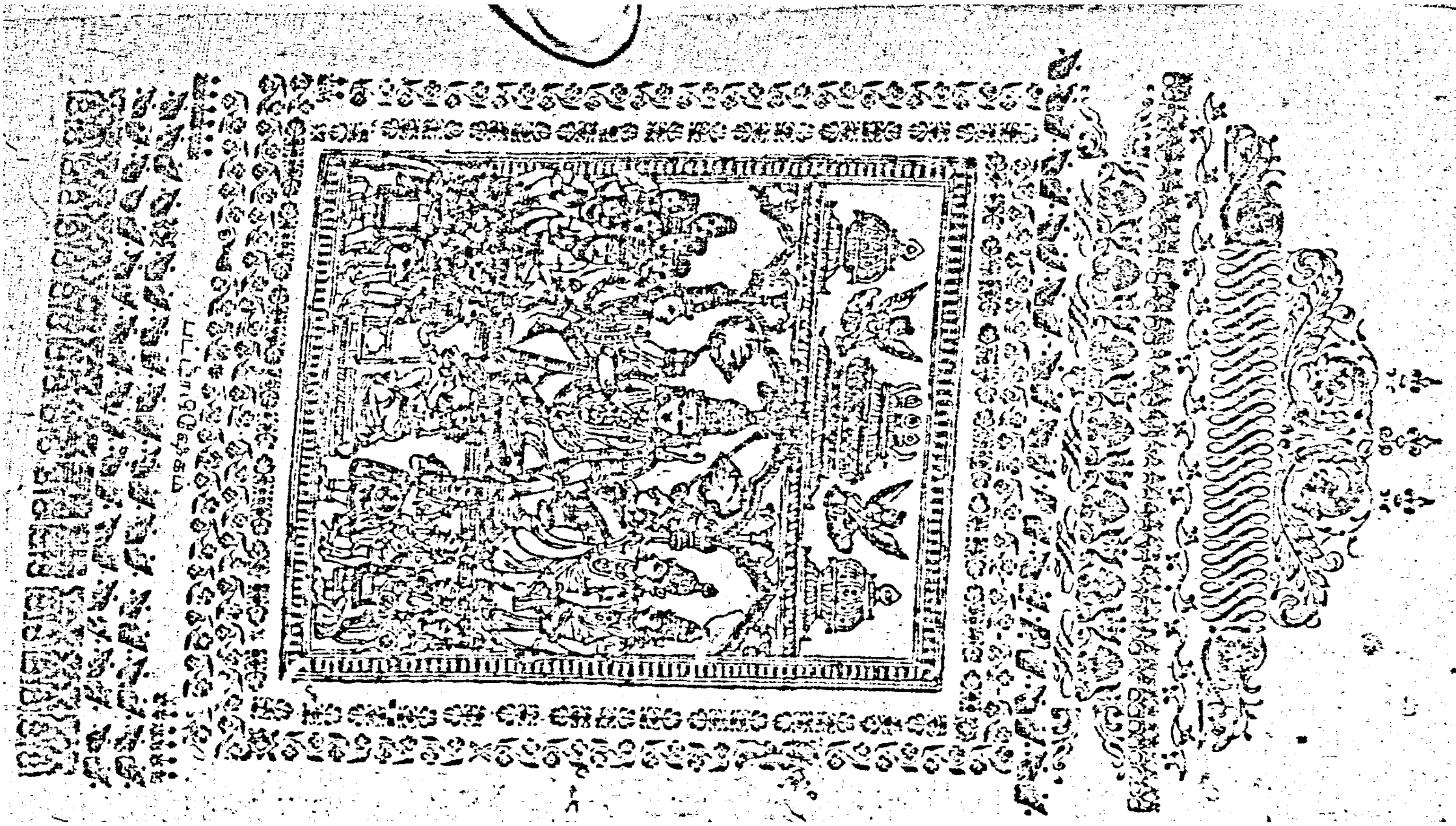

பட்டாபிஷேகம்

ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்

விருத்தம

சித்திரமண்டபம்அதிலேஉள்ளம்கொண்டு தேவர்கள்மானிடர்கள்செய்யும்சேவைகொண்டு
சுத்திபெருகுகன்விபிஷணன்சுக்கிரீவன் இவர்பணிகொண்டுசிங்காசனமேல்க்கொண்டு
சத்திய கீர்த்தியும்மேற்கொண்டுதுள்ளச் சகலமும்ஊக்கொண்டு செங்கோல்கொண்டராமன்
பத்தினிசானகியுடனே உலகையாளும் படிகொண்டான் அபிஷேகமுடிகொண்டானே.

ஈ - தரு - சௌராஷ்டிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே ஸ்ரீராமச்சந்திரன் - மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

சகல ராஜர்களும் - சகல தேசர்களும் - சகல வேதியரும் - சகல ஜாதியரும்
சகல மந்திரிகளும் - சகல தந்திரிகளும் - சகல முனிவர்களும் - சகல மனிதர்களும்
சந்திராதி மூவர்களும் - இந்திராதிதேவர்களும் - சந்தோஷமாய்பொருந்துசிங்கா தனத்திருந்து—மகு

(சரணங்கள்)

க. மாதவர்முனிவர்கள்புடைசூட - பல வேதவேதியர்கள்மறை பாட
வாளவர்அனைவர் மலர்போட - ரம்பைமேனகைஊர்வசிநடம் ஆட
மாதலத்துள்ளதீர்த்தமும் ஒதுசமுத்திரதீர்த்தமும் வரிசையுடன் அநுமான் மொண்டுவர
சோதிமிக்கஜலாத்தி மிதிலட்சுமிப்பெண்கள் சுபசோபனம்சொல்லிக் கொண்டுவர
வானகத்தில்அமுர்தத்தை மானமிக்கமிக்க முனிவர்கள் மகிழ்ந்துமகிழ்ந்தீரிகள் விண்டுவர
ஞானமிக்கநாரதர் கானவித்தைமுறைமுறை நாளுவித்தம்பாடிக் கொண்டுவர
மகதர்குருநர் மலர் கவுடர்யவனர் பலர் வங்கர்குடகர் பலர் - துளுவர்லாலவர் பலர்
வங்கர்அங்கர்கள் பலர் கொங்கணர்தெங்கணர்பலர் மாளவர்சாரவர் பலர் லாடர்கள்மராடர்பலர்
பஞ்சாலம்பப்பரத்துரோர்ஜூர் கொங்கீமகுச்சாரத்துரோபலர்
வந்தேசந்தித்திறைஞ்சிமுடிபணி யுக்தோறும் பட்டேந்தபொடிமணி
வைத்தபதத்தில்உறத்திடமறவர் சுற்றிலும்லற்றிலரச்சிலகொற்றவர்
மட்டிவகுத்துவகுத்துவரச்சில கட்டியம்உரைத்திடு பட்டர் செலச்செல
வாமபராக்குவெகு காமபராக்குரண வீமபராக்குராகு ராமபராக்குஎன
வாசவர்க்கும் கேசவர்க்கும் ஈசரர்க்கும் மீசுரர்க்கும
வல்லோனென்பிடிக்கள் பல்லோர்களும்குதிக்க நல்லோர்களும்கதிக்கஎல்லோர்களும்துதிக்க--(மகுடா)

உ- பூசுரவசிட்டன் சீசுவாசன் - அத்ரி - கேசன்தவமுனிவன்பரத்து வாசன்
பூசிதகௌதமனுடன் வியாசன் - மிரு - காசிபன்கோசிகன் துருவாசன்
பூந்துகில்சுற்றி இலைமாந்தளிரவைத்ததிவ்விய பூரணகும்பம் அவரவர் கொடுக்க
எந்திரியும் பொரியும் மாத்தி அக்கினிதேவன் எழும்பியெழும்பிவரக்கொழுந் தெடுக்க
போக்குமுகூர்த்தம்வந்து சேர்ந்தகனத்திரண்டு புண்ணியவுரோகிதர்கள் நடுக்க
குழந்தைபலமுனிவர் சாந்திமந்திரஞ்சொல்லிச் சுபம்தரும் [illegible]பிரகசெபம் தொடக்க
பூசுரர் உடைகளை - வேசியர்கள் உடுக்க - வேசியர் உடைகளை பூசுரர்கள்உடுக்க
பூசிய பொடிவகை - வேசியர்கள் இறைக்க - வேசியர்மிசைஅது வேதியர்கள் இறைக்க

பொன்போதும்சட்டமிட்டமாளிகை - மின்போதும்சுற்றிழைத்தபாலிகை
பொற்காரங்கற்றிலும்பளபளென - எங்கெங்கும்சித்திரம்ஜிலுஜிலென
புத்தமுத்தசைநகர்த்தமொழிச்சியர் - அரம்பிரசத்திகள்ஜடமிழிச்சியர்
பொற்கூடக்கல்கார்ல்அறப்பிருடிக்கடி - கற்பூரபுஷ்பம்இஞ்சத்தாட்டிப்படி
போராடவேல்குயில்கள் - நேர்பாடவேமயில்கள் - போல்ஆடவேதகவும் - கோல்ஆடவேமிகவும்
பூமகளும் பாமகளும் - காமகளும் - மேமகிழ
பூதாதியருத்யோக - வேதாவுடவேலோக - மாதாளவும்வைவேகசீதாசமேதனாக. (மகு)

ந. அங்கதன்அருகில்உடைவாள்பிடிக்க - சுக்கிரீவன்கைலாகுதந்து தோள்பிடிக்க
அருசி அநுமான்சாமி தாள்பிடிக்க - வந்துஅடைப்பம்சுமந்துமத வேள்பிடிக்க
அட்சயவிவேக்ஷனும் லட்சுமணன்சத்துருக்கன் - அருகினில்நின்றுகவரிகள் வீச
பட்சமுள்ளசுமந்திரன் எச்சரிக்கையென்றுசொல்ல - பரதன்குடைபிடித்துநயம் பேச
அற்புதக்குபேரன்வந்து பொற்பணிதிருத்தமணி - அணிபணிகண்டுசூரியன் கூச
கற்பனைகடந்தராமன் ஒப்பனைசெய்திருமார்பில் களபச்சந்தனங்களசந்திரன் வீச
அருள் புககமலமும் அதில்இருகமலமும் இருகரகமலமும் இருபதகமலமும்
ஜூமிசைவருகிற அயன்வருகமலமும் வனசைதசனமிதிரு மூலருகமலமும்
அன்பூறும்பச்செனும் சொரூபமும் - முன்காணும்கைப்பிரசண்டசாபமும்
அங்கேகண்டுகொண்டேண்டபேர்இதை - இங்கேயென்சொல்லேரம்எனவேஅதை
அந்தாதுந்தமி தும்தும்தும்என முந்தியசங்குகள் பம்பம்பம்யென
அரிதைகள்பம்பைகள் திம்திம்திம்யென் - மொந்தைஅதிர்ந்தது தொம்தொம்தொம்யென
ஆதாளிகொண்டுவிரி பாதாளமும்திசையும் ஆலோலம்மண்டேகடல் போலேமுழங்கிட
அந்தலோகம்இந்தலோகம் யெந்தலோகமும்திரியும்
அனைத்துயிர்களும்கைக்கமலர்க்கைகுவித்துநிறைஅதிஷ்டம் அயோத்திதக்கவசிஷ்டமுனிவன்வைக்க
(மகுடாபி)

ஸ்ரீ ராமர் அரசியல்

விருத்தம்-

திருமுடிமேல்மகுடாபிஷேகம்கொண்டு
சீதையுடன்ரத்தினசிங்காசனமேல்க்கொண்டு
தருமகிலவசிஷ்டமுனி உரைக்கக்கொண்டு
தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச் செங்கோல்கொண்டு
வரும்மறையோர்கள் ஆசிர்வாதம்கொண்டு
மன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போல் மனதுட்கொண்டு
கருமுகில்நேர்மேனி ரகுராமன்பூமி
காத்திட்டான்ஒருகுடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே.

௯௧ - தரு - அசாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சிஇல்லாமல்அர-சாட்சிசெய்திருந்தானே.

அநுபல்லவி.

மீட்சிசெய்தசீதாச மேதகவ் ஆகவேற்றும்
வீறும்சிங்காசனமேல் மேவிக்கருணைபூண்டு
மாட்சிபெறும்சடையன் மரபோர்கொடுக்கவாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி (காட்)

சரணங்கள்-

க. ஊர்க்கும்பகவும்அதைத் தாக்கும்கொடுமைகளும்நன்று
இசைந்திருக்கவேபகை நீக்கி
ஆர்க்கும்அடங்காதவன் மார்க்கம்உடையபொல்லா
அடையலர்படைகளைப் போக்கி
சேர்க்கும்குடிகள்அறில் ஒருகடமைகொடுத்துச்
செழித்திடவேசெல்வம் தேக்கி
பார்க்கும்உறும்துயரை நீக்கிஅருளால்லல
பரதனைஇளவரசு சாக்கி
தார்ப்புயலட்சுமணனுக்கே ஞூபதிஆக்கிவீர
சத்துருக்கன்றனக்கும் ஆக்கிஇருக்கவே
தார்கடல்வண்ணம்தேவர் கவலைநீக்கிப்புகழ்
கலைவல்லபலபல கீர்த்திகள்பல்லாண்டுகூற (காட்)
உ. மல்ஆர்புயச்சுக்கிரீவன் முதலாயோரனைவருக்கு
மாமணிப்பணிகளும் பாய்ந்து

கல்ஆர்சஞ்சீவிமலை கொண்டுவந்தஅனுமார்
கரிக்கப்பிரம்மப்பட்டமும் சாய்ந்து
சொல்ஆர்விபீஷணனுக் கரங்கவிமானம்தந்து
அதிருஷ்டராம்புவனுக் காய்ந்து
எல்ஆர்பலமணிகள் கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
ஏழில்பெறக்கழுத்தினில் வேய்ந்து
சல்லாபமாகஅவர் தமையனும்அனுப்பிவிட்டு
சாதுசனங்களுடனே யெப்பொழுதும்நாட்டு
வல்லாளனாகிகொடுங் கோல்மன்னவரைஅட்டு
வடிவழகியமலர்க் கையால்செங்கோல்நிநாட்டு (காட்)
ங. சேமம்மிகுந்தபுரம் தாமத்திலிருக்கும்நித்
தியசூரிகளுமபிர காச
சாமராச்சியத்துக்கிணை ஆமோவென்றுமேலோகமும்
நாமும்அங்குப் போவோமென்று ஓட
பேதமில்லாத தண்டம்அறிந்தார்
...ங்களெழுந்தும்வந்து மூச
காமனும்ராசனும் ஞாதருவியமங்களைக்கிர
கத்தைக்கண்டுகண்கள் கூச
க்ஷேமப்படியேமந்திரி பிரதானிகளும்துய்ய
நெறியார்மனுவின்படி உறியஅரசுசெய்ய
கைமேல்பிறமாதரும் மாரியெங்கெங்கும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளோர்சர்வ சீவாத்துமாக்களும்உய்ய (காட்)

சமாப்தியில மங்களம்

பாயிரத்தில்வந்தமங்களத்தை அதின் விருத்தத்தோடே
இவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள.

சாமப்தியில்ச் சோபனம்.

பாலகாண்டத்தில்வந்த சோபனத்தை அதின்விருத்தத்தை
விலக்கிஇவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள

வாழி

விருத்தம்.

இரவிகுலம்வாழி ஸ்ரீ ராமர்வாழி
இளையவர்மூவருமவர்வாழி இவர்பெண்டீர்வாழி
குருவசிஷ்டர்சுமந்திரர் அநுமான் சுக்கிரீவர்வாழிக்
குருவாழிகுகர்விபீஷணர்வாழிநூற்சுப்
பாவியப்பர்காரர்வாழிமும் மூர்த்திவாழி
பலஅமராமுனிவர்பசு மறைகளினவாழி
தருவளர்காழியின்அருணா சலகவிசொல்லியசீர்த்
தவனிருப்போருங்கேட்போ ருமவாழிவாழி.

நூற்பயன்

விருத்தம்.

ஞானகாயகன் ஸ்ரீராமன் கூட கதை இசையாய்ச்சொல்லும்
கானபாவலர்உள் ளங்களித்திட இதனைக்கேட்போர்
தானமும்ஞானமுமிகுந்துள்ளோர் செல்வமும்பெற்றேநல்
வானவர்பட்டாசனமாகவுங்கரம்பெறுவர்தாமே.

உயுத்தகாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம்-௱௨௭ கலித்துறை-௧, கொச்சகம்-௧, ஆக-௱௨௯

—*—

திபதை-௨௰, தரு ௱௧, ஆக-௱௩௧

பாயிரம்-௧-க்கும், காண்டம்-௬-க்கும், கூடிய, கொச்சகம்
வெண்பா-௨, வசனம்-௩, கலித்துறை-௧, விருத்தம்-௨௪௯, ஆக-௨௫௯

—*—

தோடையம்-௧, திபதைகள்-௬௰, தருக்கள்-௱௪௰, ஆக-௨௫௮

—*—

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார் இருபாதமே சரணம்.

இராமநாடகம் - முற்றுப்பெற்றது.

(௩௪௧.)

நூலைப்புகளின் அகராதி.

—*—

அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும் ௫௩
அக்கினிபகவான் முறையிடல் ௩௫௮
அக்கினியில்விழும்பரதரைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறல் ௩௭௰
அங்கதன் சாம்பவந்தனை இருத்தல் ௨௪௩
அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன் சொல்லுதல் ௨௪௩
அங்கதன் மீண்டுபோர்கலக்கனன இருபடைகளும்கைகலத்தல் ௨௫௩
அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழியுரைத்தல் ௨௪௭
அங்கதன் ராவணன் முன்னே தாளியம் பலபுலம் ௨௪௮
அதிகாயனைக்கொல்லப் புகுமபின ராவணன் முன்னே ௨௯௪
அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் உயுத்தம் ௩௦௦
அதிகாயன் சராலா தடித்ததனன் கூற ராமர்தம்பியைப்புகழ்தல் ௩௦௨
அபராதசம்மை ௯௮
அயோத்தியகாண்டம் ௬௰
ஆசிரியன் ௩௫
ஆவையடக்கம் ௩௪௩
அனுமார் அசோகவனம் அழித்தல் ௨௧௮
அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல் ௨௨௦
அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல் ௨௦௭
அனுமார் இலங்கையைச்சுட்டெரித்தல் ௨௮௮
அனுமாருக்கும் அரக்கருக்கும் உயுத்தம் ௨௧௫
அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்கு நிற்றல் ௩௩௭
அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தது ௨௦௬
அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல் ௧௮௪
அனுமாரைச் சீதாதேவி மனுக்கேட்குதல் ௨௦௨
அனுமாரை ராவணன் வினவுதல் ௧௭௮
அனுமார் கடல் தாண்டியிறங்குதல் ௧௭௰
அனுமார் கடல் மீண்டு பாய்தல் ௨௫௪
அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல் ௩௰
அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திட்டங்கூறுதல் ௧௮௪
அனுமார் சீதாதேவியை வரம்கேட்குதல் ௧௭௫
அனுமார் சீதையைக்காணாததால் இரங்குதல் ௧௭௪
அனுமார் சீதையைக்காணுதல் ௧௭௰
அனுமார் சீதையைப்பிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள் அவருக்கு

அநுமார் தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண் அடைதல் கசசு
அநுமார் தோத்திரம் உகு
அநுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல் உ௦௦
அநுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல் கசள
அநுமார் மீண்டபின் ராவணன் கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனை உகரு
அநுமார் ராவணனுக்கு விடையும் மதமும் கூறல் உ௦௩
அநுமார் ராவணனைக் கண்டு கோபித்தல் கஎச
அநுமார் வசந்தனைக் கொண்டு வருதல் ௩௫௨
அநுமார் வாலில் திச்சூட்டிமல் அக்கினியைச் சீதைவேண்டல் உ௦எ
அநுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறு கூறுதல் கசஅ
அநுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ணித்தல் கஅச
அக்கியோன் பெருமை உள
ஆரணியகாண்டம் எச
இடைவிடுதல் உ௦௫
இராமர் கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல் க௦௰
இந்திரசித்துக்காக கடவுள் போதரிப்பல் [illegible]
இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணகளத்திலே புலம்பல் ௩கள
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்றாம்முறை யுத்தம் ௩௦அ
இந்திரசித்து சண்டைக்குவந்து அநுமாரை இகழ அவரவனை இகழ உஎக
இந்திரசித்து சகப்பனுடன் முறைபடுதல் ௩கக
இந்திரசித்து மாயாசீதையை அநுமார்முன் கொண்டுவருதல் ௩௰௦
இந்திரசித்துவதை ராவணன் கேட்ட இடத்தில் புலம்பல் ௩கள
இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே வசுதல் ௩௦௰
இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அநுமார்புலம்பல் ௩௦௬
இந்திரசித்தை அநுமார் பழித்தல் ௩௦எ
இந்திரசித்தை ராவணன் உபாசனித்தல் ௩கச
இராத்திரியில் மகாராட்சதவீரர்கள் வதை உஅ௰
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல் ௩சச
இராவணன் கொலுவீற்றிருத்தல் உ௦௬
இராவணன் தேர்ஏறுதல் ௩சக
இராவணன் மாலியவான்ஏறி அமர்க்களம்கூறல் உசசு
இராவணன் லங்கைக்கு காவல்வைத்தல் உச௰
இருபடைகளும் கைகலக்க அரக்கர்படையை அநுமார் அடித்தல் கசஅ
இலங்கணிவதை கஎச
இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக் கொர்ச்சனை இடுதல் ௩௦௭

இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரக்கல் உஎ௬
இளையவர் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரக்கல் உஅ௬
உகரு
உயுத்தகாண்டம் உசு
எம்பெருமைக்கடவுள் வணக்கங்கள் கசு
ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜாக்கள் வருதல் ௩௬
கடவுளர்வணக்கம் கஉ௩
கரதூஷணர் திரிசிரர்களின்வதம் உஎ
கருடபகவான் வருதலும் நாகபாசம் அறுதலும் உச௰
கலியாணச் சடங்குசெய்தல் கசச
கவந்தன்வதையும் துதியும் உ௫க
கிங்கரர்கும்பகர்ணனை எழுப்பவும் அவன் தூங்குதல் கசஎ
கிஷ்கிந்தாகாண்டம் எ
குகன் பரதர்சேனையைக் கண்டு கோபித்தல் ௩எ
குகன் ஸ்ரீராமர்வர இல்லையென்று வருந்துதல் உ௫௰
கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறல் உ௫௫
கும்பகர்ணன் தன்னை ஆளுமைத்த விபீஷணனுக்குப்புத்திகூறல் உஅ௰
கும்பகர்ணன் மரணத்தைக் கேட்டு ராவணன் புலம்பல் உசு
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல் உ௫க
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப்புத்திகூறல் உ௭உ
கும்பகர்ணன் ஸ்ரீராமரைத் துதித்து வரம்கொள்ளுதல் ௬உ
கூனிகைகேசியைக் கலக்கவருதல் உஎக
கெருடபகவான் ஸ்ரீராமரைத் துதித்தல் ௬௰
கைகேசிகூனியைக் கோபித்தல் எசு
கைகேசிக்கும் சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாதம் அ௰
கைகேசி ஸ்ரீராமரைவனத்துக்கு ஏவுதல் ௬௬
கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல் ௫௬
கௌசிகர் ஸ்ரீராமரைக் குறித்துக்கேட்குதல் ௫௨
கௌசிகர் ஸ்ரீராமர்வரலாறுசொல்லுதல் ௫௫
சக்கிரவர்த்தி சீதைமறுத்தல் ௫எ
சக்கிரவர்த்தி மக்கள் வேண்டிவருந்தல் ௪உ
சக்கிரவர்த்தி முடிசூட ஸ்ரீராமரைவேண்டல் ௬அ
சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப்பரதர்புலம்பல் க௰
சடாயு ராவணனுக்கு புத்திசொல்லுதல் கரு௬
சடாயுவிழுவே சீதைபுலம்பல் க௬அ
சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம் கரு௰

சத்துருக்னன் அரசாட்சிக்குடன்பட்டமை ௩௬௧
சமர்க்குப்பேசினை [illegible]யைமாலியவான் இடித்தல் ௩௨௨
சம்புமாலிவதை ௧௬௫
சரணமடைந்த விபீஷணனைக்குறித்து ஸ்ரீராமருக்கு அநுமான் [illegible] ௨௰௪
சாம்புவந்தன் அநுமானைத்துதித்தல் ௧௫௪
சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலியோரைக்காட்டல் ௨௪௭
சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்தெழுந்தது ௩௫௧
சீதாதேவி அநுமானுக்கு அடையாளமளித்தல் ௨௬௫
சீதாதேவி அநுமானையுபசரித்தல் ௩௫௪
சீதாதேவிக்கு அநுமான் செயசேதிகூறல் ௩௬௫
சீதாதேவிக்குத்திரிசடைகனாவுரைத்தல் ௧௮௰
சீதாதேவி தனிமேபுலம்பல் ௧௮௩
சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல் ௧௭௮
சீதாதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல் ௨௭௩
சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல் [illegible]
சீதாதேவி [illegible] இடித்தல் [illegible]
சீதாதேவி லட்சணியைத்தேசித்தல் ௧௮௪
சீதைதுபாணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௧௯௨
சீதைக்காக இரங்கிய ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர் தேற்றுதல் ௩௭௨
சீதைக்கும் ராவணனுக்கும் சம்வாதம் [illegible]
சீதைசபாமண்டபத்துக்குவருதல் ௯௪
சீதையின்பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௧௭௩
சீதையைத்தேடப்போனவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௩௪௰
சீதையைவெட்டவந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல் ௩௨௰
சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லக்கேட்டல் [illegible]
சுக்கிரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம் [illegible]
சுக்கிரீவன் காமமயக்கம்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல் ௧௪௩
சுக்கிரீவன் மகுடபங்கத்தைநிந்தித்தல் ௧௩௩
சுந்தரகாண்டம் [illegible]
சுமந்திரன் புலம்பல் [illegible]
சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல் [illegible]
சூர்ப்பணகை ராவணனிடம் சீதையைவர்ணித்தல் [illegible]
சூர்ப்பணகைகரனோடு முறையிடல் [illegible]
சூர்ப்பணகைதன் உறுப்பினையிழந்துபுலம்பல் [illegible]
சூர்ப்பணகைராவணனோடு முறையிடல் ௨௩அ
சூர்ப்பணகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல் [illegible]

பக்கம்
சூர்ப்பணகை ஸ்ரீராமருக்கு மீளவும் இதமுரைத்தல் ௯௨க
சோபனப்ப[illegible]தல் ௬௩
தண்டகவனத்திருஷிகள் ஸ்ரீராமரோடு முறையிடல் ௯௰௨
தம்பிக்காக இரங்கின ஸ்ரீராமரைச் சாம்புவன் தேற்றுதல் ௨௬௮
தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அநுமாரைப்புகழ்தல் ௨௬௬
தாடகைமுதலானவர்கள்வதம் ௫௰
திரிசடை அம்மாள் சீதாதேவியைத்தேற்றுதல் ௨௬௪
திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல் ௭௰
தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல் ௩௨௧
தேவர்களுக்குப்பெருமாள் அருளிப்பாடு ௬௪
நகரியையும் ராமரையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல் ௩௭௪
நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர் புலம்பல் ௨௭௫
நாலாம்முறையுத்தத்தில் இந்திரசித்தன்வதை [illegible]
நூற்பயன் ௩௬௰
நூற்பெருமை ௩௪
ப[illegible]பதிகள் அட்சத[illegible] இவர்கள்வதை ௧௬௬
பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர்சோதித்தல் ௩௮௩
பரதருக்கு அநுமார் சங்கிரகராமாயணங்கூறல் ௩௭௨
பரதருக்கு ஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல் ௩௭௮
பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல் ௬௮
பரதர் கோசலாதேவி[illegible]பிரமாணங்கூறல் ௬௬
பரதர் கௌசல்யம்மனோடு முறையிட்டுருகல் ௭௰
பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல் ௩௭௬
பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர் ஆட்சதர் மாண்டவகை கூறல் ௩௭௯
பாதுகைக்குப்பரதர்பட்டாபிஷேகம்செய்தல் ௯௮
பாயிரம் ௨௬
பாலகாண்டம் ௩௬
பிரமதேவர் ஸ்ரீராமரைத்தோத்திரம்செய்தல் ௩௫௬
பெருமாள் சன்னிதியில் தேவர்கள் முறைபாடு ௪௩
பெருமாள் திருஅவதாரம் ௪௫
பெருமாள் தோத்திரம் ௩௧
ம[illegible]க்ஷன்வதை ௩௪௭
மக்களையும் மிதிலைக்களையும் சக்கிரவர்த்தி புகழ்தல் ௩௬௧
மங்களம் ௩௭
மண்டோதரி புலம்பல் ௩௫௩
மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன் என்று புலம்பல் ௨௬௫
மாரீசன் ராவணனை இடித்தல் ௧௩௰
மாலியவான் ராவணனை நிந்தித்தல் ௨௩௫
மாலியவான் புத்தியை ராவணன் கேட்காமல் மகோதரன் கனைத்தல் ௨௫௧

	பக்கம்
மிதிலைக்குச் சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி	[illegible]
மூலபலசேனை	[illegible]
மூலபலப்படைகளைக் காட்டல்	[illegible]
மூலபலப்படைகளைத் ராவணன் கண்டது	[illegible]
மூலபலம் கண்டு ஜாம்புவான் முதலோரை மதித்த அங்கதனுக்கு அனைவர் சொல்லுதல்	[illegible]
ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்தி கூறல்	[illegible]
லட்சுமணருக்கும் இந்திரஜித்துக்கும் இரண்டாம் யுத்தம்	[illegible]
லட்சுமணருக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்	[illegible]
லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேறுதல்	[illegible]
லட்சுமணர் [illegible] இடித்தல்	[illegible]
லட்சுமணர் [illegible] கண்டு கோபித்தல்	[illegible]
லட்சுமணர் பொன்மானைப் பொய்மான் என்றல்	[illegible]
வசிஷ்டர் தகவுரைத்தல்	[illegible]
வழிபடுகடவுள் வணக்கம்	[illegible]
வாலி இறந்த பின் தாரை புலம்பல்	[illegible]
வாலி [illegible] அனுமனுக்கு ராமர் விரித்தல்	[illegible]
வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதி சொல்லுதல்	[illegible]
வாழி	[illegible]
வானரப்படைத் தலைவர்களும் [illegible]	[illegible]
வானரவீரர்களை மாட்டினை இந்திரஜித்துக்கு [illegible]	[illegible]
வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்	[illegible]
வானரவீரர்கள் இரும்புகாலையில் மதுவனம் அழித்தல்	[illegible]
விநாயகர் தோத்திரம்	[illegible]
விபீஷணர் இந்திரஜித்தை வில்லம்பிராவணனுக்கு [illegible] கூறல்	[illegible]
விபீஷணரை ராவணன் சிறிக்கூறல்	[illegible]
விபீஷணர் சரணாகதத்தை [illegible] தாரையர் கூறல்	[illegible]
விபீஷணர் ராமருக்கு ராவணனை வெருமை கூறல்	[illegible]
விபீஷணர் ராமருடைய தெரிசனம் செய்தல்	[illegible]
விபீஷணர் ராமரைச் சரணடைதல்	[illegible]
விபீஷணன் மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்கலத்தல்	[illegible]
விபீஷணன் ராமருக்குக் கும்பகர்ணனை வரலாறு கூறுதல்	[illegible]
விராதன் வதையும் மதுகியும்	[illegible]
ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது	[illegible]
ராமபாணம் கும்பகர்ணன் தலையைக் கடலில் வீழ்த்தல்	[illegible]
ராமர் அக்கினியை லட்சுமணர் முதல் யாவுகள்	[illegible]
ராமர் அக்கினியைக் கண்டு தண்டிக்கப் பேசுதல்	[illegible]
ராமர் அரசியல்	[illegible]
ராமர் அநுமனை உடனிருக்க வேண்டுதல்	[illegible]
ராமருக்கு அநுமான் சீதையின் இருப்பைக் கூறல்	[illegible]
ராமருக்குச் சுக்கிரீவன் அணிவகுத்துக் கூறுதல்	[illegible]

[illegible] 199

	பக்கம்
ராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்	[illegible]
ராமருக்கும் சூர்ப்பனகைக்கும் சம்வாதம்	[illegible]
ராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம் யுத்தம்	[illegible]
ராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள்	[illegible]
ராமரை அநுமார் முடிக்குதல்	[illegible]
ராமரை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்	[illegible]
ராமரைக் குகன் தன்னூரில் இருக்க வேண்டல்	[illegible]
ராமரைச் சக்கிரவர்த்தி புலம்பல்	[illegible]
ராமரை [illegible] கொண்டாடல்	[illegible]
ராமரை லட்சுமணர் தேடுதல்	[illegible]
ராமரை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்	[illegible]
ராமரை [illegible] சரணடைதல்	[illegible]
ராமரை [illegible]	[illegible]
ராமரை வாலி வரங்கேட்டுக்கொள்ளல்	[illegible]
ராமர் காக்கா [illegible] சீதையை [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
ராமர் [illegible] சேனையைத் தேற்றி விடைகொள்ளல்	[illegible]
ராமர் கோபத்தைக் கடாயுதமடைதல்	[illegible]
ராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்	[illegible]
ராமர் [illegible] மேலே விழுந்து இரங்கல்	[illegible]
ராமர் [illegible]	[illegible]
ராமர் சபரிக்கு [illegible] அருளி அப்பால் ஏகல்	[illegible]
ராமர் சீதா [illegible] கண்டு மகிழ்தல்	[illegible]
ராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்	[illegible]
ராமர் [illegible] இரங்கல்	[illegible]
ராமர் சீதைக்குச் [illegible] காட்டல்	[illegible]
ராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக் காட்டி அதின் மகிமை கூறல்	[illegible]
ராமர் சீதைக்கு [illegible] பலிபட்ட இடங்களைக் காட்டல்	[illegible]
ராமர் சீதைக்கு [illegible]	[illegible]
ராமர் சீதைக்கு வந்த வழி அடையாளம் கூறல்	[illegible]
ராமர் சீதையைக் கண்டு ஐயுறல்	[illegible]
ராமர் [illegible] கூறுதல்	[illegible]
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆஞ்ஞை சொல்லுதல்	[illegible]
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதி கூறுதல்	[illegible]
[illegible] சுக்கிரீவனுக்கு [illegible] அவனை முறையிடல்	[illegible]
ராமர் சுக்கிரீவன் [illegible] பற்றி அவனை முறையிடல்	[illegible]
ராமர் சமுத்திரனுக்கு நீதி ஓதுதல்	[illegible]
ராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயமீதல்	[illegible]
ராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல்	[illegible]
ராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக் காணுதல்	[illegible]
ராமர் தேர் ஏறுதல்	[illegible]
ராமர் பக்கல் சூர்ப்பனகை வருதல்	[illegible]
ராமர் பம்பாதீர்த்தத்தைக் காணுதல்	[illegible]
ராமர் பட்டாபிஷேகம்	[illegible]

	பக்கம்
ராமர் பரதருக்குப் புத்திசொல்லுதல்	௱எ
ராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல்	௩௯௯
ராமர் பவனிவருதல்	௫௯
ராமர் பிரிதலைக்குறித்துச் சீதைஇரங்கல்	௮௯
ராமர் மணக்கோலங்கொள்ளுதல்	௫௯
ராமர்முன் விபீஷணர் அநுமாரைத்துதித்தல்	௨௩௭
ராமர்முன்னே பரதர்அலம்பல்	௱௫
ராமர் ராவணனைச் சம்மதிகேட்குதல்	௨௰௮
ராமர் லட்சுமணர்இறந்ததாகப் பின்னும்இரங்கல்	௨௯௭
ராமர் லட்சுமணருக்கு வித்தகர்த்திரம் கற்பித்தல்	௩௦௯
ராமர் லட்சுமணர்கோபத்தைத் தணித்தல்	௮௪
ராமர் வரஇல்லையென்று பரதர்புலம்பல்	௩௯௭
ராமர்வரவை அநுமார் பரதருக்குக்கூறல்	௱௭௬
ராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்	௨௨௯
ராமர் வனம்ஏக கைகேசியின் விடைபெறல்	௮௰
ராமர் வனம்வகலால் புரசனங்கள் புலம்பல்	௮௭
ராமர் வனம்வகலைப்பற்றி லட்சுமணர்கோபம்	௮௩
ராமர் வனம்வருதற்காகக் கோசலைபுலம்பல்	௮௧
ராமர் வாளரவிரரோடு வைகையவளைத்தல்	௨௪௰
ராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும்கொடுத்தல்	௨௨௫
ராமர் வில்வளைத்தல்	௫௪
ராமர்லட்சுமணருக்கு சீதாதேவிஇரங்கல்	௨௯௨

விடுபட்டவைகள்.

அண்ணன் இறந்ததற்கு விபீஷணர்புலம்பல்	௨௫௨
கடைசிகாலில் ராமராவணயுத்தம்	௩௪௮
சீதாதேவிபக்கல் ராவணன்குறையிரத்தல்	௪௭
சீதையின் இருப்பைக்கண்டுவந்த விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு விரி	௩௩௯

ஃ - உ அசை தலைப்புகளின் அகராதி - முற்றுப்பெற்றது

———

ரா - வென்னும் வரிசையின் முதலில் - ஸ்ரீ - என்னும் அக்ஷரம் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

———

விருத்த அகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
அகம்பன்	உஅக	அவ்வளவுழும்	கஅச	இஷ்டம்உள்ள	கநகூ
அகஸ்திய	ககச	ஆசைகள்சக	நசஉ	ஈங்கிவைஇப்	சாகூ
அசோகவனம்	[illegible]	ஆதி ஆய்ந்து	நகூ	உடையம்பு	நஅசா
அக்கினியை	உ0சு	ஆராதபிரமன்	நசா	உக்கிரம்	உகஅ
அங்கதன்	உசாக	ஆலைமேல்	உகறு	உதம்	உசாசா
அருக்கா	ந0உ	ஆவதனுல்	அள	உந்துமாலே	நகாஎ
அடல்அரக்க	உறுச	ஆனவள்இவ்	நறுற	உளம்மயங்கும்	அய
அடல்இரவு	உ0ந	ஆனேமுகனே	உல	உறுமகருமம்	கநந
அடல்சேர்	கசாகு	இங்கிவ்வழி	நஅ	உன்னிக்கான்	கசாஉ
அடித்தருமி	கநஅ	இசைய	கநச	எடுத்திக்கப்ப	உசாய
அடிசொல்	ககள	இசையும்வான	சச	எடுத்திந்தவன்	நககூ
அண்டர்தம	நக	இதலையில்	ந0உ	எண்ணளிஅது	கஅகூ
அண்ணல்	கறுஉ	இந்தவகை	கஅந	எதிர்கொண்ட	கஅஅ
அதிபதிசக	உளள	இந்தவண்ணம்	உகந	எதிரொலிநீ	நகந
அந்தஇந்திரா	சஅஉ	இந்தவாரணம்	நஎஉ	எல்லாமுடன்	நகஉ
அந்தஅநுமா	உளறு	இந்தவிதம்	கறுந	எழுந்தசேரா	நறுஅ
அந்தவகை	சகா	இந்தாவர்	உசகூ	எறுழுந்து	நகள
அரக்கன்இந்த	நஉந	இந்திரசித்தன்	ந0ள	என்றுராவண	உசக
அரக்கன்இரா	உகள	இப்படியிது	அச	ஏனைராகு	உஉஉ
அரக்கன்இவ்	[illegible]	இப்புறம்-சக்	நக0	ஒகையுடன்	நசாந
அரசனே	க0ச	இயல்புடன்	நஎகூ	ஒதிவ்வா	றுஎ
அரன்முடி	நறு	இரக்கமா	உநச	கடுத்தசங்கை	கநய
அருந்துணை	நஉக	இரங்கி	நஉறு	கட்டிசக	நசா
அருள்முனி	ககச	இரவிகுலம்	நகூறு	கண்டுநிரு	கஅஎ
அலகிலா	0று	இருந்தத்சரத	சஉ	கதிர்விடுக்க	நசா
அளப்பரிய	ந0ச	இருந்தராகவன்	ககறு	கம்பஇராமகொ	உள
அறிவும்வ	உசகூ	இருந்தராவணன்	உ0உ	கரக்காமல்	நஎக
அழுபுத	று	இலகும்	கஎச	கலக்கம்அற	ந0சா
அனம்போல்	நறுக	இவர் இப்படி	கசய	கலங்கிப்பணி	உகறு
அநுமன்இந்த	கஎஅ	இவ்வகையா	சறு	களமான	நஉ
அநுமான்இ	[illegible]	இளையவனே	உசஅ	கள்ளம்கலந்த	நறுச
ப்படிகருத்த	உசக	இனமதில்	சஅ	கன்னம்அறுந்	கஉகூ
அநுமான்இ	[illegible]	இனம்கொண்ட	நகா	காத்துருப்ப	கஉந
ப்படிசொ	கசகூ	இன்னவனுக்க	உசாந	கிளம்பியமா	உசறு
அநுமான்பி	கஅய	இன்னவகை	சா	குதித்தெழுந்	உகாகூ
அன்பினுடன்	உசாந	இன்னவாறு	கறுஅ	கும்பகர்ணன்இ	உ0எ
அன்றுவிசை	உநசா	இன்னுவனவாவி	கடுறு	கும்பகர்ணன்இ	உறுச

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
கொற்கொண்	கருசு	திடம்ஆம்		நெடியன்வி-கோ	[illegible]
கொடிக்கரு-	உ அயி	திடப்பெருரு		ராக பன்னியநூர்ப்	[illegible]
கொண்டல்	கசுகு	திதிநிடலா		பாட்டில்	கசுஅ
கொம்பனை	கசு	திரிச்சலவுடைப்		பாய்ச்சி	[illegible]
கொன்றவன்	[illegible]	திரிச்சடை-மோ		பார்ன	உகஅ
கோடைபிலே	உ0அ	திருக்மேர்		பாவையர்	[illegible]
கோதண்டமெ	உசு	திருவன்ஆம்		புக்கவன்	[illegible]
கோதைகொ	[illegible]	திருமுடிமேல்		புலம்பிய	[illegible]
கோலமுடி	உச	[illegible]		பெருமான்	[illegible]
சக்கரப	[illegible]	துங்கம்ஆம்		பேயவரு-வாம்	உசுக
சக்கரபதி	[illegible]	துங்கத்தம்		பொய்க்கஎந்த	[illegible]
சக்கிரபதி	[illegible]	[illegible]		பொருளை	[illegible]
சத்தியம் செய்	[illegible]	துளிரானம்		பொருத்தச	[illegible]
சத்தியவதி	உ	தூயவமண		பொறை	[illegible]
சமயிரதே	உசுகு	தாய்தியதோ		போதரவு	[illegible]
சரணமுடை	கடு	நாவியமுடிசக்		மகராசன்	[illegible]
சவரிசொல்ல	[illegible]	நாவியமன்		[illegible]	[illegible]
சாமி	உ	தேசத்தேசந்		மண்டு	[illegible]
சாரைஇது	[illegible]	தேரினில்இப்		[illegible]	[illegible]
சானகிஇப்	[illegible]	தொடாமாஆம		மதிமாக்	[illegible]
சானகிய	[illegible]	தொடுத்து		மறுபுகம்	[illegible]
சிந்தாமண்ட	[illegible]	நண்ணரிய		மறியுடன்	[illegible]
சிந்தனைய	[illegible]	நவிஇரக்கமிழ்		மந்திரிமன்	[illegible]
சிப்பரசொய்	[illegible]	நாடிவிதி		மந்திரிமன்	[illegible]
சினமாஇப்ப	[illegible]	நாட்டியேறு		[illegible]	[illegible]
சினம்கொண்	[illegible]	நிருகுகுன்இவ		மரமிருக்	[illegible]
செம்மஉள்ள	[illegible]	நிறைபேச்சூர்		மனைஇல்லுக	[illegible]
சிலம்கொண்	[illegible]	நீதமுடிம்		மன்னவனஆம்	[illegible]
சுந்தரன்ஆம்	[illegible]	நீதனைகைசா		மாசிஇங்கனா	[illegible]
செய்திக்கள	[illegible]	நெதியாரா		மாசல்இதங்	[illegible]
செவிக்கெசப	[illegible]	நையும்இந்த		மாதவனா	[illegible]
சொன்இந்த	[illegible]	படைபெலா		மாதகாஇர	[illegible]
சொல்லிய	[illegible]	படிதுக்கார்		மிருதிடன்	[illegible]
ஞானாபயன்	[illegible]	பணிகொ		மாருதிஇவ	[illegible]
தந்தாய்	[illegible]	பதினாலம்		மானைவிதி	உஉஎ
தம்பிவிதி	[illegible]	பத்தியா		மிக்கானகதி	[illegible]
தருக்கனும்	[illegible]	பதிவிதி		மின்னா	[illegible]
தவநப்பா	[illegible]	பாதகன்இந்த		மீட்டாக்கு	[illegible]
தன்துபுகாம்	[illegible]	பாதகன்இல்ல		மீண்டபைன்	[illegible]
தாட்கைதான்	[illegible]	பாரிந்த		முடிபுனைக	[illegible]
தாயவருநிடை	[illegible]	பிடித்தவர்		முழுவிய	[illegible]

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
முகிமுதல்	[illegible]	வசமுடன்	உஉசு	வனிதைமணி	[illegible]
முடிந்தாய்	[illegible]	வடித்து	[illegible]	வாடிஇவ்வா	[illegible]
முனிவஇட	[illegible]	வண்டே	உகக	வாதாமமெ	[illegible]
முனிசேர்	[illegible]	வண்ணமம்	உசஅ	வாய்கதிசெக்	[illegible]
முனிபோய்	உசுக	வசக்கதசாத	[illegible]	வாரவிஷ்வ	[illegible]
மூன்புமர்	[illegible]	வந்தனூர்ப்ப	[illegible]	வாரேமு	[illegible]
மூலபலப்	[illegible]	வந்ததமத	[illegible]	வாவிஇந்த	[illegible]
மூவிருக்கும்	[illegible]	வந்தகொரு	[illegible]	வானவர்இப்	[illegible]
மேலே	[illegible]	வந்தபாதகம்	[illegible]	[illegible]	[illegible]
மைஇருவில்	[illegible]	வந்தவிதி	[illegible]	[illegible]	[illegible]
மைந்தாஇல்	[illegible]	வரதன்னஆம்	[illegible]	வீராஆம்	[illegible]
மொழிஇருணா	[illegible]	வருதுயரா	[illegible]	வீராயெனும்	[illegible]
மோதும்	[illegible]	வல்லியண்	[illegible]	வெம்பிஇந்த	[illegible]
ராகவக்கதை	[illegible]	வளநீ	[illegible]	வெட்டிப்பெ	[illegible]
ராமனைநீ	[illegible]	வள்ளலனஎனும்	[illegible]		

விருத்தசங்கிரகம் - முற்றிற்று, ஆ - உஎஅ

ருக அகராதி

பக்கம்.	சரணங்கள்	பக்கம்.	சரணங்கள்	பக்கம்.
	அஞ்சிபகவானே	கடு	ஆதிதேவனேஸ்ரீராம	[illegible]
ககரு	அஞ்சாதிருகைகள்	உ0க	ஆடாகுரங்கே	[illegible]
உசஅ	அடாவெளியே	[illegible]	ஆரன்னராகவனோ	[illegible]
[illegible]	அதிகாமேனஆமே	[illegible]	ஆரன்பேணுதே	[illegible]
[illegible]	அடிக்கானராகு	[illegible]	ஆரோ-இவராரோ	[illegible]
[illegible]	அதிகாயன்	[illegible]	ஆறுஇம்மனோ	[illegible]
உசக	அந்தகானிடம்	[illegible]	இங்கேஇருங்காணும்	[illegible]
[illegible]	அந்தராமசவுந்	[illegible]	இங்கோரங்கள்	[illegible]
[illegible]	அந்தரசீலன்	[illegible]	இதற்கோநான்	[illegible]
[illegible]	அப்பாரும்	[illegible]	இதுக்கோஇந்த	[illegible]
[illegible]	அப்பனோ	[illegible]	இதுக்கோநான்	[illegible]
[illegible]	அய்யனே	[illegible]	இந்தன்கோபமும்	[illegible]
[illegible]	அரசானை	[illegible]	இந்தஅனுமான்	[illegible]
[illegible]	அருமையும்	[illegible]	இந்தச்சனகிதன்னோ	[illegible]
[illegible]	அரசசெய்ததென்னும்	[illegible]	இந்தச்சேனை	[illegible]
[illegible]	அவதாரஞ்செய்	[illegible]	இந்தஅவத்தர	[illegible]
ககக	அதிவீரர்ஆர்உனோ	[illegible]	இந்தச்சிரசனே	[illegible]
[illegible]	அனுமந்தன்அடி	[illegible]	இந்தராவணனே	[illegible]
[illegible]	அனுமானேசாக்	[illegible]	இந்தசிதிரனை	[illegible]
[illegible]	அனுமானேகே	[illegible]	இந்தவிபீஷணன்	[illegible]
[illegible]	அன்னேசாலச	[illegible]	இந்தவிசேக	[illegible]
[illegible]	அன்றிரவருஷ	[illegible]	இந்தவேதை	[illegible]

பக்கம்.	சரணங்கள்.	பக்கம்.	சரணங்கள்.
[illegible]	இரதவிபீஷணா	[illegible]	ஐயா மகனே
[illegible]	இந்திரசித்தேவன்	[illegible]	ஒருமெய்யிராத்
[illegible]	இந்திரசித்தேசேவக	[illegible]	கடைக்கண்ணால்
[illegible]	இப்படியாகல்	[illegible]	கண்டானோ ராவணா
[illegible]	இம்மாத்திரம்	[illegible]	கண்டேன் கண்டேன்
[illegible]	இருக்கின்றாய்	[illegible]	கண்டேன் சீதை
[illegible]	இருந்தானே	[illegible]	காட்டியுடனே
[illegible]	இலக்ஷ்மணா	[illegible]	கானமேறும்
[illegible]	இவ்வாக்கொல்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	இனியான் இருப்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	இனிமேல்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	இன்னம்சிறு	[illegible]	செட்டுப்போ
[illegible]	உண்டாமோ ராமன்	[illegible]	கொடுப்பவாரும்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	சேன் அடா அக்கா
[illegible]	[illegible]	[illegible]	சென் அடா [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	கேள் [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	கொடிய நாடகை
[illegible]	எப்படி மனமி	[illegible]	கொண்டானோ ராமி
[illegible]	எவரும் வணங்	[illegible]	கொத்தில்
[illegible]	எழுந்தானே பூ	[illegible]	சரணம் சரணம் என்
[illegible]	எனக்குள் இருப்பதும்	[illegible]	சரணம் சரண்
[illegible]	என்னடி பாவி	[illegible]	சனகன் மாதே
[illegible]	என்று [illegible]	[illegible]	சாமி ஒருனே
[illegible]	என்கவலை	[illegible]	சாமி ஸ்தயா
[illegible]	என் செய்வேன்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்பாக்கியமே	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்வார்த்தை	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்காரியம்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னதான்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னத்துக்கு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னபிழைகள்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னபுத்தி	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னபுத்தியில்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னை [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்னையும்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஏதடா ராவணா	[illegible]	தப்பிட்சுமணா
[illegible]	ஏதுக்கு இந்த	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஏதுக்கு இருக்கும்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஏன் இந்த	[illegible]	அயோத்தி நகரம்
[illegible]	ஏன் இருக்கிறாய்	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஐயனே ரகுராமா	[illegible]	தேடி [illegible]

பக்கம்.	சரணங்கள்.	பக்கம்.	சரணங்கள்.
[illegible]	தேர்வரினுனே	[illegible]	நாட்சதப்பதரே
[illegible]	தேர்மேல்	[illegible]	ராமசாமிகொண்ட
[illegible]	தேவிருவள	[illegible]	ராமசாமிதாக்க
[illegible]	தொடுத்தானே	[illegible]	ராமனுக்குமிகர்
[illegible]	நாவேலட்சுமணன்	[illegible]	ராமனுக்குமன்னன்
[illegible]	நேத்திறு	[illegible]	ராமனைவரும்
[illegible]	பட்டணம்பதனம்	[illegible]	ராமனைவருக்கு
[illegible]	பட்டா	[illegible]	ராமனேகக்கு
[illegible]	பாதமகா	[illegible]	ராமனேதருவாய்
[illegible]	பரப்பிரம	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	ராமரீயும்
[illegible]	பார்த்தனை அனுமந்த	[illegible]	லெட்சுமணனுக்கும்
[illegible]	[illegible] அனுமான்	[illegible]	இந்திரசித்துக்கும்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	லெட்சுமணனுக்கும்
[illegible]	பாரும்பாரும்	[illegible]	இந்திரசித்துக்கும்
[illegible]	பிழைக்கவை	[illegible]	ராவணனுக்கும் ராக
[illegible]	பிழைமொழுக்க	[illegible]	வனுக்குமசண்
[illegible]	பின்னொல்லாத	[illegible]	வடிப்பம்
[illegible]	பெண்ணவர்	[illegible]	வருகின்றனே
[illegible]	பெருஞ்சண்டை	[illegible]	வந்தகாரியம்
[illegible]	போதும்போதும்	[illegible]	வந்ததேர்தினம்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வந்தனர்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வந்தவனே
[illegible]	மகுடாபிஷேகம்	[illegible]	வந்தானே
[illegible]	மடிந்தானோ	[illegible]	வந்தானவந்தான்
[illegible]	மடிந்தானோசம்பு	[illegible]	வருகிறானே
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வனமேபோவ
[illegible]	மாயச்சீதை	[illegible]	[illegible]
[illegible]	மூலபலசேனை	[illegible]	வாரீர் அனுமானே
[illegible]	மோகனம் [illegible]	[illegible]	வாரா வீரா
[illegible]	[illegible]	[illegible]	விடுவிட்டார்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	விபீஷணசரணம்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வில்லானது
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வீழ்ந்தானே இந்திர
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வீரதூர
[illegible]	ராக[illegible]	[illegible]	ஸ்ரீராகவனும்
[illegible]	ராகவனை [illegible]	[illegible]	ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு
[illegible]	ராஜராஜ		
[illegible]	ராஜன் [illegible]		

—0—

முற்றிற்று

திபனித அகராதி

பக்கம்		கண்ணிகள்
கஉ௰	அப்பனே அய்யனே	௬
உகூ௯	அப்புபோலப்	௪
௪௩	அய்யய்யோ ராகு	௪
௯௭௮	அபகோகாலை	௯௭
௪௭	அாகமனி	௰
௯உ௰	அருமையா	௪
௭௭	அ[illegible]	௪
கூ௭௪	அவர்க்[illegible]	௪
௬௯௯	ஆதியும் அழி	௯
௯௭௫	இருந்[illegible]	௰
௪௫	இரைரர்நுரி	௪
[illegible]	இன்னந்தாவி	௫
[illegible]	இவனார்	[illegible]
[illegible]	[illegible]த்தால்	[illegible]
[illegible]	உறங்கின்[illegible]	[illegible]
[illegible]	என்றுன் [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]செய்வன் [illegible] தோா	௪
கூ௫௯	[illegible]	௰
உ௯உ	என்னை செய்வேன் [illegible] காலை	[illegible]
௯௬௭	ஏதுகாரணம்	[illegible]
௯உ௪	கண்டேன் [illegible] டா	[illegible]
கூ௰	கல்லியாணமே பரி	உ௯
[illegible]	கன்னிகை[illegible]	௪
[illegible]	காட்டில் [illegible]	௪
[illegible]	[illegible]	௰௫
உ[illegible]	[illegible]கலகையா	உ௯
[illegible]	[illegible]	[illegible]
உகூஉ	சாமிகமலகாதம்	௪
௬௯	சின்னம்மித	உ௰
௯௫௯	[illegible]வர்	௬
௪௯	[illegible]	[illegible]
௯௯௪	செம்பலா	௯௬
௫௯	சோதி[illegible]	௪
உ௯௯	திக்குத்திக்காக	௪
கூ௨உ	திரா[illegible]	௰
௬௪௰	தேசிந்த	உ௯
௯௯௫	[illegible]	௰௯
கூ௪௪	தேத்துவார்	௪
௯௯௬	[illegible]லோர்	[illegible]
௯௫உ	[illegible]த்தித்து	௰
கூ௯௪	பதிரா[illegible]	௰
கூ௭௯	பா[illegible]	[illegible]
கூ௫	மன்னவில்	௪
[illegible]	மக்திரியே	௪
௯௫கூ	மன்னவனே	௰
[illegible]	மனைதுவ	[illegible]
[illegible]	[illegible]காள்பழி	[illegible]
[illegible]	மேயமைபரி	[illegible]
[illegible]	[illegible]திரா	௰
[illegible]	[illegible]	௯உ
[illegible]	[illegible]குரக்கு	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
உ௪௰	[illegible]	[illegible]
௬௯	[illegible]சயா	௯௯
[illegible]	[illegible]	[illegible]

திபனித அகராதி முற்றிற்று.

ஆக்கியோன் [illegible]